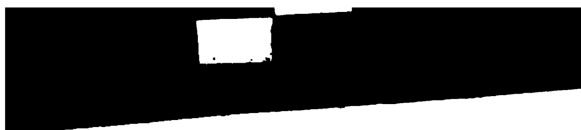

George Bancroft

BREVIARIUM ROMANUM

EX DECRETO

SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTUM

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM

CLEMENTIS VIII. & URBANI VIII.

Auctoritate recognitum

CUM OFFICIIS SANCTORUM

Novissime per Summos Pontifices usque ad hanc diem concessis; in quatuor Anni Tempora divisum.

PARS HIEMALIS.

A Dominica prima Adventus usque ad Dominicam primam Quadragesimæ.

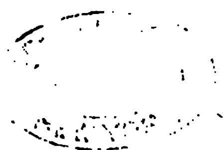

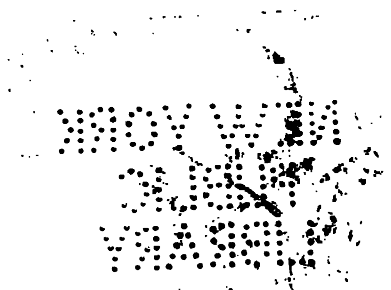
VENETIIS.

EX TYPOGRAPHIA BALLEONIANA.

MDCCXCIX.

is

EX DECRETORUM REGISTRO

Rituum Congregationis hæc ad Breviarium Romanum attinent.

'Acra Rituum Congregat. declaravit & decrevit, non) potuisse post Bullam S. Pii V. de Breviario Romano, eque posse locorum Ordinarios tam Sæculares, quam Reilares, addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum fficia, nisi ea dumtaxat quæ Breviarii Romani Rubricis, el Sacr. Rit. Congr. seu Sedis Apostolicæ licentia conceuntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mure ritum, qui habetur in Kalendario Romano, seu Ruricis Breviarii, in altiorem ritum: neque extendere conessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit, & prohibuit celebrari per totam civitatem, el Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritae, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia arochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reiquia, sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia Titulari, seu ibi asservatur corpus, aut insignis Reliquia, & non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse, caput, brahium, crus, aut illam partem corporis, in qua passus est lartyr, modo sit integra, & non parva, & legitime ab)rdinariis approbata.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, k aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Ruricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum anonizatis nihil propria auctoritate constituatur, sed omino consulatur Sac. Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctoum in Patronos, & impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, & mandavit, innovanlo pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum SS. D. N. Jrbano Papæ VIII. ea laudavit, & approbavit, atque ab mnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, necon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprinendis apponi jussit.

Loco ✠ Sigilli.

D. Tegrimius Episc. Assisiens. Secret.

* 2 Ea-

Eadem pro Sanctis ad libitum;

EAdem Sacra Rit. Congreg. habita die 2. Dec 1665. statuit ex mandato Clementis X. Festa Sa rum ad libitum in posterum non esse transferenda si e festivitas incidat in diem Dominicam, vel aliquam Festorum mobilium: sed tunc illo anno eorum Officia omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI Congreg. habita 24. Januarii 1682. generali Decreto firmavit, & extendit insuper etiam ad Octavas & Na tia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione, vel D cesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne qui dictis festis, vel Octavis festa ad libitum tunc incide possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut festum translatum, quod alias eo celebrandum foret, in alium diem non impeditum trans retur: item ut eodem die omitti possit Officium semel hebdomadam, aut mensem recitandum ex indulto Apo lico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

Eadem pro Sanctis in Martyrologio non descriptis.

Officia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiae recitanda, ex Decr. Sac. Rit. Congr. 11. Augusti 1691. intelligi debere de Sanctis duntaxat in Martyrologio Romano descriptis, & dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiae insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in praedicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, & Missas celebrari, vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiae in Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio & Missa, sub poenis de non satisfaciendo praecepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11. Augusti 1691. & Sanctiss. approbavit die 19. Octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✠ Sigilli.

J. Vallemanus S. R. C. Secret.

Tabella Temporaria.

Anni Dñi	Litteræ Dominicales.	Aur. num.	Epactæ.	Septuagesima.	Dies Ciner.	Pascha.
1798	g	13	xii	4. Feb.	21. Feb.	8. Apr.
1799	f	14	xxiii	20. Jan.	6. Feb.	24. Mar.
1800	e	15	iv	9. Feb.	26. Feb.	13. Apr.
1801	d	16	xv	1. Feb.	18. Feb.	5. Apr.
1802	c	17	xxvi	14. Feb.	3. Mar.	18. Apr.
1803	b	18	vii	6. Feb.	23. Feb.	10. Apr.
1804	A g	19	xviii	29. Jan.	15. Feb.	1. Apr.
1805	f	1	*	10. Feb.	27. Feb.	14. Apr.
1806	e	2	xi	2. Feb.	19. Feb.	6. Apr.
1807	d	3	xxii	25. Jan.	11. Feb.	29. Mar.
1808	c b	4	iii	14. Feb.	2. Mar.	17. Apr.
1809	A	5	xiv	29. Jan.	15. Feb.	2. Apr.
1810	g	6	xxv	18. Feb.	7. Mar.	22. Apr.
1811	f	7	vi	10. Feb.	27. Feb.	14. Apr.
1812	e d	8	xvii	26. Jan.	12. Feb.	29. Mar.
1813	c	9	xxviii	14. Feb.	3. Mar.	18. Apr.
1814	b	10	ix	6. Feb.	23. Feb.	10. Apr.
1815	A	11	xx	22. Jan.	8. Feb.	26 Mar.
1816	g f	12	i	11. Feb.	28 Feb.	14. Apr.
1817	e	13	xii	2. Feb.	19. Feb.	6. Apr.
1818	d	14	xxiii	18. Jan.	4. Feb.	22. Mar.
1819	c	15	iv	7. Feb.	24. Feb.	11. Apr.
1820	b A	16	xv	30. Jan.	16. Feb.	2. Apr.
1821	g	17	xxvi	18. Feb.	7. Mar.	22. Apr.
1822	f	18	vii	3. Feb.	20. Feb.	7. Apr.
1823	e	19	xviii	26. Jan.	12. Feb.	30. Mar.
1824	d c	1	*	15. Feb.	3. Mar.	18. Apr.
1825	b	2	xi	30. Jan.	6. Feb.	3. Apr.
1826	A	3	xxii	22. Jan.	8. Feb.	26. Mar.
1827	g	4	iii	11. Feb.	28. Feb.	15. Apr.
1828	f e	5	xvi	3. Feb.	20. Feb.	6. Apr.
1829	d	6	xxv	15. Feb.	4. Mar.	19. Apr.
1830	c	7	vi	7. Feb.	24. Feb.	11. Apr.
1831	b	8	xvii	30. Jan.	16. Feb.	3. Apr.
1832	A g	9	xxviii	19. Feb.	7. Mar.	24. Apr.
1833	f	10	ix	3. Feb.	20. Feb.	7. Apr.

Fe-

Festorum Mobilium.

Anni Dñi	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indict.	Dñicæ post Pentecost.	Dñica i. Adventus.
1798	17. Maji	27. Maji	7. Junii	1	26	2. Dec.
1799	2. Maji	12. Maji	23. Maji	2	28	1. Dec.
1800	22. Maji	1. Junii	12. Junii	3	25	30. Nov.
1801	14. Maji	24. Maji	4. Junii	4	26	29. Nov.
1802	27. Maji	6. Junii	17. Junii	5	24	28. Nov.
1803	19. Maji	29. Maji	9. Junii	6	25	27. Nov.
1804	10. Maji	20. Maji	31. Maji	7	27	2. Dec.
1805	23. Maji	2. Junii	13. Junii	8	25	1. Dec.
1806	15. Maji	25. Maji	5. Junii	9	26	30. Nov.
1807	7. Maji	17. Maji	28. Maji	10	27	29. Nov.
1808	26. Maji	5. Junii	16. Junii	11	24	27. Nov.
1809	11. Maji	21. Maji	1. Junii	12	27	3. Dec.
1810	31. Maji	10. Junii	21. Junii	13	24	2. Dec.
1811	23. Maji	2. Junii	13. Junii	14	25	1. Dec.
1812	7. Maji	17. Maji	28. Maji	15	27	29. Nov.
1813	27. Maji	6. Junii	17. Junii	1	24	28. Nov.
1814	19. Maji	29. Maji	9. Junii	2	25	27. Nov.
1815	4. Maji	14. Maji	25. Maji	3	28	3. Dec.
1816	23. Maji	2. Junii	13. Junii	4	25	1. Dec.
1817	15. Maji	25. Maji	5. Junii	5	26	30. Nov.
1818	30. Apr.	10. Maji	21. Maji	6	28	29. Nov.
1819	20. Maji	30. Maji	10. Junii	7	25	28. Nov.
1820	11. Maji	21. Maji	1. Junii	8	27	3. Dec.
1821	31. Maji	10. Junii	21. Junii	9	24	2. Dec.
1822	16. Maji	26. Maji	6. Junii	10	26	1. Dec.
1823	8. Maji	18. Maji	29. Maji	11	27	30. Nov.
1824	27. Maji	6. Junii	17. Junii	12	24	28. Nov.
1825	12. Maji	22. Maji	2. Junii	13	26	27. Nov.
1826	4. Maji	14. Maji	25. Maji	14	28	3. Dec
1827	24. Maji	3. Junii	14. Junii	15	25	2. Dec
1828	15. Maji	25. Maji	5. Junii	1	26	30. Nov.
1829	28. Maji	7. Junii	18. Junii	2	24	29. Nov
1830	20. Maji	30. Maji	10. Junii	3	25	28. Nov.
1831	12. Maji	22. Maji	2. Junii	4	26	27. Nov.
1832	31. Maji	10. Junii	21. Junii	5	24	2. Dec.
1833	16. Maji	26. Maji	6. Junii	6	26	1. Dec.

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS.

ANnus Menses habet duodecim, Hebdomadas duas & quinquaginta, & diem unum: Dies vero trecentos sexaginta quinque, & fere sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE *ejusque necessitate, ac Kalendario Gregoriano.*

QUod dictum est, Annum continere trecentos & sexaginta quinque dies, & fere sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365. contineret integras sex horas: & factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis, ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregor. XIII. non solum Æquinoctium Vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582. precedendo recesserat, quod a Concilio ad xii. Kal. Aprilis fuerat constitutum, & xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tradidit, & rationem, qua cavetur ut in posterum & Æquinoctium Vernum, & xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoct. Vernum ad xii. Kal. Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in Mense Octobr. ipsius anni 1582. eximerentur, ut post quartam diem Octobris S. Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decimaquinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xii. Kal. Aprilis Æquinoctium Vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis: qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600. anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur centesimi non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi, sine Bissexto transigerentur: quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut Annus 1700. 1800. 1900. Bissextiles non sint. Anno vero 2000. more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29. continente: idemque ordo intermittendi, intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA.

QUatuor Tempora celebrantur quarta, & sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentec. post Festum Exaltationis S. Crucis.

NUPTIÆ QUANDO *celebrari non possint juxta Decretum Concilii Tridentini.*

A Dominica i. Adv. usque in diem Epiphaniæ, & a Feria iv. Cinerum usque in Octavam Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus nuptias solemniter celebrari permittit.

NOVEMBER.

	L. D.		D. M.	
xxiv	b	v	27	
iii	c	iv	28	
ii	d	iii	29	Vigilia, *& commem.* S. Saturnini Mart. 383
i	e	Prid.	30	*Andreæ Apostoli*, dupl. 383

DECEMBER.

	L. D.		D. M.	
	f	Kal.	1	
x	g	iv	2	Bibianæ Virginis & Martyris, *semiduplex*. 389
iii	A	iii	3	Francisci Xaverii Conf. *dupl.* 391
ii	b	Prid.	4	Petri Chrysologi Episc. Conf. & Eccl. Doctoris, *dupl. cum commem.* S. Barbaræ Virg. & Mart. 393
i	c	Non.	5	Sabbæ Abbatis, *commem.* 395
	d	viii	6	Nicolai Episc. & Conf. *duplex*. 395
r	e	vii	7	Ambrosii Episc. Conf. & Eccl. Doct. *duplex*. 397
i	f	vi	8	*Conceptio B. M. V.* duplex. 398
	g	v	9	De Oct. Conceptionis B. M. V. *comm.* Feriæ. 404
	A	iv	10	De Oct. *& commem.* Feriæ, & S. Melchiadis Papæ & Martyris. 406
	b	iii	11	Damasi Papæ & Conf. *semid. cum commem.* Octavæ, & Feriæ. 417
	c	Prid.	12	De Octava, *& commem.* Fer. 418
i	d	Idib.	13	Luciæ Virg. & Mart. *dupl. cum comm.* Oct. & Fer. 411
	e	xix	14	De Octava, *& commem.* Feriæ. 413
	f	xviii	15	Oct. Conceptionis B. M. V. *dupl. & comm.* Fer. 416
	g	xvii	16	Eusebii Episc. & Mart. *semid. & commem.* Fer. 419
	A	xvi	17	Incipiunt Feriæ majores.
	b	xv	18	
	c	xiv	19	
	d	xiii	20	Vigilia.
	e	xii	21	*Thomæ Apostoli*, duplex. 420
ix	f	xi	22	
viii	g	x	23	
vii	A	ix	24	Vigilia. 201
vi	b	viii	25	*Nativitas D. N. Jesu Christi*, dupl. 203
xxv	c	vii	26	*Stephani Protomartyris*, dupl. *cum commem.* Oct. Nativitatis. 220
v	d	vi	27	*Joannis Apostoli & Evangelistæ*, dupl. *cum commem.* Octavarum. 225
ii	e	v	28	*SS. Innocentium Martyr.* duplex, *cum commemor.* Octavarum. 231
i	f	iv	29	Thomæ Cantuariensis Episc. & Mart. *semid. cum commem.* Octavarum. 237
	g	iii	30	De Dominica infra Oct. Nativ. *vel* de Oct. *cum commem.* Octavarum. 240
	A	Prid.	31	*Silvestri Papæ & Conf.* dupl. *cum comm.* Octav. 247

Hæc Epact. 19. nigra nunquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum aureo numero xix.

JANUARIUS.

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	
*	A	Kal.	1	*Circumcisio Domini*, dupl. 250
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani, *dupl. cum commem.* Octavæ S. Joannis, & SS. Innocentium. 260
xxviii	c	iii	3	Octava S. Joannis Apostoli, *duplex*, *cum commem.* Octavæ SS. Innocentium. 263
xxvii	d	Prid.	4	Octava SS. Innocentium. *duplex*. 266
xxvi	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, *semidupl. cum commem.* S. Telesphori Papæ & mart. 269
25 xxv	f	viii	6	*Epiphania Domini*, dupl. 275
xxiv	g	vii	7	De Octava Epiphaniæ. 287
xxiii	A	vi	8	De Octava. 290
xxii	b	v	9	De Octava. 292
xxi	c	iv	10	De Octava. 294
xx	d	iii	11	De Octava. 297 *&* *commem.* S. Hygini Papæ & mart. 422
xix	e	Prid.	12	De Octava. 299
xviii	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, *duplex*. 303
				Dominica ii. post Epiphaniam. *Festum SS. Nominis Jesu*, dupl. *cum commem.* Dominicæ. 422
xvii	g	xix	14	Hilarii Episc. Conf. & Eccl. Doct. *semidupl. cum commem.* S. Felicis Presbyt. & mart. 430
xvi	A	xviii	15	Pauli Primi Eremitæ, *duplex cum commem.* S. Mauri Abbatis. 433
xv	b	xvii	16	Marcelli Papæ & Mart. *semiduplex*. 435
xiv	c	xvi	17	Antonii Abbatis, *dupl.* 436
xiii	d	xv	18	*Cathedra S. Petri Romæ*, dupl. *cum comm.* S. Priscæ virg. & mart. Sed prius S. Pauli. 438
xii	e	xiv	19	Canuti Regis & mart. *semiduplex*, *ad libitum cum commem.* SS. Marii, Marthæ, Audifacis, & Abachum martyrum. 443
xi	f	xiii	20	Fabiani & Sebastiani mart. *dupl.* 445
x	g	xii	21	Agnetis virg. & martyr. *duplex*. 446
ix	b	xi	22	Vincentii & Anastasii mart. *semiduplex*. 451
viii	c	x	23	Raymundi de Peñafort, Conf. *semid. cum commem.* S. Emerentianæ virg. & mart. 453
vii	d	ix	24	Timothei Episc. & mart. *semidupl.* 454
vi	e	viii	25	*Conversio S. Pauli Apostoli*, dupl. *cum commem.* S. Petri. 454
v	f	vii	26	Policarpi Episc. & mart. *semiduplex*. 461
iv	g	vi	27	Joannis Chrysostomi Episcopi & Confess. & Eccles. Doct. *duplex*, 462
iii	A	v	28	Agnetis secundo. 464
ii	b	iv	29	Francisci Salesii Episcopi & Conf. *dupl.* 465
i	c	iii	30	Martinæ Virg. & Mart. *semiduplex*. 466
*	d	Prid.	31	Petri Nolasci Confess. *dupl.* 468

rum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes tuo ſemper protegámur auxílio.

PRæſta, quæſumus omnípotens Deus, ut família tua per viam ſalútis incédat, & beáti Joánnis præcurſóris hortaménta ſectándo, ad eum, quem prædíxit, ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum: Qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum,

℟. Amen.

℣. Procedámus in pace.

℟. In nómine Dómini, Amen.

PRÆPARATIO
AD MISSAM:

Pro opportunitate Sacerdotis facienda.

Antiphona.

NE reminiscaris Domine delicta nostra, vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Deinde dicuntur sequentes Psalmi

Quam dilecta tabernacula. 95.
Benedixisti Domine. 97.
Inclina Domine. 97.
Credidi, propter quod. 124.
De profundis clamavi. 132.

Deinde repetitur Antiphona. Ne reminiscaris Domine delicta nostra, vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Deinde Sacerdos dicit: Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.
Pater noster. *secretè.*

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. Ego dixi, Domine miserere mei.
℟. Sana animam meam, quia peccavi tibi.
℣. Convertere Domine aliquantulum.
℟. Et deprecare super servos tuos.
℣. Fiat misericordia tua Domine super nos.
℟. Quemadmodum speravimus in te.
℣. Sacerdotes tui induantur justitiam.
℟. Et sancti tui exultent.
℣. Ab occultis meis munda me Domine.
℟. Et ab alienis parce servo tuo.
℣. Dñe exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

AUres tuæ pietatis, mitissime Deus, inclina precibus nostris, & gratia sancti Spiritus illumina cor nostrum; ut tuis mysteriis digne ministrare, teque æterna caritate diligere mereamur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis voluntas loquitur, & quem nullum latet secretum: purifica per infusionem sancti Spiritus cogitationes cordis nostri, ut te perfecte diligere, & digne laudare mereamur.

URe igne sancti Spiritus renes nostros, & cor nostrum Domine, ut tibi casto corpore serviamus, & mundo corde placeamus.

MEntes nostras quæsumus Domine, Paraclitus, qui a te procedit, illuminet: & inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem.

ADsit nobis, quæsumus Domine, virtus spiritus Sancti: quæ & corda nostra clementer expurget, & ab omnibus tueatur adversis.

DEus, qui corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere.

COnscientias nostras, quæsumus Domine, visitando purifica: ut veniens Dominus noster Jesus Christus Filius tuus, paratam sibi in nobis inveniat mansionem. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.

ORATIONES

Pro opportunitate Sacerdotis ante celebrationem, & communionem dicendæ.

Oratio sancti Ambrosii Episcopi.

DIE DOMINICA.

SUmme Sacerdos, & vere Pontifex Jesu Christe: qui te obtulisti Deo Patri hostiam puram, & immaculatam in ara Crucis pro nobis miseris peccatoribus, & qui dedisti

Carnem tuam ad mandu- sanguinem tuum ad bi- posuisti mysterium istud piritus Sancti tui, di- quotiescumque feceritis, moriam facietis. Rogo sanguinem tuum, ma- s nostræ pretium, rogo iram, & ineffabilem ca- a nos miseros, & indi- ere dignatus es, ut la- peccatis nostris in san- doce me servum tuum quem inter cetera dona ad officium sacerdotale atus es, nullis meis me- ula dignatione misericor- oce me quæso, per spiri- um tuum, tantum tra- rium ea reverentia, & devotione, & timore, tet, & decet. Fac me tuam semper illud de erio credere, & intelli- re, & firmiter tenere, ogitare, quod tibi pla- pedit animæ meæ. Intret bonus in cor meum, bi sine sono, & sine stre- um loquatur omnem ve- Profunda quippe sunt ni- ro tecta velamine. Pro- m clementiam tuam con- Missarum solemnia mun- & pura mente celebra- cor meum ab immun- andis, vanis, & noxiis us. Muni me beatorum pia & fida custodia, ac ssima, ut hostes omnium confusi discedant. Per nti mysterii, & per ma- Angeli tui repelle a me, s servis tuis impurissimum perbiæ, & cænodoxiæ, blasphemiæ, fornicatio- nunditiæ, dubietatis, & . Confundantur qui nos ur: pereant illi qui nos tinant.

E R I A II.

timum, & amator casti- integritatis, cælesti rore is tuæ extingue in cor- fomitem ardentis libidi- naneat in me tenor casti- oris & animæ. Mortifica is meis carnis stimulos, omnesque libidinosas commotiones & da mihi veram, & perpetuam castitatem cum ceteris donis tuis, quæ tibi placent in veritate; ut sacrificium laudis casto corpore, & mundo corde valeam tibi offerre. Quanta enim cordis contritione, & lacrymarum fonte, quanta reverentia, & tremore, quanta corporis castitate, & animæ puritate istud divinum, & cæleste sacrificium est celebrandum, ubi caro tua in veritate sumitur, ubi sanguis tuus in veritate bibitur, ubi ima summis, terrena divinis junguntur, ubi adest sanctorum Angelorum præsentia, ubi tu es Sacrificium, & Sacerdos mirabiliter, & ineffabiliter constitutus.

F E R I A III.

Quis digne hoc celebrare poterit, nisi tu Deus omnipotens offerentem feceris dignum? Scio Domine, & vere scio, & idipsum pietati tuæ confiteor, quia non sum dignus accedere ad tantum mysterium, propter nimia peccata mea, & infinitas negligentias meas. Sed scio, & veraciter ex toto corde meo credo, & ore confiteor, quia tu potes me facere dignum, qui solus potes facere mundum de immundo conceptum semine, & de peccatoribus justos, & sanctos. Per hanc omnipotentiam tuam te rogo Deus meus, ut concedas mihi peccatori hoc sacrificium celebrare cum timore & tremore, cum cordis puritate, & lacrymarum fonte, cum lætitia spirituali, & cælesti gaudio. Sentiat mens mea dulcedinem beatissimæ præsentiæ tuæ, & excubias sanctorum Angelorum tuorum in circuitu meo.

F E R I A IV.

Ego enim Domine, memor venerandæ Passionis tuæ accedo ad altare tuum, licet peccator, ut offeram tibi Sacrificium, quod tu instituisti, & offerri præcepisti in commemorationem tui, pro salute nostra. Suscipe illud quæso, summe Deus, pro Ecclesia sancta tua, & pro populo, quem acquisisti Sanguine tuo. Et quoniam me peccatorem inter te, & eumdem populum tuum medium esse voluisti: licet in

in me aliquod boni operis testimonium non agnoscas, officium saltem dispensationis creditæ non recuses: nec per me indignum eorum salutis pereat pretium, pro quibus Victima salutaris dignatus es esse & redemptio. Profero etiam, Domine (si digneris propitius intueri) tribulationes plebium, pericula populorum, captivorum gemitus, miserias orphanorum, necessitates peregrinorum, inopiam debilium, desperationes languentium, defectus senum, suspiria juvenum, vota virginum, lamenta viduarum.

F E R I A V.

Tu enim misereris omnium Domine, & nihil odisti eorum, quæ fecisti. Memorare, quæ sit nostra substantia; quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascaris satis, neque multitudinem viscerum tuorum super nos contineas. Non enim in justificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitates nostras: & ignem Sancti Spiritus in nobis clementer accende. Aufer cor lapideum de carne nostra: & da nobis cor carneum, quod te amet, te diligat, te delectetur, te sequatur, te perfruatur. Oramus, Domine, clementiam tuam, ut sereno vultu familiam tuam, sacri tui nominis officia præstolantem, aspicere digneris: & ut nullius sit irritum votum, nullius vacua postulatio, tu nobis preces suggere, quas ipse propitius audire, & exaudire delecteris.

F E R I A V I.

Rogamus etiam te, Domine sancte Pater, & pro spiritibus fidelium defunctorum: ut sit illis salus, sanitas, gaudium, & refrigerium, hoc magnum pietatis Sacramentum. Domine Deus meus, sit illis hodie magnum, & plenum convivium de te pane vivo qui de cælo descendisti, & das vitam Mundo, de tua Carne sancta, & benedicta, Agni videlicet immaculati, qui tollit peccata Mundi, quæ de sancto, & glorioso *beatæ Virginis* Mariæ utero est as*sumpta*, & de Spiritu Sancto concepta; ac de illo pietatis fonte, qui per lanceam militis ex tuo sacratissimo latere emanavit, ut exinde refecti, & satiati, refrigerati, & consolati, exultent in laude & gloria tua. Peto clementiam tuam Domine, ut descendat super panem tibi sacrificandum plenitudo tuæ benedictionis, & sanctificatio tuæ Divinitatis. Descendat etiam Domine illa Sancti Spiritus tui invisibilis, incomprehensibilisque Majestas, sicut quondam in Patrum hostias descendebat, qui & oblationes nostras Corpus, & Sanguinem tuum efficiat, & me indignum Sacerdotem doceat tantum tractare Mysterium cum cordis puritate, & lacrymarum devotione, cum reverentia, & tremore, ita ut placide ac benigne suscipias Sacrificium de manibus meis ad salutem omnium, tam vivorum, quam defunctorum.

S A B B A T O.

Rogo etiam te, Domine, per ipsum sacrosanctum Mysterium Corporis, & Sanguinis tui, quo quotidie in Ecclesia tua pascimur, & potamur, abluimur, & sanctificamur, atque unius summæ Divinitatis participes efficimur; da mihi virtutes tuas sanctas, quibus repletus, bona conscientia ad Altare tuum accedam, ita ut hæc cælestia Sacramenta efficiantur mihi salus, & vita. Tu enim dixisti ore tuo sancto & benedicto: Panis, quem ego dabo, Caro mea est, pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi. Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Panis dulcissime sana palatum cordis mei, ut sentiam suavitatem amoris tui. Sana illud ab omni languore, ut nullam præter te sentiam dulcedinem. Panis candidissime, habens omne delectamentum, & omnem saporem, qui nos semper reficis, & numquam in te deficis: comedat te cor meum, & dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ. Manducat te Angelus ore pleno: manducet te peregrinus homo pro modulo suo, ne deficere possit in via, tali recreatus viatico. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendisti de cælo, & das vitam mundo, veni in cor meum, &

mun-

FEBRUARIUS.

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	
xxix	d	Kal.	1	Ignatii Episcopi & Mart. *semidupl.* 468
xxviii	e	iv	2	*Purificatio B. Mariæ Virg.* dupl. 471
xxvii	f	iii	3	Blasii Episcopi & Mart. 477
25. xxvi	g	Prid.	4	Andreæ Corsini Episc. & Confess. *duplex*. 477
xxv.xxiv	A	Non.	5	Agathæ Virg. & Mart. *duplex*. 479
xxiii	b	viii	6	Dorotheæ Virg. & Mart. 483
xxii	c	vii	7	Romualdi Abbatis, *duplex*. 484
xxi	d	vi	8	Joannis de Mattha Confess. *duplex*. 485
xx	e	v	9	Apolloniæ Virg. & Mart. 486
xix	f	iv	10	Scholasticæ Virg. *duplex*. 487
xviii	g	iii	11	
xvii	A	Prid.	12	
xvi	b	Idib.	13	
xv	c	xvi	14	Valentini Presbyteri & Mart. 488
xiv	d	xv	15	Faustini & Jovitæ Martyrum. 488
xiii	e	xiv	16	
xii	f	xiii	17	
xi	g	xii	18	Simeonis Episcopi & Martyris. 489
x	A	xi	19	
ix	b	x	20	
viii	c	ix	21	
vii	d	viii	22	*Cathedra Sancti Petri Antiochiæ*, duplex, *cum commemor.* S. Pauli. 489
vi	e	vii	23	Vigilia. 491
v	f	vi	24	*Matthiæ Apostoli*, dupl. 491
iv	g	v	25	
iii	A	iv	26	
ii	b	iii	27	
i	c	Prid.	28	

In Anno Bissextili Februarius est dierum 29. & Festum S. Matthiæ celebratur die 25. Februarii, & bis dicitur, *Sexto Kalendas*, idest, die 24. & die 25. & littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem, ut si in Januario, littera Dominicalis fuit A, mutatur in præcedentem, quæ est g, &c. & littera f, bis servit, 24. & 25.

MARTIUS.

Cycl. Epact.	L. D.		D. M.	
*	d	Kal.	1	
xxix	e	vi	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	Casimiri Confess. *semid. & commem.* S. Lucii Papæ & Martyr. 495
xxvi	A	iii	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Thomæ de Aquino Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris, *duplex, & commem.* SS. Perpetuæ & Felicitatis Mart. 494
xxiii	d	viii	8	Joannis de Deo Confess. *dupl.* 496
xxii	e	vii	9	Franciscæ Viduæ Romanæ, *dupl.* 499
xxi	f	vi	10	Quadraginta Martyrum, *semiduplex.* 500
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	Gregorii Papæ, Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris, *duplex.* 502
xviii	b	iii	13	
xvii	c	Prid.	14	
xvi	d	Idib.	15	
xv	e	xvii	16	
xiv	f	xvi	17	Patritii Episcopi & Confess. *semid.*
xiii	g	xv	18	
xii	A	xiv	19	*Joseph Confessoris Sponsi beatæ Virginis Mariæ*, duplex.
xi	b	xiii	20	
x	c	xii	21	Benedicti Abbatis, *duplex.*
ix	d	xi	22	
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	
vi	g	viii	25	*Annuntiatio B. Mariæ Virginis*, duplex.
v	A	vii	26	
iv	b	vi	27	
iii	c	v	28	
ii	d	iv	29	
i	e	iii	30	
*	f	Prid.	31	

Feria sexta post Dominicam Passionis celebratur Festum Septem Dolorum B. Mariæ Virginis, *duplex.*

DUÆ

DUÆ TABELLÆ

Ex Rubricis generalibus excerptæ.

In quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Offic. si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quando Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur, quod quæritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deinde legatur Regula juxta dictum numerum descripta, & ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ Classis, & Dominica I. Classis erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus 1. quia si ad eum tam Dupl. quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent: Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet:

1. *Translatio de primo, Officium de secundo.* Idest, Duplex primæ Classis prædictum transferatur, & Offic. fiat de Dominica primæ classis, quia cum in his Regulis dicitur, de I. seu præcedenti, intelligitur de festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Dupl. prædictum: cum de secundo vel sequenti, de festo in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominicâ prædicta.

In aliquibus autem Quadrangulis nullus appositus est numerus; vel quia nullus occursus, neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Brev. quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quæ sint Duplicia primæ, & secundæ Classis: & majora per annum, & quæ Dominicæ, & feriæ majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS.

In quibus nulla fit commemor. quorumcumque Festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis generalibus.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis cum tribus antecedentibus, & duobus sequentibus diebus.
Ascensio Domini.
Pentecostes cum duobus sequentibus diebus.
Festum Corporis Christi.
Assumptio B. M. Virginis.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum SS. Apostolor. Petri & Pauli.
Festum omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus, vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA II. CLASSIS.

In quibus de Simplicibus, fit commem. in Laudibus tantum.

Circumcisio Domini.
Festum SS. Nominis Jesu.
Festum Sanctissimæ Trinitatis.
Inventio S. Crucis.
Conceptio, Nativitas, Annuntiatio, Purificatio — B. Mariæ.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Sanctorum Innocentium Mart.
Festum S. Joseph.
Festum S. Laurentii.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas Classes.
Dominica primæ Classis, quæ numquam omittuntur.

Prima Adventus.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

DO-

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS,

Quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, & ejusdem Dedicatione & tunc de iis fit semper commemorat. in utrisque Vesperis & Laudibus.

Secunda, Tertia, Quarta } Adventus.

Dominicæ { Septuagesimæ, Sexagesimæ, & Quinquagesimæ.

Secunda, Tertia, Quarta } Quadragesimæ.

DUPLICIA MAJORA

per Annum, quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio Sanctæ Crucis.

Festum Septem Dolorum, Visitatio, Festum Carmeli, Festum ad Nives, Festum SS. Nominis, Festum Mercedis, Sollemnitas SS. Rosarii, Præsentatio } B. M. V.
Dies Octav. Festivitatum ejusdem.
Apparitio S. Michaelis Archang.
Decollatio S. Joannis Baptistæ.
Cathedra S. Petri utraque.
Festum ejusdem ad Vincula.
Conversio S. Pauli.
Festum sancti Joannis ante portam Latinam.
S. Barnabæ Apostoli.
S. Joachim Conf. Patris B. V. M.
S. Annæ Matris B. V. M.
Festa Patronorum minus principalium.

Feriæ majores de quibus semper fit commemoratio.

Adventus.
Quadragesimæ.
Quatuor Temporum, &
Secunda Rogationum.

[redacted]

SI OCCURRAT EODEM DIE.

	Vigilia.	Feria Major.	Sancta Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per Annum.	Duplex secundæ Classis.	Duplex primæ Classis.	Dominica per Annum.	Dominica secundæ Classis.	Dominica primæ Classis.
Duplex i. Claſſ. &	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex ii. Claſſ.	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Dupl. per annũ,	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra Oct.	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies Octavæ,	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	3	3	3	3
S. M. in Sabbato,	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria Major,	6	0	6	4	3	3	5	3	3	3	0	0	0
Vigilia.	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0

1. Translatio de i. Offic. de ii.
2. Offic. de primo, translatio de secundo.
3. Commemoratio de primo, Officium de secundo.
4. Offic. de primo, commemoratio de secundo.
5. Nihil de primo, Officium de secundo.
6. Offic. de primo, nihil de secundo.
7. Offic. de digniori, commemoratio de minùs digno.
8. Offic. de digniori, translatio de minùs digno.

Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni, & Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini & Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Oct. Epiph. in Feria iv. Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, & infra Oct. Paschæ & Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis B. Virginis, & omnium Sanctorum, transfertur.

Infra Octav. Epiph. fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, & ejusdem Dedicatione, cum commem. Octavæ: alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi, Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato, & de ea, quocumque adveniente Duplici, fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica, transfertur in proximè sequentem diem: quæ si fuerit impedita alio

simi-

simili Festo, transfertur post Octavam.

De Oct. Nativit. Domini, Epiph. & Corporis Christi, semper fit commem. quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Kalendario, nihil fit, à Feria iv. Cinerum usque ad Dominicam in Albis, & à Vigilia Pentecostes usque ad Festum Trinitatis inclusivè, & à die 17. Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ numquam transfertur: ideò quamquam Nativitas sancti Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem: non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum commem. in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat, ut Patronus, vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Kalendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari, absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto Kalendario descripti sint sub Officio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam, & de eis fiet Officium Semiduplex: nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translato quoque fiet Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si verò in Kalendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de aliis nihil fit.

De Feriis Adventus & Quadragesimæ, quando de eis non fit Offic. fit commemor. in utrisque Vesper. & Laudibus cujuscumque Festi: de Quatuor Temporibus, & Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, & Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum, Duplicium primæ Classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUAN-

QUANDO CONCURRIT.

	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octava.	Simplici.	Semiduplici.	Duplici per annum minore.	Duplici per annum majore.	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	Duplici secundæ Classis.	Duplici primæ Classis.	Dominica quacumque.
Dñica i. & ii. Cl. cũ	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dñica min. per ann.	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex i. Classis.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
Duplex ii. Classis.	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patr. seu Titul. Eccl.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Dupl. per ann. maj.	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Dupl. per ann. min.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex.	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octavæ.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam.	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, commem. de præced.
4. Totum de præcedenti, commem. de sequenti.
5. Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
6. Totũ de digniori commemor. de minùs digno.
7. Simplex & S. Maria in Sabbato, Feria & Vigilia non concurrunt.

Notandum quod in i. Vesp. diei Oct. Ascensionis, & Corporis Christi, totum Offic. fit de Octav. cum commem. præc. Festi Dupl. nisi sit Festum solemne principale, i. vel ii. classis, quia tunc de fieret Offic. & comm. de Oct. in ii. Vesp. diei Octav. Epiphan. hæ, Ascens. & Corporis Christi de sequenti Duplici fit tantum memor. nisi illud fuerit i. vel classis, seu Patronus, vel Tis, aut Dedicatio Ecclesiæ, quia de festo fieret Offic. & de v. commem. Et similiter die Oct. Corporis Christi in ii. Vesp. concurrente cum die Oct. S. Joannis Baptistæ, Vesp. erunt de Oct. Corporis Christi cum commem. Octav. S. Joannis.

In ii. Vesper. duplicis ii. classis non fit commem. de die infra Oct. nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

Cum plures fiunt commem. servetur hic ordo. De Duplici, de Dominica, de Semidupl. de die infra Octav. de Feria majori, seu Vigilia, de S. Maria in Sabbato, de Simplici.

ORA-

PSALTERIUM DISPOSITUM PER HEBDOMADAM,

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS HIEMALIS.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum & omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto:

PAter noster, qui es in cælis: sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo & in terra: Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie, & dimítte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris: Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

AVe María grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus: & benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc & in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini & Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CRedo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli & terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine: passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus & sepúltus: descéndit ad ínferos: tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis; inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicã, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce dicitur Versus:

DOmine lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sǽcula sæculórum. Amen. Allelúja.

Sic dicitur Allelúja, *ad omnes Horas per totum Annum*, *præterquam a Dominica in Septuagesima usque ad Feriam quintam in Cœna Domini*: *tunc enim dicitur*, Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Epiphania usque ad Dominicam Septuagesima.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Repetitur. Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quoniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsius est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hodie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, & nunc & semper, & in sæcula sæculórum. Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Oct. Epiphania usque ad Dominicam primam Quadragesima.

Hymnus.

PRimo die, quo Trínitas
Beáta mundum cóndidit,
Vel quo resúrgens Cónditor
Nos morte victa líberat:
Pulsis procul torpóribus
Surgámus omnes ocyus,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut præcipit.
Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus.
Ut, quique sacratíssimo
Hujus diei témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.
Jam nunc Patérna cláritas

Te

[redacted]

ostulámus áffatim :
t faces libídinis ,
nnis actus nóxius .
:da fit, vel lúbrica
págo nostri córporis,
:ujus ignes ígnibus
nus urat ácrius .
Redemptor, quæsumus,
robra nostra díluas :
sque largus cómmoda
perénnis cónferas.
, Pater piíssime ,
que compar Unice,
Spíritu Paráclito ,
ans per omne sæculum .
ien .

temporibus a supradi-
Invitator. & Hymnus
ir quæ habentur in pro-
Tempore, pro Officii
ite ; quod & in Capi-
& Hymnis ad Laudes
iliis similibus servetur.

. NOCTURNO.

Adventu, Antiphona.
ecce Rex.

Annum, Antiphona.
: Dómino.

*scus * notat pausam*
, in Choro.

Psalmus 1.

us vir, qui non ábiit
consílio impiórum ,
via peccatórum non
* & in cáthedra pesti-
non sedit ;
lege Dómini volún-
s, * & in lege ejus
itur die ac nocte .
: tamquá lignum, quod
um est secus decúrsus
n, * quod fructum
abit in témpore suo.
ium ejus non défluet :*
& omnia, quæcúmque fáciet,
prosperabúntur .

Non sic impii, non sic: *
sed tanquam pulvis , quem
prójicit ventus a facie terræ.

Ideo non resúrgent impii in
judício : * neque peccatóres
in concílio justórum .

Quóniam novit Dóminus
viam justórum : * & iter im-
piórum períbit.

Glória Patri , & Filio , *
& Spirítui Sancto . Sicut erat
in principio, & nunc , &
semper: * & in sæcula sæcu-
lorum . Amen .

Hic versus Glória , *semper dicitur in fine omnium Psalmorum , nisi aliter notetur.*

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gen-
tes , * & pópuli medi-
táti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ , &
príncipes convenérunt in u-
num * advérsus Dóminum ,
& advérsus Christum ejus .

Dirumpámus víncula eórū :*
& projiciámus a nobis jugum
ipsórum .

Qui hábitat in cælis, irri-
débit eos : * & Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira
sua, * & in furóre suo con-
turbábit eos.

Ego autem constitútus sum
Rex ab eo super Sion mon-
tem sanctum ejus , * prædi-
cans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : *
Fílius meus es tu, ego hó-
die génui te.

Póstula a me, & dabo tibi

Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dño in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

℟Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo. *Psalmus 3.*

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine salvum me fac Deus meus.

Quoniã tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in *ira tua* corrípias me.

Miserére mei Dómine, quóniam infírmus sum; * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde; * sed tu Dómine usquequó?

Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quoniã non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laboravi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum; * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, & erubéscant valde velóciter.

In Adventu, Antiphona.

Véniet ecce Rex excélsus cum potestáte magna ad salvándas gentes, allelúja.

Antiphona. Confortáte.

Per Annum, Antiphona.

Servíte Dómino in timóre. & exultáte ei cum tremóre.

Aña. Deus judex justus.

Psalmus 7.

DOmine Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac

[redacted]

fac ex ómnibus perſequénti-bus me, & líbera me.

Nequándo rápiat ut leo áni-mam meam; * dum non eſt qui rédimat, neque qui ſal-vum fáciat.

Dómine Deus meus, ſi feci iſtud: * ſi eſt iníquitas in má-nibus meis.

Si réddidi retribuéntibus mi-hi mala; * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Perſequátur inimícus ánimã meam, & comprehéndat, & concúlcet in terram vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimi-córum meórum.

Et exúrge Domine Deus meus in præcépto, quod man-dáſti: * & ſynagóga populó-rum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus judi-cat pópulos.

Júdica me Dómine ſecúndum juſtítiam meam, * & ſecún-dum innocéntiam meam ſu-per me.

Conſumétur nequítia pecca-tórum, & diriges juſtum: * ſcrutans corda, & renes Deus.

Juſtum adjutórium meum a Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.

Deus judex juſtus, fortis & pátiens: * numquid iráſcitur per ſíngulos dies?

Niſi convérſi fuéritis, glá-dium ſuum vibrábit: * arcum ſuum teténdit, & parávit illum.

Et in eo parávit vaſa mor-tis: * ſagíttas ſuas ardénti-bus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam: * concépit dolórem, & pépe-rit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum: * & íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * & in vérticem ipſius iníquitas ejus deſcéndet.

Confitébor Dómino ſecún-dum juſtítiam ejus: * & pſal-lam nómini Dómini Altíſſi-mi. *Pſalmus* 8.

DOmine Dóminus no-ſter, * quam admirábi-le eſt nomen tuum in uni-vérſa terra!

Quóniam eleváta eſt magni-ficéntia tua * ſuper Cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecíſti laudem pro-pter inimícos tuos, * ut dé-ſtruas inimícum & ultórem.

Quóniã vidébo Cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & ſtellas, quæ tu fun-dáſti.

Quid eſt homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuíſti eum paullo minus ab Angelis, glória & honó-re coronáſti eum: * & con-ſtituíſti eum ſuper ópera má-nuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus: * oves & boves univér-ſas, ínſuper & pécora campi.

Vólucres cæli, & piſces ma-ris, * qui perámbulant sémi-tas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra?

Psalmus 9.

CONfitébor tibi Dómine in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te: * psallam nómini tuo Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, & períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum & causam meam; * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, & périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, & in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * & civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum: * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dñs refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus.

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis: * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo: * infixæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens; * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum: * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exúrge Dómine non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue Dómine legislatórem super eos: * ut sciant Gentes, quóniam hómines sunt.

Ut quid Dómine recessísti longe: * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper; * comprehendúntur in consíliis, quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor: * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non

Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine & dolo: * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se & cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo, Oblítus est Deus: * avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit impius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est páuper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & malígni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum & in sæculum sæculi: * períbitis Gentes de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus; * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo & húmili: * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

In Dómino confído, quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo; * Dóminus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium; * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis & sulphur & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit; * æquitátem vidit vultus ejus.

In Adventu, Antiphona.
Confortáte manus dissolútas: confortámini, dícite: Ecce Deus noster véniet, & salvábit nos, allelúja.
Aña. Gaudéte omnes.

Per Annum, Antiphona.
Deus judex justus, fortis & longánimis, numquid irascétur per singulos dies?
Antiphona. Tu Dómine.

Psalmus 11.

SAlvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * & linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, labia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum & gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári; * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta; * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos & custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

Psalmus 12.

USquequò Dómine oblivíscéris me in finem? * Usquequò avertis fáciem tuã a me?

Quámdiu ponam consilia in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, & exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte; * nequándo dicat inimícus meus: Prævalui advérsus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero; * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo; cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi: * & psallam nómini Dómini Altíssimi.

Psalmus 13.

DIxit insipiens in corde suo; * Non est Deus.

Corrúpti sunt & abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quó-

[redacted]

ım os malediĉtióne &
ıdine plenum eſt : *
; pedes eórum ad ef-
ıdum sánguinem.
·ítio & infelícitas in
rum, & viam pacis non
'érunt; * non eſt timor
te óculos eorum.
e cognóſcent omnes,
rántur iniquitátem : *
vorant plebem meam
ſcam panis?
num non invocayé-
* illic trepidavérunt
, ubi non erat timor.
iam Dóminus in gene-
: juſta eſt, conſilium
confudíſtis: * quóniam
us ſpes ejus eſt.
dabit ex Sion ſalutáre
* cum avérterit Dó-
captivitátem plebis ſuę,
›it Jacob, & lætábitur

Pſalmus 14.

›mine, quis habitábit
n tabernáculo tuo? *
ıis requiéſcet in monte
tuo?
ingréditur ſine macu-
& operátur juſtítiam.
lóquitur veritátem in
ſuo, * qui non egit
in lingua ſua.
fecit próximo ſuo ma-
& oppróbrium non ac-
ıdvérſus próximos ſuos.
ıíhilum dedúĉtus eſt in
:ĉtu ejus malignus : *
es autem Dóminum
cat.
jurat próximo ſuo, &
écipit: * qui pecúniam
non dedit ad uſúram,

& múnera ſuper innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

In Adventu, Antiphona.

Gaudéte omnes & lætámini; ecce quia véniet Dóminus ultiónis, addúcet retributiónem: ipſe véniet, & ſalvábit nos.

℣. Ex Sion ſpécies decóris ejus. ℟. Deus noſter maniféſte véniet.

Per Annum, Antiphona.

Tu Dómine ſervábis nos, & cuſtódies nos.

℣. Mémor fui noĉte nóminis tui Dómine. ℟. Et cuſtodívi legem tuam.

Poſt Verſiculum cujuslibet Noĉturni dicitur, Pater noſter. *ſecreto*. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos à malo.

In i. Noĉturno, Abſolutio.

EXáudi, Dómine Jeſu Chriſte, preces ſervórum tuórum & miſerére nobis, qui cum Patre & Spíritu Sanĉto, vivis & regnas in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benediĉtio. Benediĉtióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Deinde leguntur Leĉtiones cum Reſponſoriis, ut in Proprio de Tempore aſſignantur.

Pro ſecunda Leĉtione, Bñ. Unigénitus Dei Fílius nos benedicere & adjuváre dignétur. ℟. Amen.

Pro tertia Leĉtione, Benediĉtio. Spíritus Sanĉti grá-

tia illúminet sensus & corda nostra. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

In Adventu, Antiphona. Gaude & lætáre.

Per Annum, Antiphona. Bonórum meórum.

Psalmus 15.

CONsérva me Dómine, quóniam speravi in te: * Dixi Dómino, Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * posteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditaté meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper & usque ad noctem, increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum & exultávit lingua mea: * ínsuper & caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

In Adventu, Antiphona. Gaude & lætáre filia Jerúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi: Sion noli timére, quia cito véniet salus tua.

Antiphona. Rex noster.

Per annum, Antiphona. Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, consérva me Dómine.

Antiphona. Propter verba.

Psalmus 16.

EXáudi Dómine justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum & visitásti nocte, * igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas.

Ut non lóquatur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A re-

[redacted]

ſtentibus déxteræ tuæ
me, * ut pupíllam

umbra alárum tuárum
me; * a fácie impió-
ui me afflixérunt.
i mei ánimam meam
ledérunt, ádipem ſuum
érunt: * os eórum lo-
ſt ſupérbiam.
iéntes me nunc cir-
érunt me; * óculos
ituérunt declináre in

vérunt me ſicut leo pa-
d prædam: * & ſicut
leonis habitans in áb-

: Dómine, præveni
& ſupplanta eum: *
nimam meam ab im-
ameam tuam ab ini-
ianus tuæ.
ie à paucis de terra
eos in vita eórum: *
ónditis tuis adimplé-
venter eórum.
ti ſunt filiis: * & di-
t relíquias ſuas pár-
is.
item in juſtítia apparé-
péctui tuo: * ſatiábor,
parúerit glória tua.
dventu, Antiphona.
ſter advéniet Chriſtus,
oánnes prædicávit A-
ſſe ventúrum.
na. Ecce vénio.
Innum, Antiphona.
verba labiórum tuó-
) cuſtodívi vias duras.
na. Díligam te.
repetitur in Pſalmo
nper ſit, quando Anti-
phona incipit a primo verſu Pſalmi & Pſalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo deſinit Antiphona, ſive integra dicatur, ſive tantum inchoata, ſi tamen eadem ſint verba, & continuetur Antiphona cum Pſalmo.

Pſalmus 17.

DIligam te Dómine fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus, adjutor meus, * & ſperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu ſalútis meæ, * & ſuſcéptor meus.

Laudans invocábo Dñm, * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam: * & clamor meus in conſpéctu ejus introívit in aures ejus.

Commóta eſt & contrémuit terra: * fundaménta montium conturbáta ſunt & commóta ſunt, quóniam irátus eſt eis.

Aſcéndit fumus in ira ejus, & ignis a facie ejus exárſit: * carbónes ſuccénſi ſunt ab eo.

Inclinávit cælos, & deſcéndit: * & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcéndit ſuper Chérubim

& volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt: * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam, * grando & carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas & dissipávit eos; * fúlgura multiplicávit & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta sunt fundaménta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo & accépit me: * & assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab iis, qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * & factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem; * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * & secúndum puritátem manuum meárum retríbuet mihi.

Quia custodívi vias Dñi: * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo; * & justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo: * & observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * & secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris: * & cum viro innocénte innocens eris.

Et cum elécto eléctus eris: * & cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum facies: * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine; * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * & in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus impollúta via ejus, elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * & super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium, * & posuísti, ut arcum æreum bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * & déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua corréxit

me

me in finem: * & disciplína ma ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subus me, * & non sunt infirnáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & omprehéndam illos: * & non onvértar donec deficiant.

Confríngam illos, nec pórunt stare; * cadent subtus edes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad ellum, * & supplantásti inurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti iihi dorsum, * & odiéntes ie disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui ilvos fáceret, ad Dómium; * nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlerem ante fáciem venti; * t lutum plateárum delébo os.

Erípies me de contradictióibus pópuli; * constítues me ı caput géntium.

Pópulus, quem non cognói, servívit mihi: * in audíı auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mii: * filii alieni inveteráti int, & claudicavérunt a séiitis suis.

Vivit Dóminus, & benedíus Deus meus, * & exaltur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mii, & subdis pópulos sub ie: * liberátor meus de iniícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me xaltábis me: * a viro iníuo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus Dómine, * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus & faciens misericórdiam Christo suo David, * & sémini ejus, usque in sæculum.

In Adventu, Antiphona.

Ecce vénio cito, & merces mea mecum est, dicit Dóminus: dare unicuíque secúndum ópera sua.

℣. Emítte Agnum, Dómine, dominatórem terræ.

℟. De Petra desérti ad móntem filiæ Sion.

Per Annum, Añа. Díligam te Dómine virtus mea.

℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

℟. Deus meus illúmina ténebras meas.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

In secundo Nocturno.

Absolutio.

Ipsíus píetas & misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre, & Spíritu Sancto vivit & regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius & clemens. ℟. Amen.

Pro quinta Lectione, Bñа. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Pro vi. Lectione, Benedictio. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN

IN III. NOCTURNO.

In Adventu, Antiphona.
Gábriel Angelus.

Per Annum, Antiphona.
Non sunt loquélæ.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diei erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiã.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quórum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam: * a summo cælo egressio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multum: * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

In Adventu, Antiphona.
Gábriel Angelus locútus est Maríæ dicens: Ave grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu inter mulíeres.

Antiphona. María dixit.

Per Annum, Antiphona.
Non sunt loquélæ neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Antiphona. Exáudiat.

Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * & holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum: * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi.

[redacted]

miam salvum fecit Dó-
Christum suum.
diet illum de cælo san-
so; * in potentátibus
déxteræ ejus.
in curribus, & hi in
; * nos autem in nó-
Dómini Dei nostri in-
imus.
obligáti sunt & cecidé-
* nos autem surréxi-
& eréсti sumus.
ine salvum fac regem: *
áudi nos in die, qua
ivérimus te.
Adventu, Antiphona.
dixit: Putas qualis est
ilutátio: quia contur-
st ánima mea, & quia
ra sum Regem, qui
um virginitátis meæ
iolábit.
hona. In Advéntu.
Annum, Antiphona.
iat te Dóminus in die
tiónis.
ona. Dómine.
Psalmus 20.
Dmine in virtúte tua
lætábitur rex: * & su-
lutáre tuum exultábit
iénter.
lérium cordis ejus tri-
ei: * & voluntáte labió-
jus non fraudásti eum.
niam prævenísti eum in
ictiónibus dulcédinis; *
ti in cápite ejus coró-
le lápide pretióso.
n pétiit a te: * & tri-
ei longitúdinem diérum
culum, & in sæculum
.
na est glória ejus in sa-

lutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi, non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * & semen eorum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniã pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtute tua: * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

In Adventu, Antiphona.

In advéntu summi Regis mundéntur corda hóminum, ut digne ambulémus in occúrsum illíus, quia ecce véniet, & non tardábit.

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

Per Annum, Antiphona.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex.

℣. Exaltáre Dómine in virtúte tua.

℟. Can-

℟. Cantábimus, & psallémus virtútes tuas.

Pater noster. *secr.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

In iii. Nocturno, Absolutio.

A Vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens & misericors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere. *Benedictio.* Evangélica léctio sit nobis salus & protéctio. ℟. Amen.

Pro viii. Lectione, Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Pro ix. Lectione, Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Sequens Hymn. semper dicitur post ultimam Lectionem in omnibus Dominicis & Festis tantum (excepto Festo SS. Innocentium, quando non venit in Dominica) a Nativitate Domini, usque ad Septuagesimam.

In Adventu autem non dicitur nisi in Festis. Quando vero non dicitur, ejus loco ponitur nonum aut tertium Responsorium.

Hymnus SS. Ambrosii & Augustini.

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cæli & univérsæ potestátes.

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant.

Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli, & terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus.

Te Prophetárum * laudábilis númerus.

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclesia.

Patrem * imménsæ majestátis.

Venerándum tuum verum, * & unicum Fílium.

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ * Christe.

Tu Patris sempitérnus * es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso Sánguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * & extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * & in sæculum sæculi.

Di-

[redacted]

ómine die isto *
nos custódire.
ıostri Dómine *
stri.
córdia tua, Dó-
nos, * quemad-
ávimus in te.
ne sperávi, * non
ı ætérnum.
UDES. ℣.
ıdjutórium meum
e.
ad adjuvándum

:i, & Fílio, &
cto.
in princípio, &
er, & in sæcula
Amen. Allelúja,
i Dómine, Rex
æ, *pro temporis*

a post Octavam
que ad Septuage-
phona. Allelúja.
mus 92.
regnávit, decó-
dútus est: * in-
minus fortitúdi-
ecínxit se.
návit orbem ter-
n commovébitur.
s tua ex tunc: *
es.
t flúmina, Dó-
avérunt flúmina
.
: flúmina fluctus
ócibus aquárum

atiónes maris: *
altis Dóminus.
tua credibília fa-
ıis; * domum

tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Psalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus, * ipse fecit nos & non ipsi nos.

Pópulus ejus & oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus: * & usque in generatiónem, & generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62.

DEus Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea: * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta & ínvia & inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe, & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te, * quia fuisti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuá-
rum

rum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.
Ipsi vero in vanum quæsiérant ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iniqua.
Hic non dicitur Gloria.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri & benedícat nobis; * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur & exúltent Gentes; * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ. Glória Patri.
Per Annum, Antiphona. Allelúja, Allelúja.
Antiphona. Tres púeri.
Canticum trium Puerorum.
Dan. 3.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino; * laudáte, & superexaltáte eum in sæcula.
Benedícite Angeli Dómini Dómino; * benedícite cæli Dómino.
Benedícite aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino; * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.
Benedícite sol & luna Dño; * benedícite stellæ cæli Dómino.
Benedícite omnis imber & ros Dómino; * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.
Benedícite ignis & æstus Dómino; * benedícite frigus & æstus Dómino.
Benedícite rores & pruína Dómino; * benedícite gelu & frigus Dómino.
Benedícite glácies & nives Dómino; * benedícite noctes & dies Dómino.
Benedícite lux & ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura & nubes Dómino.
Benedícat terra Dóminum: * laudet & superexáltet eum in sæcula.
Benedícite montes & colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.
Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária & flúmina Dómino.
Benedícite cete & ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino; * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.
Benedícite omnes béstiæ & pécora Dómino; * benedícite fílii hóminum Dómino.
Benedícat Israel Dóminum: * laudet & superexáltet eum in sæcula.

[redacted]

e sacerdótes Dó-
ino ; * benedícite
ini Dómino .
e spíritus , & áni-
m Dómino ; * be-
cti & húmiles cor-
) .
: Ananía , Azaría ,
nino : * laudate , &
te eum in sæcula .
nus Patrem , & Fí-
Sancto Spíritu : *
& superexaltémus
ula .
s es Dómine in fir-
æli : * & laudábi-
iósus & superexal-
ecula .
licitur Glória Pa-
Amen , *ut in aliis*
cuntur .
um , *Antiphona* .
jussu regis in for-
i sunt, non timén-
n ignis , dicéntes :
Deus.
Allelúja .
lmus 148.
Dñm de cælis : *
e eum in excélsis .
um omnes Angeli
udáte eum omnes
us .
um sol & luna : *
n omnes stellæ &

m cæli cælórum : *
mnes , quæ super
, laudent nomen

: dixit , & facta
pse mandávit , &
.
in ætérnum & in

sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum ; * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes & omnes colles: * ligna fructífera & omnes cedri.

Béstiæ & univérsa pécora : * serpéntes & vólucres pennátæ.

Reges terræ & omnes pópuli : * príncipes & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines , senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum & terram , * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filiis Israel, populo appropinquánti sibi,

Hic non dicitur Glória.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in Ecclesia sanctórum.

Lætétur Israel in eo , qui fecit eum ; * & filii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano & psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum, * & gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * & nóbiles eórum in mánicis ferreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum; * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum. Glória Patri.

Per Annum, Antiphona.

Allelúja, allelúja, allelúja.

Sequens Capitulum dicitur in Dominicis à secunda post Epiphaniam, usque ad Septuagesimam.

Capitulum. Apoc. 7. c

BEnedíctio, & cláritas, & sapiéntia, & gratiárum áctio, honor, virtus, & fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

Hymnus.

ÆTérne rerum Cónditor,
Noctem, diémque qui regis
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diei jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus lúcifer,
Solvit polum calígine;
Hoc omnis Errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta;
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue,
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte spes redit,
Ægris salus refúnditur:
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige;
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu lux refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute,
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

Per Annum, ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.

℟. Induit Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se virtúte.

A Se-

[redacted]

A Septuagesima usque ad uadragesimam; ℣. Dómine :fúgium factus es nobis.
. A generatióne & progé- ie.
In Adventu, Hymnus. En ıra vox, *ut infra in Do- inica prima Adventus*, ℣. ox clamántis in desérto, ıráte viam Dómini.
. Rectas fácite sémitas us.

Canticum Zacharia.
Luc. 1. *g*

BEnedíctus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, : fecit redemptiónem ple- is suæ.
Et eréxit cornu salútis no- is, * in domo David púeri ıi.
Sicut locútus est per os san- :órum, * qui a sæculo sunt, rophetárum ejus.
Salútem ex inimícis nostris, * : de manu ómnium, qui odé- ınt nos.
Ad faciéndam misericórdiam ım pátribus nostris: * & me- orári testaménti sui sancti.
Iusjurándum, quod jurávit l Abraham patrem nostrū, * ıtúrum se nobis.
Ut sine timóre, de manu ıimicórum nostrórum libe- ıti, * serviámus illi.
In sanctitáte & justítia co- ım ipso, * ómnibus diebus ostris.
Et tu, puer, Prophéta Al- ssimi vocáberis: * præíbis nim ante fáciem Dómini pa- íre vias ejus.
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum.
Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.
Illuminare his, qui in té- nebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pe- des nostros in viam pacis.
Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Antiphona & Oratio propria, & post eam, si occurrat eo die aliquod Fe- stum Simplex, fit de eo commem. Postremo (si id tempus requirit) fiunt Commemorationes de San- cta Maria, de Apostolis, & de Patrono Ecclesia in ordine alia- rum Commem. secundum illius dignitatem, & ultimo loco de Pace, ut infra in Vesperis Sab- bati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur una ex Anti- phonis beata Maria, ut habe- tur infra post Completorium.

DOMINICA
AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutó- rium. *ut supra.* 15.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diurnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absistat & vecórdia;
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut

Ut cùm dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, *Antiphona*. Allelúja.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam alièni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimícos meos despéxit óculus meus.

Sequens Psalmus. Confitémini Dómino. *dicitur tantum in Dominicis, quando fit Officium de Dominica ut in Psalterio.*

A Septuagesima vero usque ad Pascha ejus loco dicitur Psalm. Dominus regnávit, *ut supra in Laudibus*. 20.

Psalmus 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc, qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis: * & in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * & Dóminus suscépit me.

For.

[redacted]

ritúdo mea, & laus mea
inus: * & factus est
in salútem.
t exultatiónis & salú-
* in tabernáculis ju-
tm.
xtera Dómini fecit vir-
a: déxtera Dómini exal-
me: * déxtera Dómini
virtútem.
n móriar, sed vivam: *
arrábo ópera Dómini.
tígans castigávit me Dó-
s: * & morti non trá-
: me.
erite mihi portas justítiæ,
ssus in eas confitébor
ino: * hæc porta Dó-
, justi intrábunt in eam.
nfitébor tibi quóniam e-
isti me: * & factus es
in salútem.
idem quem reprobavé-
ædificántes: * hic fa-
est in caput ánguli.
Dómino factum est istud: *
t mirábile in óculis no-
.
c est dies, quam fecit
inus: * exultémus &
nur in ea.
Dómine salvum me fac,
mine bene prosperáre: *
dictus, qui venit in nó-
: Dómini.
edíximus vobis de do-
Dómini: * Deus Dómi-
& illúxit nobis.
nstítuite diem sollémnem
ondénsis: * usque ad cor-
ltáris.
us meus es tu, & con-
or tibi: * Deus meus es
& exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam
exaudísti me: * & factus es
mihi in salútem.
Confitémini Dómino quó-
niam bonus: * quóniam in
sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

BEáti immaculáti in via, *
qui ámbulant in lege Dó-
mini.
Beáti qui scrutántur testimó-
nia ejus: * in toto corde
exquírunt eum.
Non enim qui operántur ini-
quitátem, * in viis ejus am-
bulavérunt.
Tu mandásti * mandáta tua
custodíri nimis.
Utinà dirigántur viæ meæ, *
ad custodiéndas justificatiónes
tuas.
Tunc non confúndar, * cum
perspéxero in ómnibus man-
dátis tuis.
Confitébor tibi in directió-
ne cordis, * in eo, quod
didici judícia justítiæ tuæ.
Justificatiónes tuas custó-
diam: * non me derelinquas
usquequáque.
In quo córrigit adolescén-
tior viam suam? * in custo-
diéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exqui-
sivi te; * ne repéllas me a
mandátis tuis.
In corde meo abscóndi eló-
quia tua, * ut non peccem
tibi.
Benedíctus es Dómine; *
doce me justificatiónes tuas.
In lábiis meis * pronuntiávi
ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuó-
rum

rum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * & considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

RETríbue servo tuo, vivífica me, * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium & contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est: * & consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis amove a me: * & de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Officium de Dominica, ut in Psaltério.

Symbolum S. Athanasii.

QUicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat Cathólicam Fidem.

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit: * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem Cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, alia Fílii, * alia Spíritus Sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritus Sancti una est Divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Im-

[redacted]

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus:

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti nec tres imménsi; * sed unus increátus & unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens, Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius; * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii: * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri Christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere, Cathólica Religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre, & Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus: * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * & únitas in Trinitáte, & Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dñi nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo Fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus, * & homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo, * ex ánima rationáli & humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem; * minor Patre secúndum humanitátum.

Qui licet Deus sit & homo: * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne Divinitátis in carnem: * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo: * ita Deus & homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra, descéndit ad ínferos, * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est judicáre vivos, & mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis, * & reddi-túri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam; * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est Fides Cathólica: * quam nisi quisque fidéliter, firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri, &c.

Aña. Allelúja, allel. allel.

Capitulum. 1. *Tim.* 1. *d*

REgi sæculórum immortáli & invisíbili, soli Deo honor & glória, in sæcula sæculórum, Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *br.* Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *& repetitur.* Christe Fili Dei vivi, * miserére nobis.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis.

℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto.

℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas: sed tunc dicto ℟. brevi, dicitur Dóminus vobíscum, *& Oratio*, Dómine Deus omnípotens. *ut infra.* 27.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. *secr. usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum, *secreto usque ad* ℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam, Amen.

℣. Et ego ad te Dómine clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude, ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis.

℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me Deus.

℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua.

℟. Et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum & terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

COnfíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, Sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, & vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere,

[redacted]

pa, mea culpa, mea culpa. Ideo precor Mariam semper Vir-, beátum Michaélem gelum, beátum Joán-ptístam: Sanctos Apó-Petrum & Paulum, Sanctos, & vos fra-ráre pro me ad Dó-Deum nostrum.

borus Respondet:

ereátur tui omnípo-ens Deus, & dimíssis s tuis, perdúcat te ad ætérnam. ℟. Amen.

repetit Confessionem: dicitur vobis fratres fratres, *dicatur* tibi te pater.

Confessione a Choro, bdomadarius dicit:

ereátur vestri omní-potens Deus, & di-peccátis vestris, per-os ad vitam ætérnam. n.

géntiam, absolutió-, & remissiónem pec-nostrórum tríbuat mnípotens & miséri-minus. ℟. Amen.

sequitur ℣. Dignáre die isto.

peccáto nos custo-. Miserére nostri Do-℟. Miserére nostri.

misericórdia tua, Dó-uper nos. ℟. Quem-m sperávimus in te.

ine exáudi oratiónem ℟. Et clamor meus eniat.

inus vobíscum. cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DOmine Deus omnípo-tens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fe-císti: tua nos hódie salva vir-túte, ut in hac die ad nul-lum declinémus peccátum: sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogita-tiónes & ópera. Per Dómi-num nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vi-vit & regnat in unitáte Spí-ritus Sancti Deus, per om-nia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando di-cenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectioni Martyrolo-gii. Postea Hebdomadarius di-cit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.

℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

SAncta María & omnes San-cti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos me-reámur ab eo adjuvári & sal-vári, qui vivit & regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad ad-juvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo, ad-ditur, Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Chri-

ste eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *secreto*. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos Dómine, & in ópera tua, & dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. *Oratio.*

Dirígere & sanctificáre, régere & gubernáre, dignáre, Dómine Deus Rex cæli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hic & in ætérnum, te auxiliánte, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis & regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Dies & actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capitul. in Dominicis & Feriis per Annum, ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadrages. exclusive.

Lect. brevis. 2. *Thess.* 2. *b*

Dóminus autem dírigat corda & córpora nostra in charitáte Dei & patiéntia Christi. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

A Dominica prima Adventus usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive. *Isaiæ* 33.

Dómine, miserére nostri: te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in mane, & salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

Post Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum & terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo deféndat, & ad vitam perdúcat ætérnam, & Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO

ad Primam.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutórium. *ut supra*. 17.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrǽnans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat & vecórdia;
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam

Ipsi

[redacted]

ınámus glóriam.
ıtri fit glória,
ıe soli Fílio,
Spíritu Paráclito,
& per omne sæcu-
. Amen.
Annum, *Antiphona*.
'ui ámbulant.
re Adventus, *Aña de*
Dominica, *aut ex pro-*
ıud.

Psalmus 53.

ıs in nómine tuo sal-
um me fac : * & in
tua júdica me.
exáudi oratiónem me-
iuribus pércipe verba
ːi.
am alièni insurrexé-
vérsum me, & fortes
unt ánimam meam, *
propofuérunt Deum
nspéctum suum.
enim Deus ádjuvat
& Dóminus suscéptor
næ meæ.
: mala inimícis meis, *
veritáte tua dispérde

:árie sacrific... ti-
& confitéb... mi-
Dómine, ...niam
est.
am ex omni tribula-
ipuísti me : * & super
s meos despéxit ócu-
ıs.
salmum, Deus in nó-
ıo, *loco Psalmi*, Con-
, *dicitur unus ex in-*
is Psalmis, *secundum*
distinctis : *Sabbato au-*
citur tantum tres Psal-
in Festis.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & ple-
nitúdo ejus : * orbis
terrárum & univérsi, qui há-
bitant in eo.
Quia ipse super mária fun-
dávit eum, * & super flúmi-
na præparávit eum.
Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit in
loco sancto ejus?
Innocens mánibus & mundo
corde: * qui non accépit in
vano ánimam suam, nec ju-
rávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem
a Dómino, * & misericór-
diam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium
eum, * quæréntium fá-
ciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes,
vestras, & elevámini portæ
æternáles, * & introíbit Rex
glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus fortis & potens, Dó-
minus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes,
vestras, & elevámini portæ
æternáles; * & introíbit Rex
glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus virtútum, ipse est
Rex glóriæ.

FERIA TERTIA.

Psalmus 24.

AD te Dómine levávi áni-
mam meam : * Deus
meus in te confido, non
erubéscam.
Neque irrídeant me inimí-
ci mei : * étenim univérsi,

qui sustinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iniqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi, * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me, * quia tu es Deus salvátor meus; & te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiã tuam meménto mei tu, * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia & véritas: * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum, * & testaméntum ipsius ut manifesté- tur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére mei, * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam & érue me: * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi, * quia sustínui te.

Líbera Deus Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

FERIA QUARTA.

Psalmus 25.

Judica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum, * & in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me Dómine & tenta me: [illegible]re renes meos & cor [illegible].

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est, * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis, * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi Ecclésiam malignántium, * & cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine.

Ut áudiam vocem laudis, & enár-

em. univérfa mirabí-

: diléxi decórem do-
. & locum habita-
óriæ tuæ.
das cum ímpiis Deus
meam, * & cum vi-
uinum vitam meam.
rum mánibus iniqui-
it ; * déxtera eórum
:ft munéribus.
item in innocéntia
réffus fum, * rédime
miferére mei.
us ftetit in diréčto: *
iis benedícam te Dó-

IA QUINTA.

Pfalmus 22.

inus regit me, & ni-
mihi déerit: * in lo-
r ibi me collocávit.
quam refeétiónis edu-
: * ánimam meam
t.
me fuper sémitas ju-
ropter nomen fuum.
: fi ambulávero in
mbræ mortis, non
nala, * quóniam tu
s.
a & báculus tuus; *
confoláta funt.
in confpéćtu meo
: * advérfus eos,
lant me.
áfti in óleo caput
& calix meus iné-
am præclárus eft!
ricórdia tua fubfe-
e * ómnibus diébus
.
ábitem in domo Dó-
longitúdine diérum.

-FERIA SEXTA.

Pfalmus 21.

DEus Deus meus, réfpice in me: * quare me dereliquífti? * longe a falúte mea verba deličtórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, & non exáudies, * & nočte, & non ad infipiéntiam mihi.

Tu autem in fanćto hábitas, * Laus Ifrael.

In te fperavérunt patres noftri: * fperavérunt, & liberáfti eos.

Ad te clamavérunt, & falvi facti funt: * in te fperavérunt, & non funt confúfi.

Ego autem fum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum & abjéćtio plebis.

Omnes vidéntes me derisérunt me: * locúti funt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * falvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxifti me de ventre: * fpes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéćtus fum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne difcéfferis a me.

Quóniam tribulátio próxima eft: * quóniam non eft qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi; * tauri pingues obfedérunt me.

Aperuérunt fuper me os fuum, * ficut leo rápiens, & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * & dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis, * & in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi; * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt & inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a framea Deus ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis; * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel, * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis.

Nec avértit fáciem suam a me, * & cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabúntur, & laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur, & converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum, * & ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet, * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra. * & annuntiábunt cæli justítiam ejus populo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur ut supra in Rubrica. 29.

Deinde dicitur, Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem: * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ * ad

ıdiéndas justificatió-
.
.on confúndar, * cum
ro in ómnibus man-
s.
bor tibi in directió-
s, * in eo, quod di-
cia justítiæ tuæ.
tiónes tuas custó-
non me derelínquas
que.
córrigit adolescén-
n suam? * in custo-
ermónes tuos.
ı corde meo exqui-
* ne repéllas me a
tuis.
le meo abscóndi eló-
, * ut non peccem

tus es Dómine; *
justificatiónes tuas.
is meis * pronuntiávi
ıdícia oris tui.
testimoniórum tuó-
ctátus sum, * sicut
ous divítiis.
látis tuis exercébor, *
lerábo vias tuas.
ficatiónibus tuis me-
: * non oblivíscar
tuos.
bue servo tuo, vi-
ca me; * & custó-
mónes tuos.
óculos meos, * &
bo mirabília de le-

go sum in terra: * non
s a me mandáta tua.
ivit ánima mea de-
justificatiónes tuas *
támpore.
sti supérbos; * ma-

ledícti, qui declínant a man-
dátis tuis.

Aufer a me oppróbrium &
contémptum, * quia testimó-
nia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes,
& advérsum me loquebántur: *
servus autem tuus exercebá-
tur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua medi-
tátio mea est, * & consílium
meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima
mea: * vivífica me secúndum
verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, &
exaudísti me; * doce me ju-
stificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum
ínstrue me, * & exercébor
in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ
tédio: * confirma me in ver-
bis tuis.

Viam iniquitátis ámove a
me, * & de lege tua mise-
rére mei.

Viam veritátis elégi: * ju-
dícia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dó-
mine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum
cucúrri, * cum dilatásti
cor meum.

Per Annum, Antiphona.
Beáti, qui ámbulant in lege
tua, Dómine.

Tempore Adventus, Aña de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

Capitulum. *Zach. 8. d*

PAcem & veritátem dilígi-
te, ait Dóminus omní-
potens. ℞. Deo grátias.

℟. *br.* Chriſte Fili Dei vivi, * Miſerére nobis, *& repetitur*. Chriſte Fili Dei vivi, miſerére nobis. ℣. Qui ſedes ad déxteram Patris.
℟. Miſerére nobis. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spiritui Sancto. ℟. Chriſte Fili Dei vivi, miſerére nobis.
℣. Exúrge Chriſte, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon. Pater noſter. *ſecreto*.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum. *ſecreto*. ℣. Carnis reſurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.
℣. Repleátur os meum láude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me Deus.
℟. Et ſpíritum rectum innova in viſcéribus meis.
℣. Ne projícias me a fácie tua.
℟. Et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas a me.
℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui. ℟. Et ſpíritu principáli confirma me.

Quando ad Laudes non ſunt dictæ Preces feriales ſtatim dicitur, Adjutórium noſtrum, *&* Confiteor Deo omnipoténti, &c. *ut infra*.

Quando autem ad Laudes dictæ ſunt Preces feriales: inferius poſitæ poſt Laudes Feriæ ii. tunc ad Primam prædictæ Preces, & ſequentes dicuntur flexis genibus.
℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab inſurgéntibus in me líbera me. ℣. Erípe me de operántibus iniquitátem.
℟. Et de viris sánguinum ſalva me. ℣. Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſæculum ſæculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem.
℣. Exáudi nos Deus ſalutáris noſter. ℟. Spes ómnium fínium terræ, & in mari longe. ℣. Deus in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine ad adjuvándum me feſtína. ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miſerére nobis.
℣. Bénedic ánima mea Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me ſunt, nómini ſancto ejus. ℣. Bénedic ánima mea Dómino. ℟. Et noli oblivíſci omnes retributiónes ejus. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis.
℟. Qui ſanat omnes infirmitátes tuas. ℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam.
℟. Qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus.
℣. Qui replet in bonis deſidérium tuum.
℟. Renovábitur, ut áquilæ, juvéntus tua.

℣. Ad

. Adjutórium nostrum in
ómine Dómini. ℟. Qui fe-
t cælum & terram.
einde Hebdomadarius facit Confessionem.

Onfiteor Deo omnipo-
ténti, beátæ Mariæ sem-
er Virgini; beáto Michaéli
rchángelo, beáto Joánni
ptistæ, Sanctis Apóstolis
etro & Paulo, ómnibus
nctis, & vobis fratres:
ia peccávi nimis cogitatió-
, verbo & ópere: mea
ılpa, mea culpa, mea má-
ma culpa. Ideo precor beá-
n Maríam semper Vírgi-
m, beátum Michaélem Ar-
ángelum, beátum Joánnem
ptistam, Sanctos Apóstolos
trum & Paulum, omnes
nctos, & vos fratres, orá-
pro me ad Dóminum
um nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípo-
tens Deus; & dimíssis
ccátis tuis, perdúcat te ad
am ætérnam.
Amen.

einde repetit Confessionem: ubi dicitur vobis fratres
vos fratres, *dicatur* tibi
et *&* te pater.

Facta Confessione a Choro Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omní-
potens Deus, & di-
ssis peccátis vestris, perdú-
vos ad vitam ætérnam.
Amen.

Indulgéntiam, absolutió-
nem, & remissiónem pec-
órum nostrórum tríbuat
nobis omnípotens & miséri-
cors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre Dómine die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.
℣. Miserére nostri Dómine.
℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium: Et quando dicenda est Prima de beata Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit: ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.
℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

SAncta María & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum : ut nos mereámur ab eo adjuvári & salvári, qui vivit & regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter : *ultimo additur*. Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *secreto*. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua, & dírige fílios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri.

℟. Sicut erat.

Orémus. *Oratio.*

DIrígere & sanctificáre, régere & gubernáre, dignáre Dómine Deus Rex cæli & terræ, hódie corda & córpora nostra, sensus, sermónes & actus nostros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum ; ut hic & in ætérnum, te auxiliánte, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bñd. Dies & actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis & Feriis per Annum, ab Oct. Epiphan. usque ad Dominicam primam Quadr. exclusive.

Lectio brevis. 2. *Thess.* 3. *b*

DOminus autem dírigat corda & córpora nostra in charitáte Dei & patiéntia Christi. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

A Dominica prima adventus usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Isaiæ 52.

DOmine, miserére nostri : te enim expectávimus : esto bráchium nostrum in mane, & salus nostra in témpore tribulatiónis. Tu autem.

Post Lectionem brevem dicitur, ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum & terram. ℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bña. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo deféndat, & ad vitam perdúcat ætérnam, & Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

I N F E S T I S

Per Annum.

Post Psalmum, Deus in nómine tuo, *dicitur tantum Psalm.* Beáti immaculáti, *&* Retríbue. 24.

ntiphona competens,
ut supra in Domi-
Sed in Duplicibus,
Octavas non dicun-
: dicto. Benedicá-
ino, *dicitur Prima*
Maria, si dicenda
legitur Martyrolo-
loro. Deinde dicitur
sa. *cum reliquis ut*
.
olutionem Capituli
dicitur Capitulum

ERTIAM.
ster. Ave Maria.
adjutórium. 17.
Hymnus.
Sancte nobis Spí-
s,
Patri cum Fílio,
promptus ingeri
effúsus péctori.
ua, mens, sensus,

ónem pérsonent,
cat igne cháritas,
t' ardor próximos.
ater piíssime,
: compar Unice,
íritu Paráclito
per omne sæculum,

inicis per Annum,
. Allelúja.
li Officio, per An-
n. Deduc me.
Adventus, An-
de Laudibus Domi-
it ex propriis Lau-

Psalmus.
pone mihi Dómi-
viam justificatiónum tuárum, * & exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam: * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum; * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque, * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in sæculum & in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine,* quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi, * & exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníqui agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo Dómine, * & consolátus sum.

Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine, * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi, * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine: * dixi, custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus, * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me, * & legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem & disciplínam & sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer, ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu, * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi, quia humiliásti me, * ut díscam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri & argénti.

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, & díscam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me & lætabúntur; * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Vé-

Véniant mihi miseratiónes æ, & vivam., * quia lex a meditátio mea est.
Confundántur supérbi, quia ıjúste iniquitátem fecérunt ı me: * ego autem exercé- or in mandátis.
Convertántur mi[illegible]éntes :, * & qui novérunt testi- ıónia tua.
Fiat cor meum immaculá- m in justificatiónibus tuis, * t non confúndar.
Ña. Allelúja, allel. allel.
Sequens Capitulum & alia n aliis Horis, dicuntur in Dominicis, a ii. post Epipha- iam usque ad Septuagesi- nam, Responsoria brevia et- am usque ad Dominicam pri- nam Quadragesimæ, similiter & quæ sequuntur in feriali Officio.

Capitulum. 1. *Jo.* 4. *c*

DEus cháritas est: & qui manet in charitáte, in Deo manet, & Deus in eo.
℞. *brev.* Inclína cor meum Deus * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem in via tua vivífica me.
℞. In testimónia tua. Glória Patri. ℞. Inclína.
℣. Ego dixi, Dómine miserére mei. ℞. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
In feriali Officio per Annum, Antiphona. Deduc me Dómine in sémitam mandatórum tuórum.

Capitulum. *Jer.* 17. *d*

SAna me, Dómine, & sanábor: salvum me fac, & salvus ero: quóniam laus mea tu es.
℞. *br.* Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana ánimam. ℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.
℞. Quia peccávi. Glória Patri. Sana ánimam. ℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℞. Neque despícias me Deus salutáris meus.
Quando ad Matutinum dicta sunt Preces, ad Tertiam, Sextam, & Nonam, flexis genibus dicitur Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *secreto.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℞. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℞. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℞. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio conveniens.

Tempore Adventus in feriali Officio, Antiphona de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

Capitulum. *Jer.* 23.

ECce dies véniunt, dicit Dóminus; & suscitábo David germen justum: & regnábit Rex, & sápiens erit, & fáciet judícium & justítiam in terra. ℞. Deo grátias.

℞. *bre-*

℟. *brev.* Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, & salvi érimus. Dómine Deus. Glória Patri. Veni. ℣. Timébunt Gentes nomen tuum Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Kyrie eléison.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María, Deus in adjutórium. 17.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices:
Splendóre mane illúminans,
Et ígnibus merídiem.
Extíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum Antiphona. Allelúja.

In feriali Officio per Annum, Ant. Adjuva me.

Tempore Adventus, Antiphona de Laudibus Dominicæ, aut ex propriis Laudibus.

Psalmus.

DEfécit in salutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum, sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paullo minus consummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundásti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies, * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas, * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac, * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

QUómodo diléxi legem tuam Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem

fecísti mandáto tuo, *
ætérnum mihi est.
omnes docéntes me
, * quia testimónia
tátio mea est.
énes intelléxi, * quia
tua quæsívi.
ni via mala prohíbui
eos, * ut custódiam
a.
iis tuis non decliná-
tu legem posuísti mihi.
dúlcia fáucibus meis
tua! * super mel
.
látis tuis intelléxi,
a odívi omnem viam
is.
pédibus meis ver-
m, * & lumen sé-
is.
& státui, * custodíre
ustítiæ tuæ.
itus sum usquequáque
* vivífica me secún
bum tuum.
iria oris mei bene-
ac Dómine, * & ju-
doce me.
mea in mánibus meis
* & legem tuam non
itus.
unt peccatóres lá-
mihi, * & de man-
s non errávi.
áte acquisívi testi-
a in ætérnum, * quia
cordis mei sunt.
vi cor meum ad fa-
justificatiónes tuas in
, * propter retribu-

s ódio hábui, * &
tuam diléxi.

Adjútor & suscéptor meus es tu, * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me maligni, * & scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, & vivam, * & non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & salvus ero, * & meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis, * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ; * ídeo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas; * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium, & justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum, * & in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam, * & justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego; * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine; * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua: * super aurum & topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iniquam ódio hábui.

Ant. Allelúja, allel. allel.

CA-

Capitulum. Gal. 6.

Alter altérius ónera portáte, & sic adimplébitis legem Christi.

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. ℟. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum. ℣. Dóminus regit me, & nihil mihi deérit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum

Aña. Adjuva me, & salvus ero, Dómine.

Capitulum. Alter altérius.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. ℟. In omni. Glória Patri. Benedícam.

℣. Dóminus regit me, & nihil mihi deérit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléis. Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio conveniens.

Tempore Adventus, in feriali Officio, Antiphonæ de Laudibus Dominicæ, cum propriis Laudibus.

Capitulum. *Jerem. 23. d*

In diébus illis salvábitur Juda, & Israel habitábit confidénter, & hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. *br.* Osténde nobis Dómine * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo. Kyrie eléison &c.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium.

Hymnus.

Rerum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Successíbus detérminans:
Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat;
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum
Antiphona. Allelúja.

In feriali Officio per Annum, Antiphona. Aspice in me.

Tem-

[redacted]

Adventus, Antipho-
udibus Dominica,
prius Laudibus.

Psalmus.

illa testimónia tua: *
o scrutáta est ea
a.
io sermónum tuórum
,· * & intelléctum
lis.
› apérui & attráxi
* quia mandáta tua
n.
n me & miserére
indum judícium di-
nomen tuum.
neos dírige secún-
uium tuum, * &
nétur mei omnis in-

me a calúmniis hó-
ut custódiam man-

uam illúmina super
um, * & doce me
nes tuas.
quárum deduxérunt
l; * quia non cu-
legem tuam.
Dómine, * & re-
:ium tuum.
justítiam testimó-
& veritátem tuam

: me fecit zelus
uia oblíti sunt ver-
míci mei.
elóquium tuum ve-
, * & servus tuus
ud.
ntulus sum ego, &
s: * justificatiónes
sum oblítus.
a, justítia in ætér-
num, * & lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, & vivam.

CLamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine, * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac; * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte & clamávi, * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine, * & secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine, * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis, * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me, * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me, * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus, * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Mul-

Multi, qui persequúntur me & tríbulant me; * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabescébam, * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine, * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

PRíncipes persecúti sunt me gratis, * & a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua, * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui & abominátus sum; * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justitiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam, * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum Dñe, * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, & testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine; * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum, * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me, * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine, * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te, * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit: quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Aña. Allelúja, allel. allel.

Capitulum. 1. *Cor.* 6. *d*

EMpti enim estis prétio magno. Glorificáte & portáte Deum in córpore vestro.

℞. *breve.* Clamávi in toto corde meo: * Exáudi me Dómine. Clamávi.

℣. Justificatiónes tuas requíram. ℞. Exáudi.

Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℞. Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriali Officio per Adventum

Aña. Aspice in me & miserére mei, Dómine.

Capitul. Empti enim estis.

℞. *brev.* Rédime me Dómine, * Et miserére mei. Rédime.

℣. Pes enim meus stetit in via recta.

℞. Et miserére.

Glória Patri. Rédime.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℞. Et ab aliénis parce servo tuo.

Quando ad Matutinum dicta sunt preces, flexis genibus

[redacted]

Kyrie eléison.
ſon. Kyrie eléiſ.
ſecreto.
os indúcas in ten-
Sed líbera nos
℣. Dómine Deus
nvérte nos.
de fáciem tuam,
nus. ℣. Exúrge
va nos. ℟. Et lí-
pter nomen tuum.
exáudi oratiónem
Et clamor meus
t.
vobíſcum.
ſpíritu tuo.
rémus.
conveniens.
duunt. in feriali
de Laud. Domi-
propriis Laud.
Iſaiæ 14.
ut véniat tempus
& dies ejus non
r. Miſerébitur
rmus Jacob, &
itur.
per te Jerúſalem
ominus. Super.
a ejus in te vi-
iétur.
. Super te.
ómine, &c. noli
. Reláxa facínora
Kyrie eléiſon.
conveniens.
Dominica, & in
tur inferius poſt
ti.
SECUNDA.
Matutinum.
r. Ave María,
Dómine lábia mea
ſupra. 1.

Invitatorium. Veníte, * Exultémus Dómino.
Pſalm. Jubilémus Deo ſalutári noſtro.

Hymnus.

Somno reféctis ártubus,
Spreto cubíli súrgimus,
Nobis, Pater, canéntibus
Adéſſe te depóſcimus.
Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum ſequéntium
Tu, Sancte, ſis exórdium.
Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno ſíderi;
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáſcat múnere.
Precámur iídem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.
Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne ſæculum.
Amen.

Invitatoria per Ferias dicuntur in Feriali Officio ab Octava Epiphaniæ uſque ad Dominicam Paſſionis. Hymni vero tam ad Matutinum, quam ad Laudes & Veſperas, uſque ad Dominicam primam Quadrageſ. Antiphona autem Nocturnorum per totum Annum, ut infra.

Aña. Dóminus deféuſor.

Pſalmus 26.

Dóminus illuminátio mea & ſalus mea: * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ: * a quo trepidábo?
Dum appropíant ſuper me no-

nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea; * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto; * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dñs autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua, * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age, * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

Psalmus 27.

AD te, Dómine, clamábo Deus meus ne síleas a me: * ne quando táceas a me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus, * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo: * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * & secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus, * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dó-

[redacted]

s adjútor meus &
r meus : * in ipso
cor meum , & ad-
a.
ruit caro mea : * & ex
e mea confitébor ei.
us fortitúdo plebis
& protéctor salvatió-
risti sui est.
fac pópulum tuum
, & bénedic hæredi-
* & reges eos, & ex-
os usque in ætérnum.
ominus defénsor vi-
. *Añ.* Adoráte.
Psalmus 28.
rte Dño filii Dei ; *
rte Dómino filios
.
Dómino glóriam &
, afférte Dño gló-
mini ejus : * adoráte
átrio sancto ejus.
ómini super aquas ,
ajestátis intónuit , *
super aquas multas.
ii in virtúte : * vox
in magnificéntia.
ómini confringéntis
* & confringet Dó-
edros Líbani.
minuet eas tamquam
Líbani : * & dilé-
mádmodum filius uni-
.
ómini intercidéntis
ignis : * Vox Dó-
ncutiéntis desértum,
ovébit Dóminus de-
Cades.
i præparántis cervos,
bit condénsa, * & in
ejus omnes dicent

Dóminus dilúvium inhabi-
tare facit : * & sedébit Dó-
minus Rex in ætérnum.
Dóminus virtútem pópulo
suo dabit : * Dóminus bene-
dícet pópulo suo in pace.
Psalmus 29.
EXaltábo te Dómine ,
quóniam suscepísti me ; *
nec delectásti inimícos meos
super me.
Dómine Deus meus clamávi
ad te , * & sanásti me.
Dómine eduxísti ab inférno
ánimam meam : * salvásti me
a descendéntibus in lacum.
Psállite Dómino Sancti ejus,*
& confitémini memóriæ san-
ctitátis ejus.
Quóniam ira in indignatió-
ne ejus , * & vita in volun-
táte ejus.
Ad vésperum demorábitur
fletus , * & ad matutínum
lætítia.
Ego autem dixi in abundán-
tia mea : * Non movébor in
ætérnum.
Dómine in voluntáte tua *
præstitísti decóri meo vir-
tútem.
Avertísti fáciem tuam a me, *
& factus sum conturbátus.
Ad te, Dómine, clamábo, *
& ad Deum meum deprecábor.
Quæ utílitas in sánguine
meo , * dum descéndo in
corruptiónem ?
Numquid confitébitur tibi
pulvis , * aut annuntiábit ve-
ritátem tuam ?
Audívit Dóminus , & mi-
sértus est mei ; * Dóminus
factus est adjútor meus.
Con-

Convertísti planctum meum in gáudium mihi; * conscidísti saccum meum, & circumdedísti me lætítia.

Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Aña. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Aña. In tua justítia.

Psalmus 30.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu, * & propter nomen tuum dedúces me & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi, * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas commendo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exultábo & lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam: * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci; * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea & venter meus.

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, & vicínis meis valde, * & timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me; * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi Dómine: * dixi; Deus meus es tu; in mánibus tuis fortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, & deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa;

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, & in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Prótege eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes Sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viriliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

BEáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum: * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea: * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci, * & injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino; * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis Sanctus * in témpore opportúno.

Verúntamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea erue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo & fræno maxíllas eórum constrínge: * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris: * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte justi: * & gloriámini omnes recti corde.

Aña. In tua justítia líbera me Dómine. *Aña.* Rectos decet.

Psalmus 32.

EXultáte justi in Dómino; * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini: * & ómnia ópera ejus in fide.

Diligit misericórdiam, & judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Timeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, & facta sunt : * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne, & generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cælo respéxit Dñs : * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * & in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum ; * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor, & protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dñm, & exaudívit me : * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini : * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum : * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * & erípiet eos.

Gustáte & vidéte, quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes Sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt :

[redacted]

* Inquiréntes autem
um non minuéntur om-
o.
e filii, audite me: * ti-
Dómini docébo vos.
st homo, qui vult vi-
* díligit dies vidére
?
be linguam tuam a
* & lábia tua ne lo-
r dolum.
re a malo, & fac bo-
* Inquíre pacem, &
ere eam.
Dómini super justos: *
s ejus in preces eórum.
autem Dómini super
es mala: * ut perdat
a memóriam eórum.
vérunt justi, & Dó-
exaudívit eos: * & ex
is tribulatiónibus eó-
berávit eos.
est Dóminus iis, qui
o sunt corde: * &
spíritu salvábit.
tribulatiónes justó-
* & de ómnibus his
it eos Dóminus.
lit Dóminus ómnia os-
n: * unum ex his non
tur.
peccatórum péssima: *
odérunt justum, de-
t.
et Dñs ánimas servó-
rum, & non delínquent
qui sperant in eo.
ectos decet collaudá-
ña. Expúgna.
Psalmus 34.
Dñe nocéntes me, *
gna impugnántes me.
hénde arma & scu-
tum, * & exúrge in adjutó-
rium mihi.
Effúnde frámeam, & con-
clúde advérsus eos, qui per-
sequúntur me: * dic ánimæ
meæ: Salus tua ego sum.
Confundántur, & revereán-
tur * quæréntes ánimā meam.
Avertántur retrórsum, &
confundántur * cogitántes mi-
hi mala.
Fiant tamquam pulvis ante
fáciem venti, * & Angelus
Dómini coárctans eos.
Fiat via illórum ténebræ &
lúbricum, * & Angelus Dó-
mini pérsequens eos.
Quóniam gratis abscondé-
runt mihi intéritum láquei
sui: * supervácue exprobra-
vérunt ánimam meam.
Véniat illi láqueus, quem ignó-
rat, & cáptio, quam abscón-
dit, apprehéndat eum, * &
in láqueum cadat in ipsum.
Anima autem mea exultábit
in Dómino, * & delectábi-
tur super salutári suo.
Omnia ossa mea dicent: *
Dómine, quis símilis tibi?
Erípiens ínopem de manu
fortiórum ejus: * egénum &
páuperem a diripiéntibus eum.
Surgéntes testes iníqui, *
quæ ignorábam, interrogá-
bant me.
Retribuébant mihi mala pro
bonis, * sterilitátem ánimæ
meæ.
Ego autem cum mihi molé-
sti essent, * induébar cilício.
Humiliábam in jejúnio áni-
mam meam, * & orátio mea
in sinu meo convertétur.

Quasi próximum & quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens & contristátus sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, & convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine quando respícies ? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in Ecclésia magna : * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur ; * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dómine, ne síleas : * Dómine ne discédas a me.

Exúrge & inténde judício meo : * Deus meus & Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine Deus meus, * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eam.

Erubéscant & revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne & reveréntia, * qui magna loquúntur super me.

Exúltent & læténtur qui volunt justítiam meam, * & dicant semper : Magnificétur Dóminus qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam : * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

DIxit injústus, ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus : * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine in cælo misericórdia tua, * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines & juménta salvábis Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Fílii autem hóminum in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ, * & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præ-

Prætende misericórdiam tuam
sciéntibus te, * & justítiam
tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Aña. Expúgna impugnántes me. *Aña.* Revéla.

Psalmus 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent, * & quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem, * & inhábita terram & pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dño viam tuam & spera in eo, * & ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, & judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua, * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, & derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur, * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, & non erit peccátor, * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum, * & stridébit super eum déntibus suis.

Dñs autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum.

Ut dejíciant páuperem & ínopem; * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum, * & hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, & in diébus famis saturabúntur, * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficiéntes quemádmodum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, & non solvet: * justus autem miserétur & tríbuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur, * & viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur,

tur ; * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui, * & non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur, & cómmodat, * & semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, & fac bonum, * & inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelínquet sanctos suos : * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur, * & semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus, * & non supplantabúntur gressus ejus.

Considerat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus : * nec damnábit eum cum judicábitur illi.

Expécta Dóminum, & custódi viam ejus : & exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram : * cum períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani :

Et transívi, & ecce non erat, * & quæsívi eum, & non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem ; * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem dispéribunt simul : * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino, * & protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos, * & éruet eos a peccatóribus & salvábit eos, quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * & confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt & corrúptæ sunt cicatríces meæ : * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * & non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum & humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * & gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor

[redacted]

... conturbátum est,
... me virtus mea: * &
...culórum meórum, &
...on est mecum..
...mei & próximi mei *
...m me appropinquavé-
... steterúnt.
...i. juxta me erant, de
...letérunt: * & vim fa-
... qui quærébant áni-
...am..
... inquirébant mala mi-
...iti sunt vanitátes: * &
...ota die meditabántur.
...utem tamquam surdus
...diébam: * & sicut mu-
...s apériens os suum.
...ctus sum sicut homo
...diens: * & non habens
... suo redargutiónes.
...iam in te Dómine spe-
...' tu exáudies me Dó-
...Deus meus.
...dixi: Nequándo super-
...r mihi inimíci mei: *
... commovéntur pedes
...super me magna locú-
...
...iam ego in flagélla pa-
...um: * & dolor meus
...spéctu meo semper..
...am iniquitátem meam
...ábo: * & cogitábo
...ccáto meo.
...i autem mei vivunt,
...rmáti sunt super me: *
...plicáti sunt qui odé-
...e iníque.
...tribuunt mala pro bo-
...trahébant mihi: * quó-
...québar bonitátem.
... relínquas me Dómine
...eus: * ne discésseris

Inténde in adjutórium meum: * Dómine Deus salútis meæ.

Antiphona. Revéla Dómino viam tuam.

Per Annum, ℣. Dómine in cælo misericórdia tua. ℟. Et véritas tua usque ad nubes.

In Adventu, ℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster maniféste véniet.

Pro uno Martyre, ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, & non Pontifice, ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua & pulcritúdine tua. ℟. Inténde, prófpere procéde & regna.

AD LAUDES,

℣. Deus in adjutórium meum inténde. *ut suprà*. 17.

Quando non assignantur propriæ Antiphonæ dicitur Aña Miserére.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus: * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum: * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * & a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor : * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam : * & exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * & Spíritum Sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * & spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries : * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, & holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña. Miserére mei Deus.

Aña. Intéllige.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe Dómine : * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ : * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, & vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, & dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

[redacted]

um patens est guttur
nguis suis dolóse agé.
údica illos Deus.
a cogitatiónibus suis,
multitúdinem impie-
ım expélle eos: * quó-
tavérunt te Dómine.
itur omnes, q i spe
: * in ætérnum exul-
& habitábis in eis.
abúntur in te omnes
int nomen tuum: *
tu benedíces justo.
, ut scuto bonæ vo-
uæ * coronásti nos.
:llige clamórem me-
ne. *Aña.* Deus Deus
te de luce vígilo.
idem, ut suprà. 17.
ı. Convérsus est.
m Isaiæ Prophetæ.
Cap. 11.
tébor tibi, Dómi-
quóniam irátus es
convérsus est furor
consolátus es me.
us salvátor meus: *
r agam, & non

rtitúdo mea & laus
ninus, * & factus
in salútem.
s aquas in gáudio
us Salvatóris, * &
ı illa die: Confiré-
mino, & invocáte
us.
ıcite in pópulis adin-
ejus: * mementó-
m excélsum est no-
.
Dómino, quóniam
fecit: * annuntiá-
ı univérsa terra.

Exúlta & lauda habitátio Sion, * quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

Aña. Convérsus est furor tuus, Dómine, & consolátus es me. *Aña.* Laudáte Dóminum de cælis.

Psalmus idem. 19.

Capitulum sequens dicitur in feriali Officio ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ: aliis temporibus habentur propria.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

SPlendor Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis & fons lúminis,
Diem dies illúminans.
Verúsque sol illabere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.
Votis vocémus & Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ,
Culpam reléget lúbricam.
Confírmet actus strénuos:
Dentes retúndat ínvidi:
Casus secúndet ásperos:
Agénda recte dírigat.
Mentem gubérnet, & regat:
Sit pura nobis cástitas:
Fides calóre férveat:
Fráudis venéna nésciat.
Christúsque nobis sit cibus:
Potúsque noster sit Fides;

Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.
Lætus dies hic tránseat :
Pudor sit ut dilúculum :
Fides velut merídies.
Crepúsculum mens nésciat.
Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. Benedíctus Dóminus Deus Israel.

In Feriis Adventus, Quatuor Temporum, & Vigiliarum quæ jejunantur (excepta Vigilia Nativitatis Domini) post Antiphonam ad Benedictus: & in Vesperis ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus: aliis temporibus non dicuntur.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *totum dicitur clara voce, etiam in Vesperis*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et Sancti tui exúltent.
℣. Dómine, salvum fac Regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.
℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, & benedic hæreditáti tuæ. ℟. Et rege eos, & extólle illos usque in ætérnum.
℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.
℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.
℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis & captívis. ℟. Líbera eos Deus Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalm. De profúndis. *qui infra habetur in Vesper. Feria quarta, & in fine* Glória Patri. *in Vesperis ejus loco dicitur Psalm.* Miserére. 55. *Finito Psalmo dicitur* ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi

℟. *Orémus.* ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria.

Et quando in feriali Officio fiunt Commemorationes communes de S. Maria, de Apostolis, &c. de Pace, ante eas fiam in Laudibus, quam in Vesper. fit sequens commemoratio de Cruce.

Antiphona. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te & psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus. *Oratio.*

Perpétua nos, quǽsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

... commemor. de Cruce etiam, quando non dicuntur Preces, in feriali tantum Officio.

FERIA TERTIA

ad Matutinum.

Invitator. Jubilémus Deo, salutári nostro.

Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Consors Patérni lúminis,
Lux ipse lucis & dies,
Noctem canéndo rúmpimus,
Assíste postulántibus.
Aufer tenébras méntium:
Fuga catérvas dæmonum:
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.
Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

Aña. Ut non delínquam.

Psalmus 38.

Dixi: Custódiam vias meas, * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui a bonis, * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me, * & in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi Dómine finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos, * & substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas: * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed & frustra conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, & non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * & ámplius non ero.

Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dóminū: * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum: * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi & timébunt, * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus; * & non respéxit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus *meus* mirabília tua, * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum & pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo, Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo; * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, & veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei; * & cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur & revereántur simul, qui quærunt ánimam meã, * ut áuferant eam.

Con-

[redacted]

tántur retrórsum &
tur, * qui volunt
la.
conféstim confusió-
n, * qui dicunt mi-
:, euge.
t & læténtur super
s quæréntes te; *
semper: Magnificé-
ninus, qui diligunt
uum.
tem mendícus sum
r: * Dóminus sol-
t mei.
meus & protéctor
es: * Deus meus
reris.
non delínquam in
ea. Aña. Sana.
Psalmus 40.
s. qui intélligit su-
egénum & páupe-
n. die mala liberábit
minus.
s consérvet eum,
et eum, & beátum
m in terra: * &
at eum in ánimam
m ejus.
s opem ferat illi su-
m dolóris ejus: *
n stratum ejus ver-
nfirmitáte ejus.
i; Dómine miserére
sana ánimam meam,
cávi tibi.
mei dixérunt mala
Quando moriétur,
t nomen ejus?
rediebátur, ut vidé-
oquebátur: * cor ejus
vit iniquitátem sibi.
bátur foras, * &
r in idípsum.

Advérsū me susurrábant om-
nes inimíci mei: * advérsum
me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constitué-
runt advérsum me; * Num-
quid qui dormit, non adjí-
ciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ,
in quo sperávi, * qui edébat
panes meos, magnificávit su-
per me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére
mei, & resúscita me, * &
retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam vo-
luísti me, * quóniam non gau-
débit inimícus meus super me.

Me autem propter innocén-
tiam suscepísti: * & confir-
másti me in conspéctu tuo in
ætérnum.

Benedíctus Dñs Deus Israel
a sæculo & usque in sæcu-
lum: * fiat, fiat.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat
cervus ad fontes aquá-
rum: * ita desíderat ánima
mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum
fortem, vivum: * quando vé-
niam & apparébo ante fá-
ciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ
panes die ac nocte: * dum
dícitur mihi quotídie: Ubi
est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & ef-
fúdi in me ánimam meam: *
quóniam transíbo in locum
tabernáculi admirábilis, us-
que ad domum Dei.

In voce exultatiónis, & con-
fessiónis: * sonus epulántis.

Qua-

Quare tristis es ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat: * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea: * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Ant. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Eructávit.

Psalmus 43.

DEus áuribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * & in diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispérdidit, & plantásti eos: * afflixísti pópulos, & expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & brachium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus & Deus meus, * qui mandas salútem Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo, * & gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos, * & odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die, * & in nómine tuo confitébimur in sǽculum.

Nunc autem repulísti, & confudísti nos, * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros! * qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum, * & in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris: * subsannatiónem & derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Gén-

[redacted]

, * commotiónem
i pópulis.
iè verecúndia. mea
e est, * & confúsio
æ coopéruit me.
exprobrántis & ob-
: * a fácie inimíci
uéntis.
mnia venérunt super
oblíti sumus te: *
non égimus in te-
tuo.
recéssit retro cor
* & declinásti sé-
stras a via tua.
n humiliásti nos in
ctiónis, * & coopé-
umbra mortis.
i súmus nomen Dei
& si expándimus ma-
as ad deum aliénum.
Deus requíret ista? *
n novit abscóndita

n propter te morti-
ota die: * æstimáti
ut oves occisiónis.
quare obdórmis Dó-
exúrge, & ne repél-
em.
áciem tuam avértis?
is inópiæ nostræ,
tiónis nostræ?
n humiliáta est in
nima nostra: * con-
s est in terra ven-
:.
Dómine, ádjuva
& rédime nos pro-
en tuum.
Psalmus 44.
tvit cor meum ver-
bonum: * dico ego
a Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum: * potentíssime.
Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, * próspere procéde & regna.
Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent: * in corda inimicórum regis.
Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.
Dilexísti justítiam & odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha & gutta, & cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.
Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: * & obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.
Et filiæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

O m-

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus: * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, & generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * & in sæculum sæculi.

Aña. Eructávit cor meum verbum bonum.

Aña. Adjútor.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dñs virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma: * & scuta combúret igni.

Vacáte & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

OMnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * & Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña. Adjútor in tribulatiónibus. *Aña.* Magnus Dñs.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in

ṭ₅,* & lingua tua concin-
bat dolos.
ẋdens advérsus fratrem tuum
|nebáris, & advérsus filium
tris tuæ ponébas scánda-
n; * hæc fecísti, & tácui.
xistimásti inique, quod ero
símilis: * árguam te, &
:uam contra fáciem tuam.
ıtelligite hæc qui oblivíscí-
ni Deum: * nequándo rá-
t, & non sit qui erípiat.
ıcrificium láudis honorifi-
›it me, * & illic iter, quo
éndam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

QUid gloriáris in malí-
tia, * qui potens es in
quitáte?
otą die injustítiam cogitá-
lingua tua * sicut nová-
a acúta fecísti dolum.
ilexísti malítiam super be-
nitátem: * iniquitátem ma-
, quam loqui æquitátem.
ilexísti ómnia verba præci-
atiónis, * lingua dolósa.
ropterea Deus déstruet te in
em: * evéllet te, & emi-
ibit te de tabernáculo tuo,
radícem tuam de terra vi-
ıtium.
idébunt justi, & timébunt,
super eum vidébunt, &
:ent: * Ecce homo, qui
n pósuit Deum adjutórem
ım.
ed sperávit in multitúdine
ivitiárum suárum: * & præ-
uit in vanitáte sua.
go autem, sicut oliva fru-
fera in domo Dei, * spe-
ri in misericórdia Dei in
rnum, & in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum quia fecísti, * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu Sanctórum tuórum.

Aña. Deus deórum Dóminus locútus est.

Per Annum, ℣. Immola Deo sacrificium laudis. ℟. Et redde Altíssimo vota tua.

In Adventu, ℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Pro uno Martyre, ℣. Posuísti Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES,

Aña. Dele Dómine iniquitátem meam.

Psalm. Miserére mei. 55.

Aña. Salutáre.

Psalmus 42.

JUdica me Deus, & discérne caussam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo & dolóso érue me.

Quia

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti, & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Aña. Salutáre vultus mei, & Deus meus. *Aña.* Ad te de luce vígilo Deus.

Psalm. Deus Deus meus ad te. *ut suprà.* 17.

Aña. Cunctis diébus.

Canticum Ezechiæ.

Isaiæ 38. b

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas inferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum: * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra: * & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, & convolúta est a me: * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine vim pátior, respónde pro me: * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, & in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, & vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Aña. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac, Dómine.

Aña. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cælis.

Psalm. Laudáte Dóminum de cælis. 19.

Capitulum. Rom. 13. d.

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Ales diéi núntius
Lucem propínquam præcinit:
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.
Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides:
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte: jam sum próximus.
Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii:
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.
Tu Christe somnum discúte,
Tu rumpe noctis víncula,
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. Eréxit nobis Dóminus cornu salútis, in domo David púeri sui.

Preces quando dicuntur habentur ut supra in Feria ii.

FERIA QUARTA

ad Matutinum.

Invitator. In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ. *Psalm.* Veníte, exultémus, s.

Hymnus.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.
Te, sancte Christe, póscimus,
Ignósce culpis ómnibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.
Mentes, manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.
Vides malum, quod fécimus:
Occúlta nostra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Ant. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, & abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes, qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quó-

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum, qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel.

Psalmus 54.

Exáudi Deus oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi & exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum a voce inimíci, & a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me, * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * & volábo, & requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens, * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus & tempestáte.

Præcípita Dómine, dívide linguas eórum, * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas, * & labor in médio ejus & injustítia.

Et non defécit in platéis ejus * usúra & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis, * dux meus & notus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super eos: * & descéndant in inférnum vivéntes.

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi, * & Dóminus salvábit me.

Véspere & mane & merídie narrábo, & annuntiábo, * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus: divísi sunt ab ira vultus ejus, * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum, * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, & ipse te enútriet: * non

[redacted]

r ætérnum. fu-
lo.
s dedúces eos *
éritus.
ıum & dolosi
ınt dies suos : *
:rábo in te Dó-

Dóminus capti-
i suæ.
u:

mus 55.
mei Deus, quo-
:onculcávit me:
: die impúgnans

unt me inimíci
* quóniam mul-
dvérsum me.
: diei timébo: *
:e sperábo.
dábo sermónes
Deo sperávi : *
quid fáciat mi-

ba mea execra-
érsum me omnes
órum in malum.
, & abscón-
ılcáneum meum

uérunt ánimam
íhilo salvos fá-
: in ira pópulos

n meam annun-
osuísti lácrymas
péctu tuo.
romissióne tua: *
ntur inimíci mei

ıe die invocáve-
e cognóvi quó-
ıus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei, † quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum Altíssimum, * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de cælo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam & veritátem suam: † & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagíttæ: * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos Deus, † & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis, * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam, * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, & psalmum dicam.

Exúrge glória mea, exúrge psaltérium & cíthara: * exúrgam dilúculo.

Con-

Confitébor tibi in pópulis Dómine, * & psalmum dicam tibi in géntibus.

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos Deus, * & super omnem terram glória tua.

Ant. Quóniam in te confídit ánima mea.

Ant. Justa judicáte.

Psalmus 57.

SI vere útique justítiam loquímini, * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ & obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur, * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58. [illegible]

ERipe me de inimícis meis Deus meus: * & ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * & de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, & diréxi.

Exurge in occúrsum meum, & vide: * & tu Dómine Deus virtútum, Deus Israel.

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non miseréaris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam, & famem patiéntur ut canes: * & circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, & gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * ne quando obliviscántur pópuli mei.

[illegible]

[redacted]

Dispérge illos in virtúte tua: * & depóne eos protéctor meus Dómine.

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum; * & comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne, & mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, & non erunt.

Et scient, quia Deus dominábitur Jacob, * & finium terræ.

Converténtur ad vésperam, & famem patiéntur ut canes, * & circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * & refúgium meum in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es, * Deus meus misericórdia mea.

Aña. Justa judicáte filii hóminum, *Aña.* Da nobis.

Psalmus 59.

DEus repulísti nos, & destruxísti nos: * irátus es, & misértus es nobis.

Commovísti terram, & conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant a fácie arcus.

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac déxtera tua, & exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, & partíbor Síchimam, & convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, & meus est Manásses, * & Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus; * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum, * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos, * & non egrediéris Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem, * & ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60.

EXxáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula; * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam: *

dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum:

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei, * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña. Da nobis Dómine auxílium de tribulatióne.

Aña. Nonne Deo.

Psalmus 61.

NOnne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos tamquam paríeti inclináto, & macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus & salvátor meus: * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum & glória mea: * Deus auxílii mei, & spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, & tibi Dómine misericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

EXáudi Deus oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium, * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum, * & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum, * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Con-

...bati sunt omnes, qui videbant eos; * & timuit omnis homo.
Et annuntiaverunt opera Dei, * & facta ejus intellexerunt.
Lætabitur justus in Domino, & sperabit in eo: * & laudabuntur omnes recti corde.
Nonne Deo subjecta erit anima mea? Benedictus.
Psalmus 65.
Jubilate Deo omnis terra, psalmum dicite nomini ejus: * date gloriam laudi ejus.
Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua Domine! * in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.
Omnis terra adoret te, & psallat tibi: * & psalmum dicat nomini tuo.
Venite, & videte opera Dei: * terribilis in consiliis super filios hominum.
Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: * ibi lætabimur in ipso.
Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super Gentes respiciunt: * qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.
Benedicite Gentes Deum nostrum: * & auditam facite vocem laudis ejus.
Qui posuit animam meam ad vitam: * & non dedit in commotionem pedes meos.
Quoniam probasti nos Deus: * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueum, * posuisti tribulationes in dorso nostro: * imposuisti homines super capita nostra.
Transivimus per ignem, & aquam, * & eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.
Et locutum est os meum * in tribulatione mea.
Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.
Venite, audite, & narrabo, omnes, qui timetis Deum, * quanta fecit animæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamavi, * & exultavi sub lingua mea.
Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.
Propterea exaudivit Deus, * & attendit voci deprecationis meæ.
Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam & misericordiam suam a me.

Psalmus 67.

Exurgat Deus, & dissipentur inimici ejus: * & fugiant, qui oderunt eum, a facie ejus.
Sicut deficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.
Et justi epulentur & exultent in conspectu Dei, * & delectentur in lætitia.
Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus, * iter fa-

cite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine: * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui: * cum pertransíres in desérto.

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai: * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus hæreditáti tuæ, * & infirmáta est; tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dñs dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum diléćti dilécti, * & speciéi domus divídere spolia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mon pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo; * étenim Dóminus habitábit i finem.

Currus Dei decem míllibu múltiplex míllia lætántium: Dóminus in eis in Sina i Sancto.

Ascendísti in altum, cœpi sti captivitátem: * accepísti dona in homínibus.

Etenim non crédéntes, * i habitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dñs die quoti die: * prósperum iter fáciet no bis Deus salutárium nostróru

Deus noster, Deus salvo faciéndi, * & Dómini Dó mini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrín get cápita inimicórum suó rum, * vérticem capílli per ambulántium in delíctis suis

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris.

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei, Regis mei, qui est in Sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Béniamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A tem-

nião in Jerúsalem, *
nt reges múnera.
:ras arúndinis, con-
aurórum in vaccis
;* ut exclúdant eos,
i sunt argénto.
ientes, quæ bella
vénient legáti ex
* Æthiópia prævé-
; ejus Deo.
ræ cantáte Deo, *
mino.
Deo, qui ascéndit
n cæli, * ad O-

t voci suæ vocem
late glóriam Deo
l: * magnificén-
ẓ virtus ejus in

Deus in Sanctis
s Israel ipse dabit
fortitúdinem ple-
benedíctus Deus.
ícite Gentes Deum

m, ℣. Deus vitam
ntiávi tibi.
lácrymas meas in
uo.
tu, ℣. Egredié-
is de loco sancto
:niet ut salvet pó-
).
lartyre, ℣. Magna
jus in salutári tuo.
a & magnum de
ories super eum.
bus Martyribus;
em in perpétuum
. Et apud Dómi-
rces eórum.
óre Pontif. ℣. Tu
in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Lex Dei ejus in corde ipsius. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pro una Sancta, ℣. Elégit eam Deus, & prælégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD LAUDES,

Ant. Amplius lava me Dómine ab injustítia mea.

Psalmus. Miserére. 55.

Antiphona. Te decet.

Psalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion, * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam, * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos, * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti & assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster: * spes ómnium fínium terræ, & in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia, * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, & véspere delectábis.

Visitásti terram, & inebriásti

sti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ, * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti, * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Aña. Te decet hymnus, Deus, in Sion. *Aña.* Lábia mea laudábunt te in vita mea, Deus meus.

Psalmus, Deus Deus meus, ad te de luce. 17.

Aña. Dóminus judicábit.

Canticum Annæ. I. Reg. 2.

Exultávit cor meum in Dómino: * & exaltátum est cornu meum in Deo meo:

Dilatátum est os meum super inimícos meos, * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: * neque enim est álius extra te, & non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes.

Recédant vétera de ore vestro: quia Deus scientiárum Dóminus est, * & ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtiū superátus est, * & infirmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt, * & famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos, * & quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat & vivíficat, * dedúcit ad ínferos & redúcit.

Dóminus páuperem facit & ditat: * humíliat & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos orbem.

Pedes Sanctórum suórum servábit, & ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus, * & super ipsos in cælis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium Regi suo, * & sublimábit cornu Christi sui.

Aña. Dóminus judicábit fines terræ. *Aña.* Cæli cælórum laudáte Deum.

Psalm. Laudáte Dóminum de cælis. 19.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis; sicut in die honéste ambulémus.

Hym-

Hymnus.
... & ténebræ, & nú-
la,
... mundi, & túrbida,
... trat, albéſcit polus,
... us venit, diſcédite.
... terræ ſcínditur,
... ſta ſolis ſpículo,
... que jam color redit,
... nitentis ſyderis.
... iſte, ſolum nóvimus,
... nte pura & ſímplici,
... & canéndo quæſu-
...
... le noſtris ſénſibus.
... ulta fucis íllita,
... uce purgéntur tua,
... ra lux cæléſtium
... ſeréno illúmina.
... tri ſit glória,
... e ſoli Fílio,
... Spíritu Paráclito,
... & per omne ſæculum.
... n.
... léti ſumus mane miſe-
... tua. ℟. Exultávimus
... ſtáti ſumus.
... *nedictus, Antiphona.*
... u ómnium, qui odé-
... s, líbera nos Dómine.
... *quando dicuntur, ha-*
... *ſupra in ii. Feria.* 58.
... I A Q U I N T A.
... *ad Matutinum.*
... *tor.* Dóminum qui fe-
... * Veníte adorémus.
... Veníte, exultémus. 2.
... *Hymnus.*
... x atra rerum cóntegit
... Terræ colóres ómnium:
... onfitentes póſcimus
... uſte judex córdium.
... feras plácula,
... que mentis áblua*s*;

Donéſque, Chriſte, grátiam,
Ut arceántur crímina.
Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia,
Obſcúra geſtit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.
Repélle tu calíginem
Intrínſecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.
Præſta, Pater piiſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne ſæculum.
Amen.

Añ. Dómine Deus.

Pſalmus 68.

SAlvum me fac Deus, * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profúndi, * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempéſtas demérſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti ſunt, qui perſecúti ſunt me, inimíci mei injúſte: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus tu ſcis inſipiéntiam meam, * & delícta mea a te non ſunt abſcóndita.

Non erubéſcant in me, qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur ſuper me * qui quærunt te, Deus Iſrael.

Quóniam propter te ſuſtínui op-

oppróbrium : * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me; * & oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam, * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium, * & factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur qui sedébant in porta; * & in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine : * tempus beneplá citi Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, & de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, & líbera eam, * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes, qui tríbulant me, * impropérium expectávit cor meum & misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit : * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel, * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes & in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant, * & dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam, * & furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta, * & in tabernáculis eórum non sit, qui inhábitet.

Quóniam, quem tu percussísti, persecúti sunt, * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appone iniquitátem super iniquitátem eórum, * & non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de Libro vivéntium, * & cum justis non scribántur.

Ego sum pauper & dolens : * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novéllum * córnua producéntem & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur :

tur: * quærite Deum, & vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli, & terra: * mare & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion, * & ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus 69.

DEus in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur & revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, & erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & læténtur in te omnes, qui quærunt te: * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum:

Ego vero egénus & páuper sum: * Deus ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dñe ne moréris.

Añ. Dómine Deus in adjutórium meum inténde.

Añ. Esto mihi.

Psalmus 70.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meũ, * & refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agéntis & iníqui.

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero, * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper: * tamquam prodígiũ factus sum multis, & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi, * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini, & comprehéndite eum, * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me: * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur & defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne & pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo,

bo: * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam, * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini, * Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me a juventúte mea, * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctã & séniũ, * Deus ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est.

Poténtiam tuam, & justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas & malas; & convérsus vivificásti me; * & de abyssis terræ íterum eduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam, * & convérsus consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea cum cantávero tibi, * & ánima mea, quam redemísti.

Sed & lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam, * cum confúsi, & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

DEus judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis,

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare, * & a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei.

Quia liberábit páuperem a poténte, * & páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi, * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus, * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula, * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dñs Deus Israel,* qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum, & replébitur majestáte ejus omnis terra: * fiat, fiat.

Añ. Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Añ. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

QUam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde?

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iniquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum, * & firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabúntur.

Ideo ténuit eos supérbia: * opérti sunt iniquitáte & impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt, & locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic, * & dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * & si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, & abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine caussa justificávi cor meum, * & lavi inter innocéntes manus meas.

Et fui flagellátus tota die,* & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam; Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc: * labor est ante me.

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad nihilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt, * & ego ad níhilum redáctus sum, & nescivi.

Ut juméntum factus sum apud te; * & ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam, & in voluntáte tua

deduxísti me, & cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * & a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam.

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulísti in finem, * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ.

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ; * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in Sancto?

Et gloriáti sunt, qui odérunt te, * in médio sollemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa, * & non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuáriũ tuum: * in terra pollués unt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus; jam non est Prophéta, * & nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus improperábit inimícus, * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam & déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes & torréntes; * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem & ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino, * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi: * & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum, * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus con-

confúsus : * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge Deus, júdica causſam tuam : * memor eſto improperiórum tuórum, eorum, quæ ab inſipiénte ſunt tota die.

Ne oblivifcáris voces inimicórum tuórum : * ſupérbia eórum, qui te odérunt aſcéndit ſemper.

Aña. Liberáſti virgam hæreditátis tuæ.

Aña. Et invocábimus.

Pſalmus 74.

CONfitébimur tibi Deus : * confitébimur, & invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego juſtítias judicábo.

Liquefácta eſt terra, & omnes, qui hábitant in ea ; * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere ; * & delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum ; * nolíte loqui advérſus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex eſt.

Hunc humíliat, & hunc exáltat, * quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto.

Et inclinávit ex hoc in hoc, verúmtamen fæx ejus non eſt exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in ſæculum, * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam, * & exaltabúntur córnua juſti.

Pſalmus 75.

NOtus in Judæa Deus, * in Iſrael magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum : * ſcutum, gládium & bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti ſunt omnes inſipiéntes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum, * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſíſtet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecíſti judícium ; * terra trémuit & quiévit,

Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi, * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte & réddite Dómino Deo veſtro * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili & ei, qui aufert ſpíritum príncipum : * terríbili apud reges terræ.

Aña. Et invocábimus nomen tuum Dómine.

Aña. Tu es Deus.

n ſ. l

Psalmus 76.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum, * & non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea:* memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum, & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei, * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos, * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in Sancto via tua, quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum filios Jacob & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, * & timuérunt, & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis, * & vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi & Aaron.

Psalmus 77.

ATténdite pópule meus legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus & cognóvimus ea, * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * & legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis: * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii, qui nascéntur & exsurgent, * & narrábunt fíliis suis.

[redacted]

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscántur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum, * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes & mitténtes arcum, * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perdúxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi, * & tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abysso multa.

Et edúxit aquam de petra, * & dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo: * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, * & torréntes inundavérunt.

Numquid & panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, & dístulit, * & ignis accénsus est in Jacob, & ira ascéndit in Israel.

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * & panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo; * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum in cælo, * & indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & saturáti sunt nimis, & desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * & eléctos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte

dies eórum, * & anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum, * & revertebántur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum, * & Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * & lingua sua mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam, * & non accéndit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, & tentavérunt Deum, * & Sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die, qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos; * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum, * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ; * indignatiónem & iram & tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum, * & juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti; * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum, * & perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, & non timuérunt, * & inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ: * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum Gentes, * & sorte divísit eis in terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt & exacerbavérunt Deum excélsum: * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactum: * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In

a concitavérunt eum
us suis, * & in seul-
suis ad æmulatiónem
vocavérunt.
Deus, & sprevit: *
hilum redégit valde

llit tabernáculum Si-
abernáculum suum,
ávit in homínibus.
idit in captivitátem
eórum, * & pul-
iem eórum in manus

clúsit in gládio pó-
um, * & hæreditátem
evit.
eórum comédit
& vírgines eórum
lamentátæ.
tes eórum in gládio
nt, * & víduæ eórum
rabántur.
átus est tamquam dór-
óminus, * támquam
rapulátus a vino.
ússit inimícos suos
rióra: * oppróbrium
num dedit illis.
lit tabernáculum Jo-
& tribum Ephraim
it.
git tribum Juda: *
Sion, quem diléxit.
ávit sicut unicórnium
m suum in terra, *
davit in sæcula.
git David servum
sústulit eum de gré-
ium, * de post fœ-
cépit eum.
Jacob servú suum, *
hæreditátem suam.
t eos in innocéntia

cordis sui, * & in intellé-
ctibus mánuum suárum de-
duxit eos.

Antiph. Tu es Deus, qui fa-
cis mirabilia. *Aña.* Propí-
tius esto.

Psalmus 78.

DEus venérunt Gentes in hæreditátem tuam, pol-luérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli: * carnes Sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem, * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio & illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris in finem, * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt, & in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster, & propter glóriam nóminis tui, Domine, libera nos: * & propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Ne

Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? * & innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum, * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam. *Psalm. 79.*

QUi regis Israel, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim: * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, & Manásse.

Excita poténtiam tuam, & veni; * ut salvos fácias nos.

Deus convérte nos, * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum: * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra.

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris, * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Víneam de Ægypto transtulísti: * ejecísti Gentes, & plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare, * & usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus, * & vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva, * & singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere: * réspice de cælo, & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua, * & super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni & suffóssa, * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * & super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos, * & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum convérte nos, * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Ant. Propítius esto peccátis nostris, Dómine.

Per Annum, ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. ℟. Et ánima mea, quam redemísti.

In

...ièhdu, ℣. Ex Sion
...decóris ejus,
...s noster manifésle

...Martyre, ℣. Gló-
...nóre coronásti eum
... ℟. Et constituísti
...per ópera mánuum

...ribus Martyribus,
...mini in Dómino &
...justi. ℟. Et gloriá-
...nes recti corde.
...fessore Pontifice, &
...fice, ℣. Amávit eum
... & ornávit eum.
...m glóriæ índuit eum.
... Sancta, ℣. Spécie
...ulchritúdine tua.
...nde, prósperè procé-
...gna.

LAUDES,

...i soli peccávi, Dó-
...seréré mei.
. Miseréré. 57.
...mine.

Psalmus 89.

...ine refúgium factus
...nobis * a generatió-
...neratiónem.
...am montes fierent,
...marétur terra & or-
... sæculo & usque in
...tu es Deus.
...rtas hóminem in hu-
...n, * & dixísti: Con-
... fílii hóminum.
...m mille anni ante
...nos * tamquam dies
... quæ prætériit.
...ódia in nocte, * quæ
...lo habéntur, eórum
...nt.
...icut herba tránseat,

mane flóreat & tránseat: * vésperè décidat, indúret & aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo, * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt, * & in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni, * & ámplius eórum, labor & dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo, * & corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notā fac, * & erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine, úsquequo? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua, * & exultávimus & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti; * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua, * & dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, * & opus mánuum nostrárum dírige.

Alia.

Aña. Dómine refúgium factus es nobis. *Aña.* In matutínis meditábor in te.

Psalm. Deus Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Antiphona. Cantémus.

Canticum Moysi. Exod. 15.

CAntémus Dómino, gloriófe enim magnificátus eft: * equum & afcensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eft mihi in falútem.

Ifte Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quafi vir pugnátor: omnípotens nomen ejus: * currus Pharaónis, & exércitum ejus projécit in mare:

Elécti príncipes ejus fubmérfi funt in mari Rubro: * abyffi operuérunt eos, defcendérunt in profúndum quafi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificáta eft in fortitúdine, déxtera tua Dómine percúffit inimícum, * & in multitúdine glóriæ tuæ depofuífti adverfários tuos.

Misífti iram tuam, quæ devorávit eos ficut ftípulam, * & in fpíritu furóris tui congregatæ funt aquæ.

Stetit unda fluens: * congregátæ funt abyffi in medio mari.

Dixit inimícus: Pérfequar & comprehéndam: * dívidam fpólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meum: * interficiet eos manus mea.

Flavit fpíritus tuus, & opéruit eos mare, * fubmérfi funt quafi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus Dómine? * quis símilis tui, magníficus in fanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendífti manum tuam, & devorávit eos terra: * dux fuífti in mifericórdia tua pópulo, quem redemífti.

Et portáfti eum in fortitúdine tua: * ad habitáculum fanctum tuum.

Afcendérunt pópuli, & irati funt; * dolóres obtinuérunt habitatóres Philífthiim.

Tunc conturbáti funt príncipes Edom, robúftos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat fuper eos formído & pavor * in magnitúdine brachii tui.

Fiant immóbiles quafi lapis, donec pertránfeat pópulus tuus, Dómine: * donec pertránfeat pópulus tuus ifte, quem poffedífti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíffimo habitáculo tuo, quod operátus es Dómine.

Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ: * Dóminus regnábit in ætérnum & ultra.

Ingreffus eft enim eques Phárao cum cúrribus, & equítibus ejus in mare: * & re-

[redacted]

tit super eos Dómi-
as maris.
utem Israel ambula-
per siccum * in mé-
i.
Cantémus Dómino
. *Aña.* In Sanctis
dáte Deum.
. Laudáte Dóminum
s. 19.
tulum. *Rom.* 13. d.
x præcéssit, dies au-
em appropinquávit:
nus ergo ópera tene-
, & induámur arma
sicut in die honéste
nus.

Hymnus.

ecce surgit áurea:
llens facéssat cæcitas,
osmet in præceps diu
traxit dévio.
ux serénum cónferat,
que nos præstet sibi:
loquámur súbdolum,
mus obscúrum nihil:
decúrrat dies,
gua mendax, ne manus
ne peccent lúbrici,
ra corpus inquinet.
tor adstat désuper,
os diébus ómnibus,
que nostros prósspicit
prima in vésperum.
tri sit glória,
e soli Fílio,
Spíritu Paráclito,
& per omne sæculum.
n.
léti sumus mane mi-
lia tua. ℟. Exultávi-
delectáti sumus.
nedictus, Antiphona.
titáte serviámus Dó-
i

mino, & liberábit nos ab inimícis nostris.

Preces quando dicuntur, ha-bentur supra in secunda Fe-ria. 58.

FERIA SEXTA

ad Matutinum.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos. *Psalmus.* Veníte, exultémus Dómino, jubilémus. 2. *Hymnus.*

TU Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.
Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.
Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus,
Abstérgat illud cælitus
Tuæ potéstas glóriæ.
Ne corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Nec críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.
Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aña. Exultáte. *Psalm.* 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro; * jubiláte Deo Jacob.

Su-

Súmite psalmum & date tympanum, * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die sollemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti, * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, & liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, & contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam, * & Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem, * & super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei, * & erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex adípe fruménti, * & de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupíllo: * húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * & filii excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram, * quóniam tu hæreditábis in ómnibus Géntibus.

Aña. Exultáte Deo adjutóri nostro. *Aña.* Tu solus.

Psalmus 82.

Deus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris Deus.

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt, * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & di-

sper-

[redacted]

us eos de gente, *
memorétur nomen
tra.
m cogitavérunt una-
* simul advérsum te
tum dispofuérunt,
ula Idumæórum &
tæ.
& Agaréni, Gebal
ion & Amalec; *
e cum habitántibus

Assur venit cum il-
facti sunt in adjutó-
iis Lot.
is sicut Mádian & Sí-
sicut Jabin in torrénte

érunt in Endor: *
it, ut stercus terræ.
príncipes eórum sicut
Zeb: * & Zébee &

príncipes eórum, *
runt: Hæreditáte pof-
Sanctuárium Dei.
meus pone illos ut
:* & sicut stípulam
ciem venti.
ignis, qui combúrit
* & sicut flamma com-
móntes;
persequéris illos in tem-
tua, * & in ira tua
s eos.
fácies eórum ignomí-
& quærent nomen
Dómine.
scant & conturbéntur
lum sæculi, * & con-
eant, & péreant.
gnóscant quia nomen
óminus; * tu solus Al-
s in omni terra.

Psalmus 83.

Quam diléćta tabernácula tua Dómine virtútum! * concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum, * Rex meus & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit, legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéćtor noster áspice Deus, * & réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéćtus esse in domo Dei mei, * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, & veritátem díligit Deus: * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: *

Dó-

Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Aña. Benedixísti.

Psalmus 84.

Benedixísti Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster, * & avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis: * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos: * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super Sanctos suos: * & in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * & justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit b
nignitátem: * & terra no
dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambu
bit; * & ponet in via gr
sus suos.

Psalmus 85.

Inclína Dómine aurem tu
& exáudi me, * quóni
inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, qu
niam sanctus sum; * salv
fac servum tuum, Deus me
sperántem in te.

Miserére mei, Dómin
quóniam ad te clamávi t
die: * lætífica ánimam se
tui, quóniam ad te Dómi
ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine sua
& mitis, * & multæ mi
ricórdiæ ómnibus invocán
bus te.

Auribus pércipe Dómine o
tiónem meam, * & intén
voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ c
mávi ad te, * quia exau
sti me.

Non est símilis tui in d
Dómine, * & non est
cúndum ópera tua.

Omnes Gentes, quascúmq
fecísti, vénient & adorábu
coram te Dómine, * & gl
rificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu,
fáciens mirabília: * tu
Deus solus.

Deduc me Dómine in v
tua, & ingrédiar in verit
tua: * lætétur cor meum
tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine De

meum

meus in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum.
Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.
Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt te in conspéctu suo.
Et tu Dómine Deus miserátor & miséricors: * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.
Réspice in me, & miserére mei, * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac fílium ancíllæ tuæ.
Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur: * quóniam tu Dómine adjuvísti me, & consolátus es me.
Antiphona. Benedixísti Dómine terram tuam.
Aña. Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.
Ecce alienígenæ & Tyrus & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus?
Dñs narrábit in scriptúris populórum, & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis meæ: * in die clamávi & nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.
Quia repléta est malis ánima mea: * & vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius: * & ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis & in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici suscitábunt, & confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in tenebris mirabília tua, * et justítia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Dómine clamávi, * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam; * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, & in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ; * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, & próximum, * & notos meos a miséria.

Ant. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Ant. Benedíctus.

Psalmus 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis, * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem & generatiónem, * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum, * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum quis símilis tibi? * potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti, sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, & tua est terra; orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem & mare tu creásti.

Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua: * justítia & judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia, & véritas præcédent fáciem tuam: * Beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt tota die: * & in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio no-

nostra, * & sancti Israel Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixísti: * Pósui adjutórium in poténte, & exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo, * & filius iniquitátis non apponet nocére ei:

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus, * & odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea & misericórdia mea cum ipso, * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum: * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam, * & testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint:

Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea.

Neque profanábo testaméntum meum, * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar; * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * & sicut luna perfécta in ætérnum, & testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti & despexísti, * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * & sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem, * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substán-

tia: * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, & non vidébit mortem, * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto Dómine opprobrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo,) multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur & loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam.

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo, * & stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine, * & de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam, & hæreditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me, * paullo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus; * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Nunquid adhæret tibi sedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi, & sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et

[redacted]

Et reddet illis iniquitátem ipsórum ; & in malítia eórum dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Añ. Benedíctus Dóminus in ætérnum. *Añ.* Cantáte.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus : * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium : afférte Dómino glóriam & honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus, quia Dñs regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli & exúltet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus : * gaudébunt campi & ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte : * & pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus : * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini : * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus :* audívit & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ : * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Añ. Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus.

Per Annum; ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo Dómine. ℞. Inclína aurem tuam ad precem meam.

In Advéntu, ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℞. De petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Pro uno Martyre, ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℞. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℞. Et delectént in lætítia.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Elégit eum Dóminus Sacerdótem sibi. ℞. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℞. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℞. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES,

Añ. Spíritu principáli confírma cor meum Deus.

Psalm. Miserére. 56.

Antiphona. In veritáte.

Psalmus 142.

Dómine exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi: * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et

[redacted]

perdes omnes, qui tri-
unt ánimam meam, * quó-
n ego servus tuus sum.
. In veritáte tua exáudi
Dómine.
. Illúmina Dómine vul-
tuum super nos.
lm. Deus Deus meus. 17.
iphona. Dómine.
nticum Habacuc. *Cap.* 3.
Dómine audívi auditió-
nem tuam, * & tímui.
ómine opus tuum: * in mé.
annórum vivífica illud.
médio annórum notum
ies: * cum irátus fúeris,
ericórdiæ recordáberis.
eus ab Austro véniet, * &
ctus de monte Pharan.
péruit cælos glória ejus, *
audis ejus plena est terra.
lendor ejus ut lux erit: *
nua in mánibus ejus.
i abscóndita est fortitúdo
s, * ante fáciem ejus ibit
rs.
t egrediétur diábolus ante
des ejus: * Stetit, & men-
est terram.
spéxit & dissólvit Gentes, *
contríti sunt montes sæ-
i.
curváti sunt colles mun-
, * ab itinéribus æternitá-
ejus.
ro iniquitáte vidi tentória
hiópiæ: * turbabúntur pel-
terræ Mádian.
umquid in flumínibus irá-
es Dómine? * aut in flu-
nibus furor tuus? vel in
ri indignátio tua?
ui ascéndis super equos tu-
, * & quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum
tuum: * juraménta tríbubus,
quæ locútus es.
Flúvios scindes terræ: vi-
dérunt te & doluérunt mon-
tes: * gurges aquárum trán-
siit.
Dedit abyssus vocem suam, *
altitúdo manus suas levávit.
Sol & luna stetérunt in ha-
bitáculo suo: * in luce sagit-
tárum tuárum, ibunt in splen-
dóre fulgurántis hastæ tuæ.
In frémitu conculcábis ter-
ram, * & in furóre obstupe-
fácies Gentes.
Egréssus es in salútem pó-
puli tui, * in salútem cum
Christo tuo.
Percussísti caput de domo
ímpii: * denudásti fundamén-
tum ejus usque ad collum.
Maledixísti sceptris ejus, cá-
piti bellatórum ejus: * ve-
niéntibus ut turbo ad disper-
géndum me.
Exultátio eórum * sicut ejus,
qui dévorat páuperem in ab-
scóndito.
Viam fecísti in mari equis
tuis, * in luto aquárum mul-
tárum.
Audívi & conturbátus est
venter meus, * a voce con-
tremuérunt lábia mea.
Ingrediátur putrédo in óssibus
meis, * & subter me scáteat.
Ut requiéscam in die tribu-
latiónis: * ut ascéndam ad pó-
pulum accínctum nostrum.
Ficus enim non florébit, * &
non erit germen in víneis.
Mentiétur opus olívæ, * &
arva non áfferent cibum.

E 4 Ab-

Psalmus 99.

JUbiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus & oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Vel Psalmus 91.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem.

In decachórdo psaltério, * cum cántico in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine, * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum, * & apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * & dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum, * & senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos, * & in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit, * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi, * & bene patiéntes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus Deus noster, * & non est iníquitas in eo.

Psalmus 100.

MIsericórdiam & judícium * cantábo tibi Dómine.

Psallam & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo & insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem d civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Antiphona. Jubiláte Deo omnis terra, *vel Aña.* Bonum est confitéri Dómino.

Aña. Clamor meus.

Psalmus 101.

DOmine exáudi oratiónem meam : * & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tribulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te : * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, & áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi : * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * & qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam : * & potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ, & indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes, * & memoriále tuum in generatiónem, & generatiónem.

Tu exúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine : * & omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dñs Sion : * & vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * & non sprevit preces eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera, * & pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * & laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum : * & reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis

 suæ:

[illegible] * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem, & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundáſti: * & ópera mánuum tuárum ſunt cæli.

Ipſi períbunt, tu autem pérmanes: * & omnes ſicut veſtiméntum veteráſcent.

Et ſicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur: * tu autem idem ipſe es, & anni tui non defícient.

Filii ſervórum tuórum habitábunt: * & ſemen eórum in ſæculum dirigétur.

Pſalmus 102.

BEnedic ánima mea Dómino: * & ómnia, quæ intra me ſunt, nómini ſancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino: * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui ſanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus.

Qui replet in bonis deſidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens miſericórdias Dóminus: * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias ſuas Móyſi, * fíliis Iſrael voluntátes ſuas.

Miſerátor & miſéricors Dóminus: * longánimis & multum miſéricors.

Non in perpétuum iraſcétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non ſecúndum peccáta noſtra fecit nobis: * neque ſecúndum iniquitátes noſtras retríbuit nobis.

Quóniam ſecúndum altitúdinem cæli a terra * corroborávit miſericórdiam ſuam ſuper timéntes ſe.

Quantum diſtat ortus ab occidénte, longe fecit a nobis iniquitátes noſtras.

Quómodo miſerétur pater filiórum, miſértus eſt Dóminus timéntibus ſe: * quóniam ipſe cognóvit figméntum noſtrum.

Recordátus eſt, quóniam pulvis ſumus: * homo ſicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri ſic efflorébit.

Quóniam ſpíritus pertranſíbit in illo, & non ſubſiſtet: * & non cognóſcet amplius locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab ætérno: * & uſque in ætérnum ſuper timéntes eum.

Et juſtítia illius in fílios filiórum: * his, qui ſervant teſtaméntum ejus.

Et mémores ſunt mandatórum ipſíus: * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit ſedem ſuam: * & regnum ipſíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illius,

[redacted]

ad audiéndam vocem
num ejus.
dícite Dómino omnes
ès ejus: * Minístri ejus,
citis voluntátem ejus.
dícite Dómino ómnia
ejus: * in omni loco
ationis ejus: bénedic
mea Dómino.
Clamor meus ad te vé-
Deus. Añt. Bénedic.
Psalmus 103.
edic ánima mea Dómi.
o: * Dómine Deus
magnificátus es vehe-
.
éssiónem & decórem in-
* amíctus lúmine si-
stiménto.
dens cælum sicut pel-
* qui tegis aquis supe-
ejus.
ponis nubem ascénsum
* qui ámbulas super
ventórum.
acis ángelos tuos, spí-
* & minístros tuos,
uréntem.
undásti terram super sta-
em suam: * non incli-
r in sæculum sæculi.
sus, sicut vestiméntum
s ejus: * super mon-
unt aquæ.
crepatióne tua fúgient: *
tonítrui tui formidá-

dunt montes, & de-
t campi * in locum,
undásti eis.
inum posuísti, quem
nsgrediéntur, * neque
téntur operíre terram.
míttis fontes in convál-

libus, * inter médium món-
tium pertransíbunt aquæ.
Potábunt omnes béstiæ a-
gri: * expectábunt ónagri in
siti sua.
Super ea vólucres cæli ha-
bitábunt: * de médio petrá-
rum dabunt voces.
Rigans montes de superióri-
bus suis: * de fructu óperum
tuórum satiábitur terra.
Prodúcens fœnum jumén-
tis: * & herbam servitúti
hóminum.
Ut edúcas panem de terra, *
& vinum lætíficet cor hominis.
Ut exhílaret fáciem in óleo, *
& panis cor hóminis con-
firmet.
Saturabúntur ligna campi,
& cedri Líbani, quas plan-
távit: * illic pásseres nidi-
ficábunt.
Heródii domus dux est eó-
rum: * montes excélsi cervis:
petra refúgium herinácils.
Fecit lunam in témpora: *
sol cognóvit occásum suum.
Posuísti ténebras, & facta
est nox: * in ipsa pertransí-
bunt omnes béstiæ silvæ.
Cátuli leónum rugiéntes, ut
rápiant, * & quærant a Deo
escam sibi.
Ortus est sol, & congregá-
ti sunt, * & in cubílibus suis
collocabúntur.
Exíbit homo ad opus suum, *
& ad operatiónem suam us-
que ad vésperum.
Quam magnificáta sunt ópe-
ra tua Dómine! * ómnia in
sapiéntia fecísti: impléta est
terra possessióne tua.

Hoc

Hoc mare magnum, & spatiósum mánibus: * illic reptília, quórum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei; * ómnia a te expéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum reverténtur.

Emítte spíritum tuum, & creabúntur, * & renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, & facit eam trémere: * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, & iníqui ita ut non sint: * bénedic ánima mea Dómino.

Psalmus 104.

Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei & psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quǽrite Dóminum, & confirmámini: * quǽrite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus: * fílii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui, * verbi, quod mandávit in mille generatiónes.

Quod dispósuit ad Abraham: * & juraménti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præcéptum, * & Israel in testaméntum ætérnum.

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi & íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram; * & omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertrán-

[redacted]

ſvit ánimam ejus : * do-
reníret verbum ejus.
pulum Dómini inflammá-
am : * misit rex & ſolvit
princeps populórum, *
míſit eum.
ſtítuit eum dóminum do-
æ, * & príncipem om-
oſſeſſiónis ſuæ.
erudíret príncipes ejus
ſemetípſum, * & ſenes
prudéntiam docéret.
ntrávit Iſrael in Ægy-
, * & Jacob áccola fuit
ra Cham.
uxit pópulum ſuum ve-
iter, * & firmávit eum
inimícos ejus.
vértit cor eórum ut odí-
pópulum ejus, * & do-
ácerent in ſervos ejus.
Móyſen ſervum ſuum : *
i, quem elégit ipſum.
it in eis verba ſignórum
n, * & prodigiórum in
Cham.
ténebras, & obſcurá-
& non exacerbávit ſer-
s ſuos.
értit aquas eórum in
inem, * & occídit pi-
órum.
t terra eórum ranas * in
álibus regum ipsórum.
, & venit cœnomyía, *
iifes in ómnibus fini-
rum.
t plúvias eórum grán-
: * ignem comburéntem
ra ipsórum.
ercúſſit víneas eórum,
ilneas eórum, & con-
lignum fínium eórum.
, & venit locúſta &
bruchus : * cujus non erat
númerus.
Et comédit omne fœnum in
terra eórum, * & comédit om-
nem fructum terræ eórum.
Et percúſſit omne primogé-
nitum in terra eórum : * pri-
mítias omnis labóris eórum.
Et edúxit eos cum argénto
& auro, * & non erat in
tríbubus eórum infirmus.
Lætáta eſt Ægyptus in pro-
fectióne eórum : * quia incú-
buit timor eórum ſuper eos.
Expándit nubem in protectió-
nem eórum, * & ignem ut
lucéret eis per noctem.
Petiérunt, & venit contúr-
nix, * & pane cæli ſaturá-
vit eos.
Dirúpit petram, & fluxérunt
aquæ, * abiérunt in ſicco
flúmina.
Quóniam memor fuit verbi
ſancti ſui, * quod hábuit ad
Abraham púerum ſuum.
Et edúxit pópulum ſuum in
exultatióne, * & eléctos ſuos
in lætítia.
Et dedit illis regiónes Gén-
tium, * & labóres populó-
rum poſſedérunt.
Ut cuſtódiant juſtificatiónes
ejus, * & legem ejus requí-
rant.
Aña. Bénedic ánima mea Dó-
mino. *Aña.* Víſita nos.

Pſalmus 105.

CONfitémini Dómino quó-
niam bonus, * quóniam
in ſæculum miſericórdia ejus.
Quis loquétur poténtias Dó-
mini, * audítas fáciet om-
nes laudes ejus ?

Bea-

Beáti qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo.

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua, * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare Rubrum, & exsiccátum est; * & dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto, * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron Sanctum Dómini.

Apérta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt sculptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos: * si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus.

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos, * & pro níhilo habuérunt terram desiderábilem.

Non credidérunt verbo ejus & murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in desérto.

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beelphegor * & comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis, * & multiplicáta est in eis ruína.

Et

it Phinees, & placá-
& cessávit quassátio.
utátum est ei in ju-
* in generatiónem
eratiónem usque in
num.
tavérunt eum ad a-
ntradictiónis, * &
est Móyses propter
ia exacerbavérunt spí-
us.
inxit in lábiis suis: *
perdidérunt Gentes,
it Dóminus illis.
mixti sunt inter Gen-
didicérunt ópera eó-
serviérunt sculptíli-
m: * & factum est
cándalum.
olavérunt filios suos, *
suas dæmóniis.
érunt sánguinem in-
n: * sánguinem fi-
suórum, & filiárum
quas sacrificavérunt
ous Chánaan.
cta est terra in san-
, & contamináta est
bus eórum, * & for-
nt in adinventióni-
.
us est furóre Dómi-
ópulum suum, * &
tus est hæreditátem

dit eos in manus Gen-
& domináti sunt eó-
i odérunt eos.
ılavérunt eos inimí-
ı, & humiliáti sunt
ibus eórum: * sæpe
eos.
tem exacerbavérunt
consílio suo, * &

humiliáti sunt in iniquitáti-
bus suis.

Et vidit cum tribularéntur, * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui, * & pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium, qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus.

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, & usque in sæculum, * & dicet omnis pópulus; fiat, fiat.

Psalmus 106.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci, * & de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu & occásu: * ab Aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso; * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes & sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.

Con-

Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum.

Quia ſatiávit ánimam inánem, * & ánimam eſuriéntem ſatiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, & umbra mortis: * vinctos in mendicitáte & ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíſſimi irritavérunt.

Et humiliátum eſt in labóribus cor eórum: * infirmáti ſunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris & umbra mortis, * & víncula eórum diſrúpit.

Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, & mirabília ejus filiis hóminum.

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suſcépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injuſtítias enim ſuas humiliáti ſunt.

Omnem eſcam abomináta eſt ánima eórum, * & appropinquavérunt uſque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Miſit verbum ſuum, & ſanávit eos, * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum.

Et ſacríficent ſacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui deſcéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipſi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profúndo.

Dixit: & ſtetit ſpíritus procéllæ, * & exaltáti ſunt fluctus ejus.

Aſcéndunt uſque ad cælos, & deſcéndunt uſque ad abyſſos: * ánima eórum in malis tabeſcébat.

Turbáti ſunt, & moti ſunt ſicut ébrius, * & omnis ſapiéntia eórum devoráta eſt.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur, * & de neceſſitátibus eórum edúxit eos.

Et ſtátuit procéllam ejus in auram, * & ſiluérunt fluctus ejus.

Et lætáti ſunt quia ſiluérunt, * & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum.

Et exáltent eum in Eccléſia plebis, * & in cáthedra ſeniórum laudent eum.

Póſuit flúmina in desértum, * & éxitus aquárum in ſitim.

Terram fructíferam in ſalſúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Póſuit desértum in ſtagna aquárum, * & terram ſine aqua in éxitus aquárum.

Et

[redacted]

et locávit illic esurién-
' & constituérunt civi-
habitatiónis.
eminavérunt agros, &
vérunt víneas, * & fe-
fructum nativitátis.
enedíxit eis, & multi-
sunt nimis, * & ju-
eórum non minorá-

uci facti sunt, * & ve-
unt a tribulatióne ma-
& dolóre.
i est contémptio super
pes, * & erráre fecit
i ínvio, & non in via.
ljúvit páuperem de inó-
* & pósuit sicut oves
is.
sunt recti, & lætabún-
& omnis iníquitas op-
os suum.
sápiens, & custódiet
* & intélliget miseri-
s Dómini?
Vísita nos Dómine in
i tuo.
Confitébor Dómino.

Psalmus 107.

átum cor meum Deus,
rátum cor meum: *
o & psallam in gló-
a.
ge glória mea, exúrge
ium & cíthara: * exúr-
ilúculo.
tébor tibi in pópulis
e, * & psallam tibi in
bus.
magna est super cælos
órdia tua, * & usque
es véritas tua.
ire super cælos Deus,
er omnem terram gló-
ria tua, * ut liberéntur di-
lécti tui.
Salvum fac déxtera tua, &
exáudi me: * Deus locútus
est in Sancto suo.
Exultábo, & dívidam Síchi-
mam, * & convállem taber-
naculórum dimétiar.
Meus est Gálaad, & meus
est Manásses, * & Ephraim
suscéptio cápitis mei.
Juda rex meus: * Moab le-
bes spei meæ.
In Idumæam exténdam cal-
ceaméntum meum: * mihi
alienígenæ amíci facti sunt.
Quis dedúcet me in civitá-
tem munítam, * quis dedúcet
me usque in Idúmæam?
Nonne tu Deus, qui repu-
lísti nos, * & non exíbis
Deus in virtútibus nostris?
Da nobis auxílium de tribu-
latióne, * quia vana salus
hóminis.
In Deo faciémus virtútem, *
& ipse ad níhilum dedúcet
inimícos nostros.

Psalmus 108.

DEus laudem meam ne ta-
cuéris: * quia os pec-
catóris, & os dolósi super
me apértum est.
Locúti sunt advérsum me
lingua dolósa, & sermónibus
ódii circumdedérunt me, * &
expugnavérunt me gratis.
Pro eo ut me dilígerent,
detrahébant mihi: * ego au-
tem orábam.
Et posuérunt advérsum me
mala pro bonis, * & ódium
pro dilectióne mea.
Constitue super eum pecca-
tó-

tórem, * & diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus, * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * & Episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, & mendícent, * & ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pusíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, & dispéreat de terra memória eórum, * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem inopem & mendícum: * & compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei; * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur, * & sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine fac mecum propter nomen tuum, * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me, quia egénus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum, * & excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio, * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum opprobrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc, * & tu Dómine fecísti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre, * & operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

An-

[redacted]

... Confitébor Dó-
nimis in ore meo.
Antiph. ℣. Dómine
... orationem meam.
... clamor meus ad te

Antiph. ℣. Egrediétur
... de loco sancto suo.
... ut salvet pópu-
... tuum.
... Maria, ℣. Diffú-
... grátia in lábiis tuis.
... propterea benedíxit te
in ætérnum.
... LAUDES,
... Benígne fac in bona
... táte tua Dómine.
... Miserére. 55.
Antiph. Bonum est.
Psalmus 91.
... num est confitéri Dó-
... mino, * & psállere nó
tuo Altíssime.
... annuntiándum mane mi-
... rdiam tuam, * & veri-
... tuam per noctem.
... decachórdo psaltério, *
... cántico in cíthara.
... delectásti me Dómine
... túra tua, * & in opé-
... mánuum tuárum exul-
...
... n magnificáta sunt ópe-
... Dómine; * nimis pro-
... factæ sunt cogitatió-
... æ.
... insípiens non cognó-
* & stultus non intél-
... hæc.
... exórti fúerint peccató-
... ut fœnum, * & appa-
... t omnes, qui operán-
... iniquitátem.
... ntéreant in sæculum sæ-

culi: * tu autem Altíssimus
in ætérnum Dómine.
Quóniam ecce inimíci tui
Dómine, quóniam ecce iní-
míci tui períbunt, * & dispe-
géntur omnes, qui operán-
tur iniquitátem.
Et exaltábitur sicut unicórnis
cornu meum, * & senéctus
mea in misericórdia úberi.
Et despéxit óculus meus iní-
mícos meos, * & in insur-
géntibus in me malignánti-
bus áudiet auris mea.
Justus ut palma florébit: *
sicut cedrus Líbani multi-
plicábitur.
Plantáti in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri
florébunt.
Adhuc multiplicabúntur in
senécta úberi, * & bene pa-
tiéntes erunt, ut annúntient;
Quóniam rectus Dóminus
Deus noster, * & non est
iníquitas in eo.
Antiphona. Bonum est con-
fitéri Dómino.
Aña. Metuant Dóminum om-
nes fines terræ.
Psalm. Deus Deus meus:
ad te. 17.
Aña. Date magnitúdinem.
Canticum Moysis. Deut. 32.
Audíte cæli quæ loquor: *
áudiat terra verba oris
mei.
Concréscat ut plúvia doctri-
na mea: * fluat ut ros elo-
quium meum.
Quasi imber super herbam,
& quasi stillæ super grámi-
na; * Quia nomen Dómini
invocábo.

Date

Date magnificéntiam Deo nostro: * Dei perfécta sunt ópera, & omnes viæ ejus judícia.

Deus fidélis, & absque ulla iniquitáte, justus & rectus: * Peccavérunt ei, & non filii ejus in sórdibus.

Generátio prava atque pervérsa: * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte & insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, & fecit & creávit te?

* Meménto diérum antiquórum: * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi: * majóres tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat filios Adam.

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini, pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris & vastæ solitúdinis.

Circumdúxit eum, & dócuit, * & custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * & super eos vólitans.

Expándit alas suas, & assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit, * & non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram, * ut coméderet fructus agrórum.

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butyrum de arménto, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Basan.

Et hircos cum medúlla trítici, * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, & recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum, * & recéssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis, quos ignorábant.

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit, dereliquísti, * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est, * quia provocavérunt eum filii sui & filiæ.

Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * & considerábo novíssima eórum.

Generátio enim pervérsa est, * & infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis.

Et ego provocábo eos in eo:

qui

[redacted]

...est pópulus : * & in
...ltra irritábo illos.
...ccénsus est in furó-
...: * & ardébit usque
...ni novíssima.
...bítque terram cum gér-
... : * & móntium fun-
...combúret.
...gábo super eos ma-
...& sagíttas meas com-
...n eis.
...méntur fame : * & de-
...nt eos aves morsu ama-
...
... bestiárum immíttam
... : * cum furóre tra-
... super terram atque
...um.
...vastábit eos gládius,
... pavor : * júvenem
... vírginem; lacténtem
...mine sene.
Ubinam sunt ? * ces-
...áciam ex homínibus
...am eórum.
...ropter iram inimicó-
...uli : * ne forte super-
hostes eórum.
...erent : Manus nostra
..., & non Dóminus : *
...ec ómnia.
...ábsque consílio est, &
...udéntia : * Utinam sá-
...& intellígerent, ac no-
providérent.
...odo persequátur unus
* & duo fugent de-
...llia.
... ídeo, quia Deus suus
...it eos : * & Dóminus
...it illos ?
...nim est Deus noster
eórum : * & inimíci
...unt júdices.

De vínea Sodomórum, ví-
nea eórum : * & de subur-
bánis Gomórrhæ.
Uva eórum uva fellis : * &
botri amaríssimi.
Fel dracónum vinum eórum : *
& venénum áspidum insaná-
bile.
Nonne hæc cóndita sunt apud
me : * & signáta in thesáu-
ris meis ?
Mea est últio, & ego retrí-
buam in témpore : * ut labá-
tur pes eórum.
Juxta est dies perditiónis : *
& adésse festínant témpora.
Judicábit Dóminus pópulum
suum : * & in servis suis mi-
serébitur.
Vidébit quod infirmáta sit
manus : * & clausi quoque de-
fecérunt, residuíque consúm-
pti sunt.
Et dicet : Ubi sunt dii eó-
rum : * in quibus habébant
fidúciam ?
De quórum víctimis come-
débant ádipes : * & bibébant
vinum libáminum.
Surgant, & opitaléntur vo-
bis : * & in necessitáte vos
prótegant.
Vidéte quod ego sim solus : *
& non sit álius Deus præter me.
Ego occídam, & ego víve-
re fáciam : percútiam & ego
sanábo : * & non est qui de
manu mea possit erúere.
Levábo ad cælum manum
meam, & dicam : * Vivo ego
in ætérnum.
Si acúero ut fulgur gládium
meum : * & arripúerit judí-
cium manus mea.

Red-

Reddam ultiónem hóstibus meis: * & his, qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine: * & gládius meus devorábit carnes.

De cruóre occisórum: * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte Gentes pópulum ejus: * qui sánguinem servórum suórum ulciscétur.

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum: * & propítius erit terræ pópuli sui.

Antiphona. Date magnitúdinem Deo nostro.

Aña. In cymbalis benesonántibus laudáte Deum.

Psalm. Laudáte Dóminum de cælis. 19.

Capitulum. *Rom. 13. d*

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

AUróra jam spargit polum:
Terris dies illábitur:
Lucis resúltat spículum;
Discédat omne lúbricum.
Phantásma noctis éxulet
Mentis reátus córruat,
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.
Ut mane, quod nos últimum
Hic deprecámur cérnui,
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum cánore cóncrepat.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.

℟. Exultávimus & delectá sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. Illumináre Dómine his, qui in ténebris sedent, & dirige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Preces, quando dicendæ sunt habentur ut supra in Vesperi Feria secunda. 58.

DOMINICA
ad Vesperas.

Pater noster. Ave María
℣. Deus in adjutórium. 17

Aña. Dixit Dóminum.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos: * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus Sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a déxtris tuis: * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruinas: * conquassábit

[redacted]

pita in terra mul-

énte in via bibet: *
i exaltábit caput.
dit Dóminus Dómi-
Sede a dextris meis.
élia.
Psalmus 110.
itébor tibi Dómine
toto corde meo; *
io justórum & con-
ie.
ópera Dómini: *
in omnes voluntá-

o & magnificéntia
: * & justítia ejus
sæculum sæculi.
am fecit mirabílium
misericors & mise-
minus: * escam de-
ntibus se.
erit in sæculum te-
sui: * virtútem ópe-
um annuntiábit pó-
.
lis hereditátem Gén-
ópera manuum ejus
: judícium.
ómnia mandáta ejus,
a in sæculum sæ-
facta in veritáte &
.
tiónem misit pópulo
andávit in ætérnum
um suum.
& terríbile nomen
nitium sapiéntiæ ti-
mini.
tus bonus ómnibus
us eum: * laudátio
et in sæculum sæ-

élia ómnia mandáta
iemalis.

ejus, confirmáta in sæculum sæculi. Aña. In mandátis.

Psalmus 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum; * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus: * & justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors & miserátor & justus.

Jucúndus homo, qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi: * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit & irascétur, déntibus suis fremet, & tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Aña. In mandátis ejus cupit nimis.

Aña. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

LAudáte pueri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedí-

 ctum:

ctum : * ex hoc nunc , & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum : * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus , * & super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster , qui in altis hábitat , * & humília réspicit in cælo & in terra ?

Súscitans a terra inopem : * & de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus : * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo , * matrem filiórum lætántem.

Aña. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Aña. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

IN éxitu Israel de Ægypto ; * domus Jacob de pópulo bárbaro.

Facta est Judæa sanctificátio ejus : * Israel potéstas ejus.

Mare vidit & fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exultavérunt ut aríetes : * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare , quod fugisti : * & tu Jordánis , quia convérsus es retrórsum.

Montes exultástis sicut aríetes : * & colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra : * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum : * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis Dómine , non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua & veritáte tua ; * nequando dicant Gentes : Ubi est Deus eórum ?

Deus autem noster in cælo : * ómnia , quæcúmque voluit , fecit.

Simulácra Géntium argéntum & aurum : * ópera mánuum hóminum.

Os habent , & non loquéntur : * óculos habent , & non vidébunt.

Aures habent , & non áudient : * nares habent , & non odorábunt.

Manus habent , & non palpábunt ; pedes habent , & non ambulábunt , * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * & omnes , qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino : * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum , speravérunt in Dómino : * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri : * & benedíxit nobis.

Benedíxit Dómui Israel : benedíxit domui Aaron.

Benedíxit ómnibus , qui timent

[redacted]

... : * pusillis
...
... super vos;*
super filios ve-
...
... a Dómino: *
... & terram.
Dómino : *
dedit filiis hó-
...
laudábunt te
... que omnes, qui
inférnum.
vívimus, be-
... mino : * ex
: usque in sæ-
...
i vívimus, be-
nino.

2. Cor. 1.
Deus & Pater
ostri Jesu Chri-
isericordiárum
consolatiónis,
nos in omni
stra.
nus.
tor óptime,
iérum prófe-
...
cis novæ,
oríginem.
ictum vésperi
præcipis,
m chaos,
cum flétibus.
áta crímine,
múnere,
énne cógitat,
s ílligat.
óstium,
præmium,
e nóxium,
nne péssimum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.
℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Prædictus Hymnus cum suo Versu dicitur a Dominica secunda post Epiphaniam, usque ad Dominicam primam Quadragesimæ. Capitulum vero prædictum dicitur in eisdem Dominicis post Epiphaniam usque ad Septuagesimam tantum. Dicitur etiam in feriali Officio ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam primam Quadragesimæ. Similiter & Versic. Antiphonæ autem cum Psalmis semper dicuntur ut supra, quando fit Officium de Dominica, exceptis Dominicis Adventus, quæ habent Antiphonas proprias.

Canticum B. Mariæ Virginis, Lucæ 1. c

MAgníficat * ánima mea Dóminum.
Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna, qui potens est : * & sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio

 suo:

suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede: * & exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum: * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros: * Abraham & sémini ejus in sæcula.

Glória Patri, &c.

Deinde dicitur Antiphona & Oratio propria.

FERIA SECUNDA.

ad Vesperas.

Antiphona. Inclinávit.

Psalmus 114.

DIléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni: * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte; * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Aña. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Aña. Crédidi.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus; * ego servus tuus, & filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Crédidi, propter quod locútus sum.

Aña. Laudáte.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes gentes: * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Aña. Laudáte Dóminum omnes gentes. *Aña.* Clamávi,

Con-

Canticum Graduum.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis : * & a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagíttæ poténtis acútæ: * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña. Clamávi, & exaudívit me. *Aña.* Unde véniet.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dño, * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotiónem pedum tuum, * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum & éxitum tuum, ex hoc nunc & usque in sæculum.

Aña. Unde véniet auxílium mihi.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

BEnedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

IMménse cæli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cælum dedísti límitem :
Firmans locum cæléstibus,
Simúlque terræ rívulis,
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent.
Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiæ,
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.
Lucem Fides adáugeat:
Sic lúminis jubar ferat:
Hæc vana cuncta próterat:
Hanc falsa nulla comprimant.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.

℞. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Magníficat ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

In Feriis Adventus, post Antiphonam ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus, si dicendæ sint.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *totum dicitur clara voce.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi: Dómine miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere Dómine, usquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et Sancti tui exúltent.

℣. Dómine salvum fac Regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, & benedic hæreditáti tuæ.

℟. Et érige eos, & extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatiónis tuæ.

℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris absséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis & captívis.

℟. Líbera eos Deus Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de Sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus Miserére mei. 56. *& in fine*, Glória Patri.

Finito Psalm. dicitur ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. ℣. Exúrge Christe, ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti, & habetur in Proprio de Tempore.

Antiphonæ cum Psalmis semper dicuntur ut in Psalterio [illegible] Officio feriali: [illegible] terio: Hymni vero ab [illegible] Epiphaniæ usque [illegible] cam primam [illegible] [illegible] [illegible] cat,

[redacted]

... témporis usque ad ... mam.

A TERTIA

ad Vésperas.

... domum Dómini.

Psalmus 121.

... us sum in his, quæ ... sunt mihi: * in ... Dómini íbimus.

... erant pedes nostri * ... tuis Jerúsalem.

... m, quæ ædificátur ... i, * cujus participá- ... in idípsum.

... im ascendérunt tri- ... us Dómini: * testi- ... Israel ad confitén- ... ini Dómini.

... ic sedérunt sedes in ... * sedes super do- ... vid.

... quæ ad pacem sunt ... , * & abundántia ... us te.

... in virtúte tua, * ... dántia in túrribus ...

... fratres meos, & ... meos * loquébar ... te.

... domum Dómini Dei ... quæsívi bona tibi.

... domum Dómini læ- ... imus.

... i hábitas.

Psalmus 122.

... levávi óculos meos: * ... hábitas in cælis.

... ut óculi servórum: * ... us dominórum suó- ...

... uli ancíllæ in máni- ... næ suæ: * ita ócu- ... ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dñe, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Añа. Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Añа. Adjutórium.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos: * forte vivos deglutíssent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos: * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus: * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est: * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est: * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini: * qui fecit cælum & terram.

Añа. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Añа. Bénefac.

Psalmus 124.

QUi confídunt in Dómino sicut mons Sion: * non com-

[redacted]

commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc & usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac Dómine bonis * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Añt. Bénefac Dómine bonis, & rectis corde.

Añt. Facti sumus.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum, * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram: * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis: * in exultatióne metent.

Eúntes ibant & flébant: * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne: * portántes manípulos suos.

Añt. Facti sumus sicut consoláti.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

BEnedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

TEllúris alme Cónditor
Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem
Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fœcúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet.
Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ:
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.
Jussis tuis obtémperet,
Nullis malis appróximet:
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum
Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea.
℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona
Exúltet spíritus meus in Deo salutári meo.

Preces, quando dicendæ sunt habentur supra in Vesperi Feriæ ii. 118.

FE-

[redacted]

FERIA QUARTA
ad Vesperas.

Añā. Non confundétur.

Psalmus 126.

NIsi Dñs ædificáverit domum: * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem: * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini filii, merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Añā. Non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta. *Añā.* Beáti.

Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum: * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans: * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo: * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum: * pacem super Israel.

Añā. Beáti, omnes, qui timent Dóminum.

Añā. Sæpe.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea: * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Super dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur, & convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit.

De quo non implévit manum suam qui metit: * & sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Añā. Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Añā. De profúndis.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Aña. De profúndis clamávi ad te Dómine.

Aña. Speret.

Psalmus 130.

DOmine non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam; * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino: * ex hoc nunc & usque in sæculum.

Aña. Speret Israel in Dño.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

BEnedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

CÆli Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine.
Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus syderum.
Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis & ménsium
Signum dares notíssimum
Expélle noctem córdium,
Abstérge sordes méntium
Resólve culpæ vínculum,
Evérte moles críminum.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculu
Amen.

℣. Dirigátur Dómine orá mea. ℟. Sicut incénsum conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphon Respéxit Dóminus humili tem meam, & fecit in magna qui potens est.

Preces, quando dicendæ su habentur supra in Vespe Feria ii. 126.

FERIA QUINT

ad Vesperas.

Aña. Et omnis.

Psalmus 131.

MEménto Dómine I vid: * & omnis m suetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino: * tum vovit Deo Jacob.

Si introíero in tabernácul domus meæ: * si ascénd in lectum strati mei.

Si dédero somnum oc meis: * & pálpebris m dormitatiónem.

...stem tempóribus meis: * ...invéniam locum Dño: * ...culum Deo Jacob.
...udívimus eam in E- * invénimus eam in ...sylvæ.
...imus in tabernáculum adorábimus in loco, ...iterunt pedes ejus.
...Dómine in réquiem * tu & arca sanctifi...tuæ.
...otes tui induántur ju- * & sancti tui exúl-
...
...r David servum tu- non avértas fáciem ...ui.
...Dóminus David ve- , & non frustrábitur De fructu ventris tui super sedem tuam.
...odíerint filii tui testa- meum : * & testi- ...ea hæc , quæ docé-
...
...eórum usque in sæ- * sedébunt super se- ...n.
...m elégit Dóminus elégit eam in habi- sibi.
...quies mea in sæcu- ...li; * hic habitábo , elégi eam.
... ejus benedícens be- : * páuperes ejus sa- ...ánibus.
...ites ejus índuam sa- & Sancti ejus exul- ...xultábunt.
...odúcam cornu Da- ...arávi lucérnam Chri-
...

Inimícos ejus índuam con- fusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Añа. Et omnis mansuetúdi- nis ejus. *Añа.* Ecce.

Psalmus 132.

ECce quam bonum , & quam jucúndum , * ha- bitáre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápi- te, * quod descéndit in bar- bam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram ve- stiménti ejus ; * sicut ros Hermon , qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illuc mandávit Dó- minus benedictiónem , * & vitam usque in sæculum.

Añа. Ecce quam bonum & quam jucúndum , habitáre fratres in unum.

Antiphona. Omnia.

Psalmus 134.

LAudáte nomen Dómini : * laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini:* in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum , quia bo- nus Dóminus : * psállite nó- mini ejus , quóniam suave.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus : * Israel in posses- siónem sibi.

Quia ego cognóvi quod ma- gnus est Dóminus : * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit , Dóminus fecit in cælo & in terra : * in mari & in ómni- bus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ : * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúxit ventos de thesáuris suis ; * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa & prodígia in médio tui Ægypte : * in Pharaónem, & in omnes servos ejus.

Qui percússit Gentes multas ; * & occídit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan : * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem : * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine nomen tuum in ætérnum : * Dómine memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum : * & in servis suis deprecábitur.

Simulácra Géntium argéntum & aurum : * ópera manuum hóminum.

Os habent, & non loquéntur : * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * & omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israel benedícite Dómino : * domus Aaron benedícite Dómino.

Domus Levi benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion ; * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Omnia, quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Ant. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intelléctu : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diei : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam & stellas in potestátem noctis ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel in médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti & bráchio excélso ; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit mare Rubrum in divisiónes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et

[redacted]

dit Israel per médium
quóniam in ætérnum
rdia ejus.
issit Pharaónem &
ejus in mari Ru-
quóniam in ætérnum
rdia ejus.
dúxit pópulum suum
rtum: * quóniam in
misericórdia ejus.
cússit reges magnos: *
in ætérnum miseri-
jus.
dit reges fortes: *
in ætérnum miseri-
jus.
regem Amorrhæo-
quóniam in ætérnum
rdia ejus.
regem Basan: * quó-
ætérnum misericór-
.
t terram eórum hæ-
: * quóniam in ætér-
éricórdia ejus.
átem Israel servo
uóniam in ætérnum
dia ejus.
humilitáte nostra
fuit nostri: * quó-
ætérnum misericór-
.
mit nos ab inimícis
* quóniam in ætér-
ericórdia ejus.
escam omni carni: *
in ætérnum miseri-
us.
mini Deo cæli: *
in ætérnum miseri-
us.
mini Dómino domi-
* quóniam in ætér-
éricórdia ejus.

Aña. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Aña. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

SUper flúmina Babylónis, illic sédimus & flévimus: * cum recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus: * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos: * verba cantiónum.

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dñi * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui Jerúsalem: * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis: * si non memínero tui.

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto Dómine filiórum Edom * in die Jerúsalem.

Qui dicunt: exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit: * & allídet párvulos tuos ad petram.

Aña. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Capitulum. 1. *Cor.* 1.

BEnedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum & Deus totíus consolatiónis, qui

qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

MAgnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua
Partim relínquis gúrgiti,
Partim levas in áera.
Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cælis érigens,
Ut stirpe ab una pródita
Divérsa répleant loca.
Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda Sánguinis.
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium.
Ut culpa nullum déprimat:
Nullum éfferat jactántia:
Elísa mens ne cóncidat:
Eláta mens ne córruat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Fac, Deus, poténtiam in bráchio tuo, dispérde supérbos, & exálta húmiles.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ ii. 126.

FERIA SEXTA

ad Vesperas.

Aña. In conspéctu.

Psalmus 137.

COnfitébor tibi Dómine in toto corde meo, * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua & veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúnque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dñe omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, & humília réspicit: * & alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Aña. Dómine.

Psalmus 138.

DOmine probásti me, & cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, & funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti óm-

[redacted]

vissima, & antí-
t formásti me, &
er me manum tuam.
fácta est sciéntia
: * confortáta est,
tero ad eam.
a spíritu tuo? *
fácie tua fúgiam?
ero in cælum, tu
* si descéndero in
. ades.
ro pennas meas di-
& habitávero in
maris.
llic manus tua de-
: * & tenébit me
ra.
: Fórsitan ténebræ
unt me; * & nox
o mea in delíciis

ebræ non obscura-
te, & nox sicut dies
itur: * sicut ténebræ
& lumen ejus.
possedísti renes me-
cepísti me de útero
æ.
or tibi quia terribí-
nificátus es: * mira-
ra tua, & ánima
óscit nimis.
occultátum os meum
od fecísti in occúl-
: substántia mea in
us terræ.
ctum meum vidérunt
, & in libro tuo
ribéntur: * dies for-
, & nemo in eis.
tem nimis honorifi-
amíci tui Deus: *
nfortátus est princi-
rum.

Dinumerábo eos, & super
arénam multiplicabúntur: *
exurréxi, & adhuc sum te-
cum.

Si occíderis Deus peccató-
res: * viri sánguinum decli-
náte a me.

Quia dícitis in cogitatió-
ne: * Accípient in vanitáte
civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dó-
mine, óderam; * & super
inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam il-
los: * & inimíci facti sunt
mihi.

Proba me Deus, & scito cor
meum: * intérroga me, &
cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis
in me est: * & deduc me in
via ætérna.

Aña. Dómine probásti me &
cognovísti me.

Aña. A viro iníquo.

Psalmus 139.

ERipe me Dómine ab hó-
mine malo: * a viro
iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes
in corde; * tota die consti-
tuébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut
serpéntis, * venénum áspi-
dum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de ma-
nu peccatóris: * & ab ho-
mínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantá-
re gressus meos: * abscondé-
runt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in lá-
queum: * juxta iter scánda-
lum posuérunt mihi.

Dixi

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis: * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. A viro iníquo líbera me Dómine.

Aña. Dómine.

Psalmus 140.

Domine clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo: * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum i verba malítiæ: * ad exc sándas excusatiónes in pe cátis.

Cum homínibus operánt bus iniquitátem: * & no communicábo cum eléct eórum.

Corrípiet me justus in mise ricórdia, & increpábit me: óleum autem peccatóris no impínguet caput meum.

Quóniam adhuc & orát mea in beneplácitis eórum: absórpti sunt júncti petræ jú dices eórum.

Audient verba mea quónia potuérunt: * sicut crassitú do terræ erúpta est supe terram.

Dissipáta sunt ossa nostr secus inférnum: * quia a te Dómine, Dómine ócul mei: in te sperávi, non áu feras ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * & a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Aña. Dómine clamávi ad te, exáudi me.

Aña. Portio mea.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam: * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíri-

tum

[redacted]

tum meum : * & tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam : * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam : * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me : * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine : * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña. Pórtio mea Dómine sit in terra vivéntium.

Capitulum. *2. Cor. 1.*

Benedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Hominis supérne Cónditor,
Qui cuncta solus órdinans,
Humum jubes prodúcere
Reptántis & feræ genus.
Et magna rerum córpora,
Dicto jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis;
Repélle quod cupídinis
Ciénte vi nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérferit.
Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera;
Dissólve litis víncula,
Astrínge pacis fœdera.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Depósuit poténtes, Sanctos persequéntes : & exaltávit hvmiles, Christum confiténtes.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feria ii. 126.

S A B B A T O

ad Vesperas.

Aña. Benedíctus.

Psalmus 143.

Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium : * & digitos meos ad bellum.

Misericórdia mea & refúgium meum : * suscéptor meus & liberátor meus.

Protéctor meus, & in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est, * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dó-

Dómine inclína cælos tuos, & descénde: * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, & dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, & conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me & líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Deus cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus: * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno, éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem: * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Quorum filii, sicut novéllæ plantatiónes, * in juventúte sua.

Filiæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena; * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Aña. Benedíctus Dóminus Deus meus.

Aña. Per síngulos dies.

Psalmus 144.

EXaltábo te Deus meus Rex: * & benedícam nómini tuo in sæculum, & in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi: * & laudábo nomen tuum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis, & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua: * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * & justítia tua exultábunt.

Miserátor & miséricors Dóminus: * pátiens & multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis: * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua: * & Sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * & poténtiam tuam loquéntur.

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam: * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium

nium sæculórum : * & dominátio tua in omni generatióne & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : * & Sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes, qui córruunt : * & érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant Dómine : * & tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam : * & imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis : * & Sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet : * & deprecatiónem eórum exáudiet, & salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se; * & omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum : * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, & in sæculum sæculi.

Aña. Per singulos dies benedicam te Dómine.

Aña. Laudábo.

Psalmus 145.

LAuda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum & terram, mare & omnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum; facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos : * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum & víduam suscípiet : * & vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion * in generatiónem & generatiónem.

Aña. Laudábo Deum meum in vita mea.

Aña. Deo nostro.

Psalmus 146.

LAudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * & ómnibus eis nómina vocat.

Ma-

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum: * & herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum: * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * & in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Aña. Deo nostro jucúnda sit laudátio. *Aña.* Lauda.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut bucéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob; * justítias & judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Lauda Jerúsalem Dóminum.

Capitulum. *Rom.* 13. *l*

O Altitúdo divitiárum sapiéntiæ, & sciéntiæ Dei! quam incomprehensibília sunt judícia ejus, & investigábiles viæ ejus!

Hymnus.

Jam sol recédit ígneus:
Tu lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere,
Dignéris, ut Te súpplices
Laudémus inter cælites.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter,
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.

℞. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnificat, Antiphona. Suscépit Deus Israel púerum suum, sicut locútus est ad Abraham & sémini ejus, exaltáre húmiles usque in sæculum.

Ca-

[redacted]

n. O altitúdo. *di-*
Vesperis Sabbati ab
iphan. usque ad Se-
lymnus, & Versiculi
ue ad Quadrages.
ad Magnificat, ab
ipiphania usque ad
nam tantum. Post
m dicitur Oratio

sunt sequentes Com-
munes, seu Suffragia
, quæ dicuntur et-
audes.

IEMORATIO
in feriali tantum
Officio.

peras & Laudes.
: signum Crucis de
nostris líbera nos
er.
; terra adóret te, &
i. ℟. Psalmum di-
ni tuo Dómine.
nus. *Oratio.*
a nos, quæsumus
ne, pace custódi,
lignum sanctæ Cru-
ere dignátus es.

:MORATIONES
nes sive Suffragia
Sanctorum.
tria, quando non di-
Offic. parvum.

peras & Laudes,
cta María succúrre
juva pusillánimes,
biles, ora pro pó-
itérveni pro clero,
pro devóto femí-
, séntiant omnes
ámen, quicúmque
tuam sanctam Com-
ónem.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. *Oratio.*

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósæ beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia.

Ab Octav. Epiph. usque ad Purific. dicitur ℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Orémus. *Oratio.*

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam meruímus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

De Apostolis.

Ad Vesperas, Aña. Petrus Apóstolus & Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dómine.
℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Laudes, Aña. Glorióſi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita & in morte non sunt separáti. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et

℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Orémus. Oratio.

DEus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit: & coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, & concéde; ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono, vel Titulari Ecclesiæ fiat Commem. consueta ante, vel post Commem. prædictas, pro dignitate illius, & ultima fiat de Pace.

Ad Vesper. & Laudes, Añ. Da pacem Dómine in diébus nostris, quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. Oratio.

DEus, a quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem, ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómi[...]

℟. Deo grátias. ℣. Fid[...] ánimæ per misericórdiam [...] requiéscant in pace. ℟. [...]

Deinde dicitur, sec[...] Pater noster [...]

Sic terminatur Offici[...] alia non sequuntur [...] dicitur in Rubricis de [...] ne Dominica.

Dicta commemoratio [...] Suffragia, dicuntur [...] va Epiphania usque [...] minicam Passionis [...] Duplicibus, & infra [...]

Quando dicitur Officiu[...] ta Maria, non fit [...] memoratio de ea.

AD COMPLETORIU[...]

Lector incipit, ℣. Jube [...] ne benedícere. *Bñ.* No[...] quiétam, & finem perfe[...] concédat nobis Dóminus [...] nípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. 1. Petr[...]

FRatres, Sóbrii estote [...] vigiláte, quia adv[...] rius vester diábolus tam[...] leo rúgiens círcuit, qu[...] quem dévoret: cui re[...] fortes in Fide. Tu autem [...] mine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum [...] nómine Dómini. ℟. Qui [...] cælum, & terram. Pater [...] ster, *dicitur totum secre[...]*

Deinde Hebdomadarius [...] Confessionem.

COnfíteor Deo om[...] poténti, beátæ Maríæ [...] per Vírgini, beáto Mi[...] Archángelo, beáto Joánn[...] ptístæ, Sanctis Apóstolis [...]

[redacted]

...ulo, omnibus San-
vobis fratres : quia
nimis cogitatióne,
ópere, mea culpa,
mea máxima cul-
precor beátam Ma-
per Vírginem, beá-
aélem Archángelum,
oánnem Baptístam,
póstolos Petrum &
omnes Sanctos, &
, oráre pro me ad
Deum nostrum.
...us respondet:
...átur tui omnipo-
Deus, & dimíssis
tis, perdúcat te ad
nam. ℟. Amen.
...petit Confessionem,
...itur vobis fratres
...tres, dicatur tibi
... pater.
...nfessione a Choro,
...madarius dicit:
...eátur vestri omní-
...ens Deus, & di-
...átis vestri, perdú-
vitam ætérnam.

...tiam, absolutió-
& remissiónem pec-
nostrórum tríbuat
...nípotens & miséri-
inus. ℟. Amen.
...ta Absolutione,
...licitur ℣.
...rte nos Deus salu-
noster. ℟. Et avér-
...am a nobis.
...adjutórium meum
℟. Dómine ad ad-
me festína.
...tri. Sicut erat.
Miserére.

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei: * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam & requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu, * & pro-

propter nomen tuum dedúces me & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi, * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas commméndo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi: * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris; * ab incúrsu & dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, & decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basilíscum ambulábis: * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * & osténdam illi salutáre meum. *Psalmus 131.*

ECce nunc benedícite Dóminum * omnes servi Dómini.

Qui statis in domo Dñi, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum & terram.

Añ. Miserére mihi Dómine & exáudi oratiónem meam.

Hymnus.

TE lucis ante términum
Rerum creátor póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul, & custódia.
Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Ca-

um . *Jerem.* 14.
utem in nobis es Dó-
e. & nomen san-
n invocátum est su-
ne derelínquas nos,
Deus noster.
grátias.
manus tuas Dómine
ndo spíritum meum.
℣. Redemísti nos
Deus veritátis. Com-
Glória. In manus.
li nos Dómine ut pu-
culi. ℟. Sed umbra
uárum prótege nos.
. Salva nos.
ticum Simeonis.
Luc. 2. c
nc dimíttis servum tu-
n Dómine : * secún-
rbum tuum in pace.
vidérunt óculi mei *
tuum.
paráſti * ante fáciem
populórum.
ad revelatiónem Gén-
& glóriam plebis tuæ
Glória Patri.
na. Salva nos Dómi-
ilántes : custódi nos
ntes, ut vigilémus
risto, & requiescá-
pace.
tes Preces semper di-
præterquam in Officio
, & infra Octav. qua
li Officio tempore Ad-
, quando dictæ sunt
in Vesperis dicuntur
tnibus.
e eléison. Christe e-
son. Kyrie eléison.
noster. *secretò.*
ne nos indúcas in
Hiemalis.

tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum. *secretò.*

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum.

℟. Et laudábilis, & glorióſus in sæcula.

℣. Benedicámus Patrem, & Fílium, cum sancto Spíritu.

℟. Laudémus, & superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto Cæli. ℟. Et laudábilis, & glorióſus, & superexaltátus in sæcula.

℣. Benedícat & custódiat nos omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre Dómine nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri Dómine.

℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Visita, quæsumus Dómine habitatiónem istam, & omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant : & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
Benedictio: Benedícat, & custódiat nos omnípotens & miséricors Dóminus, Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur Fidélium ánimæ, *sed immediate dicitur una ex infrascriptis Antiphonis pro tempore.*

A Vesperis Sabbati ante Dominicam primam Adventus, usque ad diem secundam Februarii inclusive, Antiphona.

ALma Redemptóris mater, quæ pérvia cæli,
Porta manes, & stella maris, succúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo, tu quæ genuísti,
Natúra miránte, tuum sanctum Genitórem.
Virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore,
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

In Adventu, ℣. Angelus Dómini nuntiávit Mariæ.
℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Orémus. *Oratio.*

GRátiam tuam, quæsumus Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus; per passiónem ejus & crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

A primis Vesperis Nativitatis, & deinceps, ℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tribue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. ℟. Amen.

Post Purificationem, idest a fine Completorii illius diei secunda Februarii inclusive, etiam quando transfertur Festum Purificationis B. Mariæ Virginis usque ad Fer. v. in Cœna Domini exclusive, Ex Decr. S. R. Congreg. die 13. Januarii 1681. Antiphona.

AVe Regina cælórum,
Ave Dómina Angelórum,
Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta.
Gaude Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Oratio.

COncéde miséricors Deus fragilitáti nostræ præsídium, ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

℣. Di-

[redacted]

...num auxilium má-
...per nobiscum.

...dicitur secreto, Pa-
...r, Ave María, &

...Completorium imme-
...quatur Matutinum,
...dicitur Pater no-
...e María, & Credo,
...pletorium, quod est
...ii, sic terminari de-
...ute Matutinum ite-
...titur pro principio
...uentis diei.
...a prædicta dicitur
...fine Laudum, quan-
...dendum est a Cho-
... si immediate post
...m subsequatur Pri-
...lia Hora, dicuntur in fine ultima Hora, ita ut dicantur semper, quando terminata aliqua Hora, discedendum est a Choro, & tunc post ℣. Fidélium ánimæ, & Pater noster. secreto, dicitur ℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Deinde una ex prædictis Antiphonis, & in fine, Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Extra Chorum autem dicitur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium, alioquin in fine ultima Hora. Post alias vero Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantum.

Pater noster. *secretò.*

[redacted]

R O P R I U M

D E T E M P O R E.

B B A T O
Dominicam primam Adventus.

VESPERAS.

.... *Rom. 13. d*
...tres, Hora est jam
...os de somno súrge-
... Nunc enim pró-
...ior est nostra salus,
...m credídimus.
... grátias.
...per respondetur in fi-...um Capitulorum.

Hymnus.

...tor alme syderum
...érnæ lux credéntium,
...edémptor ómnium,
... votis súpplicum,
...nónis ne fráudibus
orbis, ímpetu
... actus, lánguidi
medéla factus es.
...ne qui mundi nefas
...íres, ad Crucem
...inis sacrário
prodis víctima.
...otéstas glóriæ,
...que cum primum so-

...ites & ínferi
...nte curvántur genu.
...ecámur últimæ,
...n diéi Júdicem,
...supérnæ grátiæ
...e nos ab hóstibus.
honor, laus, glória
...tri cum Fílio,
...simul Paráclito,
...lórum sǽcula. Amen.

℣. Roráte cæli désuper, & nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Antiphona. Ecce nomen Dómini venit de longínquo, & cláritas ejus replet orbem terrárum.

Oratio.

EXcita, quǽsumus Dómine, poténtiam tuam, & veni: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte erípi, te liberánte salvári: Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Commemorationes, seu Suffragia Sanctorum non fiunt per totum Adventum, etiam in Officio de Sanctis: nec de Cruce in feriali Officio.

In Adventu non fit de Festo, nisi fuerit Duplex, vel Semiduplex: quod si occurrat in Dominica, transfertur in primam diem simili Festo non impeditam, secundum Rubricam de Translatione Festorum.

De Simplici vero fit tantum commemoratio.

DOMINICA PRIMA
Adventus.

Ad Matutinum, Invitator. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Et dicitur etiam in Feriis usque ad Dominicam tertiam Adventus.

Psalm. Venite, exultémus. 2.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens
E patris ætérni sinu,
Qui natus orbi súbvenis,
Labénte cursu témporis:
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema:
Ut cor cadúca déserens,
Cæli volúptas ímpleat.
Ut, cum tribúnal Júdicis
Damnábit igni nóxios,
Et vox amíca débitum
Vocábit ad cælum pios:
Non esca flammárum nigros
Volvámur inter túrbines,
Vultu Dei sed cómpotes,
Cæli fruámur gáudiis.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In primo Nocturno, Antiph. Véniet ecce Rex.

Psalm. Beátus vir, *cum reliquis, ut in Psalterio. 3.*

Post ℣. *in quolibet Nocturno dicitur* Pater noster. *secreto, usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio. Exáudi Dómine, *cum aliis Absolutionibus, & Benedictionibus, quæ habentur in principio ante Psálter.*

Incipit liber Isaíæ Prophétæ.

Lectio i. *Cap.* I.

VIsio Isaíæ filii Amos, quam vidit super Judam & Jerúsalem, in diébus Oziæ, Jóatham, Achaz, & Ezechíæ regum Juda. Audíte cæli, & áuribus pércipe terra, quóniam Dóminus locútus est. Fílios enutrívi & exaltávi: ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos possessórem suum, & ásinus præsépe dómini sui: Israel autem me non cognóvit, & pópulus meus non intelléxit. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

Sic semper terminantur Lectiones, nisi aliter assignatum.

℟. Aspíciens a longe, ecce vídeo Dei poténtiam veniéntem, & nébulam totam terram tegéntem. * Ite óbviam ei, & dícite: * Núntia nobis, si tu es ipse, * Qui regnatúrus es in pópulo Israel.

℣. Quique terrígenæ & filii hóminum, simul in unum dives & pauper. Ite óbviam ei, & dícite. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Núntia nobis, si tu es ipse.

℣. Tóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ. Qui regnatúrus es in pópulo Israel.

℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto.

Deinde repetitur ℟. Aspíciens a longe, *usque ad* ℣. Quique terrígenæ.

Hoc ℟. *non dicitur per Hebdomadam, sed ejus loco dicitur* ℟. i. *sequentis Feriæ secundæ.*

Le-

[redacted]

Lectio ii.

genti peccatrici, pópulo gravi iniquitáte, semini nequam, filiis sceleratis; dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt Sanctum Israel, abalienáti sunt retrórsum. Super quo percutiam vos ultra, addéntes prævaricatiónem? omne caput lánguidum, & omne cor mœrens. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas; vulnus & livor & plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicamine, neque fota óleo.

Aspiciébam in visu noctis, & ecce in núbibus cæli Filius hóminis veniébat; & datum est ei regnum & honor; * Et omnis pópulus, tribus & linguæ sérvient ei. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur: & regnum ejus, quod non corrumpétur. Et omnis.

Lectio iii.

Terra vestra desérta, civitátes vestræ succénsæ igni: regiónem vestram coram vobis alieni dévorant, & desolábitur sicut in vastitáte hostili. Et derelinquétur filia Sion, ut umbráculum in vínea, & sicut tugúrium in cucumerário: & sicut cívitas, quæ vastátur. Nisi Dóminus exercítuum reliquísset nobis semen, quasi Sódoma fuissémus, & quasi Gomorrha símiles essémus.

Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, nuntians ei verbum, & expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies, & páries, & vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Sic semper dicitur Glória Patri *in fine ultimi Responsorii cujuslibet Nocturni, nisi aliter notetur.*

In secundo Nocturno, Antiph. Gaude & lætáre.

Psalm. Consérva. *cum reliquis ut in Psaltério.* 10.

Sermo S. Leónis Papæ.

Sermon. 8. de jejunio x. mensis, & eleemosynis.

Lectio iv.

Cum de advéntu regni Dei, & de mundi fine ac témporum, discípulos suos Salvátor instrúeret, totámque Ecclésiam suam in Apóstolis erudíret: Cavéte, inquit, ne forte gravéntur corda vestra in crápula, & ebrietáte, & cogitatiónibus sæculáribus. Quod útique præcéptum, dilectíssimi, ad nos speciálius pertinére cognóscimus, quibus denuntiátus dies, etiámsi est occúltus, non dubitátur esse vicínus.

℟. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum; * Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur

Filius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? & respóndens Angelus dixit ei. Spíritus.

Lectio v.

AD cujus advéntum omnem hóminem cónvenit præparári: ne quem aut ventri déditum, aut curis sæculáribus invéniat implicátum. Quotidiáno enim, dilectíssimi, experiménto probátur, potus satietáte áciem mentis obtúndi, & cibórum nimietáte vigórem cordis hebetári: ita ut delectátio edéndi étiam córporum contrária sit salúti, nisi rátio temperántiæ obsístat illécebræ, & quod futúrum est óneri, súbtrahat voluptáti.

℟. Salvatórem expectámus Dóminum Jesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. ℣. Sóbrie & juste & pie vivámus in hoc sæculo, expectántes beátam spem, & advéntum glóriæ magni Dei. Qui.

Lectio vi.

QUamvis enim sine ánima nihil caro desíderet, & inde accípiat sensus, unde sumit & motus: ejúsdem tamen est ánimæ quædam sibi súbditæ negáre substántiæ, & interióri judício ab inconveniéntibus exterióra frænáre: ut a corpóreis cupiditátibus sæpius líbera, in aula mentis possit Divínæ vacáre sapiéntiæ; ubi omni strépitu terrenárum siléntie curárum, in meditatiónibus sanctis, & in delíciis lætétur ætérnis.

℟. Obsecro, Dómine, mitte quem missúrus es; vide afflictiónem pópuli tui: * Sicut locútus es, veni, * Et líbera nos. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Sicut. Glória Patri. Et líbera.

In tertio Nocturno, Antiph. Gábriel Angelus.

Psalm. Cæli enárrant. *cum reliquis ut in Psalter.* 14.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Sic semper præponitur Léctio sancti Evangélii, *ante primam Lectionem de Homilia.*

Lectio vii. *Cap.* 21. *c*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Erunt signa in sole & luna & stellis, & in terris pressúra géntium. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 1. in Evangel.

DOminus ac Redémptor noster parátos nos inveníre desíderans, senescéntem mundum quæ mala sequántur, denúntiat, ut nos ab ejus amóre compéscat. Appropinquántem ejus términum quantæ percussiónes prævéniant, innotéscit: ut si Deum metúere in tranquillitáte nólumus, saltem vicínum ejus judícium vel percussiónibus attríti timeámus.

℟. Ecce virgo concípiet, & páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen

[redacted]

ejus Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, & super regnum ejus sedébit in ætérnum. Et vocábitur.

Lectio viii.

HUic étenim lectióni sancti Evangélii, quam modo vestra fratérnitas audívit, paullo supérius Dóminus præmísit, dicens: Exúrget gens contra gentem, & regnum advérsus regnum: & erunt terræmótus magni per loca, & pestiléntiæ & fames. Et quibúsdam interpósitis, hoc, quod modo audístis, adjúnxit. Erunt signa in sole & luna & stellis, & in terris pressúra géntium præ confusióne sónitus maris & flúctuum. Ex quibus profécto ómnibus alia jam facta cérnimus, ália in próximo ventúra formidámus.

℟. Audíte verbum Dómini géntes, & annuntiáte illud in finibus terræ: * Et ínsulis, quæ procul sunt, dícite: Salvátor noster advéniet.

℣. Annuntiáte & audítum fácite; loquímini & clamate. Et ínsulis.

Lectio ix.

NAm gentem contra gentem exúrgere, earúmque pressúram terris insístere, plus jam in nostris tempóribus cérnimus, quam in codícibus légimus. Quod terræmótus urbes innúmeras óbruat, ex áliis mundi pártibus scitis quam frequénter audívimus. Pestiléntias sine cessatióne pátimur. Signa vero in sole & luna & stellis, adhuc apérte mínime vídimus: sed quia & hæc non longe sunt, ex ipsa jam áeris immutatióne collígimus.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & suscitábo David germen justum: & regnábit Rex, & sápiens erit, & fáciet judícium & justítiam in terra: * Et hoc est nomen, quod vocábunt eum: * Dóminus justus noster.

℣. In diébus illis salvábitur Juda, & Israel habitábit confidénter. Et hoc est.

Glória Patri. Dóminus.

Ab hac Dominica usque ad Nativitatem Domini, & a Dominica Septuagesimæ usque ad Pascha, Dominicis diebus, dicitur nonum ℟. *quia* Te Deum, *non dicitur, nisi in Festis.*

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

IN illa die stillábunt montes dulcédinem, & colles fluent lac & mel, allelúja.

Psalm. Dóminus regnávit. 17.

Antiphona. Jucundáre fília Sion, & exúlta satis fília Jerúsalem, állelúja.

Psalm. Jubiláte Deo. 17.

Antiphona. Ecce Dóminus véniet, & omnes Sancti ejus cum eo: & erit in die illa lux magna, allelúja.

Psalm. Deus Deus meus. 17.

Aña. Omnes sitiéntes veníte ad aquas: quærite Dóminum, dum inveníri potest, allel.

Canticum. Benedícite ómnia ópera Dómini. 18.

Aña. Ecce véniet Prophéta magnus, & ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cælis. 19.

Capitulum. *Rom. 13. d*

FRatres, Hora est jam nos de somno súrgere: Nunc enim propior est nostra salus, quam cum credídimus.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

EN clara vox redárguit
Obscúra quæque, pérsonans:
Procul fugéntur sómnia:
Ab alto Jesus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Non ámplius jacens humi:
Sydus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
En Agnus ad nos míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes simul cum lácrymis
Precémur indulgéntiam.
Ut, cum secúndo fúlserit,
Metúque mundum cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.

℟. Rectas fácite sémitas ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Spíritus Sanctus in te descéndet María: ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, & veni: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte erípi, te liberánte salvári: Qui vivis & regnas.

Ad Primam, Tertiam, Sextam & Nonam Antiphonæ de Laudibus dicuntur per ordinem, quarta prætermissa. Quod etiam servatur in aliis Dominicis Adventus.

Ad Primam, Hymnus.

Jam lucis orto sídere. 21.

Antiphona. In illa die.

Psalm. Deus in nómine tuo. *cum reliquis de Psalter.* 22.

Capitul. Regi sæculórum. 26.

℟. *brev.* Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

Repetitur. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Qui ventúrus es in mundum. Miserére nobis.

℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sic dicitur quotidie usque ad Nativitat. Domini, etiam in Offic. de Sanctis, præterquam in die, Concept. beatæ Mariæ, in festis & Dominica infra Octav. occurrentibus.

Deinde Kyrie eleis. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. [illegible]

℣. Et ego [illegible] *in Psalterio.* 26. [illegible]

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Dómine [illegible] rére. 28. [illegible] *minicis, & Feriis* [illegible]

Vi-

[redacted]

Nativitatis Domini

...

rriam, *Hymnus*.
ête nobis. 37.
s. Jucundáre.
egem pone. *cum re-*
7.
ratres, Hora est. 154.
Veni ad liberándum
Dómine Deus virtú-
reperitur. Veni ad
m nos, Dómine
tútum. ℣. Osténde
am, & salvi érimus.
Deus virtútum.
a Patri. Veni ad li-
a nos, Dómine Deus
.
bunt Gentes nomen
mine. ℟. Et omnes
ræ glóriam tuam.
tuntur Verſ. in om-
is brevib. Horarum.
tam, *Antiphona*.
minus.
m. *Rom. 13. d*
præcéssit, dies au-
. appropinquávit:
us ergo ópera tene-
& induámur arma

.
ſténde nobis Dómi-
iſericórdiam tuam.
℣. Et ſalutáre tuum
. Misericórdiam.
atri. Osténde.
énto nostri Dómine
ácito pópuli tui.
r nos in ſalutári tuo.
mum, *Antiphona*.
ſiet.
m. *Rom. 13. d*
n die honéste amb-
s: non in comessa-

tiónibus & ebrietátibus, non in cubílibus & impudicítiis, non in contentióne & æmulatióne, ſed induímini Dóminum Jeſum Christum.

℟. *brev.* Super te Jeruſalem, * Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória Patri. Super te.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Ad Veſperas, Antiphona.
In illa die. *cum reliquis de Laudibus*. 153.
Pſalm. Dixit Dóminus: *cum reliquis de Dominica*. 120.
Capitul. Fratres, Hora est.
Hymnus. Creátor alme síderum. 149.
℣. Roráte cæli déſuper, & nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Antiphona.
Ne tímeas María, invenísti enim grátiam apud Dóminum: ecce concípies & páries fílium, allelúja.
Oratio. Excita, quæſumus Dómine. 154.
Hymni, Verſic. & ℟. brevia hujus Dominicæ dicuntur in aliis Dominicis & Feriis Adventus.
Poſt Veſperas diei dicuntur Veſperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitator.
Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus.
Pſalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Verbum supérnum pródiens. 150.
Aña. Dóminus defénsor.
Psalm. Dóminus illuminátio. *cum reliquis de Psalter.* 45.
Post Versic. & Pater noster.
Absolutiones, & Benedictiones in hac & sequentibus Feriis habentur in principio ante Psalterium.

De Isaia Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 1.

LAvámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: quiéscite ágere pervérse, díscite bene fácere: quærite judícium, subveníte oppréssο, judicáte pupíllo, defféndite víduam. Et veníte, & argúite me, dicit Dóminus: si fúerint peccáta vestra ut coccinum, quasi nix dealbabúntur: & si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

℟. Súscipe verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est; concípies, & páries Deum páriter & hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.
℣. Páries quidem fílium, & virginitátis non patiéris detriméntum, efficiéris grávida, & eris mater semper intácta. Ut benedícta.

Lectio ii.

SI volúeritis, & audiéritis me, bona terræ comedétis. Quod si nolúeritis, & me ad iracúndiam provocavéritis, gládius devorábit vos, quia os Dómini locútum est. Quómodo facta est méretrix cívitas fidélis, plena judícii? justítia habitávit in ea, nunc autem homicídæ. Argéntum tuum versum est in scóriam; vinum tuum mistum est aqua. Príncipes tui infidéles, sócii furum: omnes díligunt múnera, sequúntur retributiónes. Pupíllo non júdicant; & causa víduæ non ingréditur ad illos.

℟. Lætántur cæli, & exúltet terra, jubiláte montes laudem: quia Dóminus noster véniet, * Et páuperum suórum miserébitur.
℣. Oriétur in diébus ejus justítia & abundántia pacis. Et páuperum.

Lectio iii.

PRopter hæc ait Dóminus Deus exercítuum fortis Israel: Heu, consolábor super hóstibus meis, & vindicábor de inimícis meis. Et convértam manum meam ad te, & éxcoquam ad purum scóriam tuam, & áuferam omne stannum tuum. Et restítuam júdices tuos, ut fuérunt prius, & consiliários tuos sicut antíquitus: post hæc vocáberis cívitas justi, urbs fidélis. Sion in judício redimétur, & redúcent eam in justítia: & cónteret sceléstos & peccatóres simul; & qui dereliquérunt Dóminum, consuméntur.

℟. Alièni non transíbunt per Jerúsalem ámplius. * Nam

[redacted]

dine stillábunt montes nem, & colles fluent mel, dicit Dóminus.
is a Líbano véniet, & de monte umbróso dénso: Nam.
Patri. Nam.
audes, Antiphona & Miserére. cum reliquis lterio. 55.
ulum. Isaiæ 2.
ite, & ascendámus ad ontem Dómini, & ad i Dei Jacob, & docé s vias suas, & ambu- s in sémitis ejus, quia n exíbit lex, & ver- Dómini de Jerúsalem.
En clara. 154.
: clamántis in desérto, viam Dómini.
ctas fácite sémitas ejus.
enedictus, Antiphona.
is Dómini nuntiávit, & concépit de Spí- ancto, allelúja.
e dicuntur Preces, ut lterio. 58.
. Excita, quæsumus e. 154.
Dominica præterita dicitur per Hebdom. ali Officio, quando pro- ɪ assignatur.
l Horas Antiphonæ su- de Laudib. Dominicæ stis quando ad Laudes ɪ assignantur propriæ.
dicitur Officium Do- ɪ.
rimam, Antiphona. die.
. Pacem & veritátem.
Psalterio. 33.

℟. brev. Christe Fili Dei vi- vi, * Miserére nobis.
Et repetitur. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.
℣. Qui ventúrus es in mun- dum. Miserére nobis.
℣. Glória Patri. Christe Fili Dei vivi, Miserére nobis.
℣. Exúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos pro- pter nomen tuum.
Deinde Preces, ut in Psal- terio in feriali Officio. 34.
Ad Absolutionem Capituli ℣. Dómine, miserére nostri, *ut in Psalterio.* 36.
Ad Tertiam, Antiphona. Jucundáre.
Capitulum. *Jer.* 2.

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & suscitábo David germen justum: & re- gnábit Rex, & sápiens erit: & fáciet judícium & justí- tiam in terra.

℟. *brev.* Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtú- tum. Veni. ℣. Osténde fá- ciem tuam, & salvi érimus. Dómine Deus virtútum. Glória Patri. Veni.
℣. Timébunt Gentes nomen tuum Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.
Post ℟. *brev. dicitur* Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. ℣. Dómine Deus virtútum, *ut in Psalterio.* 39.
Ad Sextam, Antiphona. Ecce Dóminus.
Capitulum. *Jer.* 23.

In diébus illis salvábitur Ju- da, & Israel habitábit con- fidén-

fidénter, & hoc est nomen, quod vocábunt eum; Dóminus justus noster.

℟. br. Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam.
Glória Patri. Osténde.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui.
℟. Vísita nos in salutári tuo.

Deinde Kyrie eléison. 42.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce véniet.

Capitulum. *Isaiæ 14.*

PRope est ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, & Israel salvábitur.

℟. *brev.* Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur.
Glória Patri. Super.

℣. Veni Dómine, & noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Deinde Kyrie eléison. 45.

Ad Vesperas, Antiphona. Inclinávit.

Psalm. Diléxi. cum reliquis *ut in Psalterio.* 124.

Capitulum. *Gen. 49. b*

NOn auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est: & ipse erit expectátio Géntium.

Hymn. Creátor alme. 149.

℣. Roráte cæli désuper, & nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Antiphona. Leva Jerúsalem óculos tuos, & vide poténtiam Regis; Ecce Salvátor venit sólvere te a vínculo.

Deinde dicitur Kyrie eléison, *cum Precibus, ut supra in Psalterio.* 126.

Capitula prædicta dicuntur in feriali Officio usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

FERIA TERTIA,
De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap. 1.*

VErbum, quod vidit Isaías, filius Amos, super Juda & Jerúsalem. Et erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium, & elevábitur super colles; & fluent ad eum omnes Gentes. Et ibunt pópuli multi, & dicent: Veníte, & ascendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob, & docébit nos vias suas, & ambulábimus in sémitis ejus: quia de Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem.

℟. Montes Israel ramos vestros expándite, & floréte, & fructus fácite: * Prope est ut véniat dies Dómini. ℣. Roráte cæli désuper, & nubes pluant justum, aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. Prope.

Lectio ii.

ET judicábit gentes, & árguet pópulos multos, & conflábunt gládios suos in vómeres, & lánceas suas in fal-

falces: non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultra ad prælium. Domus Jacob veníte, & ambulémus in lúmine Dómini. Projecísti enim pópulum tuum, domum Jacob: quia repléti sunt ut olim, & áugures habuérunt ut Philísthiim, & púeris aliénis adhæsérunt.

℟. Erúmpant montes jucunditátem, & colles justítiam: * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia venit.

℣. De Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem. Quia lux.

Lectio iii.

REpléta est terra argénto & auro, & non est finis thesaurórum ejus: & repléta est terra ejus equis, & innumerábiles quadrígæ ejus. Et repléta est terra ejus idólis: opus mánuum suárum adoravérunt, quod fecérunt dígiti eórum. Et incurvávit se homo, & humiliátus est vir: ne ergo dimíttas eis.

℟. Ecce ab Austro vénio ego Dóminus Deus vester: * Visitáre vos in pace.

℣. Aspíciam vos, & créscere fáciam: multiplicámini, & firmábo pactum meum vobíscum. Visitáre.

Glória Patri. Visitáre.

Ad Benedictus, Antiphona.

Antequam convenírent, invénta est María habens in útero de Spíritu Sancto, allelúja.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quærite Dóminum, dum invenîri potest: invocáte eum, dum prope est, allelúja.

Deinde Kyrie eléison. 126.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap. 3.*

ECce enim Dominátor Dóminus exercítuum áuferet a Jerúsalem, & a Juda válidum & fortem, omne robur panis, & omne robur aquæ: fortem, & virum bellatórem, júdicem, & Prophétam, & aríolum, & senem: Príncipem super quinquagínta, & honorábilem vultu, & consiliárium, & sapiéntem de architéctis, & prudéntem elóquii mystici. Et dabo púeros príncipes eórum: & effemináti dominabúntur eis.

℟. Rex noster advéniet Christus: * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum gentes deprecabúntur. Quem.

Lectio ii.

ET írruet pópulus, vir ad virum, & unusquísque ad próximum suum: tumultuábitur puer contra senem, & ignóbilis contra nóbilem. Apprehéndet enim vir fratrem suum, doméstícum patris sui; Vestiméntum tibi est, Princeps esto noster, ruina autem hæc sub manu tua. Respondébit in die illa, dicens; Non sum médicus, & in domo mea non

est

est panis neque vestiméntum: nolíte constitúere me Príncipem pópuli.

℟. Ante multum tempus prophetávit Ezéchiel: Vidi portam clausam, ecce Deus ante sæcula ex ea procedébat pro salúte mundi; * Et erat íterum clausa, demónstrans Vírginem, quia post partum permánsit virgo.

℣. Porta, quam vidísti, Dóminus solus transíbit per illam. Et erat.

Lectio iii.

RUit enim Jerúsalem, & Judas cóncidit: quia lingua eórum & adinventiónes eórum contra Dóminum, ut provocárent óculos majestátis ejus. Agnítio vultus eórum respóndit eis: & peccátum suum quasi Sódoma prædicavérunt, nec abscondérunt: væ ánimæ eórum, quóniam réddita sunt eis mala. Dícite justo quóniam bene, quóniam fructum adinventiónum suárum cómedet. Væ ímpio in malum: retribútio enim mánuum ejus fiet ei.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & suscitábo David germen justum: & regnábit Rex, & sápiens erit, & fáciet judícium & justítiam in terra: * Et hoc est nomen, quod vocábunt eum: * Dóminus justus noster.

℣. In diébus illis salvábitur Juda, & Israel habitábit confidénter. Et hoc.

Glória Patri. Dóminus.

Ad Benedictus, Antiphona.

De Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem.

Deinde Kyrie eléison, *ut suprà.* 58.

Ad Magnificat, Antiphona.

Véniet fórtior me post me, cujus non sum dignus sólvere corrígiam calceamentórum.

Deinde Kyrie eléison. 116.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap. 4.*

ET apprehéndent septem mulíeres virum unum in die illa, dicéntes: Panem nostrum comedémus, & vestiméntis nostris operiémur; tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia & glória, & fructus terræ sublímis, & exultátio his, qui salváti fúerint de Israel: Et erit: Omnis qui relíctus fúerit in Sion, & resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur omnis, qui scriptus est in vita in Jerúsalem.

℟. Súscipe verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies, & páries Deum páriter & hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

℣. Páries quidem fílium, & virginitátis non patiéris detriméntum; efficiéris grávida, & eris mater semper intácta. Ut benedícta.

Le-

[redacted]

ii. Cap. 5.
ábo dilécto meo cán
um patruélis mei vi
. Vínea facta est di-
eo in cornu filio ólei.
vit eam, & lápides
x illa, & plantávit
ctam, & ædificávit
n médio ejus, & tór-
trúxit in ea, & ex-
ut fáceret uvas, &
brúscas. Nunc ergo
res Jerúsalem & viri
idicáte inter me & ví-
eam. Quid est quod
tra fácere víneæ meæ,
feci ei? an quod ex-
ut fáceret uvas, &
rúscas?
ciébam in visu no-
ecce in núbibus cæli
óminis veniébat, &
st ei regnum & ho-
Et omnis pópulus,
& línguæ sérvient ei.
éstas ejus, potéstas
quæ non auferétur:
um ejus, quod non
étur. Et omnis.

Lectio iii.

unc osténdam vobis
id ego fáciam víneæ
uferam sepem ejus,
n direptiónem: dí-
cériam ejus, & erit
lcatiónem. Et po-
a desértam; non pu-
& non fodiétur: &
t vepres & spinæ; &
mandábo ne pluant
im imbrem. Vínea
mini exercítuum do-
el est: & vir Juda
ejus delectábile; &
expectávi ut fáceret judícium,
& ecce iniquitas: & justítiam,
& ecce clamor.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum: & expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies & páries, & vocábitur Altíssimi Fílius.

℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. Ecce.

Glória Patri. Ecce.

Ad Benedictus, Antiphona.
Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus Fructus ventris tui.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Magnificat, Antiphona.
Expectábo Dóminum Salvatórem meum, & præstolábor eum, dum prope est, allel.

Deinde Kyrie eléison. 126.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap. 6.*

IN anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum & elevátum, & ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud, sex alæ uni, & sex alæ álteri; duábus velábant fáciem ejus, & duábus velábant pedes ejus, & duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, & dicébant: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus exér-

ci-

altum : plena est omnis terra glória ejus.

℟. Ave María, grátia plena Dóminus tecum : * Spíritus Sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco ? & respóndens Angelus dixit ei. Spíritus.

Lectio v.

ET commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, & domus repléta est fumo, & dixi : Væ mihi, quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego sum, & in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, & Regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, & in manu ejus cálculus, quem fórcipe túlerat de altári. Et tétigit os meum, & dixit : Ecce tétigit hoc lábia tua, & auferétur iníquitas tua, & peccátum tuum mundábitur.

℟. Salvatórem. 152.

Lectio iii.

ET audívi vocem Dómini dicéntis : Quem mittam ? & quis ibit nobis ? Et dixi : Ecce ego, mitte me. Et dixit : Vade, & dices pópulo huic : Audíte audiéntes, & nolíte intellígere; & vidéte visiónem, & nolíte cognóscere. Excæca cor pópuli hujus, & aures ejus ággrava, & óculos ejus claude : ne forte vídeat óculis suis, & áuribus suis áudiat, & corde suo intélligat, & convertátur, & sanem eum.

℟. Obsecro Dómine. 152.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ecce véniet Deus & homo de domo David sedére in throno, allelúja.

Deinde Kyrie eléison. 152.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ex Ægypto vocávi Fílium meum : véniet, ut salvet pópulum suum.

Deinde Kyrie eléison. 152.

SABBATO.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap. 7.*

ET factum est in diébus Achaz fílii Jóathan, fílii Ozíæ regis Juda, ascéndit Rasin rex Syriæ, & Phácee fílius Romelíæ rex Israel, in Jerúsalem, ad præliándum contra eam : & non potuérunt debellare eam. Et nuntiavérunt dómui David, dicéntes : Requiévit Syria super Ephraim, & commótum est cor ejus, & cor pópuli ejus, sicut movéntur ligna silvárum a fácie venti. Et dixit Dóminus ad Isaíam : Egrédere in occúrsum Achaz tu, & qui derelíctus est Jasub fílius tuus, ad extrémum aquædúctus piscínæ superióris in via Agri Fullónis.

℟. Ecce virgo. 152.

Lectio ii.

ET dices ad eum : Vide, ut síleas : noli timére; & cor tuum ne formídet a duá-

[redacted]

candis, titiónum fu-
iuris istórum in ira fu-
(asin regis Syriæ, &
omelíæ: eo quod con-
iníerit contra te Syria
um, Ephraim & filius
(æ, dicéntes: Ascendá.
Judam, & suscitémus
& avellámus eum ad
& ponámus regem in
ejus filium Tábeel.
díte verbum. 153.

Lectio iii.

adjécit Dóminus lo-
qui ad Achaz, dicens:
tibi signum a Dómino
uo in profúndum in-
sive in excélsum su-
Et dixit Achaz: Non
, & non tentábo Dó-
: Et dixit: Audíte er-
mus David: Númquid
vobis est moléstos es-
mínibus, quia moléstí
t Deo meo? Propter
ibit Dóminus ipse vo-
num: Ecce virgo con-
& páriet filium, &
tur nomen ejus Emmá-
Butyrum & mel cóme-
ut sciat reprobáre ma-
& elígere bonum.
ce dies véniunt. 153.

Benedictus, Antiphona.

noli timére, ecce Deus
éniet, allelúja.

la Kyrie eléison, *ut*
. 58.

Vesperas, Capitulum.

Rom. 15.

atres, quæcúmque scri-
ta sunt, ad nostram
nam scripta sunt: ut
atiéntiam & consola-
tiónem Scripturárum, spem
habeámus.

Hymnus. Creátor alme.

℣. Roráte cæli. 149.

Ad Magnificat, Antiphona.

Veni Dómine visitáre nos in
pace, ut lætémur coram te
corde perfécto.

Oratio.

Excita, Dómine, corda
nostra ad præparándas
Unigéniti tui vias; ut per
ejus advéntum, purificátis ti-
bi méntibus, servíre mereá-
mur: Qui tecum vivit.

DOMINICA II.

Adventus.

Ad Matutinum, Invitator.

Regem ventúrum Dóminum,
* Veníte, adorémus.

Psalm. Veníte, exultémus. 1.

Hymnus. Verbum supernum.
ut suprà. 149.

In primo Nocturno, Antiph.

Véniet ecce Rex.

Psalm. Beátus vir. *cum reli-
quis, ut in Psalter.* 3.

De Isáia Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 11.

Et egrediétur virga de ra-
dice Jesse, & flos de
radíce ejus ascéndet. Et re-
quiéscet super eum Spíritus
Dómini, Spíritus sapiéntiæ
& intelléctus, Spíritus con-
sílii & fortitúdinis, Spíritus
sciéntiæ & pietátis, & re-
plébit eum Spíritus timóris
Dómini. Non secúndum vi-
siónem oculórum judicábit,
neque secúndum audítum áu-
rium árguet; sed judicábit in
justítia páuperes, & árguet in
æquitáte pro mansuétis terræ.

℟. Jerúsalem, cito véniet salus tua: quare mœróre consúmeris? numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te, & liberábo te, noli timére.
℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, Sanctus Israel, Redémptor tuus. Salvábo.

Lectio ii.

ET percútiet terram virga oris sui, & spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, & fides cinctórium renum ejus. Habitábit lupus cum agno, & pardus cum hædo accubábit; vítulus & leo & ovis simul morabúntur, & puer párvulus minábit eos. Vítulus & ursus pascéntur: simul requiéscent cátuli eórum; & leo quasi bos cómedet páles.
℟. Ecce Dóminus véniet, & omnes Sancti ejus cum eo, & erit in die illa lux magna, & exíbunt de Jerúsalem sicut aqua munda, & regnábit Dóminus in ætérnum; * Super omnes Gentes.
℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet, & regnum in manu ejus, & potéstas, & impérium. Super.

Lectio iii.

ET delectábitur infans ab úbere super forámine áspidis, & in cavérna réguli, qui ablactátus fúerit, manum suam mittet. Non nocébunt, & non occídent in univérso monte sancto meo, quia repléta est terra sciéntia Dómini, sicut aquæ maris operiéntes. In die illa radix Jesse, qui stat in signum populórum; ipsum Gentes deprecabúntur, & erit sepúlcrum ejus gloriósum.
℟. Cívitas Jerúsalem noli flere, quóniam dóluit Dóminus super te, * Et áuferet a te omnem tribulatiónem.
℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet: & bráchium ejus dominábitur. Et áuferet.
Glória Patri. Et áuferet.

In secundo Nocturno, Antiph. Gaude & lætáre.
Psalm. Consérva. *cum reliquis ut in Psalter.* ℣.

De Expositióne sancti Hierónymi Presbyteri in Isaíam Prophétam.

Lib. 4. in cap. 11. Isaiæ.

Lectio iv.

ET egrediétur virga de radíce Jesse. Usque ad princípium visiónis, vel pónderis Babylónis, quod vidit Isaías filius Amos: omnis hæc prophetía de Christo est; quam per partes vólumus explanáre, ne simul propósita atque disérta, lectóris confúndat memóriam. Virgam & florem de radíce Jesse ipsum Dóminum Judæi interpretántur; quod scílicet in virga regnántis poténtia, in flore pulchritúdo monstrétur.
℟. Ecce véniet Dóminus protéctor noster, Sanctus Israel, * Corónam regni habens in cápite suo.
℣. Et dominábitur a mari us-

usque ad mare, & a flúmine usque ad términos orbis terrárum. Corónam.

Lectio v.

NOs autem virgam de radíce Jesse sanctam Maríam Vírginem intelligámus, quæ nullum hábuit sibi frúticem cohæréntem, de qua & supra légimus: Ecce virgo concípiet, & páriet Fílium. Et florem, Dóminum Salvatórem, qui dicit in Cántico canticórum: Ego flos campi, & lílium convállium.

℟. Sicut mater consolátur fílios suos, ita consolábor vos, dicit Dóminus, & de Jerúsalem civitáte, quam elégi, véniet vobis auxílium: * Et vidébitis, & gaudébit cor vestrum.

℣. Dabo in Sion salútem, & in Jerúsalem glóriam meam. Et vidébitis.

Lectio vi.

SUper hunc ígitur florem qui de trunco & radíce Jesse per Maríam Vírginem repénte consúrget, requiéscet Spíritus Dómini; quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem Divinitátis habitáre corporáliter, nequáquam per partes, ut in céteris Sanctis; sed juxta Evangélium eórum, quod Hebræo sermóne conscríptum legunt Nazaræi: Descéndet super eum omnis fons Spíritus Sancti; Dóminus autem Spíritus est; & ubi Spíritus Dómini, ibi libertas.

℟. Jerúsalem plantábis víneam in móntibus tuis: exultábis, quóniam dies Dómini véniet; surge Sion, convértere ad Dóminum Deum tuum; gaude & lætáre Jacob, * Quia de médio Géntium Salvátor tuus véniet.

℣. Exúlta satis fília Sion: Júbila fília Jerúsalem. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Antiph. Gábriel Angelus.

Psalm. Cæli enárrant. *cum reliquis ut in Psalter.* 14.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 11.

IN illo témpore: Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos ex discípulis suis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álium expectámus? Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 6. in Evangel. post principium.

VIsis tot signis tantísque virtútibus, non scandalizári quisque pótuit, sed admirári. Sed infidélium mens grave in illo scándalum pértulit, cum eum post tot mirácula moriéntem vidit. Unde & Paulus dicit: Nos autem prædicámus Christum crucifixum, Judæis quidem scándalum. Géntibus autem stultítiam. Stultum quippe homínibus visum est, ut pro homínibus Auctor vitæ morerétur, & inde contra eum homo scándalum sumpsit unde ei ámplius débitor fieri débuit. Nam tanto Deus ab ho-

homínibus dígnius honorándus est, quanto pro homínibus & indígna suscépit.

℟. Egrediétur Dóminus de Samaría ad portam, quæ réspicit ad Oriéntem, & véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemptiónis Judæ; * Tunc salvus erit omnis homo, quia ecce véniet.

℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, & sedébit super illud in veritáte. Tunc salvus.

Lectio viii.

QUid est ergo dícere: Beátus, qui non fúerit scandalizátus in me, nisi apérta voce abjectiónem mortis suæ humilitatémque signáre? Ac si paténter dicat: Mira quidem fácio, sed abjécta pérpeti non dedígnor. Quia ergo moriéndo te súbsequor, cavéndum valde est homínibus, ne in me mortem despíciant, qui signa venerántur.

℟. Festína, ne tardáveris Dómine; * Et líbera pópulum tuum.

℣. Veni Dómine, & noli tardáre reláxa facínora plebi tuæ. Et líbera.

Lectio ix.

SEd, dimíssis Joánnis discípulis, quid de eódem Joánne turbis dicat, audiámus. Quid exístis in desértum vidére? Arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet non asseréndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram inflécit. Et quid per arúndinem, nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut favóre vel detractióne tángitur, statim in partem quámlibet inclinátur.

℟. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, & virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, & constitúere super eum vitam sempitérnam.

℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

ECce in núbibus cæli Dóminus véniet cum potestáte magna, allelúja.

Psalm. Dóminus regnávit, *cum reliquis.* 17.

Aña. Urbs fortitúdinis nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus & antemurále: aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúja.

Aña. Ecce apparébit Dóminus, & non mentiétur: si moram fécerit, expécta eum: quia véniet, & non tardábit, allelúja.

Aña. Montes & colles cantábunt coram Deo laudem, & ómnia ligna silvárum plaudent mánibus: quóniam véniet Dominátor Dóminus in regnum ætérnum, allel. allel.

Aña. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet, & illuminábit óculos servórum suórum, allelúja.

Capitulum. *Rom. 15.*

FRatres, Quæcúmque scripta sunt, ad nostram do-

[redacted]

i scripta sunt, ut
ntiam & consola-
cripturárum, spem
.
En clara vox.
lamántis. 154.
dictus, Antiphona.
utem cum audísset
s ópera Christi, mit-
ex discípulis suis,
Tu es, qui ventúrus
ium expectámus?
Oratio.
, Dómine, corda
ra ad præparándas
tui vias: ut per
itum, purificátis ti-
bus servíre mereá-
i tecum vivit.
rtiam, Antiphona.
titúdinis.
Fratres, quæcúmque.
.
eni ad liberándum
Dómine Deus virtú-
ni. ℣. Osténde fá-
n, & salvi érimus.
Deus virtútum.
atri. Veni.
bunt Gentes nomen
mine.
nnes reges terræ gló-
n.
tam, Antiphona.
arébit.
um. Rom. 15.
autem patiéntiæ &
itii, det vobis idí-
ere in altérutrum se-
Jesum Christum: ut
, uno ore honorifi-
um & Patrem Dó-
tri Jesu Christi.
ténde nobis Dómi-

ne * Misericórdiam tuam.
Osténde. ℣. Et salutáre tuum
da nobis. Misericórdiam.
Glória Patri. Osténde.
℣. Meménto nostri, Dómine,
in beneplácito pópuli tui.
℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam, Antiphona.
Ecce Dóminus noster.

Capitulum. Rom. 15. 6.

Deus autem spei répleat vos omni gáudio & pace in credéndo; ut abundétis in spe & in virtúte Spíritus Sancti.

℟. *brev.* Super te Jerúsalem * Oriétur Dóminus. Super.
℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur.
Glória Patri. Super.
℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Ad Vesperas, Antiphona.
Ecce in núbibus. *cum reliquis de Laudib. Psalm.* Dixit Dóminus. *cum reliq. de Dñica.* 120.
Capitul. Fratres, Quæcúmque scripta. *Hymn.* Creátor. 149.
℣. Roráte cæli désuper, & nubes pluant justum.
℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Antiphona.
Tu es, qui ventúrus es, an álium expectámus? Dícite Joánni quæ vidístis: Ad lumen rédeunt cæci, mórtui resúrgunt, páuperes evangelizántur, allelúja.

Oratio. Excita, Dómine, corda. *ut suprà.*

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FE-

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 13.

ONus Babylónis, quod vidit Isaías filius Amos. Super montem caliginósum leváte signum, exaltáte vocem, leváte manum, & ingrediántur portas duces. Ego mandávi sanctificátis meis, & vocávi fortes meos in ira mea, exultántes in glória mea. Vox multitúdinis in móntibus, quasi populórum frequéntium, vox sónitus regum, Géntium congregatárum.

℟. Súscipe verbum. 156.

Lectio ii.

DOminus exercítuum præcépit milítiæ belli, veniéntibus de terra procul a summitáte cæli: Dóminus, & vasa furóris ejus, ut dispérdat omnem terram. Ululáte: quia prope est dies Dómini: quasi vástitas a Dómino véniet. Propter hoc omnes manus dissolvéntur, omne cor hóminis contabéscet & conterétur. Torsiónes & dolóres tenébunt, quasi partúriens dolébunt: unusquísque ad próximum suum stupébit, fácies combústa vultus eórum.

℟. Læténtur cæli. 156.

Lectio iii.

ECce dies Dómini véniet, crudélis, & indignatiónis plenus, & iræ furorísque ad ponéndam terram in solitúdinem, & peccatóres ejus conteréndos de ea. Quóniam stellæ cæli, & splendor eárum non expándent lumen suum; obtenebrátus est sol in ortu suo, & luna non splendébit in lúmine suo. Et visitábo super orbis mala, & contra ímpios iniquitátem eórum, & quiéscere fáciam supérbiam infidélium, & arrogántiam fórtium humiliábo.

℟. Aliéni non transíbunt per Jerúsalem. 156.

Ad Laudes, Antiphona & Psalm. Miserére. *cum reliquis de Psalterio.* 55.

Capitul. Veníte, & ascendámus. 157. *Hymn.* En clara vox. ℣. Vox clamántis. 154.

Ad Benedictus, Antiphona. De cælo véniet Dominátor Dóminus, & in manu ejus honor & impérium.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Oratio. Excita, Dómine. *ut suprà.*

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Magnificat, Antiphona. Ecce véniet Rex Dóminus terræ, & ipse áuferet jugum captivitátis nostræ.

Deinde Kyrie eléison. 126.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* 14.

PRope est ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, & éliget adhuc de Israel, & requiéscere eos fáciet super humum suam, adjungétur advena ad eos, & adhærébit dómui Jacob. Et tenébunt

eos

[redacted]

eos pópuli, & addúcent eos in locum suum; & possidébit eos domus Israel super terram Dómini in servos & ancillas: & erunt capiéntes eos, qui se céperant, & subjícient exactóres suos.

℟. Montes Israel. 158.

Lectio ii.

ET erit in die illa, cum réquiem déderit tibi Deus a labóre tuo, & a concussióne tua, & a servitúte dura, qua ante servísti, sumes parábolam istam contra regem Babylónis, & dices: Quómodo cessávit exáctor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum, virgam dominántium, cædéntem pópulos in indignatióne, plaga insanábili, subjiciéntem in furóre gentes, & persequéntem crudéliter.

℟. Erúmpant montes. 159.

Lectio iii.

QUómodo cecidísti de cælo lúcifer, qui mane oriebáris, corruísti in terram, qui vulnerábas gentes? qui dicébas in corde tuo: In cælum conscéndam, super astra Dei exaltábo sólium meum, sedébo in monte testaménti, in latéribus Aquilónis. Ascéndam super altitúdinem núbium, símilis ero Altíssimo. Verúmtamen ad inférnum detrahéris in profúndum laci.

℟. Ecce ab Austro. 159.

Ad Benedict. Aña. Super te Jerúsalem oriétur Dñs, & glória ejus in te vidébitur.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Magnificat, Antiphona. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri.

Deinde Kyrie eléison. 126.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap. 16.*

EMitte Agnum Dómine Dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem fíliæ Sion. Et erit: Sicut avis fúgiens, & pulli de nido avolántes, sic erunt fíliæ Moab in transcénsu Arnon. Ini consílium, coge concílium: pone quasi noctem umbram tuam in merídie: abscónde fugiéntes, & vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei: Moab esto latíbulum eórum a fácie vastatóris.

℟. Rex noster advénit. 159.

Lectio ii.

FInitus est enim pulvis, consummátus est miser, defécit qui conculcábat terram. Et præparábitur in misericórdia sólium, & sedébit super illud in veritáte in tabernáculo David, júdicans, & quærens judícium, & velóciter reddens quod justum est. Audívimus supérbiam Moab, supérbus est valde: supérbia ejus, & arrogántia ejus, & indignátio ejus, plus quam fortitúdo ejus.

℟. Ante multum. 162.

Lectio iii.

IDcirco ululábit Moab ad Moab, univérsus ululábit: his, qui lætántur super muros cocti láteris, loquímini

plagas suas. Quóniam suburbána Hésebon desérta sunt, & víneam Sábama dómini Géntium excidérunt: flagélla ejus usque ad Jazer pervenérunt: erravérunt in desérto, propágines ejus relíctæ sunt, transiérunt mare.

℞. Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens, & virtus ejus cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, & constitúere super eum vitam sempitérnam.

℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. Visitáre.

Glória Patri. Visitáre.

Ad Benedictus, Antiphona. Ecce ego mitto Angelum meum, qui præparábit viam meam ante fáciem tuam.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Magnificat, Antiphona. Sion renováberis, & vidébis justum tuum, qui ventúrus est in te.

Deinde Kyrie eléison. 126.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap. 19.*

ONus Ægypti: Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, & ingrediétur Ægyptum, & commovebúntur simulácra Ægypti a fácie ejus, & cor Ægypti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere fáciam Ægyptios advérsus Ægyptios: & pugnábit vir contra fratrem suum, & vir contra amícum suum, cívitas advérsum civitátem, regnum advérsus regnum.

℞. Jerúsalem, cito véniet salus tua: quare mæróre consúmeris? numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te & liberábo te, noli timére.

℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, Sanctus Israël, Redémptor tuus. Salvábo.

Lectio ii.

ET dirumpétur spíritus Ægypti in viscéribus ejus, & consílium ejus præcipitábo: & interrogábunt simulácra sua, & divínos suos, & pythónes & ariólos. Et tradam Ægyptum in manu dominórum crudélium, & rex fortis dominábitur eórum, ait Dóminus Deus exercítuum. Et aréscet aqua de mari, & flúvius desolábitur atque siccábitur. Et defícient flúmina; attenuabúntur & siccabúntur rivi ággerum.

℞. Ecce Dóminus véniet, & omnes Sancti ejus cum eo, & erit in die illa lux magna, & exíbunt de Jerúsalem sicut aqua munda, & regnábit Dóminus in ætérnum, * Super omnes Gentes.

℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet, & regnum in manu ejus, & potéstas, & impérium. Super.

Lectio iii.

STulti príncipes Táneos, sapiéntes consiliárii Pharaónis dedérunt consílium insípiens. Quómodo dicétis Pharaóni: Fílius sapiéntium ego, fílius regum antiquórum? Ubi nunc sunt sapiéntes tui? annúntient tibi, & indi-

indicent quid cogitáverit Dóminus exercituum super Ægyptum. Stulti facti sunt príncipes Táneos, emarcuérunt príncipes Mémpheos, decepérunt Ægyptum, ángulum populórum ejus.

℟. Civitas Jerúsalem noli flere: quóniam dóluit Dóminus super te: * Et auferet a te omnem tribulatiónem. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet, & bráchium ejus dominábitur. Et. Glória Patri. Et.

Ad Benedictus, Antiphona. Tu es qui venturus es, Dómine, quem expectámus, ut salvum fácias pópulum tuum.

Deinde Kyrie eléison. 98.

Ad Magnificat, Antiphona. Qui post me véniet, ante me factus est, cujus non sum dignus calceaménta sólvere.

Deinde Kyrie eléison. 126.

FERIA SEXTA.

De Isaia Prophéta.

Lectio i. *Cap. 24.*

Ecce Dóminus dissipábit terram, & nudábit eam, & affliget fáciem ejus, & dispérget habitatóres ejus. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos, & sicut servus, sic dóminus ejus: sicut ancilla, sic dómina ejus: sicut emens, sic ille qui vendit: sicut fœnerátor, sic is qui mútuum áccipit: sicut qui répetit, sic qui debet. Dissipatióne dissipábitur terra, & direptióne prædábitur: Dóminus enim locútus est verbum hoc.

℟. Ecce véniet Dóminus protéctor noster, Sanctus Israel, * Corónam regni habens in cápite suo. ℣. Et dominábitur a mari usque ad mare, & a flúmine usque ad términos orbis terrárum. Corónam.

Lectio ii.

Luxit & deflúxit terra, & infirmáta est: deflúxit orbis, infirmáta est altitúdo pópuli terræ. Et terra inféćta est ab habitatóribus suis: quia transgréssi sunt leges, mutavérunt jus, dissipavérunt fœdus sempitérnum. Propter hoc maledíćtio vorábit terram, & peccábunt habitatóres ejus; ideóque insánient cultóres ejus, & relinquéntur hómines pauci.

℟. Sicut mater consolátur fílios suos, ita consolábor vos, dicit Dóminus: & de Jerúsalem civitáte, quam elégi: véniet vobis auxílium: * Et vidébitis, & gaudébit cor vestrum. ℣. Dabo in Sion salútem, & in Jerúsalem glóriam meam. Et.

Lectio iii.

Luxit vindémia, infirmáta est vitis, ingemuérunt omnes, qui lætabántur corde. Cessávit gáudium tympanórum, quiévit sónitus lætántium, conticuit dulcédo cítharæ. Cum cántico non bibent vinum; amára erit pótio bibéntibus illam. Attríta est cívitas vanitátis, clausa est omnis domus nul-

in introeúnte. Clámor erit super vino in platéis: desérta est omnis lætítia: transláthum est gáudium terræ. Relícta est in urbe solitúdo, & calámitas ópprimet portas. Quia hæc erunt in médio terræ, in médio populórum: quómodo si paucæ olívæ, quæ remansérunt, excutiántur ex ólea; & racémi, cum fúerit finíta vindémia. Hi levábunt vocem suam atque laudábunt: cum glorificátus fúerit Dóminus, hinnient de mari. Propter hoc in doctrínis glorificáte Dóminum: in ínsulis maris nomen Dómini Dei Israel. A fínibus terræ laudes audívimus, glóriam justi.

℟. Jerúsalem plantábis víneam in móntibus tuis: exultábis, quóniam dies Dómini véniet: surge Sion: convértere ad Dóminum Deum tuum; gaude & lætáre Jacob; * Quia de médio Géntium Salvátor tuus véniet.

℣. Exúlta satis fília Sion: júbila fília Jerúsalem. Quia de médio.

Glória Patri. Quia.

Ad Benedictus, Antiphona. Dícite, Pusillánimes confortámini: ecce Dóminus Deus noster véniet.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Magnificat, Antiphona. Cantáte Dómino cánticum novum; laus ejus ab extrémis terræ.

Deinde Kyrie eléison, *ut supra.* 126.

SABBATO

De Isaia Prophéta.

Lectio i. Cap. 25.

DOmine, Deus meus tu, exaltábo te, & confitébor nómini tuo: quóniam fecísti mirabília, cogitatiónes antíquas fidéles, amen. Quia posuísti civitátem in túmulum, urbem fortem in ruínam, domum alienórum: ut non sit cívitas, & in sempitérnum non ædificétur. Super hoc laudábit te pópulus fortis, cívitas géntium robustárum timébit te. Quia factus es fortitúdo páuperi, fortitúdo egéno in tribulatióne sua: spes a túrbine, umbráculum ab æstu.

℟. Egrediétur Dóminus de Samaría ad portam quæ respicit ad Oriéntem, & véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemptiónis Judæ: * Tunc salvus erit omnis homo: quia ecce véniet. ℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, & sedébit super illud in veritáte: Tunc.

Lectio ii.

SPíritus enim robustórum quasi turbo impéllens paríetem. Sicut æstus in siti, tumúltum alienórum humiliábis; & quasi calóre sub nube torrénte propáginem fórtium marcéscere fácies. Et fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium, convívium vindémiæ, pínguium

guium

[redacted]

-bellatórum , vin-
-ecátæ : Et præci-
morte isto fáciem
lligáti super omnes
& telam , quam
super omnes na-
..
i , ne tardáveris
* Et líbera pópu-
℣. Veni Dómine ,
dáre , reláxa fací-
tuæ . Et..
-ectio iii.
-ábit mortem in
érnum , & áuferet
Deus lácrymam ab
: , & oppróbrium
áuferet de univér-
quia Dóminus lo-
Et dicet in die il-
Deus noster iste ,
-ius eum , & salvá-
ste Dóminus , su-
-sum , exultábimus
ur in salutári ejus.
-iéscet manus Dó-
onte isto , & tri-
Moab sub eo , sicut
-álea in plaustro .
:t manus suas sub
-xténdit natans ad
& humiliábit gló-
-cum allisióne má-
. Et muniménta
murórum tuórum
, & humiliabúntur,
-tur in terram us-
-lverem.
Dóminus véniet cum
descéndens , & vir-
-m eo , * Visitáre
-um in pace , &
super eum vitam
...

℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

Ad Benedictus , Antiphona. Levábit Dóminus signum in natiónibus , & congregábit dispérsos Israel.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Vesperas.

Capitulum. *Philip.* 4.

FRatres , Gaudéte in Dómino semper : iterum dico gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus ; Dóminus enim prope est.

Hymnus. Creátor alme. ℣. Roráte Cæli. 149.

Ad Magnificat , Antiphona : Ante me non est formátus Deus , & post me non erit : quia mihi curvábitur omne genu , & confitébitur omnis lingua. *Oratio.*

AUrem tuam , quæsumus Dómine , précibus nostris accómmoda : & mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis & regnas.

DOMINICA III. *Adventus.*

Ad Matutinum , Invitator. Prope est jam Dóminus : * Veníte , adorémus.

Et dicitur quotidie usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Psal. Veníte , exultémus. 2.

Hymnus. Verbum supérnum ; 150.

In primo Noct. Antiphona : Véniet ecce Rex.

Psalm. Beátus vir. *cum reliq. ut in Psalt.* 3.

De Isaía Prophéta.
Lectio i. *Cap. 26.*

IN die illa cantábitur cánticum istud in terra Juda; Urbs fortitúdinis nostræ Sion Salvátor, ponétur in ea murus & antemurále. Aperíte portas, & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem. Vetus error ábiit: servábis pacem; pacem, quia in te sperávimus. Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, in Dómino Deo forti in perpétuum. Quia incurvábit inhabitántes in excélso, civitátem sublímem humiliábit. Humiliábit eam usque ad terram, détrahet eam usque ad púlverem. Conculcábit eam pes, pedes páuperis, gressus egenórum.

℟. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo Sanctórum míllia: & habébit in vestiménto & in fémore suo scriptum: Rex regum & Dóminus dominántium.

℣. Apparébit in finem, & non mentiétur: si moram fécerit, expécta eum; quia véniens véniet. Et cum.

Lectio ii.

SEmita justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum. Et in sémita judiciórum tuórum Dómine sustinúimus te; nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte: sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féceris judícia tua in terra, justítiam discent habitatóres orbis. Misereámur ímpio, & non discet justítiam: in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

℟. Béthlehem cívitas Dei summi, ex te éxiet Dominátor Israel, & egréssus ejus sicut a princípio diérum æternitátis, & magnificábitur in médio univérsæ terræ. * Et pax erit in terra nostra, cum vénerit.

℣. Loquétur pacem in géntibus, & potéstas ejus a mari usque ad mare. Et.

Lectio iii.

DOmine exaltétur manus tua, & non vídeant: vídeant, & confundántur zelántes pópuli, & ignis hostes tuos dévoret. Dómine dabis pacem nobis: ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. Dómine Deus noster, possedérunt nos dómini absque te, tantum in te recordémur nóminis tui. Moriéntes non vivant, gigántes non resúrgant: proptérea visitásti, & contrivísti eos, & perdidísti omnem memóriam eórum.

℟. Qui ventúrus est, véniet, & non tardábit: & jam non erit timor in fínibus nostris: * Quóniam ipse est Salvátor noster.

℣. Depónet omnes iniquitátes nostras, & projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

[redacted]

ã..mão Nocturno.; Aña.
: & lætáre.
ı. Consérva. *cum reliq.*
Psalterio. 10.
rmo S. Leónis Papæ.
, 2. *de jejunio x. mensis*,
' *collectis. Lectio iv.*

Uod témporis rátio, &
devotiónis nostræ ád-
et consuetúdo, pastoráli
s, dilectíssimi, sollicitú-
prædicámus, décimi
is celebrándum esse je-
m, quo pro consummá-
erceptióne ómnium fru-
, digníssime largitóri
m Deo continéntiæ li-
n offértur. Quid enim
t efficácius esse jejúnio,
observántia appropin-
us Deo, & resisténtes
olo vítia blanda supe-
s.
Egypte noli flere, quia
inátor tuus véniet tibi,
cujus conspéctum mo-
intur abyssi, * Liberá-
pópulum suum de manu
tatis.
Ecce véniet Dóminus exer-
um, Deus tuus cum po-
te magna. Liberáre.

Lectio v.

Semper enim virtútis ci-
bus jejúnium fuit. De
néntia dénique pródeunt
e cogitatiónes, rationá-
s voluntátes, salubrióra
ilia, & per voluntárias
ctiónes caro concupi-
tiis móritur, virtútibus
itus innovátur. Sed quia
solo jejúnio animárum
rárum salus acquíritur:
jejúnium nostrum misericór-
diis páuperum suppleámus.
Impendámus virtúti, quod
subtráhimus voluptáti. Fiat
reféctio páuperis abstinéntia
jejunántis.

℟. Prope est ut véniat tém-
pus ejus, & dies ejus non
elongabúntur: * Miserébitur
Dóminus Jacob, & Israel
salvábitur.
℣. Revértere virgo Israel,
revértere ad civitátes tuas.
Miserébitur.

Lectio vi.

STudeámus viduárum de-
fensióni, pupillórum uti-
litáti, lugéntium consolatió-
ni, diffidéntium paci. Susci-
piátur peregrínus, adjuvétur
oppréssus, vestiátur nudus,
foveátur egrótus; ut quicúm-
que nostrum de justis labó-
ribus auctóri bonórum óm-
nium Deo sacrificium hujus
pietátis obtúlerit, ab eódem
regni cæléstis prǽmium per-
cípere mereámur. Quarta igi-
tur & sexta Féria jejunémus:
Sábbato autem apud beátum
Petrum Apóstolum páriter
vigilémus: cujus suffragánti-
bus méritis, quæ póscí-
mus, impetráre possímus,
per Dóminum nostrum Jé-
sum Christum, qui cum Pa-
tre & Sancto Spíritu vivit
& regnat in sǽcula sæculó-
rum. Amen.

℟. Descéndet Dóminus sicut
plúvia in vellus: * Oriétur
in diébus ejus justítia &
abundántia pacis.
℣. Et adorábunt eum om-

nes reges, omnes gentes sérvient ei. Oriétur.
Glória Patri. Oriétur.

In tertio Nocturno, Aña. Gábriel Angelus.

Psalm. Cæli enárrant, *cum reliq. ut in Psalterio.* 14.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 1. c

IN illo témpore: Misérunt Judæi ab Jerosólymis Sacerdótes & Levítas ad Joánnem, ut interrogárent eum: Tu quis es? Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 7. in Evangel.

EX hujus nobis lectiónis verbis, fratres charíssimi, Joánnis humílitas commendátur, qui cum tantæ virtútis esset, ut Christus credi potuísset, elégit sólide subsístere in se, ne humána opinióne raperétur inániter super se. Nam conféssus est, & non negávit: & conféssus est, Quia non sum ego Christus. Sed qui dixit, Non sum: negávit plane quod non erat, sed non negávit quod erat: ut veritátem loquens, ejus membrum fíeret, cujus sibi nomen fallácitér non usurpáret. Cum ergo non vult appétere nomen Christi, factus est membrum Christi: quia dum infirmitátem suam stúduit humíliter agnóscere, illíus celsitúdinem méruit veráciter obtinére.

℟. Veni Dómine, & noli tardáre, reláxa facínora plebi tuæ, * Et révoca dispérsos in terram suam.
℣. Excita Dómine, poténtiam tuam, & veni, ut salvos fácias nos. Et révoca.

Lectio viii.

SEd cum ex lectióne ália, Redemptóris nostri senténtia ad mentem redúcitur, ex hujus lectiónis verbis nobis quæstio valde impléxa generátur. Alio quippe in loco inquisitus a discípulis Dóminus de Elíæ advéntu, respóndit: Elías jam venit, & non cognovérunt eum, sed fecérunt in eum quæcúmque voluérunt: & si vultis scire, Joánnes ipse est Elías. Requisítus autem Joánnes dicit: Non sum Elías. Quid est hoc, fratres charíssimi, quia quod véritas affírmat, hoc Prophéta veritátis negat? Valde namque inter se divérsa sunt, Ipse est: &, Non sum. Quómodo ergo Prophéta veritátis est, si ejúsdem veritátis sermónibus concors non est?

℟. Ecce radix Jesse ascéndet in salútem populórum, ipsum Gentes deprecabúntur: * Et erit nomen ejus gloriósum.
℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, & regnábit in domo Jacob in ætérnum. Et erit.

Lectio ix.

SEd si subtíliter véritas ipsa requirátur, hoc, quod inter se contrárium sonat, quómodo contrárium non sit, in-

[redacted]

. Ad Zacharíam
e Joánne Angelus
præcédet ante il-
Itu & virtúte Elíæ.
o ventúrus in spí-
iúte Elíæ dícitur,
Elías secúndum Dó-
ntum prævéniet,
es prævénit pri-
ut ille præcúrsor
st Júdicis, ita iste
factus est Redem-
Joánnes ígitur in
as erat, in persó-
non erat. Quod
inus fatétur de spí-
Joánnes dénegat de

t nos Dóminus vias
nbulábimus in sé-
: * Quia de Sion
, & verbum Dó-
rúsalem.
, & ascendámus ad
ómini, & ad do-
Jacob. Quia.
ri. Quia.
L A U D E S,
r *Horas*, *Aña.*
Dóminus, & non
bit, & illuminá-
ídita tenebrárum,
lábit se ad omnes
llelúja.
óminus regnávit,
17.
álem gaude gáudio
uia venit tibi Sal-
elúja.
o in Sion salútem,
salem glóriam me-
ja.
tes & omnes col-
ibúntur, & erunt

prava in dirécta, & áspera in vias planas: veni, Dómine, & noli tardáre, allelúja.

Aña. Juste, & pie vivámus, expectántes beátam spem, & advéntum Dómini.

Capitulum. *Philip. 4.*

FRatres, Gaudéte in Dómino semper: íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim prope est.

Hymnus. En clara vox.

℣. Vox clamántis. 154.

Ad Benedictus, Antiphona. Super sólium David, & super regnum ejus sedébit in ætérnum, allelúja.

Oratio.

AUrem tuam, quæsumus Dómine, précibus nostris accómmoda; & mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Ad Tertiam, Antiphona. Jerúsalem gaude.

Capitul. Fratres, Gaudéte.

℟. *brev.* Veni ad liberándum nos * Dómine Deus virtútum. Veni.

℣. Osténde fáciem tuam, & salvi érimus. Dómine Deus virtútum.

Glória Patri. Veni ad liberándum.

℣. Timébunt gentes nomen tuum Dómine.

℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Ad Sextam, Antiphona. Dabo in Sion.

Capitulum. *Philip. 4.*

NIhil sollíciti sitis: sed in omni oratióne & obsecratióne, cum gratiárum actióne, petitiónes vestræ innotéscant apud Deum.

℟. *br.* Osténde nobis Dómine * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui.

℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam, Antiphona. Juste & pie.

Capitulum. *Philip. 4. b*

ET pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum; custódiat corda vestra & intelligéntias vestras in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. *brev.* Super te Jerúsalem, * Oriétur Dóminus. Super. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória Patri. Super.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam & salvi érimus.

Ad Vesperas, Antiphona. Véniet Dóminus. *cum reliq. de Laudibus.* 177.

Psalmus. Dixit Dóminus, *cum reliq.* 120.

Capitul. Fratres, Gaudéte.

Hymnus. Creátor. 149.

℣. Roráte cæli désuper, & nubes pluant justum.

℟. Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Antiphona. Beáta es María, quæ credidísti Dómino; perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio. Aurem tuam, *ut supra.* 177.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

Hæc Antiphona prætermittitur, si hodie ejus loco ponenda sit una ex Antiphonis majoribus, ut infra: quibus semper cedunt Antiphonæ propriæ aliis diebus ad Magnificat assignatæ.

Sequentes Antiphonæ majores ad Magnificat inchoantur die xvii. Decembris, etiam in Festis sollemnioribus, & singulæ ante & post Magnificat integræ, sicut in Duplicibus, dicuntur per ordinem usque ad diem ante Vigiliam Nativitatis. Si vero festum fuerit, dicuntur post Orationem Festi, pro commemoratione Adventus.

Antiphona. 17

O Sapiéntia, quæ ex ore Altíssimi prodiísti, attíngens a fine usque ad finem, fórtiter suavitérque dispónens ómnia, veni ad docéndum nos viam prudéntiæ.

Antiphona. 18

O Adonai, & dux domus Israel, qui Móysi in igne flammæ rubi apparuísti, & ei in Sina legem dedísti, veni ad liberándum nos in bráchio exténto.

Antiphona. 19

O radix Jesse, qui stas in signum populórum, super quem continébunt reges os suum,

[redacted]

suum, quem gentes deprecabántur; veni ad liberándum nos, jam noli tardáre.

Antiphona. 20.

O clavis David, & sceptrum domus Israel, qui áperis, & nemo claudit; claudis, & nemo áperit; veni, & educ vinctum de domo cárceris, sedéntem in ténebris & umbra mortis.

Antiphona. 21.

O óriens, splendor lucis ætérnæ, & sol justítiæ; veni, & illúmina sedéntes in ténebris & umbra mortis.

Antiphona. 22.

O Rex géntium, & desiderátus eárum, lapísque anguláris, qui facis útraque unum: veni, & salva hóminem, quem de limo formásti.

Antiphona. 23.

O Emmánuel, Rex & légifer noster, expectátio géntium, & Salvátor eárum: veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.

Sequentes Antiphonæ ad Laudes & per Horas dicuntur in sex Feriis ante Vigiliam Nativitatis, incipiendo die xvii. Decembris ab Antiphonis, quæ Feriæ illius diei assignantur. Similiter & aliæ dicuntur in propriis Feriis.

Quod si dies xvii. fuerit Dominica; Antiphonæ inchoantur sequenti Feria secunda, quæ erit dies xviii. Quæ autem dicendæ essent die, in quo occurrit Festum S. Thomæ dicuntur in Sabbato cum Psalmis Sabbati, quarta Antiphona prætermissa, cujus loco dicitur Antiphona. Expectétur sicut plúvia elóquium meum: & descéndet super nos sicut ros Deus noster. *nisi Vigilia Nativitatis venerit in Dominica: tunc enim in Sabbato dicuntur Antiphonæ de Laudibus Dominicæ, quarta prætermissa; cujus loco dicitur Antiphona.* Expectétur. *Antiphona ad Benedictus, & Oratio dicitur ut in Sabbato Quatuor Temporum ponitur. 189. Antiphonæ vero de Laudibus quæ occurrunt in die S. Thomæ, eo anno prætermittuntur: & in Dominica tunc dicuntur Antiphonæ de Vigilia, ut infra dicetur in Rubrica de Vigilia. 199. Similiter omittitur Antiph.* Expectétur. *quando illud Festum in Sabbato venerit.*

FERIA SECUNDA.

Ad Laudes & per Horas,

Antiphona.

Ecce véniet Dóminus, princeps regum terræ: beáti, qui paráti sunt occúrrere illi.

Psalmi ejusdem Feriæ. 56.

Aña. Cum vénerit Fílius hóminis, putas invéniet fidem super terram?

Aña. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras.

Aña. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

Aña. Egrediétur Dóminus de

loco sancto suo: véniet ut salvet pópulum suum.

FERIA TERTIA.

Ad Laudes & per Horas, Antiphona.

Roráte cæli désuper, & nubes pluant justum: aperiátur terra & gérminet Salvatórem.

Psalmi ejusdem Feriæ. 67.

Aña. Emitte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, de Petra desérti, ad montem filiæ Sion.

Aña. Ut cognoscámus, Dómine, in terra viam tuam, in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Aña. Da mercédem, Dómine, sustinéntibus te, ut Prophétæ tui fidéles inveniántur.

Aña. Lex per Móysen data est, grátia & véritas per Jesum Christum facta est.

FERIA QUARTA.

Ad Laudes & per Horas, Antiphona.

Prophétæ prædicavérunt nasci Salvatórem de vírgine María.

Psalmi ejusdem Feriæ. 77.

Aña. Spíritus Dómini super me; evangelizáre paupéribus misit me.

Aña. Propter Sion non tacébo, donec egrediátur ut splendor justus ejus.

Aña. Ecce véniet Dóminus, ut sédeat cum princípibus, & sólium glóriæ téneat.

Aña. Annuntiáte Pópulis, & dícite: Ecce Deus Salvátor noster véniet.

FERIA QUINTA.

Ad Laudes & per Horas, Antiphona.

De Sion véniet Dóminus omnípotens, ut salvum fáciat pópulum suum.

Psalmi ejusdem Feriæ. 91.

Antiph. Convértere Dómine aliquántulum, & ne tardes veníre ad servos tuos.

Aña. De Sion véniet, qui regnatúrus est Dóminus: Emmánuel magnum nomen ejus.

Aña. Ecce Deus meus, & honorábo eum: Deus Patris mei, & exaltábo eum.

Aña. Dóminus légifer noster, Dóminus Rex noster, ipse véniet, & salvábit nos.

FERIA SEXTA.

Ad Laudes & per Horas, Antiphona.

Constántes estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos.

Psalmi ejusdem Feriæ. 101.

Antiphona. Ad te Dómine levávi ánimam meam; veni, & éripe me; Dómine ad te confúgi. *Antiph.* Veni Dómine, & noli tardáre, reláxa facínora plebi tuæ Israel. *Antiph.* Deus a Líbano véniet, & splendor ejus sicut lumen erit.

Aña. Ego autem ad Dóminum aspíciam, & expectábo Deum Salvatórem meum.

SABBATO.

Antiphona secundum superiorem Rubricam. 18.

Ad Canticum vero Antiph. Expectétur sicut plúvia elóquium

[redacted]

ium meum : & descén- super nos sicut ros Deus ter.

Psalmi, ut in Laudibus Sab- i. 117.

festo sancti Thomæ, pro memoratione Adventus.

ad Benedictus, Antiphona. lite timére, quinta enim véniet ad vos Dóminus ster.

vero contingat festum san- Thomæ transferri in se- ndam Feriam, Antiphona dicta dicitur ad Benedictus Dominica loco Antiphonæ. e María. *Ultima die an- Vigiliam Nativitatis ad nedictus, Aña.* Ecce com- ta sunt omnia, quæ dicta t per Angelum de vírgi- María.

quibus Antiphonis cedunt aliæ tiphona in propriis locis ad nedictus assignatæ.

ERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta.

ectio i. *Cap. 8.*

Æ corónæ supérbiæ, ébriis Ephraim, & flori idénti, glóriæ exultatió- ejus, qui erant in vértice vallis pinguíssimæ, errán- a vino. Ecce válidus & tis Dóminus sicut ímpetus undinis : turbo confrín- is, sicut ímpetus aquárum ltárum inundántium, & issárum super terram spa- sam. Pédibus conculcábi- : coróna supérbiæ ebrió- m Ephraim.

Ecce apparébit Dóminus per nubem cándidam, * Et cum eo Sanctórum míllia : & habébit in vestiménto & in fémore suo scriptum : Rex regum & Dóminus do- minántium.

℣. Apparébit in finem, & non mentiétur : si moram fé- cerit, expécta eum, quia vé- niens véniet. Et cum eo.

Lectio ii.

ET erit flos décidens gló- riæ exultatiónis ejus, qui est super vérticem vallis pínguium, quasi temporá- neum ante maturitátem au- túmni ; quod cum aspéxerit videns, statim ut manu te- núerit, devorábit illud. In die illa erit Dóminus exer- cítuum coróna glóriæ, & ser- tum exultatiónis resíduo pó- puli sui ; & spíritus judícii sedénti super judícium, & fortitúdo reverténtibus de bello ad portam. Verum hi quoque præ vino nesciérunt, & præ ebrietáte erravérunt ; Sacérdos & Prophéta nescié- runt præ ebrietáte, absórpti sunt a vino.

℟. Béthlehem cívitas Dei summi ex te éxiet Dominá- tur Israel, & egréssus ejus sicut a princípio diérum ætér- nitátis, & magnificábitur in médio univérsæ terræ : * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit. ℣. Loquétur pacem in Géntibus, & potéstas ejus a mari usque ad mare. Et pax erit.

Lectio iii.

IDcírco hæc dicit Dómi- nus Deus : Ecce ego mit- tam

tam in fundaméntis Sion lápidem, lápidem probátum, angulárem, pretiósum, in fundaménto fundátum. Qui credíderit, non festínet. Et ponam in póndere judícium, & justítiam in mensúra; & subvértet grando spem mendácii; & protectiónem aquæ inundábunt. Et delébitur fœdus vestrum cum morte, & pactum vestrum cum inférno non stabit.

℟. Qui ventúrus est, véniet, & non tardábit: & jam non erit timor in finibus nostris: * Quóniam ipse est Salvátor noster.

℣. Depónet omnes iniquitátes nostras, & projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

Ad Laudes, Aña & Psalm. Miserére. *cum reliquis de Psalterio. 55. nisi dicendæ sint Antiphonæ secundum superiorem Rubricam. 179.*

Capitulum. Veníte, & ascendámus. 157.

Hymnus. En clara vox.

℣. Vox clamántis. 154.

Ad Benedictus, Antiphona. Egrediétur virga de radíce Jesse, & replébitur omnis terra glória Dómini: vidébit omnis caro salutáre Dei.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Oratio. Aurem tuam. 175.

Hodie dicitur Off. Defunct.

Ad Magnificat, Antiphona. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Nisi dicenda sit Antiph. O. *Deinde* Kyrie eléison. 58.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap. 30. d*

EXpéctat Dóminus ut misereátur vestri, & ídeo exaltábitur parcens vobis: quia Deus judícii Dóminus; beáti omnes, qui expéctant eum. Pópulus enim Sion habitábit in Jerúsalem: plorans nequáquam plorábis, miserans miserébitur tui: ad vocem clamóris tui statim ut audíerit, respondébit tibi. Et dabit vobis Dóminus panem arctum & aquam brevem: & non fáciet avoláre a te ultra doctórem tuum; & erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum.

℟. Ægypte noli flere: quia Dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abyssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtis.

℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus cum potestáte magna. Liberáre pópulum.

Lectio ii.

EGrédere, dices ei: Et dábitur plúvia sémini tuo, ubicúmque semináveris in terra: & panis frugum terræ erit ubérrimus & pinguis. Pascétur in possessióne tua in die illo agnus spatióse: & tauri tui, & pulli asinórum, qui operántur terram, commístum migma comedent sicut in área ventilátum.

[redacted]

lígium est. Et erunt super omnem montem excélsum, & super omnem collem elevátum rivi curréntium aquárum in die interfectiónis multórum cum ceciderint turres.

℟. Prope est, ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabúntur: * Miserébitur Dóminus Jacob, & Israel salvábitur.

℣. Revértere virgo Israel, revértere ad civitátes tuas. Miserébitur.

Lectio iii.

Et erit lux lunæ sicut lux solis, & lux solis erit septemplíciter, sicut lux septem diérum, in die, qua alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, & percussúram plagæ ejus sanáverit. Ecce nomen Dómini venit de longínquo, ardens furor ejus, & gravis ad portándum: lábia ejus repléta sunt indignatióne, & lingua ejus quasi ignis dévorans. Spíritus ejus velut torrens inúndans usque ad médium colli, ad perdéndas gentes in níhilum, & frænum erróris, quod erat in maxíllis populórum.

℟. Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus: * Oriétur in diébus ejus justítia & abundántia pacis.

℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes Gentes sérvient ei. Oriétur.

Glória Patri. Oriétur.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tu Béthlehem terra Juda, non eris mínima: ex te enim éxiet Dux, qui regat pópulum meum Israel.

Deinde Kyrie eléison. 98.

Ad Magnificat, Antiphona.

Eleváre, eleváre, consúrge Jerúsalem; solve víncula colli tui, captíva fília Sion.

Nisi dicenda sit Ana. O.

Deinde Kyrie eléison. 126.

FERIA QUARTA.

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David: & nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Lucam.

Latent quidem Divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quísquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere, & hoc propensióris fuísse consílii, quod ea potíssimum elécta est, ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur quod concéperat de adultério.

℟. Clama in fortitúdine, qui annúntias pacem in Jerú-

rú-

rúsalem : * Dic civitátibus Judæ, & habitatóribus Sion: Ecce Deus noster, quem expectabámus, advéniet.

℣. Super montem excélsum ascénde tu, qui evangelízas Sion; exálta in fortitúdine vocem tuam. Dic.

Lectio ii.

ET ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, & ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum víderit, solus Angelus repérerit, sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, & ab Angelo salutátur.

℟. Oriétur stella ex Jacob, & exúrget homo de Israel, & confrínget omnes duces alienigenárum; * Et erit omnis terra posséssio ejus.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ, omnes Gentes sérvient ei. Et erit.

Lectio iii.

TAnti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur, Spíritus Sanctus supervéniet in te. Et audítur & créditur. Dénique, ecce, inquit, ancílla Dómini, contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promíssio est.

℟. Modo véniet Dominátor Dóminus: * Et nomen ejus Emmánuel vocábitur.

℣. Oriétur in diebus ejus justítia & abundántia pacis. Et. Glória Patri. Et.

Ad Benedictus, Antiphona. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus; ut redemptiónis nostræ ventúra solémnitas, & præséntis nobis vitæ subsídia cónferat, & ætérnæ beatitúdinis præmia largiátur. Per Dóminum.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesp.

Ad Magnificat, Antiphona. Ecce ancílla Dñi: fiat mihi secúndum verbum tuum.

Nisi dicenda sit Añа. O.

Post Preces dicitur Oratio Dominica præcedentis. Aurem tuam. 177.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap. 33.*

VÆ qui prædáris, nonne & ipse prædáberis? & qui spernis, nonne & ipse spernéris? cum consummáveris deprædatiónem, deprædáberis, cum fatigátus destíteris contémnere, contemnéris. Dómine miserére nostri: te enim expectávimus; esto bráchium

no-

nostrum in mane, & salus nostra in témpore tribulatiónis. ℟. Egrediétur Dóminus, & præliábitur contra Gentes: * Et stabunt pedes ejus supra montes Olivárum ad Oriéntem. ℣. Et elevábitur supra omnes colles, & fluent ad eum omnes Gentes. Et.

Lectio ii.

A Voce Angeli fugérunt pópuli, & ab exaltatióne tua dispérsæ sunt Gentes. Et congregabúntur spólia vestra sicut collígitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso: implévit Sion judício & justítia. Et erit fides in tempóribus tuis: divítiæ salútis, sapiéntia & sciéntia: timor Dómini ipse est thesáurus ejus.

℟. Præcúrsor pro nobis ingréditur Agnus sine mácula, * Secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum, & in sæculum sæculi. ℣. Ipse est Rex justítiæ, cujus generátio non habet finem. Secúndum.

Lectio iii.

CONterriti sunt in Sion peccatóres, possédit tremor hypócritas. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis? Qui ámbulat in justítiis, & lóquitur veritátem, qui prójicit avarítiam ex calúmnia, & éxcutit manus suas ab omni múnere, qui obtúrat aures suas ne áudiat sánguinem, & claudit óculos suos ne vídeat malum. Iste in excélsis habitábit, muniménta saxórum sublímitas ejus; panis ei datus est, aquæ ejus fidéles sunt. Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus: cernent terram de longe.

℟. Vidébunt Gentes justum tuum, & cuncti reges ínclytum tuum: * Et vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominávit. ℣. Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui. Et. Glória Patri. Et.

Ad Benedictus, Antiphona. Vigiláte ánimo, in próximo est Dóminus Deus noster.

Nisi occurrat Festum sancti Thomæ quia tunc ea prætermissa, dicitur Aña. Nolíte timére; quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster. *Quod etiam servatur in sequentibus diebus, quando aliud Festum occurrat.* Kyrie eléison. *cum Precibus, ut supra.* 58.

Ad Magnificat, Antiphona. Lætámini cum Jerúsalem, & exultáte in ea omnes, qui dilígitis eam in ætérnum.

Nisi dicenda sit Aña. O.

Deinde Kyrie eléison. 126.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. *Cap. 1. d*

IN illo témpore, Exúrgens María ábiit in montána cum festinatióne in civitátem

tem Juda; & intrávit in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. Luc. c. 1. post init.

MOrále est ómnibus, ut qui fidem éxigunt, fidem ástruant. Et ideo Angelus, cum abscóndita nuntiáret, ut fidem astrúeret, exémplo senióris féminæ sterilísque concéptum vírgini Maríæ nuntiávit: ut possíbile Deo omne, quod ei placúerit, asséreret. Ubi audívit hoc María, non quasi incrédula de oráculo, nec quasi incérta de núntio, nec quasi dúbitans de exémplo, sed quasi læta pro voto, religiósa pro officio, festína pro gáudio, in montána perréxit. Quo enim jam Deo plena, nisi ad superióra cum festinatióne conténderet? Nescit tarda molímina Sancti Spíritus grátia.

℟. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ, * De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam, & salutáre tuum da nobis. De.

Lectio ii.

DIscite & vos sanctæ mulíeres sedulitátem, quam prægnántibus debeátis exhibére cognátis. Maríam, quæ ante sola in íntimis penetrálibus versabátur, non a público virginitátis pudor, non a stúdio aspéritas móntium, non ab officio prolíxitas itíneris retardávit. In montána virgo cum festinatióne, virgo officii memor, injúriæ ímmemor, affectu urgénte, non sexu, relícta perréxit domo. Díscite vírgines non circumcursáre per aliénas ædes, non demorári in platéis, non áliquos in público miscére sermónes. María in domo sera, festína in público, mansit apud cognátam suam tribus ménsibus.

℟. Roráte cæli désuper, & nubes pluant justum: * Aperiátur terra, & gérminet Salvatórem.

℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem fíliæ Sion. Aperiátur.

Lectio iii.

DIdicístis vírgines pudórem Maríæ, díscite humilitátem. Venit propínqua ad próximam, júnior ad sen.iórem: nec solum venit; sed étiam prior salutávit. Decet enim, ut quanto cástior virgo, tanto humílior sit. Nóverit deférre senióribus. Sit magístra humilitátis, in qua est proféssio castitátis. Est & causa pietátis; est étiam norma doctrínæ. Contuéndum est enim, quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur: María ad Elísabeth, Christus ad Joánnem.

℟. Ger-

[redacted]

rminavérunt campi
ermen odóris Israel,
e Deus noster cum
éniet, * Et splendor
eo.
Sion spécies decóris
cus noster maniféste
Et splendor.
atri. Et splendor.
edictus, Antiphona.
facta est vox saluta-
æ in áuribus meis,
in gáudio infans in
eo, allelúja.
tenda sit Antiphona.
mére.
Kyrie eléison. 58.
Oratio.
ar, quæsumus Dómi-
, poténtiam tuam,
: ut hi, qui in tua
onfidunt, ab omni
versitáte liberéntur:
s & regnas.
tur ad omnes Horas,
m in Vesper.
na ad Magnificat,
testimónium quod
Joánnes: Qui post
t, ante me factus

enda sit Aña. O.
Kyrie eléison. 128.
Dominica præceden-

.B B A T O
tuor Temporum.
ancti Evangélii se-
ndum Lucam.
Cap. 3.
quintodécimo Im-
rii Tibérii Cæsaris,
nte Póntio Piláto Ju-
t réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 20. in Evangelia.

Redemptóris nostri præcúrsor, quo témpore prædicatiónis offícium accéperit, memoráto Románæ Reipúblicæ príncipe, & Judææ régibus, designátur: Quia enim illum prædicáre veniébat, qui & ex Judæa quosdam, & multos ex Géntibus redemptúrus erat: per regem Géntium, & príncipes Judæórum, prædicatiónis ejus témpora designántur. Quia autem Gentílitas colligénda erat, & Judæa pro culpa perfídiæ dispergénda; ipsa quoque descríptio terréni principátus osténdit, quóniam & in Románа República unus præfuísse descríbitur, & in Judææ regno per quartam partem plúrimi principabántur.
℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet; * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus, & fides cinctórium renum ejus.
℣. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini, Spíritus sapiéntiæ & intelléctus, Spíritus consílii & fortitúdinis. Et erit.

Lectio ii.

Voce étenim nostri Redemptóris, dícitur: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur. Liquet ergo, quod ad finem regni Judæa pervénerat, quæ tot régibus divísa subjacébat. Apte

Ante quoque non solum quibus régibus, sed étiam quibus sacerdótibus actum sit, demonstrátur; & quia illum Joánnes Baptísta prædicáret, qui simul Rex & Sacérdos exísteret, Lucas Evangelísta prædicatiónis ejus témpora per regnum & sacerdótium designávit.

℟. Radix Jesse, qui exúrget judicáre Gentes, in eum Gentes sperábunt: * Et erit nomen ejus benedíctum in sæcula. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, ipsum Gentes deprecabúntur. Et erit nomen.

Lectio iii.

ET venit in omnem regiónem Jordánis prædicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum. Cunctis legéntibus liquet, quia Joánnes non solum baptísmum pœniténtiæ prædicávit, verum étiam quibúsdam dedit: sed tamen baptísmum suum in remissiónem peccatórum dare non pótuit. Remíssio étenim peccatórum in solo nobis baptísmo Christi tribúitur. Notándum itaque quod dícitur, Prædicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum; quóniam baptísmum, quod peccáta sólveret, quia dare non póterat, prædicábat; ut sicut incarnátum Verbum Patris præcurrébat verbo prædicatiónis, ita baptísmum pœniténtiæ, quo peccáta solvúntur, præcúrreret suo baptísmate, quo peccáta solvi non possunt.

℟. Veni Dómine, & noli tardáre: reláxa facínora plebi tuæ, * Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Excita Dómine poténtiam tuam, & veni, ut salvos fácias nos. Et.

Glória Patri. Et.

Ad Benedictus, Antiphona. Quómodo fiet illud, Angele Dei, quóniam virum non cognósco? Audi María virgo: Spíritus Sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Nisi dicenda sit Antiphona, Nolíte timére, *& nisi hu fuerit dies ante Vigil. Nativitatis, quia tunc, ea prætermissa, dicitur Aña.* Ecce compléta sunt ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de vírgine María. *Quod etiam servatur (si idem contingat) in sequentibus diebus.*

Deinde Kyrie eléison, *ut supra.* 58.

Oratio.

DEus, qui cónspicis quia ex nostra pravitáte afflígimur: concéde propítius: ut ex tua visitatióne consolémur: Qui vivis &c.

Et dicitur per omnes Horas.

Ad Vesp. Capit. 1. Cor. 4.

FRatres, Sic nos exístimet homo, ut minístros Christi, & dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

Hym.

[redacted]

Hymnus. Creátor alme.
V. Roráte Cæli. 149.
Antiphona ad Magnificat, *una ex majoribus*. O.

Oratio.

EXcita, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, & veni, & magna nobis virtúte succúrre: ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret: Qui vivis.

DOMINICA IV.
Adventus.

Ad Matutinum, *Invitator*. Prope est jam Dóminus: Veníte, adorémus.
Psalm. Veníte, exultémus. 2.
Hymnus. Verbum supérnum. *ut supra*. 150.
In primo Nocturno, *Aña*. Véniet ecce Rex.
Psalm. Beátus vir. *cum reliq. ut in Psalt*. 3.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap*. 35.

LÆtábitur desérta & ínvia, & exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabúnda & laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli & Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, & nolíte timére, ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, & salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, & apérta erit lingua mutórum, quia scissæ sunt in desérto aquæ, & torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum; & sítiens in fontes aquárum.

℟. Cánite tuba in Sion, vocáte gentes, annuntiáte pópulis, & dícite: * Ecce Deus Salvátor noster advéniet.
℣. Annuntiáte & audítum fácite: loquímini & clamáte. Ecce Deus.

Lectio ii.

IN cubílibus, in quibus prius dracónes habitábant, oriétur viror cálami & junci. Et erit ibi sémita & via, & via sancta vocábitur: non transíbit per eam pollútus, & hæc erit vobis dirécta via, ita ut stulti non errent per eam. Non erit ibi leo, & mala béstia non ascéndet per eam, nec inveniétur ibi: & ambulábunt qui liberáti fúerint. Et redémpti a Dómino converténtur, & vénient in Sion cum laude: & lætítia sempitérna super caput eórum; gáudium & lætítiam obtinébunt, & fúgiet dolor & gémitus.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est; * Et ipse erit expectátio géntium.
℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, & dentes ejus lacte candidióres. Et ipse.

Cap. 41.

...ctio iii.

...Aceant ad me ínsulæ, & gentes mutent fortitúdinem; accédant, & tunc loquántur, simul ad judícium propinquémus. Quis suscitávit ab Oriénte justum, vocávit eum, ut sequerétur se? dabit in conspéctu ejus gentes, & reges obtinébit, dabit quasi púlverem gládio ejus, sicut stípulam vento raptam árcui ejus. Persequétur eos, transíbit in pace, sémita in pédibus ejus non apparébit. Quis hæc operátus est, & fecit, vocans generatiónes ab exórdio? Ego Dóminus, primus & novíssimus ego sum.

℟. Me opórtet mínui, illum autem créscere: qui autem post me venit, ante me factus est, * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere:

℣. Ego baptizávi vos aqua: ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto. Cujus. Glória Patri. Cujus.

In ii. Nocturno, Antiphona. Gáude & lætáre.

Psalmus. Consérva, *cum rel. ut in Psalt.* 10.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 1. de jejunio x. mensis, & collectis. *Lectio iv.*

SI fidéliter dilectíssimi, atque sapiénter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ideo ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset auctóris; & hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis, quasi in quodam spéculo, divinæ benignitátis forma resplendeat. Ad quam quotidie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum quod cécidit in Adam primo, erígitur in secúndo.

℟. Nascétur nobis párvulus, & vocábitur Deus, fortis, * Ipse sedébit super thronum David patris sui, & imperábit, cujus potéstas super humerum ejus.

℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, omnes gentes sérvient ei. Ipse.

Lectio v.

CAusa autem reparatiónis nostræ non est nisi misericórdia Dei; quem diligerémus, nisi prius ipse dilígeret, & ténebras ignorántiæ nostræ suæ veritátis luce discúteret. ... per sanctum Isaíam ... nus denúntians, ait: ... dúcam cæcos in viam, ... ignorábant; & sémitas quas nesciébant, fáciam illos calcáre; fáciam illis tenebras in lucem, & ... in dirécta. Hæc verba ... ciam illis, & non ... quam eos. Et íterum ... véntus sum, inquit, ... quæréntibus me, & appárui iis, qui me ... terrogábant.

℟. Ecce jam venit ... do témporis, in q... Deus Fílium suum i... natum de vírgine ...

[redacted]

* Ut eos, qui sub
t, redimeret.
er nimiam charitá-
a, qua diléxit nos
lium suum misit in
nem carnis peccáti.

Lectio vii.

quómodo implétum
Joánnes Apóstolus
icens: Scimus quó-
lius Dei venit, &
bis sensum, ut co-
s verum, & simus
Filio ejus. Et ite-
os ergo diligámus
quóniam ipse prior
s. Diligéndo ita-
Deus, ad imáginem
réparat; & ut in
mam suæ bonitátis
dat unde ipsi quo
operátur, operé-
éndens scílicet mén-
rárum lucérnas, &
suæ charitátis in-
, ut non solum ip-
étiam quidquid dí-
igámus.
Israel revértere ad
tuas: * Usquequo
vertéris? generábis
Salvatórem, ob-
novam in terra:
ábunt hómines in
m.
ritáte perpétua di-
ídeo attráxi te mí-
. Usquequo.
tri. Ambulábunt.

Noctum. Antiphona.
ngelus.
æli enárrant. *cum*
in Psalt. 14.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 13.

Anno quintodécimo Impérii Tibérii Cæsaris, procuránte Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ.

Ex Homilia 20. in Evangelium ante medium.

Dicébat Joánnes ad turbas, quæ exíbant, ut baptizaréntur ab eo: Genímina viperárum, quis osténdit vobis fúgere a ventúra ira? ventúra enim ira est animadvérsio ultiónis extrémæ, quam tunc fúgere peccátor non valet, qui nunc ad laménta pœniténtiæ non recúrrit. Et notándum, quod malæ sóboles, malórum paréntum actiónem imitántes, genímina viperárum vocántur: quia per hoc, quod bonis ínvident, eósque persequántur, quod quibúsdam mala retríbuunt, quod læsiónes próximis exquírunt, quóniam in his ómnibus patrum suórum carnálium vias sequúntur, quasi venenáti filii de venenátis paréntibus nati sunt.

℟. Jurávi, dicit Dóminus ut ultra jam non iráscar super terram: montes enim & colles suscípient justítiam meam, * Et testaméntum pacis erit in Jerúsalem.

℣. Juxta est salus mea, ut véniat: & justítia mea, ut revelétur. Et.

Le-

Lectio viii.

SEd quia jam peccávimus, quia usu malæ consuetúdinis involúti sumus: dicat quid nobis faciéndum sit, ut fúgere a ventúra ira valeámus. Séquitur: Fácite ergo fructus dignos pœniténtiæ. In quibus verbis notándum est, quod amícus Sponsi non solum fructus pœniténtiæ, sed dignos pœniténtiæ ádmonet esse faciéndos. Aliud namque est fructum fácere pœniténtiæ, aliud, dignum pœniténtiæ fructum fácere. Ut enim secúndum dignos pœniténtiæ fructus loquámur, sciéndum est: quia quisquis illícita nulla commísit, huic jure concéditur, ut lícitis utátur; sicque pietátis ópera fáciat, ut tamen si volúerit ea, quæ mundi sunt non relínquat.

℟. Non discédimus a te, vivificábis nos Dómine, & nomen tuum invocábimus: * Osténde nobis fáciem tuam, & salvi érimus.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui, vísita nos in salutári tuo. Osténde nobis fáciem tuam, & salvi érimus.

Lectio ix.

AT si quis in fornicatiónis culpam, vel fortásse, quod est grávius, in adultérium lapsus est: tanto a se lícita debet abscíndere, quanto se méminit & illícita perpetrásse. Neque enim par fructus boni óperis esse debet, ejus qui minus, & ejus qui ámplius delíquit: aut ejus qui in nullis, & ejus qui in quibúsdam facinóribus cécidit, & ejus qui in multis est lapsus. Per hoc ergo, quod dícitur; Fácite fructus dignos pœniténtiæ, uniuscujúsque consciéntia convenítur, ut tanto majóra acquírat bonórum óperum lucra per pœniténtiam, quanto gravióra sibi íntulit damna per culpam.

℟. Intuémini, quantus sit iste, qui ingréditur ad salvándas Gentes: ipse est Rex justítiæ, * Cujus generátio non habet finem.

℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur, secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum. Cujus.

Glória Patri. Cujus.

AD LAUDES,

& per Horas, Aña.

CAnite tuba in Sion, quia prope est dies Dómini: ecce véniet ad salvándum nos, allelúja, allelúja.

Psalm. Dóminus regnávit, *cum reliq.* 17.

Aña. Ecce véniet desiderátus cunctis géntibus: & replébitur glória domus Dómini, allelúja.

Aña. Erunt prava in dirécta, & áspera in vias planas: veni Dómine, & noli tardáre, allelúja.

Aña. Dóminus véniet, occúrrite illi, dicéntes: Magnum princípium, & regni ejus non erit finis: Deus, for-

[redacted]

ilnátor, princeps
úja, allelúja.
potens sermo tuus
regálibus sédibus
:lúja.
. I. *Cor.* 4.
Sic nos exístimet
ut minístros Chri-
pensatóres myste-
. Hic jam quæri-
lispensatóres, ut
inveniátur.
n clara vox.
mántis. 154.
'Ctus, *Antiphona*.
, grátia plena:
ecum: Benedícta
éribus, allelúja.
da sit Antiphona.
nére. *vel Antiph.*
lécta. 183.
Oratio.
quæsumus Dómi-
oténtiam tuam, &
nagna nobis virtú-
:: ut per auxílium
, quod nostra pec-
édiunt, indulgén-
ropitiatiónis accé-
ii vivis & regnas
Patre.
iam, *Antiphona*.
:t.
ratres, Sic nos. *ut*

Veni ad liberán-
, * Dómine Deus
Veni.
e fáciem tuam, &
us. Dómine.
:ri. Dómine.
unt gentes nomen
ine. ℟. Et omnes
: glóriam tuam.
rmalis.

Ad sextam, *Antiphona*.
Erunt prava.
Capitulum. I. *Cor.* 4.
Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis júdicer, aut ab humáno die: sed neque meípsum júdico.
℟. *br.* Osténde nobis Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam. Glória Patri. Osténde.
℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui.
℟. Vísita nos in salutári tuo.
Ad Nonam, *Antiphona*.
Omnípotens sermo.
Capitulum. I. *Cor.* 4.
Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus, qui & illuminábit abscóndita tenebrárum, & manifestábit consília córdium: & tunc laus erit unicuíque a Deo.
℟. *brev.* Super te Jerúsalem * Oriétur Dóminus. Super.
℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur.
Glória Patri. Super.
℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam & salvi érimus.
Ad Vesperas, *Antiphona*. Cánite tuba. *cum reliquis de Laudibus*. 192.
Psalm. Dixit Dóminus. *cum reliquis*. 120.
Capitul. Fratres, Sic nos.
Hymn. Creátor alme. 149.
℣. Roráte cæli.
Ad Magnificat, *Aña.* O.
Oratio. Excita, quæsumus, *ut suprà*.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

De Isaia Prophéta.

Lectio i. *Cap. 41. b*

ET tu Israel serve meus, Jacob, quem elégi, semen Abraham amíci mei: in quo apprehéndi te ab extrémis terræ, & a longínquis ejus vocávi te, & dixi tibi: Servus meus es tu; elégi te, & non abjéci te. Ne tímeas, quia ego tecum sum: ne declínes, quia ego Deus tuus confortávi te, & auxiliátus sum tibi, & suscépit te déxtera Justi mei.

℟. Cánite tuba. 189.

Lectio ii.

ECce confundéntur, & erubéscent omnes, qui pugnant advérsum te: erunt quasi non sint, & períbunt viri, qui contradícunt tibi. Quæres eos, & non invénies viros rebélles tuos: erunt quasi non sint, & véluti consúmptio, hómines bellántes advérsum te. Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénsque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. Non auferétur. 189.

Lectio iii.

NOli timére vermis Jacob, qui mórtui estis ex Israél: ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus, & redémptor tuus sanctus Israel: Ego pósui te quasi pláustrum tritúrans novum, habens rostra serrántia: triturábis montes & commínues, & colles quasi púlverem pones. Ventilábis eos, & ventus tollet, & turbo dispérget eos, & tu exultábis in Dómino, in sancto Israel lætáberis.

℟. Me opórtet. 190.

Ad Laudes, Antiphonæ secundum superiorem Rubricam. 177.

Psalm. Miserére, *cum reliquis de Psalterio.* 55.

Capitul. Veníte, & ascendámus. 157.

Hymnus. En clara vox.

℣. Vox clamántis. 154.

Ad Benedictus, Antiphona. Dicit Dóminus: Pœniténtiam ágite, appropinquávit enim regnum cælórum, allelúja.

Nisi dicenda sit Antiphona, Nolíte timére. *vel Antiph.* Ecce compléta. 181.

Deinde Kyrie eléison, &c.

Oratio. Excita, quæsumus Dómine. 193.

Hodie dicitur Officium Defunctorum.

Ad Magnificat, Antiph. O

Deinde Kyrie eléison. 126

FERIA TERTIA.

De Isaia Prophéta.

Lectio i. *Cap. 42.*

ECce servus meus, suscípiam eum: eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedi spíritum meum super eum, judícium Géntibus próferet. Non clamábit, neque accípiet persónam, nec audiétur vox ejus foris. Cálamum quassátum non cónteret, & linum fumígans non extínguet: in veritá-

[redacted]

edúcet judícium. Non
ístis, neque turbulén-
donec ponat in terra
um: & legem ejus ín-
xpectábunt.
scétur nobis párvulus,
ábitur Deus, fortis.
sedébit super thronum
patris sui, & impe-
: cujus potéstas super
um ejus.
ipso benedicéntur om-
ibus terræ, omnes Gen-
rvient ei. Ipse.

Lectio ii.

c dicit Dóminus Deus,
reans cælos, & extén-
eos: firmans terram,
gérminant ex ea: dans
pópulo qui est super
& spíritum calcántibus
Ego Dóminus vocávi
justítia, & apprehéndi
n tuam, & servávi te.
di te in fœdus pópuli,
em Géntium: Ut ape-
culos cæcórum, & edú-
de conclusióne vinctum,
mo cárceris sedéntes
nebris.
cce jam venit plenitú-
mporis, in quo misit
Fílium suum in terras,
de Vírgine, factum
ge: * Ut eos, qui sub
rant, redímeret.
ropter nímiam charitá-
uam, qua diléxit nos
, Fílium suum misit in
ádinem carnis peccáti,
os.

Lectio iii.

ntáte Dómino cánti-
cum novum, laus ejus
ab extrémis terræ, qui de-
scénditis in mare, & pleni-
túdo ejus ínsulæ, & habita-
tóres eárum. Sublevétur de-
sértum, & civitátes ejus: in
dómibus habitábit Cedar:
laudáte habitatóres Petræ, de
vértice móntium clamábunt.
Ponent Dómino glóriam, &
laudem ejus in ínsulis nun-
tiábunt. Dóminus sicut for-
tis egrediétur, sicut vir præ-
liátor suscitábit zelum, vo-
ciferábitur, & clamábit: su-
per inimícos suos confor-
tábitur.

℟. Virgo Israel revértere ad
civitátes tuas: * Usquequo
dolens avertéris? generábis
Dóminum Salvatórem, obla-
tiónem novam in terra:
* Ambulábunt hómines in
salvatiónem.
℣. In charitáte perpétua di-
léxi te: ídeo attráxi te mi-
serans tui. Usquequo.
Glória Patri. Ambulábunt.

Ad Benedictus, Antiphona.
Consúrge, consúrge: indúe-
re fortitúdinem bráchium Dó-
mini.
Nisi dicenda sit Antiphona.
Nolíte timére. *vel Antiphona.*
Ecce compléta. 181.
Deinde Kyrie eléison. 58.
Ad Magnificat, Antiph. O.
Deinde Kyrie eléison. 126.

FERIA QUARTA.

De Isáia Prophéta.

Lectio i. *Cap. 51.*

Audíte me, qui sequími-
ni, quod justum est, &
quæritis Dóminum: atténdi-
te ad petram, unde excísi
estis,

estis, & ad cavérnam laci, de qua præcísi estis. Attén-dite ad Abraham patrem ve-strum, & ad Saram, quæ pé-perit vos: quia unum vocá-vi eum & benedíxi ei, & multiplicávi eum. Consolá-bitur ergo Dóminus Sion, & consolábitur omnes ruí-nas ejus: & ponet desértum ejus quasi delícias, & soli-túdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio & vox laudis.

℟. Jurávi, dicit Dóminus, ut ultra jam non iráscar su-per terram: montes enim & colles suscípient justítiam meam, * Et testaméntum pa-cis erit in Jerúsalem.

℣. Juxta est salus mea, ut véniat: & justítia mea, ut revelétur. Et testaméntum.

Lectio ii.

ATténdite ad me pópulus meus, & tribus mea me audíte, quia lex a me éxiet, & judícium meum in lucem populórum requiéscet. Prope est Justus meus, egrés-sus est Salvátor meus, & brá-chia mea pópulos judicábunt: me ínsulæ expectábant, & brachium meum sustinébunt. Leváte in cælum óculos ve-stros, & vidéte sub terra deórsum: quia cæli sicut fu-mus liquéscent, & terra sicut vestiméntum atterétur, & habitatóres ejus sicut hæc in-teríbunt. Salus autem mea in sempitérnum erit, & justítia mea non defíciet.

℟. Non discédimus a te, vi-vificábis nos Dómine, & nomen tuum invocábimus: * Osténde nobis fáciem tu-am, & salvi érimus.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo. Osténde nobis.

Lectio iii.

AUdíte me, qui scitis ju-stum, pópulus meus, lex mea in corde eórum: nolíte timére oppróbrium hó-minum, & blasphémias eó-rum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis: & sicut lanam, sic devorábit eos tínea: salus autem mea in sempitérnum erit, & justítia mea in ge-neratiónes generatiónum.

℟. Intuémini, quantus sit iste, qui ingréditur ad sal-vándas gentes: ipse est Rex justítiæ, * Cujus generátio non habet finem.

℣. Præcúrsor pro nobis in-gréditur, secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum. Cujus generá-tio non habet finem.

Glória Patri. Cujus generátio non habet finem.

Ad Benedictus, Antiphona. Ponam in Sion salútem, & in Jerúsalem glóriam meam, allelúja.

Nisi dicenda sit Antiphona, Nolíte timére. *vel Antiph.* Ecce compléta. 181.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Magnificat, Antiph. O.

Deinde Kyrie eléison. 126.

FE-

[redacted]

ERIA QUINTA.
De Isaia Prophéta.
ectio i. Cap. 64.

UTinam disrúmperes cælos, & descénderes; a cie tua montes deflúerent. cut exústio ignis tabésce nt, aquæ ardérent igni, notum fieret nomen tuum imícis tuis; a fácie tua entes turbaréntur. Cum féris mirabília, non sustinémus; descendísti, & a fáe tua montes defluxérunt. sæculo non audiérunt, neæ áuribus percepérunt: óculs non vidit, Deus absque, quæ præparásti expectánbus te.

. Cánite tuba. 189.

Lectio ii.

OCcurrísti lætánti, & faciénti justítiam; in viis iis recordabúntur tui: ecce i irátus es, & peccávimus: n ipsis fuimus semper, & alvábimur. Et facti sumus t immúndus omnes nos, & uasi pannus menstruátæ unirsæ justítiæ nostræ: & cedimus quasi fólium univér, & iniquitátes nostræ quaventus abstulérunt nos. on est qui invocet nomen num, qui consúrgat & téeat te: abscondísti fáciem am a nobis, & allisísti os in manu iniquitátis notræ.

. Non auferétur. 189.

Lectio iii.

ET nunc Dómine, Pater noster es tu, nos vero tum: & fictor noster tu, & ópera mánuum tuárum omnes nos. Ne irascáris Dómine satis, & ne ultra memíneris iniquitátis nostræ: ecce réspice, pópulus tuus omnes nos. Cívitas Sancti tui facta est desérta, Sion desérta facta est, Jerúsalem desoláta est. Domus sanctificatiónis nostræ & glóriæ nostræ, ubi laudavérunt te patres nostri, facta est in exustiónem ignis: & ómnia desiderabília nostra versa sunt in ruínas.

℞. Me opórtet. 191.

Ad Benedictus, Antiphona. Consolámini, consolámini pópule meus, dicit Dóminus Deus vester.

Nisi dicenda sit Antiphona. Ecce compléta. 181.

Deinde Kyrie eléison. 58.

Ad Magnificat, Antiph. O.

Deinde Kyrie eléison. 126.

FERIA SEXTA.
De Isaia Prophéta.
Lectio i. *Cap.* 60. b

AUdite verbum Dómini, qui treméstis ad verbum ejus: dixérunt fratres vestri odiéntes vos, & abjiciéntes propter nomen meum. Glorificétur Dóminus, & vidébimus in lætítia vestra: ipsi autem confundéntur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddéntis retributiónem inimícis suis. Antequam parturíret, péperit: ántequam veníret partus ejus, péperit másculum. Quis audívit umquam tale? & quis vidit

huic símile? Numquid partúriet terra in die una? aut pariétur gens simul, quia parturívit & péperit Sion fílios suos?

℟. Nascétur nobis. 195.

Lectio ii.

NUmquid ego, qui álios párere fácio, ipse non páriam, dicit Dóminus? Si ego, qui generatiónem cæteris tríbuo stérilis ero, ait Dóminus Deus tuus? Lætámini cum Jerúsalem, & exultáte in ea omnes, qui dilígitis eam: gaudéte cum ea gáudio univérsi, qui lugétis super eam, ut sugátis, & repleámini ab úbere consolatiónis ejus: ut mulgeátis, & delíciis affluátis ab omnímoda glória ejus. Quia hæc dicit Dóminus: Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, & quasi torréntem inundántem glóriam Géntium, quam sugétis: ad úbera portabímini, & super génua blandiéntur vobis.

℟. Ecce jam venit. 195.

Lectio iii.

QUómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, & in Jerúsalem consolabímini. Vidébitis, & gaudébit cor vestrum, & ossa vestra quasi herba germinábunt, & cognoscétur manus Dómini servis ejus, & indignábitur inimícis suis. Quia ecce Dóminus in igne véniet, & quasi turbo quadrígæ ejus: réddere in indignatióne furórem suum, & increpatiónem suam in flamma ignis; quia in igne Dóminus dijudicábit, & in gládio suo ad omnem carnem, & multiplicabúntur interfécti a Dómino.

℟. Virgo Israel. 193.

Ad Benedictus, Antiphona.
Ecce compléta sunt ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Deinde Kyrie eléison, 58.

Ad Magnificat, Antiphona.
O Emmánuel, Rex & légifer noster, expectátio Géntium & Salvátor eárum, veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.

Deinde Kyrie eléison, *ut suprà.* 126.

Si vigilia Nativitatis Domini venerit in Dominica, Officium fit hoc modo.

Ad Matutinum, Invitatr. de Vigilia. Hódie sciétis, *ut infrà.*

Hymnus de Adventu, Verbum supérnum pródiens, *ut infrà.*

Antiphonæ, Psalmi, Versiculi, Lectiones, ℟. *in primo & secundo Nocturno dicuntur de Dominica quarta.* 189.

In tertio Nocturno Antiphonæ & Psalmi, de Dominica, 14. ℣. *de Vigilia, tres Lectiones de Homilia Vigiliæ cum suis Responsoriis, & non legitur Homilia Dominicæ pro ultima Lectione. Laudes de Vigilia cum commemoratione de Dominica. Similiter & per Horas celebratur Officium de Vigilia.*

. N VIGILIA
Nativitatis Domini.

Ad Matutinum, Invitator.
Hódie sciétis, quia véniet Dóminus, * Et mane vidébitis glóriam ejus.
Psalm. Veníte, exultémus. 2.
Hymnus. Verbum supérnum pródiens. 150.
Antiphonæ, & Psalmi de Feria occurrente.
℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus.
℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio i. *Cap. 1. c*

CUm esset desponsáta mater Jesu María Joseph, antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Commem. in c. 1. Matth.

QUare non de símplici Virgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Joseph, origo Maríæ monstrarétur: secúndo, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera: tértio, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium: Martyr Ignátius etiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit; ut partus, inquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de Vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Sanctificámini hódie, & estóte paráti: quia die crástina vidébitis, * Majestátem Dei in vobis.
℣. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus, & mane vidébitis. Majestátem.

Lectio ii.

ANtequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent; non séquitur, ut pósteа convénerint, sed Scriptúra quod factum non sit, osténdit.

℟. Constántes estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos: Judæa & Jerúsalem nolíte timére: * Cras egrediémini, & Dóminus erit vobíscum.
℣. Sanctificámini filii Israel, & estóte paráti. Cras.

Lectio iii.

JOseph autem vir ejus cum esset justus, & nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus efficitur, & in lege præcéptum est, non solum reos, sed & cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, & admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

℟. Sanctificámini filii Israel, dicit Dóminus: die enim cráſtina deſcéndet Dóminus: * Et áuferet a vobis omnem languórem.
℣. Cráſtina die delébitur iníquitas terræ, & regnábit ſuper nos Salvátor mundi. Et áuferet.
Glória Patri. Et áuferet.

Deinceps Officium fit Dupl.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

JUdæa & Jerúſalem nolíte timére; cras egrediémini, & Dóminus erit vobíſcum, allelúja.

Pſalm. Dóminus regnávit, *cum reliquis.* 17.

Aña. Hódie ſciétis, quia véniet Dóminus: & mane vidébitis glóriam ejus.

Aña. Cráſtina die delébitur iníquitas terræ, & regnábit ſuper nos Salvátor mundi.

Aña. Dóminus véniet, occúrrite illi, dicéntes: Magnum princípium: & regni ejus non erit finis: Deus, fortis, dominátor, princeps pacis, allelúja.

Aña. Cráſtina erit vobis ſalus dicit Dóminus Deus exercítuum.

Capitulum. *Rom.* 1.

PAulus ſervus Jeſu Chriſti, vocátus Apóſtolus, ſegregátus in Evangélium Dei, quod ante promíſerat per Prophétas ſuos in Scriptúris ſanctis de Fílio ſuo, qui factus eſt ei ex sémine David ſecúndum carnem.

Hymnus. En clara vox. 154.

℣. Cráſtina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit ſuper nos Salvátor mundi.

Ad Benedictus, Antiphona.

Oriétur ſicut ſol Salvátor mundi, & deſcéndet in úterum Vírginis ſicut imber ſuper gramen, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nos redemptiónis noſtræ ánnua expectatióne lætíficas: præſta; ut Unigénitum tuum, quem Redemptórem læti ſuſcípimus, veniéntem quoque júdicem ſecúri videámus, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum.
℟. Amen.

Et dicitur per Horas diei, Prima dicitur ſicut in Duplicibus, & ad Abſolutionem Capituli dicitur Capitulum Nona.

Ad Tertiam, Antiphona.
Hódie ſciétis.

Capitulum. Páulus ſervus, *ut ſuprà.*

℟. *br.* Hódie ſciétis, * Quia véniet Dóminus. Hódie.
℣. Et mane vidébitis glóriam ejus. Quia véniet.
Glória Patri. Hódie.
℣. Conſtántes eſtóte.
℟. Vidébitis auxílium Dómini ſuper vos.

Ad Sextam, Antiphona.
Cráſtina die.

Capitulum. *Rom.* 1.

QUi prædeſtinátus eſt Fílius Dei in virtúte ſecún-

[redacted]

ſpíritum ſanctifica-
ex reſurrectióne mor-
Jeſu Chriſti Dómi-
i.
Cráſtina die, * De-
iníquitas terræ. Crá-
e.
regnábit ſuper nos
r mundi. Delébitur
s terræ.
Patri. Cráſtina die.
ſtina erit vobis ſalus.
t Dóminus Deus exer-

onam, *Antiphona*.
erit.

Capitulum. *Rom.* 1.

PEr quem accépimus grátiam & Apoſtolátum ad obediéndum Fídei in ómnibus Géntibus pro nómine ejus, in quibus eſtis & vos vocáti Jeſu Chriſti Dómini noſtri.

℟. *br.* Cráſtina * Erit vobis ſalus. Cráſtina.
℣. Dicit Dóminus Deus exercítuum. Erit vobis.
Glória Patri. Cráſtina.
℣. Cráſtina die delébitur iníquitas terræ.
℟. Et regnábit ſuper nos Salvátor mundi.

[redacted]

IN ATIVITATE DOMINI.

VESPERAS,
Antiphona.
Ex pacíficus magnificátus est, cujus vultum desíderat univérsa terra.
Dixit Dóminus. 120
Magnificátus est Rex as super omnes reges æ terræ.
Confitébor. 121.
Compléti sunt dies Ma- t páreret filium suum
Beátus vir. 121.
Scitóte quia prope est a Dei: amen dico vo- uia non tardábit.
Laudáte púeri. 131.
Leváte cápita vestra: appropínquat redém- estra.
ur. Laudáte Dóminum gentes. 124.
ulum. *Tit. 3. d*
páruit benígnitas & humánitas Salvatóris no- i, non ex opéribus ju- quæ fécimus nos, sed um suam misericórdiam nos fecit.

Hymnus.

Redémptor ómnium
em lucis ante oríginem
s patérnæ glóriæ
r suprémus édidit.
nen, & splendor Patris,
pes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per Orbem sérvuli.
Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
Testátur hoc præsens dies
Currens per anni círculum,
Quod solus e sinu Patris
Mundi salus advéneris.
Hunc astra, tellus, æquora,
Hunc omne, quod cælo subest,
Salútis auctórem novæ
Novo salútat cántico.
Et nos beáta quos sacri
Rigávit unda Sánguinis,
Natális ob diem tui,
Hymni tribútum sólvimus.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Epiphaniam.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

Ad Magnificat, Antiphona.
Cum ortus fúerit sol de cælo, vidébitis Regem regum procedéntem a Patre, tamquam sponsum de thálamo suo.

Oratio.

Concéde, quæsumus omnipotens Deus; ut nos Unigeniti tui nova per car-

nem nativitas liberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

CHristus natus est nobis: * Veníte, adorémus.

Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Jesu Redémptor. 203.

In primo Nocturno, Antiph. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. *Psalmus* 2.

QUare fremuérunt Gentes: * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus: * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam: * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga ferrea: * & tamquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus: * & pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Dóminus dixit ad me Fílius meus es tu, ego hódie génui te. *Aña.* Tamquam sponsus Dóminus procédens de thalamo suo.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * a summo cælo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificá-

[redacted]

icántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans culos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * udícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, k lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel k favum.
Etenim servus tuus custódit a: * in custodiéndis illis reribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab ccúltis meis munda me, * c ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint dominái, * tunc immaculátus ero, & mundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditáio cordis mei in conspéctu uo semper.
Dómine adjútor meus * & edémptor meus.
Añ. Tamquam sponsus Dóminus procédens de thálamo uo. *Añ.* Diffúsa est grátia in ábiis tuis: proptérea benedíit te Deus in ætérnum.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego vera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ filiis óminum, diffúsa est grátia n lábiis tuis: * proptérea benedixit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super emur tuum, * potentíssime.
Spécie tua & pulchritúdine tua * inténde, prósperе procéde, & regna.
Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam, * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent: * in corda inimicórum regis.
Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.
Dilexísti justítiam & odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha & gutta & cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.
Adstitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.
Audi filia, & vide & inclína áurem tuam: * & obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.
Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus: * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur regi vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram. Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, & generatiónem. Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * & in sæculum sæculi.

Aña. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

℣. Tamquam sponsus.

℟. Dóminus procédens de thálamo suo. Pater noster.

Tres sequentes Lectiones Isaiæ leguntur sine Titulo.

Lectio i. *Cap. 9.*

PRimo témpore alleviáta est terra Zábulon, & terra Népthali; & novíssimo aggraváta est via maris trans Jordánem Galilææ Géntium. Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam; habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti gentem, & non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe; sicut exúltant victóres capta præda, quando dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, & virgam húmeri ejus, & scéptrum exactóris ejus superásti sicut in die Mádian. Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, & vestiméntum mistum sánguine erit in combustiónem & cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, & filius datus est nobis, & factus est principátus super húmerum ejus: & vocábitur nomen ejus, Admirábilis, consiliárius, Deus, fortis, pater futúri sæculi, princeps pacis.

℟. Hódie nobis cælórum Rex de vírgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad cæléstia regna revocáret; * Gaudet exércitus Angelórum; quia salus ætérna humáno géneri appáruit.

℣. Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Gaudet. Glória Patri. Gaudet.

Et repetitur Responsorium, Hódie nobis cælórum. *usque ad* ℣. Glória in excélsis.

Lectio ii. *Cap. 40.*

COnsolámini, consolámini pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, & advocáte eam: quóniam compléta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illíus, suscépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, & omnis mons & collis humiliábitur; & erunt prava in dirécta, & áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini: & vidébit omnis caro páriter, quod os Dómini locútum est. Vox dicéntis: Clama. Et dixi: Quid clamábo? Omnis caro fœnum, & omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum

[redacted]

ſátum eſt fœnum, & cécidit flos, quia Spíritus Dómini ſufflávit in eo. Vere fœnum eſt pópulus, exſiccátum eſt fœnum, & cécidit flos. Verbum autem Dómini noſtri manet in ætérnum.

℟. Hódie nobis de cælo pax vera deſcéndit: * Hódie per totum mundum mellíflui facti ſunt cæli.
℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. Hódie.

Lectio iii. *Cap. 52.*

Consúrge, consúrge, indúere fortitúdine tua Sion, indúere veſtiméntis glóriæ tuæ Jerúſalem cívitas Sancti: quia non adjíciet ultra ut pertránſeat per te incircumcíſus & immúndus. Excútere de púlvere, consúrge, ſede Jerúſalem; ſolve víncula colli tui captíva fília Sion. Quia hæc dicit Dóminus: Gratis venúmdati eſtis, & ſine argénto redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus: In Ægyptum deſcéndit pópulus meus in princípio ut colónus eſſet ibi; & Aſſur abſque ulla cauſa calumniátus eſt eum. Et nunc quid mihi eſt hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus eſt pópulus meus gratis? Dominatóres ejus iníque agunt, dicit Dóminus, & júgiter tota die nomen meum blaſphemátur. Propter hoc ſciet pópulus meus nomen meum in die illa, quia ego ipſe, qui loquébar, ecce adſum.

℟. Quem vidíſtis paſtóres, dícite annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vídimus, & choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidíſtis? & annuntiáte Christi nativitátem. Natum. Glória Patri. Natum.

In ſecundo Nocturno, Antiph. Suſcépimus Deus, miſericórdiam tuam in médio templi tui.

Pſalmus 47.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univérſæ terræ mons Sion: * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur; * cum ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt; * convenérunt in unum.

Ipſi vidéntes ſic admiráti ſunt, conturbáti ſunt, commóti ſunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in ſpíritu veheménti cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suſcépimus Deus miſericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines ter-

terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & compleætímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, * & distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña. Suscépimus Deus misericórdiam tuam in médio templi tui. *Aña.* Oriétur in diébus Dómini abúndántia pacis & dominábitur.

Psalmus 71.

DEus judícium tuum regi da, * & justítiam tuam fílio regis.

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare, * & a flúmine u[...] ad términos orbis terrár[...]

Coram illo prócident Æth[...] pes, * & inimíci ejus [...] ram lingent.

Reges Tharsis & ínsulæ m[...] nera ófferent : * reges A[...] bum & Saba dona addúcen[...]

Et adorábunt eum omn[...] reges terræ : * omnes Gent[...] sérvient ei.

Quia liberábit páuperem [...] poténte, * & páuperem, [...] non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi, * [...] ánimas páuperum salvas fác[...]

Ex usúris & iniquitáte [...] dimet ánimas eórum : * [...] honorábile nomen eórum c[...] ram illo.

Et vivet, & dábitur ei [...] auro Arábiæ, & adorábu[...] de ipso semper : * tota d[...] benedícent ei.

Et erit firmaméntum in te[...] ra in summis móntium, [...] perextollétur super Líban[...] fructus ejus, * & florébu[...] de civitáte sicut fœnum terr[...]

Sit nomen ejus benedíctu[...] in sæcula, * ante solem p[...] manet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso o[...] nes tribus terræ : * omn[...] gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dñs Deus Israe[...] qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen m[...] jestátis ejus in ætérnum, [...] replébitur majestáte ejus o[...] nis terra : * fiat, fiat.

Aña. Oriétur in diébus D[...] mini abundántia pacis, [...] dominábitur.

[redacted]

i. Véritas de terra
& justítia de cælo
.
Psalmus 84.
xísti Dómine terram
: * avertísti capti-
acob.
i iniquitátem plebis
peruísti ómnia pec-
im.
i omnem iram tu-
vertísti ab ira indi-
tuæ.
e nos Deus salutáris
& avérte iram tuam

l in ætérnum ira-
bis: * aut exténdes
m a generatióne in
iem?
convérsus vivificá-
* & plebs tua læ-
i te.
nobis Dómine mi-
m tuam: * & salu-
i da nobis.
quid loquátur in me
Deus: * quóniam
pacem in plebem

r Sanctos suos: *
s, qui convertúntur

imen prope timéntes
áre ipsíus: * ut in-
lória in terra nostra.
rdia & véritas ob-
sibi: * justítia &
átæ sunt.
de terra orta est: *
de cælo prospéxit.
Dóminus dabit be-
n: * & terra nostra
ctum suum,

Justítia ante eum ambulábit; * & ponet in via gressus suos.

Antiphona. Véritas de terra orta est, & justítia de cælo prospéxit.

℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Pater noster.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 1. de Nativitate Domini.

Lectio iv.

SAlvátor noster, dilectíssimi, hódie natus est: gaudeámus. Neque enim fas est locum esse tristítiæ, ubi natális est vitæ: quæ consúmpto mortalitátis timóre, nobis íngerit de promíssa æternitáte lætítiam. Nemo ab hujus alacritátis participatióne secérnitur. Una cunctis lætítiæ commúnis est rátio: quia Dóminus noster peccáti mortísque destrúctor, sicut nullum a reátu líberum réperit, ita liberándis ómnibus venit: Exúltet sanctus, quia propínquat ad palmam: gáudeat peccátor, quia invitátur ad véniam: animétur Gentílis quia vocátur ad vitam. Dei namque Fílius secúndum plenitúdinem témporis, quam Divíni consílii inscrutábilis altitúdo dispósuit, reconciliándam Auctóri suo natúram géneris humáni assúmpsit, ut ventor mortis diábolus, per ipsam, quam víceral, vinceréturr.

℟. O magnum mystérium, & admirábile sacraméntum, ut ani-

animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio! * Beáta virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Beáta virgo.

Lectio v.

IN quo conflíctu pro nobis ínito, magno, & mirábili æquitátis jure certátum est, dum omnípotens Dóminus cum sævíssimo hoste non in sua majestáte, sed in nostra congréditur humilitáte: objíciens ei eámdem formam eamdémque natúram, mortalitátis quidem nostræ partícipem, sed peccáti totíus expértem. Aliénum quippe ab hac nativitáte est, quod de ómnibus légitur. Nemo mundus a sorde, nec infans, cujus est unius diéi vita super terram. Nihil ergo in istam singulárem nativitátem de carnis concupiscéntia transívit, nihil de peccáti lege manávit. Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidánda fœtu, Divínam humanámque Prolem prius concíperet mente, quam córpore. Et ne supérni ignára consílii ad inusitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu Sancto, collóquio díscit Angélico: nec damnum credit pudóris, Dei Génitrix mox futúra.

℟. Beáta Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent: * Hódie génuit Salvatórem sæculi. ℣. Beáta quæ crédidit: quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. Hódie génuit.

Lectio vi.

AGámus ergo, dilectíssimi, grátias Deo Patri, per Fílium ejus in Spíritu sancto: qui propter multam charitátem suam, qua diléxit nos, misértus est nostri, & cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo, ut essémus in ipso nova creatúra novúmque figméntum. Deponámus ergo véterem hóminem cum áctibus suis; & adépti participatiónem generatiónis Christi, carnis renuntiémus opéribus. Agnósce, o Christiáne, dignitátem tuam: & Divínæ consors factus natúræ, noli in véterem vilitátem degéneri conversatióne redíre. Meménto, cujus cápitis & cujus córporis sis membrum. Reminíscere, quia érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen & regnum.

℟. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus Fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Antiph. Ipse invocábit me, allelúja, Pater meus es tu, allelúja.

Psalmus 88.

MIsericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In

[redacted]

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixisti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis, * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem & generatiónem, * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua Dómine: * étenim veritátem tuam in Ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino, * símilis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum, * magnus & terríbilis super omnes, qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti, sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, & tua est terra; orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem & mare tu creásti.

Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua: * justítia & judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia, & véritas præcédent fáciem tuam; * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt tota die, * & in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * & sancti Israel Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixísti: * Pósui adjutórium in poténte, & exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsius inimícos ejus, * & odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea & misericórdia mea cum ipso, * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum po-

ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambulaverint:
Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint:
Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.
Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea.
Neque profanábo testaméntum meum, * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar; * semen ejus in ætérnum manébit.
Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * & sicut luna perfécta in ætérnum, & testis in cælo fidélis.
Tu vero repulísti & despexísti, * distulísti Christum tuum.

perfud
Usqu
finem,
ira tua
Memc
tia: *
constitu
minum
Quis e
& non
éruet ár
nu ínfer
Ubi su
antíquæ
rásti Dav
Memor
brii serv
contínui
tárum G
Quod e
ci tui,
probravé
Christi t
Benedíć

[redacted]

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium: afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dñs regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, & exúltet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi & ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte: * & pópulos in veritáte sua.

Antiphona. Læténtur cæli, & exúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit.

Antiphona. Notum fecit Dóminus, allelúja, salutáre suum, allelúja.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ tuæ: * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte & exultáte & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi: * in tubis ductílibus & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare & plenitúdo ejus: orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Antiphona. Notum fecit Dóminus, allelúja, salutáre suum, allelúja. ℣. Ipse invocábit me, allelúja. ℟. Pater meus es tu, allel. Pater noster.

Absolutio.

A Vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Ju-

℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus & protéctio. ℟. Amen.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.
Lectio vii. *Cap. 2.*

IN illo témpore: Exiit edíctum a Cæsare Augústo, ut describerétur univérsus orbis. Et réliqua.
Homilía S. Gregórii Papæ.
Homil. 8. in Evangel.

QUia, largiénte Dómino, Missárum solémnia ter hódie celebratúri sumus, loqui diu de Evangélica lectióne non póssumus; sed nos áliquid vel bréviter dícere, Redemptóris nostri natívitas ipsa compéllit. Quid est enim quod nascitúro Dómino mundus descríbitur, nisi hoc, quod apérte monstrátur, quia ille apparébat in carne, qui eléctos suos adscríberet in æternitáte? Quo contra de réprobis per Prophétam dícitur: Deleántur de libro vivéntium, & cum justis non scribántur. Qui bene étiam in Béthlehem náscitur. Béthlehem quippe domus panis interpretátur. Ipse namque est, qui ait: Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Locus ergo, in quo Dóminus náscitur, domus panis ántea vocátus est: quia futúrum profécto erat, ut ille ibi per matériam carnis apparéret, qui electórum mentes intérna satietáte reficeret. Qui non in paréntum domo, sed in via náscitur: ut profécto osténderet, quia per humanitátem suam, quam assúmpserat, quasi in alieno nascebátur.
℟. Beáta víscera Maríæ vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Filium: & beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum: * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est.
℣. Dies sanctificátus illúxit nobis, veníte Gentes, & adoráte Dóminum. Qui hódie.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta. ℟. Amen.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.
Lectio viii. *Cap. 2. b*

IN illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, & videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et réliqua.
Homilía S. Ambrósii Epísc.
Lib. 1. in cap. 2. Lucæ, post medium.

VIdéte Ecclésiæ surgéntis exórdium. Christus náscitur, & pastóres vigiláre cœpérunt: qui Géntium greges, pécudum modo ante vivéntes, in caulam Dómini congregárent, ne quos spiritálium bestiárum per offúsas nóctium ténebras pateréntur incúrsus. Et bene pastóres vígilant, quos bonus Pastor infórmat. Grex ígitur pópulus, nox sæculum, pastóres sunt sacerdótes. Aut fortásse

étiam

[redacted]

iam ille sit pastor, cui dí-
tur: Esto vigilans, & con-
ma. Quia non solum Epí-
opos ad tuéndum gregem
óminus ordinávit, sed étiam
ngelos destinávit.
. Verbum caro factum est,
habitávit nobis: * Et ví-
mus glóriam ejus, glóriam
iasi unigéniti a Patre, ple-
im grátiæ & veritátis.
. Omnia per ipsum facta
int: & sine ipso factum est
ihil. Et vídimus.
ilória Patri. Et vídimus.
. Jube domne benedícere.
enedictio. Verba sancti Evan-
élii dóceat nos Christus Fí-
us Dei. ℟. Amen.
éctio sancti Evangélii secún-
dùm Joánnem.

Lectio ix. *Cap.* I.

N princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíſc.
Tract. I. *in Joannem*, *circa medium*.

NE vile áliquid putáres, quale consuevísti cogitáre, cum verba humána so-
ires audíre, audi quid cógi-
s: Deus erat Verbum. Exeat
unc néſcio quis infidélis A-
ánus, & dicat, quia Verbum
ei factum est. Quómodo po-
st fieri, ut Verbum Dei fa-
um sit, quando Deus per
erbum fecit ómnia? Si &
erbum Dei ipsum factum est
er quod áliud verbum fa-
um est? Si hoc dicis, quia
oc est verbum Verbi, per quod factum est illud: ipsum dico ego únicum Fílium Dei. Si autem non dicis verbum Verbi, concéde non factum, per quod facta sunt ómnia. Non enim per seípsum fieri pótuit, per quod facta sunt ómnia. Crede ergo Evangelístæ.

Deinde dicitur Hymnus. Te Deum laudámus. 16. *quo finito dicitur* ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. *Oratio*. Concéde quæsumus. *ut supra in Vesper.* 203.

Et dicto Benedicámus Dómino, *celebratur prima Missa post mediam noctem, ut in Ordinario: qua finita dicuntur Laudes.* ℣. Deus in adjutórium.

A D L A U D E S,
& per Horas, Antiphona.

QUem vidístis pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, & choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúja, allel.

Psalmus. Dóminus regnávit. *cum reliquis*. 17.

Antiphona. Génuit puérpera Regem, cui nomen ætérnum, & gáudia matris habens cum virginitátis honóre: nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúja.

Antiphona. Angelus ad pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum: quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúja.

Antiphona. Facta est cum Angelo multitúdo cæléstis exércitus laudántium Deum, & di-

dicéntium Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allel.

Aña. Párvulus filius hódie natus est nobis, & vocábitur Deus, fortis, allelúja, allel.

Capitulum. *Hebr.* 1.

MUltifáriam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis: novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit & sæcula.

Hymnus.

A Solis ortus cárdine,
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipe,
Natum María vírgine.
Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit:
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.
Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia:
Venter Puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.
Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei;
Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Fílium.
Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem ventre Matris géstiens,
Baptísta clausum sénserat.
Fœno jacére pértulit:
Presépe non abhórruit:
Et lacte módico pastus est,
Per quem nec ales ésurit.
Gaudet chorum cæléstium,
Et Angeli canunt Deo:
Palámque fit Pastóribus
Pastor Creátor ómnium.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Notum fecit Dñs, allel.
℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona. Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allel.

Oratio.

COncéde, quæsumus omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústas sérvitus tenet. Per eúmdem Dñm.

Summo mane dicitur Prima: qua finita, celebratur secunda Missa in aurora, & in ea fit commemoratio de sancta Anastasia Martyre.

Ad Primam, Antiphona. Quem vidístis.

Capitul. Regi sæculórum. 26.

℟. *br.* Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui natus es de María vírgine.

Et sic dicitur quotidie usque ad Epiphaniam.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. Ipsi peribunt. *ut infra ad Nonam.*

Tertia dicitur hora sua: qua finita, celebratur tertia Missa de die Nativitatis.

Ad Tertiam, Antiphona. Génuit puérpera.

Capitulum. Multifáriam.

℟. *br.* Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis, allel. allel. Glória Patri. Verbum.

℣. Ipse invocábit me, allel.
℟. Pater meus es tu, allel.

Ad

l Sextam, Antiphona.
:lus ad pastóres.
itulum. *Heb.* I.
Γ: Tu in princípio Dñe
terram fundásti: & ópera
ıum tuárum sunt cæli.
·. Notum fecit Dóminus,
lelúja, allel. Notum.
alutáre suum. Allelúja,
Glória Patri. Notum.
'idérunt omnes fines ter-
alleluja.
alutáre Dei nostri, allel.
Nonam. *Aña.* Párvulus
. *Capitul.* *Hebr.* 1.d
i peribunt, tu autem
ermanébis, & omnes si-
estiméntum veteráscent,
velut amíctum mutábis
& mutabúntur: tu au-
idem ipse es, & anni
on deficient.
·. Vidérunt omnes fines
, * allel. allel. Vidérunt.
ılutáre Dei nostri. Allel.
Glória Patri. Vidérunt.
erbum caro factum est, all.
habitávit in nobis, allel.

VESPERAS,

Antiphona.

m princípium in die vir-
tuæ, in splendóribus
órum, ex útero ante lu-
ım génui te.

Psalmus 109.

xit Dñs Dómino meo: *
Sede a dextris meis.
ec ponã inimícos tuos, *
llum pedum tuórum.
;am virtútis tuæ emíttet
ex Sion: * domináre in
ı inimicórum tuórum.
ım princípium in die
is tuæ, in splendóri-
's Hiemalis.

bus Sanctórum: * ex útero
ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, & non pœ-
nitébit eum: * Tu es Sacér-
dos in ætérnum secúndum ór-
dinem Melchísedech.
Dóminus a déxtris tuis: *
confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, im-
plébit ruínas: * conquassábit
cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: *
proptérea exaltábit caput.
Aña. Tecum princípium in
die virtútis tuæ; in splendó-
ribus sanctórum, ex útero
ante lucíferum génui te.
Aña. Redemptiónem misit Dñs
pópulo suo: mandávit in ætér-
num testaméntum suum.

Psalmus 110.

Confitébor tibi Dómine
in toto corde meo; *
in consílio justórum & con-
gregatióne.
Magna ópera Dómini: *
exquisíta in omnes voluntá-
tes ejus.
Conféssio & magnificéntia
opus ejus: * & justítia ejus
manet in sæculum sæculi.
Memóriam fecit mirabílium
suórum, miséricors & mise-
rátor Dóminus: * escam de-
dit timéntibus se.
Memor erit in sæculum te-
staménti sui: * virtútem ópe-
rum suórum annuntiábit pó-
pulo suo.
Ut det illis hæreditátem Gén-
tium: * ópera mánuum ejus
véritas & judícium.
Fidélia ómnia mandáta ejus,
confirmáta in sæculum sæ-
K culi:

ejus manet in sæculum sæculi.
Aña. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Aña. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : miséricors & miserátor & justus Dóminus.

Psalmus III.

BEátus vir, qui timet Dóminum ; * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus : * & justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors & miserátor & justus.

Jucúndus homo, qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : *

... rectis
cors & mi
Dóminus.
num miseric
sa apud eum

Psal

DE profu
te Dóm
exáudi vocem
Fiant aures
tes * in voc
nis meæ.
Si iniquitát
Dómine : * I
stinébit ?
Quia apud
est : * & pro
sustínui te, I
Sustínuit áni
bo ejus : *
mea in Dómi
A custódia
ad noctem,
in Dómino.
Quia apud I

[redacted]

Psalmus 131.
Eménto Dómine Da-
vid : * & omnis man-
inis ejus.
jurávit Dómino : * vo-
ovit Deo Jacob.
troíero in tabernáculum
; meæ : * si ascéndero
tum strati mei.
édero somnum óculis
: * & pálpebris meis
tatiónem.
quiem tempóribus meis,
invéniam locum Dño : *
áculum Deo Jacob.
audívimus eam in E-
: * invénimus eam in
s sylvæ.
ibimus in tabernáculum
* adorábimus in loco,
stérunt pedes ejus.
: Dómine in réquiem
* tu & arca sanctifi-
is tuæ.
dótes tui induántur ju-
: * & sancti tui exúltent.
ter David servum tu-
* non avértas fáciem
i tui.
it Dóminus David ve-
n, & non frustrábitur
* De fructu ventris tui
i super sedem tuam.
todíerint filii tui testa-
m meum : * & testi-
mea hæc, quæ docé-
os.
lii eórum usque in sæ-
: * sedébunt super se-
am.
iam elégit Dóminus
* elégit eam in habi-
em sibi.
réquies mea in sæcu-
lum sæculi ; * hic habitábo,
quóniam elégi eam.
Víduam ejus benedícens be-
nedícam : * páuperes ejus sa-
turábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam sa-
lutári, * & Sancti ejus exul-
tatióne exultábunt.
Illuc prodúcam cornu Da-
vid : * parávi lucérnam Chri-
sto meo.
Inimícos ejus índuam con-
fusióne : * super ipsum autem
efflorébit sanctificátio mea.
Aña. De fructu ventris tui
ponam super sedem tuam.

Capitulum. *Heb.* 1.

MUltifáriam, multísque
modis olim Deus lo-
quens pátribus in Prophétis ;
novíssime diébus istis locútus
est nobis in Fílio, quem con-
stítuit hærédem universórum,
per quem fecit & sæcula.
Hymn. Jesu Redémptor. 202.
℣. Notum fecit Dóminus,
allelúja.
℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hódie Christus natus est :
hódie Salvátor appáruit : hó-
die in terra canunt Angeli,
lætántur Archángeli : hódie
exúltant justi, dicéntes ; Gló-
ria in excélsis Deo, allelúja.
Oratio. Concéde. 214.

Deinde pro S. Stephano, Aña.

Stéphanus autem, plenus grá-
tia & fortitúdine, faciébat
signa magna in pópulo.
℣. Glória & honóre coroná-
sti eum Dómine.
℟. Et constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

IN FESTO S. STEPHANI

Protomartyris.

Duplex.

Ad Matutinum, Invitator. Christum natum, qui beátum hódie coronávit Stéphanum, * Veníte, adorémus. *Psalm.* Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Antiph. Psalmi & ℣. *Nocturnorum dicuntur de Communi Mart.* xxi.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. *Cap. 6.*

IN diébus illis, crescénte número discipulórum, factum est murmur Græcórum advérsus Hebræos, eo quod despiceréntur in ministério quotidiáno víduæ eórum. Convocántes autem duódecim multitúdinem discipulórum, dixérunt: Non est æquum nos derelínquere verbum Dei, & ministráre mensis. Consideráte ergo, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu Sancto & sapiéntia, quos constituámus super hoc opus. Nos vero oratióni & ministério verbi instántes érimus.

℞. Stéphanus autem, plenus grátia & fortitúdine, * Faciébat prodígia & signa magna in pópulo. ℣. Surrexérunt quidam de synagóga, disputántes cum Stéphano, & non póterant resístere sapiéntiæ & Spirítui, qui loquebátur. Faciébat.

Lectio ii.

ET plácuit sermo coram omni multitúdine. Et elegérunt Stéphanum, virum plenum Fide & Spíritu Sancto, & Philíppum, & Próchorum, & Nicánorem, & Timónem, & Pármenam, & Nicoláum ádvenam Antiochénum. Hos statuérunt ante conspéctum Apostolórum, & orántes imposuérunt eis manus. Et verbum Dómini crescébat, & multiplicabátur númerus discipulórum in Jerúsalem valde: multa étiam turba sacerdótum obediébat Fídei. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine faciébat prodígia & signa magna in pópulo.

℞. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concílio. * Et intuebántur vultum ejus tamquam vultum Angeli stantis inter illos. ℣. Plenus grátia & fortitúdine faciébat prodígia & signa magna in pópulo. Et.

Lectio iii.

SUrrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, & Cyrenénsium, & Alexandrinórum, & eórum qui erant a Cilícia & Asia, disputántes cum Stéphano: & non póterant resístere

[redacted]

sistere sapiéntiæ & Spirítui, qui loquebátur. Tunc submisérunt viros, qui dícerent se audivísse eum dicéntem verba blasphémiæ in Móysen & in Deum. Commovérunt itaque plebem & Senióres & Scribas: & concurréntes rapuérunt eum, & adduxérunt in concílium, & statuérunt falsos testes, qui dícerent: Homo iste non cessat loqui verba advérsus locum sanctum & legem.

℟. Intuens in cælum beátus Stéphanus, vidit glóriam Dei, & ait: * Ecce vídeo cælos apértos, & Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei. ℣. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum vidit glóriam Dei, & ait. Ecce. Glória Patri. Ecce.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Fulgéntii Episc.

Sermi. de S. Stephano circa initium. *Lectio iv.*

HEri celebrávimus temporalem sempitérni Regis nostri natálem: hódie celebrámus triumphálem mílitis passiónem. Heri enim Rex noster trábea carnis indútus, de aula úteri virginális egrédiens, visitáre dignátus est mundum; hódie miles de tabernáculo córporis éxiens, triumphátor migrávit ad cælum. Ille sempitérna Deitátis majestáte serváta, servíle cingulum carnis assúmens, in hujus sæculi campum pugnatúrus intrávit: iste depósitis corruptibílibus córporis induméntis, ad cæli palátium perénniter regnatúrus ascéndit. Ille descéndit carne velátus; iste ascéndit sánguine laureátus.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem, & dicéntem: * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum: & ne státuas illis hoc peccátum. ℣. Pósitis autem génibus clamávit voce magna, dicens. Dómine.

Lectio v.

AScéndit iste lapidántibus Judæis, quia ille descéndit lætántibus Angelis. Glória in excélsis Deo, heri sancti Angeli exultántes cantavérunt: hódie Stéphanum lætántes in suum consórtium suscepérunt. Heri Dóminus exívit de útero vírginis; hódie miles egréssus est de ergástulo carnis. Heri Christus pro nobis pannis est involútus: hódie Stéphanus stola est ab eo immortalitátis indútus. Heri præsépis angústia Christum portávit infántem: hódie imménsitas cæli suscépit Stéphanum triumphántem. Solus Dóminus descéndit, ut multos eleváret: humiliávit se Rex noster, ut suos mílites exaltáret.

℟. Impetum fecérunt unanímiter in eum & ejecérunt eum extra civitátem, invocántem & dicéntem: * Dómine Jesu áccipe spíritum meum. ℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes

dens adolescéntis, qui vocabátur Sáulus: & lapidábant Stéphanum invocántem & dicéntem. Dómine.

Lectio vi.

NEcessárium tamen nobis est, fratres, agnóscere, quibus armis præcínctus Stéphanus sævítiam Judæórum pótuit superáre, ut ita meruísset felíciter triumpháre. Stéphanus ergo, ut nóminis sui corónam meruísset accípere, charitátem pro armis habébat, & per ipsam ubíque vincébat. Per charitátem Dei, sæviéntibus Judæis non cessit; per charitátem próximi pro lapidántibus intercéssit. Per charitátem arguébat errántes, ut corrigeréntur: per charitátem pro lapidántibus orábat, ne puniréntur. Charitátis virtúte subnixus vicit Sáulum crudéliter sæviéntem; & quem hábuit in terra persecutórem, in cælo méruit habére consórtem.

℟. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent, * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ.
℣. Continuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. At.
Glória Patri. At.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 12. d*

IN illo témpore: Dicébat Jesus Scribis & Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas & Sapiéntes & Scribas: & ex illis occidétis & crucifigétis. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presbyt.

Lib. 4. Comment. in cap. 23. Matthæi.

HOc, quod ante díximus: Impléte mensúram patrum vestrórum; ad persónam Dómini pertinére, eo quod occidéndus esset ab eis, potest & ad discípulos ejus reférri, de quibus nunc dicit: Ecce ego mitto ad vos Prophétas & Sapiéntes & Scribas. Simúlque obsérva, juxta Apóstolum scribéntem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi: álios Prophétas, qui ventúra prædícent; álios Sapiéntes, qui novérunt quando débeant proférre sermónem: álios Scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifixus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli.

℟. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cælos apértos: vidit, & introívit; * Beátus homo, cui cæli patébant.
℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cæléstis sinus Divína ei cláritas fulsit. Beátus.

Lectio viii.

QUærimus, quis sit iste Zacharías fílius Barachíæ: quia multos légimus Zacharías. Et ne líbera nobis tri-

tribueréntur erróris facúltas, áddĭtum est: Quem occidístis inter templum & altáre. In divérsis divérsa legi: & débeo singulórum opiniónes pónere. Alii Zacharíam filium Barachíæ dicunt, qui in duódecim Prophétis undécimus est: patrísque in eo nomen conséntit: sed ubi occísus sit inter templum, & altáre, Scriptúra non lóquitur: máxime cum tempóribus ejus vix ruínæ templi fúerint. Alii Zacharíam patrem Joánnis intélligi volunt, ex quibúsdam apocryphórum sómniis approbántes, quod proptérea occísus sit, quia Salvatóris prædicáverit advéntum.

℟. Patefáctæ sunt jánuæ cæli Christi mártyri beáto Stéphano, qui in número mártyrum invéntus est primus: * Et ideo triúmphat in cælis coronátus. ℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

ALii illum volunt esse Zacharíam, qui occísus est a Joas rege Judæ inter templum & altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum, quod ille Zacharías non sit filius Barachíæ, sed filius Jójadæ sacerdótis: unde & Scriptúra refert: Non fuit recordátus Joas patris ejus Jójadæ, quod sibi fecísset bona. Cum ergo & Zacharíam teneámus, & occisiónis conséntiat locus: quærimus, quare Barachías dicátur filius, & non Jójadæ? Barachías lingua nostra benedíctus Dómini dícitur, & sacerdótis Jójadæ justítia Hebræo nómine demonstrátur. In Evangélio, quo utúntur Nazaréni, pro filio Barachíæ filium Jójadæ reperímus scriptum. Te Deum. 16.

AD LAUDES,

& per Horas, Aña.

LApidavérunt Stéphanum, & ipse invocábat Dóminum, dicens: Ne státuas illis hoc peccátum.

Psalm. Dóminus regnávit, *cum reliq.* 17.

Aña. Lápides torréntis illi dulces fuérunt: ipsum sequúntur omnes ánimæ justæ.

Aña. Adhæsit ánima mea post te; quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.

Aña. Stéphanus vidit cælos apértos, vidit & introívit: beátus homo, cui cæli patébant.

Aña. Ecce vídeo cælos apértos, & Jesum stantem a dextris virtútis Dei.

Capitulum. *Act. 6. b*

STéphanus autem, plenus grátia & fortitúdine, faciébat prodígia & signa magna in pópulo. *Hymnus.*

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,

Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos sólve vínclis sæculi
Dono supérni Núminis.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.
℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Bñs, Añã. Stéphanus autem, plenus grátia & fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

Deinde fit commem. de Nativitate Añã. Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúja, allelúja. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio.

COncéde, quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dñm.

Ad Tertiam, Antiphona. Lápides torréntis.

Capitul. Stéphanus autem.

℟. *brev.* Glória & honóre, * Coronásti eum Dómine, Glória & honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Antiphona. Adhæsit ánima mea.

Capitulum. *Act. 6. c.*

SUrrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, & Cyrenénsium, & Alexandrinórum, & eórum, qui erant a Cilícia & Asia, disputántes cum Stéphano, & non póterant resístere sapiéntiæ & Spirítui, qui loquebátur.

℟. *br.* Posuísti Dómine * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce vídeo.

Capitulum. *Act. 7.*

POsitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℟. *br.* Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam & magnum decórem impónes super eum. In salutári. Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Vesperas, Antiphona
principium. *cum reliq.*
Psalmis de Nativita-
supra. 227.
citur etiam in aliis fe-
sta hanc Oct. occurr.
l. Stéphanus autem. 225.
Hymnus.
:us tuórum mílitum
Sors & coróna, præ-
n,
es canéntes Mártyris
lve nexu críminis.
empe mundi gáudia,
anda fraudum pábula
ta felle députans,
:nit ad cæléstia.
cucúrrit fórtiter,
stulit viríliter,
énsque pro te sánguiné,
ıæ dona póssidet.
ıc precátu súpplici
óscimus piíssime,
ıc triúmpho Mártyris
tte noxam sérvulis.
tibi sit glória,
natus es de Vírgine,
Patre, & almo Spíritu,
npitérna sæcula. Amen.
éphanus vidit cælos
s. ℟. Vidit & introí-
beátus homo, cui cæli
nt.
Magnificat, Antiphona.
:runt Stéphanum viri
.ti, & fecérunt plan-
nagnum super eum.
. Da nobis, quæsu-
:24.
le pro S. Joanne, Aña.
: Joánnes, qui supra
Dómini in cœna recú-
Beátus Apóstolus, cui
a sunt secréta cæléstia.

℣. Valde honorándus est beá-
nıs Joánnes. ℟. Qui supra
pectus Dómini in cœna re-
cúbuit. *Oratio.*

Ecclésiam tuam, Dómi-
ne, benígnus illústra
ut beáti Joánnis Apóstoli tui
& Evangelístæ illumináta do-
ctrínis, ad dona pervéniat
sempitérna.

*Post fit commem. de Nativi-
tate, Aña.* Hódie Christus
natus est: hódie Salvátor ap-
páruit, hódie in terra ca-
nunt Angeli, lætántur Ar-
chángeli: hódie exúltant ju-
sti, dicéntes; Glória in ex-
célsis Deo allelúja.
℣. Notum fecit Dóminus,
allelúja.
℟. Salutáre suum, allelúja.
Oratio. Concéde. 224.

IN FESTO S. JOANNIS
Apostoli, & Evangelistæ.
Duplex.

Ad Matutinum, Invitator.
Hymnus, Antiphonæ, Psalmi,
& ℣. Nocturnor. de Communi
Apostolorum. ii.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola prima beáti
Joánnis Apóstoli.

Lectio i. *Cap.* I.

Quod fuit ab inítio, quod
audívimus, quod vídi-
mus óculis nostris, quod
perspéximus, & manus no-
stræ contrectavérunt de ver-
bo vitæ: & vita manifestáta
est, & vídimus & testámur,
& annuntiámus vobis vitam
ætérnam, quæ erat apud Pa-
trem, & appáruit nobis:
quod vídimus, & audívi-

mus, annuntiámus vobis, ut & vos societátem habeátis nobíscum, & sociétas nostra sit cum Patre, & cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis: & gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, & annuntiávimus vobis: Quóniam Deus lux est, & ténebræ in eo non sunt ullæ.

℟. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: * Cui Christus in cruce matrem vírginem vírgini commendávit. ℣. Virgo est eléctus a Dómino, atque inter cæteros magis diléctus. Cui.

Lectio ii.

SI dixérimus, quóniam societátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut & ipse est in luce; societátem habémus ad ínvicem, & Sanguis Jesu Christi Fílii ejus emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus: ipsi nos sedúcimus, & véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est & justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, & emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, & verbum ejus non est in nobis.

℟. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, & scripsit hæc: * Et scimus, quia verum est testimónium ejus. ℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. Et scimus.

Lectio iii. *Cap. 2.*

FIlíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed & si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem Jesum Christum justum; & ipse est propitiátio pro peccátis nostris; non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus, quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observámus. Qui dicit se nosse eum, & mandáta ejus non custódit, mendax est, & in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cháritas Dei perfécta est.

℟. Hic est beatíssimus Evangelísta & Apóstolus Joánnes, * Qui privilégio amóris præcípui, céteris áltius a Dómino méruit honorári. ℣. Hic est discípulus ille, quem diligébat Jesus, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit. Qui. Glória. Qui.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio iv.

JOánnes Apóstolus, quem Jesus amávit plúrimum, fílius Zebedæi, frater Jacóbi Apóstoli, quem Heródes post Passiónem Dómini decollá-

rávit, novíssimus ómnium scripsit Evangélium, rogátus ab Asiæ Epíscopis, advérsus Cerínthum, aliósque hæréticos, & máxime tunc Ebionitárum dogma consúrgens, qui ásserunt Christum ante Maríam non fuísse: unde & compúlsus est Divínam ejus nativitátem edícere.

℟. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo meo, dicit Dóminus: * Et scribam super eum nomen meum, & nomen civitátis novæ Jerúsalem. ℣. Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. Et.

Lectio v.

Quartodécimo ígitur anno, secúndam post Nerónem persecutiónem movénte Domitiáno, in Patmos ínsulam relegátus, scripsit Apocalypsim, quam intepretátur Justínus martyr & Irenæus. Interfécto autem Domitiáno, & actis ejus ob nímiam crudelitátem a Senátu rescíssis, sub Nerva Príncipe rédiit Ephesum: ibíque usque ad Trajánum Príncipem persevérans, totíus Asiæ fundávit rexítque Ecclésias, & confectus sénio, sexagésimo octávo post passiónem Dómini anno mórtuus, juxta eámdem urbem sepúltus est.

℟. Diligébat autem eum Jesus, quóniam speciáli prærogatíva castitátis amplióri dilectióne fécerat dignum; Quia virgo eléctus ab ipso; virgo in ævum permánsit.

℣. In cruce dénique moritúrus, huic matrem suam vírginem vírgini commendávit. Quia.

Ex Commentáriis ejusdem in Epístolam ad Gálatas.

Lib. 3. cap. 6. *Lectio vi.*

Beátus Joánnes Evangelísta, cum Ephesi morarétur usque ad últimam senectútem, & vix inter discipulórum manus ad Ecclésiam deferrétur, nec posset in plura vocem verba contéxere, nihil áliud per síngulas solébat proférre colléctas, nisi hoc: Filíoli, dilígite altérutrum. Tandem discípuli & fratres, qui áderant, tædio afflécti quod éadem semper audírent, dixérunt: Magíster, quare semper hoc lóqueris? Qui respóndit dignam Joánne senténtiam: Quia præcéptum Dómini est; & si solum fiat, súfficit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dñs spíritu sapiéntiæ & intelléctus. ℣. Jucunditátem & exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap. 21. b*

In illo témpore: Dixit Jesus Petro: Séquere me. Convérsus Petrus, vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 124. in Joan. post med.

Duas vitas sibi Divínitus prædicátas & commen-

dátas novit Ecclésia: quarum una est in fide, áltera in spécie: una in témpore peregrinatiónis, áltera in æternitáte mansiónis; una in labóre, áltera in requie: una in via, áltera in pátria: una in ópere actiónis, áltera in mercéde contemplatiónis: una declínat a malo, & facit bonum: áltera nullum habet, a quo declínet, malum; & magnum habet, quo fruátur, bonum. Una cum hoste pugnat, áltera sine hoste regnat.

℞. In illum diem suscípiam te servum meum, & ponam te sicut signáculum in conspéctu meo: * Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus.

℣. Esto fidélis usque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ. Quóniam.

Lectio viii.

UNa súbvenit indigénti, áltera ibi est, ubi nullum invenit indigéntem. Una aliéna peccáta, ut sua sibi ignoscántur, ignóscit; áltera nec pátitur, quod ignóscat, nec facit quod sibi poscat ignósci. Una flagellátur malis, ne extollátur in bonis; áltera tanta plenitúdine grátiæ caret omni malo, ut sine ulla tentatióne supérbiæ cohæreat summo bono.

℞. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit: * Beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. ℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. Beátus. Glória Patri. Beátus.

Lectio ix.

ERgo una bona est, sed adhuc mísera; áltera mélior & beáta. Ista significáta est per Apóstolum Petrum, illa, per Joánnem. Tota hic ágitur usque in hujus sæculi finem, & illic invenit finem; differtur illa compléndá post hujus sæculi finem, sed in futúro sæculo non habet finem. Ideo dícitur huic: Sequere me. De illo autem: Sic eum volo manére, donec véniam, quid ad te? tu me séquere. Quid est enim hoc? Quantum sápio, quantum cápio, quid est hoc? nisi tu me séquere per imitatiónem perferéndi temporália mala: ille máneat, donec sempitérna vénio reditúrus bona.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

VAlde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Psalmus. Dóminus regnávit *cum reliq.* 17.

Aña. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his: & scimus quia verum est testimónium ejus.

Aña. Hic est discípulus meus; sic eum volo manére donec véniam. *Aña.* Sunt de hic stántibus, qui non gustábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno suo.

Aña. Ecce puer meus eléctus, quem elégi, pósui super eum spíritum meum..

Ca-

llum. *Eccli.* 15.
timet Deum, fáciet
ona: & qui cóntinens
ftiæ, apprehéndet il-
& obviábit illi quasi
honorificáta.

Hymnus.

iltet orbis gáudiis,
:ælum resúltet láudibus:
olórum glóriam
s & astra cóncinunt.
æculórum Júdices,
ra mundi lúmina,
precámur córdium
e voces súpplicum.
:mpla cæli cláuditis
que verbo sólvitis,
ι reátu nóxios
· jubéte quæsumus.
›ta quorum prótinus
ıor salúsque séntiunt;
e mentes lánguidas,
te nos virtútibus.
n rédibit Arbiter
ıe Christus sæculi,
sempitérni gáudii
:édat esse cómpotes.
ιibi sit glória,
natus es de Vírgine,
Patre, & almo Spíritu,
mpitérna sæcula. Amen.
ic est discípulus ille,
stimónium pérhibet de
℟. Et scimus quia ve-
t testimónium ejus.
enedictus, Antiphona.
t Joánnes, qui supra
Dómini in cœna recú-
beátus Apóstolus, cui
ta sunt secréta cæléstia.

Oratio.

cclésiam tuam, Dómine,
›enígnus illústra: ut
Joánnis Apóstoli tui &
Evangelístæ illumináta do-
ctrínis, ad dona pervéniat
sempitérna. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Nativitate, Añ. Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allel. allel. ℣. Notum fecit Dñs, allel. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio.

CONcéde, quæsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Antiphona. Stéphanus autem, plenus grátia & fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.
℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti: ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Ad Tertiam, Antiphona. Hic est discípulus ille.
Capitul. Qui timet Deum, *ut supra.*
℟. *br.* In omnem terrram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.
℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Me-

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Antiphona.

Hic est discípulus.

Capitulum. *Eccli. 15.*

Cibávit illum pane vitæ & intelléctus, & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. *br.* Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona.

Ecce puer meus.

Capitulum. *Eccl. 15.*

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, & implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ & intelléctus, & stolam glóriæ índuit eum.

℟. *br.* Nimis honoráti sunt * Amíci tui Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesp. Aña. Tecum princípium. *cum reliq. Añis & Psalmis de Nativit.* 217.

Capitul. Qui timet Deum.

Hymn. Exúltet orbis. 229.

℣. Valde honorándus est beátus Joánnes.

℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Ad Magnificat, Antiphona. Exíit sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur, & non dixit Jesus, Non móritur; sed, Sic eum volo manére, donec véniam.

Oratio. Ecclésiam tuam. 229.

Deinde pro SS. Innocentibus

Antiphona. Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti: Vírgines enim sunt & sequúntur Agnum quocúmque ierit.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros.

℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica, ut Fidem tuam quam lingua nostra lóquitur étiam móribus vita fateátur.

Deinde fit commem. de Nativitate, Aña. Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli; lætántur Archángeli; hódie exúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus allelúja.

℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio. Concéde. 229.

Pro S. Stephano, Antiphona

Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cælos apértos.

℟. Vidit & introívit: beátus homo, cui cæli patébant.

Oratio. Da nobis. 229.

IN

[redacted]

IN FESTO
SS. Innocentium. Duplex.

Ad Matutinum, Invitator.

Regem Mártyrum Dóminum, * Venite, adorémus.

Psalmus. Venite. 2.

Hymnus.

Audit tyránnus ánxius
Adésse regum Príncipem,
Qui nomen Israel regat,
Teneátque David régiam.
Exclámat amens núntio,
Succéssor instat, péllimur:
Satélles, i, ferrum, rape
Perfúnde cunas sánguine.
Quid próficit tantum nefas?
Quid crimen Heródem juvat?
Unus tot inter fúnera
Impúne Christus tóllitur.
Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula. Amen.

Aña, Psalmi & ℣. Nocturn. sumuntur de Communi plurimorum Martyrum, xxxvi. *excepta secunda Aña tertii Nocturni: cujus loco dicitur sequens Aña.* Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in Sánguine Agni.

In primo Nocturno.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. *Cap. 31. c*

Hæc dicit Dóminus: Vox in excélso audita est lamentatiónis, luctus, & fletus: Rachel plorántis fílios suos, & noléntis consolári super eis, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus: Quiéscat vox tua a plorátu, & óculi tui a lácrymis: quia est merces óperi tuo, ait Dóminus, & reverténtur de terra inimíci. Et est spes novíssimis tuis, ait Dóminus: & reverténtur filii ad términos suos.

℟. Centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: * Vírgines enim permansérunt, ídeo regnant cum Deo, & Agnus Dei cum illis. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in Sánguine Agni. * Vírgines.

Lectio ii.

Audiens audívi Ephraim transmigrántem: Castigásti me, & erudítus sum, quasi juvénculus indómitus: convérte me, & convértar, quia tu Dómine Deus meus. Postquam enim convertísti me, egi pœniténtiam: & postquam ostendísti mihi, percússi femur meum. Confúsus sum, & erúbui, quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ. Si fílius honorábilis mihi Ephraim, si puer delicátus: quia ex quo locútus sum de eo, adhuc recordábor ejus. ℟. Sub altáre Dei audívi voces occisórum dicéntium: * Quare non deféndis sánguinem nostrum? & accepérunt divínum respónsum: Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter testi-

mó-

mónium quod habébant; & & clamábant voce magna, dicéntes. Quare.

Lectio iii.

STátue tibi spéculam, pone tibi amaritúdines, dírige cor tuum in viam rectam, in qua ambulásti: revértere virgo Israel, revértere ad civitátes tuas istas. Usquequo delíciis dissólveris fília vaga? quia creávit Dóminus novum super terram; Fémina circúmdabit virum. Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel: Adhuc dicent verbum istud in terra Juda, & in úrbibus ejus, cum convértero captivitátem eórum: Benedícat tibi Dóminus, pulchritúdo justítiæ, mons sanctus.

℟. Adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum, * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui.

℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas; & benedixérunt vivéntem in sæcula sæculórum. Mitténtes. Glória Patri. Mitténtes.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Episc.

Ser. 10. de Sanctis. Lectio iv.

HOdie, fratres caríssimi, natálem illórum infántium cólimus, quos ab Heróde crudelíssimo rege interféctos esse, Evangélii textus elóquitur. Et ídeo cum summa exultatióne gáudeat terra, cæléstium mílitum, & tantárum parens fœcúnda virtútum. Ecce profánus hostis nunquam beátis párvulis tantum prodésse potuísset obséquio, quantum prófuit ódio. Nam sicut sacratíssimum præséntis diéi festum maniféstat, quantum in beátos párvulos iníquitas abundávit, tantum in eis grátia benedictiónis refúdit.

℟. Effudérunt sánguinem Sanctórum velut aquam in circúitu Jerúsalem. * Et non erat, qui sepelíret.

℣. Posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus cæli, carnes Sanctórum tuórum béstiis terræ. Et.

Lectio v.

BEáta es, o Béthlehem terra Juda quæ Heródis regis immanitátem in puerórum extinctióne perpéssa es, quæ sub uno témpore candidátam plebem imbéllis infántiæ Deo offérre meruísti. Digne tamen natálem illórum cólimus, quos beátius ætérnæ vitæ mundus édidit, quam quos maternórum víscerum partus effúdit. Siquidem ante vitæ perpétuæ adépti sunt dignitátem, quam usúram præséntis accéperint.

℟. Isti sunt Sancti, qui passi sunt propter te, Dómine: víndica eos, * Quia clamant ad te quotídie.

℣. Víndica Dómine sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. Quia.

Lectio vi.

ALiórum quidem pretiósa mors Mártyrum laudem

in confessióne promé-
: horum in consumma-
complácuit. Quia in-
ntis vitæ primórdiis,
eis occásus inítium gló-
dedit, qui præséntis
num impósuit. Quos
dis impíetas lactántes
m ubéribus abstráxit,
ure dicúntur Mártyrum
; , quos in médio frí-
infidelitátis exórtos,
primas erumpéntes
sfiæ gemmas, quædam
cutiónis pruína decó-

sti sunt, qui non in-
vérunt vestiménta sua:
bulábunt mecum in al-
quia digni sunt.
Hi sunt, qui cum mu-
us non sunt coinqui-
: Vírgines enim sunt.
ulábunt.
a Patri. Ambulábunt.

In tertio Nocturno.

o sancti Evangélii secún-
dum Matthæum.

io vii. *Cap. 2. b*

illo témpore. Angelus
ómini appáruit in som-
oseph, dicens: Surge;
cipe púerum & matrem
& fuge in Ægyptum:
to ibi usque dum dicam
Et réliqua.

milia sancti Hierónymi
Presbyteri.

1. Comment. in cap. 2.
thæi, & apud Glossam
variam.

Uando tulit púerum,
& matrem ejus, ut in
tum tránseat, nocte
tulit & in ténebris, quia no-
ctem ignorántiæ his, a qui-
bus ipse recéssit, relíquit in-
crédulis. Quando vero re-
vértitur in Judæam, nec nox
nec ténebræ ponúntur in Evan-
gélio: quia in fine mundi
Judæi Fidem, tamquam Chri-
stum ab Ægypto revertén-
tem suscipiéntes, illumina-
búntur.

℞. Cantábant Sancti cánti-
cum novum ante sedem Dei
& Agni: * Et resonábat ter-
ra in voces eórum.
℣. Hi empti sunt ex homí-
nibus primítiæ Deo & Agno,
& in ore ipsórum non est
invéntum mendácium. Et
resonábat.

Lectio viii.

UT adimplerétur quod di-
ctum est a Dómino per
Prophétam dicéntem; Ex
Ægypto vocávi Fílium meum.
Respóndeant, qui Hebræó-
rum volúminum dénegant ve-
ritátem, ubi hoc in septua-
gínta legátur interprétibus.
Quod cum non invénerint,
nos eis dicémus, in Osée
Prophéta scriptum, sicut &
exemplária probáre possunt,
quæ nuper edídimus.
℞. Vidi sub altáre Dei áni-
mas interfectórum propter
verbum Dei, quod habé-
bant, & clara voce dicé-
bant: * Víndica Dómine sán-
guinem Sanctórum tuórum,
qui effúsus est.
℣. Sub throno Dei omnes
Sancti clamant. Víndica Dó-
mine sánguinem.

Le-

Lectio ix.

TUnc adimplétum est, quod dictum est per Jeremíam Prophétam dicéntem: Vox in Rama audíta est, plorátus & ululátus multus, Rachel plorans filios suos. De Rachel natus est Bénjamin, in cujus tribu non est Béthlehem. Quæritur ergo, quómodo Rachel filios Judæ, idest, Béthlehem quasi suos ploret? Respondébimus bréviter, quia sepúlta sit juxta Béthlehem in Ephrata, & ex matérno corpúsculi hospítio matris nomen accéperit. Sive quóniam Juda & Bénjamin duæ tribus junctæ erant: & Heródes præcéperat non solum in Béthlehem intérfici púeros, sed & in ómnibus finibus ejus.

Nonum Responsorium ponitur, quia Te Deum, *non dicitur, nisi hoc festum veniat in Dominica.*

℟. Isti, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, & unde venérunt? Et dixit mihi: * Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt stolas suas, & dealbavérunt eas in Sánguine Agni. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei; & propter testimónium, quod habébant. Hi sunt. Glória Patri. Hi.

A D L A U D E S,

& per Horas, Aña.

HEródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David. *Psalmus.* Dóminus regnávit, *cum reliq.* 17.

Aña. A bimátu & infra, occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

Aña. Angeli eórum semper vident fáciem Patris.

Aña. Vox in Rama audíta est, plorátus & ululátus, Rachel plorans filios suos.

Aña. Sub throno Dei omnes Sancti clamant: Víndica sánguinem nostrum Deus noster.

Capitulum. *Apoc.* 14.

VIdi supra montem Sion Agnum stantem, & cum eo centum quadragínta quátuor míllia, habéntes nomen ejus; & nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

Hymnus.

SAlvéte flores Mártyrum,
Quos lucis ipso in límine
Christi insecútor sústulit,
Ceu turbo nascéntes rosas.
Vos prima Christi víctima,
Grex immolatórum tener,
Aram sub ipsam símplices
Palma & corónis lúditis.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros.
℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Ad Benedictus, Antiphona.

Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt, & sequun-

[redacted]

r Agnum quocúmque

. *Oratio.*
us, cujus hodiérna die
præcónium Innocéntes
es non loquéndo, sed
do conféssi sunt: óm-
nobis vitiórum mala
ica; ut Fidem tuam,
lingua nostra lóquitur,
móribus vita fateátur.
óminum.
e fit commem. de Na-
e, *Aña.* Glória in ex-
Deo. & in terra pax
bus bonæ voluntátis,
i, allelúja.
tum fecit Dóminus,
.
táre suum, allelúja.
Concéde, quæsu-
29:
Stephano, Antiphona.
ius autem, plenus grá-
fortitúdine, faciébat
agna in pópulo.
seliérunt Stéphanum
noránti.
fecérunt planctum ma-
super eum.
. Da nobis, quæsu-
19.
Joanne, Antiphona.
Joánnes, qui supra
Dómini in cœna re-
: beátus Apóstolus,
eláta sunt secréta cæ-
℣. Hic est discípulus
ui testimónium pérhi-
his.
scimus, quia verum est
nium ejus.
. Ecclésiam tuam, *ut*
229.

Ad Tertiam, Antiphona.
A bimátu.
Capitulum. Vidi supra. 234.
℟. *brev.* Lætámini in Dómino * Et exultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exultáte.
Glória Patri. Lætámini.
℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delectántur in lætítia.

Ad Sextam, Antiphona.
Angeli eórum.

Capitulum. *Apoc. 14.*
HI sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: Vírgines enim sunt, & sequúntur Agnum, quocúmque íerit.
℟. *br.* Exúltent justi, * In conspéctu Dei. Exúltent.
℣. Et delectántur in lætítia. In conspéctu.
Glória Patri. Exúltent.
℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona.
Sub throno Dei.

Capitulum. *Apoc. 14.*
HI empti sunt ex homínibus primítiæ Deo & Agno, & in ore ipsórum non est invéntum mendácium: sine mácula enim sunt ante thronum Dei.
℟. *brève.* Justi autem * In perpétuum vivent. Justi.
℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In.
Glória Patri. Justi.
℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad

Ad Vesperas, Antiphona. Tecum princípium, *cum reliquis Antiphonis & Psalmis de Nativitate.* 217.
Capit. Vidi supra montem.
Hymn. Salvéte flores Mártyrum. 224. ℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant.
℟. Víndica sánguinem nostrum Deus noster.
Ad Magnificat, Antiphona. Innocéntes pro Christo Infántes occísi sunt, ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt: ipsum sequúntur Agnum sine mácula, & dicunt semper: Glória tibi Dómine.
Oratio. Deus, cujus hodiérna die. 235.
Deinde fit commemoratio S. Thomæ Cantuariensis, nisi fuerit Sabbatum, Antiphona. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.
℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DEus, pro cujus Ecclésia gloriósus Pontifex Thomas gládiis impiórum occúbuit; præsta, quæsumus, ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum.
Et fit commemor. de Nativitate. Antiphona. Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: hódie exúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúja.
℣. Notum fecit Dóminus, allelúja.
℟. Salutáre suum, allelúja.
Oratio. Concéde. 229.
Pro S. Stephano, Antiphona. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum.
℣. Stéphanus vidit cælos apértos. ℟. Vidit & introívit: beátus homo, cui cæli patébant.
Oratio. Da nobis. 229.
Pro S. Joanne, Antiphona. Exiit sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur: & non dixit Jesus; Non móritur: sed, Sic eum volo manére, donec véniam.
℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.
Oratio. Ecclésiam tuam. 229.
Si festum Nativitatis Domini, S. Stephani, S. Joannis Evangelistæ, SS. Innocentium, & eorum dies Octavæ venerint in Dominica, ipso die nihil fit de Dominica; sed die proximo post festum S. Thomæ Martyris fit de ea, ut infra. 249.
Si festum S. Thomæ venerit in Dominica, transfertur in ii. Feriam, & in Sabbato post Orationem SS. Innocentium dicitur Antiphona, ℣. & Oratio Dominicæ, quæ paulo infra habetur. 24.

Dein-

Grandi fit commem. Octavarum & in ii. Vesper. Dominica fit commem. S. Thomæ, & Octavarum.

In ii. Vesper. S. Thomæ, Antiphonæ & Psalmi de Nativitate. 217. quæ duplicantur. Capit. & alia de Sancto Silvestro, cum commemorat. S. Thomæ, & Octav.

IN FESTO S. THOMÆ
Episcopi & Martyris.
Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter Lect. ii. & iii. Noct. & Orationem.

Oratio.

DEus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit: præsta, quæsumus, ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Communi unius Martyris. A Miléto. xxiii.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

THomas, Londíni in Anglia natus, Theobáldo succéssit Cantuariénsi Epíscopo, & qui antea in administrándo Cancellaríæ múnere præcláre se gésserat, in Episcopáli officio fortis & invíctus fuit. Cum enim Henricus secúndus Angliæ rex, convocátis ad se Epíscopis & Procéribus regni, leges ferret utilitáti ac dignitáti Ecclesiásticæ repugnántes; ádeo constánter óbstitit régiæ cupiditáti, ut neque pollicitatiónibus, neque terróribus de senténtia decédens, próxime conjiciéndus in cárcerem clam recésserit. Inde propínqui ejus omnis ætátis ejécti, amíci, fautóres omnes, iis quibus per ætátem licéret, inrejurándo adstríctis, univérsos Thomam aditúros, si fortásse miserábili suórum calamitátis aspéctu moverétur, qui a sancto propósito privátis incómmodis deterréri mínime potuísset. Non respéxit carnem aut sánguinem, neque ullus in eo humanitátis sensus pastorális officii constántiam labefactávit.

℟. Honéstum. xxvi.

Lectio v.

COntulit ígitur se ad Alexándrum tértium Pontíficem, a quo benígne accéptus est: & inde proféctus, Mónachis Pontiniacénsis monastérii, Cisterciénsis Ordinis, ab eódem commendátus. Quod ut cognóvit Henrícus, missis ad convéntum Fratrum Cisterciénsium minácibus lítteris, Thomam e Pontiniaco monastério exturbáre conátur. Quare vir sanctus véritus ne sua causa mali áliquid Cisterciénsis família paterétur, sponte discéssit, & Ludovícum Gálliæ regem ejus invitátu convénit: ubi támdiu fuit, quoad Pontífice Máximo & ipso rege agéntibus,

ribus, ab exílio summa totíus regni gratulatióne revocátur. Qui dum boni pastóris officium secúrus exéquitur, ecce calumniatóres ad regem déferunt eum multa contra regnum & públicam quiétem molíri: ut proptérea sæpius conquererétur rex, se in suo regno cum uno sacerdóte pacem habére non posse.

℟. Desidérium ánimæ. xxvi.

Lectio vi.

Ex qua regis voce nefárii satéllites sperántes gratum se regi factúros, si Thomam e médio tóllerent; clam conveniéntes Cantuáriam, Epíscopum in templo vespertínis horis óperam dantem aggrediúntur. Qui cléricis templi áditus præclúdere conántibus accúrrens, óstium apéruit, illis usus verbis ad suos: Non est Dei Ecclésia custodiénda more castrórum: & ego pro Ecclésia Dei libénter mortem subíbo. Tum ad mílites: Vos Dei jussu cavéte, ne cuípiam meórum noceátis. Deinde flexis génibus, Deo, beátæ Maríæ, sancto Dionysio, & réliquis Sanctis ejus Ecclésiæ patrónis, Ecclésiam & seipsum comméndans, sacrum caput eádem constántia, qua iniquíssimi regis légibus resistíterat, ímpio ferro præcidéndum óbtulit, quarto Kaléndas Januárii anno Dómini millésimo centésimo septuagésimo primo; cujus cérebro respérsum est totíus templi paviméntum. Quem multis póstea illústrem miráculis idem Alexánder Pontifex rétulit in Sanctórum númerum.

℟. Stola jucunditátis. xxvii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap. 10.*

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisǽis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 59. in Joannem.

Magnum quiddam, dilectíssimi, magnum inquam est Ecclésiæ prælátio, & quæ multa índiget sapiéntia & fortitúdine, quálem Christus propósuit: ut ánimam pro óvibus ponámus, & numquam illas deserámus: ut lupo generóse resistámus. Hæc enim inter pastórem & mercenárium est differéntia. Alter própriæ, contémptis óvibus; alter, sua contémpta, óvium semper salúti invígilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, deceptóres duos méminit; furem mactántem & rapiéntem oves; & mercenárium permitténtem, neque defendéntem commíssas.

℟. Coróna áurea. xxix.

Lectio viii.

Quod superióri témpore Ezéchiel his verbis in-

[redacted]

infectátus est : Væ pastóribus Israel : nonne pascébant semetípsos ? Nonne greges pascúntur a pastóribus ? Sed illi contrárium faciébant , quod máximæ malítiæ genus est , & plurimórum causa malórum . Idcírco inquit : Neque quod abjéctum erat , reducébant ; neque quod perierat , quærébant : neque confráctum alligábant , neque infírmum consolidábant ; quód illam se , non gregem , pascébant . Idem & Paulus áliis verbis signíficat : Omnes quæ sua sunt , quærunt , non quæ Jesu Christi .

℟. Hic est vere. xxix.

Lectio ix.

VErum ab utróque se dissidére osténdit Christus : ab illis quidem , qui in aliórum perníciem véniunt , cum dicat , se proptérea venísse , ut vitam habérent , & abundántius habérent : ab his autem , qui oves a lupis rapi negligébant , dicendo se propter eas ánimam pónere , ne oves perírent . Nam cum Judæi ipsum interímere vellent , non proptérea déstitit a Doctrína , neque credéntes tradidit ; sed perstitit , & pértulit mortem , ideo frequénter inquit : Ego sum pastor bonus . Quæ cum nullo alii testimónio viderentur (quod enim póneret ánimam suam , non multo post demonstrátum est ; quod autem vitam habérent , & abundántius habérent , eventúrum erat in futúro sæculo) , álterum ab áltero confírmat.

Te Deum laudámus. 16.

Et fiunt Commemorationes de Octavis.

De Nativitate , Antiphona. Glória in excélsis Deo , & in terra pax homínibus bonæ voluntátis , allel. allel.

℣. Notum fecit Dóminus , allelúja . ℟. Salutáre suum , allelúja . *Oratio .* Concéde , quæsumus . 229.

Pro S. Stephano , Antiphona. Stéphanus autem , plenus grátia & fortitúdine , faciébat signa magna in pópulo .

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti .

℟. Et fecérunt planctum magnum super eum .

Oratio. Da nobis. 228.

Pro S. Joanne , Antiphona . Iste est Joánnes , qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit , beátus Apóstolus , cui reveláta sunt secréta cæléstia .

℣. Hic est discípulus ille , qui testimónium pérhibet de his . ℟. Et scimus quia verum est testimónium ejus .

Oratio . Ecclésiam tuam. 229.

Pro SS. Innocentibus , Antiph. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : Vírgines enim sunt , & sequúntur Agnum quocúmque ierit .

℣. Heródes irátus occídit multos púeros .

℟. In Béthlehem Judæ civitáte David .

Oratio . Deus , cujus hodiérna die . 235.

Si festum S. Thomæ non venerit in Dominica, Officium Dominicæ fit die immediate sequenti festum ipsius, nisi fuerit Sabbatum quia tunc de Dominica fit tantum commemorat. in die S. Silvestri, & in Sabbato fit Offic. de Octav. Nativ. ut inferius ponitur. 246.

DOMINICA
infra Oct. Nativitatis.

In ii. Vesper. S. Thomæ, quando non venerit in Dominica, Antiphona. Tecum princípium, *cum reliq. Antiphonis, & Psalmis de Nativit.* 217.

Capitulum. *Gal.* 4.

FRatres, Quanto témpore hæres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium, sed sub tutóribus & actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

Hymnus. Jesu Redémptor ómnium, *ut supra.* 203.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona Dum médium siléntium tenérent ómnia, & nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens sermo tuus Dómine a regálibus sédibus venit, allelúja.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre; Qui tecum vivit & regnat.

Deinde fit commemoratio S. Thomæ, Antiphona. Qui vult venire post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

DEus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit: præsta, quæsumus: ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum.

De Nativitate, Antiphona. Hódie Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli, hódie exúltant justi, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúja.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúja.

℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio.

COncéde, quæsumus omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

Pro S. Stephano, Antiph. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stephánus vidit cælos apértos. ℟. Vidit & introívit; beátus homo, cui cæli patébant.

Ora-

[redacted]

)a nobis, quæsu-

ımne, Antiphona.
mo: inter fratres,
[pulus ille non mó-
on dixit Jesus, Non
sed, Sic eum volo
lonec véniam.
ıonorándus est beá-
es. ℟. Qui supra
mini in cœna re-

:cléſiam tuam. 221.
ınocentibus, Antiph.
s' pro Christo in-
:ísi sunt, ab iníquo
ıtes interfécti sunt:
uúntur Agnum sine
& dicunt semper:
i Dómine.
hrono Dei omnes
mant.
ca sánguinem no-
ıs noster.
)eus, cujus hodiér-
15.
utinum omnia di-
ut in die Nativi-
4. præter Antipho-
enedictus & Magni-
ıtionem, & Lectio-
sponsoria.
le ponitur Epistola
ad Romanos, & de
iis ejus Epistolis le-
:e ad Septuages.
imo Nocturno.
pístola beáti Pauli
li ad Romános.
Cap. 1.
servus Jesu Chri-
vocátus Apóstolus,
in Evangélium Dei,
promíserat per Pro-
iemalis.

phétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem, qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte secúndum spíritum sanctificatiónis ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri: per quem accépimus grátiam & Apostolátum ad obediéndum Fídei in ómnibus Géntibus pro nómine ejus, in quibus estis & vos vocáti Jesu Christi: ómnibus qui sunt Romæ, diléctis Dei, vocátis Sanctis. Grátia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo.

℟. Hódie nobis de cælo pax vera descéndit: * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. Hódie.

Lectio ii.

PRimum quidem grátias ago Deo meo per Jesum Christum pro ómnibus vobis: quia Fides vestra annuntiátur in univérso mundo. Testis enim mihi est Deus cui sérvio in spíritu meo in Evangélio Fílii ejus, quod sine intermissióne memóriam vestri fácio semper in oratiónibus meis; óbsecrans, si quo modo tandem aliquándo prósperum iter hábeam in voluntáte Dei veniéns ad vos. Desídero enim vidére vos, ut áliquid impértiar vobis grátiæ spirituális ad confir-

mándum vos : id est, simul consolári in vobis per eam, quæ ínvicem est, Fidem vestram atque meam.

℟. Quem vidístis pastóres, dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit ? * Natum vídimus, & choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis ? & annuntiáte Christi nativitátem. Natum.

Lectio iii.

NOlo autem vos ignoráre, fratres, quia sæpe propósui veníre ad vos (& prohíbitus sum, usque adhuc) ut áliquem fructum hábeam & in vobis, sicut & in céteris Géntibus. Græcis ac Bárbaris, sapiéntibus & insipiéntibus débitor sum; ita (quod in me) promptum est & vobis, qui Romæ estis, evangelizáre. Non enim erubésco Evangélium. Virtus enim Dei est in salútem omni credénti, Judæo primum & Græco. Justítia enim Dei in eo revelátur ex Fide in Fidem : sicut scriptum est : Justus autem ex Fide vivit. Revelátur enim ira Dei de cælo super omnem impietátem & injustítiam hóminum eórum, qui veritátem Dei in injustítia détinent : quia quod notum est Dei, manifestum est in illis. Deus enim illis manifestávit.

℟. O magnum mystérium, & admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, jacéntem in præsépio. * Beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Beáta. Glória Patri. Beáta.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 9. de Nativ. Domini.

Lectio iv.

EXcédit quidem, dilectíssimi, multúmque superéminet humáni elóquii facultátem Divíni óperis magnitúdo, & inde óritur difficúltas fandi, unde adest rátio non tacéndi. Quia in Christo Jesu Fílio Dei non solum ad Divínam esséntiam, sed étiam ad humánam spectat natúram, quod dictum est per Prophétam : Generatiónem ejus quis enarrábit ? Utrámque enim substántiam in unam convenísse persónam, nisi Fides credat, sermo non éxplicat. Et ídeo nunquam matéria déficit laudis, quia nunquam súfficit cópia laudatóris.

℟. Beáta Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent, * Hódie génuit Salvatórem sæculi. ℣. Beáta quæ crédidit : quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. Hódie.

Lectio v.

GAudeámus igitur, quod ad eloquéndum tantæ misericórdiæ sacraméntum impares sumus : & cum salútis nostræ altitúdinem proméré non valeámus, sentiámus nobis bonum esse quod víncimur.

[illegible] enim ad cogni-
[illegible] magis pro-
, quam qui intélli-
rebus Divínis, étiam
[illegible] profíciat, semper
[illegible] quod quærat.
[illegible] se ad id, quod ten-
perveníssé præsúmit,
[illegible] réperit, sed in
[illegible] deficit.
[illegible] & immaculáta vir-
, quibus te láudibus éf-
nésclo: * Quia quem
[illegible] non póterant,
[illegible] contulísti.
[illegible] tu in mulíéri-
& benedíctus Fructus
tui. Quia.

Lectio vi.

autem infirmitátis no-
[illegible] perturbémur angú-
Evangélicæ nos & Pro-
adjuvant voces, qui-
accéndimur & docé-
[illegible] nos nativitátem Dó-
qua Verbum caro fa-
[illegible], non tam prætéri-
cólere, quam præsén-
[illegible] inspícere,
enim pastóribus pro
suórum custódia vi-
[illegible] nuntiávit Angelus,
[illegible] nostrum implévit audí-
[illegible] ídeo Domínicis óvi-
[illegible] sumus, quia verba
[illegible] édita cordis aure
[illegible], tamquam & in
[illegible] festivitáte dicátur:
[illegible] vobis gáudium
[illegible], quod erit omni pó-
quia natus est vobis
Salvátor, qui est Chri-
Dóminus, in civitáte

℟. Beáta víscera Maríæ vír-
ginis, quæ portavérunt ætér-
ni Patris Fílium: & beáta
úbera, quæ lactavérunt Chri-
stum Dóminum: * Qui hó-
die pro salúte mundi de vír-
gine nasci dignátus est.
℣. Dies sanctificátus illúxit
nobis: veníte Gentes, &
adoráte Dóminum. Qui.
Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap. 2.*

IN illo témpore: Erat Jo-
seph, & María mater Je-
su, mirántes super his, quæ
dicebántur de illo. Et réliqua.
Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ prope finem.

VIdes úberem in omnes
grátiam, Dómini gene-
ratióne diffúsam, & prophe-
tíam incrédulis negátam esse,
non justis. Ecce & Símeon
prophétat, in ruínam & re-
surrectiónem plurimórum ve-
nísse Dóminum Jesum Chri-
stum, ut justórum iniquo-
rúmque mérita discérnat: &
pro nostrórum qualitáte fa-
ctórum, judex verus & ju-
stus aut supplícia decérnat,
aut præmia.
℟. Verbum caro factum est,
& habitávit in nobis: * Et
vídimus glóriam ejus, glóriam
quasi unigéniti a Patre, ple-
num grátiæ & veritátis.
℣. Omnia per ipsum facta
sunt, & sine ipso factum est
nihil. Et vídimus.

Lectio viii.

ET tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. Nec líttera nec história docet, ex hac vita Maríam corporális necis passióne migrásse. Non enim ánima, sed corpus materiáli gládio transverberátur. Et ídeo prudéntiam Maríæ haud ignáram mystérii cæléstis osténdit. Vivum enim verbum Dei, & válidum, & acútius omni gládio acutíssimo; pénetrans usque ad divisiónem ánimæ & spíritus, ártuum quoque & medullárum, cogitatiónes cordis & secréta scrutátur animórum: quia nuda & apérta sunt ómnia Dei Fílio, quem consciéntiæ secréta non fallunt.

℟. O Regem cæli, cui tália famulántur obséquia! stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Jacet in præsépio, & in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Jacet.
Glória Patri. Jacet.

Lectio ix.

PRophetávit ítaque Símeon, prophetáverat virgo, prophetáverat copuláta conjúgio; prophetáre débuit étiam vídua; ne qua aut proféssio deésset, aut sexus. Et ídeo Anna & stipéndiis viduitátis, & móribus talis indúcitur, ut digna plane fuísse credátur, quæ Redemptórem ómnium venísse nuntiáret. Cujus mérita cum álibi descripsérimus, cum víduas hortarémur; hoc loco, quóniam ad ália properámus, non putámus iteránda.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

QUem vidístis pastóres? dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? Natum vídimus, & choros Angelórum collaudántes, Dóminum, allelúja, allel.

Psalmus. Dóminus regnávit cum reliquis. 17.

Antiphona. Génuit puérpera Regem, cui nomen ætérnum, & gáudia matris habens cum virginitátis honóre: nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúja.

Antiphona. Angelus ad pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum, quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúja.

Antiphona. Facta est cum Angelo multitúdo cæléstis exércitus laudántium Deum, & dicéntium: Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allel.

Antiphona. Párvulus fílius hódie natus est nobis, & vocábitur Deus, fortis, allelúja, allelúja.

Capitulum. *Gal. 4.*

FRatres: Quanto témpore hæres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium: sed sub tutóribus & actóribus est, usque ad præfinítum tempus a patre.

[redacted]

1. A Solis ortus cár-
26.
bum caro factum est,
a. ℟. Et habitávit in
allelúja.
nedictus, Antiphona.
nédium siléntium tené-
mnia, & nox in suo
médium iter perágeret,
otens sermo tuus, Dó
a regálibus sédibus
allelúja.

Oratio.

nípotens sempitérne
Deus, dírige actus no-
n beneplácito tuo: ut
nine dilécti Fílii tui
tur bonis opéribus a-
e: Qui tecum vivit.
r commemor. de Octav.
atis, & aliis Octa-
t supra post nonam Le-
sancti Thomæ. 239.
rimam, Antiphona.
vidístis.
l. Regi sæculórum. 26.
Christe Fili Dei vivi
rére nobis. ℣. Qui na-
de María vírgine.
bsolut. Capitul. dicitur
lum Nona, ut infrà.
Tertiam, Antiphona.
puérpera.
um, Fratres, Quanto
e. 244.
Verbum caro factum
Allelúja, allelúja. Ver-
℣. Et habitávit in no-
llelúja, allelúja.
Patri. Verbum.
: invocábit me, allel.
eg meus es tu, allel.
Sextam, Antiphona.
s ad Pastóres.

Capitulum. Gal. 4.

AT ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret: ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. br. Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja, Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Notum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Párvulus filius.

Capitulum. Gal. 4.

ITaque jam non est servus, sed filius: quod si filius, & hæres per Deum.

℟. br. Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja, Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Vidérunt.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

In secundis Vesp. Antiphonæ, Psalmi, Capitul. & Hymnus, ut supra in primis Vesperis.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Puer Jesus proficiébat ætáte & sapiéntia, coram Deo & homínibus.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus. 245.

Si dies post festum S. Thomæ fuerit Sabbatum, Officium

 fit

sit de Octava Nativitatis hoc modo. In secundis Vesperis sancti Thomæ omnia dicuntur sicut in secundis Vesper. diei Nativitatis, 217. (sed non duplicantur Antiphonæ:) & post Orationem Nativitatis fit commemorat. sancti Thomæ, deinde sancti Stephani, & aliarum Octavarum, ut supra post Orationem Dominicæ. 240.

Ad Matutinum omnia dicuntur sicut in die Nativitatis, 204. præter Lectiones primi & secundi Nocturni, & Responsoria, quæ dicuntur ut supra in Dominica: 240. & Lectiones tertii Nocturni, quæ dicuntur ut infra.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 1. b*

IN illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, & videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, circa medium.

VIdes festináre pastóres. Nemo enim cum desídia Christum requírit. Vides Pastóres Angelo credidísse: & tu Patri, Fílio, Spirítui Sancto, Angelis, Prophétis, & Apóstolis crédere non vis? Vide, quam signánter Scriptúra singulórum libret moménta verbórum. Festínant, inquit, Verbum vidére. Etenim cum caro Dominica cernitur, Verbum vidétur, quod est Fílius.

℟. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis: & vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a Patre, plenum grátiæ & veritátis. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Et vídimus.

Lectio viii.

NOn mediócre Fídei est hoc vidétur exémplum, quod vílis est persóna pastórum. Certe quo vílior ad prudéntiam, eo pretiósior ad Fidem. Non gymnásia refêrta sapiéntum, sed plebem Dóminus simpliciórem requisívit, quæ phaleráre audíta, & fucáre nescíret. Simplícitas enim quæritur, non ambítio desiderátur.

℟. O Regem cæli, cui tália famulántur obséquia! stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Jacet in præsépio, & in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Jacet. Glória Patri. Jacet.

Lectio ix.

NEc contemnénda sunt quasi vília verba pastórum. A pastóribus enim María Fidem cólligit. A pastóribus pópulus ad Dei reveréntiam congregátur. Miráti étiam sunt omnes, qui audiérunt, de his, quæ dicebántur a pastóribus ad ipsos: María autem conservábat ómnia verba

rs confitens in corde
... sanctæ Virgi-
ómnibus castitátem,
... minus ore pudíca,
... córpore, arguménta
conferébas in corde.
... laudámus. 16.
Laudes. omnia dicuntur
... Nativitate. 215.
... Orationem fit commem.
... Stephano, & reliquis
s, ut supra post ix. Lect.
Thoma. 239.
... omnia dicuntur si-
Nativ. Domini. 216.
Vesperas, Antiphona.
... princípium. *cum reli-*
Antiphonis & Psalmis de
... te, 217. & Antipho-
dicuntur Capitul. & ro-
de sancto Silvestro.
... S. Silvestri venerit
... minica, agitur de festo
... commem. Dominica in pri-
Vesperis & Laudib. cum
... mor. omnium Octav. &
Lectio erit de Homilia
... ica.

ESTO S. SILVESTRI
... apa & Confessoris.
Duplex.
... apitul. omnia de Com-
Confess. Pontif.
Oratio.
... quæsumus omnipo-
... tens Deus: ut beáti Sil-
Confessóris tui atque
... icis venerán da solém-
... & devotiónem nobis
... & salútem. Per Dó-
... nostrum.
... de fit commem. de Octa-
... ut supra post Orationem
... 240.

Ad Matutinum omnia de Com-
muni Confess. Pontific. præter
Lect. & Orationem.
De Epístola ad Romanos.
Lectio i. Cap. 2.

PRopter quod inexcusábilis es, o homo omnis, qui júdicas. In quo enim júdicas álterum, te ipsum condémnas, éadem enim agis, quæ júdicas. Scimus enim quóniam judícium Dei est secúndum veritátem in eos, qui tália agunt. Exístimas autem hoc, o homo, qui júdicas eos, qui tália agunt, & facis ea, quia tu effúgies judícium Dei? An divítias bonitátis ejus & patiéntiæ & longanimitátis contémnis? ignóras quóniam benígnitas Dei ad pœniténtiam te addúcit?
℟. Euge serve bone. liv.

Lectio ii.

SEcúndum autem durítiam tuam & impœnitens cor thesáurizas tibi iram in die iræ & revelatiónis justi judícii Dei, qui reddet unicuique secúndum ópera ejus; iis quidem, qui secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam & honórem & incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam: iis autem, qui sunt ex contentióne, & qui non acquiéscunt veritáti, credunt autem iniquitáti, ira & indignátio.
℟. Ecce sacérdos. liv.

Lectio iii.

TRibulátio & angústia in omnem ánimam hóminis operántis malum, Judæi primum, & Græci: glória autem

& honor & pax omni operánti bonum, Judæo primum, & Græco: non enim est accéptio personárum apud Deum. Quicúmque enim sine lege peccavérunt, sine lege períbunt & quicúmque in lege peccavérunt, per legem judicabúntur. Non enim auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur.

℟. Jurávit Dóminus. lv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SIlvéster Románus, patre Rufino, a prima ætáte óperam dedit Cyríno Presbytero; cujus doctrínam & mores egrégie imitátus, trigésimum annum agens, Présbyter sanctæ Románæ Ecclésiæ a Marcellíno Pontífice creátur. Quo in múnere cum omni laude Cléricis áliis antecélleret, in Melchíadis póstea locum succéssit, Imperatóre Constantíno. Cui imperatóri, cum lepræ curándæ causa, sibi ex infántium sánguine, medicórum consílio, bálneum parári jussísset, sancti Apóstoli Petrus & Paulus in quiéte apparuérunt: præcipiéntes ei, ut si ex lepra liberári vellet, omíssa ímpii bálnei immanitáte, Silvéstrum in Sorácte monte latitántem accérseret: a quo salutári lavácro recreátus, in omni ditióne Románi Impérii templa Christiáno more ædificári imperáret; sublatísque inánium deórum simulácris, vero Deo cultum adhibéret. Constantínus ígitur, cœléstibus mónitis obtémperans, Silvéstrum diligentíssime conquisítum, in quo Apostolórum imágines recognóscere, Baptísmo sanátur; & ad tuéndam propagandámque Christi Religiónem inflammátur.

℟. Invéni David. lvi.

Lectio v.

ITaque auctóre Silvéstro multas Basílicas ædificávit, quas sacris imagínibus donísque ac munéribus magnificentíssimis exornávit; facultáte étiam data Christiánis, quod ántea negátum erat, públice templa extruéndi. Hoc Pontífice hábita sunt duo Concília, Nicænum, ubi præsidéntibus ejus Legátis, præsénteque Constantíno, & trecéntis decem & octo Epíscopis, sancta & cathólica Fides explicáta est, Ario ejúsque sectatóribus condemnátis; quam étiam Synodum confirmávit, peténtibus Concílii Pátribus univérsis: & Románum; in quo interfúere ducénti octogínta quátuor Epíscopi, ubi íterum Aríus condemnátus est.

℟. Pósui adjutórium. lvii.

Lectio vi.

MUlta item decréta fecit Ecclésiæ Dei utília: in his, Ut a solo Epíscopo Chrísma conficerétur: Ut Présbyter Chrísmate baptizáti summum liníret vérticem: Ut Diáconi dalmáticis in Ecclésia

[redacted]

palla linóstima ad læ-
uterentur : ut in líneo
velo sacrificium altá-
nficerétur. Præscrípsit
s ómnibus, qui Ordí-
initiáti essent, exercén-
ıgulos Ordines in Ec-
, ántequam quísque ad
em gradum ascénderet :
icus clérico non infér-
imen : Ne clericus apud
num júdicem causam dí-
: Sábbati & Domínici
ómine retento, réliquos
madæ dies Feriárum nó
distínctos, ut jam ante
cléfia vocári cœperant,
ári vóluit : quo signifi-
ur, quotídie clericos,
a. cæterárum rerum cu-
mi Deo prorsus vacáre
e. Huic cæléfti prudén-
qua Ecclésiam admini-
t, insignis vitæ sáncti-
& benígnitas in páupe-
erpétuo respóndit. Quo
nere provídit, ut clé-
copiósis egéntes conjún-
geret : & sacris virgínibus quæ
ad victum necessária essent,
suppeditaréntur. Vixit in Pontificátu annos vigínti unum,
menses decem, diem unum.
Sepúltus est in cœmetério Priscíllæ, via Salária. Fecit Ordinatiónes septem mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quadragínta duos, Diáconos vigintiquínque, Epíscopos per divérsa loca sexagínta quinque.

℟. Iste est, qui ante. lvii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri præcíncti. *ut in Communi Confessoris non Pontificis.* lxxvii.

Responsoria de Communi Confessoris Pontificis.

Reliqua omnia usque ad Vesperas, sumuntur de Communi Confessoris Pontificis.

Et in fine Laudum fit commemor. de Octavis, ut supra post nonam Lectionem sancti Thomæ. 239.

IN CIRCUMCISIONE DOMINI.

ET OCTAVA NATIVITATIS.

Ad Vesperas, Antiphona.
O admirábile commércium! *cum reliquis de Laudib.* 259. *Psalm.* Dixit Dóminus. *cum reliquis ut in Officio beatæ Mariæ in Adventu.*

Capitulum. *Tit.* 2. *e*

APpáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos ut abnegántes impietátem & sæculária desidéria, sóbrie & juste & pie vivámus in hoc sæculo.

Hymn. Jesu Redémptor ómnium. 203.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Propter nímiam charitátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti, allel.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcunda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dominum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Et non fit aliquid singulare.

Ad Matutinum, Invitatorium. Christus natus est nobis: * Veníte, adorémus. *Psalm.* Veníte, exultémus. 2. *Hymn.* Jesu Redémptor ómnium. 203.

In primo Nocturno, Antiph. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. *Psalmus* 2.

QUare fremuérunt Gentes: * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion, montem sanctum ejus: * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, & dabo tibi

:s hæreditátem tuam: *
ssiónem tuam términ-
ræ.
eds in virga ferrea: *
quam vas figuli con-
eos.
ic reges intelligite: *
ai, qui judicátis ter-

: Dómino in timó-
& exultáte ei cum
.
éndite disciplínam,
lo irascátur Dómi-
& pereátis de via justa.
xárserit in brevi ira
* beáti omnes, qui
it in eo.
ña. Dóminus dixit
Fílius meus es tu,
lie génui te.
na. In sole pósuit
ulum suum: & ipse
a sponsus procédens
amo *suo*.

Psalmus 18.

. enárrant glóriam
i, * & ópera mánuum
núntiat firmaméntum
iéi erúctat verbum, *
cti índicat sciéntiam.
unt loquélæ, neque
s, * quorum non au-
voces eórum.
nem terram exívit
órum, * & in fi-
s terræ verba eórum.
e pósuit tabernácu-
n, * & ipse támquam
procédens de thála-
.
vit ut gigas ad cur-
viam; * a summo
éssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus: * & redémptor meus.

Antiphona. In sole pósuit tabernáculum suum: & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Antiphona. Elevámini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus : * orbis terrárum & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini : * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus & mundo corde : * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dñs virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Elevámini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ.

℣. Tamquam sponsus.

℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. *Cap. 3. & 4.*

QUid ergo ámplius Judæo est ? aut quæ utílitas circumcisiónis ? Multum per omnem modum. Primum quidem quia crédita sunt illis elóquia Dei. Quid enim si quidam illórum non credidérunt ? Numquid incredúlitas illórum Fidem Dei evacuábit ? Absit ? Est autem Deus verax : omnis autem homo mendax, sicut scriptum est : Ut justificéris in sermónibus tuis : & vincas cum judicáris. Si autem iníquitas nostra justítiam Dei comméndat, quid dicémus ? Numquid iníquus est Deus, qui fert iram ? (secúndum hóminem dico). Absit. Alióquin quómodo judicábit Deus hunc mundum ?

℟. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi : ecce de quo dicébam vobis : Qui post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur : qui de cælo venit, super omnes est. Cujus.

Lectio ii.

AN Judæórum Deus tantum ? Nonne & Géntium ? Immo & Géntium. Quóniam quidem unus est Deus, qui justíficat circumcisiónem ex Fide, & præpútium per Fidem. Legem ergo destrúimus per Fidem ? Absit : sed legem statúimus. Quid ergo dicémus invenísse Abraham patrem nostrum secúndum carnem ? Si enim Abraham ex opéribus justificá-

[redacted]

, habet glóriam, apud Deum. Quid t Scriptúra? Cré-aham Deo, & re-st illi ad justítiam. qui operátur, mer-mputátur secúndum sed secúndum dé-ii vero, qui non credénti autem in justíficat ímpium, fides ejus ad justí-indum propósitum r. Sicut & David itúdinem hóminis, accépto fert justítiam bus: Beáti quórum unt iniquitátes, & ecta sunt peccáta. sanctificátus illúxit eníte Gentes, & Dóminum: * Quia céndit lux magna

es, quam fecit Dó-xultémus, & læté-. Quia.

Lectio iii.

do ergo hæc in cir-lsióne tantum ma-tiam in præpútio? enim quia reputáta e fides ad justítiam. ergo reputáta est, cisióne, an in præ-on in circumcisió-r præpútio. Et si-pit circumcisiónis, i justítiæ fidei, quæ pútio, ut sit pater redéntium per præ-t reputétur & illis m, & sit pater cir-s, non tantum iis, qui sunt ex circumcisióne, sed & iis, qui sectántur vestígia fidei, quæ est in præpútio pa-tris nostri Abrahæ.

℟. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Deus Dómi-nus, & illúxit nobis: * Alle-lúja, allel. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

In secundo Nocturno, Antiph. Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum ver-bum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea be-nedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime:

Spécie tua & pulchritúdine tua * inténde, próspere pro-céde, & regna.

Propter veritátem & man-suetúdinem & justítiam, * & dedúcet te mirabíliter déx-tera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent: * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam & odísti iniquitátem: * proptérea un-xit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myr-

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini: * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ ætérnáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dñs virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Elevámini portæ ætérnáles, & introíbit Rex glóriæ.

℣. Tamquam sponsus.

℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. *Cap.* 3. & 4.

QUid ergo ámplius Judæo est? aut quæ utílitas circumcisiónis? Multum per omnem modum. Primum quidem quia crédita sunt illis elóquia Dei. Quid enim si quidam illórum non credidérunt? Numquid incredúlitas illórum Fidem Dei evacuábit? Absit. Est autem Deus verax: omnis autem homo mendax, sicut scriptum est: Ut justificéris in sermónibus tuis: & vincas cum judicáris. Si autem iniquitas nostra justítiam Dei comméndat, quid dicémus? Numquid iníquus est Deus, qui fert iram? (secúndum hóminem dico). Absit. Alióquin quómodo judicábit Deus hunc mundum?

℟. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi: ecce de quo dicébam vobis: Qui post me venit, ante me factus est: * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur: qui de cælo venit, super omnes est. Cujus.

Lectio ii.

AN Judæórum Deus tantum? Nonne & Géntium? Immo & Géntium. Quóniam quidem unus est Deus, qui justíficat circumcisiónem ex Fide, & præpútium per Fidem. Legem ergo destrúimus per Fidem? Absit: sed legem statúimus. Quid ergo dicémus invenísse Abraham patrem nostrum secúndum carnem? Si enim Abraham ex opéribus justificá-

:átus est; habet glóriam, 'ed non apud Deum. Quid :nim dicit Scriptúra? Crédidit Abraham Deo, & reputátum est illi ad justítiam. Ei autem, qui operátur, merces non imputátur secúndum grátiam, sed secúndum débitum. Ei vero, qui non operátur, credénti autem in eum, qui justíficat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam secúndum propósitum grátiæ Dei. Sicut & David dicit beatitúdinem hóminis, cui Deus accépto fert justítiam sine opéribus: Beáti quórum remíssæ sunt iniquitátes, & quorum tecta sunt peccáta.

℣. Dies sanctificátus illúxit nobis, veníte Gentes, & adoráte Dóminum: * Quia hódie descéndit lux magna in terris.

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, exultémus, & lætémur in ea. Quia.

Lectio iii.

Beatitúdo ergo hæc in circumcisióne tantum manet, an étiam in præpútio? Dícimus enim quia reputáta est Abrahæ fides ad justítiam. Quomodo ergo reputáta est, in circumcisióne, an in præpútio? Non in circumcisióne, sed in præpútio. Et signum accépit circumcisiónis, signáculum justítiæ fidei, quæ est in præpútio, ut sit pater ómnium credéntium per præpútium, ut reputétur & illis ad justítiam, & sit pater circumcisiónis, non tantum iis, qui sunt ex circumcisióne, sed & iis, qui sectántur vestígia fidei, quæ est in præpútio patris nostri Abrahæ.

℟. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, & illúxit nobis: * Allelúja, allel. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea. Allelúja.

Glória Patri. Allelúja.

In secundo Nocturno, Antiph. Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ: * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua & pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, & regna.

Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam, * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent: * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam & odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myr-

ginis, in quo Divínæ mystérii Angelo nuntiánte concépit: tunc speciósum forma præ filiis hóminum castis suscépit viscéribus: * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit & hóminem.

℣. Domus pudíci péctoris, templum repénte fit Dei, intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Et benedícta in ætérnum.

Lectio vi.

IN utráque ergo natúra idem est Dei Fílius nostra suscípiens, & própria non amíttens: in hómine hóminem rénovans, in se incommutábilis persevérans. Déitas enim, quæ illi cum Patre commúnis est, nullum detriméntum omnipoténtiæ súbiit, nec Dei formam servi forma violávit: quia summa & sempitérna esséntia, quæ se ad humáni géneris inclinávit salútem, nos quidem in suam glóriam tránstulit, sed quod erat, esse non déstitit. Unde cum Unigénitus Dei minórem se Patre confitétur, cui se dicit æquálem, veritátem in se formæ utriúsque demónstrat; ut & humánam probet imparílitas, & Divínam decláret æquálitas.

℟. Benedícta & venerábilis es virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris: * Jacébat in præsépio, & fulgébat in cælo.

℣. Dómine audívi audítum tuum, & tímui; considerávi ópera tua, & expávi: in médio [illegible] animálium. Jacébat. Glória Patri. Jacébat.

In tertio Nocturno Antiphona.

In princípio & ante sæcula Deus erat Verbum, & ipse natus est hódie Salvátor mundi.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exsúltet terra: * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini: * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ: propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux

Lux orta est justo: * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. In princípio & ante sæcula Deus erat Verbum, & ipse natus est hódie Salvátor mundi. *Aña.* Ante lucíferum génitus & ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dñs salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ: * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte & exultáte & psállite.

Psállite Dómino, in cíthara, in cíthara & voce psalmi: * in tubis ductílibus & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Aña. Ante lucíferum génitus & ante sæcula, Dóminus salvátor noster hódie nasci dignátus est. *Aña.* Nato Dómino Angelórum chorus canébat, dicens: Salus Deo nostro, sedénti super thronum, & Agno. *Psalmus 98.*

DOminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est; * & honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes, * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum; & adoráte scabéllum pedum ejus, * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in Sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præcéptum, quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte San-

ginis, in quo Divína mystéria Angelo nuntiánte concépit: tunc speciósum forma præ filiis hóminum castis suscépit viscéribus: * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit & hóminem.

℣. Domus pudíci péctoris, templum repénte fit Dei, intácta néſciens virum, verbo concépit Fílium. Et benedícta in ætérnum.

Lectio vi.

IN utráque ergo natúra idem est Dei Fílius nostra suscípiens, & própria non amíttens: in hómine hóminem rénovans, in se incommutábilis persevérans. Déitas enim, quæ illi cum Patre commúnis est, nullum detriméntum omnipoténtiæ súbiit, nec Dei formam servi forma violávit: quia summa & sempitérna esséntia, quæ se ad humáni géneris inclinávit salútem, nos quidem in suam glóriam tránstulit, sed quod erat, esse non déstitit. Unde cum Unigénitus Dei minórem se Patre confitétur, cui se dicit æquálem, veritátem in se formæ utriúsque demónstrat; ut & humánam probet impárilitas, & Divínam declaret æquálitas.

℟. Benedícta & venerábilis es virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris: * Jacébat in præsépio, & fulgébat in cælo.

℣. Dómine audívi audítum tuum, & tímui; considerávi ópera tua, & expávi: in médio duórum animálium. Jacébat.

Glória Patri. Jacébat.

In tertio Nocturno, Antiph. In princípio & ante sǽcula Deus erat Verbum, & ipse natus est hódie Salvátor mundi.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini: * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ: * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

[redacted]

erdíssimos fuísse non lá-
:; Numquid sanctus Achab?
nquid sancti pseudo pro-
tæ, quos ad Elíæ preces
r cæléstis injúriæ ignis
mpsit? Sed ille sanctus,
n in figúra futúri mysté-
pia legis Divínæ præscrí-
signábant: eo quod solus
tæ Ecclésiæ vírginis, ad
rándos pópulos Dei, im-
ulátæ fœcunditátis aperí-
genitále secrétum.
Deum laudámus. 16.
D LAUDES,
per Horas, Antiphona.
Admirábile commér-
cium! Creátor géneris
áni animátum corpus su-
s, de Vírgine nasci di-
us est; & procédens ho-
sine sémine, largítus est
is suam Deitátem.
mus. Dóminus regnávit.
reliquis. 17.
. Quando natus es inef-
liter ex vírgine, tunc im-
æ sunt Scriptúræ, sicut
ia in vellus descendísti,
lvum fáceres genus hu-
um: te laudámus Deus
ter. Aña. Rubum, quem
rat Móyses incombústum,
servátam agnóvimus tuam
ábilem virginitátem: Dei
itrix intercéde pro nobis.
. Germinávit radix Jesse:
est stella ex Jacob: vir-
péperit Salvatórem: te lau
us Deus noster.
. Ecce María génuit no-
Salvatórem, quem Joán-
videns exclamávit, di-
; Ecce Agnus Dei, ecce, qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum. *Tit. 2. c.*

APpáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem & sæculária desidéria, sóbrie & juste & pie vivámus in hoc sæculo.

Hymnus. A solis ortus cárdine. 216.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mirábile mistérium declarátur hódie innovántur natúræ: Deus homo factus est; id, quod fuit permánsit; & quod non erat assúmpsit; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Oratio. Deus, qui salútis ætérnæ. 250.

Ad Tertiam, Antiphona.
Quando natus es.
Capitulum. Appáruit.
℟. *brev.* Verbum caro factum est, * Allelúja, allelúja. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Verbum.
℣. Ipse invocábit me, allelúja. ℟. Pater meus es tu, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona.
Rubum quem víderat Móyses.

Capitulum. *Hebr. 1. c.*

ET: Tu in princípio Dómine terram fundásti; & ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℟. *br.* Notum fecit Dóminus,
* Al-

* Allelúja, allelúja. Notum ℣. Salutáre suum. Allelúja allel. Glória Patri. Notum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce María.

Capitulum. *Hebr. 1. c*

IPsi períbunt, tu autem permanébis, & omnes sicut vestiméntum veteráscent, & velut amíctum mutábis eos, & mutabúntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient.

℟. *br.* Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja. Vidérunt. ℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja. Glória Patri Vidérunt.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Ad Vesperas, Antiphona. O admirábile. *cum reliquis de Laud.* 259. *Psalmi, Capitul. & Hymnus, ut suprà in primis Vesperis.* 250.

℣. Notum fecit Dñs, allel. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Magnum hæreditátis mystérium; templum Dei factus est úterus nesciéntis virum: non est pollútus ex ea carnem assúmens: omnes gentes vénient, dicéntes: Glória tibi Dómine.

Oratio. Deus, qui salútis ætérnæ. 250.

Deinde pro sancto Stephano, Añt. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo. ℣. Stéphanus vidit cælos apértos. ℟. Vidit & introívit, beatus homo, cui cæli patébant.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui primítias mártyrum in beáti Levítæ Stéphani sánguine dedicásti; tríbue quæsumus; ut pro nobis intercéssor exístat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

De aliis Octavis in his Vesperis nihil fit.

IN OCTAVA
sancti Stephani.

Duplex.

Omnia dicuntur, ut in die festi, 220. præter Lectiones & Orationem.

Et fit commem. de aliis Octav.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. *Cap. 7. f*

DUra cervíce, & incircumcísis córdibus & áuribus, vos semper Spirítui Sancto resístitis, sicut patres vestri, ita & vos. Quem Prophetárum non sunt persecúti patres vestri? Et occidérunt eos, qui prænuntiábant de advéntu Justi, cujus nunc vos proditóres & homicídæ fuistis: qui accepístis legem in dispositióne Angelórum, & non custodístis. Audiéntes autem hæc, dissecabántur córdibus suis, & stridébant déntibus in eum.

℟. Stéphanus autem. 219.

Le-

Lectio ii.

Cum autem esset plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum, vidit glóriam Dei, & Jesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce vídeo cælos apértos, & Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Exclamántes autem voce magna, continuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem lapidábant: & testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem & dicéntem: Dómine Jesu, súscipe spíritum meum.

℟. Vidébant omnes 220.

Lectio iii.

Pósitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino. Saulus autem erat conséntiens neci ejus. Facta est autem in illa die persecútio magna in Ecclésia, quæ erat Jerosólymis: & omnes dispérsi sunt per regiónes Judææ & Samaríæ, præter Apóstolos. Curavérunt autem Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum.

℟. Intuéns in cælum. 220.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Serm. 2. de S. Stephano.

Lectio iv.

Post hestérnum festivíssimum diem, quo Salvatóris nostris Christi nobis natívitas illúxit, étiam hodiérnus dies beáti mártyris Stéphani coróna illustrátur. Mártyris illíus mérita nulla pars orbis ignórat, passus enim est in ipso princípio Ecclésiæ, idest, in ipsa urbe Jerosólyma. Ibi enim Diáconus ministrávit: & in ipso juventútis flore decórem ætátis suæ sánguine purpurávit. Pássio ejus insígnis est, multúmque mirábilis. Hanc modo de libro Actuum Apostolórum cum legerétur, non solum audívimus, sed étiam óculis spectávimus.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem. 221.

Lectio v.

Christus ergo caput Mártyrum prior passus est pro nobis, relínquens vobis exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Cujus passiónis vestígia prosecútus beatíssimus Stéphanus, confiténdo Christum lapidátus a Judæis, corónam méruit tamquam suo sibi nómine pósitam. Stéphanus enim Græce, Latíne coróna appellátur. Jam corónæ nomen habébat, & ídeo palmam martyrii suo nómine præferébat.

℟. Impetum fecérunt. 221.

Lectio vi.

Qui cum lapidarétur, non solum non expectábat de persecutóribus reportáre vindíctam, sed eis pótius a Deo véniam postulábat. Meminérat enim dixísse Dómi-

num:

num: Mihi vindíctam, ego retríbuam, dicit Dóminus. Et íterum: Ne díxeris: Ulcíscar me de inimícis meis; sed expécta Dóminum, ut tibi auxílio sit. Expectáre nos jubet Dóminus Deus: ut in die futúræ retributiónis cum sanctis Martyribus vindicémur.

℟. Impii super justum. 222.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 23. d*

IN illo témpore: Dicébat Jesus scribis & Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas & Sapiéntes & Scribas: & ex illis occidétis & crucifigétis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in cap. 23. Matthæi.

JErúsalem, Jerúsalem, quæ occídis Prophétas. Jerúsalem non saxa & ædifícia civitátis, sed habitatóres vocat: quam plangit patris afféctu, sicut & in álio loco légimus, quod vídens eam, fléverit. In eo autem, quod dicit: Quóties vólui congregáre filios tuos; omnes retro Prophétas a se missos esse testátur. Gallínæ quoque similitúdinem congregántis sub alas pullos suos, in Cántico Deuteronómii légimus: Sicut áquila prótegit nidum suum, & super pullos suos desiderávit; expándens alas suas, suscépit eos, & tulit super pennas suas.

℟. Stéphanus servus. 222.

Lectio viii.

ECce relinquétur vobis domus vestra desérta. Hoc ipsum ex persóna Jeremíæ jam ante díxerat: Relíqui domum meam, dimísi hæreditátem meam: facta est mihi hæréditas mea quasi spelúnca hyænæ. Desértam Judæórum domum, idest templum illud, quod fulgébat angústius, óculis comprobámus, quia habitatórem Christum pérdidit, & hæreditátem prærípere géstiens, occídit hærédem.

℟. Patefáctæ sunt. 223.

Lectio ix.

DIco enim vobis, non me vidébitis ámodo, donec dicátis: Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Ad Jerúsalem lóquitur, & ad pópulum Judæórum. Versículum autem istum, quo & párvuli atque lacténtes in ingréssu Jerúsalem Dómini Salvatóris usi sunt, quando dixérunt: Benedíctus qui venit in nómine Dómini, hosánna in excélsis; sumpsit de centésimo décimo séptimo Psalmo, qui manifésté de advéntu Dómini scriptus est.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, & per Horas, Antiphona. Lapidavérunt, *cum reliquis.* 223.

Pro commem. sancti Joannis, Ant. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœ-

na

[redacted]

recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his. ℟. Et scimus quia verum est testimónium ejus.

Oratio.

Ecclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui & Evangelístæ illumináta doctrínis ad dona pervéniat sempitérna.

Pro SS. Innocentibus, Aña. Hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt, & sequúntur Agnum, quocúmque íerit.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Judæ civitáte David.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt; ómnia in nobis vitiórum mala mortífica ; ut Fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, etiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

In ii. Vesper. Aña de Laudib. Stephani. Lapidavérunt. *cum reliquis.* 223. *Psalm.* Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica*, 120. *& loco ultimi*, *Psalm.* Crédidi. 124.

Deinde fit de sancto Joanne. *Capitulum.* Qui timet Deum. *Hymnus.* Exúltet orbis, &c. ℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit.

Ad Magnificat, Antiphona. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cœna recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

Oratio. Ecclésiam tuam. *ut suprà.* 263.

Pro S. Stephano, Antiphona. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cælos apértos. ℟. Vidit & introívit; beátus homo, cui cæli patébant.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus. 260.

Pro SS. Innocentibus, Aña. Innocéntes pro Christo infántes occísi sunt, ab iníquo rege lacténte interfécti sunt : ipsum sequúntur Agnum sine mácula, & dicunt semper : Glória tibi Dómine.

℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. ℟. Vindica sánguinem nostrum Deus noster.

Oratio. Deus, cujus hodiérna die. 263.

IN OCTAVA
S. Joannis. Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die, præter Lectiones.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. *Cap. 4.*

Post hæc vidi : & ecce óstium apértum in cælo, & vox prima, quam audívi, tamquam tubæ loquéntis mecum, dicens ; Ascénde huc, & osténdam tibi quæ opórtet

ræ fieri poſt hæc. Et ſtatim fui in ſpíritu, & ecce ſedes pósita erat in cælo; & ſupra ſedem ſedens. Et qui ſedébat, ſímilis erat aſpéctui lápidis jáſpidis & sárdinis: & iris erat in circúitu ſedis, ſímilis viſióni ſmarágdinæ. Et in circúitu ſedis ſedília vigintiquátuor: & ſuper thronos vigínti quátuor ſenióres ſedéntes, circumamícti veſtiméntis albis, & in capítibus eórum corónæ áureæ.

℟. Valde honorándus. 226.

Lectio ii.

ET de throno procedébant fúlgura, & voces & tonítrua: & ſeptem lámpades ardéntes ante thronum, qui ſunt ſeptem Spíritus Dei. Et in conſpéctu ſedis tamquam mare vitreum símile cryſtállo: & in médio ſedis, & in circúitu ſedis quátuor animália plena óculis ante & retro. Et ánimal primum símile leóni, & ſecúndum ánimal símile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quaſi hóminis, & quártum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, ſingula eórum habébant alas ſenas: & in circúitu & intus plena ſunt óculis.

℟. Hic eſt diſcípulus. 226.

Lectio iii.

ET réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus omnípotens, qui erat, & qui eſt, & qui ventúrus eſt. Et cum darent illa animália glóriam & honórem & benedictiónem ſedénti ſuper thronum, viventi in ſæcula ſæculórum, procidébant vigínti quátuor ſenióres ante ſedéntem in throno, & adorábant vivéntem in ſæcula ſæculórum, & mittébant corónas ſuas ante thronum, dicéntes: Dignus es, Dómine Deus noſter, accípere glóriam & honórem & virtútem, quia tu creáſti ómnia; & propter voluntátem tuam erant, & creáta ſunt.

℟. Hic eſt beatíſſimus. 216.

In ſecundo Nocturno.

Ex Tractátu ſancti Auguſtíni Epíſcopi in Joánnem.

Tract. 36. *Lectio iv.*

IN quátuor Evangéliis, vel pótius quátuor libris uníus Evangélii, ſanctus Joánnes Apóſtolus non immérito ſecúndum intelligéntiam ſpiritálem áquilæ comparátus, áltius multóque ſublímius áliis tribus eréxit prædicatiónem ſuam; & in ejus erectióne étiam corda noſtra érigi vóluit. Nam cæteri tres Evangeliſtæ tamquam cum hómine Dómino in terra ambulant, & de Divinitáte ejus pauca dixérunt: iſtum autem quaſi pigúerit in terra ambuláre ſicut in ipſo exórdio ſui ſermónis intónuit, eréxit ſe non ſolum ſuper terram, & ſuper omnem ámbitum áeris & cæli, ſed ſuper omnem étiam exércitum Angelórum, omnémque conſtitutiónem inviſibílium Poteſtátum, & pervénit ad eum, per quem facta

[redacted]

cta sunt ómnia: dicéndo: In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. ℟. Qui vícerit. 227.

Lectio v.

HUic tantæ sublimitáti princípii étiam cætera cóngrua prædicávit, & de Dómini Divinitáte, quómodo nullus álius, est locútus, hoc eructábat, quod bíberat. Non enim sine causa de illo in isto ipso Evangélio narrátur, quia & in convívio super pectus Dómini discumbébat. De illo ergo péctore in secréto bibébat, sed quod in secréto bibit, in manifésto eructávit: ut pervéniat ad omnes Gentes non solum incarnátio Filii Dei, pássio & resurréctio sed étiam quod erat ante incarnatiónem únicus Patri, Verbum Patris, coætérnus Generánti, æquális ei a quo missus est.
℟. Diligébat autem. 227.

Lectio vi.

AQuila ipse est Joánnes, sublímium prædicátor, & lucis intérnæ atque ætérnæ ixi, óculis contemplátor. Dicúntur enim & pulli aquilárum a paréntibus sic probári, patris scílicet ungue suspénsi, & rádiis solis oppóni. Qui firme contemplátus fúerit, filius agnóscitur; si ácie palpitáverit, tamquam adulterínus ab ungue dimíttitur. Jam ergo vidéte, quam sublímia loqui débuit, qui est áquilæ om a á us: & tamen étiam nos humi repéntes infírmi, & vix ullíus moménti inter hómines, audémus tractáre ista, & ista expónere: & putámus nos aut cápere posse cum cogitámus, aut capi dum dícimus. ℟. In médio. 227.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap. 21. d*

IN illo témpore: Dixit Jesus Petro: Séquere me. Convérsus Petrus, vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysost.

Homilia 87. in Joannem circa medium.

CUm magna Christus Petro communicásset, orbis terrárum curam demandásset, martyrium prædixísset, & majórem erga eum dilectiónem testátus esset: cum vellet Petrus Joánnem sócium & collégam, inquit: Hic autem quid? Numquid eámdem viam aggrediétur? Et quemádmodùm in cœna interrogáre non ausus, Joánnem suffécit, ita nunc vicem reddit, arbitrátus eum velle, sed non audére de se sciscitári. Tum Christus, Si eum volo manére donec véniam, quid ad te? ℟. In illum. 228.

Lectio viii.

NAm cum nímia id charitáte díceret Petrus, nec ab eo dívidi vellet, osténdens Christus, quod quantávis eum dilectióne prosequerétur, suam ássequi

non posset, inquit: Si eum volo manére, quid ad te? His verbis nos erúdiens, neque doléndum, neque curiósius præter Divínam voluntatem investigándum. Nam cum Petrus semper in hujúsmodi interrogatiónes ferventius prosilíret, íterum ejus fervórem retúndens, quod non sit ultérius inquiréndum, in hunc modum respóndit.
℟. Iste est Joánnes. 228.

Lectio ix.

EXiit ergo sermo iste inter fratres, quod discípulus ille non móritur, & non dixit ei Jesus, quia non móritur: sed, Si eum volo manére donec véniam, quid ad te? Noli arbitrári, inquit, eódem modo me de vobis disposuísse. Hoc autem dixit, ut intempestívum afféctum & consuetúdinis desidérium tólleret. Cum enim essent orbis terrárum curam susceptúri, simul ámplius esse non oportébat: magnum enim fuísset mundo detriméntum. Idcírco, inquit; Opus suscepísti, id considera, pérfice, labóra, & te certamínibus expóne. Quid ad te, si volo eum manére hic? tu officium tuum cura, & exéquere.
Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, Antiphona.
Valde honorándus, *cum reliquis* 228. *Capitul. Hymnus,* ℣. *& Antiphona ad Benedictus, ibidem.*

Pro comm. SS. Innocentium.
Aña. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt, & sequúntur Agnum quocúmque íerit. ℣. Heródes irátus occídit multos púeros.
℟. In Béthlehem Judææ, civitáte David. *Oratio.*

DEus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes mártyres non loquéndo, sed moriéndo confésst sunt, ómnia in nobis vitiórum mala mortífica: ut Fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dñm.

Ad Horas omnia ut in festo. 228.

In secundis Vesperis Antiphonæ de Laudibus festi. Valde honorándus. 228.

Psalm. ut in ii. Vesper. de Communi Apostolor. xiii.

Capitulum, & alia, ut in die 228. *cum commemor. SS. Innocentium, Antiphona.* Hi sunt, qui cum muliéribus. ℣. Heródes irátus.

Oratio. Deus, cujus hodiérna die, *ut supra.*

I N O C T A V A

SS. Innocentium.

Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die 13. *præter Lectiones, & omittitur Responsorium, cujus loco dicitur.*
Te Deum laudámus. 16.

In primo Nocturno.

De Epistola ad Románes.

Lectio i. *Cap.* 5.

JUstificáti ergo ex Fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum; per quem & ha-

[redacted]

& habémus accéssum per Fidem in grátiam istam, in qua stamus, & gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Non solum autem, sed & gloriámur in tribulatiónibus; sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem; spes autem non confúndit: quia cháritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℞. Centum quadragínta. 231.

Lectio ii.

UT quid enim Christus, cum adhuc infirmi essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est? Vix enim pro justo quis móritur; nam pro bono forsitan quis áudeat mori. Commméndat autem charitátem suam Deus in nobis: quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est; multo ígitur magis nunc justificáti in Sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. ℞. Sub altáre. 231.

Lectio iii.

SI enim, cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii ejus; multo magis reconciliáti, salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem: sed & gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Proptérea sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, & per peccátum mors, & ita in omnes hómines mors pertransíit, in quo omnes peccavérunt.

℞. Adoravérunt. 232.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Episc.

Sermone 1. de Innocentibus.

Lectio iv.

NAscénte Dómino luctus cœpit, non cælo, sed mundo: indícitur mátribus lamentátio, Angelis exultátio, infántibus transmigrátio. Deus est, qui natus est. Innocéntes illi debéntur víctimæ, qui venit damnáre mundi malítiam. Agnélli debent immolári, quia Agnus futúrus est crucifígi, qui tollit peccáta mundi. Sed oves úlulant matres quia agnos perdunt sine voce balántes. Grande martyrium, crudele spectáculum! Exímitur machæra, & nulla intérvenit causa: sola stridet invídia, cum qui natus est, nulli fáciat violéntiam. Sed oves cérnimus matres, quæ super agnos lugent. Vox in Rama audita est, plorátus & ululátus magnus. Pígnora sunt, non crédita, sed creáta: non depósita, sed expósita. ℞. Effudérunt sánguinem. 232.

Lectio v.

TEstis est ipsa natúra, quæ pugnábat in mártyres, cum tyránnus jactáret infántes. Mater crines cápitis dissipábat, quæ ornaméntum cápitis amittébat. Quantis modis infántem volébat abscóndere, & ipse se infántulus publicábat! Ne-

scièbat tacére, quia necdum didícerat formidáre. Pugnábat mater & cárnifex: ille trahébat, illa tenébat. Ad carníficem mater clamábat: Quid séparas a me, quem génui ex me? Uterus génuit, non mansit ille, cum vixit, úbera mea frustra lacte contórquens. Caute portávi, quem a te vídeo manu crudéli jactári. Modo eum effudérunt víscera mea, & tu elídis ad terram? ℟. Isti sunt. 232.

Lectio vi.

ALia acclamábat mater, cum exáctor latro non compélleret simul occídi cum párvulo matrem: Ut quid me dimíttis inánem? Si culpa est, mea est: si non est crimen, junge mortem, & líbera matrem. Alia dicébat: Quid quæritis? Unum quæritis, & multos occíditis, & ad unum, qui unus est attíngere non potéstis. Alia contra clamábat: Veni jam, veni Salvátor mundi, quámdiu quæréris? Nullum times; vídeat te miles, & nostros non occídat infántes, miscebátur lamentátio matrum, & ad cælum transíbat oblátio parvulórum. ℟. Isti sunt. 233.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 2. b*

IN illo témpore: Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, & áccipe púerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum: & esto ibi usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóstomi

Ex Homilia 8. in Matthæum, ante medium.

QUæ cum audísset Joseph, nequáquam passus est scándalum, neque dixit: Incérta ista res est ac prorsus ambígua. Tu paulo ante dicébas, quia salvábit pópulum suum, & nunc se ipsum quidem non potest de perículis liberáre; sed fuga nobis est necessária, & peregrinátio ac transmigrátio longínqua. Contrária omníno sunt facta promíssis. Sed horum nihil prorsus oppónit; vir enim erat fidélis; neque reversiónis tempus curióse inquírit, quod útique ab Angelo non significáte fúerat expréssum; Sed esto ibi, inquit, úsquequo dicam tibi. ℟. Cantábant. 233.

Lectio viii.

VErum ille nec per ista quidem factus est ségnior, sed obedívit libénter, & crédidit, omnes prorsus tribulatiónes cum gáudio sustinéndo. Enim vero miséricors Deus mœstis rebus quædam étiam jucúnda permíscuit. Quod certe in Sanctis ómnibus facit; quos neque tribulatiónes neque jucunditátes sinit habére contínuas; sed tum de advérsis, tum ex prósperis justórum vitam quasi admirábili varietáte contéxit. Quod hic quoque eum fecísse consídera.

℟. Vidi sub altáre Dei ánimas

In-

interfectórum propter verbum Dei, quod habébant; & clara voce dicébant. * Víndica Dómine sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. ℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. Víndica. Glória Patri. Víndica.

Lectio ix.

Vidéndo quippe sanctus Joseph grávidam vírginem, in conturbatiónem íncidit máximam; sed ádfuit repénte Angelus, timórem prorsus extínguens. Deinde videns Púerum natum, máxima exaltatióne replétus est: sed rursus huic étiam gáudio perículum grande succéssit: cum tota ítaque cívitas turbarétur, ipse rex fúreret, & ad necem Púerum quæreret. Sed & hunc mœrórem ália rursus lætítia subsecúta est, apparítio vidélicet stellæ, & adorátio Magórum. Post hanc quoque jucunditátem, íterum perículum, ferrímque formído; Quærit, inquit, Heródes ánimam Púeri, & fúgere necésse est, & in longínqua transíre.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes & per Horas, omnia ut in die Festi, 234. omissis commemorationibus.

In II. Vesperis Antiphonæ de Laudibus 236. Psalm. de Dominica 120. & loco ult. Psalm. Credidi 224. *reliqua ut in die 236.*

Post Orationem S. Innocentium fit commem. de Vigilia Epiph. Ant. Puer Jesus proficiebat ætáte & sapiéntia coram Deo & homínibus. ℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. ℟. Salutáre suum, allelúja.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre.

Deinde fit commem. S. Telesphori Papæ & Mart. Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit, fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Telésphori mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

IN VIGILIA *Epiphaniæ.*

Officium fit Semiduplex.

Ad Matut. omnia dicuntur ut in Octav. Nativitatis 250. exceptis Lectionibus, & aliis, quæ infra ponuntur.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Románes.

Lectio i. *Cap. 7.*

An ignorátis fratres, (sciéntibus enim legem loquor) quia lex in hómine

ne dominátur quanto témpore vivit? Nam quæ sub viro est múlier, vivénte viro, alligáta est legi: si autem mórtuus fúerit vir ejus, solúta est a lege viri. Igitur, vivénte viro, vocábitur adúltera, si fúerit cum álio viro: si autem mórtuus fúerit vir ejus, liberáta est a lege viri; ut non sit adúltera, si fúerit cum álio viro.

℟. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi: ecce de quo dicébam vobis: Qui post me venit, ante me factus est, * Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur, qui de cælo venit, super omnes est. Cujus.

Lectio ii.

Itaque, fratres mei, & vos mortificáti estis legi per corpus Christi: ut sitis altérius, qui ex mórtuis resurréxit, ut fructificémus Deo. Cum enim essémus in carne, passiónes peccatórum, quæ per legem erant, operabántur in membris nostris, ut fructificárent morti. Nunc autem solúti sumus a lege mortis, in qua detinebámur, ita ut serviámus in novitáte spíritus, & non in vetustáte lítteræ.

℟. Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte gentes, & adoráte Dóminum: * Quia hódie descéndit lux magna in terris. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea. Quia.

Lectio iii.

Quid ergo dicémus? lex peccátum est? Absit. Sed peccátum non cognóvi, nisi per legem; nam concupiscéntiam nesciébam, nisi lex díceret: Non concupísces. Occasióne autem accépta, peccátum per mandátum operátum est in me omnem concupiscéntiam. Sine lege enim peccátum mórtuum erat. Ego autem vivébam sine lege aliquándo. Sed cum venísset mandátum, peccátum revíxit.

℟. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, & illúxit nobis, * Allelúja, allelúja. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea. Allelúja. Glória Patri. Allelúja.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustini Episc.

Sermone 13. de Tempore.

Lectio iv.

Dominus noster Jesus Christus, fratres caríssimi, qui in ætérnum est cunctórum Creátor, hódie de matre nascéndo factus est nobis Salvátor. Natus est nobis hódie in témpore per voluntátem, ut nos perdúcat ad Patris æternitátem. Factus est Deus homo, ut homo fieret Deus: ut panem Angelórum manducáret homo, Dóminus Angelórum hódie factus est homo.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dómi-

rum: * Quia cum essem párvula, plácui Altissimo, & de meis viscéribus génui Deum & hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Quia.

Lectio v.

HOdie impléta est prophetía illa, quæ dicit: Roráte cæli désuper, & nubes pluant justum: aperiátur terra, & gérminet Salvatórem. Factus est ígitur qui fécerat, ut inveniréтur qui períerat. Sic enim in Psalmis homo confitétur: Priúsquam humiliárer, ego peccávi. Peccávit homo, & factus est reus; natus est homo Deus, ut liberarétur reus. Homo ígitur cécidit, sed Deus descéndit. Cécidit homo miserabíliter: descéndit Deus misericórditer. Cécidit homo per supérbiam, descéndit Deus cum grátia.

℟. Confirmátum est cor vírginis, in quo Divína mystéria Angelo nuntiánte concépit; tunc speciósum forma præ fíliis hóminum castis suscépit viscéribus: * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit & hóminem.

℣. Domus pudíci péctoris, templum repénte fit Dei; intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Et.

Lectio vi.

O Mirácula, o prodígia, fratres mei, natúræ jura mutántur in hómine! Deus náscitur, virgo sine viro gravidátur, viri nésciam sermo Dei marítat: simul facta est mater & virgo; mater facta, sed incorrúpta, virgo habens fílium, nésciens virum; semper clausa, sed non infœcúnda. Solus enim sine peccáto est natus, quem sine virili compléxu non concupiscéntia carnis, sed obediéntia génuit mentis.

℟. Benedícta & venerábilis es virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris: * Jacébat in præsépio, & fulgébat in cælo.

℣. Dómine audívi audítum tuum, & tímui: considerávi ópera tua, & expávi: in médio duórum animálium. Jacébat.

Glória Patri. Jacébat.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 2. d*

IN illo témpore: Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, & áccipe púerum & matrem ejus, & vade in terram Israel. Et réliqua.

Homil. S. Hierónymi Presbyt.

Lib. 1. Comment. in cap. 1. Matthæi.

EX hoc loco intellígimus non solum Heródem, sed & Sacerdótes & Scribas eódem témpore necem Dómini fuisse meditátos. Qui surgens accépit púerum & matrem ejus. Non dixit: Accépit fílium suum & uxórem

suum:

suam: sed púerum & matrem ejus; quasi nutrítius, non marítus.

℟. Sancta & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus Fructus ventris tui. Quia.

Lectio viii.

AUdiens autem quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire. Multi labúntur erróre propter ignorántiam históriæ, putántes eúmdem esse Heródem, a quo in passióne sua Dóminus irridétur, & qui nunc mórtuus esse referátur. Ergo Heródes ille, qui cum Piláto póstea amicítias fecit, hujus Heródis filius est, frater Archelái.

℟. Néscíens mater virgo virum, péperit sine dolóre, * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum sola virgo lactábat úbere de cælo pleno.

℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: intácta néscíens virum, verbo concépit Fílium. Salvatórem. Glória Patri. Salvatórem.

Lectio ix.

QUóniam Nazaræus vocábitur. Si fixum de Scriptúris posuísset exémplum, numquam díceret: Quod dictum est per Prophétas; sed simplíciter, Quod dictum est per Prophétam: nunc autem pluráliter Prophétas vocans, osténdit se non verba de Scriptúris sumpsísse, sed sensum. Nazaræus sanctus interpretátur; Sanctum autem Dóminum futúrum omnis Scriptúra commémorat.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES,

& per Horas, Aña.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni animátum corpus sumens de vírgine nasci dignátus est, & procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmus. Dóminus regnávit, *cum reliq.* 17.

Aña. Quando natus es ineffabíliter ex vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ, sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus Deus noster.

Aña. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Aña. Germinávit radix Jesse: orta est stella ex Jacob: Virgo péperit Salvatórem; te laudámus Deus noster.

Aña. Ecce María genuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúja.

Capitulum. *Gal. 4.*

FRatres: Quanto témpore hæres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit

ıs ómnium : sed sub
ıus & actóribus est,
ıd præfinítum tempus
e.

us. A solis ortus,
a.

bum caro factum est,
ı. ℟. Et habitávit in
allelúja.

enedictus, *Antiphona*.
ıédium siléntium tené-
nnia, & nox in suo
nédium iter perágeret,
otens sermo tuus, Dó-
a regálibus sédibus
allelúja.

Oratio.

ınípotens sempitérne
Deus, dírige actus no-
ı beneplácito tuo: ut
nine dilécti Fílii tui
ıur bonis opéribus
re: Qui tecum vivit.

*commem. S. Telesphori
r Martyr. Antiphona*.
dit ánimam suam in
ındo, in vitam ætér-
ıstódit eam.

us ut palma florébit.
ıt cedrus Líbani mul-
ıitur.

Deus qui nos. *ut supr.*

rimam, *Antiphona*.
irábile.

Regi sæculórum. 26.
Christe Fili Dei vivi,
ére nobis. ℣. Qui na-
de María vírgine.

ı dicuntur Preces.

bsolutionem Capituli,
Capitulum Nonæ. Ita-
n non est servus.

ertiam, *Antiphona*.
o natus es.

Capitulum. Fratres, Quanto tempore. *ut supra*.

℟. *br.* Verbum caro factum est, * Allelúja, allel. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Verbum.

℣. Ipse invocábit me, allel.
℟. Pater meus es tu, allel.

Ad Sextam, *Antiphona*.
Rubum quem víderat Moyses.

Capitulum. *Gal.* 4.

AT ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret: ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Notum fecit Dóminus, * Allelúja, allelúja. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Notum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúja. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúja.

Ad Nonam, *Antiphona*.
Ecce María.

Capitulum. *Gal.* 4.

ITaque jam non est servus sed fílius; quod si fílius, & hæres per Deum.

℟. *br.* Vidérunt omnes fines terræ, * Allelúja, allelúja. Vidérunt.
℣. Salutáre Dei nostri. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Vidérunt.

℣. Verbum caro factum est, allelúja. ℟. Et habitávit in nobis, allelúja.

Vespera de Epiphania. Duplex.

[redacted]

I EPIPHANIA DOMINI.

VESPERAS.

na. Ante luciferum *cum reliq. de Laudi-s*.

Dixit Dóminus, *cum Dominica*. 120. *&* *mi*.

. Laudáte Dóminum gentes. 124.

um. *Isaiæ* 60.

rge, illumináre Jerúlem, quia venit luen tuum, & glória óminí super te or-

Hymnus.

délis Heródes Deum gem veníre quid ti-

ripit mortália,
gna dat cæléstia.
agi, quam víderant,
i sequéntes prævíam;
requírunt lúmine:
faténtur múnere.
puri gúrgitis
s Agnus áttigit;
, quæ non détulit,
luéndo sústulit.
genus poténtiæ:
ubéscunt hydriæ,
ue jussa fúndere,
t unda oríginem.
bi sit glória,
paruísti Géntibus,
tre, & almo Spíritu,
itérna sæcula. Amen.
minantur Hymni per tot. Octav. ℣. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent.

℟. Reges Arabum & Saba dona addúcent.

Ad Magnificat, Antiphona. Magi vidéntes stellam, dixérunt ad ínvicem: Hoc signum magni Regis est: eámus, & inquirámus eum, & offerámus ei múnera, aurum, thus & myrrham, allelúja.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce reveláſti: concéde propítius: ut qui jam te ex Fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dñm.

AD MATUTINUM.

Dicto Pater noster, Ave María, *&* Credo, *omissis* ℣. Dómine lábia mea.

Invitat. cum Psalmo, Veníte, *& Hymno, incipitur ab Aña.* Afférte Dómino.

Infra Octavam vero dicitur ℣. Dómine lábia mea.

Invitat. Christus appáruit nobis, * Veníte adorémus.

Psalmus. Veníte. 2.

Hymn. Crudélis Heródes, *ut supra*.

In primo Nocturno, Aña. Afférte Dómino filii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Psalmus 28.

AFférte Dómino filii Dei: * afférte Dómino filios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nóminis ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros, * & confringet Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * & diléctus quemádmodum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * Vox Dómini concutiéntis desértum: & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénsa, * & in templo ejus omnes dicent glóriam;

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Añа. Afférte Dómino filii Dei, adoráte Dóminum in aula sancta ejus. *Añа.* Flúminis ímpetus lætíficat, allelúja, civitátem Dei, allelúja.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, & virtus: * adjútor in [illegible] tribulatiónibus, [illegible] nos nimis.

Proptérea non [illegible] dum turbábitur [illegible] transferéntur montes in [illegible] maris.

Sonuérunt, & turbátæ [illegible] aquæ eórum: * conturbáti [illegible] montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áufere[illegible] bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma: * & scuta comburet igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Dñs virtútum nobíscum: suscéptor noster Deus Jacob.

Añа. Flúminis ímpetus lætíficat, allel. civitátem Dei allelúja. *Añа.* Psállite Deo nostro psállite: psállite Regi nostro, psállite sapiénter.

Psalmus 46.

OMnes Gentes plaudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quó-

um Dóminus excélsus,
s : * Rex magnus su-
iem terram.
t pópulos nobis : * &
sub pédibus nostris.
nobis hæreditátem
* spéciem Jacob,
iléxit.
lit Deus in júbilo : *
inus in voce tubæ.
e Deo nostro, psálli-
psállite Regi nostro,
.
im Rex omnis terræ
' psállite sapiénter.
ɔit Deus super Gen-
Deus sedet super se-
ıctam suam.
pes populórum con-
sunt cum Deo Abra-
quóniam dii fortes ter-
ménter eleváti sunt.
sállite Deo nostro,
: psállite Regi nostro,
sapiénter.
ıis terra adóret te &
tibi.
mum dicat nómini tuo
:. Pater noster.
'o. Exáudi Dómine.
: domne benedícere.
nedictióne perpétua.
: Isáia Prophéta.
i. *Cap. 55.*
es sitiéntes veníte ad
ıuas : & qui non ha-
géntum, properáte,
: comédite ; veníte,
absque argénto, &
ulla commutatióne,
& lac. Quare appén-
géntum non in páni-
labórem vestrum non
itáte? Audíte audién-
tes me, & comédite bonum, & delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, & veníte ad me; audíte, & vivet ánima vestra, & fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem Géntibus.

℟. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, & sicut colúmba super eum Spíritus mansit, & vox Patris intónuit; * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, & vox de cælo facta est. Hic.

Prædictum Responsorium dicitur hac die, & in Dominica infra Octavam, & in die Octava tantum, aliis vero diebus infra Octavam ejus loco dicitur sequens.

℟. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, & habent in se Divína mystéria : * In auro, ut ostendátur Regis poténtia : in thure, Sacerdótem magnum consídera : & in myrrha, Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, & de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. In auro.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii. *Cap. 60.*

Surge illumináre Jerúsalem, quia venit lumen tuum,

tuum, & glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, & calígo pópulos: super te autem oriétur Dóminus, & glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo; & Reges in splendóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos, & vide, omnes isti congregáti sunt; venérunt tibi: filii tui de longe vénient, & filiæ tuæ de látere surgent. Tunc vidébis & áfflues, & mirábitur & dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo Géntium vénerit tibi. Inundátio camelórum opériet te, dromedárii Mádian & Epha: omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

℣. Cæli apérti sunt super eum, & vox Patris intónuit. Hic est Fílius.

Lectio iii. *Is. 61. d & 62.*

Gaudens gaudébo in Dómino, & exultábit ánima mea in Deo meo: quia índuit me vestiméntis salútis, & induménto justítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, & quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, & sicut hortus semen suum gérminat; sic Dóminus Deus germinábit justítiam, & laudem coram univérsis Géntibus. Propter Sion non tacébo, & propter Jerúsalem non quiéscam, donec egrediátur ut splendor Justus ejus, & Salvátor ejus ut lampas accendátur.

℟. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum & Saba dona Dómino Deo addúcent.

℣. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, Reges. Glória Patri. Reges.

In secundo Nocturno, Aña.

Omnis terra adóret te & psallat tibi: Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi, * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei, * terríbilis in consíliis super filiós hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum,

ſtrum , * & audítam fácite vocem láudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probáſti nos Deus: * igne nos examináſti ſicut examinátur argéntum.

Induxíſti nos in láqueum, poſuíſti tribulatiónes in dorſo noſtro: * impoſuíſti hómines ſuper cápita noſtra.

Transívimus per ignem, & aquam, * & eduxíſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáuſtis: * reddam tibi vota mea, quæ diſtinxérunt lábia mea.

Et locútum eſt os meum * in tribulatióne mea.

Holocáuſta medulláta ófferam tibi cum incénſo aríetum, * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte: & narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi aſpéxi in corde meo, * non exáudiet Dñs.

Proptérea exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam & miſericórdiam ſuam a me.

Añ. Omnis terra adóret te & pſallat tibi: pſalmum dicat nómini tuo Dómine.

Añ. Reges Tharſis, & inſulæ múnera ófferent Regi Dómino.

Pſalmus 71.

DEus judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis.

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcéndet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari uſque ad mare, * & a flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes ſervient ei.

Quia liberábit páuperem a poténte, * & páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi, * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus, * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula, * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dñs Deus Israel, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum, & replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Aña. Reges Tharsis & insulæ múnera ófferent Regi Dómino. *Aña.* Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient, & adorábunt coram te Dómine.

Psalmus 85.

INclína Dómine aurem tuam & exáudi me, * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum ; * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suavis & mitis, * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine oratiónem meam, * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine, * & non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient & adorábunt coram te Dómine, * & glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, & ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor & miséricors : * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére mei, * da impérium tuum puero tuo, & salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur : * quóniam

[redacted]

niam tu Dómine adjuvísti me & consolátus es me.

Ant. Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient, & adorábunt coram te Dómine.

℣. Reges Tharsis & insulæ múnera ófferent.

℟. Reges Arabum & Saba dona addúcent.

Sermo S. Leónis Papæ.

Sermone 1. de Epiphania.

Lectio iv.

GAudéte in Dómino, dilectíssimi, iterum dico gaudéte, quóniam brevi intervallo témporis, post solemnitátem Nativitátis Christi, festívitas declaratiónis ejus illúxit: quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum, sic susceptiónis nostræ temperávit exórdia, ut natus Jesus & credéntibus maniféstus, & persequéntibus esset occúltus. Jam tunc ergo cæli enarravérunt glóriam Dei, & in omnem terram sonus veritátis exívit, quando & pastóribus exércitus Angelórum Salvatóris éditi annuntiátor appáruit, & Magos ad eum adorándum prævia stella perdúxit; ut a solis ortu usque ad occásum veri Regis generátio coruscáret, cum rerum fidem & regna Oriéntis per Magos díscerent, & Románum impérium non latéret.

℟. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est.

℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Et glória Dómini.

Lectio v.

NAm & sævítia Heródis volens primórdia suspécti sibi Regis extínguere, huic dispensatióni nésciens serviébat: ut, dum atróci inténtus facínori, ignótum sibi púerum indiscréta infántium cæde persequitur, annuntiátum cælitus dominatóris ortum insígnior ubíque fama loquerétur; quam promptiórem ad narrándum, diligentiorémque faciébat, & supérnæ significatiónis nóvitas, & cruentíssimi persecutóris impíetas. Tunc autem étiam Ægypto Salvátor illátus est, ut gens antíquis erróribus dédita, jam ad vicínam salútem per occúltam grátiam signarétur; & quæ nondum ejécerat ab ánimo superstitiónem, jam hospítio recíperet veritátem.

℟. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiantes, * Allel. allel. Allel.

℣. Reges Tharsis & insulæ múnera ófferent; reges Arabum & Saba dona addúcent. Allelúja.

Lectio vi.

AGnoscámus ergo, dilectíssimi, in Magis adoratóribus Christi, vocatiónis nostræ Fideíque primítias: & exultántibus ánimis beátæ spei inítia celebrémus

mus. Exinde enim in ætérnam hæreditátem cœpimus introíre; exinde nobis Christum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt: & véritas, quam Judæórum obcæcátio non recépit, ómnibus natiónibus lumen suum invéxit. Honorétur itaque a nobis sacratíssimus dies, in quo salútis nostræ Auctor appáruit: & quem Magi infántem veneráti sunt in cunábulis, nos omnipoténtem adorémus in cælis. Ac sicut illi de thesáuris suis mysticas Dómino múnerum spécies obtulérunt: ita & nos de córdibus nostris, quæ Deo sunt digna, promámus.

℟. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes & dicéntes: Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Noctur. Antiphona. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Hæc Antiphona repetitur in Psalmo ordine infrascripto.

Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino: * jubilémus Deo salutári nostro.

Præoccupémus fáciem ejus in confessióne; * & in psalmis jubilémus ei.

Aña. Veníte adorémus eum, quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quóniam Deus magnus Dóminus, * & Rex magnus super omnes deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, * & altitúdines móntium ipsíus sunt.

Aña. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, * & siccam manus ejus formavérunt.

Antiphona. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Et nos pópulus páscuæ ejus & oves manus ejus: * Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.

Sicut in irritatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: * ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt me, & vidérunt ópera mea.

Antiphona. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Quadragínta annis offénsus fui generatióni illi, * & dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas: ut jurávi in ira mea: * Si introíbunt in réquiem meam.

Antiphona. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

Glória Patri, & Filio, * & Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, & nunc & semper, * & in sæcula sæculórum, Amen.

Antiphona. Veníte adorémus eum: quia ipse est Dóminus Deus noster.

An-

[redacted]

bona prædicta cum suo
, dicitur tantum hæc
per Octavam vero loco
dicitur. *Aña.* Homo
st in ea, & ipse fun-
am Altissimus.
Psalmus 86.
daménta ejus in món-
us sanctis : * díligit
s portas Sion super
abernácula Jacob.
sa dicta sunt de te, *
Dei.
r ero Rahab & Baby-
sciéntium me.
alienígenæ & Tyrus
lus Æthiopum, * hi
illic.
id Sion dicet : Ho-
t homo natus est in
& ipse fundávit eam
us ?
us narrábit in scri
pópulórum & prínci-
* horum, qui fué-
ea.
lætántium ómnium *
o est in te.
omo natus est in ea,
fundávit eam Altíssi-
Aña. Adoráte Dómi-
llelúja, in aula sancta
lel. *Psalmus 95.*
táte Dómino cánti-
m novum : * cantáte
omnis terra.
e Dómino, & bene-
ómini ejus : * annun-
die in diem salutá-

tiáte inter Gentes gló-
us : * in ómnibus pó-
rabília ejus.
m magnus Dóminus, & laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium : afférte Dómino glóriam & honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dñs regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus : * gaudébunt campi & ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Aña. Adoráte Dóminum, allel. in aula sancta ejus, allel.

Aña. Adoráte Deum, allel. omnes Angeli ejus, allelúja.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus : * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ; * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus, * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília, * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus, * audívit & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ * propter judícia tua Dómine.

Quoniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Adoráte Deum, allel. omnes Angeli ejus, allelúja.

℣. Adoráte Dóminum, allelúja. ℟. In aula sancta ejus, allelúja.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 2.

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 10. *in Evangel.*

Sicut in lectióne Evangélica, fratres charíssimi, audístis, cæli Rege nato, rex terræ turbátus est: quia nimírum terréna altitúdo confúnditur, cum celsitúdo cæléstis aperítur. Sed quæréndum nobis est, quidnam sit quod Redemptóre nato, pastóribus in Judæa Angelus appáruit, atque ad adorándum hunc ab Oriénte Magos non Angelus, sed stella perdúxit? Quia vidélicet Judæis, tamquam ratióne uténtibus rationále ánimal, idest, Angelus prædicáre debuit: Gentíles vero, quia uti ratióne nesciébant ad cognoscéndum Dóminum non per vocem, sed per signa perducúntur. Unde étiam per Paulum dícitur: Prophetíæ fidélibus datæ sunt, non infidélibus; signa autem infidélibus, non fidélibus. Quia & illis prophetíæ tamquam fidélibus, non infidélibus; & istis signa tamquam infidélibus, non fidélibus data sunt.

℟. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno.

℣. Et intrántes domum, invené-

enérunt púerum cum María
ia;re ejus, & procidéntes
doravérunt eum. Vidéntes.

Lectio viii.

ET notándum, quod Redemptórem nóstrum, cum jam perféctæ esset ætátis, ídem Gentílibus Apóstoli prædicant, eúmque párvulum & necdum per humáni córporis officium loquéntem, stella Géntium denúntiat: quia nimírum rationis ordo poscébat, ut & loquéntem jam Dóminum loquéntes nobis prædicatóres innotéscerent, & necdum loquéntem eleménta muta prædicárent. Sed in ómnibus signis, quæ vel nascénte Dómino, vel moriénte o, monstráta sunt, considerándum nobis est, quanta fúerit in quorúmdam Judæórum corde durítia, qui hunc nec per prophetíæ donum, nec per mirácula agnovérunt.

℟. Vidéntes stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: Et intrántes domum invenérunt púerum cum María matre ejus, & procidéntes adoravérunt eum: * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus, & myrrham.

℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

OMnia quippe eleménta Auctórem suum venísse testáta sunt. Ut enim de eis quiddam usu humáno loquar: Deum hunc cæli esse cognovérunt, quia prótinus stellam misérunt. Mare cognóvit, quia sub plantis ejus se calcábile præbuit. Terra cognóvit, quia eo moriénte contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis suæ rádios abscóndit. Saxa & pariétes cognovérunt, quia témpore mortis ejus scissa sunt. Inférnus agnóvit, quia hos, quos tenébat mórtuos, réddidit. Et tamen hunc, quem Dóminum ómnia insensibília eleménta sensérunt, adhuc infidélium Judæórum corda Deum esse mínime cognóscunt, & durióra saxis, scindi ad pœniténdum nolunt.

Te Deum laudámus. 16.

A D L A U D E S,

& per Horas, Aña.

ANte lucíferum génitus & ante sæcula, Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit.

Psalmus. Dóminus regnávit, *cum reliq.* 17. *Aña.* Venit lumen tuum Jerúsalem, & glória Dómini super te orta est: & ambulábunt Gentes in lúmine tuo, allelúja.

Aña. Apértis thesáuris suis obtulérunt Magi Dómino aurum, thus & myrrham, allelúja. *Aña.* María & flúmina benedícite Dómino: hymnum dicit fontes Dómino, allelúja. *Aña.* Stella ista sicut flamma coruscat, & Regem regum Deum demónstrat: Magi eam vidérunt,

runt, & magno Regi múnera obtulérunt.

Capitulum. *Isaiæ 60.*

SUrge, illumináre Jerúsalem, quia venit lumen tuum, & glória Dómini super te orta est. *Hymnus.*

O Sola magnárum úrbium
Major Bethlem, cui cóntigit
Ducem salútis cælitus,
Incorporátum gígnere.
Quem stella, quæ solis rotam
Vincit decóre ac lúmine,
Venísse terris núntiat
Cum carne terréstri Deum.
Vidére postquam illum Magi,
Eóa promunt múnera,
Stratíque votis ófferunt,
Thus, myrrham, & aurum régium.
Regem Deúmque annúntiant
Thesáurus, & fragrans odor
Thuris Sabæi, ac myrrheus
Pulvis sepúlchrum prædocet.
Jesu, tibi sit glória,
Qui apparuísti Géntibus,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Adoráte Deum, allel.
℟. Omnes Angeli ejus, allel.

Ad Benedictus, Antiphona. Hódie cæléſti Sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crímina: currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias; & ex aqua facto vino lætántur convívæ, allelúja.

Oratio. Deus, qui hodiérna, 225.

Ad Primam, ℟. breve. Christe Fili Dei vivi. ℣. Qui apparuísti hódie.

Et sic dicitur per totam Oct.

Ad Tertiam, Antiphona. Venit lumen tuum.

Capit. Surge, illumináre.

℟. *br.* Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, * Allelúja, allelúja. Reges. ℣. Reges Arabum & Saba dona addúcent. Allel. allel. Glória Patri. Reges.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum & thus deferéntes, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. Apértis thesáuris suis.

Capitulum. *Isaiæ 60.*

LEva in circúitu óculos tuos, & vide; omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: filii tui de longe vénient, & filiæ tuæ de látere surgent.

℟. *brev.* Omnes de Saba vénient: * Allelúja, allelúja. Omnes. ℣. Aurum & thus deferéntes. Allelúja, allel. Glória Patri. Omnes.

℣. Adoráte Dóminum, allel.
℟. In aula sancta ejus, allel.

Ad Nonam, Aña. Stella ista.

Capitulum. *Isaiæ 60.*

OMnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes.

℟. *br.* Adoráte Dóminum, * Allelúja, allel. Adoráte. ℣. In aula sancta ejus. Allel. Glória Patri. Adoráte.

℣. Adoráte Deum, allelúja.
℟. Omnes Angeli ejus, allel.

Ad Vesp. Aña. Ante lucíferum génitus. *cum reliq. de Laud.* 285.

Psal.

ixit Dóminus. *cum re-* ✠ *Dominica*. 120.
dicitur per totam Octa-

Surge, illumináre.
Crudélis Heródes.
ts Tharsis. 275.
agnificat, *Antiphona*.
miráculis ornátum
nctum cólimus: hódie
lagos duxit ad præsé-
hódie vinum ex aqua
est ad núptias: hódie
áne a Joánne Christus
ri vóluit, ut salváret
lelúja.
. Deus, qui hódiér-
.

phania venerit in Sab-
in ii. Vesper. fit com-
Dominica infra Octav.
na. Remánsit.
nes de Saba vénient.
Vota, quæsumus Dó-
300.
Octav. Epiphaniæ, si
festum Duplex vel Se-
x, *transfertur post*
nisi fuerit Patroni vel
is Ecclesiæ, vel Dedi-
ausdem, ut dicitur in
le Oct. de Simplicibus
commem.
ututinum. ℣. Domine
iea.
ter. & Hymnus ut su-
Rubr. festi ponitur 275.
omnia, ut in die fe-
uter Lectiones & Añas
edictus & Magnificat,
ngulis diebus habentur
ut sequitur.
ominica infra Octav.
cumque die Octa-
va inciderit, fit Offic. ut in-
fra ordinatur 300. *& in ea*
ponitur Epistola prima ad Co-
rinthios, omissis Lectionibus
de Epist. ad Romanos.

Post Dominicam vero conti-
nuantur dies Oct. eodem nu-
mero, quo notantur, perinde,
ac si Dominica non intercessis-
set. Exempli gratia.

Si Dominica venerit in ter-
tia die infra Oct. prima die
post Dominicam Lect. ii. &
iii. Nocturni, & Antiphona
ad Benedictus & Magnificat
dicentur de tertia die infra
Octav. & sic deinceps de aliis:
Lectiones tamen i. Noctur. de
Epist. ad Romanos omittun-
tur, & pro iis sumuntur de
Epist. i. ad Corinthios, quæ
sequuntur post Dominicam,
& de ea legitur etiam post
Octavam usque ad Domini-
cam seq.

SECUNDA DIE
infra Octavam Epiphaniæ.
In primo Nocturno.
De Epístola ad Románoos.
Lectio i. *Cap. 6.*

VEritátem dico in Christo, non méntior, testimónium mihi perhibénte consciéntia mea in Spíritu Sancto: quóniam tristítia mihi magna est, & contínuus dolor cordi meo. Optábam enim ego ipse anáthema esse a Christo pro frátribus meis, qui sunt cognáti mei secúndum carnem, qui sunt Israelítæ, quorum adóptio est filiórum, & glória, & testaméntum, & legislátio, & obsé-

séquium & promíssa, quorum patres, & ex quibus est Christus secúndum carnem, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

℟. Tria sunt múnera. 277.

Lectio ii.

NOn autem quod excíderit verbum Dei. Non enim omnes, qui ex Israel sunt, ii sunt Israelítæ: neque qui semen sunt Abrahæ, omnes filii: sed in Isaac vocábitur tibi semen: idest, non qui filii carnis, hi filii Dei, sed qui filii sunt promissiónis, æstimántur in sémine. Promissiónis enim verbum hoc est: Secúndum hoc tempus véniam; & erit Saræ filius. Non solum autem illa, sed & Rebécca ex uno concúbitu habens Isaac patris nostri.

℟. In colúmbæ. 278.

Lectio iii.

CUm enim nondum nati fuíssent, aut áliquid boni egíssent aut mali (ut secúndum electiónem propósitum Dei manéret) non ex opéribus, sed ex vocánte dictum est ei: Quia major sérviet minóri, sicut scriptum est: Jacob diléxi, Esau autem ódio hábui. Quid ergo dicémus? numquid iníquitas apud Deum? Absit. Móysi enim dicit: Miserébor, cujus miséreor: & misericórdiam præstábo, cujus miserébor. Igitur non voléntis, neque curréntis, sed miseréntis est Dei.

℟. Reges Tharsis. 278.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Serm. 2. de Epiph. qui est 30. de Tempore. Lectio iv.

AD partum Vírginis adorándum Magi ab Oriénte venérunt. Hunc diem hódie celebrámus; huic débitum solemnitátis sermónem persólvimus. Illis dies iste primus illúxit, anniversária nobis festivitáte rédiit. Illi erant primítiæ Géntium, nos pópulus Géntium. Nobis hoc lingua nuntiávit Apostolórum, stellas illis tamquam lingua cælórum: & nobis iídem Apóstoli tamquam álii cæli enarravérunt glóriam Dei.

℟. Illumináre. 281.

Lectio v.

MAgnum sacraméntum! in præsépio jacébat, & Magos ab Oriénte ducébat: abscondebátur in stábulo, & agnoscebátur in cælo; ut ágnitus in cælo, manifestarétur in stábulo, & appellarétur Epiphanía dies iste, quod Latine manifestátio dici potest: simul ejus celsitúdinem humilitatémque comméndans, ut, qui in apérto cælo signis sydéreis monstrabátur magnus, in angústo diversório quæsitus inveniréfur inválidus, infantílibus in membris natus, infantilibúsque pannis involútus, adorarétur a Magis, timerétur a malis.

℟. Omnes de Saba. 281.

Lectio vi.

TImuit enim eum rex Heródes, eísdem sibi magis nunt-

[redacted]

nuntiántibus, cum adhuc quærerent párvulum, quem cognóverant cælo teste jam nátum. Quid erit tribunal judicántis, quando supérbos reges cunábula terrébant infántis? Quanto consúltius reges, non sicut Heródes, interfícere quærant, sed, sicut Magi, pótius adoráre delecténtur; jam præsértim eum, qui & ipsam mortem, quam cupiébat inimícus inférre, etiam pro ipsis inimícis ab inimícis sustínuit, eámque in suo córpore occísus occídit? Ne tímeant reges ad Patris déxteram jam sedéntem, quem rex ímpius tímuit adhuc matris úbera lambéntem.

℟. Magi véniunt. 282.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 2.*

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex Homil. 10. in Evangel.

NAtivitáte Regis nostri cógnita, Heródes ad cállida arguménta convértitur, & ne terréno regno privarétur, renuntiári sibi ubi puer inveniátur, póstulat. Adoráre eum velle se símulat, ut hunc, si inveníri possit, exstínguat. Sed quanta est humána malítia contra consílium Divinitátis? Scriptum quippe est: Non est sapiéntia, non est prudéntia, non est consílium contra Dóminum. Nam ea, quæ appáruit stella, Magos perdúcit: natum Regem repériunt, múnera déferunt, & ne redíre ad Heródem débeant, in somnis admonéntur. Sicque fit, ut Jesum, quem quærit Heródes, inveníre non possit. Cujus persóna qui álii quam hypócritæ designántur, qui dum ficte quærunt, inveníre Dóminum numquam meréntur?

℟. Stella, quam víderant. 284.

Lectio viii.

SEd inter hæc sciéndum, quod Priscillianístæ hærétici nasci unumquémque hóminem sub constitutiónibus stellárum putant: & hoc in adjutórium sui erróris assúmunt, quod nova stella éxiit cum Dóminus in carne appáruit; cujus fuísse fatum eámdem, quæ appáruit, stellam putant. Sed si Evangélii verba pensámus, quibus de eádem stella dícitur: Usque dum véniens staret supra, ubi erat puer; dum non puer ad stellam, sed stella ad púerum cucúrrit, si dici líceat, non stella fatum púeri, sed fatum stellæ is, qui appáruit, puer fuit. ℟. Vidéntes stellam. 285.

Lectio ix.

SEd a fidélium córdibus absit, ut áliquid esse fatum dicant. Vitam quippe hóminum solus hic Cónditor, qui creávit, adminístrat. Neque

enim propter stellas homo, sed stellæ propter hóminem factæ sunt; & si stella fatum hóminis dicitur, ipsis suis ministériis subésse homo perhibétur. Certe, cum, Jacob de útero egrédiens, prióris fratris plantam tenéret manu, prior perfécte nequáquam égredi pótuit, nisi súbsequens inchoásset; & tamen cum uno témpore eodémque moménto utrúmque mater fúderit, non una utriúsque vitæ quálitas fuit.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona.
Ab Oriénte venérunt Magi in Béthlehem adoráre Dóminum: & apértis thesáuris suis pretiósa múnera obtulérunt: áurum, sicut Regi magno; thus, sicut Deo vero; myrrham sepultúræ ejus, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.
Vidéntes stellam Magi gavísi sunt gáudio magno; & intrántes domum, obtulérunt Dómino aurum, thus & myrrham, allelúja.

TERTIA DIE.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. *Cap.* 12.

OBsecro itaque vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sæculo, sed reformámini in novitáte sensus vestri: ut probétis quæ sit volúntas Dei bona & benéplacens & perfécta. Dico enim per grátiam, quæ data est mihi, ómnibus, qui sunt inter vos: Non plus sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem: & unicuíque sicut Deus divísit mensúram Fídei.

℟. Tria sunt múnera. 277.

Lectio ii.

SIcut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra. Habéntes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis differéntes; sive prophetíam secúndum ratiónem Fídei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortátur in exhortándo, qui tríbuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdine, qui miserétur in hilaritáte. ℟. In colúmbæ. 275.

Lectio iii.

DIléctio sine simulatióne. Odiéntes malum, adhæréntes bono: Charitáte fraternitátis ínvicem diligéntes: Honóre ínvicem præveniéntes: Sollicitúdine non pigri: Spíritu fervéntes: Dómino serviéntes: Spe gaudéntes: in tribulatióne patiéntes: Oratióni instántes: Necessitátibus sanctórum communicántes: Hospitalitátem sectántes: Benedícite persequéntibus vos; benedícite, & nolíte maledícere. Gaudére cum gaudénti-

[redacted]

lis, flere cum flentibus : ipsum invicem sentientes : on alta sapientes, sed hu- milibus consentientes.

Reges Tharsis. 278.

In secundo Nocturno.

rmo S. Augustini Episcopi.

Sermon. 2. de Epiph.

Lectio iv.

Um tam multi jam nati atque defuncti essent re- s Judæorum, numquid quem- àm eórum adorandum Magi æsiérunt? Non, quia nec emquam eórum cælo loquén- didicérunt. Verúmtamen, od prætereúndum non est, ec Magórum illuminátio ma- um testimónium cæcitátis titit Judæórum. In terra eó- m isti requirébant, quem i in sua non agnoscébant.

Illumináre. 281.

Lectio v.

Pud eos isti infantem in- venérunt, quem illi apud negavérunt. In his terris longínquo isti, & peregri- púerum Christum nondum rba proménte madoravérūt, cives illi júvenem mirá- la faciéntem crucifixérunt. i in membris parvis Deum oravérunt, illi in magnis his nec tamquam hómini percérunt; quasi plus fúerit dére novam stellam in ejus tivitáte fulgéntem, quam so- m ejus in morte lugéntem.

Omnes de Saba. 281.

Lectio vi.

Am vero quod eádem stel- la, quæ Magos perdúxit locum, ubi erat cum ma- tre vírgine Deus infans, quæ únique póterat eos ad ipsam perdúcere civitátem, se ta- men subtráxit nec eis prorsus appáruit, donec de civitáte, in qua Christus non nasceré- tur iidem ipsi interrogaréntur Judæi, & ipsi eam secúndum Divínæ Scriptúræ testimónium nominárent, ipsi dícerent: In Béthlehem Judæ: Sic enim scri- ptum est: Et tu Béthlehem ter- ra Juda, non es mínima in princípibus Juda; ex te enim éxiet Dux, qui regat pópulum meum Israel. Quid áliud hic significávit Divína providén- tia, nisi apud Judæos solos Divínas litteras remansúras, quibus Gentes instrueréntur; illi excæcaréntur?

℟. Magi véniunt. 282.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secún- dùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 2.*

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in dié- bus Heródis regis, ecce Ma- gi ab Oriénte venérunt Je- rosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæó- rum? Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homil. 10. in Evangel.

MAgi vero aurum, thus & myrrham déferunt, Aurum quippe regi cóngruit, thus vero in Dei sacrifícium pónitur, myrrha autem mor- tuórum córpora condiúntur. Eum ergo Magi, quem adó- rant, etiam mysticis munéri- bus prædicant: auro Regem,

thure Deum, myrrha mortálem. Sunt vero nonnúlli hærétici, qui hunc Deum credunt, sed ubíque regnáre nequáquam credunt. Hi profécto ei thus ófferunt, sed offérre étiam aurum nolunt. Et sunt nonnúlli, qui hunc Regem exístimant, sed Deum negant. Hi vidélicet ei aurum ófferunt, sed offérre thus nolunt. ℟. Stella, quam. 284.

Lectio viii.

ET sunt nonnúlli, qui hunc & Deum & Regem faténtur, sed assumpsísse carnem mortálem negant. Hi nimírum ei aurum & thus ófferunt, sed offérre myrrham assúmptæ mortalitátis nolunt. Nos ítaque nato Dómino offerámus aurum, & hunc ubíque regnáre fateámur: offerámus thus, ut credámus, quod is, qui in témpore appáruit, Deus ante témpora éxtitit: offerámus myrrham, ut eum, quem crédimus in sua Divinitáte impassíbilem, credámus étiam in nostra fuísse carne mortálem. ℟. Vidéntes stellam. 285.

Lectio ix.

QUamvis in auro, thure, & myrrha intélligi & áliud potest. Auro namque sapiéntia designátur, Salomóne atteståánte, qui ait: Thesáurus desiderábilis requiéscit in ore sapiéntis. Thure autem, quod Deo incénditur, virtus oratiónis exprímitur, Psalmísta testánte qui dicit: Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo. Per myrrham vero, carnis nostræ mortificátio figurátur. Unde sancta Ecclésia de suis operáriis usque ad mortem pro Deo certántibus dicit: Manus meæ distillavérunt myrrham. Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Tria sunt múnera, quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus, & myrrham, Fílio Dei, Regi magno, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Lux de luce apparuísti Christe, cui Magi múnera ófferunt; allelúja, allelúja, allel.

QUARTA DIE.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. *Cap. 13.*

OMnis ánima potestátibus sublimióribus súbdita sit; Non est enim potéstas nisi a Deo; quæ autem sunt, a Deo ordinátæ sunt. Itaque qui resístit potestáti, Dei ordinatióni resístit. Qui autem resístunt, ipsi sibi damnatiónem acquírunt; nam príncipes non sunt timóri boni óperis, sed mali. Vis autem non timére potestátem? Bonum fac, & habébis laudem ex illa; Dei enim miníster est tibi in bonum. ℟. Tria sunt. 277.

Lectio ii.

SI autem malum féceris, time: non enim sine causa gládium portat. Dei enim miníster est; vindex in iram ei, qui malum agit. Ideo necessitáte súbditi estóte non solum propter iram, sed étiam propter consciéntiam. Ideo

& tribúta præstátis; mi-
i enim Dei sunt, in hoc
i serviéntes. Réddite er-
mnibus débita: cui tri-
n, tribútum: cui vectí-
vectígal: cui timórem,
rem: cui honórem, ho-
m. ℞. In colúmbæ. 278.

Lectio iii.

Emini quidquam debeá-
t tis, nisi ut ínvicem di-
is; qui enim díligit pró-
m, legem implévit. Nam,
adulterábis, Non occí-
Non furáberis. Non fal-
testimónium dices, Non
upísces, & si quod est
l mandátum, in hoc ver-
staurátur: Díliges pró-
m tuum sicut teípsum.
ctio próximi malum non
átur. Plenitúdo ergo le-
est diléctio.
Reges Tharsis. 278.

In secundo Nocturno.

mo sancti Leónis Papæ.
rm. I. de Epiph. Lectio iv.

Elebráto próximo die,
quo intemeráta virgíni-
humáni géneris édidit Sal-
órem, Epiphaníæ nobis,
ctíssimi, veneránda festí-
s dat perseverántiam gau-
um; ut inter cognatárum
mnitátum vicína sacramén-
exultatiónis vigor & fer-
Fídei non tepéscat. Ad
lium enim hóminum spe-
salútem, quod infántia
latóris Dei & hóminum
univérso declarabátur
do, cum adhuc exíguo
nerétur oppídulo.
Luminária. 281.

Lectio v.

Quamvis enim Israelíticam gentem, & ipsíus gentis unam famíliam delegísset, de qua natúram univérsæ humanitátis assúmeret: nóluit tamen intra matérnæ habitatiónis angústias ortus sui latére primórdia: sed mox ab ómnibus vóluit agnósci, qui dignátus est ómnibus nasci. Tribus ígitur Magis in regióne Oriéntis stella novæ claritátis appáruit, quæ illústrior cæteris pulchriórque sidéribus, fácile in se intuéntium óculos animósque convérteret: ut conféstim adverterétur, non esse otiósum, quod tam insólitum videbátur.

℞. Omnes de Saba. 281.

Lectio vi.

Dedit ergo aspiciéntibus intelléctum, qui præstitit signum: & quod fecit intélligi, fecit inquíri; & se inveniéndum óbtulit requisítus. Sequúntur tres viri supérni lúminis ductum, & prævii fulgóris indícium inténta contemplatióne comitántes, ad agnitiónem veritátis, grátiæ splendóre ducúntur; qui humáno sensu significátum sibi Regis ortum æstimavérunt in civitáte régia esse quæréndum. Sed qui servi suscéperat formam, & non judicáre vénerat, sed judicári, Béthlehem prælégit nativitáti, Jerosólymam passióni.

℞. Magi véniunt. 282.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 2.*

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est, qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 10. in Evangel.

MAgnum vero nobis aliquid Magi innuunt, quod in regiónem suam per áliam viam revertúntur. In eo namque, quod admóniti fáciunt, nobis profécto insínuant, quid faciámus. Régio quippe nostra paradísus est: ad quam, Jesu cógnito, redíre per viam, qua vénimus prohibémur. A regióne étenim nostra superbiéndo, inobediéndo, visibília sequéndo, cibum vétitum gustándo discéssimus: sed ad eam necésse est, ut flendo, obediéndo, visibília contemnéndo, atque appetítum carnis refrænándo redeámus.

℟. Stella, quam. 284.

Lectio viii.

PEr áliam ergo viam ad regiónem nostram regrédimur, quóniam qui a paradísi gáudiis per delectaménta discéssimus; ad hæc per laménta revocámur. Unde necésse est, fratres caríssimi, ut semper pávidi, sempérque suspécti, ponámus ante óculos cordis, hinc culpas óperis, illinc judícium extrémæ distríctiónis. Pensémus quam distríctus j dex véniat, qui judícium m nátur & latet: terróres pe catóribus inténtat, & tam adhuc sústinet: & idcírco v níre cítius differt, ut min invéniat, quod condémnet

℟. Vidéntes stellam. 285.

Lectio ix.

PUniámus flétibus culpa & cum Psalmístæ voce præveniámus fáciem ejus confessióne. Voluptátum n ergo fallácia nulla decípia nulla vana lætítia sedúcat In próximo namque est j dex, qui dixit: Væ vobis, q ridétis nunc; quia lugébi & flébitis. Hinc enim Sal mon ait: Risus dolóri misce bitur: &, Extréma gáudii lu ctus óccupat: Hinc íterum d cit: Risum deputávi errórem & gáudio dixi: Quid frustra decíperis? Hinc rursus ait Cor sapiéntium ubi tristítia est: & cor stultórum ubi læ títia. Te Deum. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Vídimus stellam ejus in Orién te, & vénimus cum munéri bus adoráre Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona. Interrogábat Magos Heródes Quod signum vidístis super na tum Regem? Stellam vídi mus fulgéntem, cujus splen dor illúminat mundum.

Q U I N T A D I E.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános,

Lectio i. *Cap. 14.*

INfirmum autem in fide a súmite; non in discep tió-

nibus cogitatiónum. Alius m credit se manducáre óm- : qui autem infirmus est, s mandúcet. Is, qui man- :at, non manducántem non rnat: & qui non mandú- , manducántem non júdi- : Deus enim illum assúm- t. Tu quis es, qui júdicas énum servum? Dómino suo t, aut cadit: stabit autem: tens est enim Deus statúe- illum.

Tria sunt múnera. 277.

Lectio ii.

NAm álius júdicat diem inter diem, álius autem dicat omnem diem; unus- ísque in suo sensu abúndet. ui sapit diem, Dómino sa- t. Et qui mandúcat, Dó- ino mandúcat: grátias enim git Deo. Et qui non man- ücat, Dómino non mandú- t, & grátias agit Deo. Ne- o enim nostrum sibi vivit, nemo sibi móritur. Sive im vívimus, Dómino viví- us: sive mórimur, Dómino órimur. Sive ergo vívimus, e mórimur, Dómini su- us. ℟. In colúmbæ. 278.

Lectio iii.

N hoc enim Christus mór- tuus est & resurréxit, ut mortuórum & vivórum do- étur. Tu autem quid jú- :as fratrem tuum? aut tu re spernis fratrem tuum? nnes enim stábimus ante ibunal Christi: Scriptum est m: Vivo ego, dicit Dó- nus, quóniam mihi flecté- omne genu: & omnis lin- gua confitébitur Deo. Itaque unusquísque nostrum pro se ratiónem reddet Deo. Non ergo ámplius ínvicem judicé- mus. ℟. Reges Tharsis. 278.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

Homilia 1. de Epiphania.

Lectio iv.

IN hac, dilectíssimi, cele- britáte, sicut relátu pa- térnæ traditiónis instrúimur, multíplici nobis est festivitá- te lætándum. Ferunt enim, hódie Christum Dóminum no- strum vel stella duce a Génti- bus adorátum; vel invitátum ad núptias, aquas in vino vertísse; vel suscépto a Joánne Baptísmate consecrásse fluén- ta Jordánis, suúmque simul purificásse Baptístam.

℟. Illumináre. 281.

Lectio v.

SEd quid potíssimum præ- sénti hoc factum sit die, nóverit ipse, qui fecit: nos tamen crédere, nec dubitáre debémus, quidquid illud est, factum esse pro nobis. Nam quod eum fulgentióris stellæ rádiis incitáti adoravére Chal- dæi, Deum verum Géntibus spes data est adorándi. Quod aquæ novo sunt órdine in vi- na mutátæ, novi nobis po- puli prælibátum est Sacramén- tum. Quod autem baptizátus est Agnus Dei, regenerántis Baptísmi salutáre nobis munus est dedicátum. ℟. Omnes de Saba. 281.

Lectio vi.

OPórtet itaque nos, fra- tres, ad honórem Sal-

vatóris nostri, cujus nativitátem débita nuper cum exultatióne transégimus, omni cum devotióne etiam hunc virtútum ejus celebráre natálem. Et quum recte tria hæc nobis uno acta in die mystéria prædicántur, qui ineffábilis Trinitátis arcánum uno Dei sub nómine confitémur! Per hæc ergo mirácula Christus Dóminus Redémptor noster óculis se vóluit reveláre mortálium, quátenus invisíbilis ejus Divínitas, quæ latébat in hómine, in ópere non latéret.
℟. Magi véniunt. 282.

In tertio Nocturno .

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 2.

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comment. in cap.* 2. *Matthæi* .

VIdimus enim stellam ejus in Oriénte. Ad confusiónem Judæórum, ut nativitátem Christi a Géntibus discerent, óritur in Oriénte stella, quam futúram, Bálaam, cujus succesśóres erant, vaticínio nóverant. Lege Numerórum librum. Deferúntur autem Magi stellæ indício in Judæam, ut sacerdótes a Magis interrogáti, ubi Christus nasceretur, inexcusábiles forent de advéntu ejus.
℟. Stella, quam. 284.

Lectio viii.

AT illi dixérunt ei: In Béthlehem Judææ. Librariórum hic error est. Putámus enim ab Evangelísta primum éditum, sicut in ipso Hebráico légimus, Judæ, non Judææ. Quæ est enim aliárum géntium Béthlehem, ut ad distinctiónem ejus, hic Judææ ponerétur? Judæ autem idcírco scríbitur, quia est & ália Béthlehem in Galilæa. Lege librum Jesu filii Nave. Dénique & in ipso testimónio, quod de Michææ prophetía sumptum est, ita habétur: Et tu Béthlehem terra Juda.
℟. Vidéntes stellam. 285.

Lectio ix.

ET apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus, & myrrham. Pulchérrime múnerum sacraménta Juvéncus Présbyter uno versículo comprehéndit: Thus, aurum, myrrham, Regíque, hominíque, Deóque dona ferunt. Et respónso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam. Qui múnera obtúlerant Dómino, consequénter respónsum accipiunt, non per Angelum, sed per ipsum Dóminum: ut meritórum Joseph privilégium demonstrétur. Revertúntur autem per áliam viam, quia infidelitá-

t miscéndi non erant Ju-
æórum. Te Deum. 16.

Ad Benedictus, Antiphona.
)mnes natiónes vénient a
nge, portántes múnera sua,
llelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.
)mnes de Saba vénient, au-
um & thus deferéntes, al-
elúja, allelúja.

i E X T A D I E.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. *Cap. 15.*

DEbémus autem nos fir-
mióres imbecillitátes in-
irmórum sustinére, & non
obis placére. Unusquísque
estrum próximo suo pláceat
n bonum, ad ædificatiónem.
tenim Christus non sibi plá-
uit, sed sicut scriptum est:
mpropéria improperántium
ibi cecidérunt super me.
)uæcúmque enim scripta sunt,
d nostram doctrínam scripta
unt: ut per patiéntiam &
onsolatiónem Scripturárum,
pem habeámus.

℟. Tria sunt múnera. 277.

Lectio ii.

DEus autem patiéntiæ &
solátii det vobis idípsum
ápere in altérutrum secún-
um Jesum Christum: ut uná-
nimes, uno ore honorificé-
is Deum & Patrem Dómini
ostri Jesu Christi. Propter
uod suscípite ínvicem, si-
ut & Christus suscépit vos
n honórem Dei. Dico enim
Christum Jesum minístrum fuís-
e circumcisiónis propter ve-
ritátem Dei, ad confirmán-
das promissiónes patrum: Gen-
tes autem super misericórdia
honoráre Deum, sicut scri-
ptum est: Proptérea confité-
bor tibi in Géntibus, Dómi-
ne, & nómini tuo cantábo.
Et íterum dicit: Lætámini
Gentes cum plebe ejus. Et
íterum: Laudáte omnes Gen-
tes Dóminum, & magnificá-
te eum omnes pópuli.

℟. In colúmbæ. 278.

Lectio iii.

ET rursus Isaías ait: Erit
radix Jesse, & qui exúr-
get régere Gentes, in eum
Gentes sperábunt. Deus au-
tem spei répleat vos omni
gáudio & pace in credéndo, ut
abundétis in spe & virtúte
Spíritus Sancti. Certus sum
autem, fratres mei, & ego
ipse de vobis, quóniam &
ipsi pleni estis dilectióne,
repléti omni sciéntia, ita ut
possítis altérutrum monére.
Audácius autem scripsi vobis,
fratres, ex parte, tamquam
in memóriam vos redúcens,
propter grátiam, quæ data est
mihi a Deo, ut sim miníster
Christi Jesu in Géntibus, san-
ctíficans Evangélium Dei, ut
fiat oblátio Géntium accépta,
& sanctificáta in Spíritu San-
cto. ℟. Reges Tharsis. 278.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Fulgéntii Epíscopi.

Serm. 5. qui est de Epiph. sub initium. Lectio iv.

IPse Deus, qui sibi in vé-
teri Testaménto primítias
offérri mandávit, homo na-
tus Géntium primítias suo
cúl-

cúltui dedicávit. Pastóres fuérunt primítiæ Judæórum: Magi facti sunt primítiæ Géntium. Illi de próximo addúcti, isti de longínquo redúcti. Ubi est, inquiunt, qui natus est Rex Judæórum? De Heróde rege Judæórum filii jam fúerant nati. Archeláus natus est in palátio, Christus in divérsório. Archeláus natus, est in lecto argénteo pósitus, Christus autem natus, in præsépio est brevíssimo collocátus; & tamen ille natus in palátio contémnitur, iste natus in diversório quæritur: ille a Magis nullátenus nominátur, iste invéntus suppliciter adorátur. ℟. Illumináre. 281.

Lectio v.

QUis est iste Rex Judæórum? Pauper & dives, húmilis & sublímis. Quis est iste Rex Judæórum, qui portátur ut párvulus, adorátur ut Deus, parvus in præsépio, imménsus in cælo: vilis in pannis, pretiósus in stellis. Quid est quod sic turbáris Heródes? Rex iste, qui natus est, non venit reges pugnándo superáre, sed moriéndo mirabíliter subjugáre. Nec ideo natus est, ut tibi succédat; sed ut in eum mundus fidéliter credat. Venit ergo, non ut pugnet vivus, sed ut triúmphet occísus.

℟. Omnes de Saba. 281.

Lectio vi.

PUer iste, qui nunc a Magis dícitur Rex Judæórum, idem Creátor est & Dóminus Angelórum. Quaprópter cujus times infántiam nascéntis, magis timére debes omnipoténtiam judicántis. Noli eum timére regni tui successórem, sed time infidelitátis tuæ justíssimum damnatórem. Ite, inquit, & renuntiáte mihi, ut & ego véniens adórem eum. O callíditas ficta, o incredúlitas ímpia, o nequítia fraudulénta! Sanguis innocéntium, quem crudéliter effudísti, attestátur quid de hoc púero voluísti.

℟. Magi véniunt. 282.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 2.*

CUm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est Rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Episc.

Lib. 2. in Luc. cap. 2. post initium.

QUæ sunt ista veræ Fídei múnera? Aurum Regi, thus Deo, myrrha defúncto. Aliud enim Regis insígne, áliud Divínæ sacraméntum potestátis, áliud honor est sepultúræ, quæ non corrúmpat corpus mórtui, sed resérvet. Nos quoque, qui hæc audívimus & légimus, de thesáuris nostris tália, fratres, múnera proferámus. Habémus enim thesáurum in vasis fictílibus. Si ígitur in te ipso,

quod

[redacted]

ns., non ex te debes
e, sed ex Christo;
magis in Christo non
es æstimáre, sed Chri-
. Stella, quam. 284.

Lectio viii.

go Magi de thesáuris
uis ófferunt múnera.
scire quam bonum mé-
hábeant? Stella ab his
r: & ubi Heródes est,
détur: ubi Christus est,
vidétur, & viam de-
at. Ergo stella hæc via
: via Christus: quia se-
n incarnatiónis mysté-
Christus est stella. Orié-
im stella ex Jacob, &
t homo ex Israel. Dé-
ubi Christus est, &
st. Ipse enim est stella
ida & matutína. Sua
ipse luce se signat.
déntes stellam. 285.

Lectio ix.

cipe áliud documén-
tum. Alia venérunt via
ália rédeunt. Qui enim
um víderant, Christum
xerant, melióres úti-
quam vénerant rever-
. Duæ quippe sunt viæ:
quæ ducit ad intéri-
ália, quæ ducit ad re-
. Illa peccatórum est,
ucit ad Heródem; hæc
us est, qua redítur ad
m. Hic enim temporá-
incolátus, sicut scri-
est. Multum íncola fa-
l ánima mea.
um laudámus. 16.

Benedictus, Antiphona.
nt ad te, qui detrahé-
bant tibi, & adorábunt ve-
stígia pedum tuórum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Admóniti Magi in somnis; per aliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

S A B B A T O

infra Octav. Epiphaniæ.

Ad Vesperas, Capitulum.

Rom. 13.

FRatres, Obsecro vos per misericórdiam Dei; ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum.

Hymnus. Crudélis Heródes.
℣. Reges Tharsis. 275.

Ad Magnificat, Antiphona.
Remánsit puer Jesus in Jerúsalem, & non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu; & requirébant eum inter cognátos, & notos. *Oratio.*

VOta, quæsumus Dómine, supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere: ut & quæ agénda sunt, vídeant, & ad impléndа quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. Epiph. per Antiphonam, qua occurrit secundum ordinem dierum infra Octavam.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum & thus deferéntes, allelúja.

Nisi dicta sit Aña. Omnes de Saba vénient: *tunc enim legitur.* ℣. Adoráte Deum, allelúja. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúja.

Oratio. Deus, qui hodiérna

DOMINICA

infra Octavam Epiphaniæ.

Totum Officium dicitur de Epiphania, præter Lectiones, Capitula, Antiphonas ad Benedictus, & ad Magnificat, & Orationem.

In primo Nocturno ponitur Epistola prima ad Corinthios, quæ inferius post Octavam habetur 307. & legitur de ea sequentibus diebus: Lectiones vero, quæ aliquando supersunt de Epistola ad Romanos, eo anno prætermittuntur.

Quando Epiphania in Dominica venerit, Sabbato sequenti fit Officium de Dominica, Feria vi. Vespera a Capitulo de Dominica cum commemor. Octavæ.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Epistola ad Romanos, ut infra: Epistola vero ad Corinthios tunc ponitur ipsa die Dominica in Officio Octavæ.

In primo Nocturno.

De Epístola ad Romános.

Lectio i. *Cap. 16.*

COmméndo autem vobis Phœben, sorórem nostram, quæ est in ministério Ecclésiæ, quæ est in Cenchris: ut eam suscipiátis in Dómino digne sanctis, & assistátis ei in quocúmque negótio vestri indiguérit: étenim ipsa quoque ástitit multis, & mihi ipsi. Salutáte Prifcam & Aquilam adjutóres meos in Christo Jesu, (qui pro ánima mea suas cervíces supposuérunt; quibus non solus ego grátias ago, sed & cunctæ Ecclési[æ] Géntium) & domésticam E[c]clésiam eórum. [illegible]

℟. Hódie in Jordáne [illegible]

Lectio ii.

ROgo autem vos, fratres, ut observétis eos qui dissensiónes & offendícula præter doctrínam, quam vos didicístis, fáciunt, & declináte ab illis. Hujúsmodi enim Christo Dómino nostro non sérviunt, sed suo ventri: & per dulces sermónes & benedictiónes sedúcunt corda innocéntium. Vestra enim obediéntia in omnem locum divulgáta est. Gáudeo igitur in vobis. Sed volo vos sapiéntes esse in bono, & símplices in malo.

℟. In colúmbæ. 278.

Lectio iii.

SAlútat vos Timótheus adjútor meus, & Lúcius & Jason, & Sosípater cognáti mei. Salúto vos ego Tértius, qui scripsi Epístolam in Dómino. Salútat vos Cajus hospes meus, & univérsa Ecclésia. Salútat vos Erástus arcárius civitátis, & Quartus frater. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis, Amen.

℟. Reges Tharsis. 278.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ

Serm. 4. de Epiph. Lectio iv.

JUstum & rationábile, dilectíssimi, veræ pietátis obséquium est, in diébus, qui Divínæ óperæ misericórdiæ protestántur, toto corde gau-

[redacted]

gaudére, & honorífice ea, quæ ad salútem nostram gesta sunt, celebráre, vocánte nos ad hanc devotiónem ipsa recurréntium témporum lege, quæ nobis post diem, in quo coætérnus Patri Fílius Dei natus ex Vírgine est, brevi intervállo Epiphaníæ íntulit festum, ex apparitióne Dómini consecrátum.

℟. Illumináre. 281.

Lectio v.

IN quo Fídei nostræ magnum præsídium providéntia Divína constítuit; ut dum solémni veneratióne recólitur adoráta in exórdiis suis Salvatóris infántia, per ipsa originália documénta probarétur veri hóminis in Christo orta natúra. Hoc enim est, quod justíficat ímpios: hoc est, quod ex peccatóribus facit sanctos, si in uno eodémque Dómino nostro Jesu Christo & vera Déitas, & vera credátur humánitas: Déitas, qua ante ómnia sæcula in forma Dei æquális est Patri: humánitas, qua novíssimis diébus in forma servi unítus est hómini.

℟. Omnes de Saba. 281.

Lectio vi.

AD roborándum ergo hanc Fidem, quæ contra omnes pronuntiabátur erróres, ex magna gestum est Divíni pietáte consílii, ut gens in longínqua Orientális plagæ regióne consístens, quæ spectandórum sýderum arte pollébat, signum nati púeri, qui supra omnem Israel esset regnatúrus, accíperet. Nova étenim cláritas apud Magos stellæ illustrióris appáruit, & intuéntium ánimos ita admiratióne sui splendóris implévit, ut nequáquam sibi créderent negligéndum, quod tanto nuntiabátur indício.

℟. Magi véniunt. 282.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 2.*

CUm factus esset Jesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Jerosólymam secúndum consuetúdinem diei festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ, in fine.

A Duodécimo anno, ut légimus, Domínicæ súmitur disputatiónis exórdium. Hic enim prædicándæ Fídei evangelizántium númerus debebátur. Nec otióse ímmemor suórum secúndum carnem paréntum, qui secúndum carnem útique sapiéntia Dei implebátur, & grátia, post tríduum repéritur in templo: ut esset indício, quia post tríduum triumphális illíus passiónis, in sede cœlésti, & honóre Divíno, Fídei nostræ se suscitátus offérret, qui mórtuus credebátur.

℟. Stella, quam. 284.

Le-

[redacted]

Lectio viii.

QUid est, quod me quærebátis? Duæ sunt in Christo generatiónes: una est patérna, matérna áltera. Patérna illa divínior: matérna vero quæ in nostrum labórem usúmque descéndit. Et ídeo quæ supra natúram, supra ætátem, supra consuetúdinem fiunt, non humánis assignánda virtútibus, sed divínis referénda sunt potestátibus. Alibi eum ad ministérium mater impéllit, hic mater argúitur, quia adhuc, quæ humána sunt, éxigat, sed cum hic duódecim describátur annórum, illic discípulos habére dicátur: vide, matrem didicísse a Fílio, ne exígeret a validióre ministérium, quæ stupébat in junióre miráculum.

℟. Vidéntes stellam. 285.

Lectio ix.

ET venit Názareth, & erat súbditus illis. Quid enim magíster virtútis; nisi offícium pietátis impléret? Et mirámur, si Patri defert, qui súbditur matri? Non útique infirmitátis, sed pietátis ista subjéctio est; attóllat licet sævius effúsus látebris cóluber perfídiæ caput, & serpentínis évomat venéna pectóribus. Cum dicit se Fílius Missum, majórem hæréticus appéllet Patrem, ut imperféctum Fílium dicat, qui potest habére majórem: ut aliénis auxíliis ásserat eum, qui míttitur, indigére. Numquid & humáno egébat auxílio, ut matérno servíret império?

Te Deum laudámus. 26.

Ad Laudes, & per Horas, Antiphona. Ante lucíferum génitus. *cum reliquis.* 285. *Capitulum.* Fratres, Obsecro vos. 299.

Hymn. O sola magnárum. 286.

℣. Adoráte Deum, allelúja.
℟. Omnes Angeli ejus, allel.

Ad Benedictus, Antiphona. Remánsit puer Jesus in Jerúsalem, & non cognovérunt paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu: & requirébant eum inter cognátos & notos.

Oratio. Vota quæsumus. 299.

Deinde fit commem. de Epiph.

Añā. Hódie cælésti sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crímina; currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias, & ex aqua facto vino læténtur convívæ, allelúja.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum & thus deferéntes, allelúja.

Oratio. Deus, qui hodiérna die. 275.

Ad Tertiam, Antiphona. Venit lumen tuum.

Capitulum. Fratres, Obsecro vos. 299.

℟. *br.* Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, * Allelúja, allelúja. Reges.

℣. Reges Arabum & Saba dona addúcent. Allel. allel. Glória Patri. Reges.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja.

℟. Au-

.urum & thus deferén-
ılleluja.

Sextam, Antiphona.
is thesáuris suis.

tulum. *Rom.* 12.
.co enim per grátiam,
quæ data est mihi,
ɔus, qui sunt inter vos:
›lus sápere, quam opór-
ápere, sed sápere ad
:tátem.

Omnes de Saba vé-
, * Allelúja, allelúja.
:s. ℣. Aurum & thus
éntes. Allelúja, allel.
a Patri. Omnes.
loráte Dóminum, allel.
ı aula sancta ejus, allel.

Nonam, Antiphona.
ıſta.

tulum. *Rom.* 12. b
ıt enim in uno córpore
ıulta membra habémus,
t autem membra non
em actum habent: ita
unum corpus sumus in
to: sínguli autem alter
us membra, in Christo
Dómino nostro.

. Adoráte Dóminum,
elúja, allelúja. Adoráte.
ı aula sancta ejus. Al-
, alleluja.
a Patri. Adoráte.
loráte Deum, allel.
mnes Angeli ejus, allel.

Vesperas, Antiphona.
luciferum. *cum reliquis*
udibus.

. Dixit Dóminus. *cum*
is de Dominica. 120.
ul. Obsecro. 299.
*. Crudélis Heródes.
eges Tharsis. 275.

Ad Magnificat, Antiphona. Fili, quid fecísti nobis sic? ego & pater tuus doléntes quærebámus te. Quid est quod me quærebátis? nesciebátis, quia in iis, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse?

Oratio. Vota, quæsumus Dómine. 299.

Et fit commemor. de Epiph. Aña. Tribus miráculis ornátum diem sanctum cólimus: hódie stella Magos duxit ad præsépium: hódie vinum ex aqua factum est ad núptias: hódie in Jordáne a Joánne Christus baptizári vóluit, ut salváret nos, allelúja.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúja. ℟. Aurum & thus deferéntes, allelúja.

Oratio. Deus, qui hodiérna die. 275.

Si Octava Epiphaniæ venerit in Dominica, nihil fit de Dominica in ipsa die Octava, tantum in primis Vesperis diei Octavæ fit commemoratio pro secundis Vesperis Dominicæ infra Octavam de qua celebratum est Officium eo die, Antiphona. Fili, quid fecísti. ℣. Omnes de Saba. *qui versus etiam dicitur; quando Octava Epiphaniæ venerit in Feria secunda pro commemoratione Dominicæ in primis Vesperis diei Octavæ.*

IN DIE OCTAVA

Epiphaniæ. Duplex.

In primis Vesperis omnia dicuntur sicut in primis Vesper. Epiph. 275. *excepta Oratione, quæ dicitur ut sequitur.*

Ora-

Oratio.

DEus, cujus Unigénitus in substántia nostra carnis appáruit: præsta, quæsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur: Qui tecum vivit.

Ad Matutinum, Invitator. Hymnus & Psalmi, ut infra Octavam: cætera dicuntur sicut in Epiphania, præter Lectiones.

In primo Nocturno leguntur Lect. de Epistola prima ad Corinthios, quæ occurrunt secundum superiorem Rubr. 305.

Primum ℟. Hodie in Jordáne. *ut suprà*. 277.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Oratione in sancta Lumina.

Lectio iv.

NOn possum cohibére lætítiæ voluptátem, sed mente extóllor & affícior; & própriæ pusillitátis oblítus, officium magni Joánnis, immo pótius famulátum subíre conténdo ac géstio, & licet non sim præcúrsor, de erémo tamen vénio. Christus ergo illuminátur, immo pótius fulgóre suo nos illúminat: Christus baptizátur; simul & nos descendámus, ut cum ipso páriter ascendámus.
℟. Illumináre. 281.

Lectio v.

JOánnes baptízat, & accédit Jesus, sanctíficans quidem & ipsum, qui baptízat, præcípue tamen, ut & véterem Adam sepéliat in aquis; & ante ómnia, ut per hæc sanctificéntur aquæ Jordánis, ut sicut erat spíritus & caro, ita & his, qui baptizándi erant, in spíritu & aqua sanctificatiónis succéssio traderétur. Non súscipit Baptísta, conténdit Jesus. Ego, inquit, opus hábeo a te baptizári. Lucérna dicit ad Solem; & vox lóquitur ad Verbum.
℟. Omnes de Saba. 281.

Lectio vi.

AScéndit Jesus de aqua, secum quodámmodo demérsum edúcens & élevans mundum: & vidit non dívidi cælum, sed aperíri, quod sibi ac nobis post se aliquándo Adam ille conclúserat, sicut & ígneo gládio paradísus fúerat conclúsus. Spíritus Sanctus testimónium péribet: símilia namque sibi ipsa concúrrunt. De cælo testimónium defértur; inde enim erat ille, cui testimónium perhibétur.
℟. Magi véniunt. 282.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 1. *d*

IN illo témpore: Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se, & ait: Ecce Agnus Dei; ecce qui tollit peccáta mundi. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 6. in Jo: ante med.

ANtequam veníret Dóminus, ut baptizarétur a Joánne in Jordáne, nóverat eum

[redacted]

re, & tremóre multo fui apud vos, & sermo meus & prædicátio mea non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis: sed in ostensióne spíritus & virtútis: ut Fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

Lectio ii.

Sapiéntiam autem lóquimur inter perféctos, sapiéntiam vero non hujus sæculi, neque príncipum hujus sæculi, qui destruúntur; sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sǽcula in glóriam nostram: quam nemo príncipum hujus sæculi cognóvit: si enim cognovíssent, numquam Dóminum glóriæ crucifixíssent. Sed sicut scriptum est: quod óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ præparávit Deus iis, qui díligunt illum.

Lectio iii.

Nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum: Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei. Quis enim hóminum scit, quæ sunt hóminis, nisi spíritus hóminis, qui in ipso est? Ita & quæ Dei sunt, nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum, qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis; quæ & lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritus, spirituálibus spirituália comparántes.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio i. *Cap. 5.*

Omníno audítur inter vos fornicátio, & talis fornicátio, qualis nec inter Gentes, ita ut uxórem patris sui áliquis hábeat. Et vos infláti estis; & non magis luctum habuístis, ut tollátur de médio vestrum qui hoc opus fecit. Ego quidem absens córpore, præsens autem spíritu, jam judicávi ut præsens eum, qui sic operátus est, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, congregátis vobis & meo spíritu, cum virtúte Dómini nostri Jesu, trádere hujúsmodi sátanæ in intéritum carnis, ut spíritus salvus sit in die Dómini nostri Jesu Christi.

Lectio ii.

Non est bona gloriátio vestra. Nescítis quia módicum ferméntum totam massam corrúmpit? Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ & nequítiæ: sed in ázymis sinceritátis & veritátis.

Lectio iii.

Scripsi vobis in Epístola: Ne commisceámini fornicáriis. Non útique fornicáriis hujus mundi, aut aváris, aut rapácibus, aut idólis ser-

viéntibus : alióquin debuerátis de hoc mundo exiísse. Nunc autem scripsi vobis, non commiscéri ; si is, qui frater nominátur, est fornicátor, aut avárus, aut idólis sérviens, aut maledicus, aut ebriósus, aut rapax, cum hujúsmodi nec cibum súmere.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio i. *Cap. 6.*

Audet áliquis vestrum habens negótium advérsus álterum, judicári apud iníquos, & non apud sanctos ? An nescítis quóniam sancti de hoc mundo judicábunt ? Et si in vobis judicábitur mundus, indígni estis qui de mínimis judicétis ? Nescítis, quóniam ángelos judicábimus ? quanto magis sæculária ? Sæculária ígitur judícia si habuéritis : contemptíbiles, qui sunt in Ecclésia, illos constitúite ad judicándum. Ad verecúndiam vestram dico. Sic non est inter vos sápiens quisquam, qui possit judicáre inter fratrem suum ? Sed frater cum fratre judício conténdit : & hoc apud infidéles.

Lectio ii.

Jam quidem omníno delíctum est in vobis, quod judícia habétis inter vos. Quare non magis injúriam accípitis ? quare non magis fraudem patímini ? Sed vos injúriam fácitis, & fraudátis : & hoc frátribus. An nescítis quia iníqui regnum Dei non possidébunt ? Nolíte erráre : Neque fornicárii, neque idólis serviéntes, neque adúlteri, neque molles, neque masculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebriósi, neque maledici, neque rapáces regnum Dei possidébunt. Et hæc quidem fuístis : sed ablúti estis, sed sanctificáti estis, sed justificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri.

Lectio iii.

Omnia mihi licent, sed non ómnia expédiunt. Omnia mihi licent, sed ego sub nullíus rédigar potestáte. Esca ventri, & venter escis : Deus autem, & hunc & has déstruet ; corpus autem non fornicatióni, sed Dómino, & Dóminus córpori. Deus vero & Dóminum suscitávit ; & nos suscitábit per virtútem suam. Nescítis quóniam córpora vestra membra sunt Christi ? Tollens ergo membra Christi, fáciam membra meretrícis ? Absit ! An nescítis quóniam qui adhæret meretríci, unum corpus efficitur ? Erunt enim (inquit) duo in carne una. Qui autem adhæret Dómino, unus spíritus est. Fúgite fornicatiónem.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio i. *Cap. 7.*

De quibus autem scripsístis mihi : Bonum est hó-

[redacted]

ómini mulierem non tánge-
: ... propter fornicatiónem
tem unusquísque suam uxó-
m hábeat, & unaquæque
um virum hábeat. Uxóri
r débitum reddat: simíliter
tem & uxor viro. Múlier
i córporis potestátem non
bet; sed vir; simíliter autem
vir sui córporis potestátem
on habet, sed múlier.

Lectio ii.

NOlíte fraudáre ínvicem,
nisi forte ex consénsu
i tempus, ut vacétis oratió-
i, & íterum revertímini in
ipsum, ne tentet vos sáta-
is propter incontinéntiam
stram. Hoc autem dico se-
ndum indulgéntiam, non
cúndum impérium. Volo
im omnes vos esse sicut
ípsum. Sed unusquísque
óprium donum habet ex
eo: álius quidem sic, álius
ro sic. Dico autem non nu-
tis & víduis, bonum est il-
s, si sic permáneant, sicut
ego. Quod si non se cón-
ent, nubant. Mélius est
im núbere, quam uri.

Lectio iii.

Is autem, qui matrimónio
junčti sunt, præcípio non
o, sed Dóminus, uxórem
viro non discédere: quod
discésserit, manére innú-
am, aut viro suo reconci-
ri. Et vir uxórem non di-
ttat. Nam cætéris ego dico,
m Dóminus: Si quis frater
órem habet infidélem, &
e consénsit habitáre cum
o, non dimíttat illam. Et
si qua múlier fidélis habet vi-
rum infidélem, & hic con-
séntit habitáre cum illa, non
dimíttat virum, sanctificátus
est enim vir infidélis per mu-
lierem fidélem; & sanctificá-
ta est múlier infidélis per vi-
rum fidelem; alióquin fílii
vestri immúndi essent, nunc
autem sancti sunt.

FERIA SEXTA.

De Epist. I. ad Corínthios.

Lectio i. *Cap. 13.*

SI linguis hóminum lo-
quar, & Angelórum,
charitátem autem non há-
beam; factus sum velut æs
sonans, aut cymbalum tín-
niens. Et si habúero prophe-
tíam, & nóverim mystéria
ómnia, & omnem sciéntiam:
& si habúero omnem fidem,
itaut montes tránsferam, cha-
ritátem autem non habúero;
nihil sum. Et si distribúero in
cibos páuperum omnes facul-
tátes meas, & si tradídero
corpus meum, ita ut árdeam,
charitátem autem non habúe-
ro; nihil mihi prodest.

Lectio ii.

CHáritas pátiens est, be-
nígna est. Cháritas non
æmulátur, non agit pérpe-
ram, non inflátur, non est
ambitiósa, non quærit quæ
sua sunt, non irritátur, non
cógitat malum, non gaudet
super iniquitáte, congáudet
autem veritáti: omnia suf-
fert, omnia credit, ómnia
sperat, ómnia sústinet. Chá-
ritas nunquam éxcidit: sive
prophetíæ evacuabúntur,
sive

five linguæ cessábunt, five sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus; & ex parte prophetámus. Cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est.

Lectio iii.

CUm essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in ænigmate: tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognósco ex parte, tunc autem cognóscam, sicut & cógnitus sum: Nunc autem manent Fides, Spes, Cháritas, tria hæc: major autem horum est Cháritas.

SABBATO

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio i. *Cap. 16.*

DE colléctis autem, quæ fiunt in sanctos, sicut ordinávi Ecclésiis Galátiæ, ita & vos fácite. Per unam sábbati unusquísque vestrum apud se sepónat, recóndens quod ei bene placúerit, ut non, cum vénero, tunc colléctæ fiant. Cum autem præsens fúero, quos probavéritis per epístolas, hos mittam perférre grátiam vestram in Jerúsalem. Quod si dignum fúerit, ut & ego eam, mecum ibunt.

Lectio ii.

VEniam autem ad vos, cum Macedóniam pertransíero; nam Macedóniam pertransíbo. Apud vos autem fórsitan manébo, vel étiam hiemábo: ut vos me deducátis quocúmque iero. Nolo enim vos modo in tránsitu vidére; spero enim me aliquántulum témporis manére apud vos, si Dóminus permíserit. Permanébo autem Ephesi usque ad Pentecósten. Ostium enim mihi apértum est magnum & évidens, & adversárii multi.

Lectio iii.

SI autem vénerit Timótheus, vidéte ut sine timóre sit apud vos; opus enim Dómini operátur, sicut & ego. Ne quis ergo illum spernat; dedúcite autem illum in pace, ut véniat ad me: expécto enim illum cum frátribus. De Apóllo autem fratre vobis notum fácio, quóniam multum rogávi eum, ut veniret ad vos, cum frátribus: & útique non fuit volúntas, ut nunc veniret: véniet autem, cum ei vácuum fúerit. Vigiláte, state in Fide, viriliter ágite & confortámini. Omnia vestra in charitáte fiant.

SABBATO PRIMO

Post Octav. Epiphaniæ.

Ad Vesp. omnia, præter Orationem, ut in Psalt. 138. *Quod servatur in aliis Sabbatis usque ad Septuagesimam.*

Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul & terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter

[redacted]

r exáudi, & pacem tuam ostris concéde tempóribus. er Dóminum.

Deinde fiunt commemoratio-s ibidem posita ut in Psal-rio. 141.

DOMINICA II.

post Epiphaniam.

Omnia, ut in Psalt. præter , quæ hic sunt propria.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola ii. B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, Timótheus frater, Ecclé e Dei, quæ est Corínthi, im ómnibus sanctis, qui nt in univérsa Achája. Grá vobis, & pax a Deo Pa-e nostro, & Dómino Jesu hristo. Benedíctus Deus & ater Dómini nostri Jesu hristi, Pater misericordiá-m, & Deus totíus conso-tiónis, qui consolátur nos omni tribulatióne nostra: t possímus & ipsi consolári os, qui in omni pressúra nt, per exhortatiónem qua hortámur & ipsi a Deo. uóniam sicut abúndant pas-ónes Christi in nobis: ita per Christum abúndat con-látio nostra.

, Dómine, ne in ira tua guas me, neque in furóre o corrípias me: * Miserére ei Dómine, quóniam infir-us sum.

. Timor & tremor venérunt per me, & contexérunt me nebræ. Miserére.

Lectio ii.

SIve autem tribulámur pro vestra exhortatióne & salúte, sive consolámur pro vestra consolatióne, sive exhortámur pro vestra exhortatióne & salúte, quæ operátur toleràntiam earúmdem passiónum, quas & nos pátimur: ut spes nostra firma sit pro vobis: sciéntes, quod sicut sócii passiónum estis, sic éritis & consolatiónis.

℞. Deus, qui sedes super thronum, & júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem & dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia.

Lectio iii.

NOn enim vólumus ignoráre vos, fratres, de tribulatióne nostra, quæ facta est in Asia, quóniam supra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetipsis respónsum mortis habúimus, ut non simus fidéntes in nobis, sed in Deo, qui súscitat mórtuos, qui de tantis perículis nos erípuit & éruit: in quem sperámus quóniam & adhuc erípiet, adjuvántibus & vobis in oratióne pro nobis: ut ex multórum persónis, ejus, quæ in nobis est donatiónis, per multos grátiæ agántur pro nobis. ℞. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est

cor

cor meum, & exul ávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei. Propter.
Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst.

Ex præfat. in Epist. B. Pauli.

Lectio iv.

BEáti Pauli Epistolárum lectiónem dum assídue auscúlto, perque hebdómadas síngulas bis sæpe, & ter & quater, quotiescúmque sanctórum mártyrum memórias celebrámus, gáudio exúlto, tuba illa spiritáli pérfruens, & éxcitor, ac desidério incalésco, vocem mihi amícam agnóscens, & fere præséntem ipsum intúeri, & disseréntem audíre vídeor. Sed tamen dóleo & moléste fero, quod virum hunc non omnes, sicut par est, cognóscunt: verum ita illum nonnúlli ignórant, ut ne Epistolárum quidem ejus númerum plane sciant. Hoc vero non imperítia facit: sed quod nolint beáti hujus viri scripta assídue in mánibus habére.
℟. Notas mihi fecísti Dómine vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo, delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio v.

NEque enim nos, quæ scimus, si quid scimus, ab ingénii bonitáte, atque acúmine scimus, sed quod erga hunc virum impénse affécti, ab illius lectióne numquam discédimus, siquidem qui amant, iis plus quam cæteri omnes eórum facta norunt, quos amant, ut qui de iis ipsis sunt sollíciti. Id, quod beátus hic véluti osténdens, ad Philippénses ait: Sicut est mihi justum, ut hoc de vobis ómnibus séntiam, eo quod hábeam vos in corde, & in vínculis meis, & in defensióne & confirmatióne Evangélii.
℟. Díligam te, Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adjútor meus. Et refúgium meum.

Lectio vi.

QUaprópter si & vos quoque lectióni diligénter atténdere voluéritis, nihil áliud vobis erit requiréndum. Verax est enim Christi sermo dicéntis: Quærite, & inveniétis: pulsáte, & aperiétur vobis. Cæterum, quandóquidem complúres ex iis, qui huc nobíscum convéniunt, liberórum educatiónem, uxóris curam, & famíliæ providéntiam suscípere, ob que totos sese huic labóri re non sústinent: at c ipsi vos excitáte ad ea tem capiénda, quæ álii légerint, stúdii tantúm iis, quæ dicta fúerint scultándis, quantum p colligéndis impertiéntes etsi turpe sit, nonnisi

[redacted]

stúdii a vobis exígere: optábile tamen erit, si tantum saltem tribuátis.

℞. Dómini est terra & plenitúdo ejus: * Orbis terrárum & univérsi, qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, & super flúmina præparávit illam. Orbis. Glória Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap. 2.*

IN illo témpore: Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat mater Jesu ibi. Vocátus est autem & Jesus & discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 9. in Jo: post init.

QUod Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam excépta mystica significatióne, confirmáre vóluit, quod ipse fecit núptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóstolus, prohibéntes núbere: & dicéntes, quod malum essent núptiæ, & quod diábolus eas fecísset: cum idem Dóminus dicat in Evangélio, interrogátus utrum líceat hómini dimíttere uxórem suam ex quálibet causa, non licére, excépta causa fornicatiónis. In qua responsióne, si meminístis, hoc ait: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet.

℞. Ad te Dómine, levávi ánimam meam, * Deus meus in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam; & éripe me. Deus meus.

Lectio viii.

ET qui bene erudíti sunt in Fide Cathólica, novérunt quod Deus fécerit núptias, & sicut conjúnctio a Deo, ita divórtium a diábolo sit. Sed proptérea in causa fornicatiónis licet uxórem dimíttere: quia ipsa esse uxor prior nóluit, quæ fidem conjugálem maríto non servávit. Nec illæ, quæ virginitátem Deo vovent, quamquam ampliórem gradum honóris & sanctitátis in Ecclésia téneant, sine núptiis sunt: nam & ipsæ pértinent ad núptias cum tota Ecclésia, in quibus núptiis sponsus est Christus.

℞. Duo Séraphim clamábant alter ad altérum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus Sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Hoc Responsorium semper dicitur post octavam Lectionem ab hac Dominica usque ad Septuagesimam in Dominicis tantum.

Lectio ix.

AC per hoc ergo Dóminus invitátus venit ad núptias, ut conjugális cástitas firmarétur, & ostenderétur sacraméntum nuptiárum, quia & illárum nuptiárum sponsus persónam Dómini

mini figurábat, cui dictum est: Serváſti vinum bonum uſque adhuc. Bonum enim vinum Chriſtus ſervávit uſque adhuc, ideſt, Evangélium ſuum. Te Deum. 16.

Ad Laudes, omnia ut in Pſalterio. 17.

Ad Benedictus, Antiphona. Nuptiæ factæ ſunt in Cana Galilææ, & erat ibi Jeſus cum María matre ſua.

Oratio. Omnípotens ſempitérne. 310.

Deinde fiunt commem. ut ſupra in Veſp. Sabbati. 138.

Ad Horas & Veſp. omnia ut in Pſalt. de Dominica.

Ad Magnificat, Antiphona. Deficiénte vino, juſſit Jeſus impléri hydrias aqua, quæ in vinum convérſa eſt, allel.

Orat. Omnípotens. *ut ſupra.*

Deinde fiunt commemor. ut ſupr. in Veſp. Sabbati. 138.

Poſt Oct. Epiphaniæ uſque ad Quadrag. quando occurrit fieri de Feria, fit Offic. ut in Pſalt. exceptis iis, quæ ſunt propria. Oratio vero dicitur de Dominica præcedenti.

FERIA SECUNDA.

De Epiſt. ii. ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 3.

INcípimus íterum noſmetípſos commendáre? aut numquid egémus, ſicut quidam, commendatítiis epíſtolis ad vos, aut ex vobis? Epíſtola noſtra vos eſtis, ſcripta in córdibus noſtris, quæ ſcitur & légitur ab ómnibus homínibus, manifeſtáti quod Epíſtola eſtis Chriſti, miniſtráta a nobis, & ſcripta non atraménto, ſed Spíritu Dei vivi: non in tábulis lapídeis, ſed in tábulis cordis carnálibus.

℟. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine! * Quam abſcondíſti timéntibus te. ℣. Et perfecíſti eis qui ſperant in te, Dómine, in conſpéctu filiórum hóminum. Quam.

Lectio ii.

FIdúciam autem talem habémus per Chriſtum ad Deum, non quod ſufficiéntes ſimul cogitáre áliquid a nobis, quaſi ex nobis: ſed ſufficiéntia noſtra ex Deo eſt: qui & idóneos nos fecit miníſtros novi Teſtaménti, non líttera, ſed Spíritu: líttera enim occídit, Spíritus autem vivíficat. Quod ſi miniſtrátio mortis lítteris deformáta in lapídibus fuit in glória, ita ut non poſſent inténdere filii Iſrael in fáciem Móyſi propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur: quómodo non magis miniſtrátio Spíritus erit in glória? ℟. Adjútor meus eſto Deus. * Ne derelínquas me. ℣. Neque deſpícias me Deus ſalutáris meus. Ne.

Lectio iii.

NAm ſi miniſtrátio damnatiónis glória eſt, multo magis abúndat miniſtérium juſtítiæ in glória. Nam nec glorificátum eſt, quod cláruit in hac parte, propter excelléntem glóriam. Si enim quod evacuátur, per glóriam eſt, mul-

multo magis, quod manet, in glória est. Habéntes ígitur talem spem, multa fidúcia útimur: & non sicut Móyses ponébat velámen super fáciem suam, ut non inténderent fílii Israel in fáciem ejus, quod evacuátur, sed obtúsi sunt sensus eórum: Usque in hodiérnum enim diem idípsum velámen in lectióne véteris Testaménti manet non revelátum, quóniam in Christo evacuátur.

℟. Benedícam Dóminum in omni témpore: * Semper laus ejus in ore meo.
℣. In Dómino laudábitur ánima mea; áudiant mansuéti, & læténtur. Semper.
Glória Patri. Semper.

Responsória in hac & sequentibus Feriis pósita repetúntur in Feriis sequéntium Hebdomadárum, usque ad Septuagésimam.

FERIA TERTIA.

De Epist. II. ad Corínthios.

Lectio i. *Cap. 5.*

Scimus enim, quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cælis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cælo est, superindúi cupiéntes: si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam & qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti: eo quod nólumus expoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est a vita.

℟. Auribus pércipe Deus lácrymas meas: ne síleas a me, remítte mihi: * quóniam íncola ego sum apud te & peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me festína. Quóniam.

Lectio ii.

Audéntes ígitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore, peregrinámur a Dómino: (per fidem enim ambulámus, & non per spéciem) audémus autem, & bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore, & præséntes esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus sive abséntes, sive præséntes, placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquísque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

℟. Státuit Dóminus supra petram pedes meos, & diréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas, & edúxit me de lacu misériæ. Et.

Lectio iii.

Sciéntes ergo timórem Dómini, homínibus suadémus, Deo autem manifésti sumus. Spero autem & in consciéntiis vestris maniféstos nos esse. Non íterum commendámus nos vobis, sed occasiónes damus vobis gloriándi pro nobis; ut habeátis

adeo s, qui in fácie gloriántur & non in corde. Sive enim mente excédimus, Deo; sive sóbrii sumus, vobis. Cháritas enim Christi urget nos: æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt: & pro ómnibus mórtuus est Christus: ut qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est & resurréxit.

℟. Ego dixi, Dómine miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio i. *Cap. 7.*

HAs ergo habéntes promissiónes caríssimi, mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & spíritus, perficiéntes sanctificatiónem in timóre Dei. Cápite nos. Néminem læsimus, néminem corrúpimus, néminem circumvénimus. Non ad condemnatiónem vestram dico. Prædíximus enim, quod in córdibus nostris estis ad commoriéndum & ad convivéndum.

℟. Ne perdíderis me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus resérves mala mea.
℣. Non intres in judícium cum servo tuo Dómine. Neque.

Lectio ii.

MUlta mihi fidúcia est apud vos, multa mihi gloriátio pro vobis; replétus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam & cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatiónem passi sumus: foris pugnæ, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solum autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me; ita ut magis gaudérem. . . .

℟. Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * Cantábo, & psalmum dicam Dómino. ℣. Exúrge glória mea, exúrge psaltérium & cíthara, exúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii.

QUóniam etsi contristávi vos in Epístola, non me pœnitet: & si pœnitéret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit; nunc gáudeo: non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam. Contristáti enim estis secúndum Deum, ut in nullo detriméntum patiámini ex nobis. Quæ enim secúndum Deum tristítia est, pœniténtiam in salútem stábilem operátur: sæculi autem tristítia mortem operátur. . . .

℟. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, miseri-

sericórdia mea. ℣. Lætábor & exultábo in te, psallam nómini tuo Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 10.

Ipse autem ego Paulus óbsecro vos per mansuetúdinem & modéstiam Christi, qui in fácie quidem húmilis sum inter vos, absens autem confído in vobis. Rogo autem vos, ne præsens áudeam per eam confidéntiam, qua exístimor audére in quosdam, qui arbitrántur nos tamquam secúndum carnem ambulémus. In carne enim ambulántes, non secúndum carnem milítamus.

℟. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, * Et éripe me.

℣. Inclína ad me aurem tuam, & salva me. Et éripe.

Lectio ii.

Nam arma milítiæ nostræ non carnália sunt, sed poténtia Deo ad destructiónem munitiónum, consília destruéntes, & omnem altitúdinem extolléntem se advérsus sciéntiam Dei, & in captivitátem redigéntes omnem intelléctum in obséquium Christi; & in promptu habéntes ulcísci omnem inobediéntiam, cum impléta fúerit vestra obediéntia. Quæ secúndum fáciem sunt, vidéte. Si quis confídit sibi Christi se esse, hoc cógitet íterum apud se; quia sicut ipse Christi est, ita & nos.

℟. Repleátur os meum laude tua: ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: noli me projícere in témpore senectútis. * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me.

℣. Gaudébunt lábia mea cùm cantávero tibi. Dum defécerit in me virtus mea.

Lectio iii.

Nam & si ámplius áliquid gloriátus fúero de potestáte nostra, quam dedit nobis Dóminus in ædificatiónem, & non in destructiónem vestram: non erubéscam. Ut autem non exístimer tamquam terrére vos per Epístolas: quóniam quidem Epístolæ, inquiunt, graves sunt & fortes, præséntia autem córporis infirma, & sermo contemptíbilis: hoc cógitet, qui ejúsmodi est, quia quales sumus verbo per Epístolas abséntes, tales & præséntes in facto. Non enim audémus inségere, aut comparáre nos quibúsdam, qui seipsos comméndant: sed ipsi in nobis nosmetípsos metiéntes, & comparántes nosmetípsos nobis.

℟. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti Dómine. ℣. Sed & lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. Et ánima mea.

Glória Patri. Et ánima mea.

FERIA SEXTA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 12.

SI gloriári opórtet (non éxpedit quidem) véniam autem ad visiónes & revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore néscio, sive extra corpus néscio, Deus scit) raptum hujúsmodi usque ad tértium cælum. Et scio hujúsmodi hóminem (sive in córpore, sive extra corpus néscio, Deus scit) quóniam raptus est in paradísum; & audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui. ℟. Confitébor tibi Dómine Deus in toto corde meo, & honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua Dñe magna est super me: ℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. Quia.

Lectio ii.

PRo hujúsmodi gloriábor, pro me autem nihil gloriábor, nisi in infirmitátibus meis. Nam & si volúero gloriári, non ero insípiens: veritátem enim dicam, parco autem, ne quis me exístimet supra id, quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me, & dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perfícitur. ℟. Misericórdia tua Dñe, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et.

Lectio iii.

LIbénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo. Cum enim infírmor, tunc potens sum. Factus sum insípiens, vos me coegístis: Ego enim a vobis débui commendári: nihil enim minus fui ab iis, qui sunt supra modum Apóstoli: tamétsi nihil sum. ℟. Factus est mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & factus est Dóminus protéctor meus. Et. Glória Patri. Et.

SABBATO.

De Epíst. ii. ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* 13.

ECce tértio hoc vénio ad vos. In ore duórum vel trium téstium stabit omne verbum. Prædíxi & prædíco, ut præsens, & nunc absens, iis, qui ante peccavérunt, & céteris ómnibus, quóniam si vénero íterum, non parcam. An experiméntum quæritis ejus, qui in me lóquitur Christus, qui in vobis non

infir-

infirmátur, sed potens est in vobis? Nam etsi crucifixus est ex infirmitáte: sed vivit ex virtúte Dei. Nam & nos infirmi sumus in illo, sed vivémus cum eo ex virtúte Dei in vobis. ℟. Ne perdíderis. 316.

Lectio ii.

VOsmetípsos tentáte si estis in Fide: ipsi vos probáte. An non cognóscitis vosmetípsos, quia Christus Jesus in vobis est? nisi forte réprobi estis. Spero autem quod cognoscétis, quia nos non sumus réprobi. Orámus autem Deum, ut nihil mali faciátis: non ut nos probáti appareámus, sed ut vos quod bonum est faciátis: nos autem ut réprobi simus. Non enim póssumus áliquid advérsus veritátem, sed pro veritáte. Gaudémus enim, quóniam nos infirmi sumus, vos autem poténtes estis. Hoc & orámus, vestram consummatiónem. ℟. Parátum. 316.

Lectio iii.

IDeo hæc absens scribo, ut non præsens dúrius agam secúndum potestátem, quam Dóminus dedit mihi in ædificatiónem, & non in destructiónem. De cætero, fratres, gaudéte, perfécti estóte, exhortámini, idem sápite, pacem habéte, & Deus pacis & dilectiónis erit vobíscum. Salutáte ínvicem in ósculo sancto. Salútant vos omnes sancti. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, & cháritas Dei, & communicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Adjútor meus. 316.

Ad Vesperas. *Oratio.*

OMnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

DOMINICA III.

post Epiphaniam.

Ad Matutinum, omnia ut in Psalterio.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio i. *Cap. 1.*

PAulus Apóstolus non ab homínibus, neque per hóminem, sed per Jesum Christum, & Deum Patrem, qui suscitávit eum a mórtuis, & qui mecum sunt omnes fratres, Ecclésiis Galátiæ. Grátia vobis & pax a Deo Patre, & Dómino nostro Jesu Christo, qui dedit semetípsum pro peccátis nostris, ut eríperet nos de præsénti sæculo nequam, secúndum voluntátem Dei & Patris nostri, cui est glória in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Dómine, ne in ira. 311.

Lectio ii.

MIror quod sic tam cito transferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi, in áliud Evangélium; quod non est áliud, nisi sunt áliqui, qui vos contúrbant, & volunt convértere Evangélium Christi. Sed licet

nos, aut Angelus de cælo evangelízet vobis prætérquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit. Sicut prædíximus, & nunc íterum dico: Si quis vobis evangelizáverit præter id, quod accepístis, anáthema sit. Modo enim homínibus suádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem.

℟. Deus, qui sedes. 311.

Lectio iii.

NOtum enim vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizátum est a me, quia non est secúndum hóminem, neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi. Audístis enim conversatiónem meam aliquándo in Judaísmo: quóniam supra modum persequébar Ecclésiam Dei, & expugnábam illam, & proficiébam in Judaísmo supra multos coætáneos meos in génere meo, abundántius æmulátor exístens paternárum meárum traditionum.

℟. A dextris est mihi. 311.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Augustíni Epíscopi in Epístolam ad Gálatas.

In Præfat. tom. 4.

Lectio iv.

CAusa, propter quam scribit Apóstolus ad Gálatas, hæc est: ut intélligant grátiam Dei id secum ágere, ut sub lege jam non sint. Cum enim prædicáta eis esset Evangélii grátia, non defuérunt quidam ex circumcisióne, quamvis Christiáni nómine, nondum tamen tenéntes ipsum grátiæ benefícium, & adhuc voléntes esse sub onéribus legis, quæ Dóminus Deus imposúerat non justítiæ serviéntibus, sed peccáto, justam scílicet legem injústis homínibus dando, ad demonstránda peccáta eórum, non auferénda. Non enim aufert peccáta nisi grátia Fidei, quæ per dilectiónem operátur.

℟. Notas mihi fecísti. 312.

Lectio v.

SUb hac ergo grátia jam Gálatas constitútos illi volébant constitúere sub onéribus legis, asseverántes nihil eis prodésse Evangélium, nisi circumcideréntur, & céteras carnáles Judáici ritus observatiónes subírent. Et ídeo Paulum Apóstolum suspéctum habére cœperant, a quo illis Evangélium prædicátum erat, tamquam non tenéntem disciplínam ceterórum Apostolórum, qui Gentes cogébant judaizáre.

℟. Díligam te. 312.

Lectio vi.

TAlis quidem quæstio est & in Epístola ad Romános: verúmtamen vidétur áliquid interésse, quod ibi contentiónem ipsam dírimit, litémque compónit, quæ inter eos, qui ex Judæis, & eos, qui ex Géntibus credi-

[redacted]

orta erat; cum illi
n ex méritis óperum
ibi rédditum Evangé-
mium arbitraréntur,
ræmium incircumcísis
n imméritis nolébant
Illi contra Judæis se
: gestírent, tamquam
tóribus Dómini. In
Epístolam ad eos scri-
i jam commóti erant
áte illórum qui ex Ju-
nt, & ad obsérvatió-
s cogébant.
ini est terra. 313.
tertio Nocturno.
ancti Evangélii secún-
ùm Matthæum.
vii. *Cap.* 8.
tempore: Cum de-
íísset Jesus de monte,
unt eum turbæ mul-
ecce leprósus véniens
: eum. Et réliqua.
a sancti Hierónymi
Presbyteri.
Comment. in cap. 8.
Matthæi.
ionte Dómino descen-
nte, occúrrunt tur-
ı ad altióra ascénde-
raluérunt. Et primus
rit leprósus: necdum
erat cum lepra, tam
em in monte Salva-
díre sermónem. Et
n, quod hic primus
r curátus sit: secún-
r Centuriónis: tér-
crus Petri fébriens
rnaum, quarto lo-
i obláti sunt ei a
vexáti: quorum
erbo ejiciebat, quod
& omnes male habéntes cu-
rávit.

℟. Ad te Dómine. 313.

Lectio viii.

ET ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Recte post prædicatiónem atque doctrínam, signi offértur occásio, ut per virtútem miráculi, prætéritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et exténdens Jesus manum tétigit eum, dicens: Volo, mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simulque considera, quam húmilis & sine jactántia respónsio. Ille díxerat: Si vis. Dóminus respóndit, Volo. Ille præmíserat: Potes me mundáre: Dóminus jungit & dicit, Mundáre. Non ergo, ut plerique Latinórum putant, jungéndum est & legéndum, Volo mundáre: sed separátim, ut primum dicat, Volo, deínde ímperet, Mundáre.

℟. Duo Séraphim. 313.

Lectio ix.

ET ait illi Jesus: Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necésse, ut sermóne jactáret, quod córpore præferébat? Sed vade, osténde te sacerdóti. Várias ob causas mittit eum ad sacerdótem. Primum, propter humilitátem, ut sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præ-

céptum, ut qui mundáti fúerant a lepra, offérrent múnera ſacerdótibus. Deinde, ut mundátum vidéntes lepróſum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent, ſi créderent, ſalvaréntur; ſi non créderent, inexcuſábiles forent. Et ſimul, ne quod in eo ſæpíſſime criminabántur, legem viderétur infríngere.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Cum deſcendíſſet Jeſus de monte, ecce lepróſus véniens adorábat eum, dicens: Dómine, ſi vis, potes me mundáre, & exténdens manum, tétigit eum, dicens: Volo, mundáre. *Oratio.*

OMnípotens ſempitérne Deus, infirmitátem noſtram propítius réſpice; atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majeſtátis exténde. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona. Dómine, ſi vis, potes me mundáre; & ait Jeſus: Volo, mundáre.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Lectio i. *Cap.* 3.

O Inſensáti Gálatæ, quis vos faſcinávit non obedíre veritáti, ante quórum óculos Jeſus Chriſtus præſcríptus eſt, in vobis crucifixus? Hoc ſolum a vobis volo díſcere: Ex opéribus legis ſpíritum accepíſtis, an ex audítu Fidei? Sic ſtulti eſtis, ut cum ſpíritu cœpéritis, nunc carne conſummémini? Tanta paſſi eſtis ſine cauſa? ſi tamen ſine cauſa. Qui ergo tríbuit vobis ſpíritum, & operátur virtútes in vobis: ex opéribus legis, an ex audítu Fidei? Sicut ſcriptum eſt: Abraham crédidit Deo, & reputátum eſt illi ad juſtítiam.

℟. Quam magna. 314.

Lectio ii.

COgnóſcite ergo: quia qui ex Fide ſunt, ii ſunt filii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex Fide juſtíficat gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ: Quia benedicéntur in te omnes gentes. Igitur qui ex Fide ſunt, benedicéntur cum fide Abraham. Quicúmque enim ex opéribus legis ſunt, ſub maledícto ſunt. Scriptum eſt enim: Maledíctus omnis qui non permánſerit in ómnibus, quæ ſcripta ſunt in libro legis, ut fáciat ea.

℟. Adjútor meus. 314.

Lectio iii.

QUóniam autem in lege nemo juſtificátur apud Deum, manifeſtum eſt, quia juſtus ex Fide vivit. Lex autem non eſt ex Fide, ſed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Chriſtus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum, quia ſcriptum eſt: Maledíctus omnis, qui pendet in ligno; ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Chriſto Jeſu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per Fidem.

℟. Benedícam Dñm. 315.

FE-

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Gálatas.

Lectio i. *Cap. 5.*

STate, & nolíte íterum jugo servitútis continéri. Ecce ego Paulus dico vobis, quóniam si circumcidámini, Christus vobis nihil próderit. Testíficor autem rursus omni hómini circumcidénti se, quóniam débitor est univérsæ legis faciéndæ. Evacuáti estis a Christo, qui in lege justificámini: a grátia excidístis. Nos enim spíritu ex Fide, spem justítiæ exspectámus.

℟. Auribus pércipe. 315.

Lectio ii.

NAm in Christo Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed Fides, quæ per charitátem operátur. Currebátis bene: quis vos impedívit veritáti non obedíre? Persuásio hæc non est ex eo, qui vocat vos. Módicum ferméntum totam massam corrúmpit. Ego confído in vobis in Dómino, quod nihil áliud sapiétis: qui autem conturbat vos, portábit judícium, quicúmque est ille. ℟. Státuit Dñs. 315.

Lectio iii.

EGo autem, fratres, si circumcisiónem adhuc prædico, quid adhuc persecutiónem pátior? Ergo evacuátum est scándalum crucis. Utinam & abscindántur qui vos conturbant. Vos enim in libertáte vocáti estis, fratres: tantum ne libertátem in occasiónem detis carnis, sed per charitátem spíritus servíte ínvicem. Omnis enim lex in uno sermóne implétur: Díliges próximum tuum sicut teípsum. Quod si ínvicem mordétis & coméditis, vidéte ne ab ínvicem consumámini. Dico autem, spíritu ambuláte, & desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem; hæc enim sibi ínvicem adversántur, ut non quæcúmque vultis, illa faciátis.

℟. Ego dixi, Dómine. 316.

FERIA QUARTA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio i. *Cap. 1.*

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus sanctis qui sunt Ephesi, & fidélibus in Christo Jesu. Grátia vobis, & pax a Deo Patre nostro & Dómino Jesu Christo. Benedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cæléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti & immaculáti in conspéctu ejus in charitáte.

℟. Ne perdíderis. 316.

Lectio ii.

QUi prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum, secúndum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo.

In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus, remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia & prudéntia; ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secúndum beneplácitum ejus, quod propósuit in eo, in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cælis, & quæ in terra sunt, in ipso.

℞. Parátum cor meum. 316.

Lectio iii.

IN quo étiam, & nos sorte vocáti sumus prædestináti secúndum propósitum ejus, qui operátur ómnia secúndum consílium voluntátis suæ: ut simus in laudem glóriæ ejus nos, qui ante sperávimus in Christo. In quo & vos, cum audissétis verbum veritátis (Evangélium salútis vestræ) in quo & credéntes signáti estis Spíritu promissiónis Sancto, qui est pignus hæreditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis in laudem glóriæ ipsíus.

℞. Adjútor meus. 316.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio i. *Cap. 4.*

OBsecro ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte & mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes invicem in charitáte, sollíciti serváre unitátem spíritus in

vínculo pacis. Unum corpus
& unus spíritus, sicut vocát
estis in una spe vocatiónis ve
stræ. Unus Dóminus, un
Fides, unum Baptísma. Unu
Deus & Pater ómnium, qu
est super omnes, & per óm
nia, & in ómnibus nobis.

℞. Deus in te sperávi. 317

Lectio ii.

UNicuíque autem nostrum
data est grátia secúndu
mensúram donatiónis Christi
Propter quod dicit: Ascén
dens in altum captívam du
xit captivitátem, dedit don
homínibus. Quod autem
ascéndit quid est, nisi quia &
descéndit primum in inferió
res partes terræ? Qui descén
dit, ipse est & qui ascén
dit super omnes cælos, u
impléret ómnia.

℞. Repleátur os meum. 317

Lectio iii.

ET ipse dedit quosdam
quidem Apóstolos, quos
dam autem Prophétas, álic
vero Evangelístas, álios a
tem Pastóres & Doctóres,
consummatiónem sanctór
in opus ministérii, in æ
catiónem Córporis Chri
donec occurrámus omne
unitátem Fídei, & agn
nis Fílii Dei, in virum
féctum, in mensúram a
plenitúdinis Christi: u
non simus párvuli, flu
tes & circumferámur
vento doctrínæ in n
hóminum, in astútia a
cumventiónem erróris. V
ritátem autem faciéntes i

cha-

ite, crescámus in illo
mnia, qui est caput
us.
udébunt lábia. 317.
RIA SEXTA.
pístola ad Ephésios.
io i. *Cap. 5.*
óte ergo imitatóres Dei,
icut filii caríssimi: &
áte in dilectióne, sicut
ristus diléxit nos, &
it semetípsum pro no-
blatiónem & hóstiam
in odórem suavitátis.
átio autem, & omnis
ndítia, aut avarítia, nec
iétur in vobis, sicut
sanctos aut turpitúdo,
ultilóquium, aut scur-
, quæ ad rem non pér-
: sed magis gratiárum
.
onfitébor tibi. 318.
Lectio ii.
Oc enim scitóte intel-
ligéntes: quod omnis
icátor, aut immúndus,
várus, quod est idoló-
érvitus, non habet hæ-
tem in regno Christi &
Nemo vos sedúcat iná-
verbis: propter hæc
venit ira Dei in filios
tiæ. Nolíte ergo éffici
pes eórum. Erátis enim
ndo ténebræ; nunc au-
x in Dómino, ut filii
mbuláte.
isericórdia tua. 318.
Lectio iii.
ctus enim lucis est in
omni bonitáte & justítia
ritáte, probántes quid
neplácitum Deo, & no-

líte communicáre opéribus infructuósis tenebrárum, magis autem redargúite. Quæ enim in occúlto fiunt ab ipsis, turpe est & dícere. Omnia autem, quæ arguúntur, a lúmine manifestántur; omne enim, quod manifestátur, lumen est. Propter quod dicit: Surge qui dormis, & exúrge a mórtuis, & illúminábit te Christus.

℟. Factus est mihi. 318.

SABBATO.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio i. *Cap. 6.*

Filii obedíte paréntibus vestris in Dómino: hoc enim justum est. Honóra patrem tuum & matrem tuam; quod est mandátum primum in promissióne; ut bene sit tibi, ut sis longævus super terram. Et vos patres nolíte ad iracúndiam provocáre fílios vestros: sed educáte illos in disciplína & correptióne Dómini.

℟. Ne perdíderis. 316.

Lectio ii.

Servi obedíte dóminis carnálibus cum timóre & tremóre, in simplicitáte cordis vestri, sicut Christo; non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed ut servi Christi, faciéntes voluntátem Dei ex ánimo, cum bona voluntáte serviéntes, sicut Dómino, & non homínibus; sciéntes quóniam unusquísque quodcúmque fécerit bonum, hoc recípiet a Dómino, sive servus,

:vus, five liber. Et vos dómini éadem fácite illis, remitténtes minas: sciéntes, quia & illórum & vester Dóminus est in cælis: & personárum accéptio non est apud eum. ℞. Parátum cor meum. 316.

Lectio iii.

DE cætero fratres, confortámini in Dómino, & in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli. Quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem, & sánguinem; sed advérsus príncipes & potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cæléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, & in ómnibus perfécti stare. ℞. Adjútor meus. 316.

Ad Vesperas. *Oratio.*

DEus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: da nobis salútem mentis & córporis, ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

DOMINICA IV.
post Epiphaniam.

In primo Nocturno.

Incipit Epístola B. Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Lectio i. *Cap. 1.*

PAulus & Timótheus servi Jesu Christi, ómnibus sanctis in Christo Jesu, qui sunt Philíppis, cum Epíscopis & Diacónibus. Grátia vobis & pax a Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo: Grátias ago Deo meo in omni memória vestri, semper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis cum gáudio deprecatiónem fáciens, super communicatióne vestra in Evangélio Christi a prima die usque nunc: confídens hoc ipsum, quia, qui cœpit in vobis opus bonum, perfíciet usque in diem Christi Jesu. Sicut est mihi justum hoc sentíre pro ómnibus vobis: eo quod hábeam vos in corde, & in vínculis meis; & in defensióne & confirmatióne Evangélii, sócios gáudii mei omnes vos esse. ℞. Dómine ne in ira. 311.

Lectio ii.

TEstis enim mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro, ut cháritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia & in omni sensu: ut probétis potióra, ut sitis sincéri & sine offénsa in diem Christi, repléti fructu justítiæ per Jesum Christum, in glóriam & laudem Dei. Scire autem vos volo, fratres, quia, quæ circa me sunt, magis ad profectum venérunt Evangélii: itaut víncula mea manifésta fierent in Christo in omni prætório, & in cæteris ómnibus: & plures e frátribus in Dómino confidéntes vínculis meis, abundántius audérent

rent. sine timóre verbum
i loqui.

Deus, qui sedes. 311.

Lectio iii.

Uidam quidem & propter invídiam & con-
itiónem, quidam autem &
opter bonam voluntátem
riſtum prædicant, quidam
charitáte, sciéntes quó-
im in defensiónem Evan-
lii pósitus sum. Quidam
tem ex contentióne Chri-
m annúntiant non sincére,
ſtimántes presſúram ſe ſu-
itáre vínculis meis. Quid
ım? Dum omni modo,
e per occaſiónem, ſive per
ritátem Chriſtus annuntié-
r; & in hoc gáudeo, ſed
gaudébo.

. A dextris eſt mihi. 311.

In secundo Nocturno.

x libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 4. cap. 30. Lectio iv.

Eplémus refectiónibus corpus, ne extenuátum
ficiat; extenuámus abſti-
ntia, ne nos implétum pre-
at: vegetámus hoc móti-
is, ne ſitu immobilitátis
téreat; ſed cítius hoc col-
cándo ſiſtimus, ne ipſa
a vegetatióne ſuccúmbat:
juméntis hoc véſtium té-
mus, ne frigus intérimat:
quæſita adjuménta projí-
mus, ne calor exúrat. Tot
itur diverſitátibus occurrén-
s, quid ágimus, niſi cor-
iptibilitáti ſervímus, ut ſal-
m multiplícitas impénſi ob-
quii corpus ſuſtíneat, quod

anxíetas infírmæ mutabilitá-
tis gravat?

℞. Notas fecíſti. 312.

Lectio v.

UNde bene per Paulum dícitur: Vanitáti enim
ſubjécta eſt creatúra non vo-
lens, ſed propter eum, qui
ſubjécit eam in ſpe; quia
& ipſa creatúra liberábitur
a ſervitúte corruptiónis, in
libertátem glóriæ filiórum Dei.
Vanitáti quippe creatúra non
volens ſúbditur, quia homo,
qui ingénitæ conſtántiæ ſta-
tum volens deſéruit, preſſus
juſtæ mortalitátis póndere,
nolens mutabilitátis ſuæ cor-
ruptióni ſervit. Sed creatúra
hæc tunc a ſervitúte corru-
ptiónis erípitur, cum ad fi-
liórum Dei glóriam incorrú-
ptam reſurgéndo ſublevátur.

℞. Díligam te, Dómine. 312.

Lectio vi.

HIc ítaque elécti moléſtia vincti ſunt, quia ad-
huc correptiónis ſuæ pœna
deprimúntur: ſed cum corru-
ptíbili carne exúimur, quaſi
ab his, quibus nunc adſtrín-
gimur, moléſtiæ vínculis re-
laxámur. Præſentári namque
jam Deo cúpimus, ſed ad-
huc mortális córporis obli-
gatióne præpedímur. Jure er-
go vincti dícimur, quia ad-
huc incéſſum noſtri deſidérii
ad Deum líberum non habé-
mus. Unde bene Paulus,
ætérna deſíderans, ſed tamen
adhuc corruptiónis ſuæ ſár-
cinam portans, vinctus cla-
mat: Cúpio diſſólvi, & eſſe
cum

cum Christo. Dissólvi enim non quæreret, nisi se proculdúbio vinctum vidéret.

℟. Dómini est terra. 213.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 8. c*

IN illo témpore; Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus: & ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus: ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 8. Matthæi.

QUintum signum fecit, quando ascéndens navem de Caphárnaum, ventis imperávit, & mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralyticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralyticus, est puer Centuriónis.

℟. Ad te Dómine. 313.

Lectio viii.

IPse vero dormiébat, & accessérunt ad eum, & suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando cæteris periclitántibus, ipse secúrus est, & dormit & suscitátur; & império ac sacraménto passiónis suæ líberat suscitántes. Tunc surgens imperávit ventis & mari. Ex hoc loco i mus, quod omnes c séntiunt Creatórem enim increpávit, & imperávit, séntiunt i tem: non erróre h rum, qui ómnia put mántia; sed majestát ditóris, quæ apud no sibília, illi sensibília

℟. Duo Séraphim. 31

Lectio ix.

POrro hómines mirá dicéntes; Qualis e quia venti & mare o ei? Non discípuli, s tæ & cæteri, qui i erant, mirabántur. Sin quis contentióse vo eos, qui mirabántur discípulos: respondéb recte hómines appelláto necdum nóverant po Salvatóris.

Te Deum laudámus. 1

Ad Benedictus, Ant

Ascendénte Jesu in n lam, ecce motus magn ctus est in mari, & vérunt eum discípuli dicéntes: Dómine, salv périmus.

Oratio. Deus, qui no

Ad Magnificat, Antip

Dómine, salva nos, mus: ímpera & fac tranquillitátem.

FERIA SECUN

De Epist. ad Philipp

Lectio i. *Ca*

ITaque, fratres mei mi & desideratíssimi dium meum & corón sic state in Dómino,

am rogo; & Syn-
precor idípsum sá-
mino. Etiam rogo
máne compar, ád
quæ mecum labo-
n Evangélio cum
& cæteris adjutó
, quórum nómina
ro vitæ.
magna. 314.
Lectio ii.
e in Dómino sem-
íterum dico gaudé-
stia vestra nota sit
omínibus: Dómi-
est. Nihil sollíciti
in omni oratióne,
tióne cum gratiá-
ie petitiónes vestræ
t apud Deum. Et
quæ exúperat om-
n, custódiat corda
intelligéntias ve-
risto Jesu.
: meus. 314.
ectio iii.
ro, fratres, quæ-
ue sunt vera, quæ-
díca, quæcúmque
æcúmque sancta,
amabília, quæcúm-
famæ, si qua vir-
laus disciplínæ,
te. Quæ & didi-
cepístis, & audí-
stis in me, hæc
Deus pacis erit vo-
Gavísus sum autem
veheménter, quó-
m aliquando reflo-
me sentíre, sicut
tis: occupáti au-
. ℟. Benedícam
315.

FERIA TERTIA.

Incipit Epist. B. Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Lectio i. *Cap. 1.*

PAulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, & Timótheus frater: eis, qui sunt Colóssis, sanctis & fidélibus frátribus in Christo Jesu. Grátia vobis & pax a Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ágimus Deo & Patri Dómini nostri Jesu Christi semper pro vobis orántes: audiéntes Fidem vestram in Christo Jesu, & dilectiónem, quam habétis in sanctos omnes propter spem, quæ repósita est vobis in cælis: quam audístis in verbo veritátis Evangélii, quod pervénit ad vos, sicut & in univérso mundo est, & fructíficat, & crescit sicut in vobis, ex ea die, qua audístis & cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epaphra caríssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro vobis minister Christi Jesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spiritu.

℟. Auribus pércipe. 315.

Lectio ii.

IDeo & nos, ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes & postulántes, ut impleámini agnitióne voluntátis ejus, in omni sapiéntia & intelléctu spiritáli: ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes, in omni ópere bono fructi-

fican-

ficántes, & crescéntes in sciéntia Dei: in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia & longanimitáte, cum gáudio grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in parte sortis sanctórum in lúmine.

℟. Státuit Dóminus. 315.

Lectio iii.

Qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, & tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus, remissiónem peccatórum; qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ, quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in cælis & in terra, visibília & invisibília, sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes: ómnia per ipsum & in ipso creáta sunt; & ipse est ante omnes, & ómnia in ipso constant. Et ipse est Caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis.

℟. Ego dixi, Dómine. 316.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Colossénses.

Lectio i. *Cap.* 1. *b & 4.*

Indúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti & dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam, supportántes ínvicem, & donántes vobísmetipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam; sicut & Dóminus donávit vobis, ita & vos. Super ómnia autem hæc, charitátem habéte, quod est vínculum perfectiónis; & pax Christi exúltet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore: & grati estóte.

℟. Ne perdíderis. 316.

Lectio ii.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes & commonéntes vosmetipsos, psalmis, hymnis & cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo & Patri per ipsum. Mulíeres súbditæ estóte viris, sicut opórtet in Dómino. Viri dilígite uxóres vestras, & nolíte amári esse ad illas. Fílii obedíte paréntibus per ómnia; hoc enim plácitum est in Dómino. Patres nolíte ad indignatiónem provocáre fílios vestros, ut non pusíllo ánimo fiant.

℟. Parátum cor meum. 314.

Lectio iii.

Servi obedíte per ómnia dóminis carnálibus, non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed in simplicitáte cordis, timéntes Deum. Quodcúmque fácitis, ex ánimo operámini sicut Dómino, & non homínibus: sciéntes quod a Dómino accipiétis retributiónem hæreditátis. Dómino Christo servíte. Qui enim injúriam fa-

[redacted]

icit, recipiet id, quod inique gessit: & non est personárum accéptio apud Deum. Dómini, quod justum est & quum, servis præstáte, sciéntes quod & vos Dóminum habétis in cælo. Oratióni instáte, vigilántes in ea in gratiárum actióne.

℟. Adjútor meus. 316.

FERIA QUINTA.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

Lectio i. *Cap.* 1.

PAulus & Silvánus & Timótheus Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátia vobis & pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus nostris sine intermissióne, memóres óperis Fidei vestræ, & labóris, & charitátis, & sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum & Patrem nostrum: sciéntes, fratres dilécti a Deo, electiónem vestram: quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed & in virtúte, & in Spíritu Sancto, & in plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos.

℟. Deus in te sperávi. 317.

Lectio ii.

ET vos imitatóres nostri facti estis, & Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa cum gáudio Spíritus Sancti: ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia & in Achája. A vobis enim diffamátus est sermo Dómini, non solum in Macedónia & in Achája, sed & in omni loco Fides vestra, quæ est ad Deum, profécta est, ita ut non sit nobis necésse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant qualem intróitum habuérimus ad vos: & quomodo convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo & vero, & expectáre Fílium ejus de cælis (quem suscitávit ex mórtuis) Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

℟. Repleátur os. 317.

Lectio iii. *Cap.* 2.

NAm ipsi scitis fratres, intróitum nostrum ad vos, quia non inánis fuit: sed ante passi & contuméliis affécti (sicut scitis) in Philíppis, fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio enim nostra non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo: sed sicut probáti sumus a Deo, ut crederétur nobis Evangélium: ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis, neque in occasióne avarítiæ, Deus testis est: nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab áliis.

℟. Gaudébunt lábia. 317.

FE-

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Thessalonicénses.

Lectio i. *Cap. 4.*

DE cætero ergo fratres, rogámus vos & obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodum accepístis a nobis, quómodo opórteat vos ambuláre & placére Deo, sic & ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta déderim vobis per Dóminum Jesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra; ut abstineátis vos a fornicatióne; ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne & honóre: non in passióne desidérii, sicut & Gentes, quæ ignórant Deum.

℟. Confitébor tibi. 318.

Lectio ii.

ET ne quis supergrediátur neque circumvéniat in negótio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis & testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. Itaque qui hæc spernit, non hóminem spernit, sed Deum, qui étiam dedit Spíritum suum Sanctum in nobis.

℟. Misericórdia tua. 318.

Lectio iii.

DE charitáte autem fraternitátis non necésse habémus scríbere vobis: ipsi enim vos a Deo didicístis, ut diligátis ínvicem. Etenim illud fácitis in omnes fratres in univérsa Macedónia. Rogámus autem vos, fratres, ut abundétis magis, & óperam detis, ut quiéti sitis, & ut vestrum negótium agátis, & operémini mánibus vestris, sicut præcépimus vobis: & ut honéste ambulétis ad eos, qui foris sunt, & nullíus áliquid desiderétis.

℟. Factus est mihi. 328.

SABBATO.

Incipit Epístola secúnda ad Thessalonicénses.

Lectio i. *Cap. 1.*

PAulus & Silvánus & Timótheus Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátia vobis & pax a Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quóniam supercréscit fides vestra, & abúndat cháritas uniuscujúsque vestrum in ínvicem: itaut & nos ipsi in vobis gloriémur in Ecclésiis Dei, pro patiéntia vestra & fide, & in ómnibus persecutiónibus vestris & tribulatiónibus, quas sustinétis in exémplum justi judícii Dei, ut digni habeámini in regno Dei, pro quo & pátimini.

℟. Ne perdíderis. 316.

Lectio ii.

SI tamen justum est apud Deum retribúere tribulatiónem iis, qui vos tríbulant: & vobis, qui tribulámini, réquiem nobíscum in revelatióne

[redacted]

Jesu de cælo cum
rtútis ejus in flam-
ntis vindíctam iis,
novérunt Deum &
bédiunt Evangélio
stri Jesu Christi.
s dabunt in interi-
a fácie Dómini, &
irtútis ejus: cum
rificári in Sanctis
idmirábilis fieri in
qui credidérunt,
itum est testimó-
um super vos in
quo étiam orámus
vobis: ut digné-
ocatióne sua Deus
impleat omnem vo-
onitátis, & opus
irtúte, ut clarificé-
Dómini nostri Je-
n vobis, & vos in
ndum grátiam Dei
Dómini Jesu Chri-
rátum cor. 316.

Cap. 2.

us autem vos, fra-
per advéntum Dó-
i Jesu Christi & no-
egatiónis in ipsum:
o moveámini a ve-
, neque terreámi-
per spíritum, ne-
mónem, neque per
, tamquam per nos
uasi instet dies Dó-
quis vos sedúcat
: quóniam nisi vé-
éssio primum, &
fúerit homo peccá-
erditiónis, qui ad-
&, extóllitur supra
uod dícitur Deus,
cólitur, itaut in
templo Dei sédeat, osténdens
se tamquam sit Deus.

℟. Adjútor. 316.

Ad Vesperas. *Oratio.*

Famíliam tuam, quæsumus Dómine, contínua pietáte custódi: ut quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

DOMINICA V.

post Epiphaniam.

In primo Nocturno.

Incipit Epist. i. B. Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. *Cap. i.*

Paulus Apóstolus Jesu Christi secúndum impérium Dei Salvatóris nostri, & Christi Jesu spei nostræ; Timótheo dilécto fílio in Fide. Grátia, misericórdia, & pax a Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro. Sicut rogávi te ut remanéres Ephesi, cum irem in Macedóniam, ut denuntiáres quibúsdam ne táliter docérent, neque inténderent fábulis & genealógiis interminátis, quæ quæstiónes præstant magis, quam ædificatiónem Dei, quæ est in Fide.

℟. Dómine, ne in ira.. 311.

Lectio ii.

Finis autem præcépti est cháritas de corde puro, & consciéntia bona, & fide non ficta. A quibus quidam aberrántes, convérsi sunt in vanilóquium: voléntes esse legis doctóres, non intelligéntes neque quæ loquúntur: neque de quibus affírmant.

mant. Scimus autem quia bona est lex, si quis ea legítime utátur: sciens hoc, quia lex justo non est pósita, sed injústis & non súbditis, ímpiis & peccatóribus, scelerátis & contaminátis, parricídis & matricídis, homicídis, fornicáriis, masculórum concubitóribus; plagiáriis, mendácibus, & perjúris, & si quid áliud sanæ doctrínæ adversátur, quæ est secúndum Evangélium glóriæ beáti Dei, quod créditum est mihi.

℟. Deus, qui sedes. 311.

Lectio iii.

GRátias ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério: qui prius blasphémus fui & persecútor & contumeliósus: sed misericórdiam Dei consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabúndávit autem grátia Dómini nostri cum Fide & dilectióne, quæ est in Christo Jesu. Fidélis sermo, & omni acceptióne dignus, quod Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Sed ídeo misericórdiam consecútus sum: ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem patiéntiam, ad informatiónem eórum, qui creditúri sunt illi, in vitam ætérnam.

℟. A dextris. 311.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Episc. *De Verbis Apostoli, Serm. 8. sub medium. Lectio iv.*

HUmánus sermo, & omni acceptióne dignus, quia Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere. Atténde Evangélium, Venit enim Fílius hóminis quærere, & salváre quod períerat. Si homo non periísset, Fílius hóminis non venísset. Ergo períerat homo, venit Deus homo, & invéntus est homo. Períerat homo per líberam voluntátem: venit Deus homo per grátiam liberatrícem.

℟. Notas mihi fecísti. 312.

Lectio v.

QUæris, quid váleat ad malum líberum arbítrium? Récole hóminem peccántem. Quæris, quid váleat ad auxílium Deus & homo? Atténde in eo grátiam liberántem. Nusquam pótuit sic osténdi, quantum váleat volúntas hóminis usurpáta per supérbiam, ad uténdum sine adjutório Dei: malum non pótuit plus & maniféstius exprimi, quam in hómine primo. Ecce périit primus homo: & ubi esset, nisi venísset secúndus homo? quia & ille homo, ídeo & iste homo, & ídeo humánus sermo.

℟. Díligam te. 312.

Lectio vi.

PRorsus nusquam sic appáret benígnitas grátiæ & liberálitas omnipoténtiæ Dei, quam

[redacted]

m in hómine Mediatóre & hóminum, hómine isto Jesu. Quid enim dí- os, fratres mei? In Fide hólica nutrítis lóquor, in pácem Cathólicam lu- tis. Nóvimus & tenémus, diatórem Dei & hómi- , hóminem Christum Je- , in quantum homo erat, esse natúræ, cujus & sumus. Non enim alté- natúræ caro nostra & o illíus, nec altérius na- e ánima nostra & ánima us. Hanc suscépit natú- , quam salvándam esse icávit.

Dómini est terra. 313.

In tertio Nocturno.

tio sancti Evangélii secún- dùm Matthæum.

ctio vii. *Cap.* 13. c

In illo témpore: Dixit Je- sus turbis parábolam hanc: ile factum est regnum cæ- um hómini, qui seminá- bonum semen in agro . Et réliqua.

milía S. Augustíni Episc. *b. Quæst. Evang. in Matth. cap.* 1. *tom.* 4.

Um neglігéntius ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut n dormitiónem mortis ac- erent Apóstoli, venit diá- us, & superseminávit eos, s malos filios Dóminus erpretátur. Sed quæritur, m hærétici sint, an ma vivéntes Cathólici? Pos- t enim dici filii mali é ham étici, quia ex eódem Evan & sémine & Christi nó- mine procreáti, pravis opi- niónibus ad falsa dógmata convertúntur.

℟. Ad te Dómine. 313.

Lectio viii.

SEd quod dicit eos in me- dio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significá- ri, qui unius communiónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum non Ecclésiam, sed hunc mun- dum interpretátus est: bene intelligúntur hærétici, quia non societáte unius Ecclésiæ vel unius Fídei, sed socie- táte solíus nóminis Christiá- ni in hoc mundo permiscén- tur bonis. At illi, qui in eá- dem Fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia repután- tur: quia pálea étiam funda- méntum ipsum habent cum fruménto, radicémque com- múnem.

℟. Duo Séraphim. 313.

Lectio ix.

IN illa plane sagéna, qua concludúntur & mali & boni pisces, non absúrde ma- li Cathólici intelligéntur: Aliud est enim mare, quod magis mundum istum signífi- cat: áliud sagéna, quæ unius Fídei, vel unius Ecclésiæ communiónem vidétur osten- dere. Inter hæréticos & ma- los Cathólicos hoc interest; quod hærétici falsa credunt: illi autem vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dómine, nonne bonum se- men

men seminásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? & ait illis: Hoc fecit inimícus homo. *Oratio.*

FAmíliam tuam, quǽsumus Dómine, contínua pietáte custódi: ut quæ in sola spe grátiæ cœléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona. Collígite primum zizánia, & alligáte ea in fascículos ad comburéndum: tríticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Timótheum.

Lectio i. *Cap. 3. & 4.*

FIdélis sermo: Si quis Epíscopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum; ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum & testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt: ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli. ℟. Quam magna. 314.

Lectio ii.

DIáconos similiter pudi cos, non bilingues non multo vino déditos, no turpe lucrum sectántes: ha béntes mystérium Fidei i consciéntia pura. Et hi au tem probéntur primum: & sic minístrent, nullum cri men habéntes. Mulíeres si míliter pudícas, non detr heéntes, sóbrias, fidéles i ómnibus. Diáconi sint uni uxóris viri, qui filiis su bene præsint, & suis dóm bus: Qui enim bene min stráverint, gradum bon sibi acquírent, & multam dúciam in fide, quæ est Christo Jesu.

℟. Adjútor meus. 314.

Lectio iii.

HÆc tibi scribo, sp rans me ad te veni cito. Si autem tardávero ut scias quómodo opórte te in domo Dei conversári quæ est Ecclésia Dei viv colúmna, & firmaméntu veritátis. Et manifésto m gnum est pietátis sacramén tum, quod manifestátum e in carne, justificátum est i spíritu, appáruit Angeli prædicátum est Géntibus créditum est in mundo, a súmptum est in glória. Sp ritus autem manifésto dici quia in novíssimis tempó bus discédent quidam a Fi de, attendéntes spirítibu erróris, & doctrínis dæmo niórum.

℟. Benedicam. 315.

[redacted]

A TERTIA.
ıſtola ſecúnda beá.
ıli Apóſtoli ad
'imóthęum.

Cap. 1.

Apóſtolus Jeſu Chri-
r voluntátem Dei,
promiſſiónes vitæ,
ı Chriſto Jeſu: Ti-
ariſſimo filio, grá-
ricórdia, pax a Deo
Chriſto Jeſu Dómi-
. Grátias ago Deo,
ɔ a progenitóribus
ėntia pura, quod ſi-
iſſióne hábeam tui
in oratiónibus me-
ac die deſíderans te
nemor lacrymárum
ıt gáudio ímplear,
ınem accípiens ejus
: eſt in te non ficta,
ıbitávit primum in
e, & matre tua Eu-
:us ſum autem quod

ıs pércipe. 315.

Lectio ii.

r quam cauſam ad-
ɔ te, ut reſúſcites
'ei, quæ eſt in te per
ıem mánuum meá-
ı enim dedit nobis
itum timóris: ſed
e dilectiónis & ſo-
Noli ítaque erubé-
nónium Dómini no-
e me vinctum ejus:
ɔóra Evangélio ſe-
virtútem Dei, qui
vit, & vocávit vo-
a ſancta, non ſe-
perá noſtra, ſed ſe-
ıropóſitum ſuum &
emalis.

grátiam, quæ data eſt nobis in Chriſto Jeſu ante témpora ſæculária.

℟. Státuit Dóminus. 315.

Lectio iii.

MAnifeſtáta eſt autem nunc per illuminatiónem Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti: qui deſtrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam, & incorruptiónem per Evangélium: in quo póſitus ſum ego prædicátor & Apóſtolus & magíſter Géntium. Ob quam cauſam étiam hæc pátior, ſed non confúndor. Scio enim cui crédidi, & certus ſum quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem. Formam habe ſanórum verbórum, quæ a me audíſti in fide, & in dilectióne in Chriſto Jeſu.

℟. Ego dixi. 316.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ſecúnda ad Timótheum.

Lectio i. *Cap.* 1.

HOc autem ſcito, quod in noviſſimis diébus inſtábunt témpora periculóſa: erunt hómines ſeipſos amántes, cúpidi, eláti, ſupérbi, blaſphémi, paréntibus non obediéntes, ingráti, ſceléſti, ſine affectióne, ſine pace, criminatóres, incontinéntes, immítes, ſine benignitáte, proditóres, protérvi, túmidi, & voluptátum amatóres magis quam Dei: habéntes ſpéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegántes. Et hos devíta. ℟. Ne perdidéris. 316.

Lectio ii.

EX his enim sunt, qui pénetrant domos, & captívas ducunt muliérculas oneráttas peccátis, quæ ducúntur váriis desidériis: semper discéntes, & numquam ad sciéntiam veritátis perveniéntes. Quemádmodum autem Jannes & Mambres restitérunt Móysi: ita & hi resístunt veritáti, hómines corrúpti mente, réprobi circa Fidem; sed ultra non proficient, insipiéntia enim eórum manifésta erit ómnibus, sicut & illórum fuit.

℟. Parátum cor. 316.

Lectio iii.

TU autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes, quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii, & Lystris: quales persecutiónes sustínui, & ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur. Multi autem hómines, & seductóres proficient in pejus, errántes, & in errórem mitténtes.

℟. Adjútor meus. 316.

FERIA QUINTA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum.

Lectio i. *Cap. 1.*

PAulus servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi, secúndum Fidem electórum Dei, & agnitiónem veri
quæ secúndum pietáte
in spem vitæ ætérnæ,
promísit, qui non me
Deus, ante témpora s
ria: manifestávit autem
póribus suis verbum su
prædicatióne, quæ créd
mihi secúndum præc
Salvatóris nostri Dei:
dilécto fílio secúndum
múnem Fidem; grátia &
a Deo Patre, & Chris
su Salvatóre nostro.

℟. Deus in te sperávi.

Lectio ii.

HUjus rei grátia
te Cretæ, ut ea
desunt, córrigas, & con
per civitátes Presbyter
cut & ego dispósui tib
quis sine crímine est,
uxóris vir, fílios hab
déles, non in accu
luxúriæ, aut non súb
Opórtet enim Epíscop
ne crímine esse, sicut I
spensatórem: non supé
non iracúndum, non vi
tum, non percussórem
turpis lucri cupidum:
spitálem, benígnum
brium, justum, sanctum
tinéntem, amplecténtem
qui secúndum doctrín
fidélem sermónem: ut
sit exhortári in doctri
na, & eos, qui contrad
argúere.

℟. Repleátur os meum

Lectio iii.

SUnt enim multi étiam
bediéntes, vanilo
seductóres, máxime q

[redacted]

:RIA TERTIA.
it Epístola secúnda beá.
i Pauli Apóstoli ad
Timótheum.

io i. *Cap.* 1.

ulus Apóstolus Jesu Chri-
li per voluntátem Dei,
dum promissiónes vitæ,
est in Christo Jesu: Ti-
eo caríssimo filio, grá-
misericórdia, pax a Deo
, & Christo Jesu Dómi-
ostro. Grátias ago Deo,
iérvio a progenitóribus
onsciéntia pura, quod si-
itermissióne hábeam tui
oriam in oratiónibus me-
oćte ac die desíderans te
e: memor lacrymárum
m, ut gáudio ímplear,
datiónem accípiens ejus
, quæ est in te non ficta,
& habitávit primum in
Lóide, & matre tua Eu-
, certus sum autem quod
te.

uríbus pércipe. 315.

Lectio ii.

.opter quam causam ad-
nóneo te, ut resúscites
im Dei, quæ est in te per
sitiónem mánuum meá-
Non enim dedit nobis
spíritum timóris: sed
:is & dilectiónis & so-
itis. Noli ítaque erubé-
testimónium Dómini no-
neque me vinctum ejus:
collabóra Evangélio se-
im virtútem Dei, qui
iberávit, & vocávit vo-
ne sua sancta, non se-
im ópera nostra, sed se-
im propósitum suum &

grátiam, quæ data est nobis in Christo Jesu ante témpora sæculária.

℟. Státuit Dóminus. 315.

Lectio iii.

MAnifestáta est autem nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi: qui destrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam, & incorruptiónem per Evangélium: in quo pósitus sum ego prædicátor & Apóstolus & magíster Géntium. Ob quam causam étiam hæc pátior, sed non confúndor. Scio enim cui crédidi, & certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti in fide, & in dilectióne in Christo Jesu.

℟. Ego dixi. 316.

FERIA QUARTA.

De Epístola secúnda ad Timótheum.

Lectio i. *Cap.* 1.

HOc autem scito, quod in novíssimis diébus instábunt témpora periculósa: erunt hómines seipsos amántes, cúpidi, eláti, supérbi, blasphémi, paréntibus non obediéntes, ingráti, scelésti, sine affectióne, sine pace, criminatóres, incontinéntes, immítes, sine benignitáte, proditóres, protérvi, túmidi, & voluptátum amatóres magis quam Dei: habéntes spéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegántes. Et hos devíta. ℟. Ne perdíderis. 316.

Lectio ii.

EX his enim sunt, qui pénetrant domos, & captívas ducunt mulíerculas oneràtas peccátis, quæ ducúntur váriis desidériis: semper discéntes, & numquam ad sciéntiam veritátis perveniéntes. Quemádmodum autem Jannes & Mambres restitérunt Móysi: ita & hi resístunt veritáti, hómines corrúpti mente, réprobi circa Fidem; sed ultra non proficient, insipiéntia enim eórum manifésta erit ómnibus, sicut & illórum fuit.

℟. Parátum cor. 316.

Lectio iii.

TU autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes, quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii, & Lystris: quales persecutiónes sustínui, & ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur. Multi autem hómines, & seductóres profícient in pejus, errántes, & in errórem mitténtes.

℟. Adjútor meus. 316.

FERIA QUINTA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum.

Lectio i. *Cap. 1.*

PAulus servus Dei, Apóstolus autem Jesu Christi, secúndum Fidem electórum Dei, & agnitiónem veritátis; quæ secúndum pietátem est in spem vitæ ætérnæ, quam promísit, qui non mentítur Deus, ante témpora sæculária: manifestávit autem tempóribus suis verbum suum in prædicatióne, quæ crédita est mihi secúndum præcéptum Salvatóris nostri Dei: Tito dilécto filio secúndum commúnem Fidem; grátia & pax a Deo Patre, & Christo Jesu Salvatóre nostro.

℟. Deus in te sperávi. 317.

Lectio ii.

HUjus rei grátia relíqui te Cretæ, ut ea, quæ desunt, córrigas, & constítuas per civitátes Presbyteros, sicut & ego dispósui tibi. Si quis sine crímine est, uníus uxóris vir, filios habens fidéles, non in accusatióne luxúriæ, aut non súbditos. Opórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cupidum: sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum: continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, & eos, qui contradícunt, argúere.

℟. Repleátur os meum. 317.

Lectio iii.

SUnt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui & seductóres, máxime qui de cir-

[redacted]

& ipse erit mihi
Et, cum iterum
primogénitum in
, dicit; Et adó-
mnes Angeli Dei.
los quidem dicit:
Angelos suos spí-
nístros suos flam-
ad Fílium autem:
us Deus in sæcu-
virga æquitátis,
tui. Dilexísti ju-
odísti iniquitátem:
ixit te Deus, Deus
ultatiónis præ par.
is.
ui sedes. 311.
ectio iii.
in princípio Dó-
terram fundásti,
nuum tuárum sunt
eríbunt, tu autem
, & omnes ut ve-
eteráscent: & ve-
mutábis eos, &
: tu autem idem
anni tui non de-
quem autem An-
it aliquándo: Se-
s meis, quoadúf-
nimícos tuos sca-
um tuórum? Non-
unt administratórii
ministérium missi
, qui hæreditátem
tis?
is est mihi. 311.
ndo Nocturno.
thanásii Epíscopi.
contra Arianos,
l. Lectio iv.
um, rem, tempus
ci- dicti cognósce-
i, numquam hu-

mána in Deitátem transferéntes, tam ímpie, & stulte advérsus Christum se se habuíssent. Id intuéri licébit, si inítium lectiónis dénuo repetítum probe excípias: Dicit enim Apóstolus: Multifáriam multísque modis olim Deus locútus est pátribus nostris per Prophétas: últimis autem diébus locútus est nobis in Fílio. Atque ita paullo post dicit: Perfécta ab eo nostrórum peccatórum purificatióne, ipsum sedére ad déxteram majestátis in excélsis, tanto melióram Angelis factum, quanto præstántius nomen præ illis sortítus est. De eo igitur témpore, quo nobis per Fílium locútus est, cum peccatórum purgátio fíeret, Apostólicum dictum mentiónem facit. Quando autem nobis locútus est in Fílio, aut quando purgátio peccatórum facta, aut quando natus est homo, nisi post Prophétas, idque in últimis diébus?

℟. Notas mihi fecísti. 312.

Lectio v.

Deínde cum narrátio instítúta esset de humána Verbi dispensatióne, deque últimis tempóribus, consequénter commemorávit, Deum neque superióribus ætátibus tacuísse, sed locútum esse per Prophétas: & postquam Prophétæ suo officio perfúncti sunt, & lex per Angelos pronuntiáta est, & Fílius étiam ad nos descéndit, & ad mi-

nistrándum accéssit: tunc demum necessário subintulit: Tanto mélior Angelis factus: osténdere volens, quanto Fílius præ servo excéllit, tanto functióne officióque servórum, Fílii administratiónem meliórem fuisse.

℟. Díligam te. 312.

Lectio vi.

FUnctiónem ígitur discérnens Apóstolus, tum véterem, tum novam, magna dicéndi libertáte útitur, ad Judæos scribens & loquens. Propter hoc ígitur non in univérsum ex propria comparatiónis ratióne dixit, quod major aut honorátior esset: ne quis quasi de ejúsdem géneris, & cum eo commúnibus rebus hæc verba intélligeret: sed ídeo meliórem illum dixit, ut discrimen natúræ Fílii ad res creátas indicáret.

℟. Dómini est terra. 313.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio i. *Cap. 13. d*

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb.

Lib. 2. Comment. in c. 13. Matthæi.

REgnum cælórum, prædicátio Evangélii est & notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, & de qua dícitur ad Judæos: Auferetur a vobis regnum Dei, & [...] bitur genti faciénti fru[...] ejus. Símile est ergo [...] jusscémodi regnum gra[...] nápis, quod accípiens [...] seminávit in agro suo [...] mo, qui séminat in agr[...] a plerísque Salvátor [...] gitur, quod in ánim[...] déntium séminet; ab áli[is] se homo séminans in agr[o] suo hoc est in semetipso & in corde suo.

℟. Ad te Dómine. 313.

Lectio viii.

QUis est iste, qui sémi[...]nat, nisi sensus noste[r] & ánimus, qui suscípiens gr[a]num prædicatiónis, & fove[t] seméntem, humórem Fid[ei] facit in agro sui péctoris p[u]luláre? Prædicátio Evangé[lii] mínima est ómnibus discip[li]nis. Ad primam quippe d[o]ctrínam, fidem non ha[bet] veritátis, hóminem Deu[m] Christum mórtuum, & sc[an]dalum crucis prædicans. C[on]fer hujuscémodi doctrín[am] dogmátibus philosophóru[m] & libris eórum, & splen[dó]ri eloquéntiæ, & comp[osi]tióni sermónum; & vid[e] quanto minor sit cæteris [se]mínibus seméntis Evangé[lii].

℟. Duo Séraphim. 313.

Lectio ix.

SEd illa cum créveri[t] nihil mordax, nihil [...] vidum, nihil vitále dem[on]strant, sed totum flácci[dum] marcidúmque & molli[...] ebúllit in ólera, & in herb[a]

qua

[redacted]

fcunt & córruunt, prædicátio, quæ átur in princípio, ánima credéntis, mundo fata fúe- xúrgit in ólera, in árborem, ita- cæli (quas, vel léntium, vel for- ei fervítio man- ıtíte debémus) vé- hábitent in ramis ıs puto Evangéli- , quæ de grano fi- rit, dogmátum ef- es, in quibus fu- ı vólucrum una- uiéfcit.

audámus. 16.

ctus, Antiphona. regnum cælórum is, quod mínimum s femínibus: cum verit, majus eft éribus.

Oratio.

quæfumus omní- Deus: ut femper meditántes, quæ plácita, & dictis & factis. Per Dó-]rum.

ficat, Antiphona. regnum cælórum quod accéptum cóndit in farínæ ,. donec fermén- otum.

SECUNDA.

ıla ad Hebræos.

Cap. 3.

ratres fancti, vo- ıis cæléftis partí- ideráte Apóftolum & Pontíficem confeffiónis noftræ Jefum: qui fidélis eft ei, qui fecit illum, ficut & Móyfes in omni domo ejus. Amplióris enim glóriæ ifte præ Móyfe dignus eft hábitus, quanto amplióren honórem habet domus, qui fabricávit illam. Omnis namque domus fabricátur ab áliquo: qui autem ómnia creávit, Deus eft.

℟. Quam magna. 314.

Lectio ii.

ET Móyfes quidem fidélis erat in tota domo ejus tamquam fámulus, in teftimónium eórum, quæ dicénda erant. Chriftus vero tamquam Fílius in domo fua, quæ domus fumus nos, fi fidúciam & glóriam fpei ufque ad finem firmam retineámus. Quapropter ficut dicit Spíritus Sanctus: Hódie fi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veftra, ficut in exacerbatióne fecúndum diem tentatiónis in desérto.

℟. Adjútor meus efto. 314.

Lectio iii.

VIdéte, fratres, ne forte fit in áliquo veftrum cor malum incredulitátis, difcedéndi a Deo vivo: fed adhortámini vofmetípfos per síngulos dies, donec Hódie cognominátur, ut non obdurétur quis ex vobis fallácia peccáti. Partícipes enim Chrifti effécti fumus; fi tamen inítium fubftántiæ ejus ufque ad finem firmum retineámus. Dum dícitur: Hódie fi vocem

ejus audiéritis nolíte obduráre corda vestra, quemádmodum in illa exacerbatióne. Quidam enim audiéntes exacerbavérunt; sed non univérsi, qui proféćti sunt ex Ægypto per Móysen.

℟. Benedícam Dóminum. 315.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. *Cap. 4.*

TImeámus ergo, ne forte relícta pollicitatióne introeúndi in réquiem ejus, existimétur áliquis ex vobis deésse. Etenim & nobis nuntiátum est, quemádmodum & illi. Sed non prófuit illis sermo audítus, non admíxtus Fídei ex iis, quæ audiérunt. Ingrediémur enim in réquiem, qui crédidimus quemádmodum dixit: Sicut jurávi in ira mea, Si introíbunt in réquiem meam: & quidem opéribus ab institutióne mundi perféćtis.

℟. Aúribus pércipe. 315.

Lectio ii.

DIxit enim in quodam loco de die séptima sic; & requiévit Deus die séptima ab ómnibus opéribus suis Et in isto rursus: Si intróibunt in réquiem meam. Quóniam ergo súperest introíre quosdam in illam, & ii qui bus prióribus annuntiátum est, non introiérunt propter incredulitátem, iterum términat diem quemdam. Hódie in David dicendo, post tantum témporis sicut supra dićtum est: Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte ob- ráre corda vestra.

℟. Státuit Dóminus. 315.

Lectio iii.

NAm si eis Jesus réq præstitisset, nunde alia loquerétur, pos die. Iraque relinquitu batísmus pópulo Dei enim ingressus est in r ejus, étiam ipse re ab opéribus suis, sicut Deus. Festinémus ergo grédi in illam réquiem, ut ne in idípsum quis incidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, & éfficax, & penetrabílior omni gládio ancípiti: & pertingens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, & discrétor cogitatiónum & intentiónum cordis.

℟. Ego dixi, Dómine. 316.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. *Cap. 6.*

QUaprópter intermitténtes inchoatiónis Christi sermónem, ad perfectiónem ferámur, non rursum jaciéntes fundaméntum pœniténtiæ ab opéribus mórtuis & Fídei ad Deum, baptísmatum doctrinæ, impositiónis quoque mánuum, ac resurrectiónis mortuórum, & judícii ætérni. Et hoc faciémus, si quidem permíserit Deus.

℟. Ne perdíderis. 316.

Lectio ii.

IMpossíbile est enim, e qui semel sunt illumi

x cito aréscunt & córruunt,
:c autem prædicátio, quæ
rva videbátur in princípio,
n vel in ánima credéntis,
. in toto mundo sata súe-
, non exúrgit in ólera,
l crescit in árborem, ita-
vólucres cæli (quas, vel
imas credéntium, vel for-
idines Dei servítio man-
átas, sentíte debémus) vé-
int, & hábitent in ramis
is. Ramos puto Evangéli-
árboris, quæ de grano si-
pis créverit, dogmátum es-
diversitátes, in quibus su-
idictárum vólucrum una-
æque requiéscit.
: Deum laudámus. 16.

ad Benedictus, Antiphona.

nile est regnum cælórum
ino sinápis, quod mínimum
ómnibus semínibus: cum
tem créverit, majus est
nibus oléribus.

Oratio.

Ræsta, quæsumus omní-
potens Deus: ut semper
ionabília meditántes, quæ
ii sunt plácita, & dictis
equámur & factis. Per Dó-
num nostrum.

ad Magnificat, Antiphona.

nile est regnum cælórum
rménto, quod accéptum
ilier abscóndit in farínæ
is tribus, donec fermén-
:um est totum.

ERIA SECUNDA.

De Epístola ad Hebræos.

ectio i. *Cap. 3.*

JNde, fratres sancti, vo-
catiónis cæléstis partí-
es, consideráte Apóstolum
& Pontíficem confessiónis
nostræ Jesum: qui fidélis est
ei, qui fecit illum, sicut &
Móyses in omni domo ejus.
Amplióris enim glóriæ iste
præ Móyse dignus est hábi-
tus, quanto amplióreni ho-
nórem habet domus, qui fa-
bricávit illam. Omnis nam-
que domus fabricátur ab áli-
quo: qui autem ómnia creá-
vit, Deus est.

℟. Quam magna. 314.

Lectio ii.

ET Móyses quidem fidélis
erat in tota domo ejus
tamquam fámulus, in testi-
mónium eórum, quæ dicénda
erant. Christus vero tam-
quam Fílius in domo sua,
quæ domus sumus nos, si fi-
dúciam & glóriam spei usque
ad finem firmam retineámus.
Quapropter sicut dicit Spíritus
Sanctus: Hódie si vocem ejus
audiéritis, nolíte obduráre
corda vestra, sicut in exacer-
batióne secúndum diem ten-
tatiónis in desérto.

℟. Adjútor meus esto. 314.

Lectio iii.

VIdéte, fratres, ne forte
sit in áliquo vestrum
cor malum incredulitátis,
discedéndi a Deo vivo: sed
adhortámini vosmetípsos per
síngulos dies, donec Hódie
cognominátur, ut non obdu-
rétur quis ex vobis fallácia
peccáti. Partícipes enim Chri-
sti efféctí sumus; si tamen iní-
tium substántiæ ejus usque ad
finem firmum retineámus.
Dum dícitur: Hódie si vocem

ejus audiéritis nolíte obduráre corda vestra, quemádmodum in illa exacerbatióne. Quidam enim audiéntes exacerbavérunt; sed non univérsi, qui proféсti sunt ex Ægypto per Móysen.

℟. Benedícam Dóminum. 315.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. *Cap.* 4.

Timeámus ergo, ne forte relícta pollicitatióne introeúndi in réquiem ejus, existimétur áliquis ex vobis deésse. Etenim & nobis nuntiátum est, quemádmodum & illi. Sed non prófuit illis sermo audítus, non admíxtus Fídei ex iis, quæ audiérunt. Ingrediémur enim in réquiem, qui credídimus quemádmodum dixit: Sicut jurávi in ira mea, Si introíbunt in réquiem meam: & quidem opéribus ab institutióne mundi perféctis.

℟. Aúribus pércipe. 315.

Lectio ii.

Dixit enim in quodam loco de die séptima sic; & requiévit Deus die séptima ab ómnibus opéribus suis Et in isto rursus: Si introíbunt in réquiem meam. Quóniam ergo súperest introíre quosdam in illam, & ii quibus prióribus annuntiátum est, non introiérunt propter incredulitátem, iterum términat diem quemdam. Hódie in David dicendo, post tantum témporis sicut supra dictum est: Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.

℟. Státuit Dóminus. 315.

Lectio iii.

Nam si eis Jesus réquiem præstitísset, numquam de alia loquerétur, posthac, die. Itaque relínquitur sabbatísmus pópulo Dei. Qui enim ingressus est in requiem ejus, étiam ipse requiévit ab opéribus suis, sicut a suis Deus. Festinémus ergo ingrédi in illam réquiem, ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, & éfficax, & penetrabílior omni gládio ancípiti: & pertingens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, & discrétor cogitatiónum & intentiónum cordis.

℟. Ego dixi, Dómine. 316.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. *Cap.* 6.

Quaprópter intermitténtes inchoatiónis Christi sermónem, ad perfectiónem ferámur, non rursum jaciéntes fundaméntum pœniténtiæ ab opéribus mórtuis & Fídei ad Deum, baptísmatum doctrínæ, impositiónis quoque mánuum, ac resurrectiónis mortuórum, & judícii ætérni. Et hoc faciémus, si quidem permíserit Deus.

℟. Ne perdíderis. 316.

Lectio ii.

Impossíbile est enim, eos, qui semel sunt illumináti, gusta-

[redacted]

gustavérunt étiam donum cæléste, & partícipes facti sunt Spíritus Sancti, gustavérunt nihilóminus bonum Dei verbum: virtutésque sæculi ventúri, & prolapsi sunt: rursus renovári ad pœniténtiam rursum crucifigéntes sibimetípsis Fílium Dei, & osténtui habéntes.

℟. Parátum cor meum. 316.

Lectio iii.

TErra enim sæpe veniéntem super se bibens imbrem, & génerans herbam opportúnam illis, a quibus cólitur, accípit benedictiónem a Deo. Próferens autem spinas ac tríbulos, réproba est & maledícto próxima: cujus consummátio in combustiónem. Confídimus autem de vobis, dilectíssimi, melióra & vicinióra salúti: tamétsi ita lóquimur. Non enim injústus Deus, ut oblivíscátur operis vestri & dilectiónis, quam ostendístis in nómine ipsíus, qui ministrástis sanctis, & ministrátis.

℟. Adjútor meus. 316.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. *Cap. 7.*

HIc enim Melchísedech rex Salem, sacérdos Dei summi, qui obviávit Abrahæ regrésso a cæde regum, & benedíxit, cui & décimas ómnium divísit Abraham; primum quidem qui interpretátur rex justítiæ: deinde autem & rex Salem, quod est, rex pacis: sine patre, sine matre, sine genealogia, neque inítium diérum neque finem vitæ habens, assimilátus autem Fílio Dei, manet sacérdos in perpétuum.

℟. Deus in te sperávi. 317.

Lectio ii.

INtuémini autem quantus sit hic, cui & décimas dedit de præcípuis Abraham Patriárcha. Et quidem de fíliis Levi sacerdótium accipiéntes, mandátum habent décimas súmere a pópulo secúndum legem, idest, a frátribus suis: quamquam & ipsi exíerint de lumbis Abrahæ. Cujus autem generátio non annumerátur in eis, décimas sumpsit ab Abraham, & hunc, qui habébat repromissiónes, benedíxit.

℟: Repleátur os meum. 317.

Lectio iii.

SIne ulla autem contradictióne, quod minus est, a melióre benedícitur Et hic quidem décimas moriéntes hómines accípiunt: ibi autem contestátur, quia vivit. Et (ut ita dictum sit) per Abraham, & Levi, qui décimas accépit, decimátus est; adhuc enim in lumbis patris erat, quando obviávit ei Melchísedech. Si ergo consummátio per sacerdótium Levíticum erat (pópulus enim sub ipso legem accépit) quid adhuc necessárium fuit secúndum órdinem Melchísedech, álium súrgere, sacerdótem. & non secúndum órdinem Aaron dici? Transláto enim

sacerdótio, necésse est ut & legis translátio fiat.

℟. Gaudébunt lábia. 317.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. *Cap. 11.*

EST autem Fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium. In hac enim testimónium consecúti sunt senes. Fide intellígimus aptáta esse sæcula verbo Dei: ut ex invisibílibus visibília fierent. Fide plúrimam hóstiam Abel, quam Cain óbtulit Deo, per quam testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibénte munéribus ejus Deo, & per illam defúnctus adhuc lóquitur.

℟. Confitébor tibi. 318.

Lectio ii.

FIde Henoch translátus est ne vidéret mortem, & non inveniebátur, quia transtulit illum Deus: ante translatiónem enim testimónium hábuit placuísse Deo. Sine Fide autem impossíbile est placére Deo. Crédere enim opórtet accedéntem ad Deum, quia est, & inquiréntibus se remunerátor sit. Fide Noe respónso accépto de iis, quæ adhuc non videbántur, métuens aptávit arcam in salútem domus suæ, per quam damnávit mundum; & justítiæ, quæ per Fidem est, hæres est institútus. ℟. Misericórdia. 318.

Lectio iii.

FIde, qui vocátur Abraham obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hereditátem, & éxiit nésciens quo iret. Fide demorátus est in terra repromissiónis, tamquam in aliéna, in cásulis habitándo cum Isaac & Jacob cohærédibus repromissiónis ejúsdem. Expectábat enim fundaménta habéntem civitátem: cujus ártifex & cónditor Deus.

℟. Factus est mihi. 318.

SABBATO.

De Epístola ad Hebræos.

Lectio i. *Cap. 13.*

CHáritas fraternitátis máneat in vobis. Et hospitalitátem nolíte oblivísci; per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hospítio recéptis. Mementóte vinctórum, tamquam simul vincti; & laborántium, tamquam & ipsi in córpore morántes. Honorábile connúbium in ómnibus, & torus immaculátus. Fornicatóres enim & adúlteros judicábit Deus.

℟. Ne perdíderis. 316.

Lectio ii.

SInt mores sine avarítia, conténti præséntibus; ipse enim dixit: Non te déseram neque derelínquam. Ita ut confidénter dicámus: Dóminus mihi adjútor, non timébo quid fáciat mihi homo. Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei, quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini Fidem. Jesus Christus heri & hódie: ipse & in sæcula.

℟. Parátum cor. 316.

Lectio iii.

DOctrínis váriis & peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátia stabilíre cor, non escis, quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per Pontíficem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod & Jesus, ut sanctificáret per suum Sánguinem pópulum, extra portam passus est.

℟. Adjútor meus. 316.

Si aliquod Festum Duplex celebretur in Sabbato ante Septuages. in secundis Vesper. post Orationem festi fit commemor. de Dominica, & in fine dicitur Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja, &c. *ut infrà.*

S A B B A T O

ante Septuagesimam.

Ad Vesperas, Capitulum.

2. Cor. 9.

FRatres, Nescítis quod ii, qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite, ut comprehendátis.

Hymnus. Jam sol recédit.

℣. Vespertína. 143.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dixit Dóminus ad Adam: De ligno quod est in médio paradísi, ne cómedas: in qua hora coméderis, morte moriéris.

O.

PReces pópuli ... mus Dómine, ... exáudi: ut qui juste p... cátis nostris affligimur, tui nóminis glória misericó... diter liberémur. Per Dñm.

℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allel. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja. *Et deinceps non dicitur* Allelúja, *usque ad Sabbatum Sanctum. Sed post* Deus in adjutórium. *ubi dicebatur* Allelúja. *dicitur*: Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

Si in Dominica a Septuages. usque ad Dominicam in Albis occurrat festum Duplex, vel Semidupl. transfertur in primam diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubr. de Translatione festorum.

D O M I N I C A

in Septuagesima.

Ad Matutinum, Invitator.

Præoccupémus fáciem Dómini: * Et in psalmis jubilémus ei.

Psalm. Veníte, exultémus. 2.

In primo versu Psalmi omittitur, Præoccupémus fáciem ejus, &c. *& ejus loco repetitur a Choro Invitatorium,*

Hymnus. Primo die quo Trínitas.

Antiphona, Psalmi & Versic. Nocturnor. de Psalter. 3.

In primo Nocturno.

Incipit liber Génesis.

Lectio i. *Cap. 1.*

IN princípio creávit Deus cælum & terram. Terra autem erat inánis & vácua,

sacerdótio. [illegible] erant super fá-
legis tr[illegible] abyssi: & Spíritus Dei
Rc. [illegible] ferebátur super aquas. Di-
xítque Deus: Fiat lux. Et
facta est lux. Et vidit Deus
lucem quod esset bona, &
divisit lucem a ténebris, ap-
pellavítque lucem Diem, &
ténebras Noctem: factúm-
que est véspere & mane, dies
unus. Dixit quoque Deus:
Fiat firmaméntum in médio
aquárum; & dívidat aquas
ad aquis. Et fecit Deus fir-
maméntum, divisítque a-
quas, quæ erant sub firmá-
mento, ab his, quæ erant
super firmaméntum. Et fa-
ctum est ita. Vocavítque Deus
firmaméntum, Cælum, & fa-
ctum est véspere & mane,
dies secúndus.

℟. In princípio creávit Deus cælum & terram, & fecit in ea hóminem * Ad imáginem & similitúdinem.

℣. Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, & inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ. Ad.

Lectio ii.

DIxit vero Deus: Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum, & appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram: congregationésque aquárum appellavit, Mária. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem & faciéntem semen & lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem & faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, & habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere & mane, dies tértius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cæli, & dívidant diem ac noctem, & sint in signa & témpora, & dies & annos: ut lúceant in firmaménto cæli, & illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: lumináre majus, ut præésset diei; & luminare minus, ut præésset nocti, & stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, & præéssent diei ac nocti, & divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere & mane, dies quartus.

℟. In princípio creávit Deus cælum & terram, & Spíritus Dei ferebátur super aquas: * Et vidit Deus cuncta, quæ fécerat, & erant valde bona.

℣. Igitur perfécti sunt cæli & terra, & omnis ornátus eórum. Et vidit.

Lectio iii.

DIxit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, & volátile super terram sub firmaménto cæli. Creavítque Deus cete grándia, & omnem ánimam vi-

pósuit hóminem, quem formáverat.

℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescéndum suáve, lignum étiam vitæ in médio paradísi. In quo pósuit hóminem.

Lectio viii.

HIc ítaque paterfamílias ad excoléndam víneam suam, mane, hora tértia, sexta, nona, & undécima operários condúcit, quia a mundi hujus inítio usque in finem, ad erudiéndam plebem fidélium, prædicatóres congregáre non déstitit. Mane étenim mundi fuit ab Adam usque ad Noe: hora vero tértia a Noe usque ad Abraham; sexta quoque ab Abraham usque ad Móysen: nona autem a Móyse usque ad advéntum Dómini; undécima vero ab advéntu Dómini usque ad finem mundi. In qua prædicatóres sancti Apóstoli missi sunt, qui mercédem plenam & tarde veniéntes accepérunt.

℟. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum & malum: * Vidéte ne forte sumat de ligno vitæ, & vivat in ætérnum.

℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, & índuit eum, & dixit. Vidéte.

Lectio ix.

AD erudiéndam ergo Dóminus plebem suam, quasi ad excoléndam víneam suam, nullo témpore déstitit operários míttere: quia & prius per patres, & póstmodum per legis doctóres & Prophétas, ad extrémum vero per Apóstolos, dum plebis suæ mores excóluit, quasi per operários in víneæ cultúra laborávit: quamvis in quólibet módulo, vel mensúra, quísquis cum fide recta bonæ prædicátor actiónis éxtitit, hujus víneæ operárius fuit. Operátor ergo mane, hora tértia, sexta & nona antíquus ille & Hebráicus pópulus designátur: qui in eléctis suis ab ipso mundi exórdio, dum recta fide Deum stúduit cólere, quasi non déstitit in víneæ cultúra laboráre. Ad undécimam vero Gentíles vocántur, quibus & dícitur: Quid hic statis tota die otiósi?

℟. Ubi est Abel frater tuus, dixit Dóminus ad Cain. Néscio Dómine: numquid custos fratris mei sum ego? & dixit ad eum: Quid fecísti? * Ecce vox sanguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra.

℣. Maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, & suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Nonum ℟. dicitur in Dominicis usque ad Pascha loco Hymni. Te Deum laudámus, *qui non dicitur hoc tempore, nisi in Festis.*

AD

A D L A U D E S,

Antiphona.

MIserére mei Deus, & a delícto meo munda me: quia tibi soli peccávi.

Psalm. Miserére. 55.

Aña. Confitébor tibi, quóniam exaudísti me.

Psalm. Confitémini Dño. 22.

Aña. Deus Deus meus ad te de luce vígilo, quia factus es adjútor meus.

Psalm. Deus Deus meus. 17.

Aña. Benedíctus es in firmaménto cæli, & laudábilis in sæcula, Deus noster.

Canticum. Benedícite. 18.

Aña. Laudáte Dóminum de cælis. *Psalmus idem.* 19.

Psalmi supradicti semper dicuntur in Laudibus Dominica usque ad Pascha.

Capitulum. 1. *Cor.* 9. *d*

FRatres, Nescítis quod ii, qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite, ut comprehendátis.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. 20.

℣. Dómine refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne & progénie.

Ad Benedictus, Antiphona. Símile est regnum cælórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam, dicit Dóminus.

Oratio. Preces pópuli. 347.

Ad Primam, Antiphona. Conventióne autem facta cum operáriis ex denário diúrno, misit eos in víneam suam.

Psalm. Deus in nómine tuo, cum reliq. de Psalter. 22.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis, Dóminus autem dírigat. 28.

Ad Tertiam, Antiphona. Ite & vos in víneam meam, & quod justum fúerit, dabo vobis.

Capitulum. Fratres, nescítis.

℟. *brev.* Inclína cor meum Deus: * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem; in via tua vivífica me. in testimónia. Glória Patri. Inclína.

℣. Ego dixi, Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ad Sextam, Antiphona. Quid hic statis tota die otiósi? respondérunt & dixérunt: Quia nemo nos condúxit.

Capitulum. 1. *Cor.* 9. *d*

OMnis autem, qui in agóne conténdit, ab ómnibus se ábstinet: & illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant, nos autem incorrúptam.

℟. *br.* In ætérnum, Dómine, * pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ad Nonam, Antiphona. Voca operários, & redde illis mercédem suam, dicit Dóminus.

[redacted]

Capitulum. 1. *Cor.* 10.

BIbébant autem de spiri-tàli, consequénte eos, etra: *petra autem erat Chri-us: sed non in plúribus eó-um beneplácitum est Deo.

ι. *br.* Clamávi in toto cor-e meo, * Exáudi me Dó-ine. Clamávi.

ⅴ. Justificatiónes tuas requí-am. Exáudi me.

ilória Patri. Clamávi.

ⅴ. Ab occúltis meis munda ne Dómine. ℟. Et ab alié-is parce servo tuo.

Ad Vesperas, Antiphona, Psalm. Dixit Dóminus. *cum liquis de Psalter.* 120.

apitul. Fratres, Nescítis. 352.

Hymnus. Lucis Creátor ópti-ie. 123.

. Dirigátur Dómine orátio ea. ℟. Sicut incénsum in nspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. ixit paterfamílias operáriis is: Quid hic statis tota die tiósi? At illi respondéntes xérunt: Quia nemo nos nndúxit. Ite & vos in ví-eam meam: & quod justum ierit, dabo vobis.

ratio. Preces pópuli tui. *t supra.* 247.

ERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio i. *Cap.* 1. d

ET creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad náginem Dei creávit illum: másculum & féminam creá-it eos. Benedixítque illis eus, & ait: Créscite, & ultiplicámini, & repléte terram, & subjícite eam, & dominámini píscibus ma-ris, & volatílibus cæli, & univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Di-xítque Deus: Ecce dedi vo-bis omnem herbam afferén-tem semen super terram, & univérsa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géne-ris sui, ut sint vobis in es-cam: & cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cæ-li, & univérsis, quæ mo-véntur in terra, & in qui-bus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque De-us cuncta, quæ fécerat: & erant valde bona. Et factum est véspere & mane, dies sextus.

℟. Dum deambuláret Dómi-nus in paradíso ad auram post merídiem, clamávit & dixit: Adam ubi es? Audí-vi Dómine vocem tuam, * Et abscóndi me.

ⅴ. Vocem tuam audívi in paradíso, & tímui, eo quod, nudus essem. Et abscóndi.

Lectio ii. *Cap.* 2.

IGitur perfécti sunt cæli & terra, & omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat: & requiévit die sé-ptimo ab univérso ópere, quod patrárat. Et benedíxit diéi séptimo, & sanctificávit illum: quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo, quod creá-vit Deus ut fáceret. Istæ sunt generatiónes cæli & terræ, quan-

quando creáta sunt, in die, quo fecit Dóminus Deus cælum & terram, & omne virgúltum agri ántequam oriréiur in terra, omnémque herbam regiónis priúsquam germináret; non enim plúerat Dóminus Deus super terram, & homo non erat, qui operarétur terram: sed fons ascendébat e terra, irrigans univérsam superfíciem terræ.

℟. In sudóre vultus tui vescéris pane tuo, dixit Dóminus ad Adam: cum operátus fúeris terram, non dabit fructus suos: * Sed spinas & tríbulos germinábit tibi.

℣. Quia audísti vocem uxóris tuæ, & comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo. Sed.

Lectio iii.

FOrmávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, & inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, & factus est homo in ánimam vivéntem. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem, quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus ab humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescéndum suáve: lignum étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni & mali. Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis ad irrigándum paradísum: qui inde divíditur in quátuor cápita.

℟. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ: * Et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, & factus est homo in ánimam vivéntem.

℣. In princípio fecit Deus cælum & terram, & plasmávit in ea hóminem. Et. Glória Patri. Et.

Ad Magnificat, Antiphona. Hi novíssimi una hora fecérunt, & pares illos nobis fecísti, qui portávimus pondus diéi & æstus.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio i. *Cap. 2. 8*

TUlit ergo Dóminus Deus hóminem, & pósuit eum in paradíso voluptátis, ut operarétur & custodíret illum: præcepítque ei, dicens: Ex omni ligno paradísi cómede: de ligno autem sciéntiæ boni & mali ne comédas. In quocúmque enim die coméderis ex eo, morte moriéris. Dixit quoque Dóminus Deus: Non est bonum esse hóminem solum; faciámus ei adjutórium símile sibi.

℟. Tulit Dóminus. 349.

Lectio ii.

FOrmátis ígitur Dóminus Deus de humo cunctis animántibus terræ, & univérsis volatílibus cæli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea: omne enim, quod vocávit Adam ánimæ vivéntis, ipsum est nomen ejus. Appellavítque Adam nomínibus suis cuncta animántia, & univérsa volatília cæli,

il, & omnes béstias terræ; Adam vero non inveniebátur adjútor símilis ejus.

℟. Dixit Dóminus. 350.

Lectio iii.

IMmísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam; cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, & replévit carnem pro ea. Et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem; & addúxit eam ad Adam. Dixítque Adam: Hoc nunc os ex óssibus meis, & caro de carne mea: hæc vocábitur Virágo, quóniam de viro sumpta est. Quamobrem relínquet homo patrem suum & matrem, & adhærébit uxóri suæ: & erunt duo in carne una.

℟. Immísit Dóminus. 350.

Ad Magnificat, Antiphona. Dixit autem paterfamílias; Amíce, non fácio tibi injúriam; nonne ex denário convenísti mecum? tolle quod tuum est, & vade.

FERIA QUARTA.

De libro Génesis.

Lectio i. *Cap. 3.*

SEd & serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem: Cur præcépit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múlier; De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso véscimur: de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus, & ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem: Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri: & éritis sicut dii, sciéntes bonum & malum. Vidit ígitur múlier, quod bonum esset lignum ad vescéndum, & pulchrum óculis, aspectúque delectábile: & tulit de fructu illíus, & comédit: dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum.

℟. Plantáverat autem. 350.

Lectio ii.

CUmque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficus, & fecérunt sibi perizómata. Et cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam & uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, & dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audívi in paradíso; & tímui, eo quod nudus essem, & abscóndi me. Cui dixit: Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quud ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? Dixítque Adam: Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, & comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem: Quare hoc fecísti? Quæ respón-

... super pectus tuum gradiéris, & terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te & mulierem, & semen tuum & semen illíus: Ipse cónteret caput tuum, & tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit: Multiplicábo ærúmnas tuas, & concéptus tuos: In dolóre páries filios & sub viri potestáte eris, & ipse dominábitur tui. Adæ vero dixit: Quia audísti vocem uxóris tuæ, & comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi, ne coméderes, maledícta terra in opere tuo; in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas & tríbulos germinábit tibi, & cómedes herbam terræ. In sudóre vultus tui vescéris pane, donec revertáris in terram, de qua sumptus es: quia pulvis es, & in púlverem reverteris. Et vocávit Adam ...

autem ...
& Ca...
est aut...
ut offé...
bus te...
Abel q...
mogéni...
adípibu...
xit Dó...
múnera
& ad r...
spéxit:
vehemér...
tus ejus
ad eum:
cur cónc...
ne si l...
pies: sin...
tim in ...
derit? Se...
títus ejus
ris illíus
℟. In pr...

D Ixít...
fra...
diámur f...

ánguinis fratris tui clamat d me de terra. Nunc igitur aledíctus eris super terram, uæ apéruit os suum, & suépit sánguinem frátris tui e manu tua. Cum operátus éris eam, non dabit tibi ructus suos: vagus & prófugus eris super terram.

℟. In princípio 348.

Lectio iii.

DIxítque Cain ad Dóminum; Major est iníquitas mea, quam ut véniam méreat. Ecce éjicis me hódie a fácie terræ, & a fácie tua abscóndar, & ero vagus & prófugus in terra: omnis igitur, qui invénerit me, occídet me. Dixítque ei Dóminus: Nequáquam ita fiet, sed omnis, qui occíderit Cain, séptuplum puniétur. Posuítque Dóminus Cain signum, ut non interficeret eum omnis, qui invenísset eum. Egressúsque Cain a fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad Orientálem plagam Eden.

℟. Formávit Dóminus. 349.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non licet mihi, quod volo fácere? an óculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? dicit Dóminus.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

Lectio i. *Cap. 4. c*

COgnóvit autem Cain uxórem suam, quæ concépit & péperit Henoch: & ædificávit civitátem, vocavítque nomen ejus ex nómine fílii sui, Henoch. Porto Henoch génuit Irad, & Irad genuit Maviael, & Maviael génuit Mathúsael, & Mathúsael génuit Lamech. Qui accépit duas uxóres, nomen uni Ada, & nomen álteri Sella. Genuítque Ada Jabel, qui fuit pater hábitántium in tentóriis, atque pastórum. Et nomen fratris ejus Jubal: ipse fuit pater canéntium cíthara & órgano. Sella quoque génuit Tubálcain, qui fuit malleátor & faber in cuncta ópera æris & ferri. Soror vero Tubálcain Noéma.

℟. Tulit Dóminus. 349.

Lectio ii.

DIxítque Lamech uxóribus suis Adæ & Sellæ: Audíte vocem meam uxóres Lamech, auscultáte sermónem meum; quóniam occídi virum in vulnus meum, & adolescéntulum in livórem meum. Séptuplum último dábitur de Cain; de Lamech vero septuágies sépties. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam: & péperit fílium, vocavítque nomen ejus Seth, dicens: Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel, quem occídit Cain. Sed & Seth natus est fílius, quem vocávit Enos: iste cœpit invocáre nomen Dómini.

℟. Dixit Dóminus. 35.

Lectio iii. *Cap. 5.*

HIc est liber generatiónis Adam. In die, qua creávit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum.

Másculum & féminam creávit eos, & benedíxit illis, & vocávit nomen eórum Adam, in die, quo creáti sunt. Vixit autem Adam centum trigínta annis: & génuit ad imáginem & similitúdinem suam, vocavítque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam postquam génuit Seth, octingénti anni: genuítque filios & filias. Et factum est omne tempus, quod vixit Adam, anni nongénti trigínta, & mórtuus est.

℟. Immísit Dóminus. 350.

SABBATO.

De Libro Génesis.

Lectio i. *Cap. 5. b*

VIxit autem Maláleel sexagínta quinque annis & génuit Jared. Et vixit Maláleel, postquam génuit Járed, octingéntis trigínta annis: & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Maláleel octingénti nonagínta quinque annis, & mórtuus est. Vixítque Jared centum sexagínta duóbus annis, & génuit Henoch. Et vixit Jared, postquam génuit Henoch, octingéntis annis: & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Jared nongénti sexagínta duo anni, & mórtuus est. Porro Henoch vixit sexagínta quinque annis, & génuit Mathúsalam.

℟. Plantáverat. 350.

Lectio ii.

ET ambulávit Henoch cum Deo; & vixit, postquam génuit Mathúsalam, trecéntis annis, & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecénti sexagínta quinque anni. Ambulavítque cum Deo, & non appáruit: quia tulit eum Deus. Vixit quoque Mathúsala centum octogínta septem annis, & génuit Lamech. Et vixit Mathúsala postquam génuit Lamech, septingéntis octogínta duóbus annis, & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala, nongénti sexagínta novem anni, & mórtuus est.

℟. Ecce Adam. 351.

Lectio iii.

VIxit autem Lamech centum octogínta duóbus annis, & génuit filium: vocavítque nomen ejus Noe, dicens: Iste consolábitur nos ab opéribus & labóribus mánuum nostrárum in terra, cui maledíxit Dóminus. Vixítque Lamech postquam génuit Noe quingéntis nonagínta quinque annis: & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Lamech, septingénti septuagínta septem anni, & mórtuus est.

℟. Ubi est Abel. 351.

SABBATO

ante Sexagesimam.

Ad Vesperas.

Capitulum. *2. Cor. 11.*

FRatres, Libénter suffértis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes; sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extól-

[redacted]

tur; si quis in fáciem
dit.
us & Versiculi de Psalt.
agnificat, Antiphona.
Dóminus ad Noe; Finis
æ carnis venit coram
c tibi arcam de lignis
is, ut salvétur univér-
men in ea.

Oratio.

us, qui cónspicis, quia
x nulla nostra actióne
mus; concéde propí-
it contra advérsa óm-
octóris Géntium prote-
muniámur. Per Dó-
.

OMINICA

in Sexagesima.

Matutinum, Invitator.

cupémus fáciem Dó-
* Et in Psalmis jubi-
ei.
Veníte, exultémus. 2.
mo versu Psalmi omit-
Præoccupémus fáciem
&c. & *ejus loco repeti-*
Choro Invitatorium.
us. Primo die. 2.
Psalmi & Versiculi No-
um, de Psalt. 3.

primo Nocturno.

De libro Génesis.
i. *Cap.* 5. *d &* 6.
e vero cum quingen-
órum esset annórum
Sem, Cham, & Ja-
Cumque cœpíssent hó-
multiplicári super ter-
& filias procreássent,
s: filii Dei filias hómi-
quod essent pulchræ,
runt sibi uxóres ex óm-
quas elégerant. Di-
xítque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est, erúntque dies illíus centum viginti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingréssi sunt filii Dei ad filias hóminum, illæque genuérunt, isti sunt poténtes a sæculo viri famósi.

℟. Dixit Dóminus ad Noe; Finis univérsæ carnis venit coram me; repléta est terra iniquitáte eórum; * Et ego dispérdam eos cum terra.
℣. Fac tibi arcam de lignis lævigátis, mansiúnculas in arca fácies. Et ego.

Lectio ii.

VIdens autem Deus, quod multa malítia hóminum esset in terra, & cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pœnítuit eum quod hóminem fecísset in terra. Et tactus dolóre cordis intrínsecus: Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cæli. Pœnitet enim me fecísse eos. Noe vero invénit grátiam coram Dómino.

℟. Noe vir justus atque perféctus, cum Deo ambulávit, * Et fecit ómnia quæcúmque præcépit ei Deus.
℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen. Et.

Lectio iii.

HÆ sunt generatiónes Noe: Noe vir justus atque

atque perféctus fuit in generatiónibus suis: cum Deo ambulávit. Et génuit tres filios, Sem, Cham, & Japhet. Corrúpta est autem terra coram Deo, & repléta est iniquitáte. Cumque vidísset Deus terram esse corrúptam, (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram) dixit ad Noe: Finis univérsæ carnis venit coram me; repléta est terra iniquitáte a fácie eórum; & ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis: mansiúnculas in arca fácies, & bitúmine línies intrínsecus & extrínsecus. Et sic fácies eam. Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquagínta cubitórum latitúdo, & trigínta cubitórum altitúdo illíus.

℟. Quadragínta dies & noctes apérti sunt cæli, & ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam: * Et clausit a foris óstium Dóminus.

℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, & filii ejus, & uxor illíus, & uxóres filiórum ejus. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de Noe & Arca.

Cap. 4. circa med. Lectio iv.

HAbes, quia irátus Dóminus est; quóniam quamvis cogitáret, hoc est sciret, quia homo pósitus in terræ regióne, carnem portans, sine peccáto esse non possit (terra enim velut quidam tentatiónum locus est, caróque corruptélæ illécebra) tamen cum habérent mentem ratiónis capácem, virtutémque ánimæ infúsam córpori, sine consideratióne áliqua in lapsum ruérunt, ex quo revocáre se nollent. Neque enim Deus cógitat sicut hómines, ut áliqua ei nova succédat senténtia, neque iráscitur quasi mutábilis; sed ídeo hæc legúntur, ut exprimátur peccatórum nostrórum acérbitas, quæ Divínam meruerit offénsam: tamquam eoúsque incréverit culpa, ut étiam Deus, qui naturáliter non movétur aut ira, aut odio, aut passióne ulla, provocátus videátur ad iracúndiam.

℟. Ædificávit Noe altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum: odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis & benedíxit ei, dicens: * Créscite & multiplicámini, & repléte terram.

℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, & cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio v.

MInitátus est prætérea, quod deléret hóminem. Ab hómine, inquit, usque ad pecus, & a reptílibus usque ad volatília delébo. Quid læserant irrationabília? Sed quia propter hóminem illa facta erant; eo útique deléto, propter quem facta

[redacted]

ičta funt, cónfequens erat t étiam illa deleréntur, uia non erat, qui his uteétur. Senfu autem altióre lud manifeftátur: quia ho- o mens eft, quæ eft ratióis capax. Homo enim denitur ánimal vivum, mor- ile, rationábile. Principále gitur extíncto, étiam fenfus mnis extínguitur; eo quod ihil réliqui ad falutem fuérfit, cum falútis fundaéntum virtus defécerit.

ꝶ. Ponam arcum meum in úbibus cæli, dicit Dóminus d Noe: * Et recordábor ederis mei, quod pépigi cum. ℣. Cumque obdúxero ibibus cælum, apparébit ars meus in núbibus. Et.

Lectio vi.

AD condemnatiónem autem cæterórum, & ad preffiónem pietátis Divi- æ, dícitur Noe apud Deum rátiam inveníffe. Simul oénditur, quod hóminem juum non obúmbret aliórum fenfio; quando ipfe ad tous géneris refervátur femiírium. Quia non generaónis nobilitáte, fed juftíæ & perfectiónis mérito udátur. Probáti enim viri enus, virtútis prosápia eft: uia ficut hóminum genus ómines, ita animárum geus virtútes funt. Etenim milliæ hóminum fplendóre neris nobilitántur, animáum autem clarificántur grá- a fplendóre virtútis.

ꝶ. Per memetípfum jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultra aquas dilúvii fuper terram: pacti mei recordábor: * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem.

℣. Arcum meum ponam in núbibus: & erit fignum fœderis inter me & inter terram. Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno.

Léctio fancti Evangélii fecúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 8.*

IN illo témpore: Cum turba plúrima conveníreut, & de civitátibus properárent ad Jefum, dixit per fimilitúdinem: Exiit qui séminat, femináre femen fuum. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Homilia 15. in Evangel.

LEctio fancti Evangélii, quam modo, fratres caríffimi, audíftis, expofitióne non índiget, fed admonitióne. Quam enim per femetípfam, Véritas expófuit, hanc difcútere humána fragílitas non præsúmat. Sed eft quod follícitè in hac ipfa expofitióne Domínica pensáre debeámus: quia fi nos vobis femen verbum, agrum mundum, vólucres dæmónia, fpinas divítias fignificáre dicerémus, ad credéndum nobis mens forfitan veftra dubitáret. Unde & idem Dóminus per femetipfum dignátus eft expónere quod dicébat, ut fciátis rerum fignificatiónes quærere in iis étiam, quæ per femetípfum nóluit explanáre.

℟. Benedíxit Deus Noe & filiis ejus, & dixit ad eos: * Créscite & multiplicámini, & repléte terram.
℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, & cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio viii.

EXponéndo ergo, quod dixit, figuráte se loqui innótuit; quátenus certos nos rédderet, cum vobis nostra fragílitas verbórum illíus figúras aperíret. Quis enim mihi umquam créderet, si spinas divítias interpretári voluíssem? máxime dum illæ pungant, istæ deléctent. Et tamen spinæ sunt, quia cogitatiónum suárum punctiónibus mentem lácerant: & cum usque ad peccátum pértrahunt, quasi inflícto vúlnere cruéntant. Quas bene hoc in loco, álio Evangelísta testánte, nequáquam Dóminus divítias, sed falláces divítias appéllat.
℟. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, & cum sémine vestro post vos: * Neque erit deínceps dilúvium díssipans terram. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, & erit signum fœderis inter me & inter terram. Neque.

Lectio ix.

FAlláces enim sunt, quæ nobíscum diu permanére non possunt: falláces sunt, quæ mentis nostræ inópiam non expéllunt. Solæ autem divítiæ veræ sunt, quæ nos dívites virtútibus fáciunt. Si ergo, fratres caríssimi, esse dívites cúpitis; veras divítias amáte. Si culmen veri honóris quǽritis, ad cæléste regnum téndite. Si glóriam dignitátum diligitis, in illa supérna Angelórum cúria adscríbi festináte. Verba Dómini, quæ aure percípitis, mente retinéte. Cibus enim mentis est sermo Dei, & quasi accéptus cibus stómacho languénte rejícitur, quando audítus sermo in ventre memóriæ non tenétur. Sed quisquis aliménta non rétinet, hujus profécto vita desperátur.
℟. Cum turba plúrima convenírent ad Jesum, & de civitátibus properárent ad eum, dixit per similitúdinem: * Exiit qui séminat, semináre semen suum. ℣. Et dum séminat, áliud cécidit in terram bonam, & ortum fecit fructum céntuplum. Exiit. Glória Patri. Exiit.

AD LAUDES,

Antiphona.

SEcúndum magnam misericórdiam tuam miserére mei Deus.
Psalm. Miserére mei. 55.
Aña. Si mihi Dóminus Salvátor fúerit, non timébo quid fáciat mihi homo.
Psalm. Confitémini Dómino. 22. *Aña.* In velaménto clamávi valde dilúculo: Deus Deus meus, ad te de luce vígilo. *Psal.* Deus Deus meus. *cum reliq.* 27.
Aña. Hymnum dicámus Dómino Deo nostro.

Aña

[redacted]

n tympano & choro, in
s & órgano laudáte Deū.
ulum. 1. Cor. 1. a
tres: Libénter suffértis
isipiéntes, cum sitis ipsi
tes. Sustinétis enim, si
os in servitútem rédi-
quis dévorat, si quis
t, si quis extóllitur, si
n fáciem vos cædit.
Ætérne rerum Cóndi-
. ℣. Dómine refúgium
es nobis.
eneratióne & progénie.
enedictus, Antiphona.
urba plúrima convení-
d Jesum, & de civitá-
properárent ad eum,
er similitúdinem. Exiit
ninat, semináre semen
Oratio.
us, qui cónspicis, quia
x nulla nostra actióne
mus: concéde propí-
it contra advérsa ómnia
is Géntium protectió-
niámur. Per Dñm.
imam, Aña. Semen cé-
n terram bonam, &
fructum in patiéntia.
bsolut. Capit. Lect. br.
ius autem dirigat. 28.
Tertiam, Antiphona.
erbum Dei rétinent cor-
fecto & óptimo, fru-
fferunt in patiéntia.
. Fratres, Libénter.
n.
. Inclína cor meum
In testimónia tua. In-
. Avérte óculos meos,
eant vanitátem; in via
fica me. In.
Patri. Inclína.

℣. Ego dixi Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ad Sextam, Antiphona.

Semen cécidit in terram bonam, & áttulit fructum, áliud centésimum, & áliud sexagésimum.

Capitulum. 1. Cor. 11. b

TEr virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium feci, nocte & die in profúndo maris fui.

℟. br. In ætérnum Dómine * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit.

℟. In loco páscuæ, ibi me collocávit.

Ad Nonam, Antiphona.

Si vere, fratres, dívites esse cúpitis, veras divítias amáte.

Capitulum. 1. Cor. 12. c

LIbénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

℟. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Ad Vesperas, Aña & Psalm. Dixit Dóminus. *cum reliq. de Dominica.* 120.

Capitulum. Fratres, Libénter suffértis. *ut supra.*

Hymn. Lucis creátor. 123.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Vobis datum est nosse mystérium regni Dei, cæteris autem in parábolis, dixit Jesus discípulis suis.

Oratio. Deus, qui cónspicis, *ut supra.* 365.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio i. *Cap. 7. c*

DIxit Dóminus ad Noe: Ingrédere tu, & omnis domus tua in arcam: te enim vidi justum coram me in generatióne hac. Ex ómnibus animántibus mundis tolles septéna & septéna, másculum & féminam; de animántibus vero immundis duo & duo, másculum & féminam. Sed & de volatílibus cæli septéna & septéna, másculum, & féminam ut salvétur semen super fáciem univérsæ terræ. Adhuc enim & post dies septem ego pluam super terram quadragínta diébus & quadragínta nóctibus: & delébo omnem substántiam, quam feci, de superficie terræ.

℟. In articulo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, & filii ejus, * Uxor illíus, & uxóres filiórum ejus.

℣. Deléta sunt univérsa de terra, remánsit autem solus Noe, & qui cum eo erant in arca. Uxor. *Lectio ii.*

FEcit ergo Noe ómnia, quæ mandáverat ei Dóminus. Cumque transíssent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. Anno sexcentésimo vitæ Noe, mense secúndo, septimodécimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, & cataráctæ cæli apertæ sunt: & facta est plúvia super terram quadragínta diebus & quadragínta nóctibus.

℟. Recordátus Dóminus Noe, addúxit spíritum super terram, & imminútæ sunt aquæ: * Et prohíbitæ sunt plúviæ de cælis.

℣. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes & redeúntes, & cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. Et.

Lectio iii.

IN artículo diéi illíus ingréssus est Noe, & Sem, & Cham, & Japheth, filii ejus: uxor illíus, & tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam: ipsi & omne animal secúndum genus suum, univérsaque juménta in génere suo, & omne, quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Factúmque est dilúvium quadragíntia diébus super terram: & multiplicátæ sunt aquæ, & elevavérunt arcam in sublíme a terra.

℟. Quadragínta dies & noctes apérti sunt cæli, & ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam, * Et clausit a foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, & filii ejus, &

uxor

, & uxóres filió-
ſt. ·
ri. Et
ficat , Antiphona.
veri honóris quæ-
.lam cæléſtem pa-
tócyus properáte.
. T E R T I A.
bro Géneſis.
Cap. 8.
ıtus autem Deus
cunctorúmque ani-
& ómnium jumen-
e erant cum eo in
cit ſpíritum ſuper
imminútæ ſunt a-
uſi ſunt fontes abyſ-
ictæ cæli, & pro-
: plúviæ de cælo.
ſunt aquæ de ter-
redeúntes; & cœ-
nui poſt centum
:a dies. Requievít-
enſe séptimo, vi-
timo die menſis,
es Arméniæ.
vit Noe. 359.
.ectio ii.
o aquæ ibant &
ſcébant uſque ad
nenſem : décimo
:, prima die men-
uérunt cacúmina
Cumque transíſ-
ıgínta dies, apé-
fenéſtram arcæ,
:at, dimíſit cor-
egrediebátur &
:bátur, donec ſic-
uæ ſuper terram:
ıue colúmbam poſt
déret ſi jam ceſ-
æ ſuper fáciem
: cum non inveníſ-

ſet ubi requiéſceret pes ejus, revérſa eſt ad eum in arcam. ℟. Ponam arcum. 361.

Lectio iii.

EXpectátis autem ultra ſeptem diébus áliis, rurſum dimíſit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad véſperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore ſuo, Intelléxit ergo Noe quod ceſſáſſent aquæ ſuper terram. Expectavítque nihilóminus ſeptem álios dies: & emíſit colúmbam, quæ non eſt revérſa ultra ad eum; ígitur ſexcenteſſimo primo ánno, primo menſe, prima die menſis, imminútæ ſunt aquæ ſuper terram. ℟. Per memetípſum. 361.

Ad Magnificat, Antiphona. Semen eſt verbum Dei, ſator autem Chriſtus: omnis qui invénit eum, manébit in ætérnum.

FERIA QUARTA.

De libro Géneſis.

Lectio i. *Cap.* 8. c

LOcútus eſt autem Deus ad Noe, dicens: Egrédere de arca tu & uxor tua, filii tui & uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ apud te, ex omni carne, tam in volatílibus, quam in béſtiis, & univérſis reptílibus, quæ reptant ſuper terram, educ tecum, & ingrédimini ſuper terram; eréſcite & multiplicámini ſuper eam. Egréſſus eſt ergo Noe & filii ejus, uxor illíus & uxóres filiórum ejus cum eo. Sed & ómnia animán-

mántia, juménta & reptília, quæ reptant super terram secúndum genus suum, egréssa sunt de arca.

℟. Benedíxit Deus Noe. 362.

Lectio ii.

ÆDificávit autem Noe altáre Dómino, & tollens de cunctis pecóribus & volúcribus mundis, óbtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, & ait: Nequáquam ultra maledícam terræ propter hómines, sensus enim & cogitátio humáni cordis in malum prona sunt ab adolescéntia sua: non ígitur ultra percútiam omnem ánimam vivéntem, sicut feci. Cunctis diébus terræ, seméntis & messis, frigus & æstus, æstas & hiems, nox & dies non requiéscent.

℟. Ecce ego statuam. 362.

Lectio iii. *Cap. 9.*

BEnedixítque Deus Noe & filiis ejus. Et dixit ad eos: Créscite & multiplicámini, & repléte terram. Et terror vester ac tremor sit super cuncta animália terræ, & super omnes vólucres cæli, cum univérsis, quæ movéntur super terram: omnes pisces maris mánui vestræ tráditi sunt. Et omne, quod movétur & vivit, erit vobis in cibum; quasi ólera viréntia trádidi vobis omnia. Excépto, quod carnem cum sánguine non comedétis. Sánguinem enim animárum vestrárum requíram de manu cunctárum bestiárum; & de manu hóminis, de manu viri & fratris ejus requíram ánimam hóminis. Quicúmque effúderit humánum sánguinem, fundétur sánguis illíus: ad imáginem quippe Dei factus est homo.

℟. In artículo diéi. 364.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quod autem cécidit in terram bonam, hi sunt, qui in corde bono & óptimo fructum áfferunt in patiéntia.

Si prædictæ Añæ ad Magnificat non potuerint dici in præcedentibus Feriis, & in sequenti Fer. v. occurrat fieri Officium de Feria, dicatur ultima ex iis prætermissis: alioquin expletis omnibus, sumantur de Psalt. quod semper fit quando propriæ non habentur.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

Lectio i. *Cap. 9. b*

DIxítque Deus: Hoc signum fœderis, quod do inter me & vos, & ad omnem ánimam vivéntem, quæ est vobíscum, in generatiónes sempitérnas; Arcum meum ponam in núbibus, & erit signum fœderis inter me & inter terram. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus: & recordábor fœderis mei vobíscum, & cum omni ánima vivénte, quæ carnem végetat: & non erunt ultra aquæ dilúvii ad deléndum univérsam carnem.

℟. Dixit Dóminus. 359.

Lectio ii.

Epitque Noe vir agrícola exercére terram, ntávit víneam. Bibénsinum inebriátus est, & us in tabernáculo suo. cum vidísset Cham pahánaam, verénda scilliatris sui esse nudáta, ivit duóbus frátribus suis . At vero Sem & Ja- pállium imposuérunt is suis, & succedéntes sum, operuérunt veréntris sui: faciésque eóvérsæ erant, & patris non vidérunt.

›e vir justus. 359.

Lectio iii.

Vigilans autem Noe ex vino, cum didicísset, écerat ei filius suus miait: Maledíctus Chá- servus servórum erit ›us suis. Dixítque: Beus Dóminus Deus Sem, ánaan servus ejus. Di- Deus Japheth, & hábi- tabernáculis Sem, fithánaan servus ejus. Vitem Noe post dilúvium itis quinquagínta annis. ıpléti sunt omnes dies ongentórum quinquagínıórum, & mórtuus est. ıadragínta dies. 360.

RIA SEXTA.

De libro Génesis.

o i. *Cap.* 10.

sunt generatiónes filiórum Noe, Sem, & Japheth: natíque is filii post dilúvium. Japheth: Gomer, & Magog, & Mádai, & Javan, & Thubal, & Mosoch, & Thiras. Porro filii Gomer: Ascenez, & Riphath, & Thogórma. Filii autem Javan: Elisa, & Tharsis, Cethim, & Dodanim. Ab his divísæ sunt ínsulæ Géntium in regiónibus suis, unusquísque secúndum linguam suam, & famílias suas in natiónibus suis. Fílii autem Cham: Chus, & Mésraim, & Phuth, & Chánaan.

℟. Ædificávit Noe. 360.

Lectio ii. *Cap.* 11.

Erat autem terra lábii unius & sermónum eorúmdem. Cumque proficisceréntur de Oriénte, invenérunt campum in terra Sénnaar, & habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum: Veníte, faciámus láteres, & coquámus eos igni. Habuerúntque láteres pro saxis, & bitúmen pro cæménto, & dixérunt: Veníte, faciámus nobis civitátem & turrim, cujus culmen pertíngat ad cælum: & celebrémus nomen nostrum, ántequam dividámur in univérsas terras.

℟. Ponam arcum meum. 361.

Lectio iii.

Descéndit autem Dóminus, ut vidéret civitátem & turrim, quam ædificábant filii Adam, & dixit: Ecce unus est pópulus, & unum lábium ómnibus; cœperúntque hoc fácere, nec desístent a cogitatiónibus suis, donec eas ópere compleant.

Veníte ígitur deſcendámus, & confundámus ibi linguam eórum, ut non audiat unuſquíſque vocem próximi ſui. Atque ita divíſit eos Dóminus ex illo loco in univérſas terras, & ceſſavérunt ædificáre civitátem.

℟. Per memetípſum. 361.

SABBATO.

De libro Géneſis.

Lectio i. *Cap. 11. b*

HÆc ſunt generatiónes Sem: Sem erat centum annórum, quando génuit Arpháxad, biénnio poſt dilúvium. Víxitque Sem, poſtquam génuit Arpháxad, quingéntis annis. & génuit filios & filias. Porro Arpháxad vixit trigintaquínque annis, & génuit Sale. Víxitque Arpháxad, poſtquam génuit Sale, trecéntis tribus annis: & génuit filios & filias. Sale quoque vixit trigínta annis, & génuit Heber. Víxitque Sale, poſtquam génuit Heber, quadringéntis tribus annis: & génuit filios & filias.

℟. Benedíxit Deus. 362.

Lectio ii.

VIxit autem Heber trigínta quátuor annis, & génuit Phaleg. Et vixit Heber, poſtquam génuit Phaleg, quadringéntis trigínta annis: & génuit filios & filias. Vixit quoque Phaleg trigínta annis, & génuit Reu. Víxítque Phaleg, poſtquam génuit Reu, ducéntis novem annis; & genuit filios & filias. Vixit autem Reu trigínta duóbus annis, & génuit Sarug. Vixit quoque Reu, poſtquam génuit Sarug, ducéntis ſeptem annis: & génuit filios & filias. Vixit vero Sarug trigínta annis, & génuit Nachor. Víxítque Sarug, poſtquam génuit Nachor, ducéntis annis: & génuit filios & filias.

℟. Ecce ego ſtátuam. 362.

Lectio iii.

VIxit autem Nachor vigínti novem annis, & génuit Thare. Víxítque Nachor, poſtquam génuit Thare, centum decem & novem annis: & génuit filios & filias. Víxítque Thare ſeptuagínta annis, & génuit Abram, & Nachor, & Aran. Hæ ſunt autem generatiónes Thare. Thare génuit Abram, Nachor, & Aran. Porro Aran génuit Lot. Mortuúſque eſt Aran ante Thare patrem ſuum, in terra nativitátis ſuæ in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram & Nachor uxóres, nomen uxóris Abram, Sárai: & nomen uxóris Nachor, Melcha, filia Aran patris Melchæ, & patris Jeſchæ. Erat autem Sárai ſtérilis, nec habébat líberos.

℟. In artículo diei. 364.

SABBATO

ante Quinquageſimam.

Ad Veſperas, Capitulum.

1. Cor. 13.

FRatres: Si linguis hóminum loquar & Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus ſum velut

æs

fonans, aut cymbalum
iniens.

mn.. Jam sol recédit. 141.
Vefpertína orátio afcén-
: ad te Dómine.
Et defcéndat fuper nos
fericórdia tua.
d Magnificat, Antiphona.
er Fídei noftræ Abraham
imus, óbtulit holocáuftum
er altáre pro filio.

Oratio.

Reces noftras, quæfumus
Dómine, cleménter exáu-
: atque a peccatórum vín-
is abfolútos, ab omni nos
erfitáte cuftódi. Per Dó-
num noftrum.

O M I N I C A
in Quinquagefima.

Ad Matutinum, Invitator.
æoccupémus fáciem Dó-
ini, * Et in pfalmis jubi-
mus ei.
lm. Veníte, exultémus. 2.
*n primo verfu Pfalmi omit-
tur*. Præoccupémus fáciem
us &c. *& ejus loco repeti-
r a choro Invitator.*
Hymnus. Primo die. 2.
*iña, Pfalmi, & Verficuli
Ëurn. ut in Pfalt.* 3.
In primo Nocturno.
De libro Génefis.
Lectio i. Cap. 12.

Dixit autem Dóminus ad
Abram: Egrédere de
rra tua, & de cognatióne
a, & de domo patris tui,
veni in terram, quam mon-
ábo tibi: Faciámque te in
ntem magnam; & benedí-
n tibi, & magnificábo no-
n tuum, eríſque benedí-
ctus. Benedícam benedicén-
tibus tibi, & maledícam ma-
ledicéntibus tibi, atque in te
benedicéntur univérfæ cogna-
tiónes terræ. Egréffus eft ita-
que Abram ficut præcéperat
ei Dóminus, & ivit cum eo
Lot: feptuagínta quinque an-
nórum erat Abram, cum
egrederétur de Haran. Tulít-
que Sárai uxórem fuam, &
Lot filium fratris fui, uni-
versámque fubftántiam, quam
pofséderant, & ánimas, quas
fécerant in Haran, & egréffi
funt, ut irent in terram
Chánaan. Cumque veníffent
in eam, pertransívit Abram
terram ufque ad locum Si-
chem, ufque ad convállem
illúftrem: Chananæus autem
tunc erat in terra.

℟. Locútus eft Dóminus ad
Abram, dicens: Egrédere
de terra tua, & de cogna-
tióne tua, & veni in ter-
ram, quam monftrávero tibi:
* Et fáciam te in gentem
magnam.
℣. Benedícens benedícam ti-
bi, & magnificábo nomen
tuum, eríſque benedíctus.
Et fáciam.

Lectio ii.

Appáruit autem Dóminus
Abram, & dixit ei:
Sémini tuo dabo terram hanc.
Qui ædificávit ibi altáre Dó-
mino, qui apparúerat ei.
Et inde tranfgrédiens ad
montem, qui erat contra
Oriéntem Bethel, teténdit
ibi tabernáculum fuum, ab
Occidénte habens Bethel, &

ab Oriénte Hai ædificávit quoque ibi altáre Dómino, & invocávit nómen ejus. Perrexítque Abram vadens, & ultra progrédiens ad merídiem. Facta est autem fames in terra: descendítque Abram in Ægyptum, ut peregrinarétur ibi: prævalúerat enim fames in terra. Cumque prope esset, ut ingrederétur Ægyptum, dixit Sárai uxóri suæ: Novi quod pulchra sis múlier: & quod cum víderint te Ægyptii, dictúri sint: Uxor ipsíus est: & interficient me, & te reservábunt. Dic ergo, óbsecro te, quod soror mea sis: ut bene sit mihi propter te, & vivat ánima mea ob grátiam tui.

℞. Dum staret Abraham ad ilicem Mambre, vidit tres víros ascendéntes per viam: * Tres vidit, & unum adorávit.

℣. Ecce Sara uxor tua páriet tibi filium, & vocábis nomen ejus Isaac. Tres. *Lectio iii.*

Cum ítaque ingréssus esset Abram Ægyptum vidérunt Ægyptii mulíerem quod esset pulchra nimis. Et nuntiavérunt Príncipes Pharaóni, & laudavérunt eam apud illum: & subláta est múlier in domum Pharaónis. Abram vero bene usi sunt propter illam: fuerúntque ei oves, & boves, & ásini, & servi, & fámulæ, & asínæ, & caméli. Flagellávit autem Dóminus Pharaónem plagis máximis, & domum ejus propter Sárai uxórem Abram. Vocavítque Phárao Abram, & dixit ei: Quidnam est hoc, quod fecísti mihi? quare non indicásti, quod uxor tua esset? Quam ob causam dixísti esse sorórem tuam, ut tóllerem eam mihi in uxórem? Nunc ígitur ecce cónjux tua, áccipe eam, & vade.

℞. Tentávit Dóminus Abraham, & dixit ad eum: * Tolle filium tuum, quem díligis, Isaac, & offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi.

℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit: Adsum: & ait ei Dóminus. Tolle.

Glória Patri. Tolle.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Ambrósii Episc. de Abraham Patriarcha.

Lib. 1. cap. 2. *Lectio iv.*

Magnus plane vir Abraham, & multárum clarus insígnibus virtútum quem votis suis philoso[...] non pótuit æquáre. [...] que minus est, quod ill[...] xit, quam quod iste [...] majórque ambitióso el[...] tiæ mendácio simple[...] tátis fides. Itaque c[...] di fúerit in eo vir[...] tio, considerémus. [...] virtus órdine pri[...] quæ est fundamént[...] rárum: meritóque [...] eo primam exégit [...] cens: Exi de te[...]

[redacted]

de cognatióne tua, & de domo patris tui. Satis fúerat dixisse de terra tua. Ibi enim erat exíre de cognatióne, exíre de patérna domo.

℟. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens: * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tímeas Dóminum.

℣. Cumque extendísset manum ut immoláret filium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. Ne exténdas.

Lectio v.

SEd ideo addit síngula ut ejus affectum probáret; ne forte aut imprudénter cœpísse viderétur, aut fraus aliqua mandátis cæléstibus pararétur. Sed sicut conservánda fuérunt præcépta, ne quid latéret, ita étiam proponénda præmia, ne forte despéraret. Tentátur ut fortis, incitátur ut fidélis, provocátur ut justus: meritóque exívit, quemádmodum locútus est illi Dóminus: Ex exívit cum eo Lot. Hoc autem, quod pro magno inter septem sapiéntum dicta celebrátur, Sequere Deum, perfécit Abraham, factóque sapiéntum dicta prævénit, & secútus Deum exívit de terra sua.

℟. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cælo secúndo, dicens: Benedícam tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cæli.

℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, & benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. Et multiplicábo.

Lectio iv.

SEd quia ante terra ei fúerat ália, hoc est, régio Chaldæórum, de qua exívit Thara pater Abrahæ, & in Charaan demigrávit: & quia secum edúxit nepótem suum, cui dictum fúerat: Exi de cognatióne tua: considerémus, ne forte hoc sit exíre de terra sua, de hujus terræ, hoc est de córporis nostri quadam commoratióne égredi, de qua exívit Paulus, qui dixit: Nostra autem conversátio in cælis est.

℟. Deus Dómini mei Abraham dírige viam meam: * Ut cum salúte revértar in domum domini mei.

℣. Obsecro Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 18. *f*

IN illo témpore: Assúmpsit Jesus duodecim, & ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, & consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per Prophétas de Filio hóminis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 2. in Evangel.

REdémptor noster, prævidens ex passióne sua discipulorum ánimos perturbándos, eis longe ante & ejusdem passiónis pœnam, & resurrectiónis suæ glóriam prædixit: ut cum eum moriéntem,

tem, sicut prædíctum est, cérnerent: étiam resurrectúrum non dubitárent. Sed quia carnáles adhuc discípuli nullo modo valébant cápere verba mystérii, venítur ad miráculum. Ante eórum óculos cæcus lumen recépit: ut qui cæléstis mystérii verba non cáperent, eos ad Fidem cæléstia facta solidárent.

℟. Veni hódie ad fontem aquæ, & orávi Dóminum, dicens: Dómine Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum.

℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hydria tua, ut bibam, & illa díxerit: Bibe Dómine, & camélis tuis potum tríbuam; ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio Dómini mei. Dómine.

Lectio viii.

SEd mirácula Dómini & Salvatóris nostri sic accipiénda sunt, fratres caríssimi, ut & in veritáte credántur facta, & tamen per significatiónem nobis áliquid innuant. Opera quippe ejus & per poténtiam aliud osténdunt, & per mystérium áliud loquúntur. Ecce enim, quis juxta históriam cæcus iste fúerit, ignorámus; sed tamen quid per mystérium signíficet, nóvimus. Cæcum quippe est genus humánum, quod in paréntе primo a paradísi gáudiis expúlsum, claritátem supérnæ lucis ignórans, damnatiónis suæ ténebras pátitur. Sed tamen per redemptóris sui præséntiam illuminátur: ut intérnæ lucis gáudia jam per desidérium vídeat, atque in via vitæ boni óperis gressus ponat.

℟. Factus est sermo Dómini Abram, dicens: Noli timére Abram: ego protéctor tuus sum, & merces tua magna nimis.

℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli.

Lectio ix.

NOtándum vero est, quod cum Jesus Jéricho appropinquáre dícitur, cæcus illuminátur. Jéricho quippe luna interpretátur, luna autem in sacro elóquio pro defé ctu carnis pónitur, quia dum ménstruis moméntis decréscit, deféctum nostræ mortalitátis desígnat. Dum ígitur Cónditor noster appropínquat Jéricho, cæcus ad lumen redit: quia dum Divínitas deféctum nostræ carnis suscépit, humánum genus lumen, quod amíserat, recépit. Unde enim Deus humána pátitur, inde homo ad Divína sublevátur. Qui vidélicet cæcus recte & juxta viam sedére, & mendícans esse descríbitur. Ipsa enim Véritas dicit, Ego sum via.

℟. Cæcus sedébat secus viam transeúnte Dómino, & clamávit ad eum: & ait illi Dóminus: * Quid vis ut fáciam tibi? * Dómine, ut vídeam lumen.

℣. Stans autem Jesus, jussit illum duci ad se, & cum appro-

ꝗuáſſet, interrogávit
ens: quid vis.
atri. Dómine.

L A U D E S,

Antiphona.

ım multitúdinem m.i-
ónum tuárum, Dó-
e iniquitátem meam.
Miſerére. 55.
us meus es tu, &
r tibi, Deus meus
exaltábo te.
Confitémini. 22.
te de luce vígilo
t vídeam virtútem
al. Deus Deus meus,
nis. 17.
mnum dicite, & ſu-
te eum in ſæcula.
mnes Angeli ejus lau-
ninum de cælis.
m. 2. *Cor.* 13.
s: Si linguis hómi-
lóquar & Angeló-
itátem autem non há-
ctus ſum velut æs ſo
cymbalum tínniens.
térne rerum Cóndi-
℣. Dómine refúgium
nobis.
neratióne & progé-

dictus, Antiphona.
céndimus Jerosóly-
& conſummabúntur
quæ ſcripta ſunt de
ninis; tradétur enim
, & illudétur, & con-
& poſtquam flagel-
occídent eum, &
resúrget.

Oratio.

noſtras, quæſu-
Dómine, clemén-ter exáudi: atque a peccatórum vínculis abſolútos, ab omni nos adverſitáte cuſtódi. Per Dóminum.

Ad Primam, Antiphona.

Iter faciénte Jeſu, dum appropinquáret Jéricho, cæcus clámabat ad eum, ut lumen recípere mererétur.

Ad abſolutionem Capituli. *Lectio brevis.* Dóminus autem dírigat.

Ad Tertiam, Antiphona.

Tranſeúnte Dómino clamábat cæcus ad eum: Miſerére mei Fili David.

Capit. Fratres: Si linguis.

℟. *brev.* Inclína cor meum Deus * In teſtimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me. In. Glória. Inclína. ℣. Ego dixi, Dómine miſerére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ad Sextam, Antiphona.

Et qui præíbant, increpábant eum ut tacéret: ipſe vero multo magis clamábat: miſerére mei Fili David.

Capitulum. 1. *Cor.* 13.

CHáritas nunquam éxcidit: ſive Prophetíæ evacuabúntur, ſive linguæ ceſsábunt, ſive ſciéntia deſtruétur. Ex parte enim cognóſcimus, & ex parte prophetámus.

℟. *brev.* In ætérnum Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In ſæculum ſæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dó-

℣. Dóminus regit me, & nihil mihi deérit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ad Nonam, Antiphona.

Cæcus magis ac magis clamábat, ut eum Dóminus illumináret.

Capitulum. I. *Cor.* 13.

NUnc autem manent Fídes, Spes, Cháritas, tria hæc, major autem horum est Cháritas.

℟. *br.* Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Ad Vesper. Ana. & Psalm. Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica.* 122.

Cap. Fratres, Si linguis. 376.

Hymn. Lucis Creátor. 125.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Stans autem Jesus jussit cæcum addúci ad se, & ait illi: Quid vis ut fáciam tibi? Dómine ut vídeam. Et Jesus ait illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. Et confestim vidit, & sequebátur illum magníficans Deum.

Oratio. Preces nostras. 376.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio i. *Cap.* 13.

ASCéndit ergo Abram de Ægypto, ipse & uxor ejus, & ómnia quæ habébat: & Lot cum eo ad Austrálem plagam. Erat autem dives valde in possessióne auri & argénti. Reversúsque est per iter quo vénerat, a meridie in Bethel, usque ad locum ubi prius fixerat tabernáculum inter Bethel & Hai: in loco altáris, quod fécerat prius, & invocávit ibi nomen Dómini. Sed & Lot, qui erat cum Abram, fúerunt greges óvium, & arménta, & tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul: erat quippe substántia eórum multa, & nequíbant habitáre commúniter. ℟. Movens Abram tabernáculum suum venit & habitávit juxta convállem Mambre * Ædificavítque ibi altáre Dómino.

℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, & vide; omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo & sémini tuo in sempitérnum. Ædificavítque.

Lectio ii.

UNde & facta est rixa inter pastóres gregum Abram & Lot. Eo autem témpore Chananæus, & Pherezæus habitábant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot: Ne quæso sit júrgium inter me & te, & inter pastóres meos & pastóres tuos: fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est: recéde a me, óbsecro. Si ad sinístram íeris, ego déxteram tenébo: si tu déxteram elíge-

, ego ad sinístram per-
Elevátis ítaque Lot ócu-
vidit omnem circa re-
n Jordánis , quæ uni-
irrigabátur , antequam
téret Dóminus Sódo-
& Gomórrham sicut pa-
; Dómini : & sicut Ægy
veniéntibus in Segor .
que sibi Lot regiónem
Jordánem , & recéssit
iénte .
édidit Abram Deo, &
tum est ei ad justítiam :
ídeo amícus Dei factus
. Fuit autem justus co-
ómino, & ambulávit in
us. Et. *Lectio iii.*
visíque sunt altérutrum
a fratre suo. Abram ha-
t in terra Chánaan :
ero móratus est in óppi-
quæ erant circa Jordá-
& habitávit in Sódomis.
nes , autem Sodomítæ
i erant , & peccatóres
Dómino nimis . Di-
: Dóminus ad Abram ,
am divísus est ab eo
Leva óculos tuos , &
loco , in quo nunc
ad Aquilónem & Merí-
ad Oriéntem & Occi-
n : Omnem terram ,
cónspicis, tibi dabo &
tuo usque in sempi-
n . Faciámque semen
sicut púlverem terræ.
ntávit Dñs Abram, &
ad eum ; * Tolle filium
, quem díligis Isaac, &
illum ibi in holocáu-
super unum móntium ,
díxero tibi.

℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum : & ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

Ad Magnificat, Antiphona. Et qui præibant, increpábant eum, ut tacéret ; ipse vero multo magis clamábat : Miserére mei, Fili David.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio i. *Cap. 14. d*

ET egréssi sunt rex Sodomórum, & rex Gomórrhæ, rexque Adamæ, & rex Séboim, nec non & rex Balæ, quæ est Segor, & direxérunt áciem contra eos in valle silvéstri ; scílicet advérsus Chodorlahómor regem Elamitárum , & Thadal regem Géntium, Amraphel regem Sénnaar, & Arióch regem Ponti : quátuor reges advérsus quinque. Vallis autem silvéstris habébat púteos multos bitúminis. Itaque rex Sodomórum, & rex Gomórrhæ terga vertérunt, cecidéruntque ibi , & qui remánserant, fugérunt ad montem . Tulérunt autem omnem substántiam Sodomórum & Gomórrhæ, & univérsa quæ ad cibum pértinent, & abiérunt, necnon & Lot, & substántiam ejus, filium fratris Abram , qui habitábat in Sódomis.

℞. Angelus Dómini. 371.

Lectio ii.

ET ecce unus , qui eváserat, nuntiávit Abram Hebræo , qui habitábat in conválle Mambre Amorrhæi, fra-

fratris Escol, & fratris Aner: hi enim pepigerant fœdus cum Abram. Quod cum audisset Abram, captum vidélicet Lot fratrem suum, numerávit expedítos vernáculos suos trecéntos decem & octo: & persecútus est usque Dan. Et divísis sóciis, irruit super eos nocte, percussítque eos, & persecútus est eos usque Hoba, quæ est ad lævam Damásci. Reduxítque omnem substántiam, & Lot fratrem suum cum substántia illíus, mulíeres quoque & pópulum. ℟. Vocávit Angelus. 371.

Lectio iii.

EGréssus est autem rex Sodomórum in occúrsum ejus, postquam revérsus est a cæde Chodorlahómor, & regum, qui cum eo erant in valle Save, quæ est vallis regis. At vero Melchísedech rex Salem, próferens panem & vinum, erat enim Sacérdos Dei altíssimi, benedíxit ei, & ait, Benedíctus Abram Deo excélso, qui creávit cælum & terram: & benedíctus Deus excélsus, quo protegénte, hostes in mánibus tuis sunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.

℟. Deus dómini mei. 371.

Ad Magnificat, Antiphona. Miserére mei, Fili David. Quid vis ut fáciem tibi? Dómine, ut vídeam.

FERIA QUARTA.

Cinerum.

Si hac die occurrat Festum Duplex, transfertur in sequentem diem similiter non impeditam, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum. Aliis diebus si occurrat Festum Duplex vel Semidupl. fit de eo, cum commemor. & ix. Lectione de Homilia Feriæ. De Simplicibus fit tantum commemor.

In hac & sequentibus Feriis usque ad Vesp. Sabbati, Hymni, Capitula & alia omnia dicuntur ut in Psalt. per Annum, exceptis Antiphonis ad Benedictus & Magnificat, & post Laudes, Horas, Vesp. & Complet. dicuntur Preces flexis genibus, ut ibidem in Psalterio.

Hodie ante Matut. in Choro dicuntur Psalmi Graduales.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. *Cap. 6. b*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis; Cum jejunátis, nolíte fieri sicut hypócritæ tristes. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Lib. 2. de sermone Domini in monte, cap. 12. tom. 4.

MAniféstum est, his præcéptis omnem nostram intentiónem in interióra gáudia dírigi, ne foris quæréntes mercédem, huic sæculo conformémur, & amittámus promissiónem tanto solidióris atque firmióris, quanto interióris beatitúdinis, quia nos elégit Deus confórmes fieri imáginis Filii sui. In hoc autem capítulo máxime adverténdum est, non in solo

re-

[redacted]

rerum corporeárum nitóre at-
que pompa, sed étiam in ipsis
sórdibus luctuósis esse posse
iactántiam, & eo periculo-
siórem, quo sub nómine ser-
vitútis Dei décipit.

℟. Veni hodie ad fontem
aquæ, & orávi Dóminum,
dicens: * Dómine Deus A-
bram, tu prósperum fecísti
desidérium meum.

℣. Igitur puélla, cui díxero
da mihi aquam de hydria tua,
ut bibam; & illa díxerit,
bibe Dómine, & camélis tuis
potum tríbuam: ipsa est,
quam præparávit Dóminus fi-
lio dómini mei. Dómine.

Lectio ii.

QUi ergo immoderáto
cultu córporis, atque
vestítu, vel ceterárum rerum
nitóre præfúlget, fácile con-
víncitur rebus ipsis, pompá-
rum sæculi esse sectátor, nec
quemquam fallit dolósa imá-
gine sanctitátis. Qui autem
in professióne Christianitátis,
inusitáto squalóre ac sórdi-
bus inténtos in se óculos
hóminum facit, cum id vo-
luntáte fáciat, non necessi-
táte pátiátur; ex céteris ejus
opéribus potest cónjici, u-
trum hoc contémptu supérflui
cultus, an ambitióne áliqua
fáciat; quia & sub ovína
pelle cavéndos lupos Dómi-
nus præcépit: sed ex frúcti-
bus, inquit, eórum cogno-
scétis eos.

℟. Factus est sermo Dómini
ad Abram, dicens: * Noli
timére Abram: ego proté-
ctor tuus sum, & merces tua
magna nimis.

℣. Ego enim sum Dóminus
Deus tuus, qui edúxi te de
Ur Chaldæórum. Noli.

Lectio iii.

CUm enim cœperint ali-
quibus tentatiónibus ea
ipsa scílicet illis súbtrahi vel
negári, quæ isto velámine vel
consecúti sunt, vel cónsequi
cúpiunt: tunc necésse est ut
appáreat, utrum lupus in oví-
na pelle sit, an ovis in sua.
Non tamen proptérea ornátu
supérfluo debet aspéctus hó-
minum mulcére Christiánus,
quia illum parcum hábitum
ac necessárium étiam simula-
tóres sæpius usúrpant, ut in-
cáutos decípiant: quia & illæ
oves non debent pelles suas
depónere, si aliquándo eis
lupi se cóntegant.

℟. Movens Abram taberná-
culum suum, venit & habi-
távit juxta convállem Mam-
bre: * Ædificavítque ibi al-
táre Dómino.

℣. Dixit autem Dóminus ad
eum: Leva óculos tuos, &
vide; omnem terram, quam
cónspicis, tibi dabo & sé-
mini tuo in sempitérnum.
Ædificavítque.
Glória Patri. Ædificavítque.

Ad Laudes & horas omnia ut in Psalterio.

℣. Repléti sumus mane mise-
ricórdia tua. ℟. Exultávimus
& delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.
Cum jejunátis, nolíte fieri
sicut hypócritæ, tristes.

De-

Deinde dicuntur Preces flexis genibus. 58. *Et similiter ad omnes Horas, ut in Psalt.*

Oratio.

PRæsta Dómine fidélibus tuis; ut jejuniórum veneránda sollémnia, & cóngrua pietáte suscípiant, & secúra devotióne percúrrant. Per Dóminum.

Hodie & duobus sequentibus diebus dicuntur Vesper. hora consueta: Sabbato vero & deinceps dicuntur ante comestionem. ℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℞. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Thesaurizáte vobis thesáuros in cælo, ubi nec ærúgo nec tínea demolítur.

Deinde dicuntur Preces ut in Psalt. 178. *Oratio.*

INclinántes, se Dómine, majestáti tuæ propitiátus inténde: ut qui Divíno múnere sunt reféćti, cæléstibus semper nutriántur auxíliis. Per.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. *Cap.* 8.

IN illo témpore: Cum introísset Jesus Caphárnaum, accéssit ad eum Centúrio, rogans eum: & dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & male torquétur. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epifc.

Lib. 2. de consensu Evangelistarum, cap. 20. tom. 4.

VIdeámus utrum sibi de hoc servo Centuriónis

Matthæus, Lucásque
tiant. Matthæus eni
Accéssit ad eum C
rogans eum, & dice
meus jacet in domo
cus. Cui vidétur r
quod ait Lucas: Et
díffet de Jesu, misi
senióres Judæórum
eum, ut veníret, &
servum ejus. At illi
nissent ad Jesum,
eum sollícite, dicé
Quia dignus est, ut
præstes: díligit enim
nostram, & synagó
ædificávit nobis. Jes
ibat cum illis; &
non longe esset a dom
ad eum Centúrio am
cens: Dómine noli
non enim dignus sum
tectum meum intres
℞. Dómine, puer m
paralyticus in domo,
torquétur: Amen di
ego véniam, & curál
℣. Dómine non sum
ut intres sub tectum
sed tantum dic verbo
nábitur puer meus.

Lectio ii.

SI enim hoc ita ge
quómodo erit veri
Matthæus narrat; Ac
eum quidam Centúri
ipse non accésserit,
cos míserit; nisi d
adverténtes intelligám
thæum non omnímo
ruisse usitátum morem
di? Non solum enim
solémus, accessisse
étiam ántequam perv

[redacted]

dícitur accessísse :
um dícimus , parum
vel multum accéssit
áppetit perveníre :
tiam ipsam perven-
cujus adipiscéndi
:éditur , dícimus ,
e factam, etsi eum,
»érvenit, non vídeat
pervénit , cum per
»ervénit ad áliquem
favor est necessá-
od ita ténuit consue-
am étiam vulgo per-
appelléntur , qui
ı quorúmlibet tam-
ccessíbiles ánimos ,
eniéntium personá-
:positiónem , ambi-
:e pertíngunt.
staret Abram ad íli-
bre, vidit tres viros
es per viam. * Tres
unum, adorávit.
ara uxor tua páriet
, & vocábis nomen
. Tres.

Lectio iii.

ergo absúrde Mat-
ıs, étiam quod vul-
intélligi, per álios
issu Centuriónis ad
, compéndio díce-
: Accéssit ad eum
. Verúmtamen non
ır intuénda est étiam
vangelístæ altitúdo
cutiónis, secúndum
iptum est in Psal-
ıdite ad eum, & il-
ıi. Proínde quia
nturiónis, qua vere
ad Jesum, ipse ita
ut díceret; Non in-
véni tantam Fidem in Israel:
ipsum pótius accessísse ad Christum
díscere vóluit prudens
Evangelísta, quam illos, per
quos verba sua míserat.

℟. Tentávit Dóminus Abram,
& dixit ad eum * Tolle fílium
tuum, quem díligis,
Isaac, & offer illum ibi in
holocáustum super unum móntium,
quem díxero tibi.
℣. Vocátus quoque a Dómino,
respóndit, Adsum: &
ait ei Dóminus. Tolle.
Glória Patri. Tolle.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dómine, puer meus jacet paralyticus
in domo, & male
torquétur. Amen dico tibi,
ego véniam, & curábo eum.

Deinde Preces. 58 Oratio.

DEus, qui culpa offéndetis,
pœniténtia placáris:
preces pópuli tui supplicántis
propítius réspice, &
flagélla tuæ iracúndiæ, quæ
pro peccátis nostris merémur,
avérte. Per Dñm.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, non sum dignus ut
intres sub tectum meum: sed
tantum dic verbo, & sanábitur
puer meus.

Deinde Preces. 126. Oratio.

PArce Dñe, parce pópulo
tuo: ut dignis flagellatiónibus
castigátus, in tua miseratióne
respíret. Per Dñm.

F E R I A S E X T A.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio i. *Cap. 5. c*

IN illo témpore: Dixit Jesus
discípulis suis: Audístis

stis quia dictum est: Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Présbyteri.

Lib. 1. Comment. in Cap. 5. & 6. Matthæi.

EGo autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros; benefácite his qui odérunt vos. Multi præcépta Dei, imbecillitáte sua, non Sanctórum víribus æstimántes, putant esse impossibília quæ præcépta sunt: & dicunt sufficere virtútibus, non odísse inimícos: cæterum dilígere, plus præcípi, quam humana natúra patiátur. Sciéndum est ergo; Christum non impossibília præcípere, sed perfécta. Quæ fecit David in Saul & in Absalon: Stéphanus quoque Martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est: & Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus & dócuit & fecit dicens: Pater ignósce illis: quid enim fáciunt, nésciunt.

℟. Angelus Dómini. 373.

Lectio ii.

UT sitis filii Patris vestri, qui in cœlis est. Si Dei præcépta custódiens, filius quis efficitur Dei: ergo non est natúra filius, sed arbítrio suo. Cum ergo facis eleemósynam, noli tuba cánere ante te; sicut hypócritæ fáciunt in synagógis & in vicis, ut honorificéntur ab homínibus. Qui tuba canit, eleemósynam fáciens, hypócrita est. Qui jejúnans demolítur fáciem suam, ut ventris inanitátem monstret in vultu, & hic hypócrita est. Qui in synagógis, & in ángulis plateárum orat, ut videátur ab homínibus, hypócrita. ℟. Vocávit Angelus Dómini Abram. 374.

Lectio iii.

EX quibus ómnibus collígitur, hypócritas esse, qui quódlibet fáciunt ut ab homínibus glorificéntur. Mihi vidétur & ille qui dicit fratri suo: Dimítte ut tollam festúcam de óculo tuo; nam propter glóriam hoc fácere vidétur, ut ipse justus esse videátur. Unde dícitur ei a Dómino: Hypócrita, éjice primum trabem de óculo tuo. Non ítaque virtus, sed causa virtútis apud Deum mercédem habet, & si a recta via páululum declináveris, non intéreft, utrum ad déxteram vadas, an ad sinístram, cum verum iter amíseris.

℟. Deus dómini mei. 374.

Ad Bñs, Aña. Cum facis eleemósynam, nésciat sinístra tua quid fáciat déxtera tua.

Deinde dicuntur Preces. 58.

Oratio.

INchoáta jejúnia, quǽsumus Dómine, benígno favóre proséquere: ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valeámus. Per Dóminum.

In-

Hodie post Laudes dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tu autem cùm oráveris, intra in cubículum tuum: & clauso óstio ora Patrem tuum.

Deinde dicuntur Prec. 128.

Oratio.

TUére Dómine pópulum tuum, & ab ómnibus peccátis cleménter emúnda: quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iníquitas. Per Dóminum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. *Cap. 6. f*

IN illo témpore: Cum sero esset, erat navis in médio mari, & Jesus solus in terra. Et réliqua.

Homilía venerab. Bedæ Presb.

Lib. 2. cap. 28. in cap. 6. Marci, tom. 5.

LAbor discipulórum in remigándo, & contrárius eis ventus labóres sanctæ Ecclésiæ vários designat, quæ inter undas sæculi adversántis, & immundórum flatus spíritum, ad quiétem pátriæ cœléstis, quasi ad fidam litoris statiónem, pervenire conátur. Ubi bene dícitur, quia navis erat in médio mari, & ipse solus in terra: quia nonnúmquam Ecclésia tantis Géntilium pressúris non solum afflícta, sed & fœdáta est, ut si fieri posset, Redémptor ipsius eam prorsus deseruísse ad tempus viderétur. ℟. Veni hódie. 336.

Lectio ix.

UNde est illa vox ejus inter undas procellásque tentatiónum irruéntium deprehénsæ, atque auxílium protectiónis illíus gemebúndo clamóre quæréntis: Ut quid Dómine recessísti longe, déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne? Quæ páriter vocem inimíci, persequéntis expónit, in sequéntibus Psalmis subjíciens: Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, avértit fáciem suam, ne vídeat usque in finem. ℟. Factus est sermo. 380.

Lectio iii.

VErum ille non oblivíscitur oratiónem páuperum, neque avértit fáciem suam a sperántibus in se: quin pótius & certántes cum hóstibus, ut víncat, ádjuvat, & victóres in ætérnum corónat. Unde hic quoque apérte dícitur, quia vidit eos laborántes in remigándo. Videt quippe Dóminus laborántes in mari, quamvis ipse pósitus in terra: quia etsi ad horam differre videátur auxílium tribulátis impéndere, nihilóminus eos, ne in tribulatiónibus defíciant, suæ respéctu pietátis corróborat: & aliquándo étiam manifésto adjutório, victis adversitátibus, quasi calcátis sedatísque flúctuum volumínibus, líberat.

℟. Movens Abram. 380.

Ad Benedictus, Antiphona.

Me étenim de die in diem quæ-

quærunt, & ſcire vias meas volunt.

Deinde dicuntur Preces. 58.

Oratio.

ADéſto Dómine ſupplicatiónibus noſtris, & concéde: ut hoc ſolémne jejúnium, quod animábus corporibúſque curándis ſalúbriter inſtitútum eſt, devóto ſervítio celebrémus. Per Dñm.

SABBATO PRIMO

in Quadrageſima.

Ad Veſperas. Capit. 2. Cor. 6.

FRatres: Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, & in die ſalútis adjuvi te.

Hymnus.

AUdi, benígne Cónditor,
Noſtras preces cum flétibus,
In hoc ſacro jejúnio
Fuſas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infirma tu ſcis vírium:
Ad te revérſis éxhibe
Remiſſiónis grátiam.
Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.
Concéde noſtrum cónteri
Corpus per abſtinéntiam,
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.
Præſta beáta Trínitas,
Concéde ſimplex Unitas;
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te.
℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona. Tunc invocábis, & Dóminus exáudiet: clamábis, & dicet: Ecce adſum.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam ánnua Quadrageſimáli obſervatióne puríficas: præſta famíliæ tuæ: ut quod a te obtinére abſtinéndo nititur; hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum.

PRO-

[redacted]

PROPRIUM SANCTORUM.

A NOVEMBRIS,

XXIX. NOVEMBRIS.

Saturnini Martyris.

Commemoratio.

sperας, Antiphona.

Istus.

ia & honóre. xxi.

Oratio.

s, qui nos beáti Saturníni Mártyris tui contalítio pérfrui; ejus ue méritis adjuvári. minum.

stis occurrentibus in non sit officium, nisi uplex vel Semiduplex. venerit in Dominica, ur in Feriam secunlíter non impeditam. licibus autem fit tanmemoratio.

VIGILIA

Andreæ Apostoli.

Vigilia venerit in Adv. de ea, nisi in Missa. ides pro commem. S. Sa-

Aña. Qui odit.

s ut palma. xxx.

Deus, qui nos.

XXX. NOVEMBRIS.

Andreæ Apostoli.

ex secunda Classis.

sp. Aña. Salve crux *cum rel. de Laud.* 388.

Dixit Dñs. *cum reliq.* *s.* 122. *& loco ultimi.* audáte Dóminum omtes. 124.

Capitulum. Rom. 10. b.

FRatres: Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus.

EXúltet Orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam,
Tellus & astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera Mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum,
Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte quæsumus.
Præcépta quórum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona. Unus ex duóbus, qui secúti sunt

sunt Dóminum, erat Andreas frater Simónis Petri, allel.

Oratio.

MAjestátem tuam Dómine supplíciter exorámus: ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxtitit prædicátor & rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercessor. Per Dñm.

Et fit commem. Feriæ, quod servatur per totum Advent. in Vesp. & Laud.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. *Psal.* Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Ætérna Christi múnera. *infra in Communi Apostolorum* ii.

In primo Nocturno, Aña. Vidit Dóminus Petrum & Andréam, & vocávit eos.

Psalm. Cæli enárrant. *cum rel. de Communi Apostol.* iii.

Aña. Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fieri piscatóres hóminum.

Aña. Relíctis rétibus suis secúti sunt Dóminum Redemptórem.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines Orbis terræ verba eórum.

Deinde dicitur Pater noster.

Absolut. & Benedictiones, ut ante Principium Psalter.

Absolutio. Exáudi Dómine.

Bño. Benedictióne perpétua.

De Epístola B. Pauli Apóstoli, ad Romános.

Lectio i. *Cap.* 10.

FInis legis Christus ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit [...] niam justítiam, quæ [...] est, qui fécerit homo [...] in ea. Quæ autem [...] est justítia, sic dicit: [...] xeris in corde tuo [...] ascéndet in cælum [...] Christum dedúcere: [...] descéndet in abyssum [...] est, Christum a mo[...] vocáre. Sed quid di[...] ptúra? Prope est ve[...] ore tuo, & in cord[...] hoc est verbum Fid[...] prædicámus. Quia [...] teáris in ore tuo D[...] Jesum, & in corde tu[...] deris, quod Deus ill[...] távit a mórtuis, salv[...]

℟. Cum perambuláre[...] nus juxta mare Galil[...] dit Petrum & André[...] mitténtes in mare, [...] cávit eos, dicens: * [...] post me, fáciam vos [...] scatóres hóminum.

℣. Erant enim pisca[...] ait illis. Veníte.

Bño. Unigénitus Dei [...]

Lectio ii.

COrde enim cré[...] justítiam: ore [...] conféssio fit ad salúte[...] cit enim Scriptúra: [...] qui credit in illum [...] confundétur. Non e[...] distínctio Judæi & [...] nam idem Dóminus o[...] dives in omnes, qui [...] illum. Omnis enim qui [...] invocáverit nomen D[...] salvus erit. Quómo[...] go invocábunt, in qu[...] credidérunt? Aut q[...]

credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur? Sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona!

℟. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat, * Ætérnæ vitæ secútus est præmia largiéntem. ℣. Hic est qui pro amóre Christi pepéndit in Cruce, & pro lege ejus sustínuit passiónem. Ætérnæ.

Bñø. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii.

Sed non omnes obédiunt Evangélio: Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo Fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico: Numquid Israel non cognóvit? Primus Móyses dicit: Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem, in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, & dicit: invéntus sum a non quæréntibus me: palam appárui iis, qui me non interrogábant. Ad Israel autem dicit: Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, & contradicéntem.

℟. Doctor bonus & amícus Dei Andréas dúcitur ad Crucem, quam a longe aspíciens, dixit: Salve Crux, * Súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. ℣. Salve Crux, quæ in córpore Christi dedicáta es, & ex membris ejus, tamquam margarítis ornáta. Súscipe. Glória Patri. Súscipe.

In secundo Nocturno, Antiph. Dignum sibi Dóminus computávit Mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúja.

Añ. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis.

Añ. Bíduo vivens pendébat in Cruce beátus Andreas pro Christi nómine, & docébat pópulum.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Bñø. Deus Pater omnípotens.

Lectio iv.

Andréas Apóstolus Betsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discípulus Joánnis Baptístæ, cum eum de Christo dicéntem audísset, Ecce Agnus Dei; secútus Jesum, fratrem quoque suum ad eúmdem perdúxit; cum póstea una cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo a prætereúnte Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis: Veníte post me, fáciam vos fieri piscatóres hóminum; nullam interponéntes moram, & re-

lictis rétibus, secúti sunt eum. Post cujus passiónem & resurrectiónem, Andréas cum in Scythia Európæ, quæ ei provincia ad Christi Fidem disseminándam obtígerat, venisset, deinde Epírum ac Thráciam peragrásset, doctrina & miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit. Post Patras Achájæ proféctus, & in ea urbe plúrimis ad veritátem Evangélicam perdúctis, Ægéam Procónsulem, prædicatióni Evangélicæ resisténtem, libérrime increpávit, quod qui judex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium Júdicem a dæmónibus elúsus non agnósceret.

℞. Homo Dei ducebátur, ut crucifigerent eum: pópulus autem clamábat voce magna, dicens: Innocens ejus sanguis sine causa damnátur.

℣. Cumque dúcerent eum ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium, & dicéntium. Innocens.

Bñ. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Tum Ægéas irátus: Désine, inquit, Christum jactáre, cui simília verba nihil profuérunt, quo minus a Judæis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus líbere prædicántem, quod pro salúte humáni géneris se crucifigéndum obtulisset, ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas: omnipoténti Deo, qui u… & verus est, ímmolo qu… die, non taurórum carn… nec hircórum sánguinem, immaculátum Agnum in… ri, cujus carnem pósteac… omnis pópulus credén… manducáverit, Agnus, q… crificátus est, íntegei… sevérat & vivus. Quam ira accénsus Ægéas, jub… in cárcerem detrúdi: ur… pulus Andréam fácile … set, nisi ipse sedásset … multitudinem, veheméntius rogans, ne se ad optatíssimam Martyrii corónam properántem impedírent.

℞. O bona Crux, quæ decórem & pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti, áccipe me ab homínibus, & redde me Magístro meo; * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit. ℣. Beátus Andreas expánsis mánibus ad cælum orábat, dicens: Salva me bona Crux. Ut per.

Bñ. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Igitur paulo post in tribúnal prodúctum, cum Ægéas Crucis extolléntem mystéria, sibíque suam impietátem exprobrántem diútius ferre non posset: in Crucem tolli, & Christi mortem imitári jussit. Addúctus Andréas ad locum Martyrii, cum Crucem vidísset, longe exclamáre cœpit: O bona Crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, sol-

náta, sine inter-
:æsíta, & aliquán-
i ánimo præpará-
me ab homínibus,
ne Magístro meo;
e recípiat, qui per
:mit. Itaque Cruci
in qua bíduum vi-
ns, & Christi Fi-
cáre numquam in-
, ad eum migrávit,
rtis similitúdinem
t. Quæ ómnia Pres-
Diáconi Achájæ,
passiónem scripsé-
ta ut commemorá-
ıdisse & vidisse te-
ıs ossa primum Con-
nperatóre Constan-
, deínde Amálphim
:unt. Caput, Pio
ontífice, Romam al-
Basílica sancti Pe-
ıtum est.
.i manus meas tota
ce ad pópulum non
, sed contradicén-
* Qui ámbulant vias
, sed post peccáta
Deus ultiónum Dó-
:us ultiónum líbere
.táre, qui júdicas
edde retributiónem
Qui.
ri. Qui.
Nocturno, *Antiph.*
permíttas Dómine
uum a te separári:
, ut commendétur
us meum, & me
re júbeas.
réas vero rogábat
ut non impedíret
ipsíus.

Aña. Accipe me ab homíni-
bus, & redde me Magístro
meo; ut per te me recípiat,
qui per te me redémit, allel.
℣. Nimis honoráti sunt amí-
ci tui, Deus. ℟. Nimis con-
fortátus est principátus eó-
rum. Pater noster.
Absolútio. A vínculis.
Bño. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secún-
dùm Matthæum.
Lectio vii. *Cap. 4.*
IN illo témpore: Ambulans
Jesus juxta mare Galilææ,
vidit duos fratres, Simónem
qui vocátur Petrus, & An-
dréam fratrem ejus, mitténtes
rétia in mare. Et réliqua.
Homilía S. Gregórii Papæ.
Homil. 5. in Evangel.
AUdístis, fratres caríssimi,
quia ad uníus jussiónis
vocem Petrus & Andréas re-
líctis rétibus, secúti sunt Re-
demptórem. Nulla vero hunc
fácere adhuc mirácula víde-
rant: nihil ab eo de præmio
ætérnæ retributiónis audíe-
rant; & tamen ad unum Dó-
mini præcéptum, hoc, quod
possidére videbántur, oblíti
sunt. Quanta nos ejus mirá-
cula vidémus, quot flagéllis
afflígimur, quantis minárum
asperitátibus deterrémur, &
tamen vocántem sequi con-
témnimus?
℟. Orávit sanctus Andréas,
dum respíceret in cælum, &
voce magna clamávit, & di-
xit: Tu es Deus meus, quem
vidi; ne me patiáris ab ím-
pio júdice depóni: * Quia

virtútem sanctæ Crucis agnóvi. ℣. Tu es magíster meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem conféssus sum: tantúmmodo in ista voce exáudi me. Quia.

Bñe. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

IN cælo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet: jam jugo Fídei colla Géntium súbdidit: jam Mundi glóriam stravit, jam ruínis ejus crebrescéntibus, districti sui judícii diem propinquántem denúntiat, & tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte deferére, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres caríssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sæculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

℟. Videns Crucem Andréas exclamávit, dicens: O Crux admirábilis, o Crux desiderábilis, o Crux, quæ per totum Mundum rútilas, * Súscipe discípulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit.

℣. O bona Crux, quæ decórem & pulchritúdinem a membris Dómini suscepísti. Súscipe. Glória Patri. Súscipe.

Bño. Ad societátem.

Lectio ix.

SEd fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat: Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor, quid aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit? Sed hac in re, Fratres caríssimi, affectum debémus pótius pensáre, quam censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit: multum relíquit, qui quantumlibet parum, totum deséruit. Certe nos & hábita cum amóre possidémus, & ea quæ mínime habémus, ex desidério quærimus. Multum ergo Petrus & Andréas dimísit quando utérque étiam desidéria habéndi derelíquit.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

SAlve Crux pretiósa, súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus.

Psalmus. Dóminus regnávit *cum reliquis.* 17.

Aña. Beátus Andréas orábat, dicens: Dómine Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

Aña. Andréas Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, & in passióne sócius.

Aña. Maximílla Christo amábilis, tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

Aña. Qui persequebántur justum, demersísti eos Dómine in inférno, & in ligno Crucis dux justi fuísti.

Capitul. Fratres, Corde enim.

Hymnus. Exúltet orbis. 383.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Concéde nobis hóminem justum,

ftum, redde nobis hóminem fanctum : ne interficias hóminem Deo carum, justum, mansuétum, & pium.

Oratio. Majestátem tuam, Dómine. 384.

Deinde fit commem. Feriæ.

Ad Tertiam, Antiphona. Beátus Andreas.

Capitul. Fratres, Corde. 283.

℟. *brev.* In omnem. xiii.

Ad Sextam, Antiphona. Andréas Christi fámulus.

Capitulum. *Rom.* 10. *c*

NOn enim est distínctio Judæi & Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui ínvocant illum. Omnis enim quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. *brev.* Constítues eos. xiii.

Ad Nonam, Antiphona. Qui persequebántur justum.

Capitulum. *Rom.* 13. *c*

ISaías enim dicit : Dómine quis crédidit audítui nostro? Ergo Fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, & in fines Orbis terræ verba eórum.

℟. *brev.* Nimis honoráti. xiii.

Ad Vesperas, Antiphona. Salve Crux pretiósa. *cum reliquis de Laudibus, ut supr.*

Psalm. Dixit Dóminus. *cum reliquis ut in secundis Vesper. de Communi Apostolor.* xiii.

Capitul. Fratres, Corde enim.

Hymn. Exúltet orbis. *ut supra in primis Vespor.* 383.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona. Cum pervenísset beátus Andréas ad locum, ubi Crux paráta erat, exclamávit & dixit : O bona Crux, diu desideráta, & jam concupiscénti ánimo præparáta; secúrus & gaudens vénio ad te, ita & tu exúltans suscípias me discípulum ejus qui pepéndit in te.

Oratio. Majestátem. *ut supra cum commemor. Feriæ.*

FESTA DECEMBRIS.

DIE II. DECEMBRIS.

In festo S. Bibianæ Virginis & Martyris. Semidupl.

Officium fit, ut in Rubricis generalibus notatur de festo Semiduplici.

Omnia dicuntur de Communi Virginum, exceptis his, quæ hic sunt propria, quod & in similibus servatur, tam de Apostolis, quam de Martyribus, & Confessor.

Oratio.

DEus ómnium largítor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum Virginitátis flore Martyrii palmam conjunxísti : mentes nostras ejus intercessióne tibi charitáte conjúnge, ut amótis perículis, præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

Et fit commemor. Feriæ.

In primo Noct. Lectiones de Scriptura occurrente, quod & in aliis Festis servatur, quando in primo Nocturno non assignantur aliæ Lectiones.

In secundo Nocturno,

Lectio iv.

Bibiána virgo Romána, nóbili génere nata, Christiána Fide nobílior fuit. Ejus enim pater Flaviánus sub Juliáno Apóstata impiíssimo tyránno Ex-præféctus, servilibúsque notis compúnctus, ad aquas Taurínas deportátus, Martyr occúbuit, Mater Dafrósa, & filiæ primum conclúsæ domi, ut inédia conficeréntur: mox relegáta matre extra Urbem, cápite plexa est. Mórtuis autem piis paréntibus, Bibiána cum soróre sua Demétria bonis ómnibus expoliátur. Aproniánus Urbis Prætor, pecúniis inhians soróres perséquitur; quas humána prorsus ope destitútas, Deo mirabíliter, qui dat escam esuriéntibus enutriénte, cum vivacióres vegetioréſque conſpexíſſet, veheménter est admirátus.

℟. Propter veritátem. xciv.

Lectio v.

Suadet nihilóminus Aproniánus, ut veneréntur deos Géntium, amíssas ídeo opes, Imperatóris grátiam, & præclaríssimas núptias consecutúræ. Si secus fécerint, minátur cárceres, virgas, secúres. At illæ neque blandítiis, neque minis a recta Fide declinántes, parátæ pótius mori, quam fœdári móribus Ethnicórum, Prætoris impietátem constantíssime detestántur. Quare Demétria ob óculos Bibiánæ repénte córruens, óbiit in Dómino. Bibiána Rufinæ mulíeri vaférrimæ seducénda tráditur; quæ ab incunábulis edócta Christiánas leges, & illibátum serváre virginitátis florem, se ipsa fórtior, féminæ superávit insídias, & prætóris astus delúsit.

℟. Dilexísti justítiam. xciv.

Lectio vi.

Nihil autem proficiénte Rufina, quæ præter dolósa verba, illam quotídie verbéribus affligébat, ut de sancto propósito dimovéret, spe sua frustrátus Prætor, accénsus ira, quod in Bibiána perdidísset óperam, a lictóribus eam denudári, vinctísque mánibus colúmnæ alligari, eámque plumbátis cædi jubet, donec efflaret ánimam. Cujus sacrum corpus objéctum cánibus, bíduo jacuit in foro Tauri, illæsum tamen, & divínitus servátum, quod deinde Joannes Présbyter sepelívit noctu juxta sepúlcrum soróris & matris ad palátium Licinianum, ubi usque in præsens exstat Ecclésia Deo, sanctæ Bibiánæ nómine, dicáta, quam Urbánus octávus instaurávit, sanctárum Bibiánæ, Demétriæ, & Dafrósæ corpóribus in ea repértis, & sub ara máxima collocátis.

℟. Afferéntur Regi. xcv.

In tertio Nocturno, Homilia *in Evang.* Símile est Regnum Cælórum thesáuro abscóndito. *ut in Communi non Virginum.* cvi.

℟. vii,

[redacted]

: est virgo sápiens.
:dia nocte. xcviii.
bus fit commemor.

sancto Francisco
im commemor. san-
, & Feria.
. DECEMBRIS.
. Francisci Xaverii
'eris. Duplex.
Oratio.
qui Indiárum Gen-
eáti Francísci præ-
& miráculis Ecclé-
gregáre voluísti :
opítius; ut cujus
érita venerámur,
quoque imitémur
Per Dóminum.
t commem. S. Bi-
a. Veni sponsa.
est grátia.
eus ómnium. 390.
Feria.
Nocturno, Lectiones
t occurrente.
ndo Nocturno.
ectio iv.
us in Xavério Dioe.
'ampelonénsis no-
éntibus natus, Pa-
Ignátio se se có-
iiscípulum junxit.
ro eo brevi de-
in rerum Diviná-
nplatióne defixus,
liquándo sublímis
quod illi sacrifi-
a pópuli multitú-
ties evénit. Has
ecias magnis sui
uciátibus merebá-
interdícto sibi,
solum & vini,

sed panis quoque tritícei usu, vílibus cibis vesci sólitus, per bíduum subínde triduúmque omni prorsus aliménto abstínuit. Férreis in se flagéllis ita sævíit, ut sæpe copióso cruóre difflúeret: somnum brevíssimum humi jacens carpébat.

℟. Honéstum fecit. lxxv.

Lectio v.

Vitæ austeritáte ac sanctitáte Apostólico múneri jam matúrus, cum Joánnes tértius Lusitániæ Rex áliquot nascéntis Societátis viros a Paulo tértio pro Indiis postulásset, sancti Ignátii hortátu ab eódem Pontífice ad tantum opus cum Apostólici Núntii potestáte delígitur. Eo appúlsus, ílico variárum Géntium difficíllimis & váriis linguis divínitus instrúctus appáruit. Quin etiam quandóque único idiómate ad divérsas Gentes conciónántem, unaquæque sua lingua loquéntem audívit. Províncias innúmeras pédibus semper, & sæpe nudis, peragrávit. Fidem Japóniæ & sex áliis regiónibus invéxit. Multa centéna hóminum míllia ad Christum in Indiis convértit, magnósque príncipes regésque complúres sacro Fonte expiávit. Et cum tam magna pro Deo ágeret, ea erat humilitáte, ut sancto Ignátio, tunc Præpósito suo, flexis génibus scríberet.

℟. Amávit eum. lxxv.

Lectio vi.

HUnc dilatándi Evangélii ardórem, multitúdine & excelléntia miraculórum Dóminus roborávit. Cæco visum réddidit. Tantum marínæ aquæ signo Crucis convértit in dulcem, quantum quingéntis vectóribus, qui siti adigebántur ad mortem, diu suffécit, qua in várias quoque regiónes asportáta, ægri plúrimi súbito curáti sunt. Plures mórtuos revocávit ad vitam, inter quos prí. die sepúltum érui jussum e túmulo suscitávit, duósque álios dum efferréntur, apprehénsa eórum manu paréntibus e féretro vivos restítuit. Prophétiæ spíritu passim afflátus, plúrima & loco, & témpore remotíssima enuntiávit. Demum in Sanciáno Sinárum ínsula die secúnda Decémbris óbiit plenus méritis, laboribúsque conféctus. Demórtui cadáver viva calce per multos menses bis óbrutum, sed pénitus incorrúptum, odóre & sánguine manávit; & ubi Málacam delátum est, pestem sævíssimum conféstim extinxit. Dénique ubíque terrárum novis maximísque fulgéntem miráculis Gregórius decimusquíntus Sanctis adscrípsit.

℞. Iste homo. lxxv.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 16. c*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 29. in Evangelia, post initium.

POtest omnis creatúræ nómine omnis nátio Géntium designári. Ante étenim dictum fúerat: In viam Géntium ne abiéritis, nunc autem dícitur: Prædicáte omni creatúræ: ut scílicet prius a Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fíeret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset. Sed cum discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid aliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra Fide.

℞. Iste est qui ante. lxxviii.

Lectio viii.

NEque étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana prædicántium non veníssent. Séquitur; Qui credíderit & baptizátus fúerit, salvus erit; qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si Fidem opéribus tenet. Vera étenim Fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim

quod

iod de quibúsdam falsis fi-
dibus Paulus dicit: Qui
onfiténtur se nosse Deum,
ctis autem negant.
. Sint lumbi. lxxviii.

Lectio ix.

'Igna autem eos, qui cre-
) ditúri sunt, hæc sequén-
r: In nómine meo demó-
a ejícient, linguis loquéntur
ovis, serpéntes tollent & si
ortíferum quid bíberint, non
s nocébit: super ægros ma-
s impónent, & bene habé-
nt. Númquidnam, fratres
ei, quia ista signa non fáci-
s, mínime créditis? Sed hæc
ecéssária in exórdio Ecclésiæ
érunt. Ut enim ad Fidem
écceret multitúdo credéntiū
ráculis fúerat nutriénda.
uia & nos cum arbústa plan-
mus, támdiu eis aquam in-
ndimus, quoúsque in ea ter-
jam coaluísse videámus: &
semel radícem fixerint, ir-
gátio cessábit. Hinc est enim
iod Paulus dicit: Linguæ in
num sunt non fidélibus, sed
fidélibus. Te Deum. 16.
Is fit commemor. Feriæ.
ii. Vesp. a Capitul. de seq.
mmemor. præced. & Fer. ac
Barbaræ Virg. & Martyr.

DIE IV. DECEMBRIS.

festo S. Petri Chrysologi Episc.
Conf. & Eccles. Doct. Dupl.
n Hymno. Iste Conféssor,
utatur tertius Versus.
Ad Magnificat, Antiphona.
' Doctor óptime.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Doctórem egrégium, divínitus præmonstrátum ad regéndam & instruéndam Ecclésiam tuam éligi voluísti: præsta quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemor. sancti Francisci Xaverii.

Et postea Feriæ, ac S. Barbaræ Virginis & Martyris, Aña. Veni sponsa Christi.
℣. Spécie tua.
Oratio. Deus, qui inter cætera poténtiæ tuæ.
In primo Noct. Lect. de Communi Confessor. Pontif. primo loco. Fidélis sermo. liii.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

PEtrus, qui ob áuream ejus eloquéntiam Chrysólogi cognómen adéptus est, Foro Cornélii in Æmília honéstis paréntibus natus, a prima ætáte ánimum ad Religiónem adjíciens, Cornélio Románo tunc ejúsdem Urbis Corneliénsis Epíscopo, óperam dedit, a quo étiam sciéntia & vitæ sanctitáte cum brevi profecísset, Diáconus creátus est. Póstmodum cóntigit, ut Ravennátes ob mortem Archipræsulis sui álium, (ut moris erat) ab eis eléctum Romam ad sanctum Sixtum Papam tértium pro confirmatióne míserint una cum Legátis suis, & cum prædícto Cornélio, qui eúmdem Levítam secum perdúxit. Intérim sanctus Petrus Apóstolus, & Martyr Apollináris summo

Pontífici in somnis apparuérunt, mediúmque habéntes hunc Júvenem, jussérunt, ut illum & non álium, in Archiepíscopum Ravénnæ creáret. Hinc Póntifex, mox ut vidit Petrum, cognóvit eum a Dómino Deo præeléctum: proptérea rejécto illo, quem ipsi offerébant, hunc solum, anno Christi quadringentésimo trigesimotértio, illi Metropolitánæ præfécit Ecclésiæ. Quod cum Legáti Ravennatenses ægre ferrent, audíta visióne, Divínæ voluntáti libénter acquiscéntes novum Archiepíscopum máxima cum reveréntia suscepérunt. ℞. Invéni David. lvii.

Lectio v.

PEtrus ígitur, licet invítus in Archipræsulem consecrátus, Ravennam dedúcitur: ubi a Valentiniáno Imperatóre, a Galla Placídia ejus matre, ac ab univérso Pópulo máxima lætítia excéptus est. Et ille ab eis id unum pétere dixit, ut quando tantum óneris pro ipsórum salúte subíre, non recusávit, studérent, ipsi mónitis suis obtemperáre, Divinísque præcéptis non obsístere. Duórum Sanctórum tunc ibi defunctórum córpora óptimis unguéntis cóndita sepelívit, Barbatiáni vidélicet Presbyteri & Gérmani Antisiodorénsis Epíscopi; cujus étiam cucúllam & cilícium sibi vindidávit in hæreditátem. Projéctum & Marcéllinum in Epíscopos ordinávit. In Classe fontem extrúxit magnitúdinis vere admirábilis, & Templa quædam magnífica ædificávit cum Beáto Andréæ Apóstolo, tum áliis Sanctis. Ludus ab homínibus personális cum váriis salutatiónibus Kaléndis Januárii fieri sólitos concióne cohíbuit acérrima, ubi inter ália illud præcláre dixit: Qui jocári volúerit cum Diábolo, non póterit gaudére cum Christo. Jussu sancti Leónis Papæ Primi scripsit póstea ad Chalcedonénse Concílium advérsus Hæresim Eutychétis. Respóndit prætérea ad Eutychen ipsum & ália epístola, quæ eídem Concílio in novis editiónibus præfixa, & in Annáles Ecclesiásticos reláta fuit. ℞. Pósui adjutórium. lvii.

Lectio vi.

DUm públice sermónes habéret ad pópulum, ádeo véhemens erat in dicéndo, ut præ nímio ardóre vox illi intérdum defécerit: sicut cóntigit in concióne mulíeris Hæmorrhoíssæ. Unde Ravennátes commóti, tot lácrymis, clamóribus, & oratiónibus locum replevérunt, ut póstea ipse grátias ágeret Deo, quod in lucrum amóris vérterit damnum ejúsdem sermónis. Cum tandem annos círciret decem & octo eam Ecclésiam sanctíssime rexísset, labórum suórum finem adésse divínitus prænóscens, in Patriam se cóntulit. Ubi sancti Cassiá-

Cassiáni Templum ingréssus, magnum Diadéma áureum, gemmis distínctum pretiosíssimis ófferens, super Altáre majus pósuit, necnon áureum cratérem, & paténam argénteam; quam tum rábidi canis morsus, tum febres sanáre sæpius expértum est, aqua inde demíssa. Ex tunc Ravennátes, qui eúmdem secúti fúerant, dimísit, ádmonens, ut eligéndo óptimo Pastóre invigilárent atténte. Mox Deum humíliter precátus, & sanctum Cassiánum Patrónum, ut benigne ánimam ejus excíperet, tértio Nonas Decémbris plácide ex hac vita migrávit, anno Dómini círciter quadringentesimo quinquagésimo. Sacrum illíus Corpus, commúni totius Civitátis fletu ac pietáte, prope corpus ejúsdem sancti Cassiáni honorífice cónditum nostris étiam tempóribus religiósè cólitur: cujus tamen bráchium auro & gemmis ornátum Ravénnam delátum in Ursiána Ædeveneràtur.

℟. Iste est, qui ante. lvii.

In iii. Nocturno Homil. in Evang. Vos estis sal. lxviii. *ut in Communi Doctorum.*

In Laudib. fit commem. Fer. Adv. & S. Barbaræ Virg. & Mart. Añ. Simile est regnum cælórum.

℣. Diffúsa est grátia.

Oratio. Deus, qui inter cætera. xcviii.

In ii. Vesper. fit commemorat. Feria Adv. & S. Sabbæ Abbatis

DIE V. DECEMBRIS.

Sancti Sabbæ Abbatis.

Commeratio.

In Vesperis, Antiphona. Similábo eum.

℣. Amávit eum Dóminus.

Oratio. Intercéssio. lxx.

In Laudibus, Antiphona. Euge serve bone.

℣. Justum. lxxix.

Oratio ut suprà.

DIE VI. DECEMBRIS.

In festo S. Nicolai Episc. & Conf. Duplex.

Oratio.

DEus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti miráculis: tríbue quæsumus; ut ejus méritis & précibus, a gehénnæ incéndiis liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Feriæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

NIcoláum, illústri loco Pátaræ in Lycia natum, paréntes a Deo précibus impetrárunt. Cujus viri sánctitas quanta futúra esset, jam ab incunábilis appáruit. Nam infans, cum réliquos dies lac nutrícis frequens súgeret, quarta & sexta féria semel dumtáxat, idque vésperi sugébat; quam jejúnii consuetúdinem in réliqua vita semper ténuit. Adoléscens paréntibus orbátus, facultátes suas paupéribus distríbuit. Cujus illud insigne est Christiánæ benignitátis e-

xémplum: quod, cum ejus civis egens tres filias jam núbiles in matrimónio collocáre non posset, earúmque pudicítiam prostitúere cogitáret; re cógnita, Nicoláus noctu per fenéstram tantum pecúniæ in ejus domum injécit, quantum unius vírginis doti satis esset: quod cùm íterum & tértio fecísset, tres illæ vírgines honéstis viris in matrimónium datæ sunt. ℟. Invéni David. lvii.

Lectio v.

Cum vero se totum Deo dedísset, in Palestínam proféctus est, ut loca sancta víseret, & præsens venerarétur. Qua in peregrinatióne navem conscéndens seréno cælo, & tranquíllo mari, horríbilem nautis tempestátem prædixit: moxque ortam, cum essent omnes in summo perículo, orans mirabíliter sedávit. Unde cum domum revérsus singuláris sanctitátis ómnibus documénta præbéret, Dei admónitu Myram, quæ Lyciæ metrópolis erat: venit: quo témpore ejus urbis Epíscopo mórtuo, provinciáles Epíscopi de successóre deligéndo consultábant. Itaque in ea deliberatióne divínitus admóniti sunt, ut eum elígerent, qui postrídie mane primus in Ecclésiam ingrederétur, Nicoláus nómine. Qua observatióne adhíbita, in Ecclésiæ jánua deprehénsus est Nicolaus, & summo ómnium consénsu Myræ Epíscopus creátur. In Episcopátu castitátem, quam semper colúerat, gravitátem, oratiónis assiduitátem, vigílias, abstinéntiam, liberalitátem, & hospitalitátem, in adhortándo mansuetúdinem, in reprehendéndo severitátem, perpétuo adhíbuit. ℟. Pósui adjutórium. lvii.

Lectio vi.

Viduis & órphanis pecúnia, consílio, ópera non défuit: oppréssos ádeo sublevávit, ut étiam tres Tribúnos, per calúmniam a Constantíno Augústo condemnátos, qui se propter famam ejus miraculórum oratiónibus longíssime absénti commendárant adhuc vivens, cùm Imperatóri minácitèr eum terrens apparuísset, liberáverit. Cùm vero contra edíctum Diocletiáni & Maximiáni Christiánæ fidei veritátem Myræ prædicáret, ab Imperatórum satellítibus comprehénsus, & longíssime abdúctus, in cárcerem conjéctus est: ub[illegible] usque ad Constantínum Imperatórem: cujus jussu ex custódia eréptus, Myram rédiit. Mox ad Nicænum Concílium se cóntulit: ubi cum trecéntis illis decem & octo Pátribus Ariánam hæresim condemnávit. Inde revérsus ad Episcopátum, non ita multo post, instánte morte suspíciens in cælum, cum Angelos occurréntes intuerétur, illo Psalmo pronunciáto, In te Dómine sperávi, usque ad eum locum, In manus tuas commén-

[redacted]

méndo spíritum meum, in cæléstem patriam migrávit. Ejus corpus Bárium in Apúlia translátum, ibídem summa celebritáte ac veneratióne cólitur.
℟. Iste est qui ante. lviii.

In tertio Nocturno, Homil. in in Evangel. Homo péregrè. *de Communi Conf. Pont.* lix.

DIE VII. DECEMBRIS.

In festo S. Ambrosii Episc. Conf. & Eccles. Doct. Duplex.

In Hymno. Iste Conféssor. *mutatur tertius Versus.*

Ad Magnificat, Antiphona. O Doctor Optime.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ambrósium minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dñm.

Deinde fit commem. S. Nicolai, nisi transferatur, Añ. Amávit eum. ℣. Justum.

Oratio. Deus, qui beátum Nicoláum. 395.

In primo Noct. Lect. Fidélis *de Communi Conf. Pontif.* liii

In ii. Nocturno. Lectio iv.

AMbrósius Epíscopus Mediolanénsis, Ambrósii civis Románi fílius, patre Gálliæ Præfécto natus est. In hujus infántis ore exámen apum consedísse dícitur: quæ res divínam viri eloquéntiam præmonstrábat. Romæ liberálibus disciplínis erúditus est. Post a Probo Præfécto Ligúriæ & Æmíliæ præpósitus: unde póstea ejúsdem Probi jussu cum potestáte Mediolánum venit, ubi, mórtuo Auxéntio Ariáno Epíscopo, pópulus de successóre diligéndo dissidébat. Quare Ambrósius pro officii sui múnere Ecclésiam ingréssus, ut commótam seditiónem sedáret, cum multa de quiéte & tranquillitáte reipúblicæ præcláre dixísset, de repénte púero Ambrósium Epíscopum exclamánte, univérsi pópuli vox erúpit, Ambrósium Epíscopum deposcéntis.
℟. Invéni David. lvii.

Lectio v.

REcusánte illo, & eórum précibus resisténte, ardens pópuli stúdium ad Valentiniánum Imperatórem delatum est; cui gratíssimum fuit, a se delécos júdices ad Sacerdótium postulári. Fuit id étiam Probo Præfécto jucúndum, qui Ambrósio proficiscénti quasi divínans díxerat: Vade, age, non ut judex, sed ut Epíscopus. Itaque cum ad pópuli desidérium Imperatóris volúntas accéderet, Ambrósius baptizátus (erat enim Catechúmenus) Sacrísque initiátus, ac servátis ómnibus ex institúto Ecclésiæ Ordinum grádibus, octávo die, qui fuit séptimo Idus Decémbris, Episcopále onus suscépit. Factus Epíscopus, Cathólicam Fidem & disciplínam Ecclesiásticam acérrime deféndit: multósque Ariános & álios hæréticos ad Fidei veritátem convértit, quibus claríssimum Ecclésiæ lumen

men Sanctum Augustinum Jesu Christo péperit.

℟. Pósui adjutórium. lvii.

Lectio vi.

Gratiáno Imperatóre occíso, ad Máximum ejus interfectórem Legátus íterum profémus est: eóque pœniténtiam ágere recusánte, se ab ejus communióne semóvit: Theodósium Imperatórem, propter cædem Thessalónicæ factam, ingréssu Ecclésiæ prohíbuit. Cui, cum ille David quoque regem adúlterum & homicídam fuísse dixísset, respóndit Ambrósius: Qui secútus es errántem, séquere pœniténtem. Quare Theodósius sibi ab eo impósitam públicam pœniténtiam humíliter egit. Ergo sanctus Epíscopus pro Ecclésia Dei máximis labóribus curísque perfúnctus, multis libris étiam egrégie conscríptis, ántequam in morbum incíderet, mortis suæ diem prædíxit. Ad eum ægrótum Honorátus Vercellénsis Epíscopus Dei voce ter admónitus accúrrit, eíque sanctum Dómini Corpus præbuit: quo ille sumpto, confórmátis in Crucis similitúdinem mánibus, orans ánimam Deo réddidit prídie Nonas Aprílis, anno post Christum natum trecentésimo nonagésimo séptimo.

℟. Iste est, qui ante. lvii.

In iii. Noct. legitur Homil. in Evangel. Vos estis sal terræ. *de Communi Doctor.* lxviii.

Vesper. de Conceptione cum commem. S. Ambrosii & Feriæ.

DIE VIII. DECEMBRIS.

In festo Conceptionis B. M. Virg. Dupl. ii. Classis cum Oct.

Ad Vesper. Añа. Concéptio gloriósæ. *cum reliq. de Laudibus.* 402. *Psalmi consueti de S. M. ut in ejus Officio parvo.* cxxxix.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*

Ab inítio & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymn. Ave maris. cxxxiv.

℣. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Antiphona. Gloriósæ Vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, quæ & Genitrícis dignitátem obtínuit, & virginálem pudicítiam non amísit.

Oratio.

Famulis tuis, quæsumus Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Ambrosii, Aña. O Doctor óptime.

Postea de Feria occurr.

Ad Completorium & alias Horas, in fine omnium Hymnorum dicitur, Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine. *etiam in Festis & Domi-*

minica infra Oct. occurr. Prætcrquam in Hymno. Ave maris stella. *Quod semper servatur, quando fit Offic. de B. Virg.*

Ad Matutinum, Invitator. Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. *Psalm.* Veníte. 2.

Hymnus. Quem terra.

Añã & Psalmi Noct. ut in ejus Offic. parvo. cxliii.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperé procéde, & regna.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap.* 24.

EGo ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram. Ego feci in cælis ut orirétur lumen indefíciens, & sicut nébula texi omnem terram. Ego in altíssimis habitávi, & thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cæli circuívi sola, & profúndum abyssi penetrávi; in flúctibus maris ambulávi, & in omni terra steti: & in omni pópulo & in omni gente primátum hábui: & ómnium excellentium & humílium corda virtúte calcávi: & in his ómnibus réquiem quæsívi, & in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit & dixit mihi Creátor ómnium; & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo; & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Israel hæreditáre, & in eléctis meis mitte radíces.

℟. Hódie concépta est beáta Virgo María ex progénie David: * Per quam salus Mundi credéntibus appáruit, cujus vita glorióſa lucem dedit sæculo. ℣. Conceptiónem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio celebrémus. Per.

Lectio ii.

AB inítio & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine Sanctórum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, & quasi cypréssus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, & quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, & quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris, & quasi storax, & gálbanus, & úngula, & gutta, & quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, & quasi bálsamum non mistum odor meus.

℟. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Cum

... fecunditáte Concepti-ónem beátæ Mariæ Vír-ginis devotíssime celebrémus, ...

Lectio iii.

EGo quasi terebínthus exténdi ramos meos, & rami mei honóris & grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris, & flores mei fructus honóris & honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis, & sanctæ spei. In me grátia omnis viæ & veritátis, in me omnis spes vitæ & virtútis. Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me, & a generatiónibus meis impleámini. Spíritus enim meus super mel dulcis, & hæréditas mea super mel & favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient, & qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me, non confundétur, & qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

℟. Gloriósæ Vírginis Mariæ Conceptiónem digníssimam recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem Mundi.

℣. Beatíssimæ Vírginis Mariæ Conceptiónem devotíssime celebrémus. Cujus.

Glória Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. 2. post initium.

Lectio iv.

SIt vobis tamquam in imágine descrípta Virgínitas vítaque beátæ Maríæ; de qua velut in spéculo refúlget spécies castitátis & forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpla vivéndi, ubi tamquam in exemplári magistéria expréssa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis, osténdunt. Primus discéndi ardor, nobílitas est magístri. Quid nobílius Dei matre? Quid splendídius ea, quam Splendor elégit? Quid cástius ea, quæ corpus sine córporis contagióne generávit?

℟. Concéptio gloriósæ Vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. Hódie Concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

NAm de cætéris ejus virtútibus quid loquar? Virgo erat non solum córpore, sed étiam mente, quæ nullo doli ámbitu sincérum adulteráret afféctum. Corde húmilis, verbis gravis, ánimo prudens, loquéndi párcior, legéndi studiósior: non in incérto divitiárum, sed in prece páuperis spem repónens: inténta óperi, verecúnda sermóne: árbitrum

men-

mentis sólita non hóminem, sed Deum quærere: nullum lædere; bene velle ómnibus, afsúrgere majóribus, æquálibus non invidére, fúgere jactántiam, ratiónem sequi, amáre virtútem.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ celebrémus; * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra sollemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut.

Lectio vi.

QUando ista vel vultu læsit paréntes? quando dissénsit a propínquis? quando fastidívit húmilem? quando derísit débilem? quando vitávit inopem? Eos solos sólita cœtus virórum invísere, quos misericórdia non erubésceret, neque præteríret verecúndia. Nihil torvum in óculis, nihil in verbis procax, nihil in actu inverecúndum. Non gestus fráctior, non incéssus solútior, non vox petulántior: ut ipsa córporis spécies simulácrum fúerit mentis, figúra probitátis.

℟. Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso Mundo. * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

Ex te. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno, loco nona Aña. Post partum, *dicitur Aña.* Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, & concépit de Spíritu Sancto.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 1.*

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Lib. 1. de Consensu Evangelistarum, cap. 1.

MAtthæus Evangelísta sic orsus est: Liber generatiónis Jesu Christi filii David filii Abraham. Quo exórdio suo satis osténdit generatiónem Christi secúndum carnem se suscepísse narrándam. Secúndum hanc enim Christus Fílius hóminis est: quod étiam se ipse sæpíssime appéllat, comméndans nobis quid misericórditer dignátus sit esse pro nobis. Nam illa supérna & ætérna generátio, secúndum quam Fílius Dei Unigénitus est ante omnem creatúram, quia ómnia per ipsum facta sunt, ita ineffábilis est, ut de illa dictum a Prophéta intelligátur: Generatiónem ejus quis enarrábit?

℟. Beá-

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Bño. Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo Vírginum.

Lectio viii.

EXéquitur ergo humánam generatiónem Christi Matthæus, ab Abraham generatióres commémorans, quos perdúcit ad Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum a conjúgio Maríæ separándum putáret, quod non ex ejus concúbitu, sed virgo péperit Christum. Hoc enim exémplo magnífice insinuátur fidélibus conjugátis, étiam serváta pari consénsu continéntia, posse permanére vocaríque conjúgium: non permíxto córporis sexu, sed custodíto mentis afféctu; præsértim quia nasci eis étiam filius pótuit sine ullo compléxu carnáli, qui propter solos gignéndos filios adhibéndus est.

℟. Felix namque es sacra Virgo María, & omni laude digníssima, * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Lectio ix. *Cap. 2.*

CUm autem evidénter dicat Apóstolus Paulus ex sémine David secúndum carnem Christum; & ipsam quoque Maríam de stirpe David áliquam consanguinitátem duxísse, dubitáre útique non debémus. Cujus féminæ quóniam nec sacerdotále genus tacétur, insinuánte Luca, quod cognáta ejus esset Elisabeth, quam dicit de filiábus Aaron: firmíssime tenéndum est, carnem Christi ex utróque génere propagátam, & Regum scílicet & Sacerdótum, in quibus persónis apud illum pópulum Hebræórum étiam mystica únctio figurabátur, idest, Chrisma, unde Christi nomen elúcet, tanto ante étiam ista evidentíssima significatióne prænuntiátum.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES, & per Horas, Antiphona.

COncéptio gloriósæ Vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. *Psalmus.* Dóminus regnávit *cum reliquis.* 27.

Aña. Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. *Aña.* Regáli ex progénie María exórta refúlget: cujus précibus nos adjuvári mente & spíritu devotíssime póscimus.

Aña. Corde & ánimo Christo canámus glóriam, in hac sa-

[redacted]

follemnitáte præcélsæ
ícis Dei Maríæ.
Cum jucunditáte Con-
iem beátæ Maríæ ce
us, ut ipsa pro nobis
dat ad Dóminum Je-
iristum.
ılum. *Eccli. 24. b*
inítio, & ante sæcula
reáta sum, & usque ad
n sæculum non désinam,
ıabitatióne sancta co-
so ministrávi.
·. O gloriósa Vírgi-
xxxvi.
ncéptio est hódie san-
ríæ Vírginis.
us vita ínclyta cunctas
: Ecclésias.
:nedictus, Antiphona.
ıtiónem hodiérnam
ıæ Vírginis Genitrícis
aríæ solémniter cele-
, qua celsitúdo thro-
céssit, allelúja.
Oratio.
ulis tuis, quæsumus
ómine, cæléstis grátiæ
impertíre: ut quibus
Vírginis partus éxtitit
:xórdium, Conceptió-
us votíva solémnitas
ríbuat increméntum.
ıminum.
: fit commem. Feriæ.
imam in ℟. *brev. di-*
ℏ. Qui natus es de
Vírgine, *etiam in Fe-*
Dominica infra Octav.
Quod semper servatur,
fit de B. Vírgine.
'ertiam, Antiphona.
tio est hódie.
. Ab inítio. *ut supr.*

℟. *brev.* Spécie tua * Et pul-
chritúdine tua. Spécie.
℣. Inténde, próspere procé-
de, & regna. Et pulchritú-
dine. Glória Patri. Spécie.
℣. Adjuvábit eam Deus vul-
tu suo. ℟. Deus in médio
ejus, non commovébitur.
Ad Sextam, Antiphona.
Regáli ex progénie.
Capitulum. *Eccli. 24. b*
ET sic in Sion firmáta
sum, & in civitáte san-
ctificáta simíliter requiévi,
& in Jerúsalem potéstas mea.
Et radicávi in pópulo ho-
norificáto, & in parte
Dei mei hæréditas illíus, &
in plenitúdine Sanctórum de-
téntio mea.
℟. *br.* Adjuvábit eam * Deus
vultu suo. Adjuvábit.
℣. Deus in médio ejus, non
commovébitur. Deus.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus & præ-
elégit eam. ℟. In tabernácu-
lo suo habitáre facit eam.
Ad Nonam, Antiphona.
Cum jucunditáte.
Capitulum. *Eccli. 24. b*
IN platéis sicut cinnamó-
mum, & bálsamum aro-
matízans odórem dedi: quasi
myrrha elécta dedi suavitá-
tem odóris.
℟. *br.* Elégit eam Deus * Et
præelégit eam. Elégit.
℣. In tabernáculo suo habi-
táre facit eam. Et præelégit.
Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ℟. Proptérea benedíxit
te Deus in ætérnum.

In

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona. Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso Mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster; qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Et fit commem. Feriæ.

DIE IX. DECEMBRIS.

Secunda die infra Oct. Conceptionis beatæ Mariæ.

Omnia ut in die, præter Lectiones sequentes.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Serm. 18. de Sanctis, in med.

Lectio iv.

EXúltat María, & matrem se læta mirátur, & de Spíritu Sancto se peperísse gaudet, nec quia péperit innúpta, terrétur: sed quia genúerit, cum exultatióne mirátur. O fémina super féminas benedícta; quæ virum omníno non novit, & virum suo útero circúmdedit! Circúmdat virum María, Angelo Fidem dando, quia Heva pérdidit virum, serpénti consentiéndo. O felix obediéntia, o insígnis grátia, quæ dum Fidem humíliter dedit, cæli in se opíficem corporávit! Hinc proméruit glóriam, quam ipsa póstmodum auxit. Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omn[es] generatiónes.

℟. Concéptio gloriósæ. 40[1].

Lectio v.

O Beáta María, quis t[ibi] digne váleat jura g[ra]tiárum ac laudum præcó[nia] repéndere, quæ singulári t[uo] assénsu mundo succurrísti p[er]dito? Quas tibi laudes f[ra]gílitas humáni géneris p[er]sólvat; quæ solo tuo co[m]mércio recuperándi ádit[um] invénit? Accipe itaque q[ua]scúmque éxiles, quascúm[que] méritis tuis impares gr[atia]rum actiónes: & cum [susci]peris vota, culpas n[ostras] orándo excúsa. Admítt[e no]stras preces intra sacr[ári]um exauditiónis, & repórta nobi[s] antídotum reconciliatiónis.

℟. Cum jucunditáte. 401.

Lectio vi.

SIt per te excusábile, quod per te ingérimus: fiat impetrábile, quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus: quia tu es spes unica peccatórum. Per te sperámus delictórum véniam, & in te, Beatíssima, nostrórum est expectátio præmiórum. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem.

℟. Concéptio tua. 401.

In

tertio Nocturno.
ancti Evangélii secún-
um Matthæum.
vii. *Cap.* 1.
generatiónis Jesu
risti, filii David, fi-
aham. Abraham gé-
ac. Isaac autem gé-
ob. Et réliqua.
S. Hierónymi Presb.
Comment. in Matth.
in initio.
ía légimus: Genera-
m ejus quis enarrá-
n ergo putémus Evan-
Prophétæ esse con-
, ut quod ille impos-
ixit effatu, hic nar-
ípiat: quia ibi de ge-
e Divinitátis, hic de
ióne est dictum. A
us autem cœpit, ut
inem, Deum díscere
us. Fílii David filii
. Ordo præpósterus,
sário commutátus.
n primum posuísset
, & póstea David,
i repeténdus fúerat
, ut generatiónis
xerétur.
m me dicent. 402.
Lectio viii.
utem céteris præter-
, horum filium num-
: quia ad hos tan-
a est de Christo re-
. Ad Abraham: In
inquit, tuo benedi-
mnes Gentes, quod
tus. Ad David: De
entris tui ponam su-
m tuam. Judas au-
uit Phares & Zaram
de Thamar. Notándum in ge-
nealogía Salvatóris nullam
sanctárum assúmi mulíerum,
sed eas, quas Scriptúra re-
prehéndit; ut qui propter
peccatóres vénerat, de pec-
catóribus nascens, ómnium
peccáta deléret. Unde & in
consequéntibus Ruth Moabí-
tis pónitur, & Bethsabée
uxor Uríæ.
℟. Felix namque. 402.

Lectio ix.

JAcob autem génuit Joseph.
Hunc locum objécit no-
bis Juliánus Augústus de dis-
sonántia Evangelistárum, cur
Evangelísta Matthæus Joseph
díxerit filium Jacob; & Lu-
cas eum filium appellárit He-
li: non intélligens consue-
túdinem Scripturárum, quod
alter secúndum natúram, al-
ter secúndum Legem ei pater
sit. Scimus enim hoc per
Móysen Deo jubénte præcé-
ptum, ut si fráter aut pro-
pínquus absque líberis mórtuus
fúerit, álius accípiat uxórem
ad suscitándum semen fratris
vel propínqui sui. Joseph
virum Maríæ. Cum virum au-
díeris, suspício tibi non sú-
beat nuptiárum: sed recor-
dáre consuetúdinis Scripturá-
rum, quod sponsi viri, &
sponsæ vocántur uxóres.
Te Deum laudámus. 16.
In Laudibus fit commemor. Feriæ; & in Vesperis sancti Melchiadis Papæ & Martyris, Antiphona. Iste sanctus.
℣. Glória & honóre.
Oratio. Infirmitátem,

DIE

DIE X. DECEMBRIS.

Tertia die infra Oct. Conceptionis beatæ Mariæ.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Semon. in cap. 12. Apocal.

Lectio iv.

NOvum fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dícitur: Ecce vir, Oriens, nomen ejus. Novum quoque fecit in cælo, ut múlier sole apparéret amícta. Dénique & coronávit eum, & vicíssim ab eo méruit coronári. Egredímini fíliæ Sion & vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua. Verum hoc álias. Interim sane ingredímini magis, & vidéte Regínam in diadémate, quo coronávit eam Fílius suus. In cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim.

℟. Concéptio gloriósæ. 400.

Lectio v.

DIgnum plane stellis coronári caput, quod & ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius, quam ornétur ab eis. Quidni corónent sydera, quam sol vestit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum & lília convállium. Nimírum læva Sponsi sub cápite ejus, & jam déxtera illíus amplexátur eum. Quis illas æstimet gemmas, quis stellas nóminet, quibus Maríæ régium diadéma compáctum est?

℟. Cum jucunditáte. 401.

Lectio vi.

QUid ergo sydére[...]
cat in generati[...]
ríæ? Plane quod ex[...]
orta, quod ex sémi[...]
hæ, quod generósa e[...]
David. Si id parum[...]
adde quod generati[...]
ob singuláre privilég[...]
ctitátis divínitus nós[...]
concéssa; quod lon[...]
eísdem pátribus cæl[...]
promíssa, quod myst[...]
figuráta miráculis, q[...]
culis prænuntiáta pro[...]
Hanc enim sacerdot[...]
ga, dum sine radíce[...]
hanc Gedeónis vellu[...]
in médio siccæ áreæ[...]
hanc in Ezechiélis[...]
Orientális porta, q[...]
umquam pátuit, præ[...]

℟. Concéptio tua. 4[...]

In tertio Noctur[...]

Léctio sancti Evang[...]
cúndùm Matthæu[...]

Lectio vii.

LIber generatióni[...]
Christi, filii Da[...]
lii Abraham. Abra[...]
nuit Isaac, Isaac au[...]
nuit Jacob. Et réliqu[...]

Homilía sancti Hi[...]
Epíscopi.

Comment. in Matth.

NOn refert quis[...]
ginis número at[...]
dine collocétur, dú[...]
universórum família[...]
esse intelligátur ab u[...]
que cum ejúsdem tr[...]
Joseph & María, dum[...]
ctus esse ex Abrahæ[...]
Joseph osténditur, [...]

que docétur & María.
: enim in Lege rátio fer-
. est, ut si mórtuus sine
s famíliæ princeps esset,
ncti uxórem postérior
er ejúsdem cognatiónis ac-
ret, susceptósque filios in
lliam ejus, qui mórtuus
:, reférret, manerétque
in primogénitis successió-
ordo, cum patris eó-
, qui post se nati essent
nómine haberéntur, aut
ere.
Beátam me dicent. 401.

Lectio viii.

:quens illud est, ut quia
díximus secúndum rerum
m generatiónis istíus ór-
em, nec número sibi,
successióne constáre; hu-
quoque rei rátio afferá-
. Non enim levis causa
, ut áliud in narratióne
áliud fúerit in gestis, &
id referátur in summa,
id vero teneátur in nú-
o. Namque ab Abraham,
ue ad David quatuórdecim
eratiónes numerátæ sunt,
a David usque ad transmi-
:iónem Babylónis in qui-
dam libris decem & se-
n deprehendúntur. Sed in
non mendácii aut negli-
tiæ vítium est. Tres enim
óne prætéritæ sunt. Nam
as génuit Ochozíam, O-
zías vero génuit Joam,
s deínde Amasíam, Ama-
; autem Ozíam: & in
:thæo: Joras Ozíam ge-
sse scríbitur, cum quar-
ab eo sit. Hoc ita,
quia ex gentíli fémina Jo-
ras Ochozíam génuit, ex A-
chab scilicet, qui Jézabel
hábuit uxórem.
℟. Felix namque. 401.

Lectio ix.

Denique per Prophétam non nisi quarta generatióne in throno régio Israélis quemquam de domo Achab esse sessúrum dícitur. Purgáta ígitur labe famíliæ gentílis, tribusque prætéritis jam régulis, in quarto generatiónum consequéntium órdine numerátur, & usque ad Maríam generatiónes quatuórdecim esse scribúntur; cum in número decem & septem reperiántur: nullus error esse póterit sciéntibus non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo oríginem, quæ cœpit ex María: sed in procreatióne corpórea, nativitátis ætérnæ significántiam comprehéndi.

Te Deum laudámus. 16.

In Laudibus fit commemorat. Feriæ, & S. Melchiadis Papæ & Martyr. Antiph. Qui odit ánimam suam.

℣. Justus ut palma.

Oratio. Infirmitátem. xxx.

Vesp. a Capit. de S. Damaso Papa & Confess. cum commem. Oct. & Feriæ.

DIE XI. DECEMBRIS.

In festo S. Damasi Papæ & Confess. Semid.

Oratio.

Exáudi Dómine preces nostras, & interveniénte beáto Dámaso Confessó-

re tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus & pacem. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. Oct. & Feriæ.

Postea fit commem. Feriæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

DAmasus Hispánus, vir egrégius, & erudítus in Scriptúris, indícto primo Constantinopolitáno Concílio, nefáriam Eunómii & Macedónii hæresim extínxit. Idem Ariminénsem Convéntum, a Libério jam ante rejéctum, íterum condemnávit, in quo, ut scribit sanctus Hierónymus, Valéntis potíssimum & Ursácii fráudibus damnátio Nicænæ Fídei conclamáta fuit, & ingemíscens orbis terrárum se Ariánum esse mirátus est.

℟. Invéni David. lvii.

Lectio v.

BAsílicas duas ædificávit, álteram sancti Lauréntii nómine ad teátrum Pompéji, quam máximis munéribus auxit, eíque domos & prædia attríbuit: álteram via Ardeatína ád Catacúmbas. Platóniam étiam, ubi córpora Sanctórum Petri & Pauli aliquándiu jacuérunt, dedicávit, & exornávit elegántibus vérsibus. Idémque prosa & versu scripsit de Virginitáte, multáque ália metro édidit.

℟. Pósui adjutórium. lvii.

Lectio vi.

POEnam taliónis c
iis, qui álterum
minis accusássent. St
quod plúribus jam l
in usu, Psalmi per o
clésias die noctúque al
canerentur, & in fin
que Psalmi dicerétur
Patri, & Fílio, &
Sancto. Ejus jussu san
rónymus Novum Test
Græcæ Fdei réddidit
Ecclésiam rexísset an
cem & septem, mens
dies vigínti sex, &
Ordinatiónes quinqu
Decémbri, quibus creá
byteros trigínta unu
conos úndecim, Epísc
divérsa loca sexagint
virtúte, doctrína, ac
tia clarus, prope octog
Theodósio senióre im
obdormívit in Dóm
via Ardeatína una c
& soróre sepúltus est
lica, quam ipse ædifi
Illíus Relíquiæ poste
látæ sunt in Ecclésia
Lauréntii, ab ejus n
Dámaso vocátam.

℟. Iste est, qui ante

In tertio Noct. legitu in. Evangel. Vigiláte. *muni Confess. Pontifi*

Et fit commem. Oct

& Feriæ in Laudibus

Vesp. a Capitul. de C commem. S. Damasi, e

DIE XII. DECEM

Quinta die infra Oct ptionis beatæ Ma

In i. Noct. Lect. de S

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Epiphánii Epíscopi advérsus hæreses.

Lib. 3. hæresi 58. post med.

Lectio iv.

Beáta Mater Dei María per Hevam significátur, quæ per ænígma accépit, ut Mater vivéntium vocétur. Illa étenim Mater vivéntium vocáta est, étiam postquam audívit: Terra es, & in terram revertéris, post transgressiónem. Et mirum est, quod post transgressiónem hoc magnum cognómen hábuit. Et quod quidem pértinet ad rem sensíbilem, ab illa Heva omnis hóminum generátio dedúcta est in terra: hic autem vere a María hæc vita mundo génita est, ut vivéntem gígneret, & fieret María mater vivéntium. Per ænígma ígitur María mater vivéntium appelláta est.

℟. Concéptio gloriósæ. 300.

Lectio v.

Hevæ datum est operíre corpus sensíbile propter nuditátem sensíbilem; Maríæ vero datum est a Deo, ut páreret nobis agnum & ovem, & ex glória ipsíus agni & ovis fieret nobis velut a véllere in sapiéntia per virtútem ipsíus induméntum incorruptibilitátis. Heva étiam mortis causa facta est homínibus: per ipsam enim mors ingréssa est in mundum: María vero causa vitæ, per quam génita est nobis vita, & per hanc Fílius Dei advénit in mundum; & ubi abundávit peccátum, ibi superabundávit & grátia; & unde illáta est mors, illinc procéssit & vita, ut vita pro morte fieret: & qui per mulíerem nobis vita factus est, mortem ex mulíere indúctam exclúderet. Et quóniam illic Heva, cum adhuc esset Virgo, per inobediéntiam transgréssa est; e contrário per Vírginem obediéntia grátiæ facta est; annuntiáto advéntu in carne de cælo, & vita ætérna.

℟. Cum jucunditáte. 401.

Lectio vi.

De María accípitur (líceat mihi hoc dícere) quod scriptum est de Ecclésia: Relínquet homo patrem suum & matrem suam, & adhærébit uxóri suæ, & erunt duo in carne una. Sanctus autem Apóstolus dicit: Mystérium hoc magnum est; ego autem dico in Christo & Ecclésia. Et vide Scripturárum accurátam dicéndi proprietátem, quod de Adam quidem dixit, formávit: de Heva vero, non formátam esse, sed ædificátam. Accépit enim, inquit, unam de costis ejus, & ædificávit ipsi in uxórem. Quo osténdat, Dóminum quidem de María efformásse sibi ipsi corpus: ab ipsa vero costa ædificátam esse Ecclésiam: in eo quod punctum & apértum est ipsíus latus, & mystéria Sánguinis & aquæ, prétia redemptiónis facta sunt.

℟. Concéptio tua. 401.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysf.

Homil. 2. *in Matth. post init.*

AUditu quidem mirábile est, quod ineffábilis Deus, & qui nec sermónibus explicári potest, nec cogitatiónibus comprehéndi, Patríque per ómnia coæquális, per Vírginis ad nos venit úterum, & fieri ex mulíere dignátus est, & habére progenitóres David & Abraham: & quod dico David & Abraham? etiam illas, quod magis stupéndum est, féminas, quas paulo ante memorávi. Hæc ígitur áudiens mente consúrge, nihílque húmile suspicéris; sed pótius propter hoc ipsum máxime miráre, quia cum verus & diléctus Fílius sit sempitérni Dei, étiam filius David esse dignátus est, modo ut te filium fáceret Dei; servum patrem habére dignátus est, ut tibi servo patrem fáceret ipsum Deum.

℟. Beátam me dicent. 401.

Lectio viii.

VIdes ab ipso statim princípio, quam læta sint hæc núntia. Quod si ámbigis de his, quæ ad tuum spectant honórem, ab iis, quæ illíus sunt, étiam tua disce crédere. Quantum enim cónsequi potest humána rátio, multo est difficílius Deum hóminem fieri, quam hóminem Dei filium consecrári. Cum ergo audíeris, quia Fílius Dei, filius sit & David & Abrahæ; dubitáre jam désine, quod & tu, qui filius es Adæ, futúrus sis filius Dei. Non enim semetípsum ita humiliásset, nisi nos esset exaltatúrus. Natus est enim secúndum carnem, ut tu nascerére spíritu; natus est ex mulíere, ut tu desíneres filius esse mulíeris.

℟. Felix namque. 401.

Lectio ix.

PRoptérea duplex facta generátio est, hæc scílicet nostræ símilis, illa nostram eminénter excédens. Quod enim natus ex fémina est, & nobis cómpetit: quod vero non ex sánguine, neque ex voluntáte carnis aut viri, sed ex Spíritu Sancto, áliam nobis sublimiórem, futurámque & spíritu consequéndam generatiónem promíttit. Sed ália quóque ómnia ex símili diversitáte constábant. Nam & Baptísma proféсto tale suscépit, quod habéret quidem áliquid véteris, habéret & novi. Quod enim baptizátus est a Prophéta, expréssit vetus; quod autem descéndit Spíritus, adumbrávit novum.

Te Deum laudámus. 16.

In Laudibus fit commemoratio Feriæ.

Vespera de sancta Lucia Virgine

[redacted]

gine & Mart. cum commemor. Oct. & Feriæ.

DIE XIII. DECEMBRIS.

In festo S. Luciæ Virginis & Mart. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Orante sancta Lucia. *ut infra in Laudib.* 412. *Psalmi. Capitul. Hymn. & ℣. de Communi Virg.* lxxxvii.

Ad Magnificat, Antiphona. In tua patiéntia possedísti ánimam tuam, Lúcia sponsa Christi: odísti, quæ in mundo sunt, & corúscas cum Angelis: sánguine próprio inimícum vicísti.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Lúciæ Vírginis & Mártyris tuæ festivitáte gaudémus: ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. Octava, & Feriæ.

Ad Matutinum, Invitator. Hymn. Ant. Psalmi, & ℣. Noctur. de Communi Virginum.

In primo Nocturno, Lectiones. De Virgínibus. *ut in eodem Communi.* xc.

℟. *i.* Lúcia virgo, quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ? nam & fides tua illi subvénit, & ecce salváta est; * Quia jucúndum Deo in tua virginitáte habitáculum præparásti. ℣. Sicut per me cívitas Catanénsium sublimátur a Christo, ita per te Syracusána cívitas decorábitur. Quia.

℟. *ii.* Rogávi Dóminum meum Jesum Christum, ut ignis iste non dominétur mei: * Et impetrávi a Dómino indúcias Martyrii mei. ℣. Pro eo, ut me dilígerent, detrahébant mihi: ego autem orábam. Et impetrávi.

℟. *iii.* Grata facta est a Dómino in certámine, quia apud Deum & apud hómines glorificáta est; in conspéctu príncipis loquebátur sapiéntiam: * Et Dóminus ómnium diléxit eam. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur. Glória Patri. Et.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Lucia virgo Syracusána, génere & Christiána Fide ab infántia nóbilis, una cum matre Eutychia, quæ sánguinis fluxu laborábat, Cátanam ad venerándum Corpus beátæ Agathæ venit: quæ ad ejus sepúlcrum cum suppliciter orásset, Agathæ intercessióne matri sanitátem impetrávit. Statim vero matrem exorávit, ut quam dotem sibi datúra esset, Christi paupéribus tribui paterétur. Ut ígitur Syracúsas rédiit, omnem pecúniam, quam ex facultátibus vénditis redégerat, paupéribus distríbuit. ℣. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti; * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni elécta mea, & po-

 nam

nam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Lectio v.

QUod ubi rescivísset is, cui eam paréntes contra Vírginis voluntátem despónderant, apud Pascháſium præféctum Lúciam, quod Christiána esset, accusávit. Quam ille cum nec précibus nec minis ad cultum idolórum posset perdúcere: immo tanto magis incénsam vidéret ad celebrándas Christiánæ Fídei laudes, quanto magis ipse eam a senténtia avértere conabátur: Cessábunt, inquit, verba, cum ventum erit ad vérbera. Cui Virgo: Dei servis verba deésse non possunt, quibus a Christo Dómino dictum est: Cum stetéritis ante reges & prǽsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini; dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini: non enim vos estis, qui loquímini, sed Spíritus Sanctus, qui lóquitur in vobis.

℞. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde; prósperе procéde, & regna. Proptérea.

Lectio vi.

QUam cum Pascháſius interrogásset: Estne in te Spíritus Sanctus? respóndit: Caste & pie vivéntes templum sunt Spíritus Sancti. At ille: Jubébo te ad lupánar duci, ut te Spíritus Sanctus déserat. Cui Virgo: Si invítam jússeris violári, cástitas mihi duplicábitur ad corónam. Quare Pascháſius ira inflammátus, Lúciam eo trahi jussit, ubi ejus virgínitas violarétur: sed divínitus factum est, ut firma Virgo ita consísteret, ut nulla vi de loco dimovéri posset. Quamóbrem præféctus circum ipsam, pice, resína, ac fervénti óleo perfúsam, ignem accéndi imperávit: sed cum ne flamma quidem eam læderet, multis torméntis excruciátæ guttur gládio transfígitur. Quo vúlnere accépto, Lúcia prædícens Ecclésiæ tranquillitátem, quæ futúra erat, Diocletiáno & Maximiáno mórtuis, Idibus Decémbris spíritum Deo réddidit. Cujus corpus Syracúsis sepúltum, deínde Constantinópolim, postrémo Venétias translátum est.

℞. Spécie tua & pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, & regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In iii. Nocturno, Homil. in Evang. Símile est regnum cælórum thesáuro. *ut in communi non Virg.* cvi.

℞. *vii.* Propter veritátem.

℞. *viii.* Dilexísti justítiã. xcvii.

A D L A U D E S,

& per Horas, Ant.

ORánte sancta Lúcia appáruit ei beáta Agatha,

& consolabátur ancil-
Christi.
ms. Dóminus regnávit.
reliquis. 17.
Lúcia virgo, quid a me
, quod ipsa póteris præ-
contínuo matri tuæ?
Per te Lúcia virgo cí-
Siracusána decorábitur
mino Jesu Christo.
Benedíco te Pater Dó-
mei Jesu Christi, quia
ílium tuum ignis extín-
est a látere meo.
Soror mea Lúcia, virgo
devóta, quid a me pe-
quod ipsa póteris præstá-
ntínuo matri tuæ?
tul. Hymn. & ℣. de
uni Virg. xcviii.
Benedictus, Antiphona.
nna es immóbilis, Lú-
ponsa Christi: quia om-
lebs te expéctat, ut ac-
; corónam vitæ, allel.

Oratio.

áudi nos Deus salutáris
noster: ut sicut de beá-
íciæ Vírginis & Márty-
æ festivitáte gaudémus;
æ devotiónis erudiámur
1. Per Dóminum.
ide fit comm. Oct. & Fer.
Horas, Antiphona de
ℓ. Capitula, & ℟. brev.
mmuni Virginum.
i. Vesp. Antiph. Oránte
. Lúcia. *Psalmi de Com-*
Virginum. lxxxv.
ffúsa est grátia.
tul. Hymnus & ℣. de
uni Virginum.
Magnificat, Antiphona.
i póndere eam fixit Spí-
ritus Sanctus, ut virgo Chri-
sti immóbilis permanéret.
Oratio. Exáudi nos. *ut supr.*
Deinde fit commemor. Octav.
& Feriæ.

DIE XIV. DECEMBRIS.

Septima die infra Octavam
Conceptionis B. Mariæ.

Lectiones primi Nocturni de
Scriptura occurrente.
Si autem hac die occurrat
Feria iv. Quatuor Temporum,
Lectiones primi Nocturni le-
guntur de Parabolis Salomonis.
Ego sapiéntia. *ut infrà.* 418.
Et nona Lectio de Homilia
Quatuor Tempor. & de ea fit
commemor. in Laudib.

In secundo Nocturno.

De Epístola S. Ambrósii Epísc.
ad Siricium Papam.
Epist. 81. *al.* 7. *Lectio iv.*

DE via perversitátis pro-
dúntur dícere: Virgo
concépit, sed non Virgo ge-
nerávit. Pótuit ergo Virgo
concípere: non pótuit Virgo
generáre, cum semper con-
céptus præcédat, partus se-
quátur? Sed si doctrínis non
créditur Sacerdótum, credá-
tur oráculis Christi, credá-
tur mónitis Angelórum di-
céntium: Quia non est im-
possíbile Deo omne verbum.
Credátur Symbolo Aposto-
lórum, quod Ecclésia Romá-
na intemerátum semper cu-
stódit & servat. Audívit Ma-
ría vocem Angeli, & quæ
ante díxerat: Quómodo erit
istud? non de fide generatió-
nis intérrogans; respóndit pó-
stea: Ecce ancílla Dómini,

contingat mihi secúndum verbum tuum.

℟. Concéptio gloriósæ. 400.

Ex libro S. Hierónymi Presb. advérsus Joviniánum.

Ex Apologia ad Pammachium, pro lib. adversus Jovinianum, in fine.

Lectio v.

CHristus Virgo, Mater Vírginis nostri Virgo perpétua, Mater & Virgo. Jesus enim clausis ingréssus est óstiis: & in sepúlcro ejus, quod novum & in petra duríssima fúerat excísum, nec ántea quis, nec póstea pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus: de quo fonte ille flúvius manat juxta Joel, qui írrigat torréntem vel fúnium vel spinárum: fúnium peccatórum, quibus ante alligabámur: spinárum, quæ súffocant seméntem patrisfamílias. Hæc est porta Orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa & lúcida, óperiens in se, vel ex se próferens Sancta Sanctórum, per quem Sol justítiæ, & Póntifex noster secúndum órdinem Melchísedech ingréditur & egréditur.

℟. Cum jucunditáte. 401.

Ex libro sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris advérsus hæreses.

Lib. 5. cap. 19. Lectio vi.

IN sua propria veniénte Dómino, & sua própria eum bajulánte conditióne, quæ bajulátur ab ipso, & recapitulatiónem ejus, quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eum, quæ in ligno est, obediéntiam faciénte; & seductióne illa solúta, qua sedúcta est male illa, quæ jam viro destináta erat virgo Heva; per veritátem evangelizáta est bene ab Angelo jam sub viro virgo María. Quemádmodum enim illa per angélicum sermónem sedúcta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus; ita & hæc per Angélicum sermónem evangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effúgeret Deum, sic hæc suasa est obedíre Deo: ut vírginis Hevæ Virgo María fieret advocáta. Et quemádmodum adstríctum est morte genus humánum per Vírginem, solvátur per Vírginem, æqua lance dispósita virginális inobediéntia, per virginálem obediéntiam.

℟. Concéptio tua. 401.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Unde supra, paullo post.

CUjus vero rei grátia librum ipsum generatiónis Christi vocat, ubi non sola útique generátio, sed tota prorsus ipsius mystérii dispensátio continétur? quia totius

[redacted]

is scilicet dispensatiónis ca-
it, radix, atque princípium
nnium nobis in hoc consí-
t bonórum. Ut enim Móy-
s librum cæli appellávit ac
rræ, cum certe non de cæ-
solum terráque loqueré-
r; sed de cunctis, quæ in-
r ipsa subsístunt: ita étiam
vangelísta ab ipso ómnium
nte, & cápite bonórum,
orum vocávit.

. Beátam me dicent. 402.

Lectio viii.

Qua vero de causa non eum ante filium Abra-
, & póstea filium David
ncupávit? Non, sicut opi-
ntur áliqui, ab inferióri-
s volens ad superióra con-
éndere. Céterum fecísset
od fecit & Lucas: nunc au-
m e contrário facit. Cur
go commemorávit priórem
avid? Quia ipse proculdú-
o in ómnium versabátur
e, ob insígne honóris &
óriæ, ob ipsíus quoque
nporis spátia junctióra. Etsi
im utríque promíserat Deus,
d tamen illud quasi antí-
um reticebátur, hoc vero
asi novum & recens ab
nibus celebrabátur.

Felix namque. 402.

*i fuerit iv. Temporum Lect.
, legitur de Homil. Fer. &
ea fit commem. in Laudib.*

Lectio ix.

Psi namque Judæi dicunt: Nonne ex sémine David
Béthlehem castéllo, unde
it David, venit Christus?
mo ígitur illum filium Abra-
hæ, sed omnes filium David nominábant; qui étiam honorabilióres quousque de sanctitáte reges, qui post David fuísse referúntur, ab illo omnes vocábant. Nec ipsi solum, verum étiam Deus; nam & Ezéchiel & álii Prophétæ dicunt, David surrectúrum esse eis, atque ventúrum: non de illo útique mórtuo jam loquéntes, sed de iis, qui illíus virtútem erant imitatúri. Proptérea ígitur a notióre ínterim & celebratióre persóna sumit exórdium; & tum demum ad antiquiórem recurrit paréntem.

Te Deum laudámus. 16.

In Laudibus fit commemoratio Feriæ.

Ad Vesp. dupl. & omnia dicuntur sicut in i. Vesp. Festi cum commem. Feriæ.

Si dies Octava Conceptiónis B. Mariæ Virginis inciderit in Dominicam tertiam Adventus, fit Officium de Dominica, hoc modo. Vespera de Sabbato præcedenti dicuntur de Feria, ut in Psalterio, scilicet Antiphonæ. Benedíctus, *Psalmi de Sabbato, & a Capitulo fit de Dominica, cum Commemoratione diei Octavæ, ut in primis Vesperis Festi, Antiphona,* Glorióſæ Vírginis.

℣. Concéptio est hódie.

Oratio. Fámulis tuis, *sine suffragiis consuetis, & Precibus propter Octavam.*

Sequenti die fit de Dominica prædicta cum commemor.

Oct. in Laudib. & ii. Vesper. & non dicuntur suffragia nec Preces ad Primam & Completorium.

DIE XV. DECEMBRIS.

Octava Conceptionis B. Mariæ. Duplex.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

Si autem hac die occurrat Feria iv. Quatuor Temporum, Lectiones primi Nocturni *leguntur de parabolis Salomonis.* Ego sapiéntia hábito. *ut infra.* 418.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Gregórii Papæ in libros Regum.

In 1. *Reg.* 1. *Lectio iv.*

FUit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nómine beatíssima semper Virgo María, Dei Génitrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnem eléctæ creatúræ altitúdinem, electiónis suæ dignitáte transcéndit. An non mons sublímis María, quæ ut ad conceptiónem ætérni Verbi pertíngeret, meritórum vérticem supra omnes Angelórum choros usque ad sólium Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentíssimam dignitátem Isaías vaticínans, ait: Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia altitúdo Maríæ supra omnes Sanctos refúlsit.

℟. Concéptio gloriósæ. 400.

Ex Epistola S. Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.

Epistola 13. *ante medium.*

Lectio v.

SAcraméntum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ: quia nondum supervénerat Spíritus Sanctus in Vírginem, nec Virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut & intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fíeret, & forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, Creátor témporum nascerétur in témpore, & per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram suscíperet vetustátem, & consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur & matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret: sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

℟. Cum jucunditáte 401.

De Expositióne sancti Basílii Epíscopi in Isaíam Prophétam.

In cap. 8. *post initium.*

Lectio vi.

ACcéssi, inquit, ad prophetíssam, & in útero accépit, & péperit filium. Quod María prophetíssa fúerit, ad quam próxime accésserit Isaías per prænotiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum

Ma-

, quæ prophético af-
'ritu elocúta est. Quid
it? Magníficat ánima
ómimum, & exultávit
meus in Deo salutári
quia respéxit humilitá-
:íllæ suæ: ecce enim
beátam me dicent om-
nerationes. Quod si
accommodáveris uni-
jus verbis, non úti-
ɔntentióse negáveris
le prophetíssam, quod
Spíritus in eam su-
rit, & Virtus Altíssi-
mbráverit ei.
ıcéptio tua. 401.
tertio Nocturno.
sancti Evangélii secún-
lum Matthæum.
vii. *Cap.* 1.
r generatiónis Jesu
risti, filii David, filii
n. Abraham génui
saac autem génuit Ja-
: réliqua.
ımilía sancti Joánnis
Chrysóstomi.
supra paullo post.
) sunt, quæ páriunt
:æstiónem. Unum.
sa sit, ut in genera-
catálogo Virgo sileá-
erum vero, qua ratió-
ph memorétur, cui
hil cum Christi gene-
est commúne. Vidé-
ı & unum abundáre,
am deésse. Quid ergo
? quod útique pri-
ud necésse fúerat me-
quemádmodum ex
irgo descénderit. Un-
aque discémus? Audi
ad Gábriel loquéntem Dómi-
num: Vade ad Vírginem des-
ponsátam viro, cui nomen
Joseph, ex domo & família
David. Quid vis audíre ma-
niféstius, cum ex domo &
família David illam Vírginem
esse cognóscas?
℟. Beátam me dicent. 402.

Lectio viii.

Non erat mos apud Hebræos, generatiónum catálogum per féminas téxere. Ut ergo & morem custodíret, (ne in ipso statim princípio viderétur antíqua destrúere,) & nobis Vírginem cértius indicáret: paréntes ejus rétticens atque majóres, de Joseph generatióne non tácuit. Sive enim hæc fecísset in Vírgine, novitátis non effugísset invídiam: sive Joseph retícuisset, non agnoscerémus ex qua tribu Virgo subsísteret. Ut ergo & nos discernerémus, quæ esset María, vel unde, & consuetúdo Legis permanéret immóbilis, generatiónum catálogum usque ad sponsum ejus perdúxit, ac de domo illum David esse monstrávit.

℟. Felix namque. 402.

Si fuerint Quatuor Temp. ix. Lect. legitur de Homil. Feriæ ejusdem, cum commemor. in Laudibus. *Lectio ix.*

Hoc enim declaráto, illud quoque páriter osténdit, quod scilicet inde esset & Virgo, quia útique nequáquam justus iste paterétur uxórem sibi aliúnde,

unde Lex præcipiébat, elígere. Póssumus vero áliam quoque, & altiórem quidem, proférre ratiónem, ob quam paréntes Vírginis prætermíssi sunt. Sed quæ ea est? Noluit Evangelísta recénti adhuc témpore novi illíus admirandíque partus Judæis esse maniféstum, quod Christus natus fuísset ex Vírgine. Neque proprius noster hic sermo est, sed a nobis de Patrum, atque insígnium virórum traditióne suscéptus. Te Deum. 16.

In Laud. fit commem. Feriæ.

Sequentes Lectiones dicuntur infra Octavam Conceptionis in i. Noct. die xiv. vel xv. Decembris, quando in illis occurrit Feria Quatuor Temporum.

In primo Nocturno.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. *Cap. 8. b & 9.*

EGo sapiéntia hábito in consílio, & erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum; arrogántiam, & supérbiam, & viam pravam, & os bilíngue detéstor. Meum est consílium & æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, & poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: & qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Hódie concépta. 399.

Lectio ii.

MEcum sunt divítiæ & glória, opes supérbæ & justítia. Mélior est enim fructus meus auro & lápide pretióso, & genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, & thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, & ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, & ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant: ante colles ego parturiébar.

℟. Beatíssimæ Vírginis. 399.

Lectio iii.

BEátus homo, qui audit me, & qui vígilat ad fores meas quotídie, & obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, & háuriet salútem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, miscuit vinum, & propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem & ad mœnia civitátis. Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum, quod míscui vobis.

℟. Gloriósæ Vírginis. 400.

In

[redacted]

Vesp. cr. commem. seq.

VI. DECEMBRIS.
S. Eusebii Episc. &
tyr. Semiduplex.
Deus, qui nos. de
. xxi.
fit commemor. Feria
.
Nocturno, Lectiones
ira occurrente.
ccurrat in Quatuor
ic legitur A Miléto.
ommuni unius Mar-
.ii.
octurno. Lectio iv.
ius natióne Sardus,
iánæ Urbis Lector,
elléntis Epíscopus,
regéndam Ecclésiam
st créditus divíno
ıdício: nam quem
ante constitúti ele-
gnóverant, posthá-
bus, simul ut vidé-
probavérunt, tan-
ıtérfuit, ut proba-
antum ut viderétur.
ı Occidéntis párti-
lem Ecclésia eósdem
institúit esse, quos
ut esset in ipsis vi-
ıtémpus rerum, &
Levitárum. Ariánis
us ea tempestáte
éntem longe latéque
advérsus eas viri-
dimicávit, ut ejus
des Libérium Sum-
tíficem ad vitæ so-
ígeret. Quare hic
ı ipso fervére Spí-
, cum ei significás-
ıes Imperatórem una
cum suis Legátis patrocínium Fídei suscíperet: mox cum illis proféctus est ad Constántium, apud quem eníxius agens, quidquid legatióne petebátur, obtínuit, ut Episcopórum nempe cœtus celebrarétur. ℟. Honéstum fecit. xxvi.

Lectio v.

Colléctum est Medioláni anno sequénti Concílium, ad quod a Constántio invitátum Eusébium, concupitúmque, ac vocátum a Libérii Legátis, tantum abest, ut malignántium Synagóga Arianórum contra sanctum Athanásium furéntium in suas partes addúceret, ut pótius disérte statim ipse declárans, e præséntibus quosdam sibi compértos hærética labe pollútos, Nicænam immo Fidem proposúerit iis subscribéndam ántequam cætera tractaréntur. Quod Ariánis acérbe irátis negántibus, nedum in Athanásium recusávit ipse subscríbere, quin sancti Dionysii Mártyris, qui decéptus ab ipsis subscrípserat, captivátam simplicitátem ingeniosíssime liberávit. Quamobrem illi gráviter indignántes, post multas illátas injúrias, exílio illum multárunt; sed sanctus vir excússo púlvere nec Cæsaris minas véritus nec enses obstríctos, exílium, véluti sui ministérii officium accépit, missúsque Scythópolim, famen, sitim, vérbera, diversáque supplícia perpéssus, pro Fide strénue vitam con-

témpsit, mortem non métuit, corpus carnificibus trádidit. ℟. Desidérium ánimæ. xxvi.

Lectio vi.

Quanta in eum tunc Ariánorum crudélitas fúerit, ac effrons inverecúndia, osténdunt graves litteræ plenæ róboris, pietátis, ac religiónis, quas e Scythópoli scripsit ad Vercellénsem Clerum & pópulum, aliósque finítimos, e quibus étiam est explorátum ipsórum nec minis inhumanáque sævítia potuísse unquam eum deterréri, nec serpentína blanda subtilitáte ad eórum societátem perdúci. Hinc in Cappadóciam, postremóque ad superióres Ægypti Thebáidas præ constántia sua deportátus, exílii rigóres tulit ad mortem usque Constántii, post quam ad gregem suum revérti permíssus, non prius redíre vóluit, quam reparándis Fídei jactúris ad Alexandrínam Synodum sese conférret, postque médici præstántis instar, péragrans Oriéntis províncias, in Fide infirmos ad íntegram valetúdinem restitúeret, eos instítuens in Ecclésiæ doctrína. Inde salubritáte pari digréssio in Illyricum, tandémque in Itáliam delácto, ad ejus réditum lúgubres vestes Itália mutávit; ubi postquam Psalmórum ómnium expurgátos a se Commentários Origénis édidit, Eusebíique Cæsareénsis, quos vérterat de Græco in Latínum, demum tot egrégie factis illústris ad immarcescíbilem glóriæ corónam tantis ærúmnis promérítam sub Valentiniáno & Valénte, Vercéllis migrávit.

℟. Stola jucunditátis. xxviii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Si quis vult post me veníre. *ut in Communi unius Martyr. secundo loco*. xxxiii.

℟. *viii.* Dómine prævenísti eum. xxix.

Si fuerit in Quat. Tempor. Lectio ix. de Homil. Feriæ, & commem. in Laudib.

De Vigilia S. Thomæ nihil fit, nisi in Missa.

DIE XXI. DECEMBRIS.

In festo S. Thomæ Apostoli.

Duplex ii. Classis.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, & ad Benedictus in Laudibus, Antiphona. Quia vidísti me, Thoma, credidísti: beáti qui non vidérunt & credidérunt, allel.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ sollemnitátibus gloriári: ut ejus semper & patrocíniis sublevémur, & Fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

Deinde pro commemor. Adventus, Antiphona. O clavis David.

Si contingat Festum transferri in ii. Feriam, tunc dicitur alia sequens Antiphona. O óriens.

In i. Noctur. Lect. de Epistola

[redacted]

ola prima ad Corinthios.
c nos exístimet, de Commu-
Apostolor. ut infra. v.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

THomas Apóstolus, qui & Dídymus, Galilæus, oit accéptum Spíritum Sanum in multas províncias rofécťus est ad prædicándum hristi Evangélium, Parthis, ledis, Persis, Hyrcánis, & actris Christiánæ Fídei & itæ præcépta trádidit. Porémo ad Indos se cónferens, eos in Christiána Religióne erudívit. Qui ad exémum vitæ doctrinæque santitáte, & miraculórum manitúdine, cum céteris ómibus suis admiratiónem, & esu Christi amórem commoisset, illíus gentis regem, dolórum cultórem, magis ad ram accéndit: cujus senténia condemnátus, telísque onfóssus, Calamínæ Apostoátus honórem Martyrii coóna decorávit.

℟. Vidi conjúnctos. viii.

Lectio v. & vi. de Sermone. Gregorii Papæ: Scriptum st. de Communi Apostolor.

℟. v. Beáti estis. viii.

℟. vi. Isti sunt. ix.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 20. f

IN illo témpore: Thomas, unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex Homilia 26. in Evangelia post medium.

QUid, fratres caríssimi, quid inter hæc animadvértitis? Numquid casu gestum créditis, ut eléctus iste Discípulus tunc deésset, post autem véniens audíret, áudiens dubitáret, dúbitans palpáret, palpans créderet? Non hoc casu, sed divína dispensatióne gestum est. Egit namque miro modo supérna cleméntia, ut Discípulus ille dúbitans, dum in Magístro suo vúlnera palpáret carnis, in nobis vúlnera sanáret infidelitátis. Plus enim nobis Thomæ infidélitas ad Fidem, quam Fides credéntium Discipulórum prófuit; quia dum ille ad Fidem palpándo redúcitur, nostra mens omni dubitatióne postpósita, in Fidem solidátur.

℟. Isti sunt, qui vivéntes. xi.

Lectio viii.

SIc quippe Discípulum Dóminus post resurrectiónem suam dubitáre permísit, nec tamen in dubitatióne deséruit, sicut ante nativitátem suam habére Maríam sponsum vóluit, qui tamen ad ejus núptias non pervénit. Nam ita factus est Discípulus dúbitans & palpans, testis veræ Resurrectiónis; sicut sponsus matris fúerat custos integérrimæ Virginitátis. Palpávit autem, & exclamávit: Dóminus meus & Deus meus. Dicit ei Jesus: Quia vidísti me, credidísti. Cum

Pau-

Paulus Apóstolus dicat: Est autem Fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium, profécto liquet, quia Fides illárum rerum arguméntum est, quæ apparére non possunt. Quæ étenim apparent, jam Fidem non habent, sed agnitiónem. ℟. Isti sunt viri sancti. xii.

Lectio ix.

DUm ergo vidit Thomas, dum palpávit, cur ei dicitur: Quia vidísti me, credidísti? Sed áliud vidit, áliud crédidit. A mortáli quippe hómine Divínitas vidéri non pótuit. Hóminem ergo vidit, & Deum conféssus est, dicens, Dóminus meus & Deus meus. Vidéndo ergo crédidit, qui considerándo verum hóminem, hunc Deum, quem vidére non póterat, exclamávit. Lætíficat valde quod séquitur. Beáti qui non vidérunt, & crediderunt. In qua nimírum senténtia nos speciáliter signáti sumus, qui eum, quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos signáti sumus: sed si Fidem nostram opéribus séquimur. Ille étenim vere credit, qui exércet operándo, quod credit.

Te Deum laudámus. 16.

Si vero hoc Festum occurrat in Quatuor Temporibus, nona Lectio legitur de Homilia illius Feriæ.

Pro Commemor. Adventus, *Aña.* Nolíte timére.

Si hoc Festum transferatur, tunc Aña. Nolíte timére *dicitur ad Benedictus in Dominica, loco Antiphonæ,* Ave Maria, *& in Officio S. Thomæ pro Commem. Adventus ponitur Antiph. Feriæ secundæ* Dixit Dómiuus.

FESTA JANUARII.

Prima die non impedita dicitur Offic. Defunctorum.

DIE XI. JANUARII.

S. Hygini Papæ & Martyr. fit comm. infra Oct. Epiph.

Ad Vesperas, Antiphona. Iste sanctus.

℣. Glória & honóre. xxi.

Oratio. Infirmitátem.

Ad Laudes, Antiphona. Qui odit ánimam suam.

℣. Justus ut palma.

Oratio. Infirmitátem. xxx.

DOMINICA II. *post Epiphaniam.*

In festo SS. Nominis Jesu. Duplex ii. Classis.

AD VESPERAS,

Antiphona.

OMnis, qui invocáverit nomen Dñi, salvus erit. *Psalm.* Dixit Dóminus. *cum reliq. de Dominica* 120. *& loco ultimi.*

Psalmus. Crédidi. 124.

Aña. Sanctum & terríbile nomen ejus: inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Aña. Ego autem in Dómino gaudébo, & exultábo in Deo Jesu meo.

Aña. A solis ortu usque ad occásum, laudábile nomen Dómini. *Aña.* Sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

um. *Philip.* 2.
:s, Christus humiliá-
semetipsum, factus
:, usque ad mortem,
autem Crucis: pro-
)d & Deus exaltávit
: donávit illi nomen,
super omne nomen,
)mine Jesu omne ge-
ur.

Hymnus.

ulcis memória!
vera cordis gáudia:
)er mel & ómnia
ılcis præséntia.
tur suávius,
lítur jucúndius,
;itátur dúlcius,
Jesus Dei Fílius.
es pœniténtibus,
pius es peténtibus!
)onus te quæréntibus!
id inveniéntibus?
;ua valet dícere,
:tera exprímere,
ıs potest crédere,
it Jesum dilígere.
nostrum gáudium,
futúrus præmium:
ɫra in te glória,
ncta semper sæcula.

nomen Dñi benedí-
llel. ℟. Ex hoc nunc
in sæculum, allel.
gnificat, Antiphona.
ihi magna qui potens
sanctum nomen ejus,

Oratio.

s, qui unigénitum Fí-
ım tuum constituísti
géneris Salvatórem,
ı vocári jussísti: concéde propítius; ut cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cælis. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit commem. Dominica ii. post Epiphaniam.

Aña. Suscépit Deus Israel púerum suum, sicut locútus est ad Abraham & semen ejus: exaltáre húmiles usque in sæculum.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.

℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul & terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, & pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Ad Completorium & per Horas diei, in fine Hymnor. dicitur Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Matut. Invit. Admirábile nomen Jesu, quod est super omne nomen, * Veníte, adorémus. *Psal.* Veníte. 2.

Hymnus.

JEsu, Rex admirábilis
Et triumphátor nóbilis,
Dulcédo ineffábilis,
Totus desiderábilis.
Quando cor nostrum vísitas,
Tunc lucet ei véritas,
Mundi viléscit vánitas,
Et intus fervet cháritas.
Jesu dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen méntium,
Excédens omne gáudium,

Ex

Et omne desidérium.
Jesum omnes agnóscite,
Amórem ejus póscite,
Jesum ardénter quærite,
Quæréndo inardéscite.
Te nostra, Jesu, vox sonet,
Nostri te mores éxprimant,
Te corda nostra díligant,
Et nunc & in perpétuum.
Amen.

In primo Nocturno, Antiphona. Dómine Dóminus noster quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalm. Dómine Dñs noster. *cum reliq. ut in Offic. parvo B. Mariæ.* cxliii.

Psal. vero incipitur a secundo versu. Quóniam eleváta est.

Aña. In nómine Jesu omne genufleĉtátur, cæléstium terréstrium, & infernórum.

Aña. Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: mementóte, quóniam excélsum est nomen ejus.

℣. Propter nomen tuum Dñe propitiáberis peccáto meo.
℟. Multum est enim.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. *Cap. 3.*

PEtrus autem & Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum & Joánnem incipiéntes introíre in templum; rogábat, ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum & aurum non est mihi, quod autem hábeo, hoc tibi do. In nómine Jesu Christi Nazaréni surge & ámbula: Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum. Et prótinus consolidátæ sunt bases ejus & plantæ. Et exsiliens stetit, & ambulábat: & intrávit cum illis in templum, ámbulans, & exiliens, & laudans Deum.

℟. Ecce concípies, & páries filium, & vocábis nomen ejus Jesum: * ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum.
℣. Vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Ipse.

Lectio ii.

ET vidit omnis pópulus eum ambulántem, & laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: & impléti sunt stupóre & éxtasi in eo, quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum & Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos

quid

quid intuémini, quasi nostra virtúte, aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Filium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis & negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem Sanctum & Justum negástis, & petístis virum homicídam donári vobis: Auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in Fide nóminis ejus hunc, quem vos vidístis & nostis, confirmávit nomen ejus: & Fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

℟. Benedíctum est nomen tuum Deus patrum nostrórum, qui cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis: * Et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis. ℣. Et benedíctum nomen majestátis tuæ in ætérnum, qui facis mirabília solus. Et.

Lectio iii. *Cap.* 4.

FActum est autem in crástinum, ut congregaréntur Príncipes eórum, & Senióres & Scribæ in Jerúsalem, & Annas Princeps Sacerdótum, & Cáiphas, & Joánnes, & Alexánder, & quotquot erant de génere sacerdotáli, & statuéntes eos in médio, interrogábant; In qua virtúte, aut in quo nómine fecístis hoc vos? Tunc replétus Spíritu Sancto Petrus, dixit ad eos; Príncipes pópuli & Senióres audíte: Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis & omni plebi Israel; quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli: & non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est in cælo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fieri.

℟. Laudábo nomen tuum assídue, * Et collaudábo illud in confessióne. ℣. Lætábor & exultábo in te: psallam nómini tuo Altíssime. Et. Glória Patri. Et.

In ii. Noct. Aña. Mémores erunt nóminis tui Dñe, in omni generatióne & generatiónem. *Aña.* Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Aña. Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient, & adorábunt coram te, Dómine, & glorificábunt nomen tuum.

℣ Propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos.

℟. Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Sermo S. Bernárdi Abbatis. *Serm. 15. super Cantica, circa medium.* *Lectio iv.*

NOn otióse Spíritus Sanctus nomen sponsi óleo

leo cómparat, cum ita dóceat, sponsam ad sponsum clamáre; Oleum effúsum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit, & ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolórem: lux, cibus, medicína. Vide idem nunc & de sponsi nómine. Lucet prædicátum, pascit recogitátum, invocátum lenit & ungit. Et percurrámus síngula. Unde putas in toto orbe tanta & tam súbita Fídei lux, nisi de prædicáto nómine Jesu? Nonne in hujus nóminis luce Deus nos vocávit in admirábile lumen suum, quibus illuminátis, & lúmine isto vidéntibus lumen, dicat mérito Paulus: Fuístis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino?

℟. Sperent in te qui novérunt nomen tuum: * Quóniam non dereliquísti quæréntes te Dñe.
℣. Exúrge Dómine, ádjuva nos, & líbera nos propter nomen tuum. Quóniam.

Lectio v.

HOc dénique nomen coram Régibus & Géntibus & filiis Israel portáre jussus est idem Apóstolus; & portábat nomen, tamquam lumen, & illuminábat pátriam, & clamábat ubíque; Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus. Et monstrábat ómnibus lucérnam super candelábrum annúntians in omni loco Jesum; & hunc

crucifixum. Quómodo lu
resplénduit, ac præstr
cunctórum intuéntium
los, quando de ore P
tamquam fulgur egrédi
claudi uníus corporáles
tas solidávit & bases,
tósque spirituáliter cæco
luminávit? Numquid
ignem sparsit, cum ait
nómine Jesu Christi Naz
surge & ámbula?

℟. Confiteámur nómini
magno, * Quoniam terr
& sanctum est.
℣. Hi in cúrribus, &
equis; nos autem in nó
Dómini Dei nostri invo
mus. Quóniam.

Lectio vi.

NEc tantum lux est nc
Jesu, sed est & ci
An non tóties confort
quóties recordáris?
æque mentem cogitántis
pínguat? Quid ita exerci
réparat sensus, virtútes r
rat, végetat mores bonc
que honéstos, castas f
affectiónes? Aridus est o
ánimæ cibus, si non ólec
infúnditur. Insípidus est
non hoc sale condítur
scribas, non sapit mihi,
légero ibi Jesum. Si dis
aut cónferas, non sapit
hi, nisi sonúerit ibi Je
Jesus mel in ore, in
melos, in corde júbilus.
est & medicína. Tristátu
quis nostrum? Véniat in
ejus Jesus, & inde sáli
os. Et ecce ad exórtum
minis lumen, núbilum c
di

redit serénum. Lábitur
n crimen? currit insu-
l láqueum mortis despe-
? Nonne, si ínvocet
ı vitæ, conféstim respi-
ad vitam?
téntur omnes, qui spe-
n te Dómine, in ætér-
xultábunt; & habitá-
eis, & gloriabúntur
omnes, * Qui díligunt
ı tuum. ℣. Dómine,
ıine vultus tui ambulá-
& in nómine tuo exul-
tota die. Qui.
Patri. Qui.
rtio Noctur. Antiphona.
te Dño, & benedícite
i ejus: annuntiáte de
diem salutáre ejus.
Secúndum nomen tuum
sic & laus tua in fines
justítia plena est déx-
ıa. *Aña.* Cantáte Deo,
ım dícite nómini ejus,
ícite ei, qui ascéndit
occásum: Dóminus no-
li.
férte Dómino glóriam
ıórem. ℟. Afférte Dó-
glóriam nómini ejus.
sancti Evangélii secún-
dum Lucam.
vii. *Cap. 2.b*
lo témpore: Postquam
summáti sunt dies octo,
umciderétur puer, vo-
est nomen ejus Jesus.
qua.
ıilia sancti Bernárdi
Abbátis.
1. de Circumcisione.
ignum & mirábile Sa-
craméntum! Circumci-
ditur puer & vocátur Jesus.
Quid sibi vult ista connéxio?
circumcísio nempe magis sal-
vándi, quam Salvatóris esse
vidétur: & Salvatórem cir-
cumcídere pótius decet, quam
circumcídi. Sed agnósce Me-
diatórem Dei & hóminum,
qui ab ipso nativitátis suæ
exórdio Divínis humána só-
ciat, ima summis. Náscitur ex
mulíere, sed cui fœcunditá-
tis fructus sic accédat, ut non
décidat flos virginitátis. Pan-
nis invólvitur: sed panni ipsi
Angélicis láudibus honorán-
tur. Abscónditur in præsé-
pio: sed próditur radiánte
stella de cælo. Sic & circum-
císio veritátem suscéptæ pro-
bat humanitátis & nomen,
quod est super omne nomen,
glóriam índicat majestátis.
Circumcíditur tamquam verus
Abrahæ filius: Jesus vocátur,
tamquam verus Fílius Dei.
℟. Tribulatiónem & dolórem
invéni: * Et nomen Dómini
invocávi.
℣. Turris fortíssima nomen
Dómini: in ipso sperávi, &
adjútus sum. Et nomen.

Lectio viii.

NEque enim ad instar
priórum meus iste Jesus
nomen vácuum aut ináne por-
tat. Non est in eo magni
nóminis umbra, sed véritas.
Cælitus síquidem índitum no-
men Evangelísta testátur,
quod vocátum est ab Angelo
priúsquam in útero concipe-
rétur. Et atténde verbi pro-
funditátem. Postquam natus
est

nómini ejus, allelúja.

Ad Sextam, Aña. Sic fuit.

Capitulum. Philip. 2.

IN nómine Jesu omne genu flectátur, cæléstium, terréstrium, & infernórum: & omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. *br.* Afférte Dómino glóriam & honórem, * Allelúja, allelúja. Afférte.

℣. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Allelúja, allel. Glória Patri. Afférte.

℣. Magnificáte Dóminum mecum, allelúja.

℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Júvenes, & vírgines.

Capitulum. Coloss. 3.

OMne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere,

Oratio. Deus, qui U

rum. *ut suprà.* 430.

Deinde fit commem.

ca secunda post Epiph.

Deficiénte vino, juss

impléri hydrias aqua,

vinum convérsa est,

℣. Dirigátur Dómine

mea. ℟. Sicut incén

conspéctu tuo.

Oratio.

OMnipotens sem

Deus, qui cælé

mul & terréna mode

supplicatiónes pópuli tu

ménter exáudi, &

tuam nostris concéde te

ribus. Per Dóminum.

DIE XIV. JANUAR

In festo S. Hilarii Epis. C

& Eccles. Doct. Semid

Aña. Sacérdos & Pó

℣. Amávit eum.

Oratio. Deus, qui pópul

[redacted]

[redacted]

...ntinópolim proféctus, ...rémum Fídei perículum ...vértit, tribus libéllis ...datis, audiéntiam Im...ris popóscit, ut de Fi...m adversáriis coram dis... Verum dum Ursácius ...lens Ariáni Epíscopi, Hilárius scriptis confu..., præséntis eruditiónem ...méscerent, Constántio ...nsérunt, ut spécie ho...s cum in suum Epísco...m restitúeret. Tunc Hi...m e prælio hæreticórum ...rtiéntem, ut inquit san...s Hierónymus, Galliárum ...lésia compléxa est: quem ... Episcopátum secútus est ...rtínus, qui póstea Turo...nsi præfuit Ecclésiæ: tan...nque illo doctóre profécit, ...antum ejus póstea sánctitas ...clarávit.

... Pósui adjutórium. lvii.

Lectio vi.

MAgna deínceps tranquillitáte Pictavórum Ecclésiam administrávit: Gallíámque univérsam addúxit, ut Arianórum impietátem condemnáret. Multos libros scripsit mira eruditióne: quos omnes sanctus Hierónymus ad Lætam, sine ulla erróris suspicióne legi posse testátur illis verbis: Hilárii libros inofénso decúrrat pede. Migrávit in cælum Idibus Januárii, Valentiniáno & Valénte Imperatóribus, anno post Christum natum trecentésimo sexagésimo nono.

... Iste est. lvii.

In

Capitul. Fratres, Christus humiliávit. 429.

℟. *br.* Sit nomen, Dómini benedíctum, * Allelúja, allelúja. Sit nomen Dómini.

℣. Ex hoc nunc & usque in sæculum. Allelúja, allel. Glória Patri. Sit nomen.

℣. Afférte Dómino glóriam & honórem, allelúja.

℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus, allelúja.

Ad Sextam, Aña. Sitívit.

Capitulum. *Philip. 2.*

IN nómine Jesu omne genu flectátur, cæléstium, terréstrium, & infernórum: & ómnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. *br.* Afférte Dómino glóriam & honórem, * Allelúja, allelúja. Afférte.

℣. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Allelúja, allel. Glória Patri. Afférte.

℣. Magnificáte Dóminum mecum, allelúja.

℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Júvenes, & vírgines.

Capitulum. *Coloss. 2.*

OMne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi fácite, grátias agéntes Deo & Patri per ipsum.

℟. *br.* Magnificáte Dóminum mecum, * Allelúja, allelúja. Magnificáte. ℣. Et exaltémus nomen ejus in idípsum, allelúja, allelúja.

Glória Patri. Magnificáte.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, allelúja.

℟. Qui fecit cælum & terram, allelúja.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona. Vocábis nomen ejus Jesum, ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum, allelúja.

Oratio. Deus, qui Unigénitum. *ut suprà.* 430.

Deinde fit commem. Dominica secunda post Epiph. Antiph. Deficiénte vino, jussit Jesus impléri hydrias aqua, quæ in vinum convérsa est, allelúja. ℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul & terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, & pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

DIE XIV. JANUARII.

In festo S. Hilarii Epic. Confess. & Eccles. Doct. Semidupl.

Aña. Sacérdos & Póntifex. ℣. Amávit eum.

Oratio. Deus, qui pópulo. lxv.

Si hoc Festum venerit in Dominica transfertur in primam diem non impeditam Festo ix. Lect. & commem. cum ix. Lect. S. Felicis fit in Dominica: quod & in similibus servatur.

Commem. S. Felicis Presbyt. & Martyr. Aña. Iste sanctus. ℣. Glória & honóre. xxi.

Ora-

[redacted]

Oratio.

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus, ut ad melíorem vitam, Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus quórum sollémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

In Hymnus mutatur tertius Versus.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Hilárius in Aquitánia nóbili génere natus, doctrína & eloquéntia exélluit, qui primum in matrimónio quasi mónachi vitam egit: deínde propter singuláres virtútes Pictavórum Epíscopus creátur, quod munus Episcopále sic gessit, ut a fidélibus summam laudem consequerétur. Quo témpore, cum terróribus, bonórum spoliatióne, exsílio & omni crudelitáte Constántius Imperátor Cathólicos vexáret, nisi ad Ariánas partes transírent, Hilárius tamquam firmíssimum murum se Ariánis oppónens, illórum furórem in se concitávit. Itaque multis petítus insídiis, tandem dolo Saturníni Arelaténsis Epíscopi de Synodo Biterrénsi in Phrygiam relegátus est: ubi & mórtuum suscitávit, & libros duódecim scripsit de Trinitáte contra Ariános.

℞. Invéni David. lvii.

Lectio v.

Quadriénnio post coácto Concílio ad Seléuciam Isáuriæ urbem, Hilárius adésse compúlsus est; ac deínde Constantinópolim proféctus, ubi extrémum Fidei perículum animadvértit, tribus libéllis públice datis, audiéntiam Imperatóris popóscit, ut de Fide cum adversáriis coram disputáret. Verum dum Ursácius & Valens Ariáni Epíscopi, quos Hilárius scriptis confutárat, præséntis eruditiónem pertiméscerent, Constántio persuasérunt, ut spécie honóris cum in suum Episcopátum restitúeret. Tunc Hilárium e prælio hæreticórum reverténtem, ut inquit sanctus Hierónymus, Galliárum Ecclésia compléxa est: quem ad Episcopátum secútus est Martínus, qui póstea Turonénsi præfuit Ecclésiæ: tantúmque illo doctóre profécit, quantum ejus póstea sánctitas declarávit.

℞. Pósui adjutórium. lvii.

Lectio vi.

Magna deínceps tranquillitáte Pictavórum Ecclésiam administrávit: Galliámque univérsam addúxit, ut Arianórum impietátem condemnáret. Multos libros scripsit mira eruditióne: quos omnes sanctus Hierónymus ad Lætam, sine ulla erróris suspicióne legi posse testátur illis verbis: Hilárii libros inoffénso decúrrat pede. Migrávit in cælum Idibus Januárii, Valentiniáno & Valénte Imperatóribus, anno post Christum natum trecentésimo sexagésimo nono.

℞. Iste est. lvii.

In

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 5. b*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuérit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matthæum. cap. 4. post init.

VOs estis sal terræ: quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolus sal terræ nuncupávit. Sed propríetas est quæréndá dictórum quam & Apostolórum officium, & ipsius salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ & ignis eleméntum, & hoc ex duóbus est unum. ¶ Hic ígitur in omnem usum humáni géneris effectus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspersus, impértit, & ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cæléstium prædicatóres, & æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes.

℟. Amávit eum. lxviii.

Lectio viii.

MErito ígitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora reservántes. ¶ Sed natúra salis
semper éadem est, nu
mutári umquam potest
rum quia conversióni
súbjacet, & solus be
qui usque ad finem i
nibus Dei opéribus pe
serit: ideo eos sal
nuncupátos monet in t
sibi potestátis virtúte
stere, ne infatuáti nih
liant: & ipsi, sensu a
sapóris amísso, vivificá
rúpta non possint, &
cti de Ecclésiæ pron
riis, cum his, quos
rint, pédibus incedé
proterántur.

℟. In médio Ecclésiæ.

Pro S. Felice Presbyt. &

Lectio ix

FElix Nolánus Présb
cum in idóla veh
rius inveherétur; ab i
libus várie vexátus, in c
rem conjícitur. Unde a
gelo nocte edúctus, q
jussus est Maximiánum
Epíscopum, qui cum
confectus desperáret se
posse supplícia persequér
se abdíderat in silvam.
cum Felix Deo duce p
nísset sanctum Epíscopu
mi jacéntem pene mó
vidét: quem recreátum
sublátum in húmeros
fidélem víduam reficié
curávit. Sed cum is s
idolórum cultóres impi
argúeret, facto in ipsum
petu, fúgiens in an
duórum paríetum inter
se occultávit. Qui á
cum repénte araneárum

lis pertéxtus visus esset, némini recéntis látebræ suspiciónem relíquit. Inde ígitur evádens Felix, in ædíbus piæ mulíeris tres menses látuit. Cum vero Dei Ecclésia requiéscere cœpísset, Nolam rédiens, multísque ibi vitæ exémplis, & doctrínæ præcéptis, miraculísque ad Christi Fidem convérsis, constánter étiam recusáto ejus urbis Episcopátu obdormívit in Dómino: sepultúsque est prope Nolam in loco, quem in Pincis appellábant.

Te Deum laudámus. 16.

Si hoc Festum contigerit transferri tunc secunda Lect. tertii Nocturn. dividatur in tres secundum ¶.

In Laudib. fit commem. S. Felicis Mart. Aña. Qui odit ánimam suam. ℣. Justus. xxx. *Oratio.* Concéde quæsumus *ut suprà.* 431.

Vesp. de seq. commem. praced. & sancti Mauri Abbatis.

DIE XV. JANUARII.

In festo sancti Pauli primi Eremitæ Confessoris.

Duplex.

In Hymno. Iste Conféssor. *mutatur tertius Versus.*

Oratio. Deus, qui nos beáti Pauli. lxx.

Et fit commem. sancti Hilarii Episcopi.

Deinde fit commem. S. Mauri Abbatis, Antiph. Euge serve bone. ℣. Justum. dedúxit. *Oratio.* Intercéssio. lxxix.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Pars Hiemalis.

In ii. Nocturno, Lectio iv.

PAulus, Eremitárum auctor & magíster, apud inferiórem Thebáidem natus, cum quíndecim esset annórum, orbátus paréntibus, declinándæ caussa persecutiónis Décii & Valeriáni, & Deo libérius inserviéndi, in Erémi spelúncam se cóntulit: ubi palma ei victum & vestítum præbénte, vixit ad centésimum & décimum tértium annum: quo témpore ab António nonagenário Dei admónitu invísitur. Quibus inter se, cum ántea non nossent, próprio nómine consalutántibus, & multa de regno Dei colloquéntibus, corvus, qui ántea semper Paulo dimidiátum panem attúlerat, íntegrum détulit.

℟. Honéstum fecit. lxxv.

Lectio v.

POst corvi discéssum, Eja, inquit Paulus, Dóminus nobis prándium misit, vere pius, vere misericors. Sexagínta jam anni sunt, cum accípio quotídie dimídii panis fragméntum: nunc ad advéntum tuum milítibus suis Christus duplicávit annónam. Quare cum gratiárum actióne ad fontem capiéntes cibum, ubi tantísper sunt recreáti, íterum grátiis de more Deo actis, noctem in Divínis láudibus consumpsérunt. Dilúculo Páulus de morte, quæ sibi instáret, ádmonens Antónium, hortátur, ut pallium, quod ab Athanásio ac-

 cé-

extensisque in altum mánibus Corpus exánime: quod pállio obvólvens, hymnósque & psalmos ex Christiána traditióne decántans, cum sárculum, quo terram fóderet, non habéret: duo leónes ex interióre erémo, rápido cursu ad beáti Senis Corpus ferúntur; ut fácile intelligerétur, eos quo modo póterant, plorátum édere: qui certátim terram pédibus effodiéntes, fóveam, quæ hóminem cómmode cáperet, effecérunt. Qui cum abiíssent, Antónius sanctum Corpus in eum locum íntulit, & injécta humo, túmulum ex Christiáno more compósuit. Túnicam vero Páuli, quam in sportæ modum ex palmæ fóliis ille sibi contexúerat, secum áuferens, eo vestítu diebus sollémnibus Paschæ & Pentecóstes, quoad vixit, usus est. ℟. Iste homo. lxxv.

In tertio Nocturno

fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo & fábrica ante celsitúdinem humiliátur, & fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi vestri. lxxviii.

Pro sancto Mauro Abbate.

Lectio ix.

MAurus nóbilis Románus, puer a Patre Eutychio Deo sub sancti Benedícti disciplína oblátus, brevi tantum Divína grátia profécit, ut ipsi magístro admiratióni esset, qui illum sæpe véluti reguláris observántiæ, & virtútum ómnium spécimen céteris discípulis ad imitándum proponébat. Cujus adhuc adolescéntis illud admirábilis obediéntiæ exémplum a sancto Gregório Papa commemorátur. Nam cum Plácidus Mónachus, in lacum prolápsus, aquárum ímpetu raperétur, sancti Patris jussu accúrrens Maurus, & super aquas incédens, sócium capíllis apprehénsum ad terram attráxit. Missus in Gálliam ab eódem sancto Benedícto, célebri Monastério extrúcto, cui annos quadragínta præfuit, monásticam disciplínam mirífice propagávit. Dénique sanctitáte & miráculis clarus, septuagenário major migrávit in cælum, anno salútis quingentésimo, sexagésimo quinto.

Te Deum laudámus. 16.

Si hoc Festum contingat transferri tunc pro nona Lectione dicatur. Quod est fastígium, *ut infra in festo S. Mathiæ Apostol. die xxiv. Februarii.*

In Laudibus pro commemor. S. Mauri Abbatis, Aña. Similábo eum. ℣. Amávit.

Oratio. Intercéssio. *ut supr.*

In ii. Vesperis fit commemor. de sancto Marcello.

DIE XVI. JANUARII.

In festo S. Marcelli Papæ & Martyr. Semiduplex.

Oratio.

PReces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: ut beáti Marcélli Mártyris tui, atque Pontíficis méritis adjuvémur, cujus passióne lætámur. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MArcéllus Románus a Constántio & Galério usque ad Maxéntium Pontificátum gessit. Cujus hortátu Lucína matróna Romána bonórum suórum Dei Ecclésiam fecit hærédem. Vigintiquínque títulos in Urbe instítuit, quasi diœcéses quasdam, & ad Baptísmum pœnitentiámque eórum, qui ex infidélibus Christiánam Religiónem suscíperent, & Mártyrum sepultúram. Quibus rebus ira incénsus Maxéntius, Marcéllo grávia supplícia minátur, nisi depósito Pontificátu idólis immoláret.

℟. Honéstum fecit. xxvi.

Lectio v.

QUi cum insánas hóminis voces neglíg[e]ret, misit eum in catábulum, ut bestiá-

 rum,

rum, quæ públice alebántur curam sustinéret. Ubi Marcéllus assiduis jejúniis & précibus novem menses vitam duxit: paróchias, quas præsens non póterat, visitans per epístolas. Inde ereptus a Clericis hospítio recípitur a beata Lucína: in cujus ædibus Ecclesiam dedicávit, quæ hodie titulo sancti Marcélli nominátur: in qua & Christiáni orábant, & ipse beátus Marcéllus prædicábat.

℟. Desidérium ánimæ. xxvi.

Lectio vi.

QUibus cógnitis, Maxéntius in eam Ecclésiam catábuli béstias transférri, & a Marcéllo custodíri jubet: ubi loci fœditáte, multísque ærúmnis afflíctus, obdormívit in Dómino. Cujus corpus in cœmetério Priscíllæ via Salária a beáta Lucína sepúltum est décimo séptimo Kaléndas Februárii. Sedit annos quinque, mensem unum, dies vigínti quinque. Scripsit Epístolam ad Epíscopos Antiochénæ provínciæ de primátu Románæ Ecclésiæ, quam caput Ecclesiárum appellándam demónstrat. Ubi étiam illud scriptum est, nullum Concílium jure celebrári, nisi ex auctoritáte Románi Pontíficis. Ordinávit mense Decémbri Romæ Presbyteros vigínti quinque, Diáconos duos, Epíscopos per divérsa loca vigínti unum.

℟. Stola jucunditátis. xxvii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Si quis vult post me venire. *de Communi unius Martyr.* xxix.

℟. viii. Dñe prævenísti. xxix.

Vespera de sancto Antonio Abbate cum commemoratione sancti Marcelli.

DIE XVII. JANUARII.

In festo S. Antonii Abbatis. Duplex.

Oratio. Intercéssio. lxx.

Deinde fit commemor. sancti Marcelli.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANtónius Ægyptius, nobílibus & Christiánis paréntibus natus, quibus adoléscens orbátus est, cum ingréssus Ecclésiam ex Evangélio audivísset: Si vis perféctus esse, vade, & vende ómnia, quæ habes, & da paupéribus, tamquam ea sibi dicta essent, sic Christo Dómino obtemperándum existimávit. Itaque, véndita re familiári; pecúniam omnem paupéribus distríbuit. Quibus solútus impediméntis, cæléstis vitæ genus in terris cólere instítuit. Sed cum in periculósum illud certámen descénderet ad Fidei præsídium, quo erat armátus; adhibéndum sibi putávit subsídium reliquárum, virtútum: quarum tanto stúdio incénsus fuit, ut quemcúmque vidéret áliqua virtútis laude excelléntem, illum imitári studéret.

℟. Honéstum fecit. lxxv.

Le-

Lectio v.

NIhil ígitur eo continéntius, nihil vigilántius erat. Patiéntia manſuetúdine miſericórdia, humilitáte, labóre, ac ſtúdio Divinárum Scripturárum ſuperábat omnes ab hæreticórum & ſchiſmaticórum hóminum, máxime Arianórum congréſſu & collóquio ſic abhorrébat, ut ne prope quidem ad eos accedéndum díceret. Humi jacébat, cum eum neſceſsárius ſomnus occupáſſet. Jejúnium autem ádeo cóluit, ut ſalem tantúmmodo ad panem adhibéret, ſitim aqua extíngueret: ſe ante ſolis occáſum cibo aut potu recreábat: ſæpe étiam bíduum cibo abſtinébat; ſæpíſſime in oratióne pernoctábat. Cum talis tantúſqus Dei miles evaſiſſet Antónius, ſanctíſſimum júvenem hoſtis humáni géneris váriis tentatiónibus aggréditur, quas ille jejúnio & oratióne vincébat. Nec vero fréquens de sátana triúmphus secúrum reddébat Antónium; qui diáboli innumerábiles artes nocéndi nóverat.

℟. Amávit eum. lxxv.

Lectio vi.

ITaque cóntulit ſe in vaſtíſſimam Ægypti ſolitúdinem ubi quotídie ad Chriſtiánam perfectiónem profíciens, dæmones (quorum tanto erant acrióres ímpetus, quanto Antónius ad reſiſténdum fórtior evadébat) ita contémpſit, ut illis exprobráret imbecillitátem: ac ſæpe diſcípulos ſuos éxcitans ad pugnándum contra diábolum, docénſque quibus armis vincerétur: Mihi crédite, dicébat, fratres, pertiméſcit sátanas piórum vigílias, oratiónes, jejúnia, voluntáriam paupertátem, miſericórdiam, & humilitátem, máxime vero ardéntem amórem in Chriſtum Dóminum, cujus único ſanctíſſimæ Crucis ſigno debilitátus aufúgit. Sic autem dæmónibus erat formidolóſus, ut multi per Ægyptum ab illis agitáti, invocáto nómine Antónii liberaréntur: tántaque erat ejus fama ſanctitátis, ut per lítteras ſe ejus oratiónibus Conſtantínus Magnus & filii commendárent. Qui aliquándo quintum & centéſimum annum agens, cum innumerábiles ſui inſtitúti imitatóres habéret, convocátis Mónachis, & ad perféctam Chriſtiánæ vitæ Régulam inſtrúctis, ſanctitáte & miráculis clarus migrávit in cælum décimo ſexto Kaléndas Februárii.

℟. Iſte homo. lxxv.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Sint lumbi veſtri. *de Communi Confeſſoris non Pontificis.* lxxvi.

Veſp. de ſeq. commem. S. Pauli, & præc. ac S. Priſcæ.

DIE XVIII. JANUARII.

In feſto Cathedræ ſancti Petri qua Romæ primum ſedit.

Duplex majus.

Ad Veſperas, Antiphona. Ecce ſacérdos. *cum reliquis de Communi Confeſſor. Pontif.*

Psalm. Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica & loco ultim. Psalm.* Laudáte Dóminum omnes gentes.

Capitul. Ecce Sacérdos. li.

Hymnus.

QUodcúmque in orbe néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in arce syderum:
Et quod resólvit hic potéstas trádita,
Erit solútum cæli in alto vértice:
In fine Mundi judicábis sæculum.
Patri perénne sit per ævum glória,
Tibíque laudes concinámus ínclytas,
Ætérne Nate, sit supérne Spíritus
Honor tibi decúsque: sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas per sæculum. Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnificat, Antiphona. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi, atque solvéndi Pontifícium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur: Qui vivis & regnas, cum Deo Patre.

Deinde fit commem. S. Pauli ante alias quascumque commemor. etiam Festi Duplicis, aut Dominicæ. Quod & servatur in commem. S. Petri, quæ fit in festis S. Pauli, Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis & Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. ℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso Mundo.

Oratio.

DEus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti; da nobis, quæsumus, ut cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Postea fit comm. S. Antonii.

Postremo fit commemor. sanctæ Priscæ Virginis & Martyr. Ana. Veni sponsa Christi. ℣. Spécie tua. lxxxvii.

Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beátæ Priscæ Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus; & ánnua sollemnitáte lætémur, & tantæ fidei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: * Tibi trádidit Deus claves regni cælórum. *Psalm.* Veníte. 2.

Hymnus. Quodcúmque. *ut supra in Vesperis.*

In primo Nocturno, Antiph. Beátus vir. *cum aliis Anis Psalmis, & ℣. de Communi Confessoris Pontificis.* lii.

[redacted]

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. *Cap.* 1.

PEtrus Apóstolus Jesu Christi eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ & Bithyniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam & aspersiónem sánguinis Jesu Christi, Grátia vobis & pax multiplicétur. Benedíctus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, & incontaminátam, & immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam reveléri in témpore novíssimo.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, & super plebem meam príncipem te constítui, * Et claves regni cælórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cælis. Et.

Lectio ii.

IN quo exultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem & glóriam & honórem, in revelatióne Jesu Christi; quem cum non vidéritis, dilígitis; in quem nunc quoque non vidéntes créditis; credéntes autem exultábitis lætítia inenarrábili & glorificáta, reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine tu nosti, quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et.

Lectio iii.

DE qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas, quæ in Christo sunt passiónes, & posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, & portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis, & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum, & in cælis. Et tibi.

Glória Patri. Et tibi.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ. *Serm. 1. de SS. Apostol. Petro & Paulo, ante medium.*

Lectio iv.

CUm duódecim Apóstoli, accépta per Spíritum Sanctum ómnium locutióne linguárum, imbuéndum Evangélio mundum, distribútis sibi terrárum pártibus, suscepíssent, beatíssimus Petrus princeps Apostólici órdinis ad Arcem Románi destinátur impérii, ut lux veritátis, quæ in ómnium géntium revelabátur salútem, efficácius se ab ipso cápite per totum mundi corpus effúnderet. Cujus autem natiónis hómines in hac tunc urbe non essent? aut quæ usquam gentes ignorárent, quod Roma didicísset?

℟. Tu es pastor óvium princeps Apostolórum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cælis. Et.

Lectio v.

HIc conculcándæ philosophíæ opiniónes, hic dissolvéndæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes, hic confutándi dæmonum cultus, hic ómnium sacrilegiórum impíetas destruénda, ubi diligentíssima superstitióne habebátur colléctum, quidquid usquam fúerat vanis erróribus institútum. Ad hanc ergo urbem tu beatíssime Petre Apóstole veníre non métuis, & consórte glóriæ tuæ Paulo Apóstolo, aliárum adhuc Ecclesiárum ordinatiónibus occupáto, silvam istam freméntium bestiárum, & turbulentíssimæ profunditátis Oceánum, constántior, quam cum supra mare graderéris, ingréderis.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos.

℣. Caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Et tu.

Lectio vi.

JAm pópulos, qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras: jam Antiochénam Ecclésiam, ubi primum Christiáni nóminis dígnitas est orta, fundáveras; jam Pontum, Galátiam, Cappadóciam, Asiam atque Bithyniam légibus Evangélicæ prædicatiónis impléveras: nec aut dúbius de provéctu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophæum crucis Christi Románis árcibus inferébas: quo te divínis præordinatiónibus anteíbant & honor potestátis & glória passiónis.

℟. Petre amas me? Tu scis Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas.

℣. Simon Joánnis díligis me plus his? Tu scis Dómine, quia amo te. Pasce.

Glória Patri. Pasce.

In

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 16. b*

IN illo témpore: Venit Jeſus in partes Cæſareæ Philíppi, & interrogábat diſcípulos ſuos, dicens, Quem dicunt hómines eſſe Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíſcopi.

Comment. in Matth. c. 16. poſt initium.

DOminus a diſcípulis requírit, quem ſe hómines eſſe dícerent, & adjécit hóminis filium. Hæc enim confeſſiónis tenénda rátio eſt, ut ſicut Dei Fílium, ita & filium hóminis meminérimus, qui álterum ſine áltero nihil ſpei tríbuit ad ſalútem. Editis ítaque, quæ divérſæ de eo erant, hóminum opiniónibus, quid de ſe ipſi séntiant, quærit. Petrus reſpóndit: Tu es Chriſtus Fílius Dei vivi. Sed Petrus conditiónes propoſitiónis expénderit. Dóminus enim díxerat: Quem me hómines eſſe dicunt, filium hóminis? Et certe filium hóminis contemplátio córporis præferébat. Sed addéndo: Quem me eſſe dicunt, ſignificávit, præter id, quod in ſe videbátur, eſſe áliud ſentiéndum: erat enim hóminis filius. Quod ígitur de ſe opinándi judícium deſiderábat? Non illud arbitrámur, quod de ſe ipſe conféſſus eſt: ſed occúltum erat, de quo quærebátur, in quod ſe credéntium fides debébat exténdere.

℟. Quem dicunt hómines eſſe filium hóminis? dixit Jeſus diſcípulis ſuis. Reſpóndens Petrus, dixit: Tu es Chriſtus Fílius Dei vivi: * Et ego dico tibi quia tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam.
℣. Beátus es Simon Bar-Jóna, quia caro & ſanguis non revelávit tibi, ſed Pater meus, qui eſt in cælis. Et ego.

Si feſtum Cathedræ transferri contigerit, & illa die non occurrat Feſtum ſimplex habens Lect. propriam, tunc ex viii. Lection. fiat viii. & ix. octava debet terminari ibi, primus agnóſceret; *nona vero debet incipi.* O in nuncupatióne &c. *quæ denotantur per* ¶. *Lectio viii.*

ET dignum plane conféſſio Petri præmium conſecúta eſt: quia Dei Fílium in hómine vidíſſet. Beátus hic eſt, qui ultra humánum óculos intendíſſe, & vidíſſe laudátus eſt; non id, quod ex carne & sánguine erat, cóntuens, ſed Dei Fílium cæléſtis Patris revelatióne conſpíciens: dignúſque judicátus, qui quod in Chriſto Dei eſſet, primus agnóſceret. ¶ O in nuncupatióne novi nóminis felix Eccléſiæ fundaméntum, dígnaque ædificatióne illíus petra, quæ inférnas leges, & tártari portas, & ómnia mortis cláuſtra diſſólveret! O beátus cæli Já-

nitor, cujus arbítrio claves ætérni áditus tradúntur, cujus terréstre judícium præjudicáta auctóritas sit in cælo! ut quæ in terris, aut ligáta sint aut solúta, statúti ejúsdem conditiónem obtíneant & in cælo.

℟. Elégit te Dóminus sacerdótem sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiam laudis.

℣. Immola Deo sacrificium laudis, & redde Altíssimo vota tua. Hóstiam.

Glória Patri. Hóstiam.

Pro S. Prisca Virgine & Mart.

Lectio ix.

PRisca, nóbilis virgo Romána, trédecim annos nata, Cláudio Imperatóre, Christiánæ Fídei accusáta, ejúsdem jussu ducta ad Apóllinis templum, ut idólis immoláret, cum rem detestarétur, cólaphis cæsa, in cárcerem tráditur, atque inde emíssa, cum in fidei constántia perseveráret, afflícta verbéribus, ferventíque ádipe delibúta, rursus in cárcerem inclúditur. Post tríduum in amphitheátrum prodúcta, leóni objícitur: qui suæ feritátis oblítus, humíliter se ad ejus pedes abjécit. Quæ póstea in ergástulo tríduum inédia afflícta, in equúleo suspénditur, & úngulis férreis excarnificáta, in rogum injícitur, unde étiam mirabíliter evásit incólumis. Dénique extra Urbem cápite abscísso, Virginitátis palmam Martyrii coróna cumulávit, Cujus corpus via Ostiénsi, décimo ab Urbe milliário, a Christiánis decimoquínto Kaléndas Februárii sepelítur.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona, & Capitul. de Communi Confess. Pontificis. *Hymnus.*

BEáte Pastor Petre, clemens áccipe.
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita,
Aperíre terris cælum, apértum cláudere.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte quæ gubérnat ómnia
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Exáltent eum in Ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Benedictus, Antiphona. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cælis, dicit Dóminus Simóni Petro. *Oratio.*

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Dein-

ſr commemor. ſancti
ſuprà. 438.
Priſcæ, Antiphona.
regnum cælórum.
eſt grátia. xcviii.
' *ſupra in Veſper.*
: *omnia dicuntur de*
Confeſſ. Pontif. præ-
rem.
r. *Antiphona, Pſal-*
ipit. ut in ii. Veſp.
:*ni Confeſſ. Pontif.*
eum Dóminus ſa-
ſibi. ℞. Ad ſacri-
ei hóſtiam laudis.
ificat, Antiphona.
ſummus Póntifex,
)n métuit, ſed ad
egna glorióſus mi-
)*ratio.* Deus, qui
ro. 442.
cómmem. S. Pauli,
'n primis Veſperis.
fit commem. S. Ca-
& Martyr.
Oratio.
qui ad illuſtrándam
éſiam tuam beátum
Regem Martyrii pal-
rióſis miráculis de-
;nátus es: concéde
ut ſicut ipſe Domi.
nis imitátor fuit, ita
is veſtígia gradién-
ıdia ſempitérna per-
:reámur. Per eúm-
inum noſtrum.
: *commem. SS. Marii*
Mart. Aña. Iſtórum
℣. Lætámini. xxxvi.
Oratio.
Dómine pópulum
, cum Sanctórum
ıtrocínio ſupplicán-

tem: ut & temporális vitæ nos tríbuas pace gaudére, & ætérnæ reperíre ſubsídium. Per Dóminum.

In feſto S. Canuti Regis & Martyris. Semidupl. ad libitum.

Si venerit in Dominica, aut in die infra Oct. omittitur, cum non ſit transferendum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

CAnútus quartus, Suenónis Eſthrítii Danórum regis filius, fide, pietáte, & morum honeſtáte conſpícuus, exímiæ ſanctitátis a téneris annis ſpécimen dedit. Patérnum ſceptrum ſumma ómnium acclamatióne adéptus, Religióni promovéndæ ſédulo incúmbere, Eccléſias redítibus augére, & pretióſa ſupelléctili ornáre cœpit. Tum zelo propagándæ Fídei ſuccénſus, bárbara regna juſto certámine aggréſſus, devíctis ſubditáſque natiónes Chriſtiánæ legi ſubjugávit. Victóriis autem plúrimis glorióſus, & divítiis auctus, regále diadéma ad Chriſti crucifixi pedes abjécit, ſe & regnum illi ſubjiciens, qui Rex regum eſt, & dóminus dominántium. Corpus ſuum jejúniis, cilíciis, & flagéllis caſtigávit. In oratióne & contemplatióne aſsíduus, erga páuperes profúſus: erga omnes benéficus ſemper fuit: nec umquam a juſtítiæ divínæque Legis ſémitis deflexit.

℞. Honéſtum fecit. xxvi.

Lectio v.

HIs, aliisque virtútibus imbútus, ad suprémum perfectiónis ápicem sanctus Rex properábat. Accidit autem, ut Angliæ regnum a Wilhélmo Normannórum Duce, formidábili exércitu invaderétur: Angli vero Danórum opem implorántibus, cum succúrrere Rex decrevísset, belli expeditiónem Oláo fratri commísit. Qui regnándi cupiditáte illéctus, arma vertit in Regis perníciem, milítibus & pópulo contra illum concitátis. Nec defuérunt rebellióni foménta. Cum enim Rex (éditis légibus) décimas Ecclésiis solvi, Dei & Ecclésiæ præcépta servári, transgressóres puníri sanxísset, pleríque pervérsi ac sceleráti hómines exacerbáti, primum quidem tumultuári, tum plebem commovére, ac tandem sanctíssimo Regi necem molíri cœpérunt.

℟. Desidérium ánimæ. xxvi.

Lectio vi.

SCiens ígitur Rex, futurórum præscius, mortem sibi propter justítiam imminére, ea prænuntiáta, ad Ecclésiam sancti Albáni Mártyris Othóniæ, tamquam ad locum certáminis, proféctus est, & Sacraméntis munítus, agónem suum Dómino commendábat. Mox ibi adveniens conjuratórum multitúdo, Ecclésiæ ignem admovére, fores confríngere, & in eum irrúmpere tentárunt. Quod cum perfícere non possent, ad fenéstras accedéntes, saxa & sagíttas in sanctum Regem, flexis génibus pro inimícis orántem, magno ímpetu jaculári non cessárunt, donec lápidum & telórum íctibus, ac tandem láncea confóssus, gloriósso martyrio, ante altáre exténsis bráchiis procúmbens, coronátus est, sedénte in Apostólico throno Gregório séptimo. Multis póstea miráculis mártyrem suum illustrávit Deus: nam gravi penúria, & divérsis calamitátibus oppréssa Dania, patráti sacrilégii pœnas luit. Plures étiam váriis languóribus afflícti, ad ejus túmulum remédium & incolumitátem consecúti sunt. Cumque Regína sacrum ejus corpus noctu clam surrípere, & álio transférre conarétur, emísso cælitus ingénti splendóre pertérrita, a propósito cessávit.

℟. Stola jucunditátis. xxvii.

In iii. Nocturn. Homilia in Evang. Si quis vult, *de Comm. unius Martyr.* xxxiii.

Pro SS. Mario & sociis Martyribus. Lectio ix.

MArius Persa, nóbili loco natus, cum Martha cónjuge pari nobilitáte, & duóbus fíliis Audíface & Abachum, Romam venit Cláudio Imperatóre, ut mártyrum sepúlcra venerarétur. Ibi Christiános in víncula conjéctos fovébant & ópera ac facultátibus suis sustentábant, & Sanctórum córpora sepeliébant.

[redacted]

bant. Quamobrem compre-hénsi omnes, cum nec impiórum minis, nec terróre commoveréntur ut diis sacrificárent: primum fústibus debilitáti, deínde fúnibus attrácti, tum admótis candéntibus láminis combústi, & úngulis férreis excarnificáti sunt. Postrémo præcísis mánibus, & ad collum alligátis, ducti per mediam Urbem, via Cornélia ad tértium décimum ab Urbe milliárium, in eo loco, qui Nymphe dicebátur, necántur: ac primum Martha, quæ virum ac filios ad supplícia pro Jesu Christi fide constánter perferénda veheménter húerat cohortáta; mox céteris in eádem arenária cervíces abscindúntur, eorúmque córpora conjiciúntur in ignem. Quæ semiústa, Felícitas, matróna Romána nóbilis, colligénda & in suo prædio sepeliénda curávit.

Te Deum laudámus. 16.

In Laud. fit comm. SS. Marii & socior. Martyr. Antiphona. Vestri capilli. ℣. Exultábunt Sancti. xlvii.

Oratio. Exáudi Dñe. 443.

Vesp. de seq. commem. præc.

DIE XX. JANUARII.

In festo SS. Fabiani & Sebastiani Mart. Dupl. Oratio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beatórum Mártyrum tuórum Fabiáni & Sebastiáni intercéssio glorióſa nos prótegat. Per Dóminum.

Et fit comm. S. Canuti Mart. In i. Noct. Lect. de Scr. occurr. In ii. Nocturno. Lectio iv.

FAbiánus Románus, a Maximíno usque ad Décium regens Ecclésiam, septem Diáconis regiónes divísit, qui páuperum curam habérent. Tótidem Subdiáconos creavit, qui res gestas Mártyrum a septem Notáriis scriptas collígerent. Idem státuit, ut quotánnis Feria quinta in Cœna Dómini, vétere combústo, Chrisma renovarétur. Denique decimotértio Kaléndas Februárii in persecutióne Décii Martyrio coronátus, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur, cum sedísset annos quíndecim, dies quátuor. Hic fecit ordinatiónes quinque mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros vigínti duos, Diáconos septem, Epíscopos per divérsa loca úndecim.

℟. Sancti tui. xlii.

Lectio v.

SEbastiánus ex patre Narbonénsi, matre Mediolanénsi natus, ob géneris nobilitátem & virtútem Diocletiáno carus fuit. Dux primæ cohórtis, Christiános, quorum fidem clam colébat, ópera & facultátibus adjuvábat: & qui ex eis tormentórum vim reformidáre videbántur, cohortatióne sic confirmábat, ut pro Jesu Christo multi se ultro tortóribus offérrent. In illis fuére Marcus & Marcelliánus fratres, qui Romæ in custódia erant apud Nicóstra-

ſtratum, cujus uxor Zoe vocem, quam amíſerat, Sebaſtiáni oratióne recuperávit. Quibus Diocletiáno delátis, Sebaſtiánum accérſit, & veheméntius objurgátum, ómnibus artifíciis a Chriſti Fide conátur avértere. Sed cum nihil nec pollicéndo nec terréndo proficeret, ad palum alligátum ſagíttis configi jubet. ℟. Vérbera. xlii.

Lectio vi.

QUem ómnium opinióne mórtuum, noctu ſancta múlier Iréne ſepeliéndi grátia juſſit auférri; ſed vivum repértum, domi ſuæ curávit. Itaque paullo poſt confirmáta valetúdine, Diocletiáno óbviam factus, ejus impietátem libérius accuſávit. Cujus aſpéctu cum ille primum obſtupuíſſet, quod mórtuum créderet, rei novitáte, & acri Sebaſtiáni reprehenſióne excandéſcens, eum tándiu virgis cædi imperávit, donec ánimam Deo rédderet. Ejus corpus in cloácam dejéctum; Lucína a Sebaſtiáno in ſomnis admónita, ubi eſſet, & quo loco humári vellet, ad Catacúmbas ſepelívit, ubi ſancti Sebaſtiáni nómine célebris Eccléſia eſt ædificáta.

℟. Tamquam aurum. xlii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Deſcéndens Jeſus de monte. *de Communi plurimorum Martyr.* xlix.

In ſecundis Veſp. a Capitulo fit de S. Agnete cum commemor. præced.

DIE XXI. JANUARII.

In feſto S. Agnetis Virgin. & Martyr. Duplex.

Quando hoc Feſtum transfertur, & ejus Veſper. erunt integra, tunc ad Veſp. Antiph. Ingréſſa Agnes. *cum reliquis de Laudib. Pſalm.* Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica, & loco ult. Pſalm.* Laudáte Dñm omnes Gentes.

Capitulum. *Eccli. 51. b*

COnfitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberáſti corpus meum a perditióne.

Hymnus.

JEſu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ ſola virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponſus decórus glória,
Sponsíſque reddens prǽmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Poſt te canéntes curſitant,
Hymnóſque dulces pérſonant.
Te deprecámur ſúpplices,
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcíre prorſus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto ſimul Paráclito,
In ſæculórum ſǽcula.
Amen.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, proſpere procéde, & regna.

Ad

Ad Magnificat, Antiphona. Beáta Agnes in médio flammárum expánsis mánibus orábat: Te déprecor omnípotens, adoránde, colénde, Pater metuénde, quia per sanctum Fílium tuum, evási minas sacrílegi tyránni, & carnis spurcítias immaculáto calle transívi; & ecce vénio ad te, quem amávi, quem quæsívi, quem semper optávi.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: concéde propítius; ut qui beátæ Agnétis vírginis & mártyris tuæ sollémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dñm.

Deinde fit comm. SS. Martyr. Fabiani & Sebastiani.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Vírginum Dóminum. *Hymnus.* Vírginis Proles. *de Communi Virginum.*

In primo Nocturno, Antiph. Discéde a me pábulum mortis, quia jam ab álio amatóre prævénta sum.

Psalm. Beátus vir. lxx.

Añа. Déxteram meam & collum meum cinxit lapídibus pretiósis, trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas.

Psal. Quare fremuérunt. lxx.

Añа. Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam.

Psalm. Dómine, quid. lxxi.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, & regna.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap. 51.*

Confitébor tibi, Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, & a lábiis operántium mendácium, & in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me, a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, & a lingua coinquináta, & a verbo mendácii, a rege iníquo & a lingua injústa.

℟. Diem festum sacratíssimæ Vírginis celebrémus: quáliter passa sit beáta Agnes ad memóriam revocémus: tértio décimo ætátis suæ anno mortem pérdidit, & vitam invénit: * Quia solum vitæ diléxit auctórem. ℣. Infántia quidem computabátur in annis, sed erat senéctus mentis imménsa. Quia.

Lectio ii.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, & vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret. Re-

ſpíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. Memoráta ſum misericórdiæ tuæ, Dómine, & operatiónis tuæ, quæ a ſæculo ſunt. Quóniam éruis ſuſtinéntes te Dómine, & líberas eos de mánibus Géntium.

℟. Déxteram meam & collum meum cinxit lapídibus pretióſis, trádidit áuribus meis inæſtimábiles margarítas: * Et circúmdedit me vernántibus atque coruſcántibus gemmis. ℣. Póſuit ſignum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam. Et.

Lectio iii.

EXaltáſti ſuper terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta ſum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore ſuperbórum ſine adjutório. Laudábo nomen tuum aſsídue, & collaudábo illud in confeſſióne, & exaudíta eſt orátio mea. Et liberáſti me de perditióne, & eripuíſti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℟. Amo Chriſtum, in cujus thálamum introíbo, cujus mater virgo eſt, cujus pater féminam neſcit, cujus mihi órgana modulátis vócibus cantant; * Quem cum amávero, caſta ſum; cum tetígero, munda ſum; cum accépero virgo ſum. ℣. Annúlo fídei ſuæ ſubarrhávit me, & imménſis monílibus ornávit me. Quem. Glória Patri. Quem.

In ſecundo Nocturno, Antiph. Induit me Dóminus cyclade auro texta, & imménſis monílibus ornávit me.

Pſam. Cum invocárem. lxiii.

Aña. Mel & lac ex ejus ore ſuſcépi, & ſanguis ejus ornávit genas meas.

Pſalm. Verba mea. lxxiii.

Aña. Ipſi ſoli ſervo fidem, ipſi me tota devotióne commítto. *Pſalm.* Dómine Dóminus noſter. lxxiv.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ex libro S. Ambróſii Epiſcopi de Virgínibus.

Lib. 1. poſt init. *Lectio iv.*

HOdie natális eſt vírginis, integritátem ſequámur. Natális eſt mártyris, hóſtias immolémus. Natális eſt ſanctæ Agnétis, miréntur viri, non deſpérent párvuli, ſtupeant nuptæ, imiténtur innúptæ. Sed quid dignum ea loqui póſſumus, cujus ne nomen quidem vácuum laudis eſt? Devótio ſupra ætátem, virtus ſupra natúram: ut mihi videátur non hóminis habuíſſe nomen, ſed oráculum mártyris, quod indicávit quid eſſet futúra. Nomen vírginis títulus eſt pudóris. Appellábo mártyrem, prædicávi ſatis. Prolíxa laudátio eſt, quæ non quæritur, ſed tenétur. Nemo eſt laudabílior, quam qui ab ómnibus laudári poteſt. Quot hó-

:, tot præcónes, qui
m prædicant, dum
ır.
it me Dóminus vesti
ilútis, & induménto
circúmdedit me, * E-
n sponsam decorávit
ına. ℣. Trádidit áu-
is inæstimábiles mar-
circúmdedit me ver-
; atque coruscántibus
. Et tamquam.

Lectio v.

: trédecim annórum
irtyrium fecísse trádi-
ıo detestabílior cru-
quæ nec minúsculæ
ætáti; immo magna
, quæ etiam ab illa
ium invénit ætáte.
n illo corpúsculo vúl-
ıs? Et quæ non hábuit
um recíperet, hábuit
ım vínceret. Hæc in-
ntas carnificum im-
nanus, hæc stridén-
vibus immóbilis trá-
atenárum, tunc fu-
ucróni mílitis totum
orpus, mori adhuc
sed paráta: vel si ad
ita raperétur, ténde-
o inter ignes manus,
ipsis sacrílegis focis
n Dómini signáre vi-
unc ferrátis colla ma-
ımbas insérere néxi-
i nullus tam tenúia
póterat nexus inclú-
lo vum martyrii ge-
ıdum idónea pœnæ.
ıatúra victóriæ: cer-
:illis, fácilis coroná-
ıstérium virtútis im-

plévit, quæ præjudicium ve-
hébat ætátis.

℟. Mel & lac ex ejus ore sus-
cépi: * Et sanguis ejus or-
návit genas meas.
℣. Osténdit mihi thesáuros
incomparábiles, quos mihi se
datúrum reprómisit. Et.

Lectio vi.

Non sic ad thálamum nu-
pta properáret, ut ad
supplícii locum, læta succéssu
gradu festína Virgo procéssit.
Flere omnes, ipsa sine fletu:
Mirári plerísque, quod tam
fácile vitæ suæ pródiga,
quam nondum háuserat, jam
quasi perfúncta donáret. Stu-
pére univérsi, quod jam di-
vinitátis testis exísteret, quæ
adhuc árbitra sui per ætátem
esse non posset. Quanto tér-
róre égit cárnifex ut time-
rétur, quantis blandítiis,
ut suadéret, quantórum vó-
ta, ut sibi ad núptias prove-
níret? At illa: Et hæc spon-
si injúria est, inquit, expe-
ctáre placitúram. Qui me
sibi prior elégit, accípiet:
quid percússor moráris? Pé-
reat corpus, quod amári po-
test óculis, quibus nolo. Ste-
tit, orávit, cervícem inflé-
xit. Cérneres trepidáre car-
níficem, quasi ipse addíctus
fuísset, trémere percussóris
déxteram; pallére ora alié-
no timéntis perículo, cum
puélla non timéret suo. Ha-
bétis ígitur in una hóstia du-
plex martyrium, pudóris &
religiónis. Et virgo permán-
sit, & martyrium obtínuit.

℟. jam

In primo Nocturno, Lectiones de Script. occurrente.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

VIncéntius, Oſcæ in Hiſpánia citerióre natus, a prima ætáte ſtúdiis déditus, ſacras Litteras a Valério Cæſarauguſtáno Epíſcopo didícit: cujus étiam partes ſuſcépit prædicándi Evangélium, quod Epíſcopus, propter linguæ impediméntum, prædicatiónis officio fungi non póterat. Ea re ad Daciánum provínciæ a Diocletiáno & Maximiáno præpóſitum, deláta, Vincéntius Cæſarauguſtæ comprehénditur, & vinctus ad Daciánum Valéntiam addúcitur. Ubi verbéribus & equúleo tortus, multis præséntibus, cum nulla aut tormentórum vi, aut acerbitáte vel lenitáte verbórum, a propóſito deterréri poſſet, in cratícula impóſitus, prunis ardéntibus ſuppóſitis, ac férreis únguibus excarnificátus, candentibúſque láminis exúſtus, iterum dúcitur in cárcerem ſtratum teſtáceis fragméntis, ut ejus nudum corpus, ſomno oppréſſum, a ſubjéctis étiam teſtárum acúleis torquerétur.

℟. Sancti tui Dómine. xlii.

Lectio v.

VErum, illo in tenebricóſa inclúſo cuſtódia, clariſſimus ſplendor obórtus totum cárcerem illuſtrávit: quæ lux cum ſumma admiratióne omnes, qui áderant, affeciſſet: res a cuſtóde cár-
ceris ad Daciánum
Qui edúctum in mo
ra cóllocat, & q
iátibus in ſuam ſ
ráhere non póterat
perdúcere conátur.
victus Vincéntii án
Chriſti fide ſpeque
vicit ómnia: & ign
tortórum immanitát
ta victor ad cæléſte
rii corónam advolá
décimo Kaléndas F
Cujus corpus, cum
eſſet inhumátum,
a volúcribus & a l
guibus, roſtro, ali
liter defendit. Qu
gnita, Daciánus ill
tum mare demérg
ſed inde étiam diví
ctum ad littus,
ſepéliunt.

℟. Vérbera carníficu

Lectio vi.

ANaſtáſius Perſa
chus, Heracli
tóre, cum ſanctam Jer
rum terram viſitáſſet
ſaréam Palæſtínæ pr
Religióne vincula &
conſtánter perpéſſus
a Perſis ob eámdem
váriis cruciátibus aff
rege Chóſroa, una
tuagínta áliis Chriſti
cúri percútitur. Cu
quiæ primum Jero
ad monaſtérium, in
náſticam vitam proféſ
deínde Romam delát
locátæ ſunt in Mo
ad Aquas Sálvias.

℟. Tamquam aurum.

[redacted]

In iii. Noct. Homil. in Evang. Cum audiéritis prælia, *de Communi plurim. Mart.* xlv. *Vesp. a Capitulo de sancto Raymundo, Commem. praced. & S. Emerentianæ.*

DIE XXIII. JANUARII.

In festo S. Raymundi de Peñafort Conf. Semid.

In Hymn. mutatur iii. versus.

Oratio.

DEus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ Sacraménti insígnem minístrum elegísti, & per maris undas mirabíliter traduxísti: concéde, ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, & ad ætérnæ salútis portum perveníre valeámus. Per Dóminum.

Deinde fit commem. SS. Vincentii & Anastasii Martyr.

Postea S. Emerentianæ Virg. & Martyr. Aña. Veni sponsa. ℣. Spécie tua.

Oratio. Indulgéntiam. *ut in Communi Virg.* lxxxvii.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

BEátus Raymúndus Barcinonénsis ex nóbili família de Peñafort, Christiánæ Religiónis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus exímii ánimi, & córporis índole magnum áliquid porténdere visus est. Nam adoléscens humanióres lítteras in pátria proféssus, Bonóniam se cóntulit, ubi pietátis offíciis, ac Pontifício Civilíque juri sédulo incúmbens, & doctóris láurea insignítus, ibídem sacros Cánones magna cum hóminum admiratióne est interpretátus. Ejus virtútum fama percrebrescénte, Berengárius Barcinonénsis Epíscopus, cum Roma suam ad Ecclésiam redíret, eum conveniéndi caussa Bonóniam iter instítuit, & tandem summis précibus, ut secum in patriam reverterétur, obtínuit. Mox ejúsdem Ecclésiæ Canonicátu & Præpositúra ornátus, univérso Clero & Pópulo, integritáte, modéstia, doctrína, & morum suavitáte præfúlsit, ac Deiparæ Vírginis, quam singulári pietátis afféctu venerabátur, honórem & cultum semper pro víribus auxit.

℟. Honéstum fecit. lxxii.

Lectio v.

ANnum círciter quintum supra quadragésimum agens, in Ordine Fratrum Prædicatórum, sollémni emíssa professióne, ut novus miles in omni virtútum génere, sed præcípue in charitáte erga egénos, & máxime captívos ab infidélibus deténtos, se exércuit. Unde cum ejus hortátu sanctus Petrus Noláscus (cujus ipse Confessiónes audiébat) suas opes piíssimo huic óperi confércet, tum eídem, tum beáto Raymúndo & Jacóbo Primo Aragóniæ Regi appárens beatíssima Virgo, gratíssimum sibi & Unigénito Fílio suo fore dixit, si in suum honórem instituerétur Ordo Religiosórum, quibus

capti-

captívos ex infidélium tyránnide liberándi cura incúmberet. Quare collátis inter se consíliis, Ordinem beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis Captivórum fundavérunt: cui beátus Raymúndus certas vivéndi leges præscrípsit ad ejúsdem Ordinis vocatiónem accommodatíssimas; quarum approbatiónem áliquot post annos a Gregório nono impetrávit, & dictum sanctum Petrum primum generálem Ordinis Magístrum suis ipse mánibus hábitu eódem indútum creávit. ℟. Amávit. lxxv.

Lectio vi.

AB eódem Gregório Romam accersítus & Capelláni ac Pœnitentiárii & Confessárii sui múnere decorátus, ejúsdem jussu, Romanórum Pontíficum Decréta, in divérsis Concíliis & Epístolis sparsa, in unum Decretálium volúmen redégit. Archiepiscopátum Tarraconénsem ab ipso Pontífice sibi oblátum constantíssime recusávit. Et totíus Ordinis Prædicatórum generále Magistérium, quod, per biénnium sanctíssime administráverat, sponte dimísit. Jacóbo Aragóniæ Regi sacræ Inquisitiónis Officii suis in Regnis instituéndi auctor fuit. Multa patrávit mirácula, inter quæ illud claríssimum, quod ex ínsula Baleári majóri Barcinónem reversúrus, strato super aquas pállio, centum sexagínta milliária sex horis confécerit, & suum cœnóbium jánuis clausis fúerit ingréssus. Tandem prope centenárius virtútibus & méritis cumulátus, obdormívit in Dómino anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto, quem Clemens octávus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit. lxxv.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Sint lumbi vestri. *ut in Communi.* lxxvii.

Pro S. Emerentiana Virgine & Martyre. *Lectio ix.*

EMerentiána virgo Romána, collactánea beátæ Agnétis, adhuc catechúmena, fide & charitáte flagrans furéntes in Christiános idolórum cultóres cum veheméntius accusáret, a concitáta multitúdine lapídibus óbruta est. Quæ in cruciátibus orans ad sepúlcrum sanctæ Agnétis, próprio sánguine, quem pro Christo constánter effúdit, baptizáta, ánimam Deo réddidit. Te Deum. 16.

In Laudibus pro commemor. S. Emerentianæ, Añt. Símile est regnum. ℣. Diffúsa est. *Oratio.* Indulgéntiam. cviii.

Vespera a Capitul. de S. Timotheo Episc. & martyr. cum commem. S. Raymundi.

DIE XXIV. JANUARII.

In festo S. Timothei Episcopi & Mart. Semidupl.

Oratio. Infirmitátem nostram. *de Communi unius Mart.* xxii. *Et fit commem. S. Raymundi.* *In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.*

In

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

TImótheus, Lystris in Lycaónia natus ex patre entíli & matre Judæa, Chriiánam colébat Religiónem, im in ea loca venit Paulus póstolus. Qui fama commó.s, quæ de Timóthei sanctite percrebúerat, ipsum adsbuit sócium suæ peregrinaónis, sed propter Judæos, ui se ad Christum convértent, sciéntes Timóthei paem esse Géntilem, eum cir ımcídit. Cum ígitur ambo phesum venissent, ibi ordiátus est Epíscopus ab Apósto), ut eam Ecclésiam guberáret. ℟. Honéstum. xxvi.

Lectio v.

AD quem Apóstolus duas Epístolas scripsit, álteam Laodicéa, álteram Rona: quibus in pastorális ofícii cura confirmátus, cum acrificium, quod uni Deo deétur, fieri dæmonum simulá:ris ferre non posset; pópuum Ephesínum, Diánæ in jus celebritáte immolántem, b illa impietáte removére onátus, lapídibus óbrutus st: ac pene mortuus, a Christiánis eréptus, & in monem óppido vicínum delátus, ono Kaléndas Februárii obormívit in Dómino.

℟. Desidérium ánimæ. xxvi.

Lectio vi. de Sermone sancti Augustini Episcopi. Triumhális. *de Communi unius Martyris.* xxvi.

℟. *vi.* Stola jucunditátis. xxvii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Si quis venit. *de Communi unius Mart.* xxviii.

Vespor. de seq. cum commem. S. Petri, & præced.

DIE XXV. JANUARII.

Conversio sancti Pauli Apostoli.

Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiphona.

Ego plantávi. *cum reliquis de Laudib. Psalm.* Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica, 120. & loco ult. Psal.* Laudáte Dñm omnes Gentes.

Capitulum. *Act. 9.*

SAulus adhuc spirans minárum & cædis in discípulos Dómini, accéssit ad Príncipem Sacerdótum, & pétiit ab eo Epístolas in Damáscum ad synagógas: ut si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

Hymnus.

EGrégie Doctor Paule mores ínstrue,
Et nostra tecum péctora in cælum trahe:
Veláta dum merídiem cernat fides,
Et solis instar sola regnet Cháritas.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad

Ad Magnificat, Antiphona. Vade Ananía, & quære Saulum: ecce enim orat: quia vas electiónis est mihi, ut portet nomen meum coram Géntibus & régibus & filiis Israel.

Oratio.

DEus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro commem. S. Petri, Ant. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum. ℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.

Deinde fit comm. S. Timothei.

Ad Matutinum, Invitator. Laudémus Deum nostrum, * In Conversióne Doctóris Géntium. *Psalm.* Veníte. 2. *Hymn.* Egrégie Doctor. 455.

In primo Nocturno, Antiph. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est & mihi inter Gentes: & cognovérunt grátiam, quæ data est mihi a Christo Dómino.

Psalm. Cæli enárrant. *cum reliq. de Communi Apostol.* iii.

Antiph. Scio cui crédidi, & certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem justus judex.

Antiph. Mihi vívere Christus est, & mori lucrum: gloriári me opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 9.

SAulus adhuc spirans minárum & cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdótum, & pétiit ab eo Epístolas in Damáscum ad synagógas; ut si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Et cum iter fáceret, contígit, ut appropinquáret Damásco: & súbito circumfúlsit eum lux de cælo. Et cadens in terram, audívit vocem dicéntem sibi: Saule, Saule, quid me perséqueris? Qui dixit: Quis es Dómine? Et ille: Ego sum Jesus, quem tu perséqueris. Durum est tibi contra stímulum calcitráre. ℟. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est & mihi inter Gentes: * Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi. ℣. Grátia Dei in me vácua non fuit; sed grátia ejus semper in me manet. Et.

Lectio ii.

ET tremens ac stupens dixit: Dómine, quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum: Surge, & ingrédere ci-

vitá-

[redacted]

em, & ibi dicétur tibi
te opórteat fácere. Viri
ı illi, qui comitabántur
eo, ftabant ftupefácti,
ıntes quidem vocem, né-
m autem vidéntes. Sur-
autem Sáulus de terra,
ífque óculis nihil vidé-
Ad manus autem illum
ntes, introduxérunt Da-
ım. Et erat ibi tribus
s non videns: & non
ucávit neque bibit.
ɔnum certámen certávi,
n confummávi, Fidem
vi: * Ideóque repófita
ihi coróna juftítiæ.
io cui crédidi, & cer-
ım, quia potens eft de-
m meum ferváre in il-
liem. Ideóque.

Lectio iii.

.at autem quidam Difcí-
pulus Damáfci, nómine
ias, & dixit ad illum in
Dóminus: Ananía. At
t: Ecce ego, Dómine.
ɔminus ad eum: Surge,
e in vicum, qui vocátur
;, & quære in domo
Sáulum nómine Tarsén-
ecce enim orat. (Et vi-
rum Ananíam nómine
úntem, & imponéntem
ınus, ut vifum recípiat).
ndit autem Ananías: Dó-
audívi a multis de vi-
c, quanta mala fécerit
s tuis in Jerúfalem, &
ıbet poteftátem a Prin-
s Sacerdótum alligándi
ı, qui ínvocant nomen
Dixit autem ad eum
ıus: Vade, quóniam vas
electiónis eft mihi ifte, ut
portet nomen meum coram
Géntibus, & régibus, & fi-
liis Ifrael. Ego enim oftén-
dam illi quanta opórteat eum
pro nómine meo pati.

℟. Repófita eft mihi coróna juftítiæ, * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem juftus judex. ℣. Scio cui crédidi, & certus fum, quia potens eft depófitum meum ferváre in illum diem. Quam. Glória Patri. Quam.

In fecundo Nocturno, Antiph. Tu es vas electiónis fancte Paule Apóftole, prædicátor veritátis in univérfo mundo. *Aña.* Magnus fanctus Paulus vas electiónis, vere digne eft glorificándus, qui & méruit thronum duodécimum poffidére. *Aña.* Bonum certámen certávi, curfum confummávi, Fidem fervávi.

℣. Conftítues eos príncipes fuper omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Sermo S. Auguftíni Epífcopi.

Sermon. 14. de Sanctis.

Lectio iv.

Hodie de Actibus Apoftolórum léctio hæc pronuntiáta eft, ubi Paulus Apóftolus ex perfecutóre Chriftianórum annuntiátor factus eft Chrifti. Proftrávit enim Chriftus perfecutórem, ut fáceret Ecclésiæ Doctórem: percútiens eum & fanans: occídens & vivíficans; occífus agnus a lupis, & fáciens agnos de lupis. Ita enim in præclára

prophetſa, eum Jacob Patriárcha benedíceret filiis ſuis (præséntes tangens, futúra proſpíciens) prædíctum erat, quod in Paulo cóntigit. Erat autem Paulus, ſicut ipſe teſtátur, de tribu Bénjamin. Cum autem Jacob benedícens filios ſuos, veniſſet ad benedicéndum Bénjamin, ait de illo: Bénjamin lupus rapax. ℟. Tu es vas electiónis, ſancte Paule Apóſtole, prædicátor veritátis in univérſo mundo: * Per quem omnes Gentes cognovérunt grátiam Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Per.

Lectio v.

QUid ergo? lupus rapax ſemper? Abſit; ſed qui mane rapit prædam, ad véſperam dividit eſcas. Hoc in Apóſtolo Paulo implétum eſt, quia & de illo dictum erat. Jam, ſi placet, audiámus illum mane rapiéntem, ad véſperam eſcas dividéntem. Mane & véſpere póſita ſunt pro eo, ac ſi dicerétur, prius & póſtea. Sic ergo accipiámus. Prius cápiet, póſtea dividet eſcas. Atténdite raptórem: Saulus, inquit, accéptis epiſtolis a Princípibus Sacerdótum, ibat, ut ubicúmque inveníret Chriſtianos, ad Sacerdótes attráheret & addúceret, úbique puniéndos.
℟. Grátia Dei ſum id, quod ſum, * Et grátia ejus in me vácua non fuit, ſed ſemper in me manet.
℣. Qui operátus eſt Petro in Apoſtolátum, operátus eſt & mihi inter Gentes. Et.

Lectio vi.

IBat ſpirans & anhélans cædes, hoc eſt, mane rápiens. Nam & quando lapidátus eſt Stéphanus primus martyr pro nómine Chriſti, evidéntius áderat & Saulus, & ſic áderat lapidántibus, ut non ei ſufficeret, ſi tantum ſuis mánibus lapidáret. Ut enim eſſet in ómnium lapidántium mánibus, ipſe ómnium veſtiménta ſervábat: magis ſæviens omnes adjuvándo, quam ſuis mánibus lapidándo. Audívimus, mane rápiens videámus, ad véſperam quáliter dividat eſcas. Voce Chriſti proſtrátus de cælo, & accípiens deſuper interdíctum jam ſæviéndi, cécidit in fáciem ſuam, prius proſternéndus, póſtea erigéndus; prius percutiéndus, póſtea ſanándus.
℟. Saulus, qui & Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortátus convaleſcébat, & confundébat Judæos.
℣. Oſténdens, quia hic eſt Chriſtus Filius Dei. A Deo. Glória Patri. A Deo.

In tertio Noct. Antiphona.

Saulus, qui & Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convaleſcébat, & confundébat Judæos.
Ant. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus eſt mihi ſtímulus carnis meæ, ángelus ſatanæ, qui me colaphízet: propter quod ter Dóminum rogávi; ut auferretur

[redacted]

vitátem, & ibi dicétur tibi quid te opórteat fácere. Viri autem illi, qui comitabántur cum eo, stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Sáulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns: & non manducávit neque bibit.

℟. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, Fidem servávi: * Ideóque repósita est mihi coróna justítiæ.

℣. Scio cui crédidi, & certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Ideóque.

Lectio iii.

Erat autem quidam Discípulus Damásci, nómine Ananías, & dixit ad illum in visu Dóminus: Ananía. At ille ait: Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum: Surge, & vade in vicum, qui vocátur Rectus, & quære in domo Judæ Sáulum nómine Tarsénsem: ecce enim orat. (Et vidit virum Ananíam nómine introeúntem, & imponéntem sibi manus, ut visum recípiat). Respóndit autem Ananías: Dómine, audívi a multis de viro hoc, quanta mala fécerit Sanctis tuis in Jerúsalem, & hic habet potestátem a Princípibus Sacerdótum alligándi omnes, qui ínvocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus: Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram Géntibus, & régibus, & fíliis Israel. Ego enim osténdam illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati.

℟. Repósita est mihi coróna justítiæ, * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem justus judex. ℣. Scio cui crédidi, & certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Quam. Glória Patri. Quam.

In secundo Nocturno, Antiph. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo. *Aña.* Magnus sanctus Paulus vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui & méruit thronum duodécimum possidére. *Aña.* Bonum certámen certávi, cursum consummávi, Fidem servávi.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Sermon. 14. de Sanctis.

Lectio iv.

Hodie de Áctibus Apostolórum léctio hæc pronuntiáta est, ubi Paulus Apóstolus ex persecutóre Christianórum annuntiátor factus est Christi. Prostrávit enim Christus persecutórem, ut fáceret Ecclésiæ Doctórem: percútiens eum & sanans: occídens & vivíficans; occísus agnus a lupis, & fáciens agnos de lupis. Ita enim in præclára pro-

relinquérunt ómnia, & secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros; sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium: & per duódecim tribus Israel, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur. Te Deum. 16.

A D L A U D E S,

& per Horas, Aña.

EGo plantávi, Apóllo rigávit, Deus autem increméntum dedit, allelúja. *Psalm.* Dóminus regnávit, *cum reliq.* 17.

Aña. Libénter gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. *Aña.* Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. *Aña.* Damásci præpósitus Gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere, a frátribus per murum demíssus sum in sporta, & sic evási manus ejus in nómine Dñi. *Aña.* Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum. *Act.* 9.

SAulus adhuc spirans minárum & cædis in discípulos Dómini, accéssit ad Príncipem Sacerdótum, & pétiit ab eo Epístolas in Damáscum ad synagógas, ut si quos inveníßet hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis:
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus & astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quórum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Filio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole.
℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Benedictus, Antiphona. Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israel, dicit Dóminus. *Oratio.*

DEus qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut qui ejus hódie conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dñm.

Et fit comm. S. Petri, Aña. Tu es pastor óvium, princeps Apo-

[redacted]

·um, tibi tráditæ sunt
;ni cælórum.
Petrus. ℟. Et super
ım ædificábo Ecclé-
n. *Oratio.*
, qui beáto Petro
ɔstolo tuo, collátis
·egni cæléstis, ligán-
ıe solvéndi pontifi-
lidísti: concéde, ut
ɔnis ejus auxílio, a
m nostrórum néxi-
émur: Qui vivis &
m Deo Patre.
iam, *Aña.* Libénter
. *Capitul.* Sáulus ad-
ıs. *ut supra.*
In omnem terram,
sonus eórum. In.
ı fines orbis terræ
um. Exívit.
tri. In omnem.
ítues eos príncipes
nem terram.
ɔres erunt nóminis
ne.
m, *Aña.* Grátia Dei.
m. *Act.* 9. *b*
: autem Sáulus de
, apertísque óculis
ɔat. Ad manus autem
ıéntes, introduxé-
áscum. Et erat ibi
bus non videns, &
lucávit neque bibit.
ıstítues eos prínci-
er omnem terram.
;. ℣. Mémores erunt
ui Dómine. Super.
ıtri. Constítues.
honoráti sunt amí-
us.
confortátus est prin-
ɔrum.

Ad Nonam, *Antiphona.*
Ter virgis cæsus sum.
Capitulum. *Act.* 9. *b*
SAulus autem multo magis convalescébat, & confundébat Judæos, qui habitábant Damásci, affirmans quóniam hic est Christus.
℟. *br.* Nimis honoráti sunt * Amíci tui Deus. Nimis.
℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci.
Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.
Ad Vesperas, *Antiphona.*
Ego plantávi. *cum reliq. de Laud.* 460. *Psalm. de Communi Apostolorum.* xiii.
Capit. Sáulus adhuc spirans.
Hymnus. Egrégie Doctor.
℣. Tu es vas. 455.
Ad Magnificat, *Antiphona.*
Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis & Doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.
Oratio. Deus, qui univérsum mundum. *ut supra.*
Deinde fit commem. sancti Petri, *ut supra*.. 461.
Et S. Polycarpi, *ut infra.*

DIE XXVI. JANUARII.

In festo S. Polycarpi Episc. & Mart. Semiduplex.

Oratio. Deus, qui nos. *de commem. unius Mart.* xxi.
In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis. *Lectio iv.*

POlycárpus, Joánnis Apóstoli discípulus & ab eo

Smyrnæ Epiſcopus ordinátus, totíus Aſiæ princeps fuit, quippe qui nonnúllos Apoſtolórum, & eórum, qui víderant Dóminum, magíſtros habúerit & víderit: Hic propter quaſdam ſuper die Paſchæ quæſtiónes, ſub Imperatóre Antoníno Pio, Eccléſiam in Urbe regénte Anicéto, Romam venit, ubi plúrimos credéntium, Marciónis & Valentíni perſuaſióne decéptos, redúxit ad fidem. Cumque ei fortúito obviam fuíſſet Márcion, & díceret; Cognóſcis nos? reſpóndit; cognóſco primogéntium diáboli. Póſtea vero regnánte Marco Antoníno & Lúcio Aurélio Cómmodo, quarta poſt Nerónem perſecutióne, Smyrnæ ſedénte Procónſule, & univérſo pópulo in amphiteátro advérſus eum perſonánte, igni tráditus eſt. Scripſit ad Philippénſes valde útilem epíſtolam, quæ uſque hódie in Aſiæ convéntu légitur.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus. xxvi.

Lectio v. & vi. de Expoſitione S. Ambroſii Epiſcopi. Príncipes perſecúti ſunt me gratis. *de communi unius martyris.* xxxi.

℟. *v.* Deſidérium ánimæ. xxvi.

℟. *vi.* Stola jucunditátis. xxvii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Nihil eſt opértum. *ut in Communi unius Martyris.* xxxv.

Veſp. de S. Joanne cum commem. S. Polycarpi.

DIE XXVII. JANUARII.

In feſto S. Joannis Chryſoſtomi Epiſc. Conf. & Eccleſ. Doct. Duplex.

In Hymn. mutatur iii. verſus.

Ad Magnificat, Antiphona. O Doctor óptime. lxv.

Oratio.

Eccléſiam tuam, quæſumus Dómine, grátia cæléſtis amplíficet, quam beáti Joánnis Confeſsóris tui atque Pontíficis illuſtráre voluíſti glorióſis méritis & doctrínis. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Polycarpi.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Joánnes Antiochénus, propter áureum eloquéntiæ flumen cognoménto Chryſóſtomus, a forénſibus & ſæculáribus ſtúdiis ad divínas Lítteras ſumma cum ingénii & indúſtriæ laude ſe contulit. Itaque Sacris initiátus, ac Présbyter Antiochénæ Eccléſiæ factus, mórtuo Nectário, Arcádii Imperatóris ópera, invítus Conſtantinopolitánæ Eccléſiæ præficitur. Quo ſuſcépto paſtorâli múnere, depravátos mores, & nobiliórum hóminum vivéndi licéntiam veheméntius objurgáre cœpit. Qua ex libertáte magna multórum ſúbiit invídiam. Apud Eudóxiam étiam, quod eam propter Callítropæ víduæ pecúniam, & altérius víduæ agrum reprehendíſſet, gráviter offéndit.

℟. Invéni David. lvii.

Le-

[redacted]

Lectio v.

QUare áliquot Episcopórum acto Chálcedone nvéntu, quo ipse vocátus nóluit, quod nec legíti-
ım Concílium, nec públi-
n esse díceret, niténte in
mis ipsa contra Chrysósto-
ım Eudóxia, ejícitur in
ilium: sed paullo post pro-
:r ejus desidérium sedi:ióne
puli facta, admirábili civi-
:is plausu ab exilio revocá-
·. Verum cum pérditos mo-
; increpáre non desísteret,
ad argénteam Eudóxiæ sta-
ım in foro sanctæ Sophíæ
los fieri prohibéret: cons-
·atióne inimicórum Episco-
rum íterum exuláre cógi-
', víduis & egéntibus óm-
ɔus commúnis paréntis eje-
ónem iugéntibus. In exílio
ırysóstomus incredíbile est,
quanta mala perpéssus sit,
quam multos ad Jesu Chri-
fidem convérterit.

Pósui adjutórium. lvii.

Lectio vi.

VErum dum Concílio Romæ hábito, Decréto Innocénti primi Pontíficis re-
:úitur, a milítibus, qui eum
stodiébant, miris in itínere
ılis & calamitátibus affici-
r. Cumque per Arméniam
cerétur, sanctus Basilíscus
rtyr, in cujus templo án-
ι oráverat, noctu sic eum
átus est: Joánnes frater,
ıstinus dies nos loco con-
ıget. Quare postrídie sum-
ɔ Eucharistíæ Sacraménto,
ue Crucis signo múniens, ánimam Deo réddidit décimo octávo Kaléndas Octóbris. Quo mórtuo, horríbilis grando Constantinópoli cécidit, & quatríduo Augústa cessit e vita. Ejus corpus insígni pompa & hóminum multitúdine celebrátum, Theodósius Arcádii fílius Constantinópolim portándum, & honoríſice sepeliéndum curávit, sexto Kaléndas Februárii, cujus étiam Relíquias venerátus, paréntum suórum véniam pétiit. Quod deinde Romam translátum, in Basílica Vaticána cónditum est. Multitúdinem, pietátem, ac splendórem conciónum, ceterorúmque ejus scriptórum, interpretándi étiam ratiónem, & inhæréntem senténtiæ sacrórum Librórum explanatiónem, omnes admirántur, dignúmque exístimant, cui Paulus Apóstolus, quem ille mirífice cóluit, scribénti & prædicánti multa dictásse videátur. ℟. Iste est, qui ante.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 5. b*

IN illo témpore: Dixit Jesus Discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliq.

Homilía S. Joánnis Chrysóst.

Homilia 15. in Matthæum, sub medium.

ATténdite quid díxerit: Vos estis sal terræ: per quod osténdit, quam necessário ista præcípiat. Non enim

de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam Prophétas; sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, & hunc váriis crimínibus oppréssum. ℞. Amávit eum. lxviii.

Lectio viii.

DIcéndo enim: Vos estis sal terræ: osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, & peccatórum vi corrúptam: & idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est, ac modéstus, & miséricors, & justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit: verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hoc fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, & persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne commódum vitam instítuit.

℞. In médio Ecclésiæ. lxix.

Lectio ix.

NE ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem. Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsi ne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam: neque enim fíeri potest, ut ea, quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparántur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, & in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est; ut áutem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris. Te Deum. 16.

In ii. Vesper. fit commem. S. Agnetis, ut infra.

DIE XXVIII. JANUARII.

S. Agnetis secundo.

Ad Magnificat, Antiphona. Stans a dextris ejus Agnus nive candídior, Christus sibi sponsam & mártyrem consecrávit. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, & regna.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua beátæ Agnétis Vírginis & Mártyris tuæ sollemnitáte lætíficas: da, quæsumus; ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dñm.

Ad Matutinum, Invitator. & Hymnus de Communi Virginum. lxxxix.

Noct. Fer. occurrentis ℣. *& duo Resp. ex Noct. Festi, eo ordine quo sumuntur Responsoria ex Communibus Sanctorum in aliis Festis Simplicibus, ut dicitur in Rubrica de Responsoriis.* *Lectio iii.*

BEáta Agnes, paréntibus ad ejus sepúlcrum assídue vigilántibus, quadam nocte cho-

horo virginum comitáta cum
pparuíſſet, ſic ad eos locúta
ſcitur: Ne me paréntes mór
uam lugeátis: nam una cum
is virgínibus vivo apud il-
um in cælis, quem in terris
ota mente diléxi. Cum áli-
uot poſt annos Conſtántia
Conſtantíni Imperatóris filia,
nſanábili úlceri medicínam
uærens, nondum Chriſtiá-
a, ad idem ſepúlcrum acceſ-
íſſet, obdormíſcens ſibi au-
íre viſa eſt vocem hanc Agné-
s: Conſtánter age Conſtán-
a: crede in Jeſum Chriſtum
ilium Dei, qui te ſanam fá-
iet. Quæ ſanáta, paullo poſt
na cum multis ex família
nperatóris Baptíſmum ſuſci-
iens, ibi Eccléſiam nómine
eátæ Agnétis ædificávit.
Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes, Antiphona.
Ingréſſa Agnes. *cum reliq. ut
i die Festi. 450. Similiter
ad Horas omnia dicuntur
annotatur in Festo, præter
rationem, quæ dicitur ut
upra, & deinceps post Nonam
ihil fit de ea.*

DIE XXIX. JANUARII.

*In festo S. Francisci Salesii
Episc. & Conf. Dupl.*

*In Hymno, mutatur tertius
versus. Oratio.*

DEus, qui ad animárum
ſalútem beátum Franciſ-
um Confeſsórem tuum atque
ontíficem, ómnibus ómnia
ctum eſſe voluíſti: concéde
opítius; ut charitátis tuæ
ulcédine perfúſi, ejus diri-
entibus mónitis, ac ſuffra-
gántibus méritis, ætérna gáu-
dia conſequámur. Per Dñm.

*In i. Noct. Lect. de Script. occ.
In ii. Nocturno. Lectio iv.*

FRancíſcus in óppido Salé-
ſio, unde famíliæ cognó-
men, piis & nobílibus parén-
tibus natus, a téneris annis
futúræ ſanctitátis indícia præ-
buit, morum innocéntia &
gravitáte. Adoléſcens liberá-
libus diſciplínis erudítus,
mox Philoſophíæ ac Theolo-
gíæ Paríſiis óperam dedit:
& ne quid ſibi deéſſet ad áni-
mi cultúram, Juris utriúſque
láuream ſumma cum laude Pa-
távii obtínuit. In ſacra æde
Lauretána perpétuæ virginitá-
tis votum, quo pridem Paríſiis
ſe obſtrínxerat, innovávit: a
cujus virtútis propóſito nullis
umquam dæmonum fráudibus,
nullis ſénſuum illécebris pó-
tuit dimovéri. ℞. Invéni Da-
vid. lvii. *Lectio v.*

REcuſáta in Sabáudiæ Se-
nátu ampliſſima dignitá-
te, Clericáli milítiæ nomen
dedit: tum Sacerdótio initiá-
tus, & Genevénſis Eccléſiæ
Præpoſitúram adéptus, ejus
múneris partes ádeo perfécte
explévit, ut eum Granérius
Epíſcopus vindicándis ab hæ-
reſi Calviniána Chaballicénſi-
bus, aliiſque Genévæ finítimis
pópulis, Divíni verbi præcó-
nem deſtináverit. Quam expe-
ditiónem álacri ánimo ſuſci-
piens, aſpérrima quæque per-
péſſus eſt, ſæpe ab hæréticis
conquiſitus ad necé, variiſque
calúmniis & inſídiis vexátus.

Sed inter tot discrímina & agónes, insuperábilis ejus constántia semper enítuit; Deíque ope protéctus, septuagínta duo míllia hæreticórum ad Cathólicam fidem reduxísse dícitur, inter quos multi nobilitáte & doctrína insígnes numerántur. ℟. Pósui adjutórium. lvii.

Lectio vi.

MOrtuo Granério, qui eum sibi coadjutórem decérni curáverat, Epíscopus consecrátus sanctitátis suæ rádios circumquáque diffúdit, zelo Ecclesiásticæ disciplínæ, pacis stúdio, misericórdia in páuperes, omníque virtúte conspícuus. Ad divíni cultus augméntum novum Ordinem Sanctimoniálium instítuit a visitatióne beátæ Vírginis nuncupátum, sub Régula sancti Augustíni: cui áddidit constitutiónes, sapiéntia, discretióne, & suavitáte mirábiles. Suis étiam scriptis cæléfti doctrína refértis Ecclésiam illustrávit, quibus iter ad christiánam perfectiónem tutum & planum demónstrat. Annum dénique agens quinquagésimum quintum, dum e Gállia Annésium regréditur, post Sacrum in die sancti Joánnis Evangelístæ Lugdúni celebrátum, gravi morbo corréptus, sequénti die migrávit in cælum, anno Dómini millésimo sexcentésimo vigésimo secúndo. Ejus corpus Annésium delátum, in Ecclésia Moniálium dicti Ordinis honorífice cónditum fuit, cæpítque statim miráculis claréscere. Quibus rite probátis ab Alexándro séptimo Pontífice Máximo in Sanctórum númerum relátus est, assignáta ejus festivitáti die vigésima nona Januárii. ℟. Iste est, qui. lvii.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Homo péregre. *ut in Communi Conf. Pontif.* lix.

In ii. Vesp. fit commem. seq.

DIE XXX. JANUARII.

In festo S. Martinæ Virginis & mart. Semiduplex.

Oratio. Deus, qui inter cætera. lxxxvii.

Si Festum S. Martinæ transferri contingat, tunc in primis Vesp. si a Capit. fiat de eodem Festo, & in ii. si non sequatur festum Semidupl. dicitur Hymnus Martínæ célebri, *usque ad* Quærit præmia, *&* *in fine*, A nobis ábigas, *&* *ad Matutinum dicitur Hymn.* Non illam crúcians, *usque in finem. Si vero non transferatur, ad Matutinum erit Hymnus ut infra.*

Hymnus.

MArtínæ célebri pláudite nómini
Cives Romúlei, pláudite glóriæ:
Insígnem méritis dícite Vírginem,
Christi dícite Mártyrem.
Hæc dum conspícuis orta paréntibus
Inter delícias, inter amábiles
Luxus illécebras dítibus áffluit
Faustæ munéribus domus.

Vi-

:iens cómmoda,

Dómino, & mu-
nu

aupéribus distrí-
es,

:mia Cælitum.

lam crúcians ún-
non feræ,

horríbili vúlnere
nt:

e Súperum sédi-
:i

dape récreant.

›ósita sævítie leo
ácido prójicit ad

næ, tamen dans
:ci

etibus ínserit.

:édolens ara va-

, précibus júgi-
it,

périmens auspí-

óminis ómine.

gas lúbrica gáudia
artyribus dexter
s

ne: tuis da fá-
t,

lemens ánimos

Amen.

ect. de Script. occ:
rno. Lectio iv.

Virgo Romána,
consulári, illú-
ata, téneris ad-
báta paréntibus,
etátis ardóre suc-
as, quibus af-
in páuperes li-
ríbuit. Sub Ale-
xándro Príncipe, cum deos
inánes cólere juberétur, im-
máne fácinus summa libertá-
te detestátur. Quapropter íte-
rum atque íterum afféćta ver-
béribus, uncis, úngulis fér-
reis, testárum fragméntis la-
cerata, acutíssimis gládiis
membrátim concísa, ádipe
fervénti perúncta, demum in
amphitheátro damnátur ad bé-
stias, a quibus illæsa divíni-
tus evádens, in ardéntem ro-
gum injécta, incólumis pari
benefício servátur.

℟. Propter veritátem. xciv.

Lectio v.

Ex ejus tortóribus non-
núlli, miráculi novitá-
te corrépti, Dei aspiránte grá-
tia, Christi Fidem ampléxi,
post cruciátus gloriósam mar-
tyrii palmam cápitis abscis-
sióne promeruére. Ad ejúsdem
preces nunc terræmótibus exór-
tis, nunc ígnibus e cælo to-
nánte delápsis, deórum tem-
pla prostráta sunt, & simulá-
cra consúmpta. Intérdum ex
vulnéribus lac cum sánguine
erúpit, splendórque nitidíssi-
mus, ac suavíssimus odor e
córpore emanávit; intérdum
sublímis régia in sede divínis
láudibus una cum cælítibus
interésse visa est.

℟. Dilexísti justítiam. xciv.

Lectio vi.

Hisce prodígiis, ejúsque in
primis constántia, ácri-
ter permótus judex, caput Vir-
ginis amputári præcépit, quæ
perémpta, auditáque de cæ-
lo voce, qua ad súperos evo-

cabátur, urbs tota contrémuit, ac multi idolórum cultóres ad Christi fidem convérsi sunt. Sacrum Martínæ corpus, sedénte sancto Urbáno primo, martyrio affléctum, Urbáno octávo Pontífice máximo, in pervetústa ejúsdem Ecclésia, ad Mamertínum cárcerem, in Capitolíni clivi radícibus, cum Sanctórum Mártyrum Concórdii, Epiphánii, & sociórum corpóribus repértum, eódem loco in melióre m formam redácto, atque decéntius ornáto; magno pópuli concúrsu, totíus urbis lætítia, sollémni ritu ac pompa repósitum est. ℟. Afferéntur xcv

In iii. Nocturno, Homil. in Evangel. Símile erit regnum cælórum, *de Communi Virginum.* xcvi.

Ad Laudes, Hymnus.

TU natále solum prótege, tu bonæ
Da pacis réquiem Christiádum plagis,
Armórum strépitus & fera prælia
In fines age Thrácios.
Et regum sócians ágmina sub Crucis
Vexíllo, Sólymas néxibus éxime,
Vindéxque innócui sánguinis hósticum
Robur fúnditus érue.
Tu nostrum cólumen, tu decus ínclytum,
Nostrárum obséquium réspice méntium;
Romæ vota libens éxcipe, quæ pio
Te ritu canit & colit.
A nobis ábigas lúbrica gáudia
Tu, qui Martyribus dexter ades, Deus
Une & Trine: tuis da fámulis jubar,
Quo clemens ánimos beas. Amen.

Vesp. de seq. commem. præced.

DIE XXXI. JANUARII.

In festo S. Petri Nolasci Conf. Duplex.

In Hymno mutatur iii. versus.

Oratio.

DEus, qui in tuæ charitátis exémplum, ad fidélium redemptiónem sanctum Petrum Ecclésiam tuam nova prole fœcundáre divínitus docuísti: ipsíus nobis intercessióne concéde, a peccáti servitúte solútis, in cælésti pátria perpétua libertáte gaudére. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commem. S. Martinæ Virg.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

PEtrus Noláscus Recáudi prope Carcasónam in Gállia nóbili génere natus, singulári erga próximum charitáte excélluit. Cujus virtútis præságium fuit, quod cum adhuc in cunábulis vagíret infans, exámen apum ad eum convolávit, & favum mellis in ejus déxtera constrúxit. Adoléscens paréntibus orbátus, Albigénsium hæresim, quæ tunc in Gállia grassabátur éxecrans, divéndito património, in Hispániam secéssit: & apud bea-

[redacted]

itam Vírginem Montis Ser-
i votum, quo pridem se
trínxerat, exólvit. Tum
cinónam pergens, cum in
risti fidélibus ab hóstium
vitúte rediméndis omnem
úniam consumpsísset, se-
am pro iis liberándis ve-
n ire, aut in illórum víncu-
súffici, cúpere dictitábat.
Honéstum fecit. lxxv.

Lectio v.

QUam gratum Deo fúerit
hoc sancti viri desidé-
m, súbsequens declarávit
intus: nam noctu oránti,
de Christianórum in captí-
áte degéntium subsídio mul-
ánimo volvénti, beáta Vir-
appárens: Fílio suo sibíque
ceptíssimum fore suggéssit,
ad sui honórem Religiosó-
n Ordo institueréтur, qui-
s præcípua esset cura captí-
s ab infidélium tyránnide
eráre. Huic cæléstí mónito
ico obtémperans, una cum
ncto Raymúndo de Peñafort,
Jacóbo primo rege Aragó-
e, de eádem re a Dei Geni-
ce ipsa nocte præmónitis,
ligiónem beátæ Maríæ de
ercéde Redemptiónis capti-
rum instítuit; Sodálibus
is quarto voto obstríctis,
ıméndi in pignus sub Paga-
rum potestáte, si pro Chri-
anórũ liberatióne opus fúe-
. ℟. Amávit eum. lxxv.

Lectio vi.

Dito virginitátis voto,
illibátam perpétuo casti-
tem servávit. Patiéntia, hu-
ilitáte, abstinéntia, ceteríſ-
que virtútibus mirabíliter enı́-
tuit. Prophetíæ dono illústris,
futúra prædíxit; inter quæ
máxime celebrátur, quod Ja-
cóbus rex Valéntiam a Mauris
occupátam expugnáverit, ac-
cépta prius ab eo obtinéndæ
victóriæ securitáte. Angeli
Custódis ac Deíparæ Vírginis
frequénti apparitióne recrea-
bátur. Sénio tandem confé-
ctus, de imminénti morte
cértior factus, in morbum
íncidit; sanctísque reféctus
Sacraméntis, fratres suos ad
charitátem ergo captívos co-
hortátus, & Psalmum, Con-
fitébor tibi Dómine in toto
corde meo, devotíssime réci-
tans, ad illa verba: Redem-
ptiónem misit Dóminus pó-
pulo suo; spíritum Deo réd-
didit média nocte vigíliæ Na-
tivitátis Dómini anno millé-
simo ducentésimo quinquagé-
simo sexto. Cujus festivitá-
tem Alexánder séptimus díe
trigésima prima Januárii ce-
lebrári præcépit.
℟. Iste homo perfécit. lxxv.

In iii. Nocturno, Homilia in Evangel. Nolíte timére pusíl-
lus grex. *de Communi Conf. non Pontif.* lxxxiii.

In ii. Vesper. fit commemor. S. Ignatii Episc. & Mart.

FESTA FEBRUARII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunct.

DIE I. FEBRUARII.

In festo S. Ignatii Episcopi & Martyr. Semidupl.

Oratio. Infirmitátem nostram
de

de Communi unius Martyris . xxi.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ſecundo Nocturno .

Ex libro ſancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Eccleſiáſticis. *Lectio iv.*

IGnátius Antiochénæ Eccléſiæ tertius poſt Petrum Apóſtolum Epíſcopus, commovénte perſecutiónem Trajáno, damnátus ad béſtias, Romam vinctus míttitur. Cumque návigans Smyrnam veníſſet, ubi Polycárpus audítor Joánnis Epíſcopus erat, ſcripſit unam Epíſtolam ad Ephéſios, álteram ad Magneſiános, tértiam ad Trallénſes, quartam ad Romános, & inde egrédiens ſcripſit ad Philadélphios, & ad Smyrnæos, & própriam ad Polycárpum, comméndans illi Antiochénſem Eccléſiam in qua & de Evangélio, quod nuper a me translátum eſt, ſuper persóna Chriſti ponit teſtimónium.

℟. Honéſtum fecit. xxvi.

Lectio v.

DIgnum autem vidétur quia tanti vir. fécimus mentiónem, & de Epíſtola ejus, quam ad Romános ſcribit, pauca pónere. De Syria uſque ad Romam pugno ad béſtias in mari & in terra, nocte diéque ligátus cum decem leopárdis, hoc eſt milítibus, qui me cuſtódiunt: quibus & cum beneféceris, pejóres fiunt. Iníquitas autem eórum mea doctrína eſt; ſed non idcírco juſtificátus ſum. Utinam fruar béſtiis, quæ mihi ſunt præparátæ, quas & oro mihi velóces eſſe ad intéritum & ad ſupplícia, & állici ad comedéndum me, ne ſicut & aliórum mártyrum, non áudeant corpus attíngere. Quod ſi venire nolúerint, ego vim fáciam, ego me urgébo, ut dévorer. Ignóſcite mihi filíoli: quid mihi proſit, ego ſcio.

℟. Deſidérium ánimæ. xxvi.

Lectio vi.

NUnc incípio Chriſti eſſe diſcípulus, nihil de his, quæ vidéntur, desíderans, ut Jeſum Chriſtum invéniam. Ignis, crux, béſtiæ, confráctio óſſium, membrórum diviſio, & totíus córporis contrítio, & tota torménta diáboli in me véniant: tantum ut Chriſto fruar. Cumque jam damnátus eſſet ab béſtias, & ardóre patiéndi rugiéntes audíret leónes, ait: Fruméntum Chriſti ſum, déntibus beſtiárum molar, ut panis mundus invéniar. Paſſus eſt anno undécimo Trajáni. Relíquiæ córporis ejus Antiochíæ jacent extra portam Daphníticam, in cœmetério.

℟. Stola jucunditátis. xxvii.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 12. *d*

IN illo témpore: Dixit Jeſus Diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis, niſi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipſum ſolum manet. Et réliqua.

Ho-

lía S. Augustíni Episc.
:. 51. *in Joann. sub med.*
Dóminus Jesus erat gra-
n mortificándum & mul-
ındum : mortificándum
itáte Judæórum, multi-
dum fide populórum.
ero exhórtans ad passió-
æ sectánda vestígia ;
amat, inquit ánimam
perdet eam. Quod duó-
nodis intélligi potest.
mat, perdet, idest, si
perdes. Si cupis vi-
enére in Christo, noli
m timére pro Christo.
álio modo ; Qui amat
m suam, perdet eam :
ımáre, ne perdas : noli
: in hac vita, ne perdas
érna vita.
oróna áurea. xxix.

Lectio viii.

Os autem, quod posté-
rius dixi, magis habére
ur Evangélicus sensus.
tur enim : Et qui odit áni-
suam in hoc mundo, in
ı ætérnam custódit eam.
, quod supra dictum est,
mat, subintellígitur, in
mundo, ipse útique per
qui autem odit, útique
oc mundo, in vitam ætér
ipse custódit eam. Ma-
& mira senténtia, quem-
ıdum sit hóminis in áni-
suam amor, ut péreat,
n ne péreat. Si male
eris, tunc odísti, si be-
deris, tunc amásti. Fe-
, qui odérunt custodién-
ne perdant amándo.
Hic est vere Martyr. xxix.

Lectio ix.

Sed vide ne tibi subrépat, ut teípsum velis intérime. re, sic intelligéndo, quod debes odísse in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim quidam malígni atque pervérsi hómines, & in seípsos crudelióres & sceleratióres homicídæ, flammis se donant, aquis se præfócant, præcipítio se collídunt, & péreunt. Hoc Christus non dócuit : immo étiam diábolo præcipítium suggerénti respóndit ; Redi retro sátanas : scriptum est : Non tentábis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, signíficans qua morte clarificatúrus erat Deum : Cum esses júnior, cingébas te, & ambulábas quo volébas : cum autem senúeris, alter te cinget, & feret quo tu non vis. Ubi satis expréssit ; non a seípso, sed ab álio debére occídi, qui vestígia séquitur Christi. Te Deum. 16.

Vesper. de seq. Festo.

DIE II. FEBRUARII.

In festo Purificationis B. Mariæ Virg. Dupl. ii. Classis.

Ad Vesperas, Antiphona.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est : & procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalm. Dixit Dóminus. *& reliq. consueti de S. Maria ut in ejus Offic. parvo.* cxxxix.

Aña. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc

im-

implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus Deus noster.

Aña. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Aña. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob, Virgo péperit Salvatórem: te laudámus Deus noster.

Aña. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allel.

Capitulum. Malach. 3.

ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, & Angelus testaménti, quem vos vultis.

Hymn. Ave maris stella. cxxxiv.

℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto. ℟. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnificat, Antiphona. Senex púerum portábat, puer autem senem regébat, quem virgo péperit, & post partum virgo permánsit, ipsum, quem génuit, adorávit.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus: ut sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus: ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúmdem Dóminum.

Et non fit comm. S. Ignatii.

Ad Complet. & alias Horas, in fine omnium Hymnor. dicitur Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine. *præterquam in Hymno*, Ave maris stella. *Quod semper servatur, quando fit Officium de S. Maria.*

Ad Matutinum, Invitator. Ecce venit ad templum sanctum suum Dominátor Dóminus: * Gaude & lætáre Sion, occúrrens Deo tuo.

Psalm. Venite exultémus. 2.

Hymn. Quem terra. cxxxv.

Antiphonæ Psalmi & ℣. Nocturnorum dicuntur, ut in Officio parvo B. Mariæ.

In primo Nocturno.

De libro Exodi.

Lectio i. Cap. 13.

LOcútus est Dóminus ad Moysen, dicens: Sanctífica mihi omne primogénitum, quod áperit vulvam in fíliis Israel, tam de homínibus, quam de juméntis: mea sunt enim ómnia. Et ait Móyses ad pópulum: Cum introdúxerit te Dóminus in terram Chananæi, sicut jurávit tibi & pátribus tuis, & déderit tibi eam: separábis omne, quod áperit vulvam, Dómino, & quod primitívum est in pecóribus tuis, quidquid habúeris masculíni sexus, consecrábis Dómino. Primogénitum ásini mutábis ove: quod si non redémeris, interfícies. Omne autem primo-

[redacted]

n hóminis de filiis
io rédimes.
ia thálamum tuum
súscipe Regem Chri-
Quem virgo concé-
jo péperit, virgo
m, quem génuit,
. ℣. Accípiens Sí-
:rum in mánibus,
ens benedíxit Dó-
Quem.
libro Levítici.

Cap. 12.

s est Dóminus ad
en, dicens: Ló-
s Israel, & dices ad
er, si suscépto sé-
érerit másculum,
erit septem diébus,
separatiónis mén-
die octávo circum-
fántulus: ipsa vero
:ibus diébus mané-
guine purificatiónis
ie sanctum non tan-
ingrediétur in san-
, donec impleántur
icatiónis suæ. Sin
minam pepéreret,
erit duábus hebdo-
juxta ritum fluxus
, & sexagínta sex
anébit in sánguine
nis suæ.
iam compléti sunt
atiónis Maríæ, se-
egem Móysi, tulé-
n in Jerúsalem, ut
um Dómino: * Sicut
est in lege Dómini:
ie masculínum ada-
ilvam, sanctum Dó-
ábitur.
:runt pro eo Dómi-
no par túrturum, aut duos pullos columbárum. Sicut.

Lectio iii.

Cumque expléti fúerint dies purificatiónis suæ, pro filio, sive pro filia, déferet agnum anniculam in holocáustum, & pullum colúmbæ, sive túrturem pro peccáto, ad óstium tabernáculi testimónii, & tradet Sacerdóti, qui ófferet illa coram Dómino, & orábit pro ea, & sic mundábitur a proflúvio sánguinis sui. Ista est lex pariéntis másculum aut féminam. Quod si non invénerit manus ejus, nec potúerit offérre agnum, sumet duos túrtures vel duos pullos columbárum, unum in holocáustum, & álterum pro peccáto: orabítque pro ea Sacérdos, & sic mundábitur.

℟. Obtulérunt pro eo Dño par túrturum, aut duos pullos columbárum, * Sicut scriptum est in lege Dómini.
℣. Postquam autem impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndum legem Moysis, tulérunt illum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino. Sicut. Glória Patri. Sicut.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Episc.

Serm. 13. *de Temp. post init.*

Lectio iv.

Sic olim prædíctum est: Mater Sion dicit: Homo & homo factus est in ea, & ipse fundávit eam Altíssimus. O omnipoténtia nascéntis! o magnificéntia de

cælo

cælo ad terram descendéntis! Adhuc in útero portabatur, & ex útero matris a Joánne Baptísta salutabátur. In templum præsentabátur, & a Simeóne sene famóso, annóso, probáto, coronáto agnoscebátur. Tunc cognóvit, tunc adorávit, tunc dixit: Nunc Dómine dimíttis servum tuum in pace: quia vidérunt óculi mei salutáre tuum.

℟. Símeon justus & timorátus expectábat redemptiónem Israel: * Et Spíritus Sanctus erat in eo. ℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini. Et.

Lectio v.

Differebátur exíre de sæculo, ut vidéret natum, per quem cónditum est sæculum. Agnóvit infántem senex, factus est in púero puer. Innovátus in ætáte, qui plenus erat pietáte. Símeon senex ferébat Christum infántem, Christus regébat Simeónis senectútem. Dictum ei fúerat a Dómino, quod non gustáret mortem, nisi vidéret Christum Dómini natum. Natus est Christus, & implétum est desidérium senis in mundi ipsíus senectúte. Ipse ad senem hóminem venit, qui mundum inveterátum invénit.

℟. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini: * Et benedíxit Deum, & dixit, Nunc dimíttis servum tuum in pace, quia vidérunt óculi mei salutáre tuum, Dómine. ℣. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo; ipse accépit eum in ulnas suas. Et benedíxit.

Lectio vi.

In illo quidem sæculo diu esse nolébat, & Christum in hoc sæculo vidére cupiébat, cantans cum Prophéta, & dicens: Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam, & salutáre tuum da nobis. Dénique, ut novéritis, ita esse istíus lætítiam, conclúsit dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace: quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. Prophétæ cecinérunt, Conditórem cæli & terræ in terra cum homínibus futúrum; Angelus nuntiávit Creatórem carnis & spíritus in carne ventúrum: salutávit Joánnes ex útero in útero Salvatórem: Símeon senex Deum agnóvit infántem.

℟. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus in templum, ut fácerent secúndum consuetúdinem Legis pro eo, accépit eum Símeon in ulnas suas, & benedíxit Deum, dicens: * Nunc dimíttis Dómine servum tuum in pace. ℣. Suscípiens Símeon púerum in mánibus, exclamávit, dicens. Nunc. Glória Patri. Nunc.

In tertio Nocturno.
:ctio sancti Evangélii secúndum Lucam.
:tio vii. *Cap.* 12. *d*
illo témpore: Postquam mpléti sunt dies purgatió- Maríæ secúndum Legem 'si, tulérunt Jesum in Jelem, ut sisterent eum Dóo, sicut scriptum est in : Dómini. Et réliqua.
ıilia S. Ambrósii Episc.
b. 2. Comment. in Lucæ cap. 2. post initium.
T ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Sín, & homo iste justus & ›rátus, expéctans consoónem Israel. Non solum Angelis & Prophétis, & ıstóribus, sed étiam a se'ibus & justis generátio nini accépit testimónium. nis ætas, & utérque se, eventorúmque mirácula n ástruunt. Virgo génestérilis parit, mutus lóur, Elisabeth prophétat, us adórat, útero clausus tat, vídua confitétur, ıs expéctat.
Suscípiens Jesum in ulnas Símeon, exclamávit & t: * Tu es vere lu. ad illuminatiónem Gén-ı, & glóriam plebis tuæ :l.
:um indúcerent púerum Jeparéntes ejus, & ipse accé:um in ulnas suas & benet Deum, & dixit: Tu es. Cujus festum cólimus, Virgo vírginum intercépro nobis ad Dóminum.

Lectio viii.

ET bene justus, qui non suam, sed pópuli grátiam requirébat, cúpiens ipse corpóreæ vínculis fragilitátis exólvi, sed expéctans vidére promíssum: sciébat enim, quia beáti óculi, qui eum vidérent. Et ipse accépit eum in ulnas suas, & benedíxit Deum, & dixit: Nunc dimítte servum tuum Dómine, secúndum verbum tuum in pace. Vide justum, velut corpóreæ cárcere molis inclúsum, velle dissólvi, ut incípiat esset cum Christo. Dissólvi enim, & cum Christo esse, multo mélius est.
℟. Senex púerum portábat, puer autem senem regébat: * Quem virgo concépit, virgo péperit, virgo post partum, quem génuit, adorávit.
℣. Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum. Quem. Glória Patri. Quem.

Lectio ix.

SEd qui vult dimítti, véniat in templum, véniat in Jerúsalem, expéctet Christum Dómini, accípiat in mánibus Verbum Dei, compleĉtátur opéribus, velut quibúsdam suæ fidei bráchiis: tunc dimittétur, ut non vídeat mortem, qui víderit vitam. Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, & prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce & Símeon prophétat, in ruínam & resurrectiónem plurimórum venisse Dó-

ctus erat in eo.

Psalm. Dóminus regnávit, *cum reliq. de Dominica.* 17.

Ant. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Dóminum. *Ant.* Accípiens Símeon púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum. *Ant.* Lumen ad revelatiónem Géntium, & glóriam plebis tuæ Israel.

Ant. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum.

Capitulum. *Malach.* 3.

Ecce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, & Angelus testaménti, quem vos vultis.

Hymnus. O gloriósa Vírginum. xxxvi. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea

ci
Vi
pe

Re
Ca
℟.
ch
℣.
cé
di
℣.
tu
eju

Ac
C
E
pó
tus
dé
ign
ba
℟.
vul

n. *Malach.* 3.
:cebit Dómino sa-
:ium Juda & Jerú
it dies sæculi, &
antíqui, dicit Dó-
nipotens.
égit eam Deus * Et
eam. Elegit.
ernáculo suo habi-
eam. Et prælégit.
tri. Elégit.
est grátia in lábiis
Proptérea benedí-
us in ætérnum.
Aña. Símeon ju-
reliq. de Laud. 482.
:apit. Hymnus & ℣.
n i. Vesp. 480.
ificat, Antiphona.
:áta virgo María
:sum præsentávit in
& Símeon replétus
ancto accépit eum
suas, & benedíxit
ætérnum.
t supra.
t comm. S. Blasii.
EEBRUARII.
Episcopi & Martyr.
)eus qui nos, *de*
unius Mart. xxi.
Lectio iii.
, Sebáste in Armé-
um virtútum laude
ejúsdem civitátis E-
elígitur. Qui quo
)iocletiánus insatiá-
delitátem in Chri-
ercébat, se in spe-
bdidit montis Ar-
:ámdiu látuit, dum
lái Præsidis milíti-
itibus deprehénsus,
fidem ductus, ejus

jussu conjéctus est in víncu-
la. Quo in loco multos ægró-
tos sanávit, qui ad Blásium,
ejus famà sanctitátis addú-
cti, deferebántur. In illis
puer fuit, qui desperáta a
médicis salúte, transvérsa
spina fáucibus inhærénte, á-
nimam agébat. Prodúctus au-
tem ad Præsidem Blásius se-
mel & íterum, cum nec
blandítiis nec minis addúci
posset, ut diis sacrificá-
ret, primum virgis cæsus,
deínde in equúleo férreis pe-
ctínibus dilaniátus est; postré-
mo dempto cápite, illústre
fidei testimónium Christo Dó-
mino dedit, tértio Nonas
Februárii.
Te Deum laudámus. 16.

DIE IV. FEBRUARII.

In festo S. Andreæ Corsini
Episc. & Conf. Dupl.
In Hymno mutatur iii. versus.
Oratio.

DEus, qui in Ecclésia tua nova semper instáuras exémpla virtútum: da pópulo tuo beáti Andréæ Conféssóris tui atque Pontíficis ita sequi vestígia, ut assequátur & prǽmia. Per Dóminum.

In i Noct. Lect. de Scr. occ.
Si vero hoc Festum celebretur in Quadrag. Lect. i. Nocturni sumuntur ex Communi Confess. Pontif. Fidélis sermo. liii. *& nona Lect. legitur de Homilia Feria cum commem. de ea in Vesperis & Laudibus.*
Similiter si aliquod ex sequentibus Festis occurrat in dicta Quadrag. in i. Nocturn.
le-

leguntur Lect. quæ habentur in Communi illius Sancti, nisi propriæ assignentur.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

ANdréam Floréntiæ ex nóbili Corsinórum família natum, paréntes précibus a Deo impetrárunt, & beátæ Vírgini spopondérunt. Qualis autem futúrus esset, Divíno præságio, ántequam nasceréture, osténsum est: nam mater grávida sibi visa est per quiétem lupum edidísse, qui ad Carmelitárum ædem pergens, in ipso templi vestíbulo statim in agnum convérsus est. Adoléscens pie & ingénue educátus cum sensim ad vítia declináret, sæpe a matre increpátus fuit. Ubi autem cognóvit, se paréntum voto Deíparæ Vírgini dicátum fuisse, Dei amóre succénsus, deque visu matris admónitus, Carmelitárum institútum ampléxus est, in quo váriis tentatiónibus a dæmone vexátus, numquam tamen pótuit a Religiónis propósito dimovéri. Mox Lutétiam missus, eménso studiórum currículo, & láurea donátus, in pátriam revocátur, suíque Ordinis regímini in Etrúria præficitur.

℟. Invéni. lvii. *Lectio v.*

INterea Fesulána Ecclésia suo viduata pastóre, eum sibi Epíscopum elégit: quo múnere se indígnum æstimans diu látuit ignótus, donec púeri voce mirabíliter loquéntis próditus, & extra urbem invéntus, ne divínæ contradíceret voluntáti, Epíscopátum suscépit. Ea dignitáte auctus, humilitáti, quam semper colúerat, impénsius incúbuit: & pastoráli sollicitúdini misericórdiam in paupéres, liberalitátem, oratiónis assiduitátem, vigílias, aliásque virtútes adjúnxit, & spíritu étiam prophético clarus fuit; ádeo ut ejus sánctitas ab ómnibus celebrarétur.

℟. Pósui adjutórium. lvii.

Lectio vi.

HIs permótus Urbánus quintus, ad sedándas Bonóniæ turbas, Andréam legátum misit: quo in múnere multa perpéssus, cívium ódia, quæ ad interneciónem exárserant, summa prudéntia restínxit, tum restitúta tranquillitáte, ad própria revérsus est. Nec multo post assíduis labóribus & voluntária carnis maceratióne conféctus, óbitus die a beáta Vírgine sibi prædícto, ad cæléstia regna migrávit anno Dómini millésimo trecentésimo septuagésimo tértio, ætátis suæ septuagésimo primo. Quem Urbánus octávus multis magnísque miráculis clarum Sanctórum número adscripsit: Ejus corpus Floréntiæ in Ecclésia sui Ordinis quiéscit, & máxima cívium veneratióne cólitur, quibus non semel in præsénti discrímine præsídio fuit.

℟. Iste est. lvii.

In tertio Nocturno, in Evang. Homo péregre. *de Communi Conf. Pont.* lix.

Ve-

Vesper. .*a Capitul. de sequen-*
i, commemor. præc.

DIE V. FEBRUARII.

festo S. Agathæ Virginis & Martyris. Duplex.

Si hoc Festum contingat transferri, itaut i. Vesper. sint integræ, Aña. Quis es tu, *cum reliq. de Laudib.* 482.

Psal. Dixit Dóminus, *cum reliq. de Dominica*, 120. *& loco ult. Psal.* Laudáte Dóminum omnes Gentes. 124.

Capitulum. *Eccli.* 51.

CONfitébor tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum perditióne. *Hymnus.*

JEsu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Spónsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prospere procéde, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona. Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum: Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum: jube me Dómine ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter pervenire.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Agathæ vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Andreæ.

In Quadr. fit comm. Feriæ.

Ad Matutinum, Invitator. Regem vírginum Dóminum. *Psalm.* Veníte. 2.

Hymnus. Vírginis Proles.

In primo Nocturno, Antiphona. Ingénua sum, & ex spectábili génere, ut omnis parentéla mea testátur. *Psalm.* Beátus vir. lxx. *Aña.* Summa ingenúitas ista est, in qua sérvitus Christi comprobátur. *Psal.* Quare fremuérunt. lxx. *Aña.* Ancílla Christi sum, ídeo osténdo me servílem habére persónam. *Psalm.* Dómine, quid multiplicáti. lxxi. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prófpere procéde, & regna. Pater noster.

Lectiones primi Noctur. de libro Ecclesiastici. Confité-
bor

bor tibi, Dómine Rex, *ut supra in festo S. Agnetis die xxi. Januarii. 451.*

℟. *i.* Dum torquerétur beáta Agatha, in mamílla grávitet, dixit ad júdicem: * Impie, crudélis & dire tyránne, non es confúsus amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti?

℣. Ego enim hábeo mamíllas íntegras intus in ánima mea, quas ab infántia Dómino consecrávi. Impie.

℟. *ii.* Agatha lætíssime & gloriánter ibat ad cárcerem, * Quasi ad épulas invitáta: & agónem suum Dómino précibus commendábat.

℣. Nobilíssimis orta natálibus, ab ignóbili gaudens trahebátur ad cárcerem. Quasi.

℟. *iii.* Quis es tu, qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi; nihil in me dúbites filia; ipse me misit ad te. * Quem dilexísti mente & puro corde.

℣. Nam & ego Apóstolus ejus sum, & in nómine ejus scias te esse curándam. Quem. Glória Patri. Quem.

In secundo Noctur. Antiph. Agatha sancta dixit: Si feras mihi promíttis, audíto Christi nómine mansuéscunt.

Psal. Cum invocárem. lxxiii.

Aña. Si ignem adhíbeas, rorem mihi salvíficum de cælo Angeli ministrábunt.

Psal. Verba mea. lxxiii.

Aña. Agatna lætíssime & gloriánter ibat ad cárcerem, quasi ad épulas invitáta: & agónem suum Dóm[ino] bus commendábat.

Psalmus. Dómine [...] noster. lxxiv. ℣. [...] eam Deus vultu su[o] ℟. Deus in médio [...] commovébitur.

Agatha virgo, [...] nobílibus par[...] ta, quam Panormit[...] tanénses civem sua[...] cunt, in persecuti[...] Imperatóris Cátan[...] martyrii corónam [...] est. Nam cum pari [...] dinis & castitátis l[...] mendarétur, Quinti[...] liæ Prætor, ejus am[...] est. Sed cum tent[...] ómnibus ejus qudic[...] tham in suam sentén[...] dúcere non posset, [...] næ superstitiónis nóm[...] prehénsam, Aphrod[...] dam mulíeri dep[...] tradit. Quæ Aphrod[...] suetúdine cum de c[...] coléndæ Christiánæ [...] servándæ virginitátis [...] ri non posset: nún[...] Quintiáno, se in Aga[...] ram pérdere. Quare [...] se vírginem addúci ju[...] Nonne, inquit, te p[...] bili génere natam, h[...] & servílem Christian[...] tam ágere? Cui Agat[...] to præstántior est C[...] humílitas & sérvitus [...] ópibus ac supérbia. [...] autem adjúta a Dómi[...] severábo in confessió[...] qui me salvam feci[...] consolátus est me.

℣.

℣. Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, qui misísti me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea. Et.

Lectio v.

QUamóbrem irátus Prætor hanc ei optiónem dat, velitne pótius venerári deos, an vim tormentórum subíre. At illa constans in fide, primum cólaphis cæsa míttitur in cárcerem: unde postrídie edúcta, cum in senténtia permanéret, admótis candéntibus láminis in equúleo torquétur, tum ei mamílla abscínditur. Quo in vúlnere Quintiánum appéllans Virgo, Crudélis, inquit, tyránne, non te pudet amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti? Mox conjécta in víncula, sequénti nocte a sene quodam, qui se Christi Apóstolum esse dicébat, sanáta est. Rursum evocáta a Prætóre, & in Christi confessióne persevérans, in acútis téstulis, & candéntibus carbónibus ei subjéctis volutátur.

℟. Ipse me curávit, qui per Apóstolum Petrum in custódia me confortávit, pro eo quod jussa sum suspéndi in equúleo. * Propter fidem castitátis ádjuva me Dómine Deus meus in tortúra mamillárum meárum. ℣. Ipse me dignátus est ab omni plaga curáre, & mamíllam meam meo péctori restitúere. Propter.

Lectio vi.

QUo témpore ingénti terræmótu urbs tota contrémuit, ac duo paríetes corruéntes, Silvínum & Falcónium íntimos prætóris familiáres oppresséront. Quare veheménter commóta civitáte, véritus pópuli tumúltum Quintiánus Agatham semimórtuam clam redúci ímperat in cárcerem. Quæ sic Deum precáta: Dómine, qui me custodísti ab infántia, qui abstulísti a me amórem sæculi, qui me carníficum torméntis superiórem præstitísti, áccipe ánimam meam. Ea in oratióne migrávit in cælum Nonis Februárii: cujus corpus a Christiánis sepelítur.

℟. Vidísti Dómine, & spectásti agónem meum quómodo pugnávi in stádio, sed quia nólui obedíre mandátis Príncipum; * Jussa sum in mamílla torquéri. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Jussa. Glória Patri. Jussa.

In tertio Nocturno, Antiph. Nisi diligénter perféceris corpus meum a carnificibus attrectári, non potest ánima mea in paradísum Dómini cum palma intráre martyrii.

Psalm. In Dño confido. xxvii.

Aña. Vidísti Dómine agónem meum, quómodo pugnávi in stadio: sed quia nólui obedíre mandátis Príncipum, jussa sum in mamílla torquéri.

Ps. Dñe, quis habitábit. xxvii.

Aña. Propter fidem castitátis jussa sum suspéndi in equúleo: ádjuva me Dñe Deus meus in tortúra mamillárum meárum.

Psalm. Consérva me Dñe. xl.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Accefsérunt. *de Communi Virg. ii. loco.* cii.

℟. Beáta Agatha ingréssa cárcerem, expándit manus suas ad Deum, & dixit: Dómine, qui me fecísti víncere torménta carníficum, * Jube me ad tuam misericórdiam perveníre. ℣. Dómine, qui me creásti, & tulísti a me amórem sæculi, qui corpus meum a pollutióne separásti. Jube.

℟. Medicínam carnálem córpori meo numquam exhíbui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, * Qui solo sermóne restáurat univérsa. ℣. Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, & mamíllam meam meo péctori restitúere, ipsum ínvoco Deum vivum. Qui. Glória Patri. Qui.

A D L A U D E S, *& per Horas, Aña.*

QUis es tu, qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi: nihil in me dúbites filia. *Psal.* Dóminus regnávit. *cum reliquis.* 17. *Aña.* Medicínam carnálem córpori meo numquam exhíbui; sed hábeo Dóminum Jesum Christum, qui solo sermóne restáurat univérsa. *Aña.* Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, quia memor es mei, & misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea. *Aña.* Benedíco te Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Apóstolum tuum mamíllam meam meo péctori restituísti. *Aña.* Qui me digná-

tus est ab omni p
re, & mamíllam
péctori restitúere,
voco Deum vivum

Capitulum.

COnfitébor tibi
Rex, & co
Deum Salvatórer
Confitébor nómini
niam adjútor & p
ctus es mihi, & li
pus meum a perdi

Hymnus. Jesu, c
ginum. 479.

℣. Diffúsa est grát
tuis. ℟. Proptére
te Deus in ætérnu

Ad Benedictus,
Paganórum multitú
ad sepúlcrum Vír
runt velum ejus cor
ut comprobáret
quod a perículis in
ritis beátæ Agatha
suæ eos liberáret.

Oratio.

DEus, qui inter
téntiæ tuæ mir
in sexu frágili victó
tyrii contulísti: co
pítius, ut qui beá
Vírginis & Mártyris
lítia cólimus, per
exémpla gradiámur.

In Quadr. fit comm

Ad Tertiam, An
Medicínam carnále
Capitul. Confitébo
mine. *ut suprà.*

℟. *brev.* Spécie tua
chritúdine tua. Sp
℣. Inténde, prósp
de, & regna. Et
dine. Glória Patri.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona.

Grátias tibi ago.

Capitulum. *Eccli. 51.*

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℟. *br.* Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Qui me dignátus est.

Capitulum. *Eccli. 51.*

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis sustinéntes te, & líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

℟. *br.* Elégit eam Deus * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphona.

Quis es tu. *cum reliquis ut supra in Laudibus.* 482.

Psalm. Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica,* 120. *& loco ultimi, Psalm.* Lauda Jerúsalem Dóminum. 140.

Capitulum & Hymnus, ut in primis Vesperis. 479.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum: Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum; jube me Dómine ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter perveníre.

Oratio ut suprà.

Deinde fit commemor. Feriæ, si fuerit in Quadr. & S. Dorotheæ Virg. & Martyr.

DIE VI. FEBRUARII.

In festo sanctæ Dorotheæ Virg. & Martyris.

Oratio. Indulgéntiam. *de Communi Virginum.* lxxxviii.

Lectio iii.

Doróthea virgo, ex Cæsaréa Cappadóciæ, propter Christi confessiónem ab Aprício præside comprehénsa, Chrystæ & Callístæ soróribus, quæ a fide defécerant, trádita est, ut eam a propósito removérent. Sed contra factum est: nam eas Doróthea ad cultum Christiánæ Religiónis redúxit, propter quam étiam martyrium suscepérunt. Quare virgo equúleo diu torta, & palmis cæsa, ad extrémum cápitis damnáta, duplicátam virginitátis & martyrii palmam accépit.

Te Deum laudámus. 16.

Lectio iv.

ROmuáldus Ravénnæ, Sérgio patre nóbili génere natus, adoléſcens in propínquum monaſtérium Claſsénſe pœniténtiæ cauſſa ſecéſſit: ubi religióſi hóminis ſermóne ad pietátis ſtúdium veheméntius incénſus: viſo étiam ſemel & íterum per noctem in Eccléſia beáto Apollinári, quod Dei ſervus illi futúrum promíſerat, mónachus efficitur. Mox ad Marínum, vitæ ſanctitáte ac ſeverióre diſciplína in fínibus Venetórum eo témpore célebrem, ſe cóntulit, ut ad arctam & ſublímem perfectiónis viam eo magíſtro ac duce uterétur.

℟. Honéſtum fecit. lxxv.

Lectio v.

MUltis ſátanæ insídiis, & hóminum invídia oppugnátus, tanto humílior ſe aſsíduę jejúniis & oratiónibus exercébat, & rerum cæ

IN
rá
prop
lam
tem
Patri
nes i
bant
viſun
mald
rum
ſigná
Déni
& vi
ipſos
táte
migra
mo v
corpu
ſepúl
pértu
ſui C
tum
In t
in Ex
mus.

DIE VIII. FEBRUARII.

In feſto S. Joannis de Matha Confeſſ. Duplex.

In Hymn. mutatur iii. Verſus.

Oratio.

DEus, qui per ſanctum Joánnem Ordinem Sanctíſſimæ Trinitátis ad rediméndum de poteſtáte Saracenórum captívos cælitus inſtitúere dignátus es: præſta, quæſumus; ut ejus ſuffragántibus méritis, a captivitáte córporis & ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. S. Romualdi Abbatis.

Poſtea Feriæ, ſi venerit in Quadrageſ.

In primo Nocturno, Lectiones de Sriptur. occurr. ſi vero venerit in Quadrag. Lection. Beátus vir. *de Communi Confeſſoris non Pontif.* lxxx.

In ii. Nocturno, Lectio iv.

JOánnes de Matha Ordinis Sanctíſſimæ Trinitátis redemptiónis captivórum inſtitútor, Falcóne in Província natus eſt, paréntibus pietáte & nobilitáte conſpícuis. Studiórum cauſſa Aquas Séxtias, mox Paríſios proféctus, confectóque Theológiæ currículo, Magiſtérii láuream adéptus, doctrínæ & virtútum ſplendóre enítuit. Quibus motus Pariſiénſis Antíſtes, ad ſacrum Presbyterátus órdinem præ humilitáte reluctántem promóvit, eo conſílio, ut in ea civitáte cómmorans, ſapiéntia & móribus ſtudióſæ juventúti prælucéret. Cum autem in ſacéllo ejúſdem Epíſcopi, ipſo cum áliis aſtánte, primum Deo ſacrum offérret, cæléſti favóre méruit recreári. Nam Angelus cándida & fulgénti veſte indútus, cui in péctore Crux rúbei & cærúlei colóris aſsúta erat, bráchiis cancellátis, & ſuper duos captívos ad látera póſitos, Chriſtiánum unum, álterum Maurum, exténſis, appáruit. Qua viſióne in éxtaſim raptus, intelléxit prótinus vir Dei, ſe ad rediméndos ab infidélibus captívos deſtinári.

℟. Honéſtum fecit. lxxv.

Lectio v.

QUo vero maturius in re tanti moménti procéderet, in ſolitúdinem ſecéſſit, ibíque divíno nutu factum eſt, ut Felícem Valéſium in ipſa erémo jam multis annis degéntem repérerit, cum quo inita ſocietáte, ſe per triénnium in oratióne & contemplatióne, omniúmque virtútum ſtúdio exércuit. Cóntigit autem, ut dum ſecum de rebus divínis prope fontem colloqueréntur, cervus ad eos accéſſerit, Crucem inter córnua gerens, rúbei & cærúlei colóris. Cumque Felix ob rei novitátem miraréiur, narrávit ei Joánnes viſiónem in prima Miſſa hábitam, & exínde fervéntius oratióni incumbéntes, ter in ſomnis admóniti, Romam proficíſci decrevérunt, ut a ſummo Pontífice novi Ordinis pro rediméndis captívis inſtitutiónem im-

vit, & novum Ordinem Sanctíssimæ Trinitátis redemptiónis captivórum vocári jussit, ejúsque professóribus albas vestes cum Cruce rúbei & cærúlei colóris præbuit.
℟. Amávit eum. lxxv.

Lectio vi.

Sic stabilito Ordine sancti Fundatóres in Gálliam rediérunt: primóque cœnóbio Cervi Frígidi in Diœcési Meldénsi constrúcto, ad ejus régimen Felix remánsit, & Joánnes Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius domum, Ecclésiam, & hospitále sancti Thomæ de Formis in monte Cælio eis donávit cum multis rédditibus & possessiónibus. Datis quoque litteris ad Miramolínum regem Marróchii, opus redemptiónis felíci auspício inchoátum fuit. Tum ad Hispánias, sub jugo Saracenórum magna

obdo
déci
no
tésim
corp
Thó
honó
℟. I
In
in E
de C
Ponti
Lect
occurr
de ea
In
S. Ap
D
S. Ap
Orati
tera.

A
ratóre
ætáte

tustáta, deos cóleret, accénso rogo combustúros vivam mináti sunt ímpii carnífices. Quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subitúram, respondit. Itaque comprehénsa ut combureretur, cum paullísper, quasi delíberans quid agéndum esset, stetísset, ex illórum mánibus elápsa, álacris in ignem sibi parátum, majóri Spíritus Sancti flamma intus accénsa, se injécit. Unde brevi consúmpto córpore, puríssimus spíritus in cælum ad sempitérnam martyrii corónam evolávit. Te Deum laudámus. 16.

DIE X. FEBRUARII.

In festo S. Scholasticæ Virginis. Duplex. Oratio.

DEus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti: da nobis ejus méritis & précibus, ita innocénter vívere, ut ad ætérna mereámur gáudia pervenire. Per Dñm.

Et fit commem. Feriæ si celebretur in Quadrages.

In i. Noct. Lect. de Scr. occurr. si vero celebretur in Quadrag. Lection. De Virgínibus. *ut in Communi Virginum.* xc.

In secundo Nocturno.

Ex libro secundo Dialogórum sancti Gregórii Papæ,

Lectio iv. *Cap.* 33.

SCholástica Venerábilis Patris Benedícti soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum veníre consuéverat; ad quam vir Dei non longe extra jánuam in possessióne Monastérii descendébat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discípulis venerábilis ejus descéndit frater, qui totum diem in Dei láudibus sacrísque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul accepérunt cibum. Cúmque adhuc ad mensam sedérent, & inter sacra collóquia tardior se hora protráheret, éadem sanctimoniális fémina soror ejus eum rogávit, dicens: Quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cæléstis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit: Quid est quod lóqueris, soror? manére extra cellam nullátenus possum. Tanta vero erat cæli sérénitas, ut nulla in áere nubes apparéret. Sanctimoniális autem fémina, cum verba fratris negántis audivísset, insértis dígitis manus super mensam pósuit, & caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogatúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscatiónis, & tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo consíderant, pedem movére potúerint. ℟. Propter. xciv.

Lectio v.

SAnctimoniális quippe fémina caput in mánibus declinans,

Dei inter corúscos & tonítruos, atque ingéntem plúviæ inundatiónem, videns se ad Monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens: Parcat tibi omnípotens Deus, soror: quid est, quod fecísti? Cui illa respóndit: Ecce rogávi te, & audíre me noluísti: rogávi Deum meum, & audívit me: modo ergo, si potes, egrédere, & me dimíssa, ad Monastérium recéde. Ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spirituális vitæ collóquia, sese vicária relatióne satiárent.

℞. Dilexísti justítiam. xciv.

Lectio vi.

Cumque die áltero éadem venerábilis fémina ad cellam ...

una
rum
pul
℞.
In
in
Com
Si
Qua
Hom
in L
D
S. V.

P l
Vale
tia c
imm
sióne
Lect
cti A
in s
univ.
Post
D

tis Itáliæ úrbibus, quo vincti sæviénte Trajáni persecutióne ducebántur, acerbíssima supplícia perpéssi, fortes in Christiánæ fidei confessióne perstitérunt. Nam Bríxiæ diu vínculis constrícti, feris étiam objécti, in ignémque conjécti, & a béstiis, & a flamma íntegri & incólumes serváti sunt: inde vero iísdem caténis colligáti Mediolánum venérunt: ubi eórum fides tentáta exquisitíssimis torméntis, tamquam igne aurum, in cruciátibus magis enítuit. Póstea Romam missi, ab Evarísto Pontífice confirmáti, ibi quoque crudelíssime torquéntur. Dénique perdúcti Neápolim, in ea étiam urbe várie cruciáti, vincti mánibus pedibúsque in mare demergúntur, unde per Angelos mirabíliter erépti sunt. Quare multos & constántia in torméntis, & miraculórum virtúte ad Christi fidem convertérunt. Postrémo redúcti Bríxiam inítio suscépti ab Adriáno impérii, secúri percússi, illústrem martyrii corónam accepérunt.

Te Deum laudámus. 16.

DIE XVIII. FEBRUARII.

S. Simeonis Episcopi & Martyr.

Oratio. Infirmitátem. *de Communi unius Martyr.* xxi.

Lectio iii.

SImeon, filius Cléophæ, post Jacóbum próximus Jerosólymis ordinátus Epíscopus, Trajáno Imperatóre apud Atticum Consulárem est accusátus, quod Christiánus esset, & Christi propínquus. Comprehendebántur enim omnes eo témpore, quicúmque ex génere David orti essent. Quare multis cruciátus torméntis eódem passiónis génere, quod Salvátor noster subjerat, afficitur, mirántibus ómnibus, quod homo ætáte conféctus (erat enim centum & vigínti annórum) acerbíssimos crucis dolóres fórtiter constantérque paterétur.

Te Deum laudámus. 16.

DIE XXII. FEBRUARII.

In Cathedra S. Petri Antioch.

Duplex majus.

Officium fit ut supra in Cathedra Romana exceptis Lectionibus secundi & tertii Nocturni, quarum loco leguntur quæ hic habentur; omissa Commemoratione sanctæ Priscæ Virginis.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Ser. 45. de Sanctis. Lect. iv.

INstitútio sollemnitátis hodiérnæ a senióribus nostris cáthedræ nomen accépit; ídeo quod primus Apostolórum Petrus hódie Episcopátus Cáthedram suscepísse referátur. Recte ergo Ecclésiæ natálem sedis illíus colunt, quam Apóstolus pro Ecclesiárum salúte suscépit, dicénte Dómino: Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℟. Tu es pastor. 440.

Lectio v.

PEtrum ítaque fundaméntum Ecclésiæ Dóminus nominávit: & ídeo digne fun-

…amentum hoc in Ecclésia ho-
norétur, per quod ad cælum
conscénditur.

℟. Ego pro te rogávi. 440.

Lectio vi.

QUod natális ergo Cáthe-
dræ hódie cólitur, sacer-
dotále honorátur officium: Si-
bi hoc Ecclésiæ ínvicem præ-
stant, quia tanto necésse plus
habet Ecclésia dignitátis, quan-
to sacerdotále officium plus
honóris. Cum sollemnitátem
hanc Ecclésiis mérito religió-
sa observátio introdúxerit,
miror cur apud quosdam in-
fidéles hódie tam perniciósus
error incréverit, ut super tú-
mulos defunctórum cibos &
vina cónferant, quasi egrés-
sæ de corpóribus ánimæ car-
náles cibos requírant.

℟. Petre amas me. 441.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii se-
cúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 16. f*

ell i
prin
tate
Chr
spór
Sim
sang
Pate
Idest
ter
réna
insp
& n
ille
géni
℟. (
E
tibi
mea
fácic
tu es
sim i
pis a
que
præte

[redacted]

Ecclésiam meam, & portæ ínferi non prævalébunt advérsum eam. Super hanc, inquit, fortitúdinem ætérnum extruam templum: & Ecclésiæ meæ cælo inserénda sublímitas, in hujus fidei firmitáte consúrgens. ℟. Elégit te Dóminus. 442.

Si hoc festum ante Quadrag. venerit in Sabbato, vel transferatur in Fer. ii. & annus non fuerit Bissextilis, legitur nona Lectio de Homilia Vigil. S. Mathiæ, & de ea fit commemor. S. Pauli in Quadrag. autem nona Lectio erit de Homilia Feria cum commem. de ea, & nihil fit de Vigilia, nisi in Missa. *Lectio ix.*

HAnc confessiónem portæ ínferi non tenébunt, mortis víncula non ligábunt: vox enim ista, vox vitæ est. Et sicut confessóres suos in cæléstia próvehit, ita negatóres ad inférna demérgit. Propter quod dicit beatíssimo Petro: Tibi dabo claves regni cælórum. Et quæcúmque ligáveris super terram, erunt ligáta & in cælis: & quæcúmque sólveris super terram, erunt solúta & in cælis. Transívit quidem étiam in álios Apóstolos vis potestátis istíus; & ad omnes Ecclésiæ Príncipes decréti hujus constitútio commeávit: sed non frustra uni commendátur, quod ómnibus intimátur. Petro enim ídeo hoc singuláriter créditur, quia cunctis Ecclésiæ Rectóribus Petri forma præpónitur. Manet ergo Petri privilégium, ubicúmque ex ipsíus fertur æquitáte judícium. Nec nímia est vel sevéritas vel remíssio, ubi nihil erit ligátum, nihil solútum, nisi quod beátus Petrus aut sólverit aut ligáverit. Te Deum laudámus. 16.

DIE XXIII. *vel* XXIV.

Februarii anno Bissextili.

In Vigilia S. Mathiæ Apostoli.

Si non venerit in Quadrag. tres Lect. leguntur de Homilia in Evang. Hoc est præcéptum. *ut in Vigilia Apostolor.* 1.

Si autem venerit in Quadr. nihil fit de Vigil. nisi in Missa.

Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Mathíæ Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda sollémnitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dóminum.

DIE XXIV. *vel* XXV.

Februarii anno Bissextili.

In festo S. Mathiæ Apostoli.

Duplex ii. classis.

Oratio.

DEus, qui beátum Mathíam Apostolórum tuórum collégio sociásti: tríbue, quæsumus; ut ejus interventióne, tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Si fuerit in Quadrages. fit commemor. Feriæ.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. *Cap. 1. c*

IN diébus illis exúrgens Petrus in médio fratrum dixit: (erat autem turba hóminum simul fere centum vigín-

fusa sunt omnia viscera ejus.
℟. Ecce ego mitto. v.

Lectio ii.

ET notum factum est omnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum Hacéldama, hoc est, Ager Sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, & non sit qui inhábitet in ea; & Episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit & exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis, usque in diem, qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fieri unum ex istis.
℟. Tóllite jugum meum. vi.

Lectio iii.

ET statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus.

tabília fácere, & mórtuos suscitáre, sed, Quóniam mitis sum & húmilis corde.

℟. Isti sunt. xi.

Lectio viii.

MAgnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult & dispónit superimpónere molem ædificii, quanto erit majus ædificium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima depríminur. Ergo & fábrica ante celsitúdinem humiliátur, & fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Isti sunt viri sancti. xi.

Si hoc festum venerit in Quadrag. ix. Lectio legitur de Homilia Feriæ occurr. & de ea fit commem. *Lectio ix.*

QUod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædificii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, & quod dico, & quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fácile illos vident, sed eos vident, qui óculos habent, & non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis & vidéntis. Te Deum. 16.

Ad Laudes & alias Horas, omnia de Communi Apostolor.

FESTA MARTII.

Ante quadragesimam prima die non impedita dicitur Officium Defunctor.

DIE IV. MARTII.

In festo S. Casimiri Confessor. Semidupl. *Oratio.*

DEus, qui inter regáles delícias & mundi illécebras, sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti: quæsumus: ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, & ad cæléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Deinde commem. Feriæ in Quadragesf.

Postea sancti Lucii Papæ & Martyr. Antiph. Iste sanctus. ℣. Glória & honóre. xxi. *Oratio.* Deus, qui nos beáti Lúcii. *de Communi unius Martyr. secundo loco.*

In primo Noct. si venerit in Quadrages. Lectiones. Justus si morte præoccupátus fúerit. *de Communi Confessoris non Pontificis,* lxxii. *alias de Scriptura occurrente.*

In ii. Nocturno. Lectio iv.

CAsimírus, patre Casimíro, matre Elisabétha Austríaca, Polóniæ régibus ortus a pueritia sub óptimis magístris, pietáte & bonis ártibus instrúctus, juveníles artus áspero domábat cilício & assíduis extenuábat jejúniis. Régia spreta lecti mollítie, dura cubábat hu-

Cathólicam promovére fidem summópere stúduit, & Ruthenórum schisma abolére: quaprópter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa constrúerent, nec vétera collabéntia restauráre̅t. Erga páuperes, & calamitátibus oppréssos benéficus, & miséricors, Patris & defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illæsam, sub extrémo vitæ término fórtiter assévuit, dum gravi pressus infirmitáte, mori pótius, quam castitátis jactúram ex medicórum consílio subíre, constánter decrévit.

℟. Amávit eum. lxxv.

Lectio vi.

Consummátus in brevi, virtútibus, & méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter sacerdótum & re-

[redacted]

℣. Glória & honóre coronásti eas Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum. *Oratio.*

DA nobis, quǽsumus Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum Perpétuæ & Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

In primo Nocturno, Lect. Sapiéntiam ómnium. *de Communi Doctorum.* lxv.

In ii. Nocturno. *Lectio iv.*

THomas, Landúlpho Cómite Aquináte & Theodóra Neapolitána, nobílibus paréntibus natus, quintum annum agens, mónachis sancti Benedícti Cassinátibus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum caussa missus, jam adoléscens Fratrum Prædicatórum Ordinem suscépit. Sed matre ac frátribus id indígne feréntibus, Lutétiam Parisiórum míttitur. Quem fratres in itínere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt: ubi várie exagitátur, ut sanctum propósitum mutáret; mulíerem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam intrudúcta fúerat, titióne fugávit. Mox beátus júvenis flexis génibus ante signum Crucis orans, ibíque somno corréptus, per quiétem sentíre visus est, sibi ab Angelis constríngi lumbos: quo ex témpore, omni póstea libídinis sensu cáruit: soróribus, quæ, ut eum a pio consílio removérent, in castrum vénerant, persuásit, ut contémptis curis sæculáribus, ad exercitatiónem cæléstis vitæ se conférrent.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

EMíssus e castro per fenéstram, Neápolim redúcitur: Inde Romam, póstea Parísium a fratre Joánne Theutónico, Ordinis Prædicatórum, Generáli Magístro ductus Albérto Magno doctóre, Philosóphiæ ac Theologíæ óperam dedit; vigintiquínque annos natus, magíster est appellátus, publicéque Philósophos ac Theólogos summa cum laude est interpretátus. Nunquam se lectióni aut scriptióni dedit nisi post oratiónem. In difficultátibus locórum sacræ Scriptúræ, ad oratiónem jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Regináldo dícere solébat, quidquid sciret, non tam stúdio aut labóre suo peperísse, quam divínitus tráditum accepísse. Neápoli, cum ad imáginem Crucifíxi veheméntius oráret, hanc vocem audívit: Bene scripsísti de me Thoma: quam ergo mercédem accípies? Cui ille: Non áliam Dómine, nisi teípsum.

℟. Amávit eum. lxvii.

Lectio vi.

NUllum fuit scriptórum genus, in quibus non esset diligentíssime versátus. Collatiónes Patrum assídue per-

pervolutábat, nec tamen a prædicatióne Divíni verbi desistébat. Quod cum fáceret per Octávam Paschæ in Basílica sancti Petri, mulíerem, quæ ejus fimbriam tetígerat, a fluxu sánguinis liberávit. Scripta ejus, & multitúdine, & varietáte, & facilitáte explicándi res difficíles, ádeo excéllunt, ut ob eam caussam étiam nomen Doctóris Angélici jure sit adéptus. Ab Urbáno quarto Romam vocátus, addúci non pótuit, ut honóres accíperet. Archiepiscopátum Neapolitánum étiam deferénte Cleménte quarto Pontífice recusávit. Missus a Gregório décimo ad Concílium Lugdunénse, in Monastério Fossæ novæ in morbum íncidit, ubi ægrótus Cántica Canticórum explanávit. Ibidem óbiit quinquagenárius anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, nonis Mártii: Miráculis & vivus & mórtuus flóruit. A Joánne vigésimo secúndo in Sanctórum númerum relátus est anno millésimo trecentésimo vigésimo tértio: cujus corpus póstea Urbáno quinto summo Pontífice Tolósam translátum est.

℟. Iste homo. lxviii.

In tertio Nocturno, Homília in Evangel. Vos estis. *ut in Communi Doctor.* lxviii.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadrages.

In Laudib. fit commem. Feriæ & Sanctarum, ut supr. 489.

Vesp. à Capitul. de sequenti commem. præced.

DIE VIII. MARTII.

In festo sancti Joannis de Deo Confessoris. Duplex.

Oratio.

Deus, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti, & per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti; præsta, ipsíus suffragántibus méritis, ut igne charitátis tuæ vítia nostra curéntur, & remédia nobis ætérna provéniant. Per Dñm.

Deinde fit commemor. sancti Thomæ.

Postea Feriæ, si celebretur in Quadrages.

In primo Noct. in Quadrag. Lect. Beátus vir. *de Communi Confess. non Pontif. secundo loco,* lxxx. *alias de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes de Deo, ex Cathólicis piísque paréntibus in óppido Montis Majóris junióris Regni Lusitániæ natus, quam sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuétus splendor super ejus domo refúlgens, sonitúsque æris campáni sponte emíssus, ab ipso ejus nativitátis témpore, non obscúre prænuntiárunt. A laxióri vivéndi ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit, & ob audítam prædicatiónem verbi Dei, sic ad melióra, se excitátum sensit,

ut

[redacted]

ut jam ab ipso sanctióris vitæ rudiménto consummátum áliquid, perfectúmque visus sit attigísse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis pœniténtiæ, suíque ipsíus contémptus cuncto pópulo spectáculum factus, a plerísque, ceu demens, gráviter afflíctus, in cárcerem améntibus destinátum conjícitur. At Joánnes cæléfti Charitáte magis incénsus, gémino atque amplo valetudinário ex piórum eleemósynis in civitáte Granaténsi extrúcto, jactóque novi Ordinis fundaménto, Ecclésiam nova prole fœcundávit Fratrum Hospitalitátis, infirmis præcláro animárum corporúmque proféctu inserviéntium, & longe latéque per Orbem diffusórum.

℟. Honéstum fecit. lxxiv.

Lectio v.

PAupéribus ægrótis, quos própriis quandóque húmeris domum deferébat, nulla re ad ánimæ corporísque salútem proficua deérat. Effúsa quoque extra nosocómium caritáte, indigéntibus muliéribus víduis, & præcípue virgínibus periclitántibus clam aliménta subministrábat, curámque indeféssam adhibébat, ut carnis concupiscéntiam a próximis hujúsmodi vítio inquinátis extermináret. Cum autem máximum in regio Granaténsi valetudinário excitátum fuísset incéndium, Joánnes impávidus prosíliit in ignem, huc illuc discúrrens, quóusque tum infírmos húmeris exportátos, tum léctulos e fenéstris projéctos ab igne vindicávit, ac dimídiam horam inter flammas, jam in imménsum succrescéntes, versátus, exínde divínitus incólumis, univérsis cívibus admirántibus, exívit, in schola caritátis édocens segniórem in eum fuísse ignem, qui foris usserat, quam qui intus accénderat.

℟. Amávit eum. lxxv.

Lectio vi.

MUltíplici asperitátum génere, demissíssima obediéntia, extréma paupertáte, orándi stúdio, rerum Divinárum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte mirífice excélluit, & lacrymárum dono enítuit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ Sacraméntis rite sanctéque reféctus, víribus licet destitútus, própriis indútus véstibus e léctulo surgens, ac provolútus in génua, manu & corde Christum Dóminum e cruce pendéntem perstríngnes, octávo Idus Mártii anno millésimo quingentésimo quinquagésimo óbiit in ósculo Dómini, quem étiam mórtuus ténuit, nec dimísit & in eádem córporis constitutióne sex círciter horas, quoúsque inde dimótus fuísset, tota civitáte inspectánte, mirabíliter permánsit, odórem mire fragrántem diffúndens. Quem ante & post óbitú plúrimis miráculis clarum, Alexánder octávus

Magister, quod est mandatum magnum in Lege? Et réliqua.
Homilía S. Joánnis Chrysóst.
Homil. 72. in Matth.

SAdducæis confúsis, Pharisæi rursus aggrediúntur, cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt; & Legis perítiam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes, ac ita intérrogant: Quodnam primum mandátum in Lege sit. Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum: putántes caussas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant: Quid igitur Christus? Ut ostendat idcírco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cáritas, sed invídiæ livóre tabéscerent: Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum: hoc primum & magnum mandátum est. Secúndum autem símile est

Vive
ligit
bit:
est,
tuur
sicut
℞.
Si
drag
Hom
comm
S I
l
si di
pasc
lécti
ta cı
tota
dére
supe
ctiói
doci
bant
intei
dum
prin
lit:

DIE IX. MARTII.

In festo S. Francisca Vidua Romana. Duplex.

Oratio.

DEus, qui beátam Francíscam fámulam tuam inter :tera grátiæ tuæ dona, famiiri Angeli consuetúdine de-ıráſti; concéde, quæsumus; intercessiónis ejus auxílio, ngelórum consórtio cónseri mereámur. Per Dñm.

Deinde fit commemor. sancti annis de Deo.

'óstea Feriæ occurrentis, si 'ebretur in Quadrag.

n i. Noct. Lect. de Script. occ. In Quadrag. erunt de Commi non Virginum. Mulierm fortem. civ.

'n ii. Nocturno. Lectio iv.

Rancísca nóbilis Matróna Romána ab ineúnte ætáte ústria dedit virtútum exéma; étenim pueríles ludos, & écebras Mundi réspuens soúdine & oratióne magnópe- deleſtabátur. Undecim an-·s nata, virginitátem suam :o consecráre, & monaſtém íngredi propósuit, Paıtum tamen voluntáti humí-:r obtémperans, Lauréntio Pontiánis júveni æque diviæ nóbili nupsit. In matrinio arctióris vitæ propósitú ntum lícuit, sémper retilt: a ſpectáculis, convíviis, lſque hujúsmodi oblectaménabhórrens, lánea ac vulgáveſte utens, & quidquid a méſticis curis supérerat témris, orationi, aut proximóa utilitátis tribuer.s; in id vero máxima sollicitúdine incúmbens, ut Matrónas Románas a pómpis Sæculi, & ornátus vanitáte revocáret. Quapropter Domum Oblatárum, sub Regula sancti Benedícti. Congregatiónis Montis Olivéti adhuc viro alligáta, in Urbe instítuit. Viri exsílium, bonórum jactúram, ac univérsæ domus mœrórem non modo constantíssime tolerávit, sed grátias agens cum beáto Job illud frequénter usurpábat, Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Propter veritátem. cv.

Lectio v.

VIro defúncto ad prædíctam Oblatárum Do:um cónvolans, nudis pédibus, fune ad collum alligáto, humi prostráta, multis cum lácrymis eárum número adscríbi supplíciter postulávit: voti compos facta, licet esset ómnium Mater, non álio tamen quam ancíllæ, vilíssimæque féminæ, & immundítiæ váſculi título gloriabátur. Quam vilem sui existimatiónem, & verbo declarávit, & exémplo: sæpe enim e suburbána vínea revértens, & lignórum fascem próprio cápiti impósitum déferens, vel eísdem onústum agens per Urbem aséllum, paupéribus subveniébat, in quos étiam largas eleemósynas erogábat: ægrotantésque in Xenodochíis vísitans, non corporáli tantum cibo, sed salutáribus mónitis recreábat. Corpus suum vigíliis, jejúniis, cilício, fér-

reo

Divina mystéria, præsértim vero Christi Dómini passiónem, tanto mentis ardóre, tantáque lacrymárum vi contemplabátur, ut præ dolóris magnitúdine pene cónfici viderétur. Sæpe étiam cum oráret, máxime sumpto sanctíssimæ Eucharístiæ Sacraménto, spíritu in Deum eleváta, ac cæléstium contemplatióne rapta immobílis permanébat. Quapropter humáni géneris hostis váriis eam contumélíis, ac verbéribus a propósito dimovére conabátur: quem tamen illa impertérrita semper elúsit, Angeli præsértim præsídio, cujus familiári consuetúdine glorióſum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiónum, & prophetíæ dono enítuit, quo & futúra prædíxit, & córdium secréta penetrávit. Non semel aquæ vel per rivum decurréntes, vel e cælo labéntes

æta
ro,
tifa
núr
℟.
In
in
cæl
ni
Ne
mil.
com
In
SS.
In

P
sos
fessi
te i
tián
De
In
deb

[redacted]

inta militum fides in Jesum Christum, & fortitúdo in cruciátibus perferéndis enítuit. Qui sæpius in horríbilem cárcerem detrúsi, vinculísque constrícti, cum ora ipsórum lapídibus contúsa fuíssent, hiemis tempore frigidíssimo nudí sub apérto áere supra stagnum rigens pernoctáre jussi sunt, ut frigore congeláti necaréntur. Una autem erat ómnium orátio: quadragínta in stádium ingréssi sumus quadragínta item, Dómine, corónа donémur, ne una quidem huic número desit. Est in honore hic númerus, quem tu quadragínta diérum jejúnio decorásti, per quem divína lex ingréssa est in orbem terrárum. Elías quadragínta diérum jejúnio Deum quærens, ejus visiónem consecútus est. Et hæc quidem illórum erat orátio.

℟. Sancti tui. xlii.

Lectio v.

Ceteris autem custódibus somno déditis, solus vigilábat jánitor, qui & illos orántes, & luce circumfúsos, & quosdam e cælo descendéntes Angelos tamquam a Rege missos, qui corónas trigínta novem milítibus distribúerent, íntuens, ita secum loquebátur: Quadragínta hi sunt; quadragésimi coróna ubi est? Quæ dum cogitáret, unus ex illo número, cui ánimus ad frigus feréndum defécerat, in próximum tepefáctum bálneum desíliens, Sanctos illos summo dolóre affécit. Verum Deus illórum preces írritas esse non est passus; nam rei evéntum admirátus jánitor, mox custódibus e somno excitátis, detractísque sibi véstibus, ac se Christiánum esse clara voce proféssus, Martyribus se adjúnxit. Cum vero Præsidis satélites janitórem quoque Christiánum esse cognovíssent, bacílis comminúta ómnium eórum crura fregérunt.

℟. Vérbera carníficum. xlii.

Lectio vi.

In eo supplício mórtui sunt omnes, præter Melithónem, natu mínimum. Quem cum præsens mater ejus, fractis crúribus adhuc vivéntem vidísset, sic cohortáta est: Fili, paulísper sústine: ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cum vero reliquórum córpora pláustris impóni cérneret, ut in rogum inferréntur, ac filium suum relínqui, quod speráret ímpia turba, púerum si vixísset, ad idolórum cultum revocári posse, ipso in húmeros subláto, sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa strénuè prosequebátur: in cujus ampléxu Mélithon spíritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúmdem illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit: ut qui fide & virtúte conjunctíssimi fúerant, fúneris étiam societáte copuláti, una in cælum pervenírent.

Comm-

rimorum Martyr. xiix.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurr. & de ea fit commemor.

DIE XII. MARTII.

In festo sancti Gregorii Papæ Confess. & Eccles. Doct.

Duplex.

Ad Magnif. in utrisq. Vesper. Añ. O Doctor óptime. lxv.

Oratio.

DEus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis præmia contulísti: concéde propítius, ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dñm.

Deinde fit commem. Feriæ.

In primo Noctur. Lectiones, Sapiéntiam ómnium. *de Communi Doctor.* lxviii.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

GRegórius Magnus, Románus, Gordiáni Senatóris filius, adoléscens Philosophíæ óperam dedit. &

etiam, qui scripse
veram ac tractabile
rum resurrectiónem
vícit, ut ejus libru
tor in ignem injíce
re Eutychius paull
in morbum incidísse
te morte, pellem
tenébat multis præ
dicens: Confiteor
nes in hac carne re
℟. Invéni David. I

Lectio v.

ROmam rédiens
pestiléntia subl
mo ómnium consé
fex elígitur, quem
ne accíperet, quá
tuit, recusávit. Na
vestítu in spelúnca
ubi deprehénsus indí
colúmnæ, ad sanctu
consecrátur. In Po
multa successéribus
ac sanctitátis exém
quit. Peregrínos qu
mensam adhibébat:

restituit. Nam Donatistas in Africa, Ariános in Hispánia repressit, Agnoitas Alexandría ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi Epíscopo dare nóluit, nisi Neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hæresim Ariánam relínquere coégit. Missis in Británniam doctis & sanctis viris Augustíno & áliis mónachis, insulam ad Jesu Christi Fidem convértit, vere a Beda Presbytero, Angliæ vocátus Apóstolus. Joánnis Patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ Epíscopi nomen arrogábat. Mauritium Imperatórem, eos qui milites fuíssent, mónachos fieri prohibéntem, a senténtia detérruit.

℟. Pósui adjutórium. lxvii.

Lectio vi.

Ecclésiam ornávit sanctíssimis institútis & légibus. Apud sanctum Petrum, coácta Synodo, multa constítuit: in iis, Ut in Missa Kyrie eléison nóvies repeterétur: Ut extra id tempus quod continétur Septuagésima & Pascha, Allelúja dicerétur; ut adderétur in Cánone, Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanías, Statiónes, & Ecclesiásticum Officium auxit. Quátuor Concíliis, Nicæno, Constantinopolitáno, Ephesino, Chalcedonénsi, tamquam quatuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Epíscopis Siciliæ, qui ex antíqua Ecclesiárum consuetúdine Romam singulis triénniis conveniébant, quinto quoque anno semel veníre indúlsit. Multos libros confécit: quos cum dictáret, testátus est Petrus Diáconus, se Spíritum Sanctum colúmbæ spécie in ejus cápite sæpe vidísse. Admirabília sunt, quæ dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsértim infirma semper & ægra valetúdine. Qui dénique multis éditis miráculis, Pontificátus anno decimotértio, mense sexto, die décimo, quarto Idus Martii, qui dies festus a Græcis étiam propter insígnem hujus Pontíficis sapiéntiam ac sanctitátem præcípuo honóre celebrátur, ad cæléstem beatitúdinem vocátus est. Cujus Corpus sepúltum est in Basílica sancti Petri, prope Secretárium.

℟. Iste est, qui ante. lxviii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 5. b*

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evánuerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex Homilia 17. in Luca 10. ante medium.

Considerándum nobis est, ut qui una eadémque exhortatiónis voce non súfficit simul cunctos admonére, stúdeat síngulos, in quantum valet, instrúere, privátis

Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres charissimi, solérter intuéndum est, quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa, quæ dilígimus, auférre moliátur.

COMMUNE
Apostolorum & Evangelistarum.

Ad Vesperas, Antiphona. Hoc est præcéptum meum, *cum reliquis de Laudibus.* *Psalm.* Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica, 122. & loco ultim. Psalm.* Laudáte Dóminum omnes gentes.

Capitulum, Ephes. 2. d

FRatres, Jam non estis hóspites, & ádvenæ: sed estis cives Sanctórum, & doméstici Dei: superædificáti super fundamentum Apostolórum, & Prophetárum, ipso summo anguilári lápide Christo Jesu.
℟. Deo grátias.

Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus, & astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium
Audíte voces súpplicum,
Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Lánguor, salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Filio
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exi[vit] sonus eórum. ℟. Et in fin[es] orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antipho[na]. Tradent enim vos in conc[i]liis, & in synagógis suis fl[a]gellábunt vos, & ante reg[es] & præsides ducémini propt[er] me, in testimónium illis, [&] Géntibus.

Oratio propria.

Ad Matutinum, Invitat[orium]. Regem Apostolórum Dóm[i]num, * Veníte, adorémus. *Psalm.* Veníte, exultémus.

Hymnus.

ÆTérna Christi múnera
Apostolórum glóriam
Palmas, & hymnos débit[os]
Lætis canámus méntibus.
Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.
Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cháritas
Mundi tyránnum cónterit.
In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.

Pa-

COMMUNE SANCTORUM.

IN VIGILIIS *Apostolorum.*

*fficium fit de Feria, ut di-
tum est in Rubricis generali-
r, exceptis Lectionibus, &
atione, quæ in propriis lo-
notantur. Ubi vero non sunt
pria Lect. legitur Evange-
m cum Homilia sequenti.*

ctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

ectio i. *Cap. 15. b*

N illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis; Hoc præcéptum meum, ut di-átis ínvicem, sicut diléxi s. Et réliqua.

milia S. Gregórii Papæ. *Homilia 27. in Evangel.*

Um cuncta sacra Elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quod de dilectió-, quasi de singulari mandá-, Dóminus dicit: Hoc est :céptum meum, ut diligá-ínvicem: nisi quia omne ndátum de sola dilectióne : & ómnia unum præcéptum t? quia quidquid præcípi-, in sola caritáte solidá-. Ut enim multi árboris ıi ex una radíce pró leunt, multæ virtútes ex una ca te generántur. Nec habe juid viriditátis ramus bo-operis, si non manet in ce caritátis.

Responsoria de Feria pro tempore.

Lectio ii.

PRæcépta ergo Domínica, & multa sunt, & unum: multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insínuat, qui in pleríſque Scriptúræ suæ sentĕntiis, & amícos jubet díligi in se, & inimícos propter se. Ille enim veráciter caritátem habet qui & amícum díligit in Deo, & inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli, qui díligunt próximos, sed per affĕctum cognatiónis, & carnis: quibus tamen in hac dilectióne sacra Elóquia non contradícunt: sed áliud est, quod sponte impénditur natúræ; áliud, quod præcéptis Domínicis ex caritáte debétur obediéntiæ.

Lectio iii.

HI nimírum, & próximum díligunt, & tamen illa sublímia dilectiónis præmia non assequúntur; quia amórem suum non spirituáliter, sed carnáliter impéndunt. Proínde cum Dóminus díceret: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: protínus áddidit: Sicut diléxi vos; ac si apérte dicat: Ad

de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * & erípiet eos.
Gustáte & vidéte, quóniam suávis est Dóminus, * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes Sancti ejus, * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt & esuriérunt, * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult vitam * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo, * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.
Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos, * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes, justórum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima, * & qui odérunt justum, delinquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum, * & non delinquent omnes, qui sperant in eo.
Aña. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos.
Aña. Constítues eos príncipes super omnem terram, mémores erunt nóminis tui Dómine.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum: * potentíssime.
Spécie tua & pulchritúdine tua * inténde, prósperé procéde & regna.
Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent: * in corda inimicórum regis.
Sedes tua Deus in sǽculum sǽculi: * virga directiónis virga regni tui.
Dilexísti justítiam & odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha & gutta, & cásia a ve-

[redacted]

ıtis tuis, a dómibus
; : * ex quibus de-
unt te filiæ regum in
tuo.
regína a dextris tuis
tu deauráto : * cir-
varietáte.
lia, & vide, & inclí-
m tuam : * & oblivi-
ɔpulum tuum, & do-
ıtris tui.
ıcupíscet Rex decórem
' quóniam ipse est Dó-
)eus tuus, & adorá-
:m.
e Tyri in munéribus : *
tuum deprecabúntur,
dívites plebis.
glória ejus filiæ Regis
: * in fimbriis áureis
mícta varietátibus.
éntur regi vírgines
m, * próximæ ejus
ır tibi.
ıtur in lætítia & exul-
* adducéntur in tem-
egis.
átribus tuis nati sunt
: * constítues eos prín-
uper omnem terram.
res erunt nóminis
ı omni generatióne,
ratiónem.
:rea pópuli confite-
tibi in ætérnum : *
eculum sæculi.
onstítues eos prínci-
er omnes terram : *
:s erunt nóminis tui
:.
ɔmnem terram exívit
órum. ℟. Et in fines
rræ verba eorum.
oster.

Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Benedictióne perpétua.

Lectiones de Scriptura posita in Communi Sanctorum, leguntur quando annotantur in Proprio Sanctorum per annum, & quando contingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lectiones de Scriptura, sed tantum de Homilia: & quando aliquod festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. *Cap. 4.*

SIc nos exístimet homo ut minístros Christi, & dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut a vobis júdicer, aut ab humáno die : sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum, sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus, qui & illuminábit abscóndita tenebrárum, & manifestábit consília córdium : & tunc laus erit unicuíque a Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte ergo.

Bñd. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

HÆc autem, fratres, transfigurávi in me & Apóllo, propter vos: ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis: jam dívites facti estis; sine nobis regnátis: & útinam regnétis, ut & nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, & díscite a me, quia mitis sum, & húmilis corde; * Jugum enim meum suáve est, & onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Bñd. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

NOs stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam, & esurímus, & sitímus, & nudi sumus, & cólaphis cædimur, & instábiles sumus, & laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, & benedícimus: persecutiónem pátimur, & sustinémus: blasphemámur, & obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos hæc scribo, sed ut fílios meos caríssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu, per Evangélium, ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges, & præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno, Antiph. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46.

OMnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * & Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite:

* psállite Regi nostro ,
llite.
ıóniam Rex omnis terræ
ıs : * Psállite sapiénter.
gnábit Deus super Gen-
: * Deus sedet super se-
ı sanctam suam.
íncipes populórum con-
;áti sunt cum Deo Abra-
ı : * quóniam dii fortes ter
vehementer eleváti sunt.
ı. Príncipes populórum
gregáti sunt cum Deo
:aham. *Aña.* Dedísti hæ-
itátem timéntibus nomen
m , Dómine.

Psalmus 60.

Xáudi Deus deprecatió-
, nem meam , * inténde
tióni meæ.
finibus terræ ad te cla-
vi : * dum anxiarétur
meum , in petra exaltá-
me.
eduxísti me , quia factus
spes mea , * turris forti-
inis a fácie inimíci.
habitábo in tabernáculo
in sæcula : * prótegar in
iménto alárum tuárum.
ıóniam tu Deus meus exau-
:i oratiónem meam : * de-
:i hæreditátem timéntibus
nen tuum.
ies super dies regis adjí-
s : * annos ejus usque in
m generatiónis & gene-
:ónis.
ermanet in ætérnum in
ıspéctu Dei ; * misericór-
m & veritátem ejus quis
uíret ?
c psalmum dicam nómini
in sæculum sæculi , *

ut reddam vota mea de die in diem.

Antiph. Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine. *Antiph.* Annuntiavérunt ópera Dei , & facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63.

EXáudi Deus oratiónem meam cum déprecor , * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas ; * intendérunt arcum rem amáram , ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum & non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos ?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédit homo ad cor altum : * & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes , qui vidébant eos : * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino , & sperábit in eo : * & laudabúntur omnes recti corde.

Aña. Annuntiavérunt ópera Dei, & facta ejus intellexérunt.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Homilia 30. in Evangel. post medium. Lectio iv.

SCriptum est: Spiritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri Fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus, atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus Divinitáte adjúngitur: Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est; quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque Doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus, & post advéntum illíus cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte, & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

℣. Cum vos óderint hómines, & cum separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

CErte iste ipse Pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus,

quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum; quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus, atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant. Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis, quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in Sánguine agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno, Antiph. Exaltabúntur córnua justi, allelúja.

Psalmus 74.

CONfitébimur tibi Deus: * confitébimur & invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra & omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat & hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: * verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * & exaltabúntur córnua justi.

Ant. Exaltabúntur córnua justi, allelúja. *Ant.* Lux orta est justo, allelúja: rectis corde lætítia, allelúja.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini; * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justí-

tiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit & lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ: * propter judícia tua Dómine.
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo: * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Aña. Lux orta est justo, allelúja: rectis corde lætítia, allelúja. *Aña.* Custodiébant testimónia ejus, & præcépta ejus, allelúja.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est; * & honor regis judícium dílígit.
Tu parásti directiónes, * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum; & adoráte scabéllum pedum ejus, * quóniam sanctum est.
Móyses & Aaron in Sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus, * & præcéptum, quod dedit illis.
Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, & ulciscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.
Antiphona. Custodiébant testimónia ejus, & præcépta ejus, allelúja.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus.
℞. Nimis confortátus est principátus eórum.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bñ. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 19.*

IN illo témpore: dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Iomilia sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Randis fidúcia! Petrus piscátor erat; dives non erat, cibos manu, & arte ixrébat: & tamen lóquitur nfidénter: relíquimus óma. Et quia non sufficit tanm relínquere, jungit quod rféctum est: Et secúti sus te. Fécimus quod jusli, quid ígitur nobis das prǽmii? Jesus autem dit illis: Amen dico vobis: iod vos, qui secúti estis e, in regeneratióne, cum derit Fílius hóminis in se: majestátis suæ, sedébitis vos super sedes duódecim, dicántes duódecim tribus rael. Non dixit: Qui reliústis ómnia; hoc enim & rates fecit philósophus, & ulti álii divítias contemérunt: sed, Qui secúti estis e: Quod proprie Apostolóm est, atque credéntium.

. Isti sunt, qui vivéntes in rne, plantavérunt Eccléм sánguine suo; * Cálim Dómini bibérunt, & ıíci Dei facti sunt.

. In omnem terram exívit nus eórum, & in fines bis terræ verba eórum. álicem Dómini.

nedictio. Cujus, *vel* Quom festum cólimus.

Lectio viii.

N regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in se; majestátis suæ (quando mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis & vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, & matrem a filia, & nurum a socru: & inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter Fidem Christi, & prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias, & sǽculi voluptátes; isti céntuplum recípient, & vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta: & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per Fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum.

Glória Patri. Quorum.

Bñd. Ad societátem.

Lectio ix.

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis centuplum ómnium re-

[redacted]

rum, quas dimísimus, & vitam ætérnam esse reddéndam, non intelligéntes, quod si in cæteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíserit centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne, & mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Deinde dicitur Hymnus.

Te Deum laudámus 16.

AD LAUDES.

& per Horas, Antiphona.

HOc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalm. Dóminus regnávit. *cum reliquis.* 17.

Antiphona. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Antiphona. Vos amíci mei estis, si fecéritis, quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Antiphona. Beáti pacífici, beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

Antiphona. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. *Ephes. 2. d*

FRatres, Jam non estis hóspites, & ádvenæ; sed estis cives Sanctórum, & doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum, & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus, & astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios,
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt:
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona. Vos, qui reliquístis ómnia: & secúti estis me, céntuplum accipiétis, & vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam, Antiphona. Majorem caritátem.

Capitul. Fratres, Jam non estis hóspites.

℟. *br.* In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines Orbis terræ verba eórum. Exívit.

℣. Constítues eos Príncipes super omnem terram.

℟. Mé-

℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam, Antiphona. Vos amíci mei estis.

Capitulum. Act. 5. b

PEr manus autem Apostolórum fiébant signa, & prodígia multa in plebe.

℟. *br.* Constítues eos Príncipes * Super omnem terram. Constítues eos.

℣. Mémores erunt nominis tui Dómine. Super.

Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona. In patiéntia vestra.

Capitulum. Act. 5. f

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. *br.* Nimis honoráti sunt * Amíci tui Deus. Nimis.

℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci.

Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS,

Antiphona. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es Sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

DIxit Dñs Dómino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos: * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus Sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis: * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiphona. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es Sacérdos in ætérnum.

Antphiona. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum: * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum: * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus: * & super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat: * & humília réspicit in cælo & in terra?

Súscitans a terra ínopem: * & de stércore érigens páuperem.

Ut

[redacted]

Ut cóllocet eum cum princípibus : * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiphona. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Antiphona. Dirupísti Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, & filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea ; * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dñi invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Antiphona. Dirupísti, Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Aña. Eúntes ibant, & flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125.

IN converténdo Dómi captivitáte Sion : * f sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáu os nostrum, * & lingua stra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes Magnificávit Dóminus fác cum eis.

Magnificávit Dóminus f re nobíscum : * facti su lætántes.

Convérte Dómine capt tátem nostram * sicut torr in Austro.

Qui séminant in lácrymi in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient c exultatióne : * portántes nípulos suos.

Aña. Eúntes ibant, & fleba mitténtes sémina sua.

Aña. Confortátus est prin pátus eórum, & hono sunt amíci tui Deus.

Psalmus 138.

DOmine probásti me, cognovísti me : * tu gnovísti sessiónem meam, resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes m de longe : * sémitam mea & funículum meum inve gásti.

Et omnes vias meas pra dísti : * quia non est ser in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognov ómnia novíssima, & antíqu tu formásti me, & posu super me manum tuam.

Mi-

:lis facta est sciéntia
me: * confortáta est,
pótero ad eam.
bo a spíritu tuo? * &
fácie tua fúgiam?
éndero in cælum, tu
: * si descéndero in
n, ades.
ipsero pennas meas di-
: * & habitávero in
s maris.
i illuc manus tua de-
me: * & tenébit me
tua.
: Fórsitan ténebræ con-
nt me: * & nox illu-
mea in delíciis meis.
énebræ non obscura-
a te, & nox sicut dies
ibitur: * sicut ténebræ
a & lumen ejus.
u possedísti renes me-
uscepísti me de útero
neæ.
ébor tibi quia terribí-
ignificátus es: * mi-
ópera tua, & ánima
gnóscit nimis.
t occultátum os meum
quod fecísti in occúl-
e substántia mea in in-
us terræ.
éctum meum vidérunt
i, & in libro tuo om-
béntur: * dies forma-
& nemo in eis.
utem nimis honorifi-
t amíci tui Deus: *
onfortátus est princi-
órum.
erábo eos, & super
multiplicabúntur: *
, & adhuc sum tecum.
íderis Deus peccató-

res: * viri sánguinum decli-
náte a me.

Quia dícitis in cogitatió-
ne: * Accípient in vanitáte
civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dó-
mine, óderam: * & super
inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: *
& inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor
meum: * intérroga me &
cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis
in me est: * & deduc me in
via ætérna.

Aña. Confortátus est princi-
pátus eórum, & honoráti
sunt amíci tui Deus.

Capitulum. *Ephes. 2. d*

FRatres, Jam non estis hó-
spites, & ádvenæ; sed
estis cives Sanctórum, & do-
méstici Dei: superædificáti super
fundaméntum Apostolórum, &
Prophetárum, ipso summo an-
gulári lápide Christo Jesu.

Hymn. Exúltet orbis. xii.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Estóte fortes in bello, & pu-
gnáte cum antíquo serpénte:
& accipiétis regnum ætér-
num, allelúja.

ALIÆ LECTIONES
pro Apostolis.
In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Augustí-
ni Epíscopi super Psalmum
octogésimum sextum.

Ante medium. *Lectio iv.*

FUndaménta ejus in món-
tibus sanctis: díligit Dó-
mi-

minus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli; & Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis, & cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, & una porta Christus: & duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus, & ideo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri Sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti.

Lectio v.

SI duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, & non erit quómodo júdicet: & ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed & ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolos: unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas, & sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia: unde vocátur hoc ædificium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me, * Gaudéte, & exultáte, quóniam mérces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, & cum separavérint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

ET ideo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt, sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim, & Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis, ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent.

nent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occídens, Aquílo, & Merídies, Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos, ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quomodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per Baptísmum in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, & accípiunt palmam.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne: & lavérunt stolas suas in Sanguine Agni. Modo.

Glória Patri. Modo.

PRO EVANGELISTIS

Lectiones.

In primo Nocturno.

Incípit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio i. *Cap. 1.*

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, & vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem filium Buzi Sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: & facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, & ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, & nubes magna, & ignis invólvens, & splendor in circúitu ejus, & de médio ejus quasi spécies eléctri, idest, de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio luporum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium: & hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, & planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, & scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: & fácies, & pennas per quátuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, & díscite a me: quia mitis sum, & húmilis corde; * Jugum

enim

enim meum suáve est, & onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

SImilitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, & fácies leónis a dextris ipsórum quátuor; facies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor; & fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, & pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, & duæ tegébant córpora eórum, & unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illic gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Dum stetéritis ante reges & præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini; * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini.

℣. Non enim vos estis, qui lóquimini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dabitur.

Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Homilia 3. lib. 1.

Lect. iv.

SAncta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futura prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia, & quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur, per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies itaque ad Fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per Fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur: sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum Pastor bonus, & cognósco oves meas, & cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amici Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti.

Lectio v.

QUátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras quid Matthæus de Incarnatióne Dómini séntiat; hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas, & Joánnes. Si quæras quid Joánnes séntiat, hoc procuidúbio, quod Lucas, Marcus, & Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnes, & Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joánnes, Matthæus, & Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt: quia no-

ıtítia Fidei, qua cogno-
ıntur a Deo, ipsa est in
o, quæ est simul in quá-
or. Quidquid enim in uno
véneris, hoc in ómnibus
ul quátuor cognósces.

Beáti estis cum maledíxe-
t vobis hómines, & per-
iti vos fuérint, & díxe-
: omne malum advérsum
, mentiéntes, propter
: * Gaudéte, & exultáte,
niam merces vestra co-
a est in cælis.

Cum vos óderint hómi-
, & cum separáverint
, & exprobráverint, &
erint nomen vestrum tam-
n malum, propter Fílium
ınis. Gaudéte.

Lectio vi.

T quátuor pennæ uni.
quia Dei omnipoténtis
um Dóminum nostrum
ım Christum simul omnes
córditer prædicant: & ad
initátem ejus mentis ócu-
levántes, penna contem-
ıónis volant. Evangeli-
um ergo fácies ad huma-
ıtem Dómini pértinet,
na ad Divinitátem; quia
eum, quem corpóreum
lciunt, quasi fácies intén-
ıt: sed dum hunc esse in-
umscríptum atque incor-
eum ex Divinitáte annún-
ıt, per contemplatiónis
nam quasi in áera leván-
. Quia ítaque una est Fi-
Incarnatiónis ejus in óm-
us, & par contemplátio
initátis ejus in síngulis;
e nunc dicitur: Quatuor
fácies uni, & quátuor pennæ
uni.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in Sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 15.*

IN illo témpore: Designávit Dóminus & álios septuáginta duos, & misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem & locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evangelia.

DOminus, & Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermóribus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit, quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor & próximi: & minus quam inter duos cáritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur, sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

℟. Isti

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amici Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exivit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

ECce enim binos ad prædicándum discípulos Dominus misit: quátenus, hoc nobis tácitus innuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Bene autem dicitur, qui misit eos ante fáciem suam, in omnem civitátem, & locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicatio prævénit, & tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam, * Quorum doctrina fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per Fidem vicérunt regna, óperati sunt justítiam. Quórum.

Glória Patri. Quórum.

Lectio ix.

HInc namque eisdem predicatóribus Isaias dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit, quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occasum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas & ipse post véniens, per amóris sui presséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 16.

COMMUNE

unius Martyris

Ad Vesperas, Antiphona.

Qui me conféssus. *cum reliquis de Laudibus.* xxx.

Psalm. Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica.* 122. *&* *loco ult. Psalm.* Laudáte Dñm. omnes Gentes. 126.

Capitulum. *Jac.* 1. *b*

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accipiet corónam vitæ, quam repromisit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

DEus tuórum mílitum
Sors, & coróna, premium.
Laudes canéntes mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic némpe mundi gáudia
Et blanda fráudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,

Fun-

Fundénsque pro te sánguine,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime;
In hoc triúmpho mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Laus, & perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre, & Pontifice.
Oratio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beati N. Mártyris tui, atque Póntificis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Pro Martyre tantum.
Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus: intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut intercedénte beáto N. Mártyre tuo, & a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, & a právis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dñm.

Ad Matutinum, Invitator.
Regem mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus.
Psalm. Veníte, exultémus. 2.
Hymnus. Deus tuórum mílitum. *ut suprà.*

In primo Nocturno, Antiph.
In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit: * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit.
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.
Et fólium ejus non défluet: * & ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a facie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérſus Dóminum & advérſus Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua: * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus: * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me, * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póſtula a me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam: * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea: * & tamquam vas figuli con-

Pſalmus

DOmine, qui
cáti ſunt q
me? * multi in
vérſum me.

Multi dicunt áni
Non eſt ſalus ipſi i

Tu autem Dómi
ptor meus es: *
& exáltans caput

Voce mea ad Dó
mávi: * & exaud
monte ſancto ſuo.

Ego dormívi &
ſum: * & exur
Dóminus ſuſcépit

Non timébo mi
circumdántis me:
ge Dómine, ſalvu
Deus meus.

Quóniam tu perc
nes adversántes mil
ſa: * dentes pecca
trivíſti.

Dómini eſt ſalus:
pópulum tuum bene

[redacted]

olutio. Exáudi Dómine.
Jube domne benedícere.
Benedictióne perpétua.
ctiones sequentes primi Noni leguntur in festo Mars Pontificis.
festo autem Martyris non tificis leguntur, quæ infepositæ sunt in Communi imor. Martyr. xxxvii.
e Actibus Apostolórum.
ectio i. Cap. 20. d

Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit mas natu Ecclésiæ. Qui cum íssent ad eum & simul es, dixit eis: Vos scitis a na die, qua ingréssus sum Asiam, quáliter vobíscum omne tempus fúerim, viens Dómino cum omni nilitáte, & lácrymis, & tatiónibus, quæ mihi acérunt ex insídiis Judæóa: quómodo nihil subtráim utílium, quo minus nuntiárem vobis, & docéa vos públice, & per dos, testíficans Judæis atque ntílibus in Deum pœnitiam, & Fidem in Dómin nostrum Jesum Chrin. Et nunc ecce alligáego spíritu, vado in Jeálem, quæ in ea ventúra mihi, ignórans: nisi quod ritus sanctus per omnes itátes mihi protestátur, ens: quóniam víncula & oulatiónes Jerosólymis me nent. Sed nihil horum eor: nec fácio ánimam am pretiosiórem quam me, mmodo consúmmem cursum meum, & ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℞. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit: * Fundátus enim erat supra firmam petram.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Fundátus.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

ET nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, & univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit Sánguine suo. Ego scio, quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exúrgent viri loquéntes pervérsa, ut addúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte, & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℞. Justus germinábit sicut lílium.

lium.

lium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei noſtri. Et florébit.

Benedictio. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii.

ET nunc comméndo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens eſt ædificáre, & dare hæreditátem in ſanctificátis ómnibus. Argéntum & aurum aut veſtem nullíus concupívi, ſicut ipſi ſcitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum ſunt, miniſtravérunt manus iſtæ. Omnia oſténdi vobis, quóniam ſic laborántes, opórtet ſuſcípere infirmos, ac memíniſſe verbi Dómini Jeſu, quóniam ipſe dixit: Beátius eſt magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixíſſet, póſitis génibus ſuis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus eſt ómnium: & procumbéntes ſuper collum Pauli, oſculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non eſſent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iſte cognóvit juſtítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíſſimum: * Et invéntus eſt in número Sanctórum.

℣. Iſte eſt, qui contémpſit vitam mundi, & pervénit ad cæléſtia regna. Et invéntus.

Glória Patri. Et invéntus.

In ſecundo Nocturno, Antiph. Fílii hóminum ſcitóte, quia Dóminus ſanctum ſuum mirificávit. *Pſalmus* 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilatáſti mihi.

Miſerére mei: * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úſquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium.

Et ſcitóte, quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino: * Multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona.

Signátum eſt ſuper nos lumen vultus tui Dómine: * dediſti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.

In pace in idípſum * dórmiam & requiéſcam.

Quóniam tu, Dómine, ſingulériter in ſpe * conſtituíſti me.

Antiphona. Fílii hóminum ſcitóte, quia Dóminus Sanctum ſuum mirificávit.

Aña. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronáſti eum Dómine.

Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine: * intéllige clamórem meum.

In-

nde voci oratiónis meæ:*
meus & Deus meus.
mniam ad te orábo : *
ine, mane exáudies vo-
meam.
e ástábo tibi, & vidé-
* quóniam non Deus
s iniquitátem tu es.
ue habitábit juxta te
nus : * neque permané-
injústi ante óculos tuos.
ti omnes, qui operántur
tátem: * perdes omnes,
quúntur mendácium.
m sánguinum, & do-
abominábitur Dómi-
* ego autem in multi-
e misericórdiæ tuæ.
íbo in domum tuam: *
o ad templum sanctum
in timóre tuo.
ine deduc me in justí-
: * propter inimícos
dírige in conspéctu tuo
meam.
iam non est in ore eó-
éritas : * cor eórum
est.
lcrum patens est guttur
, linguis suis dolóse agé-
* júdica illos Deus.
dant a cogitatiónibus
secúndum multitúdinem
átum eórum expélle
* quóniam irritavérunt
mine.
téntur omnes, qui spe-
te: * in ætérnum exul-
, & habitábis in eis.
riabúntur in te omnes,
ligunt nomen tuum : *
m tu benedíces justo.
ne, ut scuto bonæ vo-
s tuæ * coronásti nos.
Hiemalis.

Antiphona. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum Dómine.

Aña. In univérsa terra glória, & honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster,* quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos : * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paullo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum : * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus : * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi.

Vólucres cæli & pisces maris: * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. In univérsa terra glória, & honóre coronásti eum.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus.

℞. Corónam de lápide pretióso. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne benedícere.

[redacted]

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Sermo 44. De Sanctis.

Lectio iv.

TRiumphális beáti mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, & conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia & mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam & in vínculis non derelíquit eum. Et.

Bñe. Christus perpétuæ.

Lectio v.

COronáta ítaque est beáti mártyris patiéntia; mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit: & quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat: Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc, & leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus & prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine, ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cælo, & a te quid vólui super terram? Defécit caro mea & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

COntemplabátur enim quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civi-

civitátis gáudia: & ea enarráre non ſufficiens, admirándo clamábit: Quid mihi eſt in cælo? Quaſi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, tranſcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celſitúdo, qua nobis a conturbatióne hóminum remótis, in abſcóndito faciéi ſuæ Jeſus Chriſtus Dóminus noſter reformábit corpus humilitátis noſtræ configurátum córpori claritátis ſuæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium; & ſi millies poſſet mori: non putábat ſe hanc digne poſſe áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: Et corónam pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum. Et.

Glória Patri. Et.

In tertio Nocturn. Antiphona. Juſtus Dóminus, & juſtítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus. *Pſalmus* 10.

IN Dómino confido: quómodo dicítis ánimæ meæ: * Tránſmigra in montem ſicut paſſer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt ſagittas ſuas in pháretra: * ut ſagittent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfeciſti, deſtruxérunt: * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo: * Dóminus in cælo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum, pars calícis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus & juſtítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Juſtus Dóminus, & juſtítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéſcet in monte ſancto tuo.

Pſalmus 14.

DOmine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácula: * & operátur juſtítiam.

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo; * qui non egit dolum in lingua ſua.

Nec fecit próximo ſuo malum: * & oppróbrium non accépit advérſus próximos ſuos.

Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo ſuo, &

non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc: * non movébitur in ætérnum.

Aña. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto suo.

Aña. Posuísti Dómine super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex; * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi, non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanu[m]
in témpore vultus tui
minus in ira sua cón[turbabit]
eos, & devorábit e[os ignis.]

Fructum eórum de t[erra per-]
des: * & semen eór[um a fi-]
liis hóminum.

Quóniam declinavé[runt in]
te mala: * cogitavér[unt con-]
sília, quæ non p[otuérunt]
stabilíre.

Quóniam pones e[os dor-]
sum; * in relíquiis t[uis præ-]
parábis vultum córu[m.]

Exaltáre, Dómine i[n virtúte]
tua: * cantábimus, [& psal-]
lémus virtútes tuas.

Aña. Posuísti, Dómi[ne su-]
per caput ejus coró[nam de]
lápide pretióso.

℣. Magna est glória [ejus in]
salutári tuo: ℟. Glór[iam &]
magnum decórem i[mpónes]
super eum. Pater no[ster.]

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne bened[ícere.]

Bño. Evangélica léctio

Léctio sancti Evangélii [secún-]
dum Lucam.

Lectio vii. *Cap.*

IN illo témpore; Di[xit Je-]
sus turbis: Si quis [venit]
ad me, & non odit p[atrem]
suum, & matrem, & [uxó-]
rem, & filios, & fra[tres, &]
soróres, adhuc autem & [áni-]
mam suam, non potest
esse discípulus. Et réli[qua.]

Homilía S. Gregórii P[apæ.]

Homilia 37. in Evang.

SI considerémus, f[ratres]
caríssimi, quæ & q[uanta]
sunt quæ nobis promitt[untur]
in cælis, viléscunt [ánimo]
ó[mnia]

s quæ habéntur in ter-
Terréna namque fubſtán-
ipérnæ felicitáti compa-
pondus eſt, non ſub-
n. Temporális vita ætér-
vitæ comparáta, mors
Stius dicénda, quam vi-
Ipſe enim quotidiánus
tus corruptiónis quid
ſud, quam quædam pro-
s mortis? Quæ autem
s dícere, vel quis in-
tus cápere ſúfficit illa
næ civitátis quanta ſint
a: Angelórum choris
ſſe, cum beatíſſimis ſpi-
s glóriæ Conditóris aſ-
:, præséntem Dei vul-
cérnere, incircumſcrí-
lumen vidére, nullo
s metu áffici; incor-
ánis perpétuæ múnere
..
Coróna áurea ſuper ca-
ejus, * Expréſſa ſigno
tátis, glória honóris
us fortitúdinis.
nóniam prævenísti eum
benedictiónibus dulcédi-
poſuíſti in cápite ejus
iam de lápide pretióſo.
ſſa.
Cujus feſtum cólimus.

· *Lectio viii.*

l ad hæc audíta inardé-
le ánimus: jamque illic
aſsíſtere, ubi ſe ſperat
ine gaudére. Sed ad ma-
præmia perveníri non
, niſi per magnos la-
. Unde & Paulus egré-
prædicátor dicit: Non
ábitur, niſi qui legíti-
rtáverit. Deléctet ergo

mentem magnitúdo præmió-
rum; ſed non detérreat cer-
támen labórum. Unde ad ſe
veniéntibus Véritas dicit: Si
quis venit ad me, & non
odit patrem ſuum, & ma-
trem, & uxórem, & filios,
& fratres, & ſorores, ad-
huc autem & ánimam ſuam,
non poteſt meus eſſe diſcí-
pulus.

℟. Hic eſt vere martyr, qui
pro Chriſti nómine ſángui-
nem ſuum fudit: * Qui mi-
nas júdicum non tímuit, nec
terrénæ dignitátis glóriam
quæſívit, ſed ad cæléſtia re-
gna pervénit.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus
per vias rectas, & oſténdit
illi regnum Dei. Qui.
Glória Patri. Qui.

Bño. Ad ſocietátem.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in feſtis SS. martyrum Pontificum, Euſebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, Pontiani, & Melchiadis.

℟. Dómine prævenísti eum
in benedictiónibus dulcédi-
nis: * Poſuíſti in cápite ejus
corónam de lápide pretióſo.

℣. Vitam pétiit a te, & tri-
buíſti ei longitúdinem dié-
rum in ſæculum ſæculi. Po-
ſuíſti in cápite.
Glória Patri. Poſuíſti.

Lectio ix.

SEd percontári libet, quó-
modo paréntes, & car-
náliter propínquos præcipí-
mur odíſſe, qui jubémur &
inimícos dilígere? Et certe
Véritas de uxóre dicit: Quod

non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc: * non movébitur in ætérnum.

Añn. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto suo.

Añn. Posuísti Dómine super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex; * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi, non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum in témpore vultus tui: * minus in ira sua contu eos, & devorábit eos i

Fructum eórum de terr des: * & semen eórum liis hóminum.

Quóniam declinavéru te mala: * cogitavérun sília, quæ non pott stabilíre.

Quóniam pones eos sum; * in relíquiis tuis parábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine in v tua: * cantábimus, & lémus virtútes tuas.

Añn. Posuísti, Dómine per caput ejus corón lápide pretióso.

℣. Magna est glória e salutári tuo. ℟. Glória magnum decórem im super eum. Pater nost

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedic

Bñe. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii dum Lucam.

Lectio vii. *Cap.*

IN illo témpore; Dix sus turbis: Si quis ad me, & non odit p suum, & matrem, & rem, & fílios, & fra soróres, adhuc autem mam suam, non potes esse discípulus. Et réli

Homilía S. Gregórii

Homilia 37. in Evan

SI considerémus, caríssimi, quæ & sunt quæ nobis promit in cælis, vilés cunt

[redacted]

nnia quæ habéntur in ter-
; . Terréna namque subſtán-
ſupérnæ felicitáti compa-
ta, pondus eſt, non ſub-
ſidium. Temporális vita ætér-
e vitæ comparáta, mors
pótius dicénda, quam vi-
. Ipſe enim quotidiánus
ſéctus corruptiónis quid
áliud, quam quædam pro-
itas mortis? Quæ autem
gua dícere, vel quis in-
léctus cápere ſúfficit illa
pérnæ civitátis quanta ſint
udia: Angelórum choris
eréſſe, cum beatíſſimis ſpi-
ibus glóriæ Conditóris aſ-
tere, præséntem Dei vul-
m cérnere, incircumſcrí-
um lumen vidére, nullo
rtis metu áffici; incor-
ptiónis perpétuæ múnere
tári.

Coróna áurea ſuper ca-
t ejus, * Expréſſa ſigno
titátis, glória honóris
opus fortitúdinis.

Quóniam prævenſti eum
benedictiónibus dulcédi-
s, poſuíſti in cápite ejus
rónam de lápide pretióſo.
préſſa.

Cujus feſtum cólimus.

Lectio viii.

Ed ad hæc audíta inardé-
ſcit ánimus: jamque illic
ſit aſſíſtere, ubi ſe ſperat
e ſine gaudére. Sed ad ma-
a præmia perveníri non
eſt, niſi per magnos la-
res. Unde & Paulus egré-
us prædicátor dicit: Non
onábitur, niſi qui legíti-
certáverit. Deléctet ergo
mentem magnitúdo præmió-
rum; ſed non detérreat cer-
támen labórum. Unde ad ſe
veniéntibus Véritas dicit: Si
quis venit ad me, & non
odit patrem ſuum, & ma-
trem, & uxórem, & fílios,
& fratres, & ſorores, ad-
huc autem & ánimam ſuam,
non poteſt meus eſſe diſcí-
pulus.

℟. Hic eſt vere martyr, qui
pro Chriſti nómine ſángui-
nem ſuum fudit: * Qui mi-
nas judicum non tímuit, nec
terrénæ dignitátis glóriam
quæſívit, ſed ad cæléſtia re-
gna pervénit.
℣. Juſtum dedúxit Dóminus
per vias rectas, & oſténdit
illi regnum Dei. Qui.
Glória Patri. Qui.

Bñc. Ad ſocietátem.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in feſtis SS. martyrum Pontificum, Euſebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, Pontiani, & Melchiadis.

℟. Dómine prævenſti eum
in benedictiónibus dulcédi-
nis: * Poſuíſti in cápite ejus
corónam de lápide pretióſo.
℣. Vitam pétiit a te, & tri-
buíſti ei longitúdinem dié-
rum in ſæculum ſæculi. Po-
ſuíſti in cápite.
Glória Patri. Poſuíſti.

Lectio ix.

SEd percontári libet, quó-
modo paréntes, & car-
náliter propínquos præcipí-
mur odíſſe, qui jubémur &
inimícos dilígere? Et certe
Véritas de uxóre dicit: Quod

Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras, sicut & Christus Ecclésiam. Ecce discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum Magister dicat; Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul & odísse póssumus, & dilígere: Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, & eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, & quos próximos nóvimus, diligámus, & quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo & fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus. 16.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

QUi me confésssus fúerit coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo.

Psalmus. Dóminus regnávit. *cum reliq.* 16.

Aña. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Aña. Qui mihi minístrat, me sequátur: & ubi ego sum, illic sit & miníster meus.

Aña. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis; dicit Dóminus.

Aña. Volo Pater, ut ubi ego sum, illic sit & miníster meus.

Capitulum. *Jac.* 1. *b*

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

INvícte martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triumphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.
Tui precátus múnere,
Nostrum reátum dilue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis;
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre, & Pontifice,
Oratio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti *N.* mártyris tui, atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti *N.* mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætifi-

:ificas : concéde propítius ; ut cujus natalítia cólimus, de ejúſdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dñm.

Pro martyre tantum.

Oratio.

PRæſta, quæſumus omnípotens Deus, ut qui beáti N. mártyris tui natalítia cólimus : intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRæſta, quæſumus omnípotens Deus : ut intercedénte beáto N. mártyre tuo, & a cunctis adverſitátibus liberémur in córpore, & a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dñm.

Ad Tertiam, Antiphona.

Qui ſéquitur me.

Capitul. Beátus vir. *ut ſupra.*

℟. *br.* Glória, & honóre, * Coronáſti eum Dómine. Glória. ℣. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. Coronáſti. Glória Patri. Glória & honóre.

℣. Poſuíſti Dómine ſuper caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióſo.

Ad Sextam, Antiphona.

Qui mihi miniſtrat.

Capitulum. *Eccli.* 15.

CIbávit illum pane vitæ & intelléctus, & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum Dóminus Deus noſter.

℟. *br.* Poſuíſti Dómine * Super caput ejus. Poſuíſti.

℣. Corónam de lápide pretióſo. Super.

Glória Patri. Poſuíſti.

℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo.

℟. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Ad Nonam, Aña. Volo Pater.

Capitulum. *Eccli.* 39.

JUſtus cor ſuum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conſpéctu Altíſſimi deprecábitur.

℟. *br.* Magna eſt glória ejus * In ſalutári tuo. Magna.

℣. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum. In. Glória Patri. Magna eſt.

℣. Juſtus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Veſperas, Antiphona.

Qui me confeſſus. *ut ſupra.* *cum reliq. de Laudib.* xxx.

Pſalm. Dixit Dóminus. *cum reliq. de Dominica.* 122. *& loco ultimi, Pſalm.* Crédidi. 126.

Capitul. Beátus vir.

Hymnus. Deus tuórum mílitum. xxi.

℣. Juſtus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui vult veníre poſt me, ábneget ſemetípſum, & tollat crucem ſuam & ſequátur me.

ALIÆ LECTIONES

Pro uno Martyre.

In ſecundo Nocturno.

De expoſitione ſancti Ambróſii Epíſcopi in Pſalmum centéſimum décimum octávum.

Serm. 21. *Lectio iv.*

PRíncipes perſecúti ſunt me gratis, & a verbis

 tuis

tuis. trepidávit cor meum. Bene hoc martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, & gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur juste, & non audiátur, qui loquátur plena salútis, & impugnétur; ut possit dícere. Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cum sit in talis confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi caritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

VEre frustra impugnátur, qui apud ímpios, & infídos impietátis arcéssitur, cum Fídei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse, & constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tui trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris, atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor Sanctórum. Timéte Dóminum omnes Sancti ejus: &, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

POne ergo mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem infremat, aliúnde stridor candéntium laminárum, & flamma fornácis ardéntis exæstuet: ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat: pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta Divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam: trepidáre corde; ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis: perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem, quadam conspéctus spécie, contuétur; Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis,

æquá-

æqualis in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis ætérna, & Divína trepidántis?

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus, * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.

Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 16. d*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 32. in Evangel.

QUia Dóminus, ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset, concupíscere, si non posset? Sed cæléstis Médicus singulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur; ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis; ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

CErte cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium, & vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus. Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra hic dícitur ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua: sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est, abnegáre quod habet: valde autem multum est, abnegáre quod est.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit, * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas judicum non tímuit.
Glória Patri. Qui.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in festis sex SS. martyrum Pontificum, Eusebii Marcelli, Joannis, Silverii, Martyni & Pontiani.

℟. Dómine prævenísti. xxix.

Lectio ix.

AD se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris; quia quicúmque ad Fidei agónem venimus, luctámen contra malignos spíritus súmimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo próprium possident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 16.

Alia Homilia pro uno Martyre.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte arbitrári, quia pacem vénerim míttere in terram: non veni pacem míttere, sed gládium. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.

Can. 10.

QUæ ista divísio est? inter prima enim legis præcépta accépimus, Honóra patrem tuum, & matrem tuam, & ipse Dóminus ait: Pacem meam do vobis, Pacem meam relínquo vobis. Quid sibi vult missus pótius gládius in terram, & separátus a patre filius, & filia a matre, & nurus advérsus socrum, & hóminis doméstici ejus inimíci? Igitur exinde pública auctóritas impietáti proferétur. Ubíque ódia, ubíque bella, & gládius Dómini, inter patrem, & filium, & inter filiam matrémque desæviens. ℟. Coróna áurea.

Lectio viii.

GLádius telórum ómnium telum acutíssimum est, in quo sit jus potestátis, & judícii sevéritas, & animadvérsio peccatórum. Et hujus quidem teli nómine novi Evangélii prædicatiónem appellátam frequens in Prophétis auctóritas est. Dei ígitur verbum nuncupátum meminérimus in gládio: qui gládius missus in terram est, idest, prædicátio ejus hóminum córdibus infúsa. Fitque gravis in domo una dissénsio, & doméstica novo hómini erunt inimíca: quia ille per verbum Dei divísus ab illis, manére & intérior, & extérior, idest, & corpus, & ánima, in spíritus novitáte gaudébit.

℟. Hic est vere Martyr.

Lectio ix.

PErgit deínde eódem præceptórum & intelligéntiæ decúrsu. Nam, posteáquam relinquénda ómnia, quæ in sǽculo caríssima sunt, imperáverat, adjécit: Qui non áccipit crucem suam, & séquitur me, non est me dignus: quia qui Christi sunt, crucifixérunt corpus vítiis, & concupiscéntiis. Et indígnus est Christo, qui non crucem suam, in qua compátimur, commórimur, consepelímur, conresúrgimus, accípiens, Dóminum sit secútus, in hoc sacraménto fídei spíritus novitáte victúrus. Te Deum. 16.

Alia Homilia pro uno Martyre.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap* 10. *b*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur: & occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 10. *post medium.*

DOminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: & ea, quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judícii nulla hæc fuísse atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine, & quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus, Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, & doctrínam in ténebris tradidísse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, & verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna áurea.

Lectio viii.

ITaque id quod a se dictum est, cum libertáte fídei & confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine: ut, quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, & profúndum doctrínæ Evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis Apostólicæ revelándum, non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna & ánimæ & córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere martyr.

Lectio ix.

NOlíte timére eos, qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor, quando pro natúræ suæ at-

atque originis conditióne resolúta, in subſtántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére conſtántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur adjécit: negatúrum ſe eum Patri in cælis, qui ſe homínibus in terram negáſſet: eum porro qui conféſſus coram homínibus ſe fuiſſet, a ſe in cælis confiténdum: qualéſque nos nóminis ſui teſtes homínibus fuiſsémus, tali nos apud Deum Patrem teſtimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus. 16.

COMMUNE

Plurimorum Martyrum.

Ad Veſperas, Antiphona.

Omnes Sancti, *cum reliquis de Laudibus*. xlvi.

Pſalmus. Dixit Dóminus, *cum reliq. de Dominica*. 122. *& loco ultimi*.

Pſalmus. Laudáte Dóminum omnes gentes. 126.

Capitulum. *Sap. 3.*

JUſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos torméntum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori, illi autem ſunt in pace.

Hymnus.

SAnctórum méritis ínclyta gáudia
Pangámus, sócii, géſtaque fórtia:
Gliſcens fert ánimus prómere cánticus
Victórum genus óptimum.

Hi ſunt, quos fátue m
abhórruit:
Hunc fructu vácuum
bus áridum
Contempsére tui n
áſſeclæ,
Jeſu Rex bone C
Hi pro te fúrias, atq
nas truces
Calcárunt hóminum
que vérbera:
His ceſſit lácerans
úngula,
Nec carpſit pene
Cædúntur gládiis m
déntium:
Non murmur réſonat
querimónia;
Sed corde impávido
bene conſcia
Consérvat patién
Quæ vox, quæ póte
qua retéxere
Quæ tu martyribus
præparas?
Rubri nam flúido sa
fúlgidis
Cingunt témpor
reis.
Te ſumma, o Déitas
que póſcimus,
Ut culpas ábigas,
súbtrahas:
Des pacem fámulis,
glóriam
Annórum in séri
nant.
Amen.

℣. Lætámini in Dómi
exultáte juſti.
℞. Et gloriámini omn
cti corde.

Ad Magnificat, Antip
Iſtórum eſt enim regn

[redacted]

iſtorum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt ſtolas ſuas in Sánguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus. *Oratio.*

BEatórum mártyrum, paritérque Pontíficum *N.* & *N.* nos, quæſumus, Dómine, feſta tueántur; & eórum commendet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices. *Oratio.*

DEus, qui nos concédis ſanctórum mártyrum tuórum *N.* & *N.* natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum ſocietáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos ánnua Sanctórum mártyrum tuórum *N.* & *N.* ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quórum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator.
Regem Mártyrum, Dóminum, * Veníte, adorémus.
Pſalmus. Veníte. 2.

Hymnus.

CHriſto profúſum ſánguinem,
Et mártyrum victórias,
Dignamque cælo láuream
Lætis ſequámur vócibus.
Terróre victo ſæculi,
Pœniſque ſpretis córporis,
Mortis ſacræ compéndio
Vitam beátam póſſident.
Tradúntur igni mártyres,
Et beſtiárum déntibus;
Armáta ſævit úngulis
Tortóris insáni manus.
Nudáta pendent víſcera,
Sanguis ſacrátus fúnditur;
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.
Te nunc, Redémptor, quæſumus,
Ut mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In ſempitérna ſæcula.
Amen.

Sic ſemper terminandus eſt Hymnus prædictus.

In primo Noct. Antiphona.
Secus decúrſus aquárum plantávit víneam juſtórum, & in lege Domini fuit volúntas eórum.

Pſalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit; * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus: * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum: * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo.

Et fólium ejus non défluet, * & ómnia, quæcúmque fáciet, proſperabúntur.

Non ſic ímpii, non ſic: * ſed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio juſtórum.

Quóniam novit Dóminus

viam

[redacted]

viam justórum : * & iter impiórum períbit.

Ant. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum : & in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Ant. Tamquam áurum in fornáce probávit eléctos Dóminus ; & quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes : * & pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum * & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus : * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam : * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga ferrea : * & tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus : * & pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus : * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Tamquam áurum in fornáce probávit eléctos Dóminus : & quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Ant. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es : * glória mea & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi & soporátus sum : * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine caussa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Si coram homínibus tor-

tormenta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Bñd. Benedictióne perpétua.

De Epístola B. Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. *Cap.* 8. *c*

FRatres, Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim Spíritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba, (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, & hærédes: hærédes quidem Dei: cohærédes autem Christi: si tamen compátimur, ut & conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expéctat.

℟. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis Sanctórum: & jam non erit ámplius neque luctus neque clamor, sed nec ullus dolor: * Quóniam prióra transiérunt.

℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam. *Bñd.* Unigénitus Dei.

Lectio ii.

SCimus autem, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt Sancti. Nam quos præscívit, & prædestinávit confórmes fieri imágini Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & justificávit: quos autem justificávit, illos & glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus, qui justíficat, quis est qui condemnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui & resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam intérpellat pro nobis.

℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua: * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt.

℣. Unus spíritus & una fides erat in eis. Et ideo.

Bñd. Spíritus Sancti grátia.

Le-

[redacted]

Lectio iii.

QUis ergo nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an periculum, an persecútio, an gládius? Sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die, æstimáti sumus sicut oves occisiónis:) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: * Et meruérunt habére corónas perpétuas.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in Sánguine Agni. Et meruérunt.

Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Añt. Dabo Sanctis meis locum nominátum, in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula: * & operátur justítiam.

Qui lóquitur veritátem in corde suo: * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum: * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc: * non movébitur in ætérnum.

Añt. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Añt. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15.

COnsérva me, Dómine, quóniam sperávi in te: * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus: * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præ-

præcláris: * étenim hæréditas meas præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea: * ínsuper & caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Añ. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Añ. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, & non defícient.

Psalmus 23.

DOmini est terra & plenitúdo ejus: * orbis terrárum & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino; * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum: * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Añ. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut aquilæ, volábunt, & non defícient.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia. Pater noster.

Absolutio. Ipsius píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Serm. 47. de Sanctis. Lectio iv.

QUotiescúmque, fratres caríssimi, sanctórum mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, expectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum mártyrum in veritáte festivitá-

tum

tum gáudia celebrántur, qui ipsórum mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum: ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes innundavérunt. Terra.

Bñ. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed nos vólumus gaudére cum Sanctis; & tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos mártyres, in quantum potúerit, imitári noluérit, ad eorum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed & Paulus Apóstolus prædicat, dicens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus & consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio: si mundus vos odit; scitóte quia me prióre m vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Bñ. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Sed dicit áliquis: Et quis est, qui possit beatórum mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsius adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem: Díscite a me, quia mitis sum, & húmilis corde. Audi & Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos; & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum & pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

In ii. Nocturno. Antiphona. Justi autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32.

Exultáte justi in Dómino; * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia

Quia rectum est verbum Dómini: * & ómnia ópera ejus in fide.

Diligit misericórdiam, & judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne, & generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cælo respéxit Dñs: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum; * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor, & protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

Añа. Justi autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum.

Añа. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis: ídeo coronáti possídent palmam.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dñm, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * & erípiet eos.

Gustáte & vidéte, quóniam suavis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes Sancti ejus; * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * & qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum, & non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Ant. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis; ídeo coronáti póssident palmam.

Ant. Ecce merces Sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, & vivent in ætérnum.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget

rma : * & scuta combú-
gni .
te , & vidéte quóniam
um Deus : * exaltábor
éntibus , & exaltábor
rra .
inus virtútum nobí-
: * suscéptor noster
Jacob .
Ecce merces Sanctórum
ssa est apud Deum , ipsi
mórtui sunt pro Chri-
t vivent in ætérnum .
sti autem in perpétuum
it . ℟. Et apud Dómi-
est merces eórum .
: noster.
tio. A vínculis.
ibe domne benedícere.
Evangélica léctio.
io sancti Evangélii se-
cúndum Lucam.
io vii. *Cap.* 21. *c*
illo tempore : Dixit Je-
s discípulis suis : Cum
éritis prælia , & seditió-
nolíte terréri : opórtet
um hæc fieri , sed non-
statim finis. Et réliqua .
omilía sancti Gregórii
Papæ .
milia 35. *in Evangel.*
Ominus , ac Redémptor
noster peritúri mundi
urréntia mala denúntiat :
o minus pertúrbent ve-
tia , quo fúerint præsci-
Minus enim jácula fé-
t , quæ prævidéntur : &
tolerabílius mundi mala
pimus , si contra hæc per
tiéntiæ clýpeum muní-
: Ecce enim dicit : Cum
iritis prælia , & seditió-

nes , nolíte terréri ; opórtet enim primum hæc fieri , sed nondum statim finis . Pensánda sunt verba Redemptóris nostri , per quæ nos áliud intérius , áliud extérius passúros esse denúntiat . Bella quippe ad hostes pértinent , seditiónes ad cives . Ut ergo nos índicet intérius , exteriúsque turbári , áliud nos fatétur ab hóstibus ; áliud a frátribus pérpeti .

℟. Propter testaméntum Dómini , & leges patérnas Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis , & una Fides .
℣. Ecce quam bonum , & quam jucúndum habitáre fratres in unum . Quia.
Benedictio . Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

SEd his malis præveniéntibus , quia non statim finis sequátur , adjúngit : Surget gens contra gentem , & regnum advérsus regnum : & terræmótus magni erunt per loca , & pestiléntiæ , & fames , terroréſque de cælo , & signa magna erunt . Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur , & per crebra mala , quæ prævéniunt , indicántur mala perpétua , quæ subsequéntur . Et ídeo post bella & seditiónes non statim finis : quia multa debent mala præcúrrere , ut malum váleant , sine fine nuntiáre .

℟. San-

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis.
℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem labóris.
Glória Patri. Mercédem.
Bñ. Ad societátem.

Sequens ℟. dicitur post octavam, vel secundam Lectionem in festo plurimorum martyrum fratrum.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes.
Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

SEd cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet ut eorum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus; quia necésse est, ut ália e cælo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum; erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper: erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum: erit fames, ecce sterílitas terræ, terroréſque de cælo, & tempestátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur, & qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur; ut impleátur quod dícitur: Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.
Te Deum laudámus. 16.

A D L A U D E S,
& per Horas, Añæ.

OMnes Sancti, quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martyrii!
Psalmus. Dóminus regnávit, *cum reliquis.* 17.
Aña. Cum palma ad regna pervenérunt Sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei. *Aña.* Córpora Sanctórum in pace sepúlta sunt, & vivent nómina eórum in ætérnum. *Aña.* Mártyres Dómini, Dóminum benedícite in ætérnum.
Aña. Mártyrum chorus, laudáte Dóminum de cælis, allel.

Capitulum. *Sap. 3.*

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus.

REx glorióse mártyrum,
Coróna confiténtium;
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia;
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus,
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter mártyres,
Parcísque confessóribus:

nce nostra crímina,
or indulgéntiæ.
tri sit glória,
e soli Fílio,
Spíritu Paráclito,
, & per omne sæcu-
Amen.
tábunt Sancti in gló-
Lætabúntur in cubí-
is.
nedictus, *Antiphona*.
apilli cápitis omnes
i sunt: nolíte timé-
tis passéribus melió-
i vos.
tribus martyribus Pon-
. *Oratio*.
órum mártyrum, pa-
érque Pontíficum *N.*
os, quæsumus, Dó-
festa tueántur, & eó-
mméndet orátio ve-
. Per Dóminum.
fuerint Pontifices.
Oratio.
us, qui nos concédis
anctórum mártyrum
N. & *N.* natalítia có-
i nobis in ætérna bea-
: de eórum societáte
. Per Dóminum.
Alia Oratio.
s, qui nos ánnua San-
órum mártyrum tuó-
& *N.* solemnitáte læ-
concéde propítius,
rum gaudémus méri-
cendámur exémplis.
minum.
viam, *Aña*. Cum pal-
itul. Justórum ánimæ.
.
. Lætámini in Dó-
Et exultáte justi. Læ-

támini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exultáte. Glória Patri. Lætámini.
℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delectántur in lætítia.

Ad Sextam, *Antiphona*. Córpora Sanctórum.

Capitulum: *Sap.* 10. *c*

REddidit Deus mercédem labórum Sanctórum suórum, & dedúxit illos in via mirábili: & fuit illis in velaménto diéi, & in luce stellárum nocte.
℟. *br.* Exúltent justi, * In conspéctu Dei. Exúltent.
℣. Et delectántur in lætítia. In conspéctu.
Glória Patri. Exúltent.
℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, *Antiphona*. Mártyrum chorus.

Capitulum. *Sap.* 3.

FUlgébunt justi, & tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis, & regnábit Dñs illórum in perpétuum.
℟. *br.* Justi autem * In perpétuum vivent. Justi.
℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum.
Glória Patri. Justi.
℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

AD VESPERAS.

Antiphona.

ISti sunt Sancti, qui pro Testaménto Dei sua córpora

tra-

tradidérunt, & in Sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalm. Dixit Dóminus. 122.

Antiph. Sancti per Fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

Psalmus. Confitébor. 123.

Antiph. Sanctórum velut áquilæ juvéntus renovábitur: florébunt sicut lilium in civitáte Dómini.

Psalm. Beátus vir. 123.

Aña. Absterget Deus omnem lácrymam ab óculis Sanctórũ: & jam non erit ámplius, neque luctus, neque clámor, sed nec ullus dolor: quóniam prióra transiérunt.

Psalm. Laudáte pueri. 123.

Antiph. In cæléstibus regnis Sanctórum habitátio est, & in ætérnum requies eórum.

Psalmus. Crédidi. 126.

Capit. & Hymnus, ut in primis Vesperis. xxxv.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: & quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine.

ALIÆ LECTIONES

pro pluribus Martyribus.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst.

Serm 1. de martyrib. tom. 3.

Lectio iv.

NEmo est, qui néſciat, mártyrum glórias ad

hoc Divíno consílio a I
pulis frequentári, ut
débitus honor dicétur,
bis virtútis exémpla,
Christo, monstréntur,
hæc ita celebrári p
mus, cognoscámus
eos glória máneat in
quórum natalítia tálite
brántur in terris: quo
mus étiam ipsi tálibu
vocári exémplis, virtú
devotióne consímili,
de; ut Christo præstán
micáre, & víncere
possímus; ut parta vi
cum iísdem Sanctis in
celéstibus triumphémus
℟. Sancti tui, Dómine
rábile consecúti sunt
serviéntes præcéptis tu
inveniréntur illæsi in
válidis: * Terra ap
árida, & in mari Rub
sine impediménto.
℣. Quóniam percússit
tram, & fluxérunt aqu
torréntes innundavérunt
ra appáruit.

Lectio v.

QUis est enim, qui e
volens mérito cop
nisi prius constántiam e
teneat, sectátur Fidem,
tétur virtútem passiónis
rum glóriam páribus vit
neaméntis aut invéniat,
exquírat? Qui etsi már
par esse non possit: t
múneris tanti dignitáte
quisque bonis áctibus di
præbeat. Adest enim cle
tíssimus Deus, qui desider
bus suis, aut martyrium
bea

ut fine martyrio cum
præmia Divína re-
.
era carníficum non ti-
t sancti Dei, morién-
Christi némine: * Ut
fierent in domo Dó-
V. Tradidérunt córpo-
ropter Deum ad sup-
Ut hærédes.

Lectio vi.

enim infirmátur pec-
tor advérsis, ita justus
nibus roborátur. Sic
unt advérsus peccátum
sic & laborándo for-
& moriéndo victóres
unt. Nullus athléta si-
ámine fórtior dici,
ine victória póterit co-
Nemo miles fine præ-
em subjécit: nemo fine
mperatórem proméruit.
Christiáne competén-
a, quibus hostem ex-
: habes fortíssima tela,
inimícum debélles.
quam áurum in forná-
ávit eléctos Dóminus,
holocáusti hóstiam ac-
os, & in témpore erit
s illórum: * Quóniam
, & pax est eléctis Dei.
confidunt in illum,
nt veritátem, & fidé-
iilectióne acquiéscent
ióniam.
Patri. Quóniam.

tertio Nocturno.

ancti Evangélii secún-
dum Lucam.

vii. *Cap. 6. c*

témpore: Descén-
Jesus de monte, ste-
Hiemalis.

tit in loco campéstri, & tur-
ba discipulórum ejus, & mul-
titúdo copiósa plebis ab om-
ni Judæa, & Jerúsalem, &
marítima, & Tyri, & Sidó-
nis. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 5. in Luca cap. 6. post initium.

Advérte ómnia diligénter quómodo, & cum Apóstolis ascéndat, & descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infirmos: in excélsis enim infirmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit, ut usu quodam, & cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cæléstis.

℟. Propter testaméntum Dómini, & leges patérnas sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una Fides. ℣. Ecce quam bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

Beáti páuperes, quia vestrum est regnum Dei

Quatuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit: octo vero sanctus Matthæus: sed in illis octo istæ quátuor sunt, & in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles: ille in illis octo mysticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi: & mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.
Glória Patri. Mercédem.

Sequens ℟. dicitur post Octavam vel secundam Lectionem, in festo plurimorum Martyrum fratrum.

℟. Hæc est vera. xlvi.

Lectio ix.

SEd prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est & parens quædam generatióque virtútum; quia qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna: nec potest quisquam méritum regni cæléstis adipísci, qui mundi cupiditáte prés-sus, emergéndi non habet facultátem. Te Deum. 16.

Alia. Homilia pro pluribus Martyribus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 24.*

IN illo témpore: Sedénte Jesu super montem Olivéti, accessérunt ad eum discípuli secréto, dicéntes: Dic nobis, quando hæc erunt? Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. cap. 25.

DIscípuli Dóminum intérrogant quando hæc fíerent, quodve signum & advéntus sui & consummatiónis sæculi nóscerent. Et quia tria hæc in unum quæsíta sunt, distínctis & témporis intelligéntiæ significatiónibus separántur. Respondétur ígitur primum de civitátis occásu: & confirmántur veritáte doctrínæ, ne qui fallax ignorántibus posset obrépere. Ventúri enim erant étiam eórum témpore, qui se Christum essent nuncupatúri. Ut ígitur fides pestífero mendácio détrahi posset, admonítio præcéssit.

℟. Propter testaméntum. xlv.

Lectio viii.

COnfirmat ígitur eos ad tolerántiam passiónum, fugæ, verberatiónis, intéritus, & públici in eos ódii propter nomen ejus. Atque his quidem vexatiónibus multi turbabúntur, & tantis insurgéntibus malis scandalizabún-

r, & usque in mútuum
excitabúntur: Et falsi
étæ erunt (ut Nicoláus
ex septem Diacónibus
multósque ementíta ve-
pervértent: & abun-
nequítia cháritas re-
:et.
.ncti mei. xlvi.

Lectio ix.

usque in finem perse-
rántibus salus reservá-
: ac tum per omnes
partes viris Apostólicis
is, Evangélii véritas
ábitur: Et cum uni-
fúerit cognítio sacra-
cæléstis invécta, tum
em occásus & finis in-
t: ut prædicatiónis fi-
& infidélium pœna,
us civitátis érutæ con-
ır. Hæc igitur in eam,
'ant prædícta, perfécta
& lapidátis, fugátis,
ıtis Apóstolis, fame,
captivitáte consúmpta
.c tum fuit digna non
cum ejéctis prædicató-
Christi indígnam Dei
ıtióne se præbuit.
um laudámus. 16.

O M M U N E
fessoris Pontificis.
'esperas, Antiphona.
ıcérdos magnus. *cum*
de Laudibus. lxii.
Dixit Dóminus. *cum*
de Dominica, 122. *&*
. *Psalm.* Laudáte Dó-
omnes Gentes. 126.
lum. *Eccli.* 11. *c*
e Sacérdos magnus,
ıi in diébus suis plá-
cuit Deo, & invéntus est ju-
stus: & in témpore iracún-
diæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Iste Conféssor, Dómini,
coléntes.
Quem pie láudant pópuli
per orbem;
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus,
dicatur.

Hac die lætus méruit su-
prémos
Laudis honóres.
Qui pius, prudens, húmilis,
pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vi-
tam,
Donec humános animávit
auræ
Spíritus artus.
Cujus ob præstans méritum
frequénter
Ægra quæ passim jacuére
membra
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.
Noster hinc illi Chorus ob-
sequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque
palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus atque
virtus,
Qui super cæli sólio corú-
scans,
Totius mundi sériem gu-
bérnat
Trinus & unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Antiphona. Sacérdos, & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona. O Doctor óptime.

Oratio. Deus, qui pópulo tuo. *ut infra.* lxv.

Pro Confessore Pontifice.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Confefsóris tui, atque Pontíficis veneránda sollémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confefsóris tui, atque Pontíficis solemnitáte deférimus: & qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Confefsórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Iste Conféssor. *ut suprà.*

In primo Nocturno, Antiph. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die, ac nocte, & ómnia, quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquarum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem projícit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Antiphona. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die, ac nocte & ómnia, quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Aña. Beátus iste Sanctus, qui confisus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes: * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum * & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & pro-

ꝛ projiciámus a nobis ju-
;um ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irri-
lébit eos: * & Dóminus sub-
ànnábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira
ua: * & in furóre suo con-
urbábit eos.

Ego autem constitútus sum
Rex ab eo super Sion mon-
:em sanctum ejus: * prædi-
:ans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: *
Fílius meus es tu, ego hó-
lie génui te.

Póstula a me, & dabo ti-
bi Gentes hæreditátem tuam: *
& possessiónem tuam térmi-
nos terræ.

Reges eos in virga ferrea: *
& tamquam vas figuli con-
fringes eos.

Et nunc reges intelligite: *
erudímini, qui judicátis ter-
ram.

Servíte Dómino in timó-
re: * & exultáte ei cum
tremóre.

Apprehéndite disciplínam,
nequándo irascátur Dómi-
nus: * & pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira
ejus: * beáti omnes, qui
confidunt in eo.

Aña. Beátus iste Sanctus,
qui confisus est in Dómino;
prædicávit præcéptum Dómi-
ni, constitútus est in mon-
te sancto ejus.

Aña. Tu es glória mea, tu
es suscéptor meus, Dómi-
ne, tu exáltans caput me-
um, & exaudísti me de mon-
te sancto tuo.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es: * glória mea & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine caussa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, & exaudísti me de monte sancto tuo.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. *Cap. 3.*

FIdélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonus opus desíderat. Opórtet

 ergo

ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum, non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum: fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo, Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum, & testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

℟. Euge serve bone, & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.
℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

De Epístola ad Titum.

Lectio ii. *Cap. 1.*

OPórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem, ut potens sit exhortári in doctrína sana, & eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui & seductóres, máxime qui de circumcisióne sunt, quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce Sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi; & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Bño. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii. *Cap. 2.*

TU autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non críminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes: ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre, ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte verbum sanum, irreprehensíbile,

t is, qui ex advérso
reátur, nihil habens
dícere de nobis.
vit Dóminus, & non
it eum: * Tu es Sa-
n ætérnum secúndum
Melchísedech.
t Dóminus Dómino
ede a dextris meis.
acérdos.
Patri. Tu es Sacérdos.
ndo *Nocturno*, *Antiph.*
item exaudívit Dómi-
ctum suum, Dóminus
t eum, & constítuit
pace.

Psalmus 4.

invocárem, exau-
vit me Deus justítiæ
in tribulatióne dila-
ni.
e mei: * & exáudi
m meam.
minum úsquequo gra-
? * ut quid diligitis
n, & quæritis men-

ote, quóniam mirifi-
minus sanctum suum: *
exáudiet me, cum
o ad eum.
ini, & nolíte peccá-
æ dícitis in córdibus
in cubílibus vestris
gímini.
áte sacrificium justí-
peráte in Dómino: *
cunt: Quis osténdit
na?
m est super nos lu-
us tui Dómine: * de-
itiam in corde meo.
u fruménti, vini, &
* multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dór-
miam & requiéscam.
Quóniam tu, Dómine, sin-
guláriter in spe * constituí-
sti me.
Añ. Invocántem exaudívit
Dóminus sanctum suum, Dó-
minus exaudívit eum, & con-
stítuit eum in pace.
Añ. Læténtur omnes, qui
sperant in te, Dómine, quó-
niam tu benedixísti justo scu-
to bonæ voluntátis tuæ co-
ronásti eum.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pérci-
pe Dómine: * intéllige
clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ: *
Rex meus & Deus meus.
Quóniam ad te orábo: *
Dómine, mane exáudies vo-
cem meam.
Mane astábo tibi, & vidé-
bo: * quóniam non Deus vo-
lens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te ma-
lignus: * neque permanébunt
injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operán-
tur iniquitátem: * perdes
omnes, qui loquúntur men-
dácium.
Virum sánguinum, & doló-
sum abominábitur Dóminus: *
ego autem in multitúdine mi-
sericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam: *
adorábo ad templum sanctum
tuum in timóre tuo.
Dómine deduc me in justí-
tia tua: * propter inimícos
meos dírige in conspéctu tuo
viam meam.

n est in ore eó-
* cor eórum

ntens est gut-
nguis suis do-
* júdica illos

cogitatiónibus
multitúdinem
órum expélle
m irritavérunt

mnes, qui spe-
ætérnum exul-
itábis in eis.
tur in te om-
nt nomen tu-
m tu benedí-

scuto bonæ vo-
coronásti nos.
: omnes, qui
Dómine, quó-
edixísti justo,
voluntátis tuæ
.
, Dóminus no-
nirábile est no-
univérsa terra!
& honóre co-
tuum, & con-
per ópera má-

mus 8.
Dóminus no-
quam admirá-
tuum in uni-

váta est magni-
super cælos.
tium & lacten-
i laudem pro-
tuos: * ut dé-
n & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * ut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paullo minus ab Angélis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi.

Vólucres cæli & pisces maris: * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster: * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória, & honóre coronásti sanctum tuum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus Sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hostiam láudis.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio, Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

Homil. 49. quæ est 2. de sancto Eusebio Vercellensi.

Lectio iv.

AD sancti, ac beatíssimi Patris nostri N. cujus hódie festa celebrámus, laudes

addidisse áliquid, decer-
: est: síquidem virtútum
grátia non sermónibus
nénda est, sed opéribus
probánda Cum enim di-
Scriptúra: Glória patris
lius sápiens: quantæ hu-
unt glóriæ, qui tantó-
filiórum sapiéntia, & de-
one lætátur! In Christo
Jesu per Evangélium
nos génuit.
nvéni David servum me-
óleo sancto meo unxi
: * Manus enim mea au-
bitur ei.
Nihil profíciet inimícus in
& filius iniquitátis non
bit ei. Manus.
Christus perpétuæ.

Lectio v.

Uidquid ígitur in hac
sancta plebe potest esse
itis, & grátiæ, de hoc
quodam fonte lucidís-
, ómnium rivulórum pú-
emanávit. Etenim quia
átis pollébat vigóre,
abstinéntiæ gloriabátur
stiis, quia blandiméntis
prædítus lenitátis, óm-
ı cívium in Deum pro-
ıvit affectum: quia Pon-
s administratióne fulgé-
plures e discípulis relí-
sui sacerdótii succesfóres.
Pósui adjutórium super po-
em, & exaltávi eléctum
plebe mea: * Manus enim
auxiliábitur ei.
nvéni David servum me-
, óleo sancto meo unxi
. Manus enim.
Ignem sui amóris.

Lectio vi.

BEne, & cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exultábilem reddit, præséntis psalmi versículum decantávimus: in memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium transiit Angelórum. Dicit sermo Divínus: Ne láudes hóminem in vita sua: tamquam si díceret, Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ láudem dare, quam vitæ: ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio móveat, nec laudátum tentet elátio.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédat.
Glória Patri. Ipse intercédat.

In tertio Nocturno, Antiph. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo; operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula: * & operátur justítiam.

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus; * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphona. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Aña. Vitam pétiit a te, & tribuísti ei, Dómine; glóriam, & magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * & semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

Aña. Vitam pétiit a te, & tribuísti ei, Dómine: glóriam, & magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Aña. Hic accípiet benedictiónem

ı Dómino, & miseri-
m a Deo salutári suo:
ıæc est generátio quæ-
m Dóminum.

Psalmus 23.

)mini est terra, & ple-
nitúdo ejus: * orbis
ım & univérsi, qui há-
in eo.
ipse super mária fun-
eum, * & super flúmi-
eparávit eum.
ascéndet in montem
ıi? * aut quis stabit in
ancto ejus?
cens mánibus & mundo
: * qui non accépit in
ánimam suam, nec ju-
in dolo próximo suo.
accípiet benedictiónem
ıino, * & misericór-
a Deo salutári suo.
est generátio quærén-
um, * quæréntium fá-
Dei Jacob.
lite portas, príncipes,
, & elevámini portæ
les, * & introíbit Rex
.
est iste Rex glóriæ? *
ıus fortis & potens, Dó-
potens in prælio.
lite portas, príncipes,
, & elevámini portæ
les; * & introíbit Rex
.
est iste Rex glóriæ: *
ıus virtútum ipse est
óriæ.
ona. Hic accípiet be-
ónem a Dómino, &
córdiam a Deo salutári
quia hæc est generátio
ıtium Dóminum.

℣. Tu es Sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bñu. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 25.*

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregrè proficíscens, vocávit servos suos, & trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 29. in Evangel.

LEctio sancti Evangélii, Fratres caríssimi, sollícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus cæteris, in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur ab Auctóre mundi, grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre proficíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur: Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vèro a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam gló-

Fiæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei & ornávit eum. Et.
Bño. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

QUis itaque est homo iste, qui péregre profícíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus próprius terra est: quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælo collocátur. Sed homo iste péregre proficíscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, alii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus; vidélicet, visus, audítus, gustus, odorátus, & tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sensuum, id est, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero intelléctus, & operátio designátur. Unius autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris; * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.
℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.
Glória Patri. Et vos.
Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

SEd is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est; quia sunt nonnúlli, qui etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant; dumque se a carnis petulántia, & a terrenárum rerum ambitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui, quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum, atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque, & intelligéndo, & operándo, áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

ECce Sacérdos magnus qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus.
Psalmus. Dóminus regnávit. *cum reliquis.* 17.
Antiphona. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.
Antiphona. Ideo jure jurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.
Antiphona. Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: servi Dómini hymnum dícite Deo, allelúja.

An-

na. Serve bone & , intra in gáudium Dóii.
ulum. *Eccli.* 44. *b*
eSacérdos magnus, qui ı diébus suis plácuit & invéntus est justus: :émpore iracúndiæ fa- t reconciliátio.

Hymnus.

Redémptor ómnium,
pes coróna Præsulum,
c die cleméntius
geas precántibus.
:ri qua nóminis
ssor almus cláruit:
; celebrat ánnua,
ta plebs solémnia.
:e mundi gáudia
cadúca réspuens,
itátis præmio
ır inter Angelos.
benígnus ánnue.
; sequi vestígia:
precátu sérvulis
te noxam críminis.
ríste rex piíssime
Patríque glória,
Spíritu Paráclito,
, & per omne sæcu-
ı. Amen.
tum dedúxit Dóminus
ıs rectas. ℟. Et ostén-
regnum Dei.

enedictus, Antiphona.
erve bone, & fidélis,
n pauca fuísti fidélis,
multa te constítuam,
ióminus.

Oratio.

quæsumus, omnípo-
:ns Deus; ut beáti N.
sóris tui, atque Pon-
venerándа solémnitas,
& devotiónem nobis áugeat, & salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui, atque Pontíficis solemnitáte deférimus: & qui tibi digne méruit famulári ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Non est invéntus.

Capitul. Ecce sacérdos magnus. *ut suprà.*

℟. *brev.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit eum.

℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit.

Glória Patri. Amávit eum.

℣. Elégit eum Dóminus Sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona. Ideo jurejurándo.

Capitulum. *Eccli.* 44. *c*

NOn est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. *br.* Elégit eum Dóminus Sacerdótem sibi. Elégit.

℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem.

Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es Sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Ad Nonam, Antiphona. Serve bone.

Ca-

Capitulum. *Eccli. 45. c*

FUngi sacerdótio, & habére laudem in nómine ipsíus, & offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. *br.* Tu es Sacérdos * In ætérnum. Tu es.

℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona. Ecce Sacérdos. *cum reliquis de Laudibus.* lx.

Psalm. Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica,* 122. *& loco ultim. Psalm.* Meménto Dómine David. 228.

Capitul. & Hymnus, ut supra in primis Vesper. li.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona. Amávit eum Dóminus & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, & ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in ii. Vesper. pro solis summis Pontificibus, Antiphona. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Si occurrat celebrari festum plurimorum Pontificum & Confessorum, Officium fit ut supra; sed in Oratione, & sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali, & in primo Nocturno leguntur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap. 44.*

LAudémus viros gloriósos, & paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, & prudéntia sua præditi, nuntiántes in Prophétis dignitátem Prophetárum, & imperántes in præsénti pópulo, & virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, & narrántes cármina Scripturárum.

℟. Euge serve bone, & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

HOmines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, & in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum; & sunt quórum non est memória: periérunt quasi qui non fuerint: & nati sunt quasi non nati, & filii ipsórum cum ipsis.

℟. Ec-

℟. Ecce Sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo jurejurándo.

Lectio iii.

SEd illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum, & in testaméntis stetit semen eórum, & filii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum, & glória eórum non derelinquétur. Córpora eórum in pace sepúlta sunt, & nomen eórum vivit in generatiónem, & generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, & láudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus & non pœnitébit eum: * Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

ALIÆ LECTIONES *pro Pontifice & Confessore.*

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi. *ex Homilia 59. quæ est 2. de S. Eusebio. Lectio iv.*

BEáti Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus: qui gubernáculum Fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, & plenam cæléstibus divítiis, & ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit; qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

QUantis hic cæcis a via veritátis errántibus, & de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum, & illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, & infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cæléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, Angélici oris arte, & oratiónum ab infirmitáte curávit?

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum,

meum, óleo sancto meo únxi eum. Manus.

Lectio vi.

QUantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, & quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus, & exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas, & delictórum mole óbrutas, ac sepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit, ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitáli morte peccáto?

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est, * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 24. d*

IN illo témpore: Dixit Jesus Discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Sermo S. Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matthæum, cap. 26. in fine.

UT ignorántiam illam diei ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, & oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábolum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, & córporum nostrórum dómibus insidiántem: ut ea incuriósis nobis, & somno déditis: consiliórum suórum, atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátor ígitur esse nos cónvenit: quia diei ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ exspectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam Fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii. *Cap. 27.*

QUisnam est fidélis servus, & prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur, speciálem tamen pópuli Princípibus, idest Epíscopis, in expectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem, atque prudéntem, præpósitum famíliæ significat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, & præcéptis obédiens erit: idest, si doctrínæ opportunitáte, & veritá-

:itáte infírma confírmet, dif-
rúpta consólidet, depraváta
convértat, & verbum vitæ in
ætermitátis cibum aléndæ fa-
míliæ dispéndat; atque hæc
gens, hisque ímmorans de-
prehendátur: glóriam a Dó-
mino tamquam dispensátor
idélis, & víllicus útilis con-
equétur; & super ómnia bo-
na constituétur: idest, in
Dei glória collocábitur, quia
nihil fit ultra, quod mé-
lius fit.

℞. Sint lumbi vestri præcín-
cti, & lucérnæ ardéntes in
mánibus vestris: * Et vos sí-
miles homínibus expectánti-
bus Dóminum suum, quando
revertátur a núptiis.
℣. Vigiláte ergo, quia nesci-
is qua hora Dóminus vester
ventúrus sit. Et vos símiles
homínibus.
Glória Patri. Et vos sími-
les homínibus.

Lectio ix.

QUod si cóntuens longam
Dei patiéntiam, quæ
in proféctum humánæ salú-
tis exténditur, advérsum con-
sérvos insoléscet, & sæculi
malis, vitiísque se tradet,
præséntium tantum curam in
cultu ventris exércens: de-
sperátá die Dóminus advé-
niet, eúmque a bonis, quæ
præpónderat, dívidet, por-
tionémque ejus cum hypó-
critis in pœnæ æternitáte
constituet: quia advéntum
desperáverit, quia mandátis
non obtemperáverit, quia
præséntibus studúerit, quia
desperatióne judícii commíssam
sibi famíliam fame, siti, &
cæde vexáverit.
Te Deum laudámus. 16.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Antiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. Divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Lectiones sequentes leguntur in festis Doctorum, Officium autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus, vel non Pontificibus pro qualitate Festi.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap. 39.*

SApiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, & in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, & in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta provérbiórum exquíret, & in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, & in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum Géntium pertránsiet; bona enim, & mala in homínibus tentábit.

℞. Eu-

℟. Euge serve bone, & fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine quinque taléntа tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Lectio ii.

COr suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, & pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: & ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, & in oratióne confitébitur Dómino: & ipse díriget consílium ejus, & disciplínam, & in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Ecce Sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo jurejurándo.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii.

IPse palam fáciet disciplinam doctrínæ suæ, & in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, & usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt Gentes, & laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. Tu es.

Glória Patri. Tu es.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus.

Glória Patri. Et invéntus.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Libro 9. Cap. 6.

Lectio iv.

QUi post Oriónas Hyadas nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui subdúctis martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet: & représsa

a infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

NEc immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur: Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur: & Hyades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ pro dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ quasi in cæli fáciem dedúcti, super arentem terram humáni pectoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset: Expectétur sicut plúvia elóquium meum; & nequáquam per Isaíam Véritas díceret: Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem: atque hoc, quod paulo ante protúlimus; Quomóbrem prohíbitæ sunt stillæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loríсam Fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

DUm ergo Hyades cum plúviis véniunt, ac per cæli spátia altióra sol dúcitur: quia apparénte Doctórum sciéntia, tum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, Fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus apéritur: ut novus sol nostris méntibus rútilet, & eórum verbis nobis cógnitus

scien-

seipso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, & lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédat.
Glória Patri. Ipse intercédat.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 5. b*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.
Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 6. tom. 4.

OSténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? idest, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cælórum: qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus per quos erróres áuferat cæterórum?

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam Fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia tua. Ipse.

Lectio viii.

ERgo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, & calcétur ab homínibus. Non itáque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem: sed qui persecutiónem timendo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior; sed inférior non est, qui quamvis cór-

pore

multa in terra sustíneat,
tamén fixus in cælo est.
ı médio Ecclésiæ apéruit
ıs., * Et implévit eum
nus spíritu sapiéntiæ,
ellé́ctus.
ıcunditátem, & exulta-
n thesaurizávit super
Et implévit.
a Patri. Et implévit.

Lectio ix.

)s estis lumen mundi.
Quómodo dixit supérius,
rræ; sic nunc dicit, lu-
mundi. Nam, neque su-
s ista terra accipiénda
quam pédibus corpóreis
nus, sed hómines, qui
rra hábitant; vel étiam
tóres, quorum condién-
&c extinguéndis putóri-
Apostólicum salem Dó-
s misit. Et hic mun-
non cælum, & terram,
ómines, qui sunt in mun-
vel díligunt mundum,
et intélligi, quibus il-
ıándis Apóstoli missi sunt.
potest cívitas abscóndi
montem pósita: idest,
ta super insígnem, ma-
que justítiam, quam si-
at étiam ipse mons, in
iisputat Dóminus.
)eum laudámus. 16.

COMMUNE

fessoris non Pontificis.

Vesperas, *Antiphona.*

ine quinque taléntа. *ut*
ad Laudes. *Psalm.* Di-
Dóminus. *cum reliquis de*
nica, 112. *& loco ultim.*
Laudáte Dóminum om-
ientes. 126.

Capitulum. *Eccli.* 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, & qui post áurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, & thesáuris. Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

ISte Conféssor Dómini, coléntes,
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur.

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.
Qui pius, prudens, húmilis, pudícus
Sobriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.
Cujus ob præstans méritum frequénter
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.
Noster hinc illi Chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur,
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super cæli sólio coruscans,

Tó-

Tótius mundi ſériem gubérnat,
Trinus & unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus & ornávit eum. ℞. Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnificat, Antiphona. Similábo eum viro ſapiénti, qui ædificávit domum ſuam ſupra petram.

Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Confeſsóris tui ánnua ſolemnitáte lætíficas: concéde propitius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADéſto Dómine ſupplicatiónibus noſtris, quas in beáti N. Confeſsóris tui ſolemnitáte deférimus: ut qui noſtræ juſtítiæ fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

INtercéſſio nos, quæſumus Dómine, beáti N. Abbátis commméndet: ut quod noſtris méritis non valémus, ejus patrocínio aſſequámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Confeſsórum Dóminum, * Veníte, adorémus. *Pſam.* Veníte exultémus. 2. *Hymn.* Iſte Conféſſor. lxix.

In primo Nocturno, Antiph. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die, ac nocte, & ómnia, quæcúmque ... ſemper proſperabúntur.

Pſalmus 1.

BEátus vir, qui n... in conſílio imp... & in via peccatóru... ſtetit: * & in cáthe... ſtiléntiæ non ſedit.

Sed in lege Dómini ... tas ejus, * & in le... meditábitur die ac no...

Et erit tamquam li... quod plantátum eſt ſe... cúrſus aquárum, * qu... ctum ſuum dabit in ... re ſuo.

Et fólium ejus non dé... & ómnia, quæcúmque proſperabúntur.

Non ſic ímpii, non ſed tanquam pulvis, ... prójicit ventus a facie...

Ideo non reſúrgent í... judício: * neque pec... in concílio juſtórum.

Quóniam novit D... viam juſtórum: * ... impiórum períbit.

Antiphona. Beátus vi... in lege Dómini med... volúntas ejus pérma... ac nocte, & ómnia ... cúmque fáciet, ſemp... ſperabúntur.

Antiphona. Beátus i... ctus, qui confiſús eſt ... mino, prædicávit præ... Dómini, conſtitútus monte ſancto ejus.

Pſalmus 2.

QUare fremuérun... tes: * & pópul... táti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges ter...

pes convenérunt in
* advérsus Dóminum
'érsus Christum ejus.
npámus víncula eórum: *
ojiciámus a nobis ju-
psórum.
hábitat in cælis, irri-
:os: * & Dóminus sub-
›it eos.
: loquétur ad eos in ira
' & in furóre suo con-
›it eos.
autem constitútus sum
b eo super Sion mon-
ánctum ejus: * prædi-
›ræcéptum ejus.
ıinus dixit ad me, *
meus es tu, ego hó-
:nui te.
ıla a me, & dabo tibi
s hæreditátem tuam: *
lessiónem tuam términi-
erræ.
:s eos in virga férrea: *
nquam vas fíguli con-
s eos.
ıunc reges intellígite: *
nini, qui judicátis terram.
íte Dómino in timó-
* & exultáte ei cum
re.
·ehéndite disciplínam,
ndo irascátur Dóminus: *
·eátis de via justa.
exárserit in brevi ira
* beáti omnes, qui con-
in eo.
hona. Beátus iste San-
qui confísus est in Dó-
, prædicávit præcéptum
ni, constitútus est in
: sancto ejus.
hona. Tu es glória mea:
suscéptor meus, Dómi-

ne, tu exáltans caput meum, & exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine, suscéptor meus es: * glória mea & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus Dómine, tu exáltans caput meum, & exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua.

De

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. *Cap. 4. b & 5.*

JUstus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est, non diutúrna; neque annórum número computáta: cani autem sunt sensus hóminis, & ætas senectútis vita immaculáta: Placens Deo factus est diléctus, & vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, & inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia Consummátus in brevi explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge serve bone, & fidélis, quia in páuca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bñ. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

POpuli autem vidéntes, & non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália: quóniam grátia Dei, & misericórdia est in Sanctos ejus, & respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, & juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, & non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, & quare munierit illum Dóminus. Vidébunt, & contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, & in contumélia inter mórtuos in perpétuum; quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, & commovébit illos a fundaméntis, & usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii.

ET erunt geméntes, & memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, & tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, & mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, & præ angústia spíritus geméntes; Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum, & in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, & finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter

lios Dei, & inter San-
sors illórum est.
le cognóvit justítiam,
lit mirabília magna, &
vit Altíssimum: * Et
tus est in número San-
m.
e est, qui contémpsit
mundi & pervénit ad
ia regna. Et.
a Patri. Et.
. Nocturno. Antiphona.
ántem exaudívit Dómi-
anctum suum, Dómi-
xaudívit eum, & con-
eum in pace.

Psalmus 4.

Jm invocárem, exau-
lívit me Deus justítiæ
* in tribulatióne dila-
nihi.
rére mei, * & exáudi
nem meam.
hóminum úsquequo
corde! * ut quid dilí-
anitátem, & quæritis
cium?
itóte, quóniam miri-
Dñs Sanctum suum; *
ius exáudiet me, cum
ero ad eum.
mini, & nolíte pec-
* quæ dícitis in córdi-
stris, in cubílibus ve-
ompungímini.
icáte sacrifícium justí-
& speráte in Dómi-
* Multi dicunt: Quis
it nobis bona?
tum est super nos lu-
ltus tui Dómine: *
lætítiam in corde meo.
ctu fruménti, vini,
sui * multiplicáti sunt.

Hiemalis.

In pace in idípsum * dór-
miam & requiéscam.
Quóniam tu, Dñe, singulá-
riter in spe * constituísti me.
Añ. Invocántem exaudívit
Dóminus Sanctum suum, Dó-
minus exaudívit eum, & con-
stítuit eum in pace.
Añ. Læténtur omnes qui
sperant in te, Dómine: quó-
niam tu benedixísti justo,
scuto bonæ voluntátis tuæ
coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pérci-
pe Dómine: * intéllige
clamorem meum.
Inténde voci oratiónis meæ,*
Rex meus & Deus meus.
Quóniam ad te orábo: *
Dómine, mane exáudies vo-
cem meam.
Mane astábo tibi, & vidé-
bo, * quóniam non Deus
volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te ma-
lígnus: * neque permanébunt
injústi ante oculos tuos.
Odísti omnes, qui operán-
tur iniquitátem: * perdes
omnes, qui loquúntur men-
dácium.
Virum sánguinem & doló-
sum abominábitur Dóminus,*
ego autem in multitúdine
misericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam: *
adorábo ad templum sanctum
tuum in timóre tuo.
Dómine deduc me in justí-
tia tua: * propter inimícos
meos dírige in conspéctu tuo
viam meam.
Quoniam non est in ore eó-

rum véritas : * cor eórum vanum eſt.

Sepúlcrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolóſe agébant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus ſuis, ſecúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui ſperant in te : * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronáſti nos.

Aña. Læténtur omnes, qui ſperant in te Dómine, quóniam tu benedixíſti juſto, ſcuto bonæ voluntátis tuæ coronáſti eum.

Aña. Dómine, Dóminus noſter, quam admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra! quia glória, & honóre coronáſti ſanctum tuum, & conſtituíſti eum ſuper ópera manuum tuárum.

Pſalmus 8.

DOmine Dóminus noſter, * quam admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra.

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecíſti laudem propter inimícos tuos : * ut deſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam víſitas eum.

Minuíſti eum paullo minus ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum : * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus; * oves & boves univérſas, inſuper & pécora campi.

Vólucres cæli & piſces maris; * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter : * quam admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Aña. Dómine Dóminus noſter, quam admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra! quia glória, & honóre coronáſti ſanctum tuum, & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium. Pater noſter.

Abſolutio. Ipſius píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Joánnis Chryſoſt. *In Orat. de S. Philogonio, tom. 3.* *Lectio iv.*

BEáti *N.* dies, cujus feſtivitátem celebrámus, ad ipſius recte factórum enarratiónem linguam noſtram evocávit : ſiquidem *hódie* beá-

iste ad tranquíllam
que perturbatiónis ex-
n vitam tránsiit: eóque
um áppulit, ubi desin-
non póterit metúere
gium, nec ullam áni-
rturbatiónem, aut do-
. Et quid mirum est,
s ille purus est ab om-
léstia ánimi, cum Pau-
mínibus adhuc in hac
géntibus loquens dicat:
r gaudéte, sine inter-
ie oráte?
néstum fecit illum Dó-
, & custodívit eum ab
is, & a seductóribus
illum, * Et dedit il-
tátem ætérnam.
lum dedúxit Dóminus
is rectas, & osténdit
regnum Dei. Et.
hristus perpétuæ.

Lectio v.

od si hic, ubi mor-
i, ubi insectatiónes,
ematúræ mortes, ubi
iæ, ubi invidiæ, ubi
atiónes, ubi iræ, ubi
ites, ubi innumerábi-
idiæ, ubi quotidiánæ
dines, ubi perpétua
succedéntia mala sunt,
ros ex omni parte do-
feréntia, Paulus dixit
sle ut semper gaudeá-
quis páululum ex re-
iundanárum flúctibus
caput, vitámque
ste composúerit, mul-
; postquam hinc demi-
nus, fácile cómpo-
ius ejus boni, cum
nia subláta fúerint,
advérsa valetúdo, morbi, pec-
cándi matéria, ubi non est
meum, ac tuum, frígidum il-
lud verbum, & quidquid est
malórum in vitam nostram
ínvehens innúmeraque gi-
gnens bella.

℟. Amávit eum Dóminus &
ornávit eum: stolam glóriæ
índuit eum. * Et ad portas
paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lo-
rícam fídei & ornávit eum.
Et ad portas.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Quámobrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei: & digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cælis: ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod & cívitas sursum sit, & Ecclésia, & celébritas, audi Paulum dicéntem; Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cæléstem, & Ecclésiam primitivórum, qui conscripti sunt in cælis, & ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum; Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno. Antiphona. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula: * & operátur justítiam.

Qui lóquitur veritátem in corde suo: * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum: * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc: * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Aña. Vitam pétiit a te, & tribuísti ei, Dómine: glóriam, & magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi, non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * & semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quó-

am pones eos dor-
in reliquis tuis præ-
vultum eórum.
re, Dómine in virtúte
cantábimus, & psal-
virtútes tuas.
Vitam petiit a te, &
i ei Dómine: glóriam
gnum decórem impo-
uper eum: posuísti in
ejus corónam de lá-
retióso.
ic accípiet benedictió-
Dómino, & miseri-
a Deo salutári suo,
ec est generátio quæ-
Dóminum.

Psalmus 23.

mini est terra & ple-
itúdo ejus: * orbis
m & univérsi, qui
t in eo.
ipse super mária fun-
um, * & super flúmi-
parávit eum.
ascéndet in montem
i? * aut quis stabit
sancto ejus?
ens mánibus & mun-
de; * qui non accépit
o ánimam suam, nec
in dolo próximo

ccípiet benedictiónem
nino; * & misericór-
Deo salutári suo.
est generátio quærén-
m: * quæréntium fá-
ei Jacob.
ite portas, príncipes,
, & elevámini portæ
es: * & introíbit
óriæ.
est iste Rex glóriæ? *

Dóminus fortis & potens; Dóminus potens in prælio. Attóllite portas, príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipse est Rex glóriæ.

Añа. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, & misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12. *c*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 13. in Evangelia.

SAncti Evangélii, fratres caríssimi, apérta vobis est léctio recitáta, sed ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus: quátenus ejus expositio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit oneróśa. Dóminus dicit: Sint lumbi vestri præcíncti: Lumbos enim præcíngimus,

cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est, mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat, & bonis opéribus insudáre, prótinus additur: & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, & gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Bñe. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

DUo autem sunt, quæ jubéntur, & lumbos restríngere, & lucérnas tenére, ut & mundítia sit castitátis in córpore, & lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequaquam potest: si aut is, qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit: aut is, qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquid sine castitáte. Sed & si utrúmque ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supérnam patriam tendat, & nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

ET vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: ut, cum vénerit, & pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat: pulsat, vero cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim apérimus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat: & vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe, & operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet: & cum tempus propínquæ mortis advénerit,

de

)ria retributiónis hila-

um laudámus. 16.

) LAUDES,

r *per Horas*, *Aña.*
)mine, quinque talénta
:radidísti mihi, ecce alia
ıe superlucrátus sum.
ıs. Dóminus regnávit.
·liq. 17.
Euge serve bone, in
ɔ fidélis; intra in gáu·
Dómini tui.
Fidélis servus, & pru-
quem constítuit Dómi-
ıper famíliam suam.
;eátus ille servus, quem,
*r*énerit dóminus ejus,
sáverit jánuam, invé-
vigilántem.
Serve bone, & fidélis,
n gáudium Dómini tui.
ıtulum. *Eccli.* 31.
.tus vir, qui invéntus
st sine mácula, & qui
ıurum non ábiit, nec
*ı*it in pecúnia & the-
. Quis est hic, & lau-
ıus eum? fecit enim mi-
ı in vita sua.

Hymnus.

coróna célsior,
véritas sublímior,
confiténti sérvulo
lis perénne prǽmium.
ıpplicánti cœtui,
ıs rogátu, nóxii
issiónem críminis.
péndo nexum vínculi.
l revérso témpore,
refúlsit lúmine,
Sanctus hic de córpore
ávit inter sydera.
'ana terræ gáudia

Et luculénta prǽdia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.
Te Christe Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni príncipem,
Virtúte clarus, & fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.
Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súplices,
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.
Patri perénnis glória,
Natóque patris único,
Sanctóque sit Paráclito
Per omne semper sǽculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.
Euge serve bone, & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Conféssóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Conféssoris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

[redacted]

Si fuerit Abbas. Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti *N.* Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Euge serve bone.

Capitulum. Eccl. 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula; & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia & thesáuris: Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. *brev.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Sextam, Antiphona.

Fidélis servus.

Capitulum. Eccli. 39.

JUstus cor suum trádidit ad vigillándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum: & in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. *br.* Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os justi.

℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Ad Nonam, Antiphona.

Serve bone.

Capitulum. Sap. 10.

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei, & dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus.

℟. *br.* Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex.

℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In corde. Glória Patri. Lex Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei:

Ad Vesperas, Antiphona.

Dómine, quinque talénta, *cum reliq. de Laudib.* lxxix.

Psalmi, Capit. & Hymnus, ut in primis Vesp. lxxi.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hic vir despíciens mundum & terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari festum plurium Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra, sed in Oratione & Sermone quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

ALIÆ LECTIONES

Pro Confessore non Pontifice.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia & thesáuris. Quis est hic, & laudábimus

imus eum? fecit enim mira-
ília in vita sua. Qui probá-
us est in illo, & perféctus
st, erit illi glória ætérna:
ui pótuit tránsgredi, & non
st transgréssus; fácere mala,
on fecit: ídeo stabilíta sunt
ona illíus in Dómino, &
leemósynas illíus enarrábit
mnis Ecclésia sanctórum.
℟. Euge serve bone, & fi-
élis, quia in pauca fuísti
délis, supra multa te con-
ítuam: * Intra in gáudium
ómini tui.
℣. Dómine quinque talénta
adidísti mihi, ecce ália quin-
ue superlucrátus sum. Intra
n gáudium.

Lectio ii. *Cap. 32. c & 33.*

QUi timet Dóminum, ex-
cípiet doctrínam ejus;
t qui vigiláverit ad illum,
nvéniet benedictiónem. Qui
uærit legem, replébitur ab
a: & qui insidióse agit,
candalizábitur in ea. Qui
ment Dóminum invénient
idícium justum, & justítias
uasi lumen accéndent. Qui
redit Deo, atténdit manda-
s: & qui confídit in illo,
on minorábitur. Timénti
Dóminum non occúrrent ma-
, sed in tentatióne Deus
lum conservábit, & liberá-
it a malis. Sapiens non odit
mandáta, & justítias: & non
llidétur quasi in procélla na-
is. Homo sensátus credit
gi Dei, & lex illi fidélis.
. Justus germinábit sicut lí-
um, * & florébit in ætér-
um ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dó-
mini, in átriis domus Dei
nostri. Et florébit.

Lectio iii. *Cap. 34. b*

SPíritus timéntium Deum
quærítur, & in respéctu
illíus benedicétur. Spes enim
illórum in salvántem illos,
& óculi Dei in diligéntes se.
Qui timet Dóminum nihil
trepidábit, & non pavébit,
quóniam ipse est spes ejus.
Timéntis Dóminum beáta est
ánima ejus. Ad quem réspi-
cit, & quis est fortitúdo ejus?
Oculi Dómini super timéntes
eum, protéctor poténtiæ, fir-
maméntum virtútis, tégimen
ardóris, & umbráculum me-
ridiáni, deprecátio offensió-
nis, & adjutórium casus,
exáltans ánimam, & illúmi-
nans óculos, dans sanitátem,
& vitam, & benedictiónem.
℟. Iste cognóvit justítiam,
& vidit mirabília magna,
& exorávit Altíssimum: *
Et invéntus est in número
Sanctórum.
℣. Iste est, qui contémpsit
vitam mundi, & pervénit ad
cæléstia regna. Et.
Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti
Gregórii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in cap. 12. Job.

Lectio iv.

DEridétur justi simplíci-
tas. Hujus mundi sa-
piéntia est, cor machinatió-
nibus tégere, sensum verbis
veláre, quæ falsa sunt, vera
osténdere: quæ vera sunt,

d 5 vera

vera osténdere ; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur : hanc qui sciunt, cæteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui néscıunt, subjécti, & tímidi in áliis mirántur : quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere, cum vires suppétunt, nullis resisténtibus cédere; cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi claritátem.

Lectio v.

AT contra, sapiéntia justórum est, nihil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre: bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplicit deridétur : quia ab hujus mun di sapiéntibus, puritátis vi tus fatúitas créditur. Om enim, quod innocénter ág tur, ab eis proculdúbio stu tum putátur : & quidquid ópere véritas ápprobat, ca náli sapiéntiæ fátuum sona Quid namque stultius vidét mundo, quam mentem ve bis osténdere, nihil cálli machinatióne simuláre, nu las injúriis contumélias ré dere, pro maledicéntibus or re, paupertátem quærere possessa relínquere, rapié non resístere, percutiénti á teram maxíllam præbére?

℟. Amávit eum Dóminus ornávit eum : stolam glór induit eum, * Et ad port paradísi coronávit eum.

℣. Induit eúm Dóminus l ricam Fídei, & ornávit eum Et ad.

Cap. 17. post initium.

Lectio vi.

LAmpas contémpta ap cogitatiónes dívitum Sæpe contíngit, ut eléct quísque, qui ad ætérnam fel citátem dúcitur, contínua h adversitáte deprimátur : n hunc rerum abundántia fu ciat, non dignitátum glór honorábilem osténdat, nul ei obsequéntium frequént suppetat, nulla hunc hum nis óculis vestium pom compónat; a cunctis vero de picábilis cérnitur, & huj mundi grátia indígnus æst mátur ; sed tamen ante o

cúlti

údicis óculos virtútibus
: , vitæ méritis corú-
honorári métuit, déf-
on réfugit; corpus con-
a áfficit, sola in áni-
lilectióne pinguéscit :
n semper ad patiéntiam
at, & eréctus pro ju-
de percéntis contumé-
últat; afflíctis ex cor-
npátitur, de bonórum
ritátibus, quasi de pró-
lætátur, sacri verbi
in mente sollícitus rú-
, & inquisítus quodli-
oqui duplíciter ignórat.
e homo perfécit óm-
uæ locútus est ei Deus,
t ad eum : Ingrédere
uiem meam : * Quia te
ustum coram me ex óm-
géntibus.
: est, qui contémpsit
mundi, & pervénit ad
a regna. Quia.
Patri. Quia.

n tertio Nocturno.

sancti Evangélii secún-
dum Lucam.

vii. *Cap.* 12.

o tempore : Dixit Jesus
:ípulis suis : Nolíte ti-
usillus grex, quia com-
: Patri vestro dare vo-
gnum. Et réliqua.
ilía venerábilis Bedæ
Presbyteri.

l. cap. 54. *in Luc.* 10.

illum gregem electó-
m, vel ob compara-
i majóris número re-
um, vel pótius ob hu-
is devotiónem nómi-
uia vidélicet Ecclésiam
suam quantálibet numerositá-
te jam dilatátam, tamen us-
que ad finem mundi humili-
táte vult créscere, & ad pro-
míssum regnum humilitáte per-
veníre. Ideóque ejus labóres
blande consolátus quam re-
gnum Dei tantum quærere
præcipit; eídem regnum a
Patre dandum complácita be-
nignitáte promíttit.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

Véndite quæ possidétis, & date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus hujus vitæ necessária desint, quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus sprestis, nihilóminus post hæc labóre manuum, unde & victum transigere, & eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens; Argéntum, & aurum, aut vestem nullíus concupívi, ipsi scitis, quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osten-

di vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infirmos.

℞. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

FAcite vobis sácculos qui non veteráscunt, eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nihil pecúniæ reservétur a Sanctis, vel suis scílicet, vel páuperum úsibus suggeréndæ; cum & ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuisse legátur; & a fidélibus obláta consérvans, & suórum necessitátibus, aliísque indigéntibus tribuens; sed ne Deo propter ista serviátur, & ob inópiæ timórem justítia deserátur. Te Deum. 16.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 19. d*

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te, quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía S. Hieró[nymi] Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. ca[p.]

GRandis fidúcia ! [...] piscátor erat, [...] non fúerat, cibos, [...] & arte quærébat, & [...] lóquitur confidénter [...] quimus ómnia. Et q[...] súfficit tantum relin[...] jungit quod perféct[...] Et secúti sumus te. [...] quod jussísti; quid [...] bis dabis præmii? Je[...] tem dixit illis: Am[...] vobis, quod vos, qu[...] estis me, in regener[...] cum séderit Fílius [...] in sede majestátis suæ [...] bitis & vos super se[...] decim, judicántes d[...] tribus Israel. Non dix[...] reliquístis ómnia; ho[...] & Crates fecit philó[...] & multi álii divíti[...] tempsérunt: sed, [...] cúti estis me: quod [...] Apostolórum est, atq[...] déntium.

℞. Iste est, qui ant[...] magnas virtútes oper[...] & de omni corde su[...] vit Dóminum, * Ips[...] cédat pro peccátis [...] populórum.

℣. Ecce homo sine q[...] verus Dei cultor, á[...] se ab omni ópere [...] pérmanens in innocén[...] Ipse intercédat.

Lectio viii.

IN regeneratióne, [...] derit Fílius hómi[...] sede majestátis suæ [...]

[redacted]

o: & mórtui de corruptióne
:súrgent incorrúpti) sedé-
itis & vos in sóliis judi-
ántium, condemnántes duó-
ecim tribus Israel: quia vo-
is credéntibus, illi crédere
oluérunt. Et omnis qui re-
quierit domum, vel fratres,
ut soróres, aut patrem, aut
iatrem, aut uxórem, aut
lios, aut agros propter no-
ien meum, céntuplum accí-
iet, & vitam ætérnam pos-
idébit. Locus iste cum illa
enténtia cóngruit, in qua
alvátor lóquitur: Non veni
acem míttere, sed gládium.
/eni enim separáre hóminem
patre suo, & matrem a
ilia, & nurum a socru: &
nimíci hóminis, doméstici
jus. Qui ergo propter fidem
Christi, & prædicatiónem
Evangélii, omnes afféctus
contémpserint, atque divítias,
& sæculi voluptátes; isti cen-
uplum recípient, & vitam
ætérnam possidébunt.
℟. Sint lumbi vestri præcín-
cti, & lucérnæ ardéntes in
mánibus vestris: * Et vos sí-
miles homínibus expectánti-
bus dóminum suum, quando
revertátur a núptiis.
℣. Vigiláte ergo, quia ne-
scitis qua hora Dóminus ve-
ter ventúrus sit. Et vos.
Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt
mille annos post resurrectió-
nem, dicéntes, tunc nobis
céntuplum ómnium rerum,
quas dimísimus, & vitam ætér-
nam esse reddéndam; non in-
telligéntes, quod, si in cæ-
teris digna sit repromíssio,
in uxóribus appáreat turpitú-
do: ut qui unam pro Dómi-
no dimíserit, centum recípiat
in futúro. Sensus ergo iste
est: Qui carnália pro Salvá-
tóre dimíserit, spirituália re-
cípiet, quæ comparatióne,
& mérito sui ita erunt, quasi
si parvo número centenárius
númerus comparétur.
Te Deum laudámus. 16.

C O M M U N E

Virginum.

Ad Vesperas, Antiphona.

Hæc est virgo sápiens, &
una de número prudéntum.

Psalmus 109.

DIxit Dñs Dómino meo: * Sede a dextris meis.
Donec ponam inimícos tuos: * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dñs ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus Sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis: * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.
Antiphona. Hæc est virgo

sa-

sápiens, & una de numero prudéntum.

Antiphona. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum:* laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cælo & in terra?

Súscitans a terra ínopem: * & de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Añ. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Añ. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício: * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri: * quæsívi bona tibi.

Añ. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto; habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Añ. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum: * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem: * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere; * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beá-

Beátus vir, qui implévit de-
dérium suum ex ipsis: * non
onfundétur cum loquétur
nimícis suis in porta.

ña. Veni eléĉta mea, &
onam in te thronum meum,
lelúja.

ña. Ista est speciósa inter
lias Jerúsalem.

Psalmus 147.

Auda Jerúsalem Dómi-
num: * lauda Deum
um Sion.

Quóniam confortávit feras
ortárum tuárum: * benedí-
it filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem:*
: ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum
erræ: * velóciter currit ser-
o ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: *
ébulam sicut cínerem spar-
it.

Mittit crystallum suam sicut
ucéllas: * ante fáciem frí-
oris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, &
quefáciet ea: * flabit spíri-
us ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum
acob; * justítias & judícia
ua Israel.

Non fecit táliter omni na-
ióni, * & judícia sua non
anifestávit eis.

ña. Ista est speciósa inter
lias Jerúsalem.

Capitulum. 2. *Cor.* 10. *c*

FRatres, qui gloriátur, in
Dómino gloriétur. Non
nim qui seipsum commén-
at, ille probátus est: sed
uem Deus comméndat.

Hymnus.

JEsu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgi-
nes
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérso-
nant.

Te deprecámur súpplices
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Spécie tua & pulchritúdi-
ne tua.

℟. Inténde, prósperę procé-
de, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona.
Veni sponsa Christi, áccipe
corónam, quam tibi Dóminus
præparávit in ætérnum.

Oratio.

DEus, qui inter cætera
poténtiæ tuæ mirácula
étiam in sexu frágili victó-
riam martyrii contulísti: con-
céde propítius; ut qui beá-
tæ *N.* vírginis, & mártyris
tuæ natalítia cólimus, per
ejus ad te exémpla gradiá-
mur. Per Dóminum nostrum
Jesum Christum Fílium tuum:
Qui tecum.

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quǽsumus, Dómine beáta N. virgo, & martyr implóret: quæ tibi grata semper éxtitit, & mérito castitátis, & tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, in utrisque Vesperis ad Magnificat, & in Laudibus ad Benedictus, Antiphona. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades; ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum, & mártyrum tuárum N. & N. palmas incessábili devotióne venerári; ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

VIrginis Proles, Opifexque Matris,
Virgo quem gessit, peperitque virgo,
Vírginis partos cánimus decora
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens;
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cælum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Si Sancta fuerit virgo tantum, & non martyr, dicitur Hymnus, ut sequitur.

VIrginis Proles, Opifexque Matris,
Virgo quem gessit, peperitque Virgo,
Vírginis festú cánimus beátæ,
Accipe votum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis

pœnas célerum fre-

ɔuro resonémus al-

ɔre carmen.

Patri, genitæque

compar utriúsque

semper, Deus unus

ɔoris ævo. Amen.

Noct. Antiphona.

ɔulchra est casta ge-

ım claritáte!

Psalmus 8.

ıe Dóminus no-

ı * quam admirábi-

men tuum in uni-

ı !

eleváta est magni-

a * super cælos.

ıfántium & lacténi-

ɛcísti laudem pro-

ícos tuos: * ut

nimícum & ultó-

vidébo cælos tuos,

:órum tuórum: * lu-

:llas, quæ tu fun-

homo, quod me-

jus? * aut filius

quóniam vísitas

um paullo minus ab

glória & honóre

eum: * & consti-

ı super ópera má-

ɪum.

bjecísti sub pédibus

ıves & boves uni-

:nsuper & pécora

Vólucres cæli & pisces ma-ris: * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Aña. Ante torum hujus vírginis frequentáte nobis dulcia cántica drámatis.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * & ipse támquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * a summo cælo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérma-

manens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus * & redémptor meus.

Aña. Ante torum hujus virginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Aña. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini: * aut quis stabit in loco sancto ejus.

Innocens mánibus & mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedi
a Dómino, * & mi
diam a Deo salutári
Hæc est generátio
tium eum, * quærén
ciem Dei Jacob.
Attóllite portas, pr
vestras, & elevámin
æternáles, * & intro
glóriæ.
Quis est iste Rex g
Dóminus fortis &
Dóminus potens in
Attóllite portas, p
vestras, & elevámin
æternáles; * & intro
glóriæ.
Quis est iste Rex gló
Dóminus virtútum, ip
Rex glóriæ.
Aña. Revértere, re
Sunamítis: revértere,
tere, ut intueámur te
℣. Spécie tua & pu
dine tua.
℟. Inténde, próspere
de, & regna.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dó
℣. Jube domne bened
Bñ. Benedictióne pe
De Epístola prima
Apóstoli ad Corint
Lectio i.
DE virgínibus pr
Dómini non
consílium autem do
quam misericórdiam
tus a Dómino, ut f
lis. Exístimo ergo h
num esse propter in
necessitátem, quóniam
est hómini sic esse. A
es uxóri? noli quære

Solútus es ab uxó-
i quærere uxórem.
accéperis uxórem,
:ásti. Et si núpserit
on peccávit. Tribu-
tamen carnis habé-
ısmodi. Ego autem
rco. Hoc ítaque di-
es: Tempus breve
uum est, ut & qui
:óres, tamquam non
sint: & qui flent,
non flentes. & qui
tamquam non gau-
k qui emunt, tam-
ı possidéntes: & qui
ıoc mundo, tam-
ı utántur; prætérit
ra hujus mundi.
sponsa Christi, ác-
ónam, quam tibi
præparávit in ætér-
› cujus amóre sán-
uum fudísti, * Et
elis in paradísum

:lécta mea, & po-
: thronum meum,
upívit Rex spéciem

ierit *Martyr*, *dici-*
ns ℟. Veni elécta
ponam in te thro-
n, * Quia concu-
spéciem tuam.
· tua, & pulchritú-
inténde, próspere
& regna. Quia
t Rex.
énitus Dei Fílius.
Lectio ii.
ıutem vos sine sol-
ıdine esse. Qui si-
est, sollícitus est

quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, & divísus est. Et múlier innúpta, & virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore & spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico: non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, & quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Proptérea benedíxit.

Bñe. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

SI quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, & ita opórtet fieri: quod vult fáciat: non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, & hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur & qui matrimónio jungit vírginem suam bene fácit; & qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir

ejus,

jus, liberáta est, cui vult, nubat: tantum in Dómino. Beátior autem erit si sic permánserit secúndum meum consílium, puto autem quod & ego Spíritum Dei hábeam.
℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, * Inténde, prósper procéde, & regna.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno, Aña. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, prósper procéde, & regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum: * potentíssime.

Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, * prósper procéde & regna.

Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent: * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam & odísti iniquitátem: * proptérea [...]xit te Deus, Deus [...] óleo lætítiæ præ con[...]bus tuis.

Myrrha & gutta, & c[...] vestiméntis tuis, a dó[...] ebúrneis: * ex quibus [...]lectavérunt te fíliæ regu[...] honóre tuo.

Astitit regína a dextris [...] in vestítu deauráto: * [...] cúmdata varietáte.

Audi fília, & vide, & in[...]na aurem tuam: * & obli[...]sce pópulum tuum, & [...]mum patris tui.

Et concupíscet Rex dec[...] tuum: * quóniam ipse est [...]minus Deus tuus, & ad[...]bunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéri[...] vultum tuum deprecab[...] omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíli[...] ab intus: * in fímbrii[...] circumamícta varietá[...]

Adducéntur regi [...] post eam, * próxi[...] afferéntur tibi.

Afferéntur in lætí[...]tatióne: * adducént[...]plum Regis.

Pro pátribus tuis [...] tibi fílii: * constítue [...]cipes super omne [...]

Mémores erun[...] tui * in omni g[...] & generatiónem.

Proptérea póp[...]búntur tibi in [...] & in sæculum sa[...]

Aña. Spécie tua [...]túdine tua, inté[...]pere procéde, &

ıvábit eam Deus
: Deus in médio
commovébitur.
[P]salmus 45.
[N]oster refúgium &
[virt]us: * adjútor in
[tribulation]ibus, quæ invené-
[runt nos n]imis.
[Propterea] non timébimus
[dum turba]bitur terra: * &
[transferen]tur montes in cor
[maris].
[Sonuérun]t & turbátæ sunt
[aquæ eórum]: * conturbáti sunt
[montes in] fortitúdine ejus.
[Flúminis] ímpetus lætíficat
[civitátem] Dei: * sanctificá-
[vit taber]náculum suum Al-
[tíssimus].
[Deus in] médio ejus, non
[commové]bitur: * adjuvábit
[eam Deus] mane dilúculo.
[Conturbá]tæ sunt gentes, &
[inclináta] sunt regna: * dedit
[vocem suá]m, mota est terra.
[Dóminus virt]útum nobíscum: *
[suscéptor] noster Deus Jacob.
[Veníte, &] vidéte ópera Dó-
[mini, qu]æ pósuit prodígia
[super terr]am: * áuferens bella
[usque ad] finem terræ.
[Arcum c]ónteret, & con-
[fringet ar]ma: * & scuta com-
[buret igni].
[Vacáte, &] vidéte quóniã ego
[sum Deus]: * exaltábor in gén-
[tibus, &] exaltábor in terra.
[Dóminus] virtútum nobí-
[scum]: * suscéptor noster
[Deus Jac]ob.
[Antiphona]. Adjuvábit eam
[Deus vul]tu suo: Deus in
[médio ej]us, non commo-

Antiphona. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion: * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur: * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spiritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam: * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte

tūte ejus : * & distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Añn. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

℣. Jube domne benedícere.

Bñe. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. *de Virg. circa init.*

Lectio iv.

QUóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus : ne velut tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ideo laudábilis virgínitas, quia in martyribus repéritur : sed quia ipsa mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus ? aut quis naturáli voce compléCti, quod supra usum natúræ sit ? E cælo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cælo, quæ sponsum sibi invénit in cælo.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, int de, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.

Bño. Christus perpétuus.

Lectio v.

HÆc nubes, áera, An gelos, syderaque tra grédiens, Verbum Dei ipso sinu Patris invénit, toto hausit péctore. Nam qu tantum, cum invénerit, re línquat boni ? Unguéntu exinanítum est nomen tu proptérea adolescéntulæ di xérunt te, & attraxérunt t Postrémo, non meum est lud, quóniam quæ non bunt, neque nubéntur, er sicut Angeli Dei in cæl Nemo ergo mirétur, si A gelis comparéntur, quæ gelórum Dómino copulán

℟. Dilexísti justítiam, & o sti iniquitátem : * Propt unxit te Deus, Deus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, mansuetúdinem, & justíti Proptérea.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

QUis ígitur neget h vitam fluxísse de c quam non fácile invén in terris, nisi postquam D in hæc terréni córporis me bra descéndit ? Tunc in ú ro virgo concépit, & V bum caro factum est, ut ro fieret Deus. Dicet quis : Sed étiam Elías null corpórei cóitus fuisse perm tus cupiditátibus invenítu Ideo ergo curru raptus

cæ-

um , ideo cum Dómino
áruit in glória, ídeo Do-
iici ventúrus est præcúr-
advéntus.
Afferéntur Regi vírgines
t eam , próximæ ejus
afferéntur tibi in lætítia ,
exultatióne.
Spécie tua , & pulchri-
ine tua , inténde , pró-
re procéde , & regna.
eréntur.
ória Patri. Afferéntur.
tertio Noctur. Antiphona.
gra sum, sed formósa, fi-
Jerúsalem ; ideo diléxit
Rex, & introdúxit me in
ículum suum.
Psalmus 95.
Antáte Dómino cánti-
cum novum: * cantáte
mino omnis terra.
antáte Dómino, & bene-
ite nómini ejus: * annun-
te de die in diem salutá-
ejus.
nnuntiáte inter Gentes gló-
n ejus: * in ómnibus pó-
is mirabília ejus.
uóniam magnus Dóminus,
laudábilis nimis: * terrí-
s est super omnes deos.
uóniam omnes dii Gén-
n dæmónia: * Dóminus
em cælos fecit.
onféssio & pulchritúdo in
aspéctu ejus: * sanctimó-
& magnificéntia in san-
icatióne ejus.
fférte Dómino pátriæ Gén-
m: afférte Dómino glóriam
honórem: * afférte Dómi-
glóriam nómini ejus.
óllite hóstias , & introíte
in átria ejus: * adoráte Dó-
minum in átrio sancto ejus.
Commoveátur à fácie ejus
univérsa terra: * dicite in
Géntibus, quia Dñs regnávit.
Etenim corréxit orbem ter-
ræ, qui non commovébitur: *
judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cæli & exúltet ter-
ra, commoveátur mare &
plenitúdo ejus: * gaudébunt
campi & ómnia, quæ in
eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia li-
gna silvárum a fácie Dómi-
ni, quia venit: * quóniam
venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in
æquitáte: * & pópulos in
veritáte sua.
Añ. Nigra sum, sed formó-
sa, filiæ Jerúsalem; ideo di-
léxit me rex, & introdúxit
me in cubículum suum.
Añ. Trahe me post te in
odórem currémus unguentó-
rum tuórum , óleum effúsum
nomen tuum.
Psalmus 96.
Dóminus regnávit, exúl-
tet terra, * læténtur
ínsulæ multæ.
Nubes & calígo in circúitu
ejus: * justítia & judícium
corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet, *
& inflammábit in circúitu
inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi
terræ: * vidit, & commóta
est terra.
Montes sicut cera fluxérunt
à fácie Dómini: * à fácie
Dómini omnis terra.
An-

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ : * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo : * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum, óleum effúsum nomen tuum.

Aña. Veni Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ : * & veritátis suæ [...] mui Israel.

Vidérunt omnes términi t[...]ræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis t[...]ra : * cantáte & exultáte [...] psállite.

Psállite Dómino in cít[...]ra, in cíthara & voce ps[...]mi : * in tubis ductílibus [...] voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Re[...] Dómini : * moveátur m[...] & plenitúdo ejus ; or[...] terrárum, & qui hábit[...] in eo.

Flúmina plaudent manu, [...]mul montes exultábunt a con[...]péctu Dómini : * quóni[...] venit judicáre terram.

Judicábit orbem terráru[...] in justítia, * & pópulos [...] æquitáte.

Aña. Veni sponsa Christi áccipe corónam, quam tib[...] Dóminus præparávit in ætér[...]num. ℣. Elégit eam Deus [...] præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bñe. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 25.*

IN illo témpore : Dixit Jesus dicípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso & sponsæ. Et réliqua.

Ho-

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 12. in Evangel.

SÆpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut & bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis: ne per hoc quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur; ne appetítus láudis subrépat, & quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, & omnes dicúntur vírgines, & tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ, quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Benedictio. Cujus. *vel* Quárum festum cólimus.

Lectio viii.

SEd prius, quæréndum nobis est, quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes & fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, & cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

IN quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, & réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus, & fátuis esse perhibétur. Sunt namque plerique continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, & spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, & toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna prǽmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum gló-

glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

& per Horas, Antiphona.

HÆc est virgo sápiens, & una de número prudéntum.

Psalmus. Dóminus regnávit. *cum reliquis.* 17.

Antiphona. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Antiphona. Hæc est quæ nescívit thorum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Antiphona. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja.

Antiphona. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. *Cor.* 10. *d*

FRatres, qui gloriátur in Dómino gloriétur. Non enim qui seipsum comméndat, ille probátus est: sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

JEsu coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit;
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens prǽmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplices
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua & comparávit eum.

Oratio.

DEus, qui inter cætera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius, ut qui beátæ N. vírginis, & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine beáta N. virgo & martyr implóret: quæ tibi grata semper éxtitit, & mérito castitátis, & tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. vírginis tuæ festivitáte gaudémur, ita piæ de-

:rudiámur afféctu .
num.
t plures , Antiph.
vírgines , aptáte
ıpades ; ecce Spon-
exíte óbviam ei .
ntur Regi vírgines
℟. Próximæ ejus
:ibi .
Oratio .
ıbis , quæsumus ,
ine Deus noster ,
vírginum , & már-
rum N. & N. pal-
ıbili devotióne ve-
quas digna mente
ıus celebráre , hu-
ltem frequentémus
Per Dóminum.
am , Antiphona .
rgo sápiens.
res , qui gloriátur.
:ie tua , * Et pul-
tua . Spécie.
, prósperc procé-
. Et pulchritúdine.
ri. Spécie.
ıit eam Deus vultu
eus in médio ejus ,
ɔvébitur .
m , Antiphona .
æ nescívit.
. 1. *Cor.* 11.
enim vos Dei
atióne . Despóndi
ıni viro Vírginem
bére Christo .
vábit eam * Deus
Adjuvábit.
medio ejus , non
:ur . Deus vultu.
i. Adjuvábit.
ım Deus & præ-

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam .

Ad Nonam , Antiphona .

Ista est speciósa.

Capitulum . Eccli. 51. *b*

Domine Deus meus , exaltásti super terram habitatiónem meam , & pro morte defluénte deprecáta sum . Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei , ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ , & in témpore superbórum sine adjutório .

℟. *br.* Elégit eam Deus * Et præelégit eam . Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam . Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis . ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum .

Si fuerit virgo , & non martyr , dicitur sequens Capitulum . Sap. 4.

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte ! immortális est enim memória illíus , quóniam apud Deum nota est & apud hómines .

℟. *br.* Elégit eam. *ut suprà.*

Ad Vesp. Añæ , Psalm. Capit. & Hymn. ut in i. Vesp. lxxxv.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis . ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum .

Ad Magnificat , Antiphona .

Veni sponsa Christi , áccipe corónam , quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum .

Aliæ Lectiones pro Virginibus .

Pro Virgine , & martyre , ac

pro Martyre tantum, Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut infrà.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap. 51.*

Confitébor tibi, Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, & a lábiis operántium mendácium, & in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me; a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, & a lingua coinquináta, & a verbo mendácii, a rege iníquo & a lingua injústa.

℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum Angelis.

Lectio ii.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, & vita mea appropinquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, & operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te Dómine, & líberas eos de mánibus Géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Proptérea benedíxit.

Lectio iii.

Exaltásti super terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, & collaudábo illud in confessióne [illegible] exaudíta est orátio [illegible] Et liberásti me de perditióne, & eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea [illegible] fitébor, & laudem [illegible] tibi, & benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, & regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

: libro S. Cypriáni Epíscopi & Mártyris de disciplína & hábitu Vírginum.

ap. 2. *Lectio iv.*

NUnc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quo ... límior glória est, major cura est. Flos est ille Ec... siástici gérminis, decus at... e ornaméntum grátiæ spi... ális, læta índoles, laudis honóris opus íntegrum at... e incorrúptum, Dei imá... respóndens ad sanctimó... um Dómini: illústrior pór... gregis Christi. Gaudet per as atque in illis lárgiter ... ret Ecclésiæ matris glorió... fœcúnditas: quantóque plus ... piósa virgínitas número suo ... dit, tanto plus gáudium ... atris augéscit. Ad has ló... imur, has adhortámur af... ectióne pótius quam potestá... non quod extrémi & mí... mi & humilitátis nostræ ád... dum cónscii, áliquid ad ... stram licéntiæ vindicé... sed quod ad sollicitúdi... magis cauti, plus de diá... infestatióne timeámus.

... Propter veritátem, & ... suetúdinem, & justítiam: ... dedúcet te mirabíliter ... ra tua. ℣. Spécie tua, ... ulchritúdine tua, intén... próspere procéde, & re... Et dedúcet.

Lectio v.

NEque inánis hæc cáutio est & vana formído, ad salútis viam cónsu... quæ Domínica & vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, & a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne, quam mente se Deo vóverint; consúmment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut plácere cuíquam, nisi Dómino suo stúdeant, a quo & mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt, & sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus: & sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

DEnuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt: vírgines enim permansérunt, hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque ierit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, & féminas prætérit: sed quóniam fémina viri pórtio est, & ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in

in carne una, & in másculo simul significátur & fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, & regno Dei virgínitas destinátur; quid est illis cum terréno cultu & cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt Deum offéndunt?

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, & regna. Afferéntur.
Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 19.*

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum & dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex caussa? Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysost.
Homil. 63. in Matth. sub med.

DOminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, & sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, & sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum. * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Lectio viii.

ID autem hoc fere modo confirmat. Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum & ejúsmodi voluptáte caréres, & nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac prǽmio tólerant; immo vero non idem, sed multo lévius, tum quia spe erígeris, & consciéntia recte facti; tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce.
Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

CUm ergo de illis eunúchis díxerit, quod nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra & inutíliter tales sunt, ac de illis, qui ut regnum cælórum consequántur,

ſe cóntinent, ſubjúnxit
i, dicens: Qui poteſt
e, cápiat: ut alacrióres
it eo ipſo, quod grave
ɔpus oſténdit, & ineffá-
enignitáte ſua nóluit eam
intra neceſſitátem legis
údere; idque dicéndo,
: magis poſsíbilem eſſe
ıſtrat, ut voluntátis ſtú-
plus augeátur.
eum laudámus. 16.

OMMUNE

ctæ Martyris tantum,
& nec Virginis nec
Martyris.

Veſperas, Antiphona.
eſſet Rex. *cum reliquis*
udibus. cvii.
. Dixit Dóminus. *cum*
is de Virginibus, ut ſu-
lxxxv.

ro Martyre tantum.
tulum. *Eccli.* 51.
ɔnfitébor, tibi Dómine
Rex, & collaudábo te
ı ſalvatórem meum. Con-
ır nómini tuo: quóniam
ɔr, & protéctor factus
hi, & liberáſti corpus
ı a perditióne.

nec Virgine nec Martyre.
tulum. *Prov.* 31. *b*
Ulierem fortem quis in-
. véniet? procul, & de
is fínibus prétium ejus.
dit in ea cor viri ſui,
óliis non indigébit.

Hymnus.

ortem viríli péctore
Laudémus omnes fémi-
ım,
ſanctitátis glória
que fulget ínclyta.
Hæc ſancto amóre ſáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréſcit, ad cæléſtia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.
Rex Chriſte virtus fórtium,
Qui magna ſolus éfficis,
Hujus precátu, quæſumus,
Audi benígnus ſúpplices.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne ſæculum.
Amen.

℣. Spécie tua, & pulchritú-
dine tua. ℟. Inténde, pró-
ſpere procéde, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona.
Símile eſt regnum cælórum
hómini negotiatóri quæréntí
bonas margarítas: invénta
una pretióſa: dedit ómnia
ſua, & comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

DEus, qui inter cétera
poténtiæ tuæ mirácula
étiam in ſexu frágili victó-
riam martyrii contuliſti: con-
céde propítius; ut qui beá-
tæ N. mártyris tuæ natalítia
cólimus, per ejus ad te exém-
pla gradiámur. Per Dómi-
num noſtrum.

Pro pluribus Martyrib. tantum.

Oratio.

DA nobis, quæſumus,
Dómine Deus noſter,
ſanctárum mártyrum tuárum
N. & N. palmas inceſsábili
devotióne venerári: ut quas

[redacted]

digna ménte non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitator. Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ N. *Psalm.* Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte:
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni,
Témporis ævo.
Amen.

Antiphona, Psalmi & ℣. Nocturnorum dicuntur ut supra in Communi Virg. excepta secunda Antiphona, primi Nocturni cujus loco dicitur sequens Aña. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.

Lectiones primi Nocturni pro Martyre tantum leguntur ut supra. Confitébor tibi Dómine. ciii.

Pro nec Virgine nec Martyre, ut sequitur.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. *Cap. 31. b*

Mulierem fortem quis invéniet? procul, & de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam, & linum, & operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam domésticis suis & cibária ancíllis suis. Considerávit agrum & emit eum, de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, & roborávit bráchium suum. ℟. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Quia concupívit Rex.

Lectio ii.

Gustávit & vidit quia bona est negotiátio ejus; non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi & palmas suas extendit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis, omnes enim doméstici ejus vestiti sunt duplícibus. Stragu-

látam

vestem fecit sibi; byf-
ẻ púrpura induméntum
Nóbilis in portis vir
quando séderit cum se-
ibus terræ. Síndonem fe-
: véndidit, & cíngulum
lit Chananæo.
iffúsa est grátia in lábiis
* Proptérea benedíxit
eus in ætérnum.
écie tua & pulchritúdi-
a inténde, prósperc pro-
, & regna. Proptérea.

Lectio iii.

rtitúdo & decor indu-
néntum ejus, & ridébit
ie novíssimo. Os suum
it sapiéntiæ, & lex cle-
æ in lingua ejus. Con-
vit sémitas domus suæ,
nem otiósa non comé-
Surrexérunt filii ejus,
itíssimam prædicavérunt:
ejus, & laudávit eam.
e filiæ congregavérunt
as: tu supergréssa es uni-
s. Fallax grátia, & vana
lchritúdo: múlier timens
inum, ipsa laudábitur.
ei de fructu mánuum
m, & laudent eam in
s ópera ejus.
écie tua, & pulchritúdi-
a, inténde, prósperc pro-
, & regna. ℣. Diffúsa est
a in lábiis tuis, proptérea
dixit te Deus in ætérnum.
de. Glória. Inténde.

In secundo Nocturno.

ibro S. Ambrosii Epísco-
pi de Víduis.

e finem. *Lectio iv.*

Grum hunc Ecclésiæ fér
tilem cerno, nunc in-
tegritátis flore vernántem;
nunc viduitátis gravitáte pol-
léntem, nunc étiam conjúgii
frúctibus redundántem. Nam
etsi divérsi, unius tamen agri
fructus sunt, nec tanta hor-
tórum lília, quantæ arístæ sé-
getum, méssium spicæ: com-
pluriúmque spátia campórum
recipiéndis aptántur sémini-
bus, quam rédditis nováles
frúctibus feriántur. Bona er-
go vidúitas, quæ tóties Apo-
stólico judício prædicátur.
Hæc enim magístra Fídei,
magístra est castitátis.

℟. Propter veritátem, & man-
suetúdinem, & justítiam, * Et
dedúcet te mirabíliter déxte-
ra tua. ℣. Spécie tua & pul-
chritúdine tua inténde, pró-
spere procéde, & regna. Et
dedúcet.

Lectio v.

Unde & illi, qui deó-
rum suórum adultéria
& probra venerántur, cæli-
bátus & viduitátis statuére
pœnas, ut æmuli críminum
multárent stúdia virtútum,
spécie quidem, qua fœcun-
ditátem quærerent, sed stú-
dio quo propósitum castitátis
abolérent. Nam conféctis &
miles stipéndiis arma depó-
nit, & relícto officio, quod
gerébat, ad própria veterá-
nus rura dimíttitur, ut &
ipse exércitæ labóribus vitæ
réquiem consequátur, & álios
spe futúræ quiétis subeúndis
fáciat opéribus promptióres.
Agrícola quoque matúrior
torquéndam áliis stivam com-

e 5 mít-

[redacted]

míttit, & juveníli gravátus ópere providéntiam curæ ſeníliſ explórat: vitem facílius tondére, quam prémere, ut juveneſcéntem luxúriam réprimat, & adoleſcéntem laſcíviam falce ſuccídat, parcórum quamdam pártuum caſtitátem docens étiam in víribus expeténdam.

℟. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem, * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam. Proptérea.

Lectio vi.

SImilis huic vídua velut eméritis veteránа ſtipéndiis caſtitátis, etſi conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat: & ſi vehéndis onéribus otióſa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior ſit, quarum cópulam aptiórem ſeníli gravitáte diſpónit. Itaque ſi maturióribus, quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam eſſe quam víduam? Quod ſi perſecutóres Fídei perſecutóres fuérunt étiam viduitátis; útique Fidem ſequéntibus vidúitas non pro ſupplício fugiénda eſt, ſed tenénda pro prǽmio.

℟. Fallax grátia & vana eſt pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipſa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier timens.

Glória Patri. Múlier timens.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 13.*

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile eſt regnum cælórum thesáuro abſcóndito in agro. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 11. in Evangel.

CÆlórum regnum, fratres caríſſimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, ſurgat ad incógnita, quæ non novit, quátenus exémplo viſibílium ſe ad inviſibília rápiat, & per ea quæ uſu dídicit, quaſi confricátus incaléſcat: ut per hoc quod ſcit notum dilígere, diſcat & incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abſcóndito in agro comparátur, quem qui ínvenit homo abſcóndit, & præ gáudio illíus vadit, & vendit univérſa, quæ habet, & emit agrum illum.

℟. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus, conſiderávit sémitas domus ſuæ; * Et panem otióſa non comédit. ℣. Guſtávit, & vidit quia bona eſt negotiátio ejus, non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et.

Lectio viii.

QUa in re hoc quoque notándum eſt, quod invéntus thesáurus abſcónditur,

tur, ut servétur: quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti eténim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, & gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est: sed, ut per hoc quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut & de bono ópere próximis præbeámus exémplum, & tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Regnum mundi, & omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi, * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem vidi. Glória Patri. Quem vidi.

Lectio ix.

THesáurus autem cæléste est desidérium: ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat: ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 16.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

DUm esset Rex in accúbitu suo; nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus. Dóminus regnávit. *cum reliquis.* 17.

Aña. In odórem unguentorū tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Aña. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit: surge amíca mea, & veni.

Aña. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja.

Aña. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. *Eccli.* 51.

COnfitébor, tibi Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. *Prov.* 31. *b*

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit.

[redacted]

Hymnus.

FOrtem virili péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.
Hæc sancto amore sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.
Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices,
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula etiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius: ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalília cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro plurib. Martyribus tantum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum N. & N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Pro nec Virgine nec Martyr.

Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. In odórem.

Pro Martyre tantum.

Capitul. Confitébor. *ut sup.*

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitul. Muliérem fortem. *ut suprà.*

℟. *br.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua, Spécie tua.
℣. Inténde, próspere procéde, & regna. Et.
Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. *Eccli. 51.*

LIberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitulum. *Prov. 31. c*

MAnum suam apéruit inopi, & palmas suas extén-

téndit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. *Eccli. 51.*

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, & líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Capitulum. *Prov. 31. d*

MUltæ filiæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphona. Dum esset Rex. *& alia ut supra in primis Vesperis.* ciii.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona. Manum suam apéruit ínopi, & palmas suas exténdit ad páuperem, & panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non virgines, idem fit Offic. ut suprà.

Lectiones pro Martyre tantum.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst.

Serm. 67. de diversis novi Testamenti locis.

Lectio iv.

EGo máxime commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo & ampléctor, atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophæum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus vícerat inimícus, nunc etiam vincátur.

℟. Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prósperе procéde, & regna. Et.

Lectio v.

PEr mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat: hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, & mórtua est: ista mórtua est, ne peccáret. Illa tum fútilis promíssa spe inflata Dei leges violávit: hæc vitam præséntem contémpsit,

ne

ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint & ignávi; quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant.

℞. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

FUit illi corpus imbecíllum, & obnóxius sexus injúriæ: verúntamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defixum; sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit: quod útique Beáta ista étiam fecit.

℞. Fallax gratia & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum; & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier timens.

Glória Patri. Múlier.

COMMUNE

Dedicationis Ecclesiæ.

Ad Vesperas, Antiphona. Domum tuam Dómine. *cum reliquis de Laudibus.* cxx.

Psalm. Dixit Dóminus. *cum reliquis de Dominica,* 122. *& loco ultim. Psalm.* Lauda Jerúsalem Dóminum. 142.

Capitulum. *Apoc.* 21.

VIdi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

CÆléstis Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsǽque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.
O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cæli Corúsca Cívitas.
Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia,
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.
Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta mállleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.
Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito;
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sǽcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℞. Be-

[redacted]

:ne fundáta est supra fir-
petram.
Magnificat, Antiphona.
:ficávit Dóminus taber-
um suum: quia hæc est
s Dei, in qua invocá-
nomen ejus, de quo
um est: Et erit nomen
., ibi dicit Dóminus.
*'so die Dedicationis Ec-
, & per Octavam, &
o varianda est oratio,
cursum Dedicationis al-
Ecclesiæ.*

Oratio.

:us, qui invisibíliter óm-
nia cóntines, & ta-
pro salúte géneris hu-
signa tuæ poténtiæ visi-
: osténdis: templum hoc
tia tuæ inhabitatiónis il-
, & concéde, ut om-
qui huc deprecatúri con-
nt, ex quacúmque tri-
óne ad te clamáverint,
latiónis tuæ beneficia
juántur. Per Dóminum.
*nniversario Dedicationis
a, & per Octavam.*

Oratio.

:us, qui nobis per sín-
gulos annos hujus san-
mpli tui consecratiónis
s diem, & sacris sem-
ystériis repræséntas in-
es: exáudi preces pópuli
: præsta; ut quisquis hoc
ım beneficia petitúrus
itur, cuncta se impetráss-
étur. Per Dóminum.
Matutinum, Invitator.
m Dei decet sanctitú-
Sponsum ejus Christum
ıus in ea.

Psalm. Veníte, exultémus. 2.
Hymn. Cæléstis Urbs. *ut sup.*
In primo Nocturno, Antiph.
Tóllite portas, príncipes ve-
stras, & elevámini portæ
æternáles.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & ple-
nitúdo ejus: * orbis
terrárum & univérsi, qui há-
bitant in eo.

Quia ipse super mária fun-
dávit eum, * & super flúmi-
na præparávit eum.

Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit in
loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo
corde; * qui non accépit in
vano ánimam suam, nec ju-
rávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem
a Dómino, * & misericór-
diam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréne-
tium eum, * quæréntium fá-
ciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes,
vestras, & elevámini portæ
æternáles, * & introíbit Rex
glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus fortis & potens, Dó-
minus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes,
vestras, & elevámini portæ
æternáles; * & introíbit Rex
glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ: *
Dóminus virtútum ipse est
Rex glóriæ.

Aña. Tóllite portas, prínci-
pes vestras, & elevámini
portæ æternáles.

Aña.

Aña. Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma: * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Dñs virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iste vocábitur domus Dei.

Aña. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion: * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur; * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt; * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & compléctímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, * & distribúite domos

mos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in sæculum sæculi: * Ipse reget nos in sæcula.

Aña. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Benedictióne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio i. *Cap. 7.*

CUm compléſſet Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cælo, & devorávit holocáusta & víctimas; & majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes ingredi templum Dómini, eo quod impléſſet majéstas Dómini templum Dómini. Sed & omnes filii Israel vidébant descendéntem ignem, & glóriam Dómini super domum: & corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt & laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem & omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, ariétum centum vigínti míllia: & dedicávit domum Dei rex & univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus láudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, & vénient ad eam omnes Gentes. Et.

Bñc. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

SAcerdótes autem stabant in officiis suis: & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus: hymnos David canéntes per manus suas. Porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocáusta & ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta & sacrificia & ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, & omnis Israel cum eo, Ecclésia magna valde, ab introitu Emath usque ad torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicáſſet altáre septem diébus, & solemnitátem celebráſſet diébus septem.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, & exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, & dicent, Glória tibi Dómine.

℣. Veniéntes autem vénient

cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient. *Bnc.* Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

COmplevítque Sálomon domum Dómini, & domum regis, & ómnia, quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, & in domo sua, & prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, & ait: Audívi oratiónem tuam, & elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cælum, & plúvia non flúxerit, & mandávero & præcépero locústæ, ut dévoret terram, & mísero pestiléntiam in pópulum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam a viis suis péssimis: & ego exáudiam de cælo, & propítius ero peccátis eórum & sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, & aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim & sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, & permáneant óculi mei & cor meum ibi cunctis diébus.

℞. Bénedic Dómine domum istam, quam ædificávi nómini tuo: veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ.

℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum, Exáudi. Glória. Exáudi.

In secundo Nocturno, Antiph. Non est hic áliud, nisi domus Dei & porta cæli.

Psalmus 83.

QUam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum! * concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dñe virtútum, * Rex meus & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus, * & réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei,* magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, & veritátem díligit Deus: * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non

i provábit bonis eos, qui
ılant in innocéntia : *
ine virtútum, beátus ho-
ıui sperat in te.
Non est hic álíud, nisi
s Dei, & porta cæli.
Vidit Jacob scalam,
ıitas ejus cælos tangé-
& descendéntes Ange-
& dixit: Vere locus
ınctus est.

Psalmus 86.

ındaménta ejus in món-
ibus sanctis : * díligit
ınus portas Sion super
ı tabernácula Jacob.
ıóſa dicta sunt de te ; *
s Dei.
ıor ero Rahab & Baby-
* sciéntium me.
alienigénæ & Tyrus
pulus Æthíopum, * hi
ıt illic.
quid Sion dicet: Homo
mo natus est in ea : * &
undávit eam Altíssimus?
narrábit in scriptúris
órum, & príncipum; *
ı, qui fuérunt in ea.
t lætántium ómnium *
ıtio est in te.
Vidit Jacob scalam,
ıtas ejus cælos tangé-
& descendéntes Ange-
& dixit : Vere locus
ınctus est.
Eréxit Jacob lápidem
ulum, fundens óleum
ır.

Psalmus 87.

ɔmine Deus salútis
meæ : * in die clamávi
ıte coram te.
t in conspéctu tuo orá-
tio mea : * inclina aurem tuam ad precem meum.

Quia repléta est malis ánima mea : * & vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * & ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, & non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília ? * aut médici suscitábunt, & confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscétur in ténebris mirabília tua, & justítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te Dómine clamávi, * & mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam ; * avértis fáciem tuam a me ?

Pau-

[redacted]

Páuper sum ego, & in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ; * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, & próximum, * & notos meos a miséria.

Antiphona. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epíscopi.

Serm. 252. de Tempore.

Lectio iv.

QUotiescúmque, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter & diligénter atténdimus, & sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit: Templum enim Dei sanctum est: quod estis vos: & íterum; Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres caríssimi, quia nullis præcedéntibus méritis, per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus; nec Dóminus noster in templo suo, hoc est in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bñe. Christus perpétuæ.

Lectio v.

SEd habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, & virtútibus repleátur: claudátur diábolo, & aperiátur Christo: & ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cæléstis aperíre possímus: Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur, ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ídeo fratres caríssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam, & quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit; prius oratiónibus, jejúniis vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, & sic Eucharístiam præsúmat accípere.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei & porta cæli.

℣. Hæc est domus Dómini fir-

[redacted]

ædificáta, bene fun-
t supra firmam pe-
ere.
iem sui amóris.

Lectio vi.

iim agnóscens reátum
n, ipse se a divíno
ibtráxerit: cito ad in-
iam divínæ misericór-
véniet. Quia sicut qui
at, humiliábitur: ita
ário qui se humíliat,
tur. Qui enim, sicut
gnóscens reátum suum,
humíliter ab altári
pro emendatióne vi-
ovére volúerit, ab
illo & cæléſti conví-
communicári pénitus
iébit.

ie surgens Jacob eri-
ápidem in títulum,
óleum désuper, vo-
vit Dómino: * Vere
te sanctus est, & ego
um.
nque evigiláret Jacob
no, ait: Vere.
Patri. Vere.

tio Nocturno, Antiph.
bitat in adjutório Al-
in protectióne Dei
mmorábitur.
*hæc Antiphona, di-
itegra, & illi non ad-
fine,* Allelúja, *tunc
im Psalmi est a secun-
,* Dicet Dómino.

Psalmus 90.

hábitat in adjutório
tíssimi: * in protectió-
cæli commorábitur.
et Dómino: Suscéptor
eus es tu, & refúgium
meum: * Deus meus, sperá-
bo in eum.

Quóniam ipse liberávit me
de láqueo venántium, * &
a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit ti-
bi: * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véri-
tas ejus: * non timébis a ti-
móre noctúrno.

A sagítta volánte in die,
a negótio perambulánte in
ténebris; * ab incúrsu & dæ-
mónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille,
& decem míllia a dextris
tuis: * ad te autem non ap-
propinquábit.

Verúmtamen óculis tuis con-
siderábis, * & retributiónem
peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes
mea: * altíssimum posuísti re-
fúgium tuum.

Non accédet ad te malum: *
& flagéllum non appropin-
quábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis man-
dávit de te: * ut custódiant
te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: *
ne forte offéndas ad lápidem
pedem tuum.

Super áspidem & basilíscum
ambulábis: * & conculcábis
leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit,
liberábo eum: * prótegam
eum, quóniam cognóvit no-
men meum.

Clamábit ad me, & ego
exáudiam eum: * cum ipso
sum in tribulatióne: erípiam
eum, & glorificábo eum.

Lon-

[redacted]

Longitúdine diérum replébo eum: * & osténdam illi salutáre meum.

Añā. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Añā. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dño, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dño pátriæ Géntium: afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra; * dícite in Géntibus quia Dñs regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli & exúltet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi & ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte: * & pópulos in veritáte sua.

Añā. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Añā. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile & sanctum est; * & honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes, * judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum; & adoráte scabéllum pedum ejus, * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in Sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus,

jus, ℣. & præcéptum, quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allelúja.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram. Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bñd. Evangélica Léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus, & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Episc. *Libro 8. in Lucam, prope finem.*

ZAchæus statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt; nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quóque córrigens superióris ætátis, & ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus, in ea omnis, qui petit, accípit; & qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, & accipiétis: quærite, & inveniétis. Et pulsánti.

Bñd. Divínum auxílium.

Lectio viii.

ET bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret: ac naturáli excísus oleástro, & contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles, quorum infructuósam glóriam plebs Géntium Fide resurrectiónis quasi quadam córporis elevatióne transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus miseratúrus expéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat; álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus ínvitat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat afféctum.

℟. Là-

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex saphíro & smarágdo ædificabúntur, & ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et. Glória Patri. Et.

Bño. Ad societátem.

Lectio ix.

VErum, ne cæcum illum tanquam fastidiósi páuperum cito reliquisse videámur, & transísse ad dívitem, expectémus eum, quia expectávit & Dóminus: interrogémus eum, quia interrogávit & Christus. Nos interrogémus, quia nescímus: ille, quia nóverat. Nos interrogémus ut sciamus, unde iste curátus sit: ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári. Te Deum. 16.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

DOmum tuam Dómine decet sanctitúdo, in longitúdinem diérum.

Psalmus. Dóminus regnávit. *cum reliquis.* 17.

Antiphona. Domus mea, domus orationis vocábitur.

Antiphona. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Antiphona. Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram.

Aña. Lápides pretiósi omnes muri tui, & turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitul. Vidi civitátem. cx.

Hymnus.

ALto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Fílius
Ceu monte desectus lapis
Terras in imas décidens,
Domum supérnæ & ínfimæ
Utrúmque júnxit ángulum.

Sed illa sedes Cælitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum & Unicum
Jugi canóre prædicat:
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex Cæléstium,
Imple benígno lúmine,
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cæli grátia.

Hic ímpetrent Fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant:
Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.

Decus Paténti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Benedictus, Antiphona. Zachæe festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére; at ille festínans descéndit, & suscépit illum gáudens in domum suam.

Lectio viii.

ldit itaque Zachæum
sursum. Jam enim su-
táte Fidei inter fructus
rum óperum, velut
ndæ altitúdine árboris
ébat. Et quóniam de
ad morália defléximus,
tot credéntium volu-
s Domínica die relaxá-
nimum, festivitátem ad-
re deléctat. Zachæus in
noro, novum vidélicet
témporis pomum, ut
oc quoque complerétur
: Arbor Fici prodúxit
os suos.
.ápides pretiósi omnes
tui. cxxix.

Lectio ix.

D hoc enim Christus
advénit, ut ex lignis
poma, sed hómines
:é tur. Légimus áli-
Cum esses sub árbore
vidi te. Ergo Nathá-
ub árbore hoc est, su-
adícem, quia justus.
: enim sancta. Sub ár-
tamen Nathánael, quia
ege: Zachæus supra ar-
a, quia supra Legem.
Domini occúltus de-
:, hic públicus prædi-
. Ille adhuc Christum
ge quærébat: iste jam
Legem relinquébat
& Dóminum seque-
.
eum laudámus. 16.

JARTA DIE
infra Octavam.

imo Nocturno, Lectiones
iptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Serm. S. Augustíni Episc.

Ex Ser. 256. de Tempore.

Lectio iv.

ATténdite in Psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruína ædificiórum. Conscidísti saccum meum: hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis: Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit: Eruísti Dómine ab ínferis ánimam meam? ℟. Orántibus. cxvi.

Lectio v.

CUjus ánima jam ab inferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco, Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio: & cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, & dícitur: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me: & non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tanquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem. ℟. O quam. cxvi.

Lectio vi.

REsurréxit tértia die, & ejus vox est: Exaltábo

 te

[redacted]

te Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem: Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, & per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur & convertebántur; áliqui obdurabántur & confundebántur: nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens. cxvii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus, & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Lib. 27. Moralium c. 27. post medium.

SI veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur: Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc Evangélicæ históriæ verba testántur: quia Zachæus cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit; ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fatua dícitur.

℟. Domus mea. cxix.

Lectio viii.

PUsillus itaque Zachæus sycómorum súbiit, & Dóminum vidit: quia qui Mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit: quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam, quæ Divínitus præcípitur, stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc Mundo stúltius, quam amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere; immo adjúnctis áliis patiéntiam præbére.

℟. Lápides pretiósi. cxix.

Lectio ix.

QUasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit: Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum: Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi & álteram. Per sycómorum Dóminus

ns tránsiens cérnitur, quia
hanc sapiéntem stultí-
am, etsi necdum ut est, só-
le, jam tamen per contem-
atiónis lumen Dei sapién-
quasi in tránsitu vidétur,
uam vidére néqueunt qui si-
i sapiéntes esse vidéntur,
uia ad conspiciéndum Dó-
inum, in eláta cogitatió-
um suárum turba deprehén-
, adhuc sycómori árborem
on invenérunt.

Te Deum laudámus. 15.

QUINTA DIE
infra Octavam.

*In primo Nocturno, Lectiones
e Scriptura occurr.*

In secundo Nocturno.

De Serm. S. Augustíni Epísc.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

MOdo, quando implén-
tur Ecclésiæ, putámus
confidári Judæos? Ecclésiæ
ædificántur, dedicántur, im-
léntur; quómodo illi jucun-
ántur? non solum non ju-
undántur, sed étiam confun-
ántur, & implétur vox exúl-
intis: Exaltábo te Dómine,
uóniam suscepísti me: &
on jucundásti inimícos meos
uper me. Non jucundásti su-
er me: si mihi credant, ju-
undábis in me. Ne multa
icámus, ad illa quæ cantá-
imus, aliquándo veniámus.
Quómodo dicit Christus:
Conscidísti saccum meum,
t accinxísti me lætítia? Sac-
us ejus erat similitúdo car-
is peccáti.

R. Orántibus. cxvi.

Lectio v.

NOn tibi viléscat, quod ait: Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre, Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, & confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus; & quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, & fudit prétium nostrum Redémptor.

R. O quam metuéndus. cxvi.

Lectio vi.

CAntet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit, malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor & emptor. Dicat ergo Caput nostrum, dicat pro Córpore occíso, pro Córpore dedicáto. Dicat, audiámus. Conscidísti saccum meum, & accinxísti me lætítia, idest, conscidísti mortalitátem meam, & accinxísti me immortalitáte, & incor-

[redacted]

ruptióne. Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar. Quid est, non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis jam non móritur, & mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens. cxvii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 19.*

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus, & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

QUæ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sárcina, per forámen acus transit: hoc est, dives & publicánus relícto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne Fidei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris, atque ideo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

℟. Domus mea, domus oratiónis. cxix.

Lectio viii.

MYstice ante Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex Géntibus pópulum significat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátiæ Fídei, quam Mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat; sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum pervenîret, obstíterat.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui. cxix.

Lectio ix.

EAdem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat, etiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis, ac magis clamándo devícit; ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem Crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde & a Latínis celsa nuncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica Crux, quæ credéntes alit ut ficus,

ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 16.

SEXTA DIE

infra Octavam.

In primo Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Serm. S. Augustini Episc.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

ERgo, dum novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libénter attendimus, quam Divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri & Deo nostro máximam laudem, & sanctitáti vestræ cóngruum de Divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, proficiat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiet in méntibus; & quod hic perféctum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris. ℟. Orantibus. cxvi.

Lectio v.

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, & omne donum perféctum, & ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum Oratiónis, Fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus, ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus, ut fácerent: ac per hoc Deus, qui operátur in suis & velle & perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quam. cxvi.

Lectio vi.

ET quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam Sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens. cxvii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Lectio vii. *Cap. 19.*

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

De Homilia venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

ET cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor, venit ad locum, ubi præcúrrens Zachæus sycómo-

cómorum conſcénderat : quia miſſis per Mundum ſui verbi præcónibus, in quibus ipſe nimírum & loquebátur, & ibat, venit ad pópulum natiónum, qui paſſiónis ejus Fide jam ſublímis exiſtens, étiam Divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suſpíciens vidit illum, quia per grátiam Fídei a terrénis cupiditátibus elevátum, turbíſque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre eſt. Unde eſt illud: Oculi Dómini ſuper juſtos. Nam & nos quæ amámus, vidére; ab his, quæ execrámur, intúitum feſtinámus avértere.

℞. Domus mea. cxix.

Lectio viii.

VIdit ergo Jeſus vidéntem ſe, quia elégit eligéntem ſe, & amávit amántem. Hunc ſane órdinem proficiéndi, hoc eſt, per Fidem Domínicæ Incarnatiónis ad cognitiónem Divinitátis perveniéndi, quaſi per ſycómorum Jeſu fáciem ſpeculándi Doctor egrégius oſténdit, cum ait; Non enim judicávi ſcire me áliquid inter vos, niſi Chriſtum Jeſum, & hunc crucifixum. Itémque aliis éxprobrans: Facti eſtis inquit, quibus lacte opus ſit, non sólido cibo. Lac infírma temporáriæ diſpenſatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majeſtátis appéllans.

℞. Lápides pretióſi omnes muri tui. cxix.

Lectio ix.

ET dixit ad eum: festínans deſcén hódie in domo tua me manére. Et feſti ſcéndit, & excépit il dens. Manébat aliquá minus in domo Prínci riſæórum, hoc eſt, i rum ſynagóga doceb quia non baptizátum a dium, sábbato curánt blicános & peccatór piéntem, contra a diſputántem, & céte Deo geréntem, lingu náta carpébant: pert rum facínora, diſc aufúgit, dicens: R tur vobis domus ve sérta. Hódie autem pusílli Zachæi opórte manére, hoc eſt no grátia coruſcánte, i li credéntium natión de quiéſcere.

Te Deum laudámus.

S E P T I M A

infra Octavam

In primo Nocturno

de Scriptura occurrent

In ſecundo Noctu

Sermo S. Joánnis C

Ex Homil. 33. in Matth. *Lecti*

COmmúnis ómni mus eſt Eccle quam vobis prius nos intrámus, diſci formam retinéntes; commúniter ómnibu atque ingréſſi fuéri illis datam legem ſe pacem offérimus. N

r socórdia tórpeat; nemo
:culáribus rebus suspénsum
iimum hábeat; cum jam ad
·ædicándum Sacerdótes in·
áverint. Non enim parva
iic rei ímminet pœna.
quidem míllies pótius ma-
n in domum alicújus ve-
·um ingréssus destítui,
iam hìc prædicans non au-
ri. Hoc mihi moléstius es-
t, quam illud: quandóqui·
:m magis própria hæc est,
iam illa.

. Orántibus in loco. cxvi.

Lectio v.

NAm hìc magnæ illæ no-
stræ opes pósitæ sunt,
e spes nostra omnis. Quid
iim hoc loco non magnum
t & admirándum? Nam hæc
ensa longe pretiósior est at-
ie jucúndior, & lucérna
ec, quam illa, ut norunt,
ii cum Fide óleo perúncti,
morbis liberáti sunt. Ar-
, étiam hæc multo mélior,
agísque necessária. Non
iim vestes, sed misericór-
am inclúsam cóntinet, quam-
s pauci sint, qui eam pos-
ideant. Hìc & léctulus est
ide illo præstántior, Di-
nárum enim Scripturárum
quies quovis lecto suá-
or est.

. O quam metuéndus. cxvi.

Lectio vi.

ET quidem si concórdia
perfécte servarétur a no-
s, nullam áliam domum
æter hanc haberémus. Hoc
tem, quod dixi, non esse
irum, testántur illa tria míl-
lia &c. quinque míllia hómi-
num, quibus & domus una,
& mensa una, & ánima una
erat. Multitúdinis enim cre-
déntium, inquit, unum erat
cor & ánima una. Sed quia
longe ab illórum virtúte áb-
sumus, & per domos disjúncti
sumus, saltem quando huc con-
venímus, id omni stúdio fa-
ciámus. Nam etsi in áliis re-
bus páuperes & ínopes sumus,
hoc loco saltem cum huc ad
vos intrámus, cum charitáte
nos suscípite, cumque, Pax
vobis, dico: Et cum spíritu
tuo, non voce solum, sed
ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens. cxvii.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secún-
cúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 19.*

IN illo témpore, Ingréssus
Jesus perambulábat Jéri-
cho. Et ecce vir nómine Za-
chæus: & hic princeps erat
publicanórum, & ipse dives.
Et réliqua.

De Homilía venerábilis Be-
dæ Presbyteri.

Paulo post prædicta.

ET cum vidérent omnes
murmurábant, dicéntes
quod ad hóminem peccató-
rem divertísset. Maniféstum
est, Judæos semper Géntium
odísse salútem. Scriptum est
enim: Sequénti vero sáb-
bato pene univérsa cívitas
convénit audíre verbum Dei.
Vidéntes autem turbas Judæi
repléti sunt zelo, & contra-
dicébant iis, quæ a Paulo di-

cebántur. Et álibi, Fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum Príncipem disceptábant, dicéntes: Quare introísti ad viros præpútium habéntes, & manducásti cum illis?

℟. Domus mea. cxix.

Lectio viii.

STans autem Zachæus, dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus; & si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, idest, in ea, quam cœperat Fidei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino: Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia, quæ habes, & da paupéribus; quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi. cxix.

Lectio ix.

AT qui áliqua fraude, sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic & ipse quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc sápiens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat; rapta relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seipsum negáre, & ejus qui nec[...] videátur, Dómini vestígia qui concupíscere.

Te Deum laudámus. 16.

I N O C T A V[...]

Dedicationis Ecclesiæ,

Duplex.

Omnia ut in die, præter [...] ctiones secundi Nocturni.

In I. Noct. Lect. sunt r[...] tenda de ipsomet Officii Fe[...] non de Scriptura.

Ex Epístola prima S. Fel[...]

Papæ quarti.

De Consecrat. dist. 1. c. [...]

Lectio iv.

TAbernáculum Móyse[...] Dómino præcipiént[...] fecisse & sacráfle, cum me[...] sa & altári ejus, & céte[...] vasis & utensílibus ad Di[...] num cultum expléndum, [...] gimus, & non solum Di[...] nis précibus ea sacrásse, [...] étiam sancti ólei unctión[...] Dómino jubénte, perlini[...] nóvimus. Quáliter auté[...] hæc facta sint, & quómo[...] ipsa sacra non álii quam S[...] cerdótes sacra unctióne del[...] búti, Dominóque cum vés[...] bus sanctis sacráti, & Le[...] tæ tractábant, ferébant, e[...] gébant, & deponébant, [...] ipsis institutiónibus, quæ j[...] bénte Dómino, conscrip[...] sunt per Móysen, in Le[...] Dómini reperítur.

℟. Orántibus. cxvi.

Lectio v.

QUáliter ergo David r[...] gum piíssimus ampli[...] cáverit cultum Dei, & tem[...]

plum

plum Dómino ædificáre voluerit, sed propter multum sánguinem, quem effúderat prohíbitus est, & ipse collégerat expénsas: Sálomon quoque filius ejus, idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubénte & auxiliánte Deo, perfécit, & templum cum altári, & réliqua ad Divínum cultum peragéndum consecrávit; in libro Regum légitur. Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, & omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus & septem diébus, idest, quatuórdecim diébus, & in die Octáva dimísit pópulos.

℟. O quam. cxvi.

De Consecr. dist. 1. *c.* 17.

Lectio vi.

SOllemnitátes dedicatiónum Ecclesiárum & Sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ; ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum Dedicatiónis Templi ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eándem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est; Facta sunt encænia in Jerosólymis, & hiems erat, & ambulábat Jesus in Templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in libro Regum perácta Dedicatióne Templi, reperiétis. ℟. Mane surgens. cxvii.

Vesp. erunt dimidiandæ cum Festo dupl. etiam minori seq.

OFFI-

[redacted]

OFFICIUM

B. MARIÆ IN SABBATO.

OMnibus Sabbatis per annum, præterquam in Adv. Quadrag. Quatuor Tempórib. & Vigiliis, & nisi Offic. fieri debet de Feria, propter Offic. alicujus Dominicæ infra Hebd. ponendum, ut dicitur in Rubr. de Dominicis; ac nisi Festum ix. Lect. occurrat, fit Offic. de S. Maria modo infrascripto.

In Vesp. Feria vi. dicuntur Psalmi feriales in Psalt. positi, nisi fuerit Fest. ix. Lect. quia tunc de S. Maria fit tantum commem. in dictis Vesp. cum Aña ℣. & Orat. ut infra, quæ commem. omittitur, quando Feria vi. occurrit Fest. Purificationis, vel aliud ejusdem B. Mariæ Officium.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

AB início & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

AVe Maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona. Beáta Mater, & intácta Virgo, gloriósa Regína Mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Vel alia pro temporis varietate, ut infra notatur.

Post orationem fiunt Commem.

mem. consueta de Apostolis & de Pace, ut supr. 144.

Si autem occurrat Festum Simplex, de eo fit commemor. ante ipsa Suffragia.

Completor. ut in Psalter. Et in fine Hymni, Te lucis ante términum. *dicitur* Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine. *etiamsi in Vesper. facta fit tantum commem. de B. Mariæ, nisi Hymni illius Festi, quod Fer. vi. celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfiguratione Domini.*

Ad Matutinum, Invitator.

Ave María grátia plena, * Dóminus tecum.

Psalmus. Venite. 2.

Hymnus.

QUem terra, pontus, sydera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol & ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater múnere
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugillo cóntinens
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cæli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalterio. 106. *Et in fine.*

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Pater noster.

Absolutio.

PRécibus & méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, & ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.

Pro prima Lectione.

Bño. Nos cum prole pia benedícat virgo María.
℟. Amen.

Primæ duæ Lectiones de Scriptura libri occurrentis, tertia, una ex inferius positis per ordinem.

℟. *i.* Sancta & immaculáta Virgínitas, quibus te láudibus ésferam néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.
℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus Fructus ventris tui. Quia.

Pro secunda Lectione.

Bño. Ipsa Virgo Vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

℟. *ii.* Felix namque es sacra Virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.
℣. Ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto feminéo sexu: séntiant omnes tuum juvámen quicúmque célebrant tuam sanctam Commemoratiónem. Quia ex te.
Glória Patri. Christus.

Pro

Pro tertia Lectione, Bno. Per Virginem Matrem concédat nobis Dóminus salutem & pacem. ℞. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur. Te Deum. 16.

AD LAUDES,

& per Horas, Ana.

DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus. Dóminus regnávit. *cum rel. de Dominica, ut in Psalt.* 17. *Antiph.* Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.

Antiph. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem, ideo diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Antiph. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit: surge amíca mea & veni.

Antiph. Speciósa facta es & suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitul. Ab inítio. cxxxiv.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sydera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo Gérmine,
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aúla lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℞. Et benedíctus Fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona. Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo, placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro populo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Vel alia pro varietate temporis, ut infra habetur.

Orat. Concede nos fámulos tuos. *ut supra.* cxxxiv.

Vel alia ut infra. cxxxv.

Deinde fiunt commemorationes, ut supra. 144.

Ad Horas, Hymni & Psalmi, ut in Psalterio: sed in fine Hymnorum dicitur.

Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Primam, Antiphona. Dum esset Rex.

Capit. Regi sæculórum. 26.

In ℞. brevi, ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Alia ut in Psalterio. 26.

Ad Absol. Capit. In platéis.

Ad Tertiam, Antiphona.

Capitulum. Ab inítio.

℞. *br.* Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, prósperc procéde & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℞. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Nigra sum.

Ca-

[redacted]

apitulum. *Eccli.* 24. *b*
T sic in Sion firmáta
sum & in civitáte san-
icáta simíliter requiévi, &
Jerúsalem potéstas mea.
radicávi in pópulo ho-
rificato, & in parte Dei
i hæréditas illíus, & in
nitúdine Sanctórum detén-
mea.
breve. Adjuvábit eam
Deus vultu suo. Adjuvá-
. ℣. Deus in médio ejus,
commovébitur. Deus.
ória Patri. Adjuvábit.
Elégit eam Deus & præ-
git eam. ℟. In tabérna-
o suo habitáre facit eam.
Nonam, Antiph. Speciósa.
pitulum. *Eccli* 24. *b*
platéis sicut cinnamó-
num & bálsamum aroma-
ns odórem dedi, quasi
rha elécta dedi suavitá-
odóris.
br. Elégit eam Deus * Et
elégit eam. Elégit.
In tabernáculo suo habi-
facit eam. Et prælégit.
ria Patri. Elégit.
Diffúsa est grátia in lá-
tuis. ℟. Proptérea bene-
t te Deus in ætérnum.
Vesp. Aña. & Psalmi
ales: Capitulum & reli-
omnia, si non occurrat
um Duplex, de Dominica.
ne commem. consueta, ut
Psalt. 143.
OST NATIVITATEM
ue ad Purificationem Offic.
M. dicitur ut supra, ex-
s his, quæ seq.
Magnif. Aña. Magnum

hæreditátis Mystérium! tem-
plum Dei factus est úterus
nesciéntis virum, non est
pollútus ex ea carnem assú-
mens; omnes Gentes vénient
dicéntes: Glória tibi Dómine.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ beátæ Maríæ Virginitáte fœcúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti; tríbue, quǽsumus: ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphonæ.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est, & procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmus. Dóminus regnávit.
cum reliq. 17. *Antiph.* Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc impléta sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus Deus noster.
Antiph. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem Virginitátem: Dei Génitrix intercéde pro nobis.
Antiph. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob, Virgo péperit Salvatórem: te laudámus Deus noster.

Aña.

Añ. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joannes videns exclamávit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta Mundi, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona. Mirábile Mystérium declarátur hódie: innovántur natúræ, Deus homo factus est: id, quod fuit permánsit, & quod non erat, assúmpsit; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE JANUARIO.

Ex Epist. S. Ambrósii Episc. ad Sirícium Papam.

Epist. 81. al. 7. post initium.

Lectio iii.

DE via perversitátis prodúntur dícere: Virgo concépit, sed non Virgo generávit. Pótuit ergo Virgo concípere, non pótuit Virgo generáre, cum semper concéptus præcédat, partus sequátur? Sed si doctrínis non créditur Sacerdótum, credátur oráculis Christi, credátur mónitis Angelórum dicéntium: Quia non est impossíbile Deo omne verbum. Credátur Symbolo Apostolórum, quod Ecclésia Romána intemerátum semper custódit & servat. Audívit María vocem Angeli, & quæ ante díxerat: Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis intérrogans, respóndit póstea:

Ecce ancílla Dómin[i] [...]tingat mihi secúndu[m] tuum.

Te Deum laudámus.

MENSE FEBRU[ARIO]

Ex libro S. Hierónym[i] advérsus Jovinia[num]

Ex Apologia ad Pam[machium] pro libro advérsus [Jovinia]num, in fine.

Lectio iii.

CHristus Virgo [...] Vírginis nost[ra] perpétua, Mater & [...] Jesus enim clausis [...] est óstiis; & in [...] ejus, quod novum [...] tra duríssima fúerat [...] nec ántea quis, n[...] pósitus est, Hortus c[...] fons signátus: de q[...] ille flúvius manat, ju[...] qui írrigat torrénten[...] nium vel spinárum, [...] peccatórum, quibus [...] ligabámur, spináru[m] suffócant seméntem [...] mílias. Hæc est por[ta] tális, ut ait Ezechi[el] per clausa, & lúcid[a] riens in se, vel ex [...] rens Sancta Sanctór[um] quam Sol justítiæ [...] sex noster secúndum [...] Melchísedech ingré[...] egréditur. Te Deum

MENSE MAR[TIO] *ante Quadrages[imam]*

Ex libro S. Irenæi [...] Martyr. advérsus ha[...]

Lib. 5. cap. 19. *Le[ctio iii.]*

IN sua propria veni[...] mino, & sua pro[...] bajulánte condition[...]

bajulátur ab ipso, & recapitulatiónem ejus, quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam, quæ in ligno est, obediéntiam faciénte, & seductióne illa soluta, qua sedúcta est male illa, quæ jam viro destináta erat virgo Heva; per veritátem evangelizáta est bene ab Angelo jam sub viro Virgo María. Quemádmodum enim illa per angélicum sermónem sedúcta est, ut effúgeret Deum; prævaricáta verbum ejus; ita & hæc per Angélicum sermónem evangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa seducta est, ut effúgeret Deum: sic hæc suasa est obedíre Deo, ut virginis Hevæ Virgo María fieret advocáta. Et quemádmodum adstríctum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per Vírginem: æqua lance dispósita virginális inobediéntia, per virginálem obediéntiam.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes & per Horas, omnia ut supra. cxxxvii.

OFFICIUM PARVUM *Beatæ Mariæ non dicitur, quando fit Officium ix. Lect. nec in Vigilia Nativitat. Domini, nec in Sabbatis, quando fit Offic. de S. Maria. Quibus diebus omittitur a i. Vesper. & in Vigil. Nativit. a Matutino. Cum dicitur in Choro, in Matutinis & in Vesp. præponitur Offic. diei, in aliis Horis postponitur;*

Prima dicitur post Benedicámus Dómino. *antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.*

OFFICIUM B. MARIÆ.

Extra Adventum.

Ad Vesperas. Ave María, *secreto: quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. M. quando non conjunguntur cum Offic. diei* ℣.

Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, &c.

In fine. Allelúja, *ad omnes Horas, præterquam a Septuagesima usque ad finem hujus Partis, dicitur*: Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Aña. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

Dixit Dñs Dómino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus Sanctórum; * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Do-

Dóminus a dextris tuis:* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri, &c.

Añ. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Añ. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. *Psalm.* 112.

LAudáte pueri Dñm: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum: * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum: * laudábile nomen Dñi.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cælo & in terra?

Súscitans a terra ínopem: * & de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem. Glória Patri.

Añ. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.

Añ. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício: * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri: * quæsívi bona tibi.

Glória Patri.

Añ. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem; ídeo diléxit me rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Añ. Jam hiems tránsiit, imber ábiit & recéssit: surge amíca mea & veni.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum: * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem: * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere; * súrgite postquam sedé-

ɛdéritis : qui manducátis pa-
ıem dolóris.
Cum déderit diléctis suis
omnum : * ecce hæréditas
Dómini, filii; merces fru-
ctus ventris.
Sicut sagíttæ in manu po-
entis : * ita filii excussórum.
Beátus vir, qui implévit de-
idérium suum ex ipsis : * non
onfundétur cum loquétur
nimicis suis in porta.
Glória Patri.
Aña. Jam hiems tránsiit, im-
er ábiit & recéssit : surge,
mica mea, & veni. *Aña.* Spe-
ióſa facta es & suavis in delí-
iis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem Dómi-
num : * lauda Deum
uum Sion.
Quóniam confortávit seras
ortárum tuárum : * benedí-
it filiis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem : *
ε ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum
erræ : * velóciter currit ser-
no ejus.
Qui dat nivem sicut lanam : *
ébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystallum suam sicut
ucéllas : * ante fáciem frí-
oris ejus quis sustinébit ?
Emíttet verbum suum, &
iquefáciet ea : * flabit spíri-
us ejus, & fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum
acob : * justítias & judícia
ua Israel.
Non fecit táliter omni na-
ióni, * & judícia sua non
manifestávit eis. Glória.

Aña. Speciósa facta es & sua-
vis in delíciis tuis, sancta
Dei Génitrix.
Capitulum. Ab inítio.
Hymnus. Ave maris stella.
ut supra. cxxxiv.
℣. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.
Ad Magnificat, Antiphona.
Beáta Mater, & intácta Vir-
go, gloriósa Regína Mundi
intercéde pro nobis ad Dó-
minum.
Kyrie eléiſ. Christe eléiſon.
Kyrie eléiſon.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum Spíritu tuo.
Oratio. Concéde. *ut supra.*
Sequens commemor. pro Sanctis fit tantum ad Vesper. & Laudes in Offic. sanctæ Mariæ, præterquam in Advent. cujus loco tunc alia dicitur ut infra.
Aña. Sancti Dei omnes in-
tercédere dignémini pro no-
stra, omniúmque salúte.
℣. Lætámini in Dómino &
exultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes re-
cti corde.

Oratio.

PRótege Dómine pópulum
tuum, & Apostolórum
tuórum Petri & Pauli & alió-
rum Apostolórum patrocínio
confidéntem, perpétua defen-
sióne consérva.
OMnes Sancti tui, quæ-
sumus Dómine, nos
ubíque ádjuvent : ut dum
eórum mérita recólimus,
patro-

vérsas, ínsuper & pécora campi.

Vólucres cæli & písces maris; * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster: * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri, &c.

Aña. Benedícta tu in mulíeribus, & benedíctus fructus ventris tui. *Aña.* Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * & ipse támquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * a summo cælo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptū Dñi lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum s judícia Dómini vera ficáta in semetípsa.

Desiderabília super & lápidem pretiósu tum, * & dulcióra s & favum.

Etenim servus tuus ea: * in custodiéndis tribútio multa.

Delícta quis intélli occúltis meis munda & ab aliénis parce se

Si mei non fúerint náti, * tunc immaculá & emundábor a delic ximo.

Et erunt ut compláce quia oris mei, * & tio cordis mei in co tuo semper.

Dómine adjútor me redémptor meus. Gló

Aña. Sicut myrrha odórem dedísti suavitá cta Dei Génitrix.

Aña. Ante thorum hu ginis frequentáte nob cia cántica drámatis.

Psalmus 23.

DOmini est terra, nitúdo ejus: * terrárum & univérsi hábitant in eo.

Quia ipse super már dávit eum: * & super na præparávit eum.

Quis ascéndet in m Dómini: * aut quis st loco sancto ejus.

Innocens mánibus & do corde: * qui non in vano ánimam suam jurávit in dolo próxim

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipse est Rex glóriæ. Glória Patri.

Aña. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster. *cum Lectiónibus, & reliq. ut infrà.* cxlix.

Sed in Officio ix. Lectionum dicitur ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prospere procéde, & regna.

TRES PSALMI

sequentes dicuntur Feria iii. & vi. ad Nocturnum.

Aña. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prófpere procéde, & regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis; * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum: * potentíssime.

Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, * prófpere procéde & regna.

Propter veritátem & mansuetúdinem & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent: * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam & odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha & gutta, & cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab

ab intus: * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam, * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, & generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * & in sæculum sæculi.

Glória Patri, &c.

Aña. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, & regna.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dñs virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma: * & scuta combúret igni.

Vacáte & vidéte quóniã ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Glória Patri, &c.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Glorióśa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet: Homo & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, & príncipum, * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Glória Patri, &c.

Aña.

:ut lætántium ómnium
ı habitátio eſt in te ,
Dei Génitrix.
ıſa eſt grátia in lábiis
. Proptérea benedíxit
; in ætérnum.
noſter. *cum Lectioni-*
reliq. ut infrà. cxlix.
ı *Officio novem Lectio-*
'tur ℣. Adjuvábit eam
ıltu ſuo.
; in médio ejus, non
rébitur.
ES PSALMI
s dicuntur Feria iv.
bato ad Nocturnum.
ıaude María Virgo ,
hæreſes ſola intere-
univérſo Mundo.
Pſalmus 95.
:áte Dómino cánti-
m novum : * cantáte
ı omnis terra.
e Dómino, & bene-
ómini ejus : * annun-
die in diem ſalutá-

:iáte inter Gentes gló-
ıs : * in ómnibus pó-
irabília ejus.
ım magnus Dóminus,
.bilis nimis : * terrí-
ſuper omnes deos .
m omnes dii Gén-
:mónia : * Dóminus
ælos fecit.
io & pulchritúdo in
u ejus : * ſanctimó-
ıagnificéntia in ſan-
ne ejus.
Dómino pátriæ Gén-
érte Dómino glóriam
em : * afférte Dómi-
ım nómini ejus.

Tóllite hóſtias , & introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérſa terra : * dícite in Géntibus, quia Dñs regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli & exúltet terra , commoveátur mare & plenitúdo ejus : * gaudébunt campi & ómnia , quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte : * & pópulos in veritáte ſua. Glória Patri.

Añа. Gaude María Virgo , cunctas hæreſes ſola interemíſti in univérſo mundo.

Añа. Dignáre me laudáre , te, Virgo ſacráta : da mihi virtútem contra hoſtes tuos.

Pſalmus 96.

Dominus regnávit , exúltet terra , * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus : * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini : * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli juſtítiam

tiam ejus : * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ : * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas Sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo : * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Glória Patri, &c.

Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Aña. Post partum, Virgo invioláta permansísti, Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ : * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte & exultáte & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi : * in tubis ductílibus & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare & plenitúdo ejus ; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte. Glória Patri.

Aña. Post partum, Virgo invioláta permansísti, Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Sed in Officio novem Lectiónum dicitur ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo habitáre facit eam.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

PRécibus & méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, & ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

io i. Eccli. 24.

omnibus réquiem quæ-
vi, & in hæreditáte Dó-
morábor. Tunc præcé-
& dixit mihi Creátor
um: & qui creávit me,
évit in tabernáculo meo,
xit mihi: In Jacob in-
a, & in Israel hæredi-
, & in Eléctis meis mit-
díces. ℟. Deo grátias.
áncta & Immaculáta Vir-
as, quibus te láudibus éf-
n néscio, * Quia quem
cápere non póterant,
grémio contulísti.
Benedícta tu in mulíéri-
, & benedíctus fructus
ris tui. Quia.
ube domne benedícere.
Ipsa Virgo vírginum in-
:dat pro nobis ad Dó-
:m. ℟. Amen.

Lectio ii.

T sic in Sion firmáta sum,
& in civitáte sanctificá-
imíliter requiévi, & in
salem potéstas mea. Et
:ávi in pópulo honorifi-
, & in parte Dei mei hæ-
as illíus, & in plenitú-
Sanctórum deténtio mea.
Beáta es Virgo María,
Dóminum portásti Crea-
n Mundi: * Genuísti qui
:cit, & in ætérnum pér-
:s virgo. ℣. Ave Ma-
grátia plena: Dóminus
n. Genuísti.
ıbe domne benedícere.
dictio. Per Vírginem Ma-
concédat nobis Dómi-
salútem & pacem.
ımen.

Lectio iii.

QUasi cedrus exaltáta sum in Lybano, & quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, & quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, & quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha eléсta dedi suavitátem odóris.

℟. Felix namque es sacra Virgo María, & omni laude digníssima, * Quia ex te ortus est Sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto femíneo sexu, séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Commemoratiónem. Quia.

Glória Patri. Christus.

AD LAUDES,

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Allelúja.

Antiphona.

ASsúmpta est María in cælum, gáudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. *Psalm.* Dóminus regnávit. *cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio.* 17.

Antiphona. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Antiphona. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus,

adoleſcéntulæ dilexérunt te nimis.

Ant. Benedícta filia tu a Dómino, quia per te Fructum vitæ communicávimus.

Ant. Pulchra es & decóra, filia Jerúſalem, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta.

Capitulum. *Cant. 6. c.*

VIdérunt eam filiæ Sion, & beatíſſimam prædicavérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℟. Deo grátias.

Hymn. O Glorióſa Vírginum. *ut ſuprà.* cxxxvi.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona. Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, ſacrárium Spíritus ſancti: ſola ſine exémplo placuiſti Dómino noſtro Jeſu Chriſto: ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto femíneo ſexu.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſ. Kyrie eléiſ. ℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Mariæ Vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem ſuſcípere voluíſti: præſta ſupplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum, &c.

Pro Sanctis, Antiphona. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro noſtra omniúmque ſalúte.

℣. Lætámini in Dómino & exultáte juſti. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

PRótege Dómine pópulum tuum, & Apoſtolórum tuórum Petri & Pauli, & aliórum Apoſtolórum patrocínio confidéntem, perpétua defenſióne consérva.

OMnes Sancti tui, quæſumus Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia ſentiámus; & pacem tuam noſtris concéde tempóribus, & ab Eccléſia tua cunctam repélle nequítiam; iter, actus, & voluntátes noſtras, & ómnium famulórum tuórum, in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne: benefactóribus noſtris ſempitérna bona retríbue, & ómnibus Fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ave María, &c.

℣. Deus in adjutórium.

Hymn. Meménto rerum. cxliii.

Antiphona. Aſſúmpta eſt.

Pſalmus 53.

DEus in nómine tuo ſalvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni inſurrexérunt advérſum me, & fortes quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt Deum ante conſpéctum ſuum.

Ecce enim Deus ádjuvat me:

me: * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis, * & in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi: * & confitébor nómini tuo Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimícos meos despéxit óculus meus. Glória Patri.

Psalmus 84.

BEnedixísti Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster, * & avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis: * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos: * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super Sanctos suos: * & in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsius: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * & justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit; * & ponet in via gressus suos. Glória Patri.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes gentes, * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in ætérnum. Glória Patri.

Añ. Assúmpta est María in cælum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum. *Cant. 6. 9.*

QUæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio.

DEus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: da, quæsumus; ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni: Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

AD TERTIAM.

Ave María, &c.

℣. Deus in adjutórium.

Hymn. Meménto rerum. cxliii.

Antiphona. María Virgo.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis : * & a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gloria Patri.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes : * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet : * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódit ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum & éxitum tuum : * ex hoc nunc & usque in sæculum. Glória Patri.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício : * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos : * loquétur pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri : * quæsívi bona tibi.

Glória Patri, &c.

Aña. Maria Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea.

℣. Diffusa est grátia in lábiis tuis.

℟. Pro-

:érea benedíxit te
etérnum.
íſon. Chriſte eléi-
ie eléiſon.
nus vobíſcum.
Oratio.
, qui ſalútis ætér-
, beátæ Maríæ vir-
ecúnda humáno gé-
nia præſtitíſti: trí-
æſumus, ut ipſam
s intercédere ſen-
er quam merúimus
vitæ ſuſcípere, Dó.
ſtrum Jeſum Chri-
m tuum: Qui te-
, &c.
SEXTAM.
Maria, &c.
in adjutórium.
ménto rerum. cxliii.
. In odórem.
ſalmus 122.
evávi óculos meos:*
hábitas in cælis.
: óculi ſervórum: *
s dominórum ſuó-

li ancíllæ in máni-
æ ſuæ: * ita óculi
num Deum noſtrum,
ſereátur noſtri.
noſtri Dómine, mi-
ſtri: * quia multum
nus deſpectióne.
ltum repléta eſt áni-
: * oppróbrium
bus, & deſpéctio
Glória Patri.
ſalmus 123.
uia Dóminus erat
nobis, dicat nunc
niſi quia Dóminus
obis.

Cum exúrgerent hómines in nos: * forte vivos deglutíſſent nos.
Cum iraſcerétur furor eórum in nos: * fórſitan aqua abſorbuíſſet nos.
Torréntem pertransívit ánima noſtra: * fórſitan pertransíſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus: * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima noſtra ſicut paſſer erépta eſt;* de láqueo venántium.
Láqueus contrítus eſt; * & nos liberáti ſumus.
Adjutórium noſtrum in nómine Dómini: * qui fecit cælum & terram. Glória.
Pſalmus 124.
QUi confídunt in Dño ſicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jeruſalem.
Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli ſui, ex hoc nunc & uſque in ſæculum.
Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum; * ut non exténdant juſti ad iniquitátem manus ſuas.
Bénefac Dómine bonis * & rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſrael.
Glória Patri, &c.
Añа. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus: adoleſcéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

ET radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine Sanctórum deténtio mea. ℟. Deo grátias.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

COncéde miséricors Deus fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

AD NONAM.

Ave María, &c.

℣. Deus in adjutórium.

Hymn. Meménto rerum. cxliii.

Antiphona. Pulchra es.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis: * in exultatióne metent.

Euntes ibant & fleb mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem véni exultatióne: * portán nípulos suos.

Glória Patri, &c.

Psalmus 126.

NIsi Dñs ædificáv mum: * in vanu ravérunt qui ædífica

Nisi Dóminus custod vitátem: * frustra vig custódit eam.

Vanum est vobis an súrgere: * súrgite p sedéritis, qui manduc nem dolóris.

Cum déderit diléc somnum: * ecce h Dómini, filii; merc ctus ventris.

Sicut sagíttæ in ma téntis: * ita filii excus

Beátus vir, qui impl sidérium suum ex ipsis: confundétur cum l inimícis suis in porta

Glória Patri, &c.

Psalmus 127.

BEáti omnes, qui Dóminum: * qui lant in viis ejus.

Labóres mánuum quia manducábis: * es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis dans: * in latéribus dom

Filii tui sicut novéllæ rum: * in circúitu mens

Ecce sic benedicétur h qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dómi Sion; * & vídeas bona lem ómnibus diébus vi

leas filios filiórum tuó-
pacem super Israel.
, Patri, &c.
ulchra es & decóra,
úsalem, terríbilis ut
um ácies ordináta.
ılum. *Eccli. 24. b*
latéis sicut cinnamó-
n & bálsamum aro-
ıs odórem dedi, quasi
eléćta dedi suavitátem
. ℟. Deo grátias.
t partum, Virgo, in-
permansísti. ℟. Dei
x intercéde pro nobis.
eléison. Christe eléi-
yrie eléison.
ninus vobíscum.
Oratio.
ulórum tuórum, quæ-
nus Dómine, delíctis
: ut qui tibi placére
ous nostris non valé-
Genitrícis Fílii tui Dó-
ostri intercessióne sal-
: Qui tecum vivit &
in unitáte.
ICIUM B. MARIÆ
in Adventu.
'esperas, Antiphona.
est. *cum reliq. de Lau-*
ut infrà. clvii.
. Dixit Dóminus. Lau-
ieri. Lætátus sum. Ni-
ninus, Lauda Jerúsa-
' *suprà.* cxxix.
ılum. *Isai. 11.*
ediétur virga de radí-
: Jesse, & flos de ra-
jus ascéndet. Et re-
t super eum Spíritus
i. ℟. Deo grátias.
ıs & ℣. ut supra ex-
ventum. cxxxiv.

Ad Magnificat, Antiphona.
Spíritus sanćtus in te descén-
det, María: ne tímeas; ha-
bébis in útero Fílium Dei,
allelúja. Kyrie eléison.
Christe eléison. Kyrie eléis.
℣. Dóminus vobíscum.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Ma-
riæ Vírginis útero, Ver-
bum tuum, Angelo nuntián-
te, carnem suscípere voluí-
sti: præsta supplícibus tuis;
ut qui vere eam Genitrícem
Dei crédimus, ejus apud te
intercessiónibus adjuvémur.
Per eúmdem Christum Dó-
minum nostrum. ℟. Amen.
Hæc Oratio dicitur ad om-
nes Horas, sed cum conclu-
sione integra, scilicet. Per
eúmdem Dóminum nostrum
Jesum Christum Fílium tuum:
Qui tecum vivit.
Pro Sanćtis ad Vesperas, &
Laudes tantum, Antiphona.
Ecce Dóminus véniet, & om-
nes Sanćti ejus cum eo; &
erit in die illa lux magna,
allelúja. ℣. Ecce apparébit
Dóminus super nubem cán-
didam. ℟. Et cum eo San-
ćtórum míllia.

Oratio.

COnsciéntias nostras, quæ-
sumus Dómine visitán-
do purífica: ut véniens Je-
sus Christus Fílius tuus Dó-
minus noster cum ómnibus
Sanćtis, parátam sibi in no-
bis invéniat mansiónem: Qui
tecum vivit, &c.
Ad Complator. Psal. & Hymn.
ut supra ante Advent. cxlii.

Capitulum. *Isaiæ 7. c*

ECce Virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel: Butyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum & elígere bonum.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu sancto.

Ad Nunc dimittis, Antiph. Spíritus sanctus in te descéndet, María: ne tímeas; habébis in útero Fílium Dei, allelúja. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléis. ℣. Dóminus vobíscum.

Oratio. Deus, qui de beátæ Maríæ. clv.

Ad Matutinum, Invitator. Hymn. Antiphonæ, Psalmi & Versiculi, usque ad Lect. dicuntur sicut extra Adv. præter tertiam Antiphonam tertii Noct. Post partum. cujus loco dicitur sequens, Antiph. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, & concépit de Spíritu sancto, allelúja.

Absolutio.

PRécibus & méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, & ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Nos cum prole pia benedícat virgo María. ℟. Amen.

Lectio i. *Luc. 1. c.*

MIssus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem despon-sátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus. ℟. Deo grátias.

℟. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, nuntians ei verbum, & expavéscit Virgo de lúmine: Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies, & páries, & vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, & regnábit in domo Jacob in ætérnam. Ecce.

℣. Jube domne benedícere.

Bñd. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio ii.

QUæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus. & cogitábat qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas María: invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus, Jesum. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur: & dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus, & regnábit in domo Jacob in ætérnum, & regni ejus non erit finis.

℟. Ave María, grátia plena. Dóminus tecum: * Spíritus sanctus supervéniet in te, & Virtus Altíssimi obumbrabit tibi, quod enim ex te nascé-

tur

tur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud quoniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei, Spíritus sanctus.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminum salútem & pacem.
℟. Amen.

Lectio iii.

DIxit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei: Spíritus sanctus supervéniet in te, & Virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque & quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce Elísabeth cognáta tua, & ipsa concépit fílium in senectúte sua, & hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis: quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum.
℟. Súscipe verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies, & páries Deum páriter & hóminem: * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem Fílium, & virginitátis non patiéris detriméntum, efficiéris grávida, & eris Mater semper intácta. Ut benedícta dicáris.
Glória Patri. Ut benedícta dicáris.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.

MIssus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.
Psalm. Dóminus regnávit. *cum reliquis.* 17. *Aña.* Ave María, grátia plena, Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, allelúja. *Aña.* Ne tímeas María: invenísti grátiam apud Dóminum: ecce concípies, & páries Fílium, allelúja. *Aña.* Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, & regnábit in ætérnum. *Aña.* Ecce ancílla Dómini; fiat mihi secúndum verbum tuum.
Capitul. Egrediétur. clv.
Hymnus. O glorióſa Vírginum. xxxvi.

Ad Benedictus, Antiphona.

Spíritus sanctus in te descéndet, María, ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléis.
℣. Dóminus vobíscum.
Oratio. Deus, qui de. clv.

Pro sanctis, Antiphona.

Ecce Dóminus véniet, & omnes Sancti ejus cum eo: & erit in die illa lux magna, allel. ℣. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam.
℟. Et cum eo Sanctórum míllia. *Oratio.* Consciéntias nostras. clv.

Ad Horas, Hymni & Psalmi dicuntur sicut ante Adventum. cl.

Ad Primam, Antiphona.

Missus est.

Capitulum. *Isaiæ 7. c*

ECce Virgo concípiet, & páriet Fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum & elígere bonum.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio. Deus, qui de beátæ Maríæ. clv.

Ad Tertiam, Aña. Ave María.

Capitulum. *Isai. 11.*

EGrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio. Deus, qui de beátæ Mariæ. clv.

Ad Sextam, Antiphona. Ne tímeas María.

Capitulum. *Lucæ 1. d*

DAbit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: & regnábit in domo Jacob in ætérnum, & regni ejus non erit finis.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui. Kyrie eléis. Christe eléis. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio. Deus, qui de beátæ Mariæ. clv.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce ancílla Dómini.

Capitulum. *Isa. 7. c*

ECce Virgo concípiet, & páriet Fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum & elígere bonum.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu sancto. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio. Deus, qui de beátæ Maríæ. clv.

POST NATIVITATEM *usque ad Purificationem inclusive, Offic. B. Mariæ dicitur ut supra extra Advent. exceptis his, quæ sequuntur.*

AD LAUDES

& per Horas, Antiphona.

O Admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est, & procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Psalmus. Dóminus regnávit, *cum reliquis.* 17.

Aña. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus Deus noster.

Aña. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem Virginínitátem: Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Aña.

Germinávit radix Jesse,
:st stella ex Jacob, Vir-
:perit Salvatórem : te
nus Deus noster.
Ecce María génuit no-
ılvatórem, quem Joán-
idens exclamávit, di-
Ecce Agnus Dei, ec-
.i tollit peccáta Mun-
lelúja.

Benedictus, Antiphona.
ile Mystérium declará-
ıdie; innovántur natú-
)eus homo factus est,
[uod fuit, permánsit,
d non erat, assúmpsit;
:ommixtiónem passus,
divisiónem.
eléison. Christe eléi-
Kyrie eléison.
ómínus vobíscum.
: cum spíritu tuo.
. Deus, qui salútis
e. cliii.

icitur ad omnes Horas :
ois additur, Qui te-
ivit & regnat, &c.
de pro Sanctis, Antiph.
Dei omnes, intercé-
dignémini pro nostra
ımque salúte.
ætámini in Dómino &
te justi. ℟. Et gloriá-
omnes recti corde.

Oratio.

)tege Dómine pópulum
ıum, & Apostolórum
n Petri & Pauli, &
aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMnes Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubíque ádjuvent : ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus : & pacem tuam nostris concéde tempóribus, & ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam : iter, actus, & voluntátes nostras, & ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne : benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue, & ómnibus Fidélibus defunctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Reliquum Officium in aliis Horis, ut supra extra Adventum. cxxxvii.

Ad Vesperas, Antiphona.
O admirábile commércium ! *ut supra in Laudibus.* clviii.

Psalmi consueti de beata Virgine. cxxxix.

Ad Magnificat & ad Nunc dimittis, Antiphona. Magnum hæreditátis Mystérium : templum Dei factus est úterus nesciéntis virum : non est pollútus ex ea carnem assúmens : omnes Gentes vénient; dicéntes : Glória tibi Dómine.

O F-

OFFICIUM
DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die non impedita Festo novem Lectionum, alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Adventu autem & Quadragesima, Feria secunda cujuslibet Hebdomadæ similiter non impedita, præterquam in majori Hebdomada. In Choro dicitur post Officium diei, idest, Vespera post Vesperas, & Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum: extra Chorum vero pro opportunitate temporis.

Ad Vesperas absolute incipitur ab Antiphona. Placébo Dómino.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni: * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte; * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur, Réquiem ætérnam * dona eis Dómine. Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiph. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Antiph. Hei mihi Dómine.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis * & a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, quis odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

i mihi Dómine, quia
s meus prolongátus
ι. Dñs custódit te.

Psalmus 120.

vi óculos meos in
ntes : * unde véniet
mihi.
m meum a Dño : *
: cælum & terram.
et in commotiónem
uum : * neque dor-
ii custódit te.
on dormitábit neque
: * qui custódit Israel.
ıs custódit te, Dó-
rotéctio tua * super
léxteram tuam.
:m sol non uret te : *
ına per noctem.
ıs custódit te ab om-
: * custódiat ánimam
ominus.
ıs custódiat introítum
éxitum tuum : * ex hoc
usque in sæculum.
n ætérnam.
ominus custódit te ab
lo, custódiat ánimam
ominus.
iniquitátes.

Psalmus 129.

profúndis clamávi ad
Dómine : * Dómine
ocem meam.
ıres tuæ intendéntes *
ı deprecatiónis meæ.
uitátes obserґáveris
Dñe quis sustinébit?
ıpud te propitiátio
propter legem tuam
te Dómine.
it ánima mea in ver-
: * sperávit ánima
Dómino.

A custódia matutína, usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Añа. Si iniquitátes observáveris Dómine, Dómine quis sustinébit? *Añа.* Opera.

Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo, * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua & veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúnque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dñe omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, & humília réspicit : * & alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericórdia tua in

sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam.

Aña. Opera mánuum tuárum Dómine ne despícias.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi.

℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnificat, Antiphona. Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet; & eum, qui venit ad me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter & ad Laudes.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. *Psalmus 145.*

LAuda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum & terram, mare & omnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum; facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dñs illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos: * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum & víduam suscípiet: * & vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion; * in generatiónem & generatiónem.

Cujus loco ad Laudes dicitur Psalm. De profúndis. *ut supra, clxi. qui Psalmi non dicuntur in die omnium fidelium Defunct. nec in die obitus, seu depositionis tantum.*

In fine Psalmi Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ℣. A porta ínferi.

℟. Erue Dómine ánimas eórum. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulos tuos Pontificáli, seu Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére, præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

DEus véniæ largítor, & humánæ salútis amátor, quæsumus cleméntiam tuam: ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis

nsórtium pervenire
:.
um Deus ómnium
ditor & Redémptor,
famulórum famula-
tuárum, remissiónem
m tríbue peccató-
indulgéntiam, quam
ptavérunt, piis sup-
ibus consequántur:
is & regnas in sæ-
ulórum.
I.
vero Commem. om-
lium Defunct. quan-
r hæc ultima tantum
citur: Qui vivis &
cum Deo Patre in
píritus sancti Deus,
ia sæcula, &c.
epositionis Defuncti.
Oratio.
ve, quæsumus Dó-
ie, ánimam fámuli
it defúnctus sæculo
t: & quæ per fra-
carnis humána con-
e commísit, tu vé-
ricordíssimæ pietátis
Per Dóminum.
it femina, dicatur
fámulæ tuæ N. ut
-
nniversario die.
Oratio.
indulgentiárum Dó-
ie: da animábus fa-
, famularúmque tuá-
orum anniversárium
nis diem commemo-
refrigérii sedem,
eatitúdinem, & lú-
aritátem. Per Dó-
ostrum.

Si pro uno tantùm sit Anniversarium, dicitur in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto.
Orátio.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. Pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur Sacerdotáli fecísti, &c.

Pro fratribus vero & familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio Deus, véniæ largitor. *ut suprà.*

Pro patre & matre. Oratio.

Deus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris ac matris meæ, eorúmque peccáta dimítte: meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si sit pro pluribus, dicatur animábus paréntum nostrórum, *& ubi dicitur* meque, *dicatur* nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, *vel* nostri.

Si pro matre tantum dicatur ánimæ matris meæ, *vel* nostræ.

Pro uno defuncto. Oratio.

Inclina Dómine áurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas,

tuis, & Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum nostrum.

Pro una defuncta. Oratio.

QUæsumus Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ, & a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine. ℞. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℞. Amen.

Ad Matutinum, Invitator.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte adorémus.

Psalm. Veníte, exultémus. 2. *& in fine*: Réquiem ætérnam dona eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis.

Hoc Invitatorium dicitur tantum in die Commem. Omnium fidelium Defunct. & in die depositionis Defuncti: quibus diebus dicuntur tres infrascripti Noctur. & Añæ duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Noctur. cum Laud. hoc ordine: Feria ii. & v. primum Nocturnum: Feria iii. & vi. secundum Noct. Feria iv. & Sabbato, tertium Nocturnum.

IN I. NOCTURNO.

Pro Feria ii. & v.

Antiphona. Dírige.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe Dómine: * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, & v[idebo]: * quóniam non Deus vo[lens] iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justitia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exsultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Añæ

rige Dómine Deus
confpéctu tuo viam
üa. Convértere.

Pfalmus 5.

ne, ne in furóre tuo
uas me: * neque in
orrípias me.
mei Dómine, quó-
rmus fum: *. fana
ne, quóniam con-
int offa mea.
a mea turbáta eft val-
u Dómine úfquequo?
ere Dómine, & éri-
am meam: * falvum
propter mifericór-
m.
m non eft in morte,
or fit tui: * in in-
tem quis confitébi-

i in gémitu meo,
per fíngulas noctes
neum: * lácrymis
um meum rigábo.
s eft a furóre ócu-
: * inveterávi inter
nimícos meos.
e a me omnes, qui
ii iniquitátem: *
exaudívit Dóminus
etus mei.
it Dóminus depre-
meam: * Dóminus
n meam fufcépit.
ant & conturbéntur
ter omnes inimíci
onvertántur & eru-
valde velóciter.
n ætérnam.
vértere Dómine, &
mam meam: quóniam
n morte, qui memor
ñ. Nequándo.

Pfalmus 7.

DOmine Deus meus, in te fperávi: * falvum me fac ex ómnibus perfequéntibus me, & líbera me.

Ne quando rápiat ut leo ánimam meam: * dum non eft qui rédimat, neque qui falvum faciat.

Dómine Deus meus, fi feci iftud: * fi eft iníquitas in mánibus meis.

Si réddidi retribuéntibus mihi mala: * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Perfequátur inimícus ánimã meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam: * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua: * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge Dómine Deus meus in præcépto, quod mandáfti: * & fynagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine fecúndum juftítiam meam: * & fecúndum innocéntiam meam fuper me.

Confumétur nequítia peccatórũ, & díriges juftum, * fcrutans corda & renes Deus.

Juftum adjutórium meum a Dómino: * qui falvos facit rectos corde.

Deus judex juftus, fortis, & pátiens: * numquid iráfcitur per fíngulos dies?

Nifi convérfi fuéritis, gládium

dium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, & parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum : * & íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus ; * & psallam nómini Dómini Altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Añ. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam : dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

Pater noster. *secretò.*

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus, & Titulo.

Lectio i. *Job 7. d*

PArce mihi Dómine ; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum ? aut quid appónis erga eum cor tuum ? Vísitas enim dilúculo, & súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam ? Peccávi, quid fáciam tibi o custos hóminum ? Quare posuísti me contrárium tibi, & factus sum mihimetípsi grávis ? Cur non tollis peccátum meum, & quare non aufers iniquitátem meam ? Ecce nunc in púlvere dórmiam ; & si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem. *vel alia conclusione.* ℟. Credo quod Redémptor meus vivit : & in novíssimo die de terra surrectúrus sum : * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, & non álius, & óculi mei conspectúri sunt. Et in.

Lectio ii. *Job 10.*

TÆdet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum lóquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre : índica mihi cur me ita júdices ? Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, & ópprimas me opus mánuum tuárum, & consílium impiórum ádjuves ? Numquid óculi cárnei tibi sunt : aut sicut videt homo, & tu vidébis ? Nunquid sicut dies hóminis dies tui, & anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum scrutéris ? Et scias, quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum, * Tu eis Dómine dona réquiem, & locum indulgéntiæ.

℣. Qui

entúrus es judicáre
nórtuos, & Sæcu-
gnem. Tu eis.
. Job 10. b
s tuæ fecérunt me,
plasmavérunt me to-
cúitu, & sic repén-
tas me? Meménto
od ficut lutum fé-
& in púlverem re-
. Nonne ficut lac
ie, & ficut cáseum
álti? Pelle & cár-
ifti me: óssibus &
npegísti me. Vitam
órdiam tribuísti mi-
isitátio tua custodí-
im meum.
ie, quando véneris
erram, ubi me ab-
a vultu iræ tuæ?
ccávi nimis in vi-
℣. Commíssa mea
& ante te erubésco:
eris judicáre, noli
mnáre. Quia.
em ætérnam dona
ne: & lux perpé-
eis. Quia.
d Laudes, ut in-
tiv. quando dicitur
tum Noctur.
NOCTURNO.
ia iii. & sexta.
.oco páscuæ.
'salmus 22.
nus regit me, &
l mihi déerit: * in
uæ ibi me collocávit.
quam refectiónis e-
ie: * ánimam meam
.
me super sémitas ju-
propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum. Réquiem ætérnam.

Aña. In loco páscuæ ibi me collocávit. *Aña.* Delícta.

Psalmus 24.

AD te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confido, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine, demónstra mihi: * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me: * quia tu es Deus salvátor meus; & te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine: * & misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ: * & ignorántias meas ne memíneris.

Se-

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia & véritas: * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * & testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére mei: * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt: * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, & érue me: * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera Deus Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Réquiem ætérnam.

Aña. Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris Dómine.

Aña. Credo vidére.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea & salus mea: * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ: * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.

Exáu-

Exáudi, Dñe, vocem meam,
ua clamávi ad te : * mise-
:re mei, & exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exqui-
vit te fácies mea : *. fáciem
iam, Dómine, requíram.
Ne avértas fácié tuam a me: *
e declínes in ira a servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne de-
:línquas me, neque despí-
as me, Deus salutáris meus..
Quóniam pater meus & ma-
r mea dereliquérunt me: *
ñs autem assúmpsit me.
Legem pone mihi Dómine
via tua, * & dírige me
sémitam rectam propter
nimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimam
ibulántium me, * quóniam
surrexérunt in me testes
íqui, & mentíta est iní-
úitas sibi.
Credo vidére bona Dómi-
* in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter
e, * & confortétur cor
um, & sústine Dóminum.
équiem ætérnam.
ia. Credo vidére bona Dó-
.ni in terra vivéntium.
Cólloceт eos Dóminus
m princípibus. ℟. Cum
incípibus pópuli sui.
ter noster. *totum secreto.*

Lectio iv. *Job* 13. *d*

REspónde mihi : Quantas
hábeo iniquitátes & pec-
ta, scélera mea & delícta
énde mihi. Cur fáciem
im abscóndis, & arbitrá-
me inimícum tuum? Con-
fólium, quod vento rá-
ur, osténdis poténtiam
tuam, & stípulam siccam per-
séqueris. Scribis enim con-
tra me amaritúdines, & con-
súmere me vis peccátis ado-
lescéntiæ meæ. Posuísti in
nervo pedem meum, & ob-
servásti omnes sémitas meas,
& vestígia pedum meórum
considerásti. Qui quasi putré-
do consuméndus sum, &
quasi vestiméntum, quod co-
méditur a tínea.

℟. Meménto mei Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis.

℣. De profúndis clamávi ad te Dómine, Dómine exáudi vocem meam. Nec.

Lectio v. *Job* 14.

HOmo natus de muliére, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt; númerus ménsium ejus apud te est, constituísti términos ejus, qui præteriri non póterunt. Recéde páullulum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℟. Hei mihi Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? Ubi fúgiam,

giam, nisi ad te Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu Dñe succúrre ei. Miserére.

Lectio vii. *Job 14. c.*

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, & abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, & constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam. Dum véneris.

℣. Réquiem ætérnam. Dum.

Postea ad Laudes, ut infra, clxxiv. *quando dicitur unum tantum Noct.*

IN III. NOCTURNO.

Pro Feria iv. & Sabbato.

Aña. Compláceat.

Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dóminũ: * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum canticum novum: * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi & timébunt, * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * & non respéxit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua, * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum & pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo, Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, & veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus:

s ; * comprehendérunt
niquitátes meæ, & non
tu vidérem.
tiplicátæ sunt super ca-
s cápitis mei, * & cor
n derelíquit me.
npláceat tibi, Dómine,
uas me : * Dómine, ad
ándum me réspice.
nfundántur & revereán-
imul, qui quærunt áni-
meã, * ut áuferant eam.
vertántur retrórsum &
eántur, * qui volunt
mala.
nt confestim confusió-
suam, * qui dicunt mi-
Euge, euge.
lent & læténtur super
mnes quæréntes te ; *
cant semper : Magnificé-
Dóminus, qui díligunt
re tuum.
autem mendícus sum
uper : * Dóminus sol-
s est mei.
itor meus & protéctor
tu es : * Deus meus
rdáveris.
em ætérnam.
Compláceat tibi Dómi-
it erípias me : Dómine
juvándum me réspice.
Sana Dómine.

Psalmus 40.

átus qui intélligit su-
er egénum & páupe-
* in die mala liberábit
Dóminus.
inus consérvet eum,
íficet eum, & beátum
eum in terra : * &
radat eum in ánimam
órum ejus.

Dóminus opem ferat illi su-
per lectum dolóris ejus : *
univérsum stratum ejus ver-
sásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi ; Dómine miserére
mei : * sana ánimam meam,
quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala
mihi : * Quando moriétur,
& períbit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur, ut vi-
déret, vana loquebátur : *
cor ejus congregávit iniqui-
tátem sibi.

Egrediebátur foras, * &
loquebátur in idípsum.

Advérsũ me susurrábant om-
nes inimíci mei : * advérsum
me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constitué-
runt advérsum me ; * Num-
quid qui dormit, non adjí-
ciet ut resúrgat ?

Etenim homo pacis meæ,
in quo sperávi, * qui edébat
panes meos, magnificávit su-
per me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére
mei, & resúscita me, * &
retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam vo-
luísti me, * quóniam non gau-
débit inimícus meus super me.

Me autem propter innocén-
tiam suscepísti : * & confir-
másti me in conspéctu tuo in
ætérnum.

Benedíctus Dñs Deus Israel
a sæculo & usque in sæcu-
lum : * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Añ. Sana Dómine ánimam
meam, quia peccávi tibi.

Antiphona. Sitívit.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, & confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat: * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea: * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus?* quare tristis es ánima mea, & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Aña. Sitívit ánima mea ad Deum vivum, quando véniam, & apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi.

℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster. *totum secreto.*

Lectio vii. *Job 17.*

SPíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, & solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me Dómine, & pone me juxta te, & cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, & in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea, & soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, & patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Pec-

℟. Peccántem me quotídie, & non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me. * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei Deus, & salva me.
℣. Deus in nómine tuo salvum me fac, & in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viii. *Job 19. c*

PElli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, & derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, & cárnibus meis saturámini? Quis mihi tribuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, & plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim, quod Redémptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: & rursum circúmdabor pelle mea, & in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi; ídeo déprecor Majestátem tuam, * Ut tu Deus déleas iniquitátem meam.
℣. Amplius lava me Dómine ab injustítia mea, & a delícto meo munda me. Ut.

Lectio ix. *Job 10. d*

QUare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Nunquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páullulum dolórem meum, ántequam vadam, & non revértar, ad terram tenebrósam, & opértam mortis calígine; terram misériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Líbera me Dómine de viis inférni, qui portas æreas confregísti, & visitásti inférnum, & dedísti eis lumen, ut vidérent te, * Qui erant in pœnis tenebrárum.
℣. Clamántes & dicéntes: Adveni sti Redémptor noster. Qui erant.
℣. Réquiem ætérnam. Qui.

Sequens ℟. dicitur solummodo in die commemorationis omnium fidelium Defunctorum, & quandocumque pro defunctis dicuntur novem Lectiones.

℟. Líbera me Dñe de morte ætérna, in die illa treménda: * Quando cæli movéndi sunt & terra: * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.
℣. Tremens factus sum ego & tímeo, dum discússio vénerit atque ventúra ira.

Quando. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis & miſériæ: dies magna & amára valde. Dum véneris.

℣. Réquiem ætérnam. Libera me. *uſque ad primum* ℣.

A D L A U D E S, *abſolute incipitur.*

Añt. Exultábunt Dómino.

Pſalmus 50.

MIſerére mei Deus: * ſecúndum magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecúndum multitúdinem miſeratiónum tuárum: * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * & a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóſco: * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci: * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus ſum: * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexíſti: * incérta & occúlta ſapiéntiæ tuæ manifeſtáſti mihi.

Aſpérges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam: * & exultábunt óſſa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * & Spíritum Sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui: * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de ſanguínibus Deus, Deus ſalútis meæ: * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries: * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluíſſes ſacrifícium, dedíſſem útique: * holocáuſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes, & holocáuſta: * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Añt. Exultábunt Dómino oſſa humiliáta.

Añt. Exáudi Dómine.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion, * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exáudi oratiónem meam * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos, * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beá-

Beátus, quem elegísti & assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster : * spes ómnium fínium terræ, & in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia, * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni, & véspere delectábis.

Visitásti terram, & inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus ; * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ, * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti, * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent. Réquiem.

Aña. Exáudi Dómine oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.

Aña. Me suscépit.

Psalm. Deus, Deus meus * *& conjunctim dicitur Psalm.* Deus misereátur nostri. 18.

Et in fine Réquiem ætérnam.

Aña. Me suscépit déxtera tua Dómine.

Aña. A porta ínferi.

Canticum Ezechiæ. Is. 38. b

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum : * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra : * & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, & convolúta est a me : * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam fínies me ; * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei ; * suspiciéntes in excélsum.

Dómine vim pátior, respónde pro me : * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, & in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, & vivificábis me : *

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac: * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini. Réquiem.

Añ. A porta ínferi érue Dómine ánimam meam.

Añ. Omnis spíritus.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol, & luna: * laudáte eum omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * & aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, & omnes abyssi,

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri.

Béstiæ, & univérsa pécora: * serpéntes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cælum & terram: * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exúltent in Rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, & psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * & gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in na-

ıibus : * increpatiónes
ıpulis.
ılligándos reges eórum
mpédibus : * & nóbiles
ı in mánicis férreis.
ٰáciant in eis judícium
ríptum : * glória hæc
nnibus sanctis ejus.
non dicitur Réquiem.

Psalmus 150.

udáte Dóminum in san-
:tis ejus: * laudáte eum
naménto virtútis ejus.
láte eum in virtútibus
* laudáte eum secún-
multitúdinem magnitú-
ejus.
:áte eum in sono tubæ: *
:e eum in psaltério, &
:a.
láte eum in tympano, &
: * laudáte eum in chor-
& órgano.
áte eum in cymbalis be-
ántibus: laudáte eum in
ılis jubilatiónis: * om-
íritus laudet Dóminum.
em ætérnam.
Omnis spíritus laudet
num. ℣. Audívi vocem
lo dicéntem mihi.
áti mórtui, qui in Dó-
moriúntur.
Benedictus, *Antiphona*.
sum resurréctio & vi-
ui credit in me, étiam
ırtuus fúerit, vivet:
ınis, qui vivit & cre-
me, non moriétur in
ım.
de Pater noster.
us. De profúndis. clxi.
recibus, *& Orationibus*,
. in Vesp. clxii.

PSALMI GRADUALES

dicuntur in Quadragesima Feria iv. cujuslibet Hebd. non impedita aliquo Festo ix. Lect. in Choro ante Matut. diei: extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri.

Sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiunt absolute sine Aña.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribu-
lárer clamávi: * &
exaudívit me.
Dómine líbera ánimam meam
a lábiis iníquis: * & a lin-
gua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid
apponátur tibi * ad linguam
dolósam?
Sagíttæ poténtis acútæ: * cum
carbónibus desolatóriis.
Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est: habi-
távi cum habitántibus Ce-
dar: * multum íncola fuit
ánima mea.
Cum his, qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus: * cum
loquébar illis, impugnábant
me gratis.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in
montes, * unde véniet
auxílium mihi.
Auxílium meum a Dño, *
qui fecit cælum & terram.
Non det in commotiónem
pedem tuum, * neque dor-
mítet qui custódit te.
Ecce non dormitábit neque
dórmiet, * qui custódit Israel.

h 5 Dó-

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc & usque in sæculum.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos: * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum: * in mánibus dominórum suórũ.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dñe, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne.

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos: * forte vivos deglutíssent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos: * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus: * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est: * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est: * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini: * qui fecit cælum & terram.

Réquiem ætérnam dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus, Pater noster. *secreto.*

℣. Et

nos indúcas in ten-
.
rta ínferi.
Dñe ánimas eórum.
éscant in pace.
. .
ne exáudi oratiónem

lamor meus ad te

nus vobíscum.
m spíritu tuo.
s. *Oratio.*
ve, quæsumus Dó-
e, ánimas famuló-
larúmque tuárum,
m Fidélium defun-
ab omni vínculo
n, ut in resurre-
lória inter Sanctos,
os tuos resuscitáti
. Per Christum Dó-
ostrum. ℟. Amen.
tionem statim di-
lii Psalmi Gradua-
sequuntur; & in
libet Psalmi dicitur
itri.
salmus 124.
onfidunt in Dómino
t mons Sion: * non
bitur in ætérnum,
at in Jerúsalem.
in circúitu ejus: *
ius in circúitu pó-
ex hoc nunc & us-
culum.
n relínquet Dómi-
m peccatórum super
lórum: * ut non ex-
isti ad iniquitátem
is.
Dómine bonis *
corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.
Glória Patri.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.
Tunc replétum est gáudio os nostrum: * & lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum, * facti sumus lætántes.
Convérte Dómine captivitátem nostram: * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis: * in exultatióne metent.
Eúntes ibant & flébant: * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne: * portántes manípulos suos.
Glória Patri.

Psalmus 126.

NIsi Dñs ædificáverit domum: * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem: * frustra vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini filii, merces, fructus ventris.

[redacted]

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.
Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.
Glória Patri.

Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum: * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abúndans: * in latéribus domus tuæ.
Fílii tui sicut novéllæ olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo: * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas fílios filiórum tuórum: * pacem super Israel.
Glória Patri, &c.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea: * dicat nunc Israel.
Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.
Super dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.
Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur, & convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.
Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur, exáruit.
De quo non implévit manum suam qui metit: * & sinum suum qui manípulos cólligit.
Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super nos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.
Glória Patri, &c.

Postea dicitur flexis genibus.

Kyrie eléison. Christe eléis. Kyrie eleison.
Pater noster. *secreto.*
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo. ℣. Meménto Congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus. *Oratio.*

DEus, cui próprium est miseréri semper & párcere, súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur: & in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant

aures tuæ intendéntes *
em deprecatiónis meæ.
iiquitátes obſerváveris
ie: * Dómine quis ſu-
t?
apud te propitiátio
& propter legem tuam
ii te, Dómine.
iuit ánima mea in ver-
us: * ſperávit ánima
n Dómino.
uſtódia matutína uſque
ćtem, * ſperet Iſrael
mino.
apud Dóminum miſe-
ia, * & copióſa apud
edémptio.
ſe rédimet Iſrael, * ex
ous iniquitátibus ejus.
a Patri.

Pſalmus 130.

Dmine non eſt exaltá-
tum cor meum: * ne-
láti ſunt óculi mei.
ie ambulávi in magnis, *
in mirabílibus ſuper

non humíliter ſentié-
* ſed exaltávi ánimam

: ablactátus eſt ſuper
ſua, * ita retribútio
ima mea.
et Iſrael in Dómino: *
c nunc & uſque in ſæ-
i.
a Patri.

Pſalmus 131.

Eménto Dómine Da-
vid: * & omnis man-
ſinis ejus.
t jurávit Dómino: * vo-
vovit Deo Jacob.
troíero in tabernáculum

domus meæ: * ſi aſcéndero
in lectum ſtrati mei.

Si dédero ſomnum óculis
meis: * & pálpebris meis
dormitatiónem.

Et réquiem tempóribus meis:
donec invéniam locum Dño: *
tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in E-
phrata: * invénimus eam in
campis ſylvæ.

Introíbimus in tabernáculum
ejus: * adorábimus in loco,
ubi ſtetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem
tuam: * tu & arca ſanctiſi-
catiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur ju-
ſtítiam: * & ſancti tui exúl-
tent.

Propter David ſervum tu-
um, * non avértas fáciem
Chriſti tui.

Jurávit Dóminus David ve-
ritátem, & non fruſtrábitur
eam: * De fructu ventris tui
ponam ſuper ſedem tuam.

Si cuſtodíerint filii tui teſta-
méntum meum: * & teſti-
mónia mea hæc, quæ docé-
bo eos.

Et filii eórum uſque in ſæ-
culum: * ſedébunt ſuper ſe-
dem tuam.

Quóniam elégit Dóminus
Sion: * elégit eam in habi-
tatiónem ſibi.

Hæc réquies mea in ſæcu-
lum ſæculi; * hic habitábo,
quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens be-
nedícam: * páuperes ejus ſa-
turábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam ſa-
lutá-

lutári, * & Sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc producam cornu David: * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea. Glória Patri.

Psalmus 132.

ECce quam bonum, & quam jucúndum, * habitáre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus; * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illuc mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in sæculum. Glória Patri, &c.

Psalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum * omnes servi Dómini.

Quis statis in domo Dñi, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum & terram. Glória Patri.

Deinde dicitur flexis genibus, Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. *secreto*.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus sperántes in te. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

PRætende, Dómine, fámulis & famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii: ut te toto corde perquírant, & quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

SEPTEM PSALMI

Pœnitentiales cum Litaniis,

dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ, quando Offic. fit de Feria. Litania autem, omissis Septem Psalmis, dicuntur in festo S. Marci, & in tribus diebus Rogationum. Dicuntur autem in Quadragesima in Choro post Matutinum & Laudes diei dicto, Benedicámus Dómino, *extra Chorum pro opportunitate temporis*.

Aña. Ne reminiscáris.

Psalmus. 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me

ıe fac propter misericórdiam ıam.

Quóniam non est in mor- :, qui memor sit tui: * in ıférno autem quis confité- itur tibi?

Laborávi in gémitu meo, ıvábo per síngulas noctes ıctum meum: * lácrymis meis ratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre ócu- us meus: * inveterávi inter ımnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui ıperámini iniquitátem: * quó- ıiam exaudívit Dóminus vo- em fletus mei.

Exaudívit Dóminus depre- :atiónem meam: * Dóminus ıratiónem meam suscépit.

Erubéscant & conturbéntur veheménter omnes inimíci nei: * convertántur & eru- ıéscant valde velóciter.

Glória Patri, &c.

Psalmus 31.

BEáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non impu- :ávit Dóminus peccátum: * ıec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravé- ·unt ossa mea: * dum clamá- rem tota die.

Quóniam die ac nocte gra- váta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum :ibi feci, * & injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómi- no; * & tu remisísti impie- tátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te om- nis Sanctus * in témpore opportúno.

Verúntamen in dilúvio aquá- rum multárum * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tri- bulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea erue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus & mulus; * quibus non est in- telléctus.

In camo & fræno maxíllas eórum constringe: * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris: * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte justi: * & gloriámi- ni omnes recti corde.

Glória Patri, &c.

Psalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: * & confirmásti su- per me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie pec- catórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ su- pergréssæ sunt caput meum: * & sicut onus grave graváte sunt super me.

Pu-

Putruérunt & corrúptæ sunt cicatríces meæ: * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * & non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum & humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * & gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei & próximi mei * advérsum me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt: * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * & dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * & dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me: * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum: * Dómine Deus salútis meæ.

Glória Patri.

Psalm. Miserére mei Deus, *ut suprà*. clxxiv. *& in fine* Glória Patri.

Psalmus 101.

DOmine exáudi oratiónem meam: * & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te: * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, & áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vi-

lávi : * & factus sum si-
aſſer ſolitárius in tecto.
die exprobrábant mi-
imíci mei : * & qui
bant me, advérſum me
int.
cínerem tamquam pa-
nanducábam: * & potum
cum fletu miſcébam.
cie iræ, & indignatió-
æ : * quia élevans al-
me.
mei ſicut umbra decli-
ant : * & ego ſicut fœ-
rui.
utem Dómine in ætér-
pérmanes, * & memo-
uum in generatiónem,
erationem.
xúrgens miſeréberis Si-
quia tempus miſeréndi
quia venit tempus.
niam placuérunt ſervis
pides ejus : * & terræ
miſerebúntur.
nébunt Gentes nomen
Dómine : * & omnes
terræ glóriam tuam.
ædificávit Dñs Sion : *
ébitur in glória ſua.
éxit in oratiónem hu-
n : * & non ſprevit
eórum.
ántur hæc in genera-
áltera, * & pópulus,
eábitur, laudábit Dó-
.
proſpéxit de excélſo
ſuo : * Dóminus de
n terram aſpéxit.
udíret gémitus compe-
m : * ut ſólveret filios
nptórum.
nnúntient in Sion no-
men Dómini : * & laudem
ejus in Jeruſalem.

In conveniéndo pópulos in unum : * & reges ut sérviant Dómino.

Reſpóndit ei in via virtútis ſuæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem, & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundáſti : * & ópera mánuum tuárum ſunt cæli.

Ipſi períbunt, tu autem pérmanes : * & omnes ſicut veſtiméntum veteráſcent.

Et ſicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur : * tu autem idem ipſe es, & anni tui non deficient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt : * & ſemen eórum in ſæculum dirigétur.

Glória Patri, &c.

Pſalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris Dómine : * Dómine quis ſuſtinébit ?

Quia apud te propitiátio eſt ; * & propter legem tuam ſuſtínui te Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus : * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína, uſque ad noctem : ſperet Iſrael in Dño.

Quia

Quia apud Dóminum misericórdia: * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, &c.

Psalmus 142.

DOmine exaudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi, * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum; meditátus sum in ómnibus opéribus tuis, * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me Dómina; * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me, * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi, * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Antiphona. Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LI-

I T A N I Æ.

eléiſon.
ꞌiſte eléiſon.
éiſon.
udi nos.
xáudi nos.
cælis Deus, Miſeré-
bis.
émptor mundi Deus,
re nobis.
ſancte Deus, Miſe-
obis.
ꞌrínitas unus Deus,
ré nobis.
aría, Ora pro no-

ei Génitrix, ora.
irgo Vírginum, ora
bis.
ichael. ora.
ábriel, ora.
íphael, ora.
ncti Angeli & Ar-
li, oráte pro nobis.
ancti beatórum ſpi-
órdines, oráte.
ánnes Baptiſta, ora.
ſeph, ora.
ancti Patriárchæ &
tæ, oráte.
etre, ora.
aule, ora.
ndréa, ora.
cóbe, ora.
ánnes, ora.
homa, ora.
cóbe, ora.
hilíppe, ora.
rtholomæe, ora.
atthæe, ora.
mon, ora.
haddæe, ora.

Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane. ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Vincénti. ora.
Sancti Fabiáne & Sebaſtiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joánnes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Coſma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gerváſi & Protáſi, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Silvéſter, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambróſi, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes ſancti Pontífices & Confeſsóres, oráte.
Omnes ſancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Omnes ſancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.

Om-

[redacted]

Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes Sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis Dómine.
Propítius esto, Exáudi nos Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea & improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera nos Dómine.
Ab ira & ódio & omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos Dómine.
A fúlgure & tempestáte, líbera nos Dómine.
A flagéllo terræmótus, líbera nos Dómine.
A morte perpétua, líbera nos Dómine.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Advéntum tuum, líbera nos Dómine.
Per nativitátem tuam, líbera nos Dómine.
Per Baptísmum & sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem & passiónem tuam, líbera.
Per mortem & sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti, líbera.
In die Judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus audi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, te rogámus.
Ut domnum Apostólicum & omnes Ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut régibus & princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te rogámus audi nos.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut mentes nostras ad cælésti[a]

déria érigas, te ro-
ıudi nos.
ous benefactóribus
empitérna bona re-
te rogámus.
; nostras, fratrum,
uórum, & benefa-
nostrórum ab ætér-
mnatióne erípias,
nus.
terræ dare & con-
dignéris, te rogá-
li nos.
us Fidélibus defún-
uiem ætérnam do-
gnéris, te rogámus
s.
:audíre dignéris, te
; audi nos.
te rogámus.
i, qui tollis pec-
ındi, Parce nobis
:.
i, qui tollis pec-
undi, Exáudi nos
.
, qui tollis peccá-
li, Miserére nobis.
di nos.
áudi nos.
son.
éison. Kyrie eléis.
er. *secreto*.
nos indúcas in ten-
℟. Sed líbera nos

Psalmus 69.
n adjutórium meum
nde: * Dómine ad
n me festína.
ántur & revereán-
ui quærunt ánimam

ur retrórsum, &

erubéscant, * qui volunt mi-
hi mala.
Avertántur statim erubescén-
tes, * qui dicunt mihi: Eu-
ge, euge.
Exúltent & læténtur in te
omnes, qui quærunt te: *
& dicant semper: Magnificé-
tur Dóminus, qui díligunt
salutáre tuum.
Ego vero egénus & páuper
sum: * Deus ádjuva me.
Adjútor meus & liberátor
meus es tu: * Dómine ne
moréris.
Glória Patri. Sicut erat.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus sperántes in
te. ℣. Esto nobis Dómine
turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proficiat inimícus
in nobis.
℟. Et filius iniquitátis non
appónat nocére nobis.
℣. Dómine non secúndum
peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniqui-
tátes nostras retríbuas no-
bis.
℣. Orémus pro Pontífice no-
stro *N.* ℟. Dóminus con-
sérvet eum, & vivíficet eum,
& beátum fáciat eum in ter-
ra, & non tradat eum in
ánimam inimicórum ejus.
℣. Orémus pro benefactóri-
bus nostris.
℟. Retribúere dignáre, Dó-
mine, ómnibus nobis bona
faciéntibus propter nomen
tuum vitam ætérnam. Amen.
℣. Orémus pro Fidélibus de-
fúnctis.

℟. Ré-

℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Pro frátribus nostris abséntibus.
℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus sperántes in te.
℣. Mitte eis Dómine auxílium de Sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DEus, cui próprium est miseréri semper & párcere: súscipe deprecatiónem nostram, ut nos & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis clementer absólvat.

EXáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis, ut páriter nobis indulgéntiam tribuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis Dómine misericórdiam tuam cleménter osténde; ut simul nos & a peccátis ómnibus éxuas, & a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, & flagélla tuæ iracúndiæ: quæ pro peccátis nostris merémur avérte.

OMnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. & dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut te donánte tibi plácita cúpiat, & tota virtúte perfíciat.

DEus, a quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

URe igne Sancti Spíritus renes nostros & cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

FIdélium Deus ómnium Cónditor & Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum, remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

ACtiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni & adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio & operátio a te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul & mortuórum,

miúmque miseréris,
s fide & ópere futú-
prænóscis : te súp-
orámus : ut pro qui-
idere preces decré-
quosque vel præsens
adhuc in carne ré-
el futúrum jam exú-
ore suscépit, inter-
is ómnibus Sanctis
etátis tuæ cleméntia
delictórum suórum
consequántur. Per
n.
nus vobíscum.
im spíritu tuo.
liat nos omnípotens
cors Dóminus.
1.
idélium ánimæ per
rdiam Dei requié-
pace.
1.
) R D O
endationis animæ.
dicuntur Litaniæ bre-
in hunc modum.
eléison.
riste eléison.
éison.
laría, Ora pro eo.
sancti Angeli & Ar-
eli, Oráte pro eo.
bel. ora.
horus Justórum, orá-
eo.
Abraham, ora.
oánnes Baptísta, ora
o.
oseph, ora.
sancti Patriárchæ &
étæ, oráte.
Petre, ora.
Paule, ora.

Sancte Andrea. ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro eo.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti. ora.
Omnes sancti Mártyres oráte pro eo.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora pro eo.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes Sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro eo.
Propítius esto, Parce ei Dómine.
Propítius esto, Exáudi eum Dómine.
Propítius esto, Líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera eum Dómine.
Per nativitátem tuam, líbera eum Dómine.
Per Crucem & passiónem tuam, líbera.

Per

Per mortem & sepultúram tuam, líbera.

Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.

Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.

Per grátiam Spíritus Sancti Parácliti, líbera.

In die Judícii, líbera.

Peccatóres, Te rogámus audi nos.

Ut ei parcas, te rogámus.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio.

PRoficíscere ánima Christiána de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit, in nómine Jesu Christi fílii Dei vivi, qui pro te passus est, in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est, in nómine Angelórum & Archangelórum; in nómine Thronórum & Dominatiónum; in nómine Principátuum & Potestátum; in nómine Chérubim & Séraphim, in nómine Patriarchárum & Prophetárum; in nómine Sanctórum Apostolórum & Evangelistárum; in nómine Sanctórum Mártyrum & Confessórum, in nómine Sanctórum Monachórum & Eremitárum; in nómine Sanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei hódie sit in pace locus tuus & habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

DEus miséricos, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta poeniténtium deles, & præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N. & remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est, & unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére Dómine gemítuum, miserére lacrymárum ejus; & non habéntem fidúciam nisi in tua misericórdia, ad tuæ Sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

COmméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater, & ei, cujus es creatúra, commítto: ut cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad Auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum coetus occúrrat, judex Apostolórum tibi senátus advéniat; candidató-

datórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat, & beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat; mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne, quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis, in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus, & fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant; sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei, & justi epuléntur & exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur, & erubéscant omnes tartáreæ legiónes, & minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra Paradísi sui semper amœna viréntia, & inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, & præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina Beatórum contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Oratio.

Suscipe Dómine servum tuum in loco sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch & Eliam de commúni morte mundi.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, & de manu patris sui Abrahæ.

℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Loth de Sódomis & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de Manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul & de manu Goliæ. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam vírginem & mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, & tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. ℟. Amen.

Oratio.

COmmendámus tibi Dómine ánimam fámuli tui N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce Dómine creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo & vero: quia non est álius Deus præter te, & non est secúndum ópera tua. Lætífica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, & ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit; & zelum Dei in se hábuit & Deum, qui fecit ómnia, fidélis adorávit.

Oratio.

DElícta juventútis & ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, & perdúcant eum in civitátem cæléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse

vas

Vas electiónis. Intercédat pro eo ſanctus Joánnes eléctus Dei Apóſtolus, cui reveláta ſunt ſecréta cæléſtia. Orent pro eo omnes ſancti Apóſtoli, quibus a Dómino data eſt potéſtas ligándi atqui ſolvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti & Elécti Dei, qui pro Chriſti nómine torménta in hoc ſæculo ſuſtinuérunt: ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cæléſtis, præſtánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto: Qui cum Patre & Spíritu ſancto vivit & regnat in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Pſalmi, videlicet, Confitémini Dómino quóniam. 22. *& totus Pſalm.* Beáti immaculáti. *Per Horas diſtributus*. 22.

Egreſſa autem anima, dicitur hoc ℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suſcipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conſpéctu Altíſſimi.

℣. Suſcípiat te Chriſtus qui vocávit te, & in ſinu Abrahæ Angeli dedúcant te. Suſcipiéntes ánimam.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine, & lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Deinde Kyrie eléiſon.
Chriſte eléiſon.
Kyrie eléiſon.

Poſteà Pater noſter. *ſecr.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue Dómine ánimam ejus.

℟. Requiéſcat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Tibi Dómine commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus ſæculo tibi vivat, & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu vénia miſericordíſſimæ pietátis abſtérge. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

BENEDICTIO
Menſæ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus menſam incipit Benedícite, *& alii repetunt*, Benedícite.

Deinde dicitur ℣. Oculi ómnium, *& alii proſequuntur*. In te ſperant Dómine, & tu das eſcam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam & imples omne ánimal benedictióne.

Glória Patri, & Fílio.
Sicut erat, &c.
Kyrie eléiſon.
Chriſte eléiſon.
Kyrie eléiſon.
Pater noſter. *ſecretò*.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit:

Orémus.

BEnedic Dómine nos, & hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector. Jube domne benedícere.

Benedictio. Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

Post prandium aguntur gratiæ hoc modo.

Dicto a Lectore. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias, *omnes surgunt*.

Sacerdos incipit ℣. Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua.

℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Glória Patri.

℟. Sicut erat.

Posteà Sacerdos absolute dicat.

AGimus tibi grátias omnípotens Deus pro univérsis benefíciis tuis: Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalm. Miserére mei. 56. *vel Psálmus* 116.

LAudáte Dóminum omnes gentes, * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, & Fílio.

Sicut erat, &c.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Sacerdos dicit. Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore.

℟. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℟. Audiant mansuéti, & læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Ex hoc nunc & usque in sæculum.

Deinde sine Orémus.

REtribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen tuum vitam ætérnam.

℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster. *secretò.*

Quo finito dicit Sacerdos.

Deus det nobis suam pacem.

℟. Amen.

Ante

cœnam Sacerdos bene-
r mensam incipit Be-
e, & alii repetunt.
ite.
r Sacerdos incipit ℣.
prosequuntur.
nt páuperes, & satu-
búntur, & laudábunt
um, qui requírunt
vivent corda eórum
lum sæculi.
Patri, & Fílio.
rat, &c.
eléison.
eléison.
eléison.
noster. *secretò.*
ne nos indúcas in ten-
m. ℟. Sed líbera nos
.
s. Bénedic Dómine.
a in prandio. cxcvi.
e domne benedicere.
lio. Ad Cœnam vi-
næ perdúcat nos Rex
glóriæ.
ien.
ne Cœnæ dicitur ℣.
iam fecit mirabílium
misericors & mise-
Dóminus, escam de-
néntibus se.
Patri, & Fílio.
erat, &c.
Sacerdos dicat.
edíctus Deus in donis
is, & Sanctus in óm-
opéribus suis: Qui vi-
regnat in sæcula sæ-
n. ℟. Amen.
e alternatim dicitur.
s. Laudáte Dóminum
Gentes. *& reliqua ut*
cxcvi.

Quando semel comeditur, omnia dicantur ut in Cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, & agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Hiemalis, præsertim diebus infrascriptis; quibus Versiculi & Psalmi tantum variantur.

In Nativitate Domini, usque ad Cœnam Vigiliæ Epiphaniæ exclusive, dicitur ℣. Verbum caro factum est, allelúja. Et habitávit in nobis, allelúja.
Glória Patri, & Fílio.

In fine dicitur ℣. Notum fecit Dóminus, allelúja. Salutáre suum, allelúja.

Alias ut suprà. Psal. Cantáte Dómino. cxlvii. *vel* Laudáte Dóminum omnes gentes. cxcvi. *qui Psalmus semper ad beneplacitum dici potest etiam in aliis solemnitatibus.*

In Epiphania & per totam Octavam. ℣. Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent, allelúja. Reges Arabum & Saba dona addúcent, allel.
Glória Patri, &c.

In fine dicitur ℣. Omnes de Saba vénient, allelúja, Aurum & thus deferéntes, allelúja.

Psalm. Deus judícium. 84.

ITINERARIUM.

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicit quæ sequuntur in singulari, si cum sociis in plurali.

Antiphona. In viam pacis & pro-

profperitátis dírigat nos omnípotens & miséricors Dóminus : & Angelus Ráphael comitétur nobífcum in via, ut cum pace, falúte, & gáudio revertámur ad própria.

Canticum. Benedíctus Dóminus Deus Ifrael. 21.

In fine Glória Patri.

Kyrie eléifon.

Chrifte eléifon.

Kyrie eléifon.

Pater nofter. *fecretò*.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac fervos tuos.

℟. Deus meus fperántes in te.

℟. Mitte nobis Dómine auxílium de Sancto.

℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Efto nobis Dómine turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.

℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.

℟. Prófperum iter fáciat nobis Deus falutárium noftrórum.

℣. Vias tuas Dómine demónftra nobis.

℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ noftræ.

℟. Ad cuftodiéndas juftificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in diréćta.

℟. Et áfpera in vias planas.

℣. Angelis fuis Deus mandávit de te.

℟. Ut cuftódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobífcum.

℟. Et cum fpíritu tuo.

Orémus. *Oratio*.

DEus, qui filios Ifraël per maris médium ficco veftígio ire fecífti, quique tribus Magis iter ad te, ftella duce pandífti: tríbue nobis, quǽfumus, iter prófperum, tempúfque tranquíllum; ut Angelo tuo fancto cómite, ad eum, quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ falútis portum perveníre felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes fuæ peregrinatiónis vias illæfum cuftodífti: quǽfumus, ut nos fámulos tuos cuftodíre dignéris: efto nobis, Dómine, in procínctu fuffrágium, in via folátium, in æftu umbráculum, in plúvia & frígore teguméntum, in laffitúdine vehículum, in adverfitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus: ut te duce, quo téndimus, prófpere perveniámus, & demum incólumes ad própria redeámus.

ADéfto, quǽfumus Dómine, fupplicatiónibus noftris, & viam famulórum tuórum

munda me ab omni inquinamento carnis, & spiritus. Intra in animam meam, sana & munda me interius, & exterius. Esto tutamen, & continua salus animæ, & corporis mei. Repelle a me insidiantes mihi hostes: recedant procul a præsentia potentiæ tuæ, ut foris, & intus per te munitus, recto tramite ad tuum regnum perveniam, ubi non in Mysteriis, sicut in hoc tempore agitur, sed facie ad faciem te videbimus, cum tradideris regnum Deo & Patri, & eris Deus omnia in omnibus. Tunc enim me de te satiabis satietate mirifica, ita ut nec esuriam, nec sitiam in æternum: Qui cum eodem Deo Patre, & Spiritu sancto vivis & regnas per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Alia Oratio ante Missam.

AD mensam dulcissimi convivii tui, pie Domine Jesu Christe, ego peccator de propriis meis meritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericordia & bonitate, accedere vereor, & contremisco. Nam cor & corpus habeo multis criminibus maculatum, mentem & linguam non caute custoditam: Ergo, o pia Deitas, o tremenda Majestas; ego miser inter angustias deprehensus, ad te fontem misericordiæ recurro, ad te festino sanandus, sub tuam protectionem fugio: & quem judicem sustinere nequeo, Salvatorem habere suspiro. Tibi Domine plagas meas ostendo: tibi verecundiam meam detego. Scio peccata mea multa, & magna, pro quibus timeo. Spero in misericordias tuas: quarum non est numerus. Respice ergo in me oculis misericordiæ tuæ, Domine Jesu Christe: Rex æterne, Deus & homo, crucifixus propter hominem. Exaudi me sperantem in te, miserere mei pleni miseriis & peccatis: tu qui fontem miserationis numquam manare cessabis. Salve salutaris victima, pro me & omni humano genere in patibulo crucis oblata. Salve nobilis & pretiose Sanguis, de vulneribus crucifixi Domini mei Jesu Christi profluens, & peccata totius mundi abluens. Recordare Domine creaturæ tuæ, quam tuo Sanguine redemisti. Pœnitet me peccasse, cupio emendare quod feci. Aufer ergo a me, clementissime Pater, omnes iniquitates & peccata mea: ut purificatus mente & corpore, digne degustare merear sancta sanctorum & concede, ut hæc sancta prælibatio Corporis & Sanguinis tui: quam ego indignus sumere intendo, sit peccatorum meorum remissio, sit delictorum perfecta purgatio, sit turpium cogitationum effugatio, ac bonorum sensuum regeneratio, operumque tibi placentium salubris efficacia, animæ quoque & corporis contra inimicorum meorum insidias firmissima tuitio. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

OMnipotens sempiterne Deus, ecce accedo ad sacramentum unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi: accedo tamquam infirmus ad medicum vitæ, immundus ad fontem misericordiæ, cæcus ad lumen claritatis æternæ, pauper & egenus ad Dominum cæli, & terræ. Rogo ergo immensæ largitatis tuæ abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem, lavare fœditatem, illuminare cæcitatem, ditare paupertatem, vestire nuditatem: ut te panem Angelorum, Regem regum, & Dominum dominantium, tanta suscipiam reverentia, & humilitate, tanta contritione, & devotione, tanta puritate, & fide, tali proposito, & intentione, sicut expedit saluti animæ meæ. Da mihi quæso Dominici corporis, & sanguinis non solum suscipere sacramentum, sed etiam rem & virtutem sacramenti. O mitissime Deus, da mihi corpus unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi, quod traxit de virgine Maria, sic suscipere, ut corpori suo mystico merear incorporari, & inter ejus membra connumerari. O amantissime Pater, concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propono, revelata tandem facie perpetuo contemplari. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

ORA-

O R A T I O.

Gregorius XIII. Pontifex Maximus concessit cuilibet dicenti quæ sequuntur quinquaginta annorum Indulgentiam.

EGo volo celebrare Missam, & conficere Corpus & Sanguinem Domini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ad laudem omnipotentis Dei, totiusque Curiæ triumphantis, ad utilitatem meam, totiusque Curiæ militantis, pro omnibus, qui se commendaverunt orationibus meis in genere, & in specie, & pro felici statu sanctæ Romanæ Ecclesiæ. Amen.

GAudium cum pace, emendationem vitæ, spatium veræ pænitentiæ, gratiam, & consolationem Sancti Spiritus, perseverantiam in bonis operibus, tribuat mihi omnipotens, & misericors Dominus. Amen.

QUia Sacerdos aut tacita mentis cogitatione, aut submissa vocis expressione debet recitare singillatim nomina, pro quibus in illa celebratione vult singulariter orare (ut insinuatur per illas litteras N. N. *in Canone contentas) & ne hujusmodi determinatarum personarum nominatio, ob multitudinem, aut incertum ordinem ingerat Sacerdoti celebranti confusionem, non inutile erit sequentem servare ordinem ex vigesima quæstione Quodlibet: Doctor. Subtilis; & ex aliorum gravissimorum Doctorum scriptis excerptum.*

Memento Domine, si tibi placet.

VIVORUM.

1 Mei, Parentum, Cognatorum, Fratrum, Sororum, & amicorum meorum.

2 Coetus Cardinalium, atque omnium Prælatorum, & Sacerdotum, ac sanctæ Dei Ecclesiæ Ministrorum.

3 Omnium meæ curæ subjectorum, tamquam spiritualium filiorum, ac omnium fundatorum, patronorum, & benefactorum spiritualium, & temporalium.

4 Omnium Principum Christianorum, Dominationum, & Rerumpublicarum temporalium.

5 Omnium peccantium, inimicorumque meorum, atque conversionis omnium hæreticorum, & infidelium.

6 Et omnium, pro quibus scis, & vis me debere orare.

MORTUORUM.

1 Animarum Parentum, Fratrum, Sororum, Cognatorum, atque amicorum omnium.

2 Animarum omnium benefactorum, tam spiritualium, quam corporalium.

3 Animarum omnium mihi in genere, & in specie commissarum.

4 Animarum Prælatorum, Sacerdotum, atque omnium Ministrorum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Dei, & Apostolicæ.

5 Animarum morte improvisa corporibus exutarum, atque earum, quarum non est specialis memoria.

6 Animarum, quæ mei occasione in Purgatorio purgantur, earum quoque miserrime in Purgatorio existentium.

7 Et earum omnium, pro quibus scis, & vis me debere orare.

GRA-

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Antiphona. Trium puerorum cantemus hymnum, quem cantabant Sancti in camino ignis, benedicentes Dominum.

Quæ Antiph. in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Canticum. Benedicite omnia opera Domini Domino. 17.

Psalm. Laudate Dominum in sanctis ejus. 19.

Et in fine dicitur Gloria Patri.

Deinde repetitur Antiphona. Trium puerorum cantemus hymnum, quem cantabant sancti in camino ignis, benedicentes Dominum.

Deinde Sacerdos dicit Kyrie eleis. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. *secreto*. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Confiteantur tibi Domine omnia opera tua.

℟. Et Sancti tui benedicant tibi.
℣. Exultabunt Sancti in gloria.
℟. Lætabuntur in cubilibus suis.
℣. Non nobis Domine, non nobis.
℟. Sed nomini tuo da gloriam.
℣. Dñe exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus. *Oratio*.

DEus, qui tribus pueris mitigasti flammas ignium: concede propitius, ut nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum.

ACtiones nostras, quæsumus Domine, aspirando præveni, & adjuvando prosequere: ut cuncta nostra oratio, & operatio, a te semper incipiat, & per te cœpta finiatur.

DA nobis, quæsumus Domine, vitiorum nostrorum flammas extinguere, qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Orationes post celebrationem, & communionem dicendæ.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

GRatias tibi ago Domine sancte Pater omnipotens, æterne Deus, qui me peccatorem indignum famulum tuum, nullis meis meritis, sed sola dignatione misericordiæ tuæ satiare dignatus es pretioso corpore, & sanguine Filii tui Domini nostri Jesu Christi. Deprecor, ut hæc sancta Communio non sit mihi reatus ad pœnam, sed intercessio salutaris ad veniam. Sit mihi armatura fidei, & scutum bonæ voluntatis. Sit vitiorum meorum evacuatio: concupiscentiæ, & libidinis exterminatio: caritatis, & patientiæ, humilitatis, & obedientiæ, omniumque virtutum augmentatio: contra insidias inimicorum omnium, tam visibilium, quam invisibilium, firma defensio: motuum meorum, tam carnalium, quam spiritualium, perfecta quietatio; in te uno, ac vero Deo firma adhæsio: atque finis mei felix consummatio. Et precor te, ut ad illud ineffabile convivium me peccatorem perducere digneris, ubi tu cum Filio tuo, & Spiritu sancto, Sanctis tuis es lux vera, satietas plena, gaudium sempiternum, jucunditas consummata, & felicitas perfecta. Per eumdem, &c.

Alia Oratio S. Bonaventuræ.

TRansfige, dulcissime Domine Jesu, medullas, & viscera animæ meæ suavissimo, ac saluberrimo amoris tui vulnere, vera, serenaque & Apostolica sanctissima caritate, ut langueat, & liquefiat anima mea solo semper amore & desiderio tui, te concupiscat, & deficiat in atria tua, cupiat dissolvi, & esse tecum. Da, ut anima mea te esuriat, panem Angelorum, refectionem animarum sanctarum: panem nostrum quotidianum supersubstantialem, habentem omnem dulcedinem, & saporem, & omne delectamentum suavitatis: te, in quem desiderant Angeli prospicere, semper esuriat, & comedat cor meum, & dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ: te semper sitiat fontem vitæ, fontem sapientiæ & scientiæ, fontem æterni

orrentem voluptatis,
ius Dei: te semper
:rat, te inveniat, ad
te perveniat, te me-
loquatur, & omnia
dem, & gloriam no-
m humilitate & di-
dilectione, & dele-
facilitate, & affectu,
tia usque in finem:
semper spes mea, to-
, divitiæ meæ, dele
:unditas mea, gau-
quies & tranquillitas
, suavitas mea, odor
mea, cibus meus,
refugium meum, au-
. sapientia mea, the-
n quo fixa, & firma,
semper sit radicata
cor meum. Amen.

ratissimam Virginem
Mariam.

na, o serenissima, &
loriosa Virgo Maria,
omnium creaturarum
simo utero fuisti di-
olaque virgineo ubere
veracissimum sacrum-
& Sanguinem, ego
tor modo sumere præ-
humiliter deprecor mi-
t apud ipsum pro me
cedere digneris: ut,
oc tam ineffabili ac
ificio, per me indi-
iter, vel negligenter,
, seu irreverenter,
tando, & sumendo,
actum est, commis-
sum, tuis sacratissimis
lgere dignetur idem
er Jesus Christus Fi-
cum Patre, & Spiri-
: & regnat in sæcula
nen.

. *Thomæ ad sacram*
charistiam.

levote, latens Dei-

iguris vere latitas;
ium totum subjicit,
mplans, totum de-

gustus in te fallitur,
o tuto creditur:

Credo quidquid dixit Dei Filius:
Nil hoc verbo veritatis verius.
In cruce latebat sola Deitas,
At hic latet simul & humanitas.
Ambo tamen credens atque confi-
tens,
Peto quod petivit latro pendens.
Plagas, sicut Thomas, non in-
tueor,
Deum tamen meum te confiteor.
Fac me tibi semper magis credere,
In te spem habere, te diligere.
O memoriale mortis Domini,
Panis vivus, vitam præstans ho-
mini:
Præsta meæ menti de te vivere,
Et te illi semper dulce sapere.
Pie pellicane Jesu Domine,
Me immundum munda tuo San-
guine:
Cujus una stilla salvum facere
Totum mundum quit ab omni sce-
lere.
Jesu, quem velatum nunc aspicio,
Oro fiat illud, quod tam sitio,
Ut te revelata cernens facie,
Visu sim beatus tuæ gloriæ.
Amen.

Aliæ Orationes dicendæ post cele-
brationem Missæ.

Alia Oratio post Communionem.

ANima Christi sanctifica me, Corpus Christi salva me, Sanguis Christi inebria me, aqua lateris Christi munda me. O bone Jesu exaudi me, & ne permittas me separari a te, ab hoste maligno defende me, in hora mortis meæ voca me, & pone me juxta te, ut cum Angelis tuis laudem te in sæcula sæculorum. Amen.

Alia Oratio.

OBsecro te dulcissime Domine Jesu Christe, ut passio tua sit mihi virtus, qua muniar, protegar, atque defendar. Vulnera tua sint mihi cibus, potusque, quibus pascar, inebrier, & delecter. Aspersio Sanguinis tui sit mihi ablutio omnium peccatorum meorum. Mors tua sit mihi gloria sempiterna, & nunc, & in perpetuum. Amen.

ORA-

ORATIO
A PAPA URBANO VIII.
EDITA.

ANte oculos tuos, Domine, culpas nostras ferimus, & plagas, quas accepimus, conferimus.
Si pensamus malum quod fecimus, minus est quod patimur, majus est quod meremur.
Gravius est quod commisimus, levius est quod toleramus.
Peccati pœnam sentimus, & peccandi pertinaciam non vitamus.
In flagellis tuis infirmitas nostra teritur, & iniquitas non mutatur.
Mens ægra torquetur, & cervix non flectitur.
Vita in dolore suspirat, & in opere non se emendat.
Si expectas, non corrigimur, si vindicas, non duramus.
Confitemur in correctione, quod egimus, obliviscimur post visitationem, quod flevimus.
Si extenderis manum, facienda promittimus: si suspenderis gladium, promissa non solvimus.
Si ferias, clamamus ut parcas; si peperceris, iterum provocamus, ut ferias.
Habes Domine confitentes reos: novimus quod nisi dimittas, recte nos perimas.
Præsta Pater omnipotens sine merito, quod rogamus, qui fecisti ex nihilo qui te rogarent. Per Christum Dominum nostrum. Amen.
℣. Gregem tuum pastor æterne non deferas.
℟. Sed per beatos Apostolos tuos perpetua defensione custodias.
℣. Protege Domine populum tuum ad te clamantem, & Apostolorum tuorum patrocinio confidentem.
℟. Perpetua defensione custodias.
℣. Orate pro nobis sancti Apostoli Dei.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnipotens Deus, ut nullis nos permittas perturbationibus concuti, quos in Apostolicæ confessionis petra solidasti. Per Dominum.
Amen.

IMploret, clementissime Domine, nostris opportunam necessitatibus opem devote a nobis prolata meditatio, qua sanctus olim Joannes Chrysostomus, in hac Basilica conditus, te cum beatissimis Apostolis Petro & Paulo repræsentavit sic colloquentem; Circumdate hanc novam Sion, & circumvallate eam, hoc est, custodite, munite, precibus firmate, ut quando irascor in tempore, & orbem terræ concutio, aspiciens sepulcrum vestrum nunquam desiturum, & quæ libenter propter me geritis stigmata, iram misericordia vincam, & ob hanc perciplam vestram intercessionem. Etenim quando Sacerdotium, & Regnum video lacrymari, statim quasi patiens ad commiserationem flector, & illius meæ vocis reminiscor: Protegam urbem hanc propter David servum meum, & Aaron sanctum meum, Domine, Fiat, Fiat, Amen, Amen.

O F-

OFFICIA SANCTORUM

Pro aliquibus Locis.

FESTA DECEMBRIS.

DIE II. DECEMBRIS.

In festo sancti Aniani Episcopi & Confess. Duplex.

In Hymn. Iste Confessor. *mutatur tertius versus.*

Oratio.

MAjestatem tuam, Domine, suppliciter exoramus: ut sicut hodierna beati Aniani Confessoris tui atque Pontificis festivitate gaudemus, ita jugiter illius apud te precibus adjuvemur. Per Dominum.

In i. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

ANianus vir pietate insignis, ac in omnium christianarum exercitatione virtutum plane admirabilis, beati Marci Evangelistæ Discipulus, eidem in Alexandrinæ Ecclesiæ Episcopatu successit. Quo in munere viginti duorum, ut fertur, annorum spatio versatus, ita seipsum præbuit bonorum operum exemplum, rigidumque fidei, & disciplinæ a sanctissimo Magistro ac Prædecessore acceptæ custodem, vindicem, & propagatorem, ut ea omnia cumulate adimpleverit, quæ Pastoralis sollicitudo ad bene regendum Dominicum Gregem exposcit. Dierum tandem, & meritorum plenus obdormivit in Domino. Ejus Corpus Venetias translatum, & in Ecclesia sancti Clementis prius reconditum, mox ad illam beatæ Mariæ Caritatis olim Canonicorum Lateranensium, postremo ad Parochialem Divi Thomæ Apostoli adsportatum, in Ara ejus Nomini dicata totius Civitatis veneratione colitur.

℟. Inveni David. lvi.

Lectio v. & vi. de Sermone S. Maximi Episc. Ad Sancti ac beatissimi patris nostri Aniani. *de Communi Conf. Pontif.* lvi.

℟. *v.* Posui adjutorium. lvii.

℟. *vi.* Iste est qui ante. lvii.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Homo peregre. *de Communi Conf. Pontif.* lix.

Vesp. a Capitulo de S. Francisco Xaverio cum commem. præc. & Feriæ.

DIE IV. DECEMBRIS.

In festo S. Barbaræ Nicomediensis Virg. & Mart. Duplex.

Oratio.

INtercessio, quæsumus Domine, beatæ Barbaræ Virginis & Martyris tuæ ab omni nos adversitate protegat; ut per ejus interventum gloriosissimum Sacrosancti Corporis & Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi Sacramentum ante diem exitus nostri per veram pœnitentiam & puram confessionem percipere mereamur: Qui tecum vivit & regnat.

Deinde fit commem. Feriæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

BArbara, Virgo Nicomediensis, Dioscori nobilis, sed su-

[redacted]

superstitiosi hominis filia, per ea quæ visibilia facta sunt, ad invisibilia, divina opitulante gratia, facile pervenit. Quapropter soli Deo rebusque divinis vacare cœpit. Eam Pater, utpote forma venustiori nitentem à quocumque virorum occursu tutari cupiens, turri inclusit, ubi pia Virgo meditationibus & precibus addicta, soli Deo, quem sibi in sponsum delegerat, placere studebat. Oblata a Patre pluries Nobilium connubia fortiter sprevit: pater verò, per sui absentiam filiæ animum posse facilius emolliri confidens, jussit primo Balneum extrui, ne quid ei deesset ad commoditatem, deinde peregre in exteras regiones profectus est.

℟. Propter veritatem. xciv.

Lectio v.

ABsente Patre jussit Barbara duabus fenestris, quæ in turri erant, tertiam addi in honorem Divinæ Trinitatis, labiumque Balnei Sacrosanctæ Crucis signo muniri, quod ubi rediens Dioscorus inspexit, audita novitatis causa, adeo in filiam excanduit, ut stricto ense eam appetens, parum abfuerit, quin eam dire confoderet; sed præsto adfuit Deus: nam fugienti Barbaræ saxum ingens se patefaciens viam aperuit, per quam montis fastigium petere, & in specu latere potuit: sed paulo post cum a nequissimo Genitore reperta fuisset, ejus latera pedibus, dorsumque pugnis immaniter percussit, & crinibus per loca aspera difficilesque vias raptata, Marciano Præsidi puniendam tradidit. Itaque ab ipso omnibus modis, sed incassum tentata, nudam nervis cædi; inflicta vulnera testulis confricari, deinde in carcerem trahi præcepit: ubi immensa luce circumdatus ei Christus apparens, mirificè confortatam in passionum tolerantia confirmavit: quod animadvertens Juliana Matrona ad Fidem conversa, ejusdem palmæ particeps effecta est.

℟. Dilexisti justitiam. xciv.

Lectio vi.

BArbaræ demum ferreis unguibus membra laniantur, facibus latera incenduntur, & malleolis caput contunditur: quibus in cruciatibus consortem solabatur, & hortabatur, ut ad finem usque constanter certaret. Præcisis tandem utrique uberibus, nudæ per loca publica tractæ, capite plectuntur, filiæque cervicem ipse scelestissimus Pater humanitatis expers propriis manibus amputavit: cujus fera crudelitas non diu inulta remansit: nam statim eo ipso in loco fulmine percussus interiit. Corpus hujus beatissimæ Virginis Justinus Imperator, Nicomedia auferens, Constantinopolim primum transportavit. Illud idem, cum in progressu temporis ab Imperatoribus Constantino & Basilio impetrassent Veneti, Constantinopoli deductum in sancti Marci Basilica fuit deinde solemniter collocatum. Postremo & ultimo, supplicantibus Torcellano Episcopo ejusque Sorore Abbatissa, ad Ecclesiam Monialium sancti Joannis Evangelistæ Torcellanæ Diœcesis anno salutis millesimo nono defertur; ubi, & honorificè conditum, perpetuo cultu ad præsens usque tempus summopere veneratur.

℟. Afferentur Regi. xcv.

In tertio Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Evangel. Simile erit regnum cælorum decem Virginibus. *de Communi Virg.* xcvi.

DIE

DIE X. DECEMBRIS.

In feſto Translationis Almæ Domus Lauretanæ B. M. Virg.

Duplex majus.

Ad Veſp. Antiphona. Domum tuam. *cum reliquis de Laudibus infra.*

Pſalmus. Dixit Dominus. *cum reliq. ut in Officio parvo B. M. Virginis.* cxxxix.

Capitulum. *Eccli.* 24.

IN omnibus requiem quæſivi, & in hæreditate Domini morabor. Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium: & qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.

Hymnus.

AVe maris ſtella,
Dei Mater alma,
Atque ſemper Virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe Matrem,
Sumat per te preces
Qui pro nobis natus,
Tulit eſſe tuus.
Virgo ſingularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolutos,
Mites fac & caſtos.
Vitam præſta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jeſum,
Semper collætemur.
Sit laus Deo Patri
Summo Chriſto decus,
Spiritui ſancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Hæc eſt Domus Domini firmiter ædificata. ℟. Bene fundata eſt ſupra firmam petram.

Ad Magnificat, Antiphona. Sanctificavit Dominus tabernaculum ſuum: quia hæc eſt Domus Dei, in qua invocabitur nomen ejus, de quo ſcriptum eſt: Et erit nomen meum ibi, dicit Dominus.

Oratio.

DEus, qui beatæ Mariæ Virginis Domum per incarnati Verbi myſterium misericorditer conſecraſti, eamque in ſinu Eccleſiæ tuæ mirabiliter collocaſti: concede; ut ſegregati a tabernaculis peccatorum, digni efficiamur habitatores Domus ſanctæ tuæ. Per eumdem Dominum.

Et fit commem. Feriæ, ac ſancti Melchiadis Papæ & Martyr. ut in Breviar.

Ad Matutinum, Invitatorium. Salvatorem mundi in Domo Virginis de Spiritu ſancto conceptum, * Venite, adoremus.

Pſalm. Venite, exultemus. 1.

Hymnus.

CÆleſtis Urbs Jeruſalem,
Beata pacis viſio,
Quæ celſa de viventibus
Saxis ad aſtra tolleris,
Sponſæque ritu cingeris
Mille Angelorum millibus.
O ſorte nupta proſpera,
Dotata Patris gloria,
Reſperſa ſponſi gratia,
Regina formoſiſſima,
Chriſto jugata Principi,
Cæli coruſca Civitas.
Hic magaritis emicant;
Patentque cunctis oſtia:
Virtute namque prævia,
Mortalis illuc ducitur,
Amore Chriſti percitus
Tormenta quiſquis ſuſtinet.
Scalpri ſalubris ictibus,
Et tunſione plurima,
Fabri polita malleo
Hanc ſaxa molem conſtruunt
Aptiſque juncta nexibus

rit, ex Angeli collocutione, & sui ipsius responsione, luce clarius comprobamus. Salutata quippe tam venerabiliter ab Angelo, Ave gratia plena, Dominus tecum, non se extulit, quasi quæ ex singulari gratiæ privilegio benediceretur; sed siluit, & qualis esset insolita hac salutatio secum cogitavit. Qua in re, quid, nisi temperans fuit? at vero, cum de cælestibus mysteriis ab eodem Angelo doceretur, diligenter quæsivit, quomodo conciperet & pareret, quæ virum utique non cognosceret: & in hoc sine dubio prudens extitit.

℟. Fundata est Domus Domini supra verticem montium, & exaltata est super omnes colles, * Et venient ad eam omnes Gentes, & dicent Gloria tibi Domine.
℣. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. Et venient.

Lectio vi.

JUstitiæ autem præsefert insigne, ubi se ancillam Domini confitetur: nam quod justorum sit confessio, testatur qui ait: Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo. Fuit igitur beata Virgo Maria fortis in proposito, temperans in silentio, prudens in interrogatione, justa in confessione. His itaque quatuor morum columnis, & tribus fidei prædictis extruxit in ea sibi domum Sapientia cælestis, quæ adeo mentem ejus replevit, ut de plenitudine mentis fecundaretur & caro. Ipsius autem Virginis natalis Domus divinis mysteriis consecrata, Angelorum ministerio ab infidelium potestate, in Dalmatiam prius, deinde in Agrum Lauretanum Picenæ Provinciæ translata fuit, sedente sancto Cælestino quinto, eamdemque ipsam esse, in qua Verbum caro factum est, & habitavit in nobis, tum Pontificis diplomatibus, & celeberrima totius Orbis veneratione, tum continua miraculorum virtute, & cælestium beneficiorum gratia comprobatur. Quibus permotus Innocentius duodecimus, quo ferventius erga Matris amantissimæ cultum Fidelium memoria excitaretur, ejusdem sanctæ Domus Translationem, anniversaria solemnitate in tota Piceni Provincia veneratam, Missa etiam & Officio proprio celebrari præcepit.

℟. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit accipit; & qui quærit, invenit: * Et pulsanti aperietur.
℣. Petite, & accipietis; quærite, & invenietis. Et pulsanti. Gloria Patri. Et pulsanti.

In iii. Nocturno, Antiphona. Tollite hostias, & introite in atria ejus, adorate Dominum in aula sancta ejus.

Antiphona. Viderunt omnes populi gloriam ejus.

Antiphona. Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia fecit Dominus, alleluja.

℣. Domum tuam Domine decet sanctitudo.
℟. In longitudinem dierum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 1. 26.

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Ex Homil. 1. *super Missus est.*

QUæ est hæc Virgo tam venerabilis, ut salutetur ab An-

Angelo; tam humilis, ut desponsata sit Fabro? Pulchra permixtio virginitatis & humilitatis: nec mediocriter placet Deo illa anima, in qua & humilitas commendat virginitatem, & virginitas exornat humilitatem, sed quanta putas veneratione digna est, in qua humilitatem exaltat fecunditas, & partus consecrat virginitatem? Audis virginem? audis humilem? laudabilis virtus virginitas, sed magis necessaria humilitas; illa consulitur, ista præcipitur.

℟. Diffusa est gratia in labiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in æternum.

℣. Myrrha, & gutta, & casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis, ex quibus te delectaverunt filiæ regum in honore tuo. Propterea.

Ex Homil. 2. super eodem loco.

Lectio viii.

MIssus est, inquit, Angelus ad Virginem, virginem carne, virginem mente, virginem professione, virginem denique, qualem describit Apostolus, mente & corpore sanctam, nec noviter, nec fortuito inventam, sed a sæculo electam, ab Altissimo præcognitam, & sibi præparatam, ab Angelis servatam, a Patribus præfiguratam, a Prophetis promissam, ut pauca loquar de pluribus, quam sibi aliam prædixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait: Inimicitias ponam inter te, & mulierem? Et si adhuc dubitas an de Maria dixerit, audi quod sequitur: Ipsa conteret caput tuum: cui hæc servata victoria est, nisi Mariæ?

℟. Beata es Virgo Maria, Dei Genitrix, quæ credidisti Domino, perfecta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltata es super choros Angelorum: * Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum.

℣. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Intercede. Gloria Patri. Intercede.

Ex Homil. 3. super eodem loco.

Lectio ix.

ET ingressus Angelus ad eam dixit: Ave gratia plena: Dominus tecum. Quo ingressus ad eam? Puto in Sacrarium pudici Cubiculi, ubi illa fortassis clauso super se ostio orabat Patrem in abscondito. Solent Angeli adstare orantibus, & delectari in his, quos vident levare puras manus in oratione. Holocaustum sanctæ devotionis gaudent se offerre Deo in odorem suavitatis. Mariæ autem orationes quantum placuerint in conspectu Altissimi, Angelus indicavit, qui ingressus ad eam tam reverenter salutavit.

Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

DOmum tuam Domine decet sanctitudo in longitudinem dierum.

Psalm. Dominus regnavit. *cum reliquis.* 17.

Antiphona. Domus mea, domus orationis vocabitur: in ea omnis qui petit, accipit: & qui quærit, invenit, & pulsanti aperietur.

Antiphona. Propter Domum Domini Dei nostri quæsivi bona tibi.

Antiphona. Domine Deus exaltasti super terram habitationem meam.

Antiphona. Domum majestatis meæ, & locum pedum meorum glorificabo.

Capitulum. *Eccli.* 24.

IN omnibus requiem quæsivi & in hæreditate Domini mora-

bor. Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium: & qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.

Hymnus.

ALto ex Olympi vertice
Summi Parentis Filius
Ceu monte desectus lapis
Terras in imas decidens,
Domus supernæ & infimæ,
Utrumque junxit angulum.

Sed illa sedes Cælitum
Semper resultat laudibus,
Deumque Trinum & Unicum
Jugi canore prædicat;
Illi canentes jungimur
Almæ Sionis æmuli.

Hæc templa, Rex Cælestium,
Imple benigno lumine:
Huc o rogatus adveni,
Plebisque vota suscipe,
Et nostra corda jugiter
Perfunde cæli gratia.

Hic impetrent Fidelium
Voces precesque supplicum
Domus beatæ munera,
Partisque donis gaudeant;
Donec soluti corpore
Sedes beatas impleant.

Decus Parenti debitum
Sit usquequaque Altissimo,
Natoque Patris unico,
Et inclyto Paraclito,
Cui laus, potestas, gloria,
Æterna sit per sæcula.
Amen.

℣. Introibimus in tabernaculum ejus.
℟. Adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum eis; & ipsi populus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

Oratio.

DEus, qui beatæ Mariæ Virginis Domum per incarnati Verbi mysterium misericorditer consecrasti, eamque in sinu Ecclesiæ tuæ mirabiliter collocasti; concede; ut segregati a tabernaculis peccatorum, digni efficiamur habitatores Domus sanctæ tuæ. Per eumdem Dominum nostrum.

Et fit commem. Feriæ, ac sancti Melchiadis Papæ, & Mart. ut in Breviar.

Ad Primam in ℟. *brevi dicitur* ℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam, Antiphona.

Domus mea.

Capitul. In omnibus. *ut supra.*

℟. *brev.* Hic Domus Dei est: * Et porta Cæli. Hic Domus.
℣. Et vocabitur aula Dei. Et. Gloria Patri. Hic Domus.
℣. Domine dilexi decorem Domus tuæ.
℟. Et locum habitationis gloriæ tuæ.

Ad Sextam, Antiphona.

Propter Domum Domini.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

ET sic in Sion firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hæreditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea.

℟. *brev.* Domine, * Dilexi decorem Domus tuæ. Domine.
℣. Et locum habitationis gloriæ tuæ. Dilexi. Gloria Patri. Domine.
℣. Domum tuam Domine decet sanctitudo.
℟. In longitudinem dierum.

Ad Nonam, Antiphona.

Domum majestatis meæ.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

IN plateis sicut cinnamomum & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

[redacted]

ev. Domum tuam Domine,
:et sanctitudo. Domum.
longitudinem dierum. De-
actitudo.
i Patri. Domum.
ic domus Dei est, & porta
℟. Et vocabitur aula Dei.
. *Vesp. omnia ut in i. præ-*
ntiphonam ut sequitur.
Magnificat, Antiphona.
am metuendus est locus iste!
non est hic aliud, nisi Do-
Dei, & Porta cæli.
o ut supra.
: commem. Feriæ.

E XIV. DECEMBRIS.

Io S. Spiridionis Episcopi
& Confessoris. Duplex.

Oratio.

\ quæsumus omnipotens
Deus, ut beati Spiridionis
ssoris tui atque Pontificis
inda solemnitas, & devo-
1 nobis augeat & salutem.
)ominum.
de fit commem. de Oct. Con-
nis, & postea Feriæ.
rimo Nocturno, Lectiones de
ura occurrente.
ierit in Quatuor Temporib.
ur Lectiones. Fidelis sermo.
nmuni Confess. Pontif. liii.
na Lectio de Homilia Feria
entis, cum commem. Octavæ
tionis B. M. Virginis, &
ad Laudes.
cundo Nocturno. Lectio iv.
idion, Tremithuntis urbis
ypri Episcopus, unus fuit
Confessoribus, qui Maxi-
) Imperatore, dextero ocu-
ato & sinistro poplite suc-
ad metalla relegati sunt.
Constantino Imperatore,
no Concilio cum intercesset,
sophum Ethnicum, Chri-
: Religioni insultantem,
prorsus modo devicit, &
em perduxit. Sardicensium

Patrum consessum sua quoque præsentia, ut beatus Athanasius testatur, ornavit. Triphyllium Ledrensem Episcopum, virum omnium suæ ætatis eloquentissimum in Synodo orantem, quod simplici divinæ Scripturæ voce uti dedignatus esset, palam reprehendit. Interea beatus Spiridion Ecclesiam sibi commissam cum sanctissime regeret, non prophetiæ dono solum, sed miraculorum etiam virtute clarus extitit: nam charitate fervens, ut innocentem capite damnatum liberaret, viam agebat, & torrente valde exundante impediebatur; at imperio Spiridionis stetit torrens, & sibi aliisque viatoribus patuit via.

℟. Inveni David. lvii.

Lectio v.

Quadam nocte cum ad caulas ovium fures venissent, factus enim Episcopus, propter singularem animi modestiam, oves etiam pavit, & manus improbas, quo aditum educendis ovibus facerent, extendissent; invisibilibus quibusdam vinculis restricti, usque ad lucem velut traditi tortoribus permanserunt. Cum vero oves ducturus ad pascua matutinus se ageret senior, videt juvenes absque humanis vinculis in caulis pendere districtos. Cumque causam noxæ comperisset, absolvit sermone, quos meritis vinxerat; & ne eis inanis nocturna cederet occupatio: Tollite, inquit, o juvenes, unum vobis arietem, ne sine causa venisse videamini, quem melius prece, quam furto quæsisse convenerat. Antiochiam jussu Constantii Imperatoris profectus, eumdem morbo laborantem solo tactu sanavit: ubi cum quidam Aulicus illius sacræ maxillæ incussisset

m 5 co-

colaphum; promptus ad Dominicam legem implendam illi præbuit & alteram. ℟. Posui adjutorium. lvii. *Lectio vi.*

FIliam habuit sanctus Episcopus Irenem nomine, (duxerat enim ipse, dum laicus esset, uxorem, cum qua paucos annos honeste traduxit) quæ cum bene ei ministrasset, virgo defuncta est. Post ejus obitum venit quidam, dicens, se ei quoddam depositum commendasse. Rem gestam ignoraverat pater. Perquisitum in tota domo nusquam, quod poscebatur, inventum est. Persistebat tamen ille, qui commendaverat, & fletu ac lacrymis perurgebat: vitæ suæ quoque illaturum se esse exitum, nisi commendata reciperet, testabatur. Permotus lacrymis ejus senex, ad sepulchrum filiæ properat, atque eam ex nomine clamitat. Tum illa de sepulchro, Quid vis (ait) Pater? Commendatum, inquit, illius ubi posuisti? At illa locum designans, Illic (ait) invenies defossum. Regressus domum, rem, sicut filia de sepulchro responderat repertam, tradidit reposcenti. His aliisque rebus divinitus gestis, clarus prudentia pariter & Christiana simplicitate, singularique erga peregrinos & pauperes pietate admirandus, cum Ecclesiam Tremithuntinam mirificè gubernasset, plenus dierum obdormivit in Domino. Ejus corpus, ad quod multa miracula facta leguntur, longo post tempore ex loco, ubi primum sepulturæ traditum fuerat, Corcyram delatum, pia fidelium veneratione colitur. Celebratur beati Spiridionis dies festus apud Græcos pridie Idus Decembris.
℟. Iste est qui ante. lvii.

In tertio Nocturno, Homil. in Evangel. Homo peregre. *de Communi Conf. Pontif.* lvii.

Vesp. de die Octava Conceptionis B. V. M. omnia ut in i. Vesper. festi, cum commem. S. Spiridionis, & Feriæ.

DIE XIV. DECEMBRIS.

In Solemnitate Patrocinii S. Januarii Episcopi, & Mart. Duplex.

Pro Regno Neapolitano.

Omnia sumuntur ex die Festi ejusdem 19. Septembris ut infra. Et fit commem. Feriæ Adventus. In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem fuerit in Quatuor Temporibus Lect. erunt, A Mileto. xxiii.

DIE XVII. DECEMBRIS.

In festo S. Lazari Resuscitati Episcopi, & Confessor. Semiduplex.

Ad Magnificat, Antiphona. Lazarus amicus noster dormit: eamus, & a somno excitemus eum.
℣. Amavit eum Dominus, & ornavit eum.
℟. Stolam gloriæ induit eum.

Oratio.

EXaudi, quæsumus Domine, preces nostras, quas in beati Lazari Confessoris tui, atque Pontificis solemnitate deferimus: & qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis, ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit &c.

In primo Nocturno Lectiones de Feria curr. si vero celebretur in Quatuor Tempor. tunc leguntur. Fidelis sermo. *de Communi Conf. Pontif. primo loco. In secundo Noctur. secundo loco de eodem Communi.*

In

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap. 11.*

IN illo tempore: Erat quidam languens Lazarus a Bethania, de Castello Mariæ, & Marthæ sororis ejus. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 45. in Joann. post init.

IN superiori lectione meministis, quod Dominus exiit de manibus eorum, qui lapidare illum voluerant, & discessit trans Jordanem, ubi Joannes baptizabat. Ibi ergo Domino constituto, infirmabatur in Bethania Lazarus, quod castellum erat proximum Jerosolymis. Maria autem erat, quæ unxit Dominum unguento, & extersit pedes ejus capillis suis, cujus frater Lazarus infirmabatur. Miserunt ergo sorores ejus ad eum. Jam intelligimus, quo miserunt, ubi erat Jesus: quoniam absens erat, trans Jordanem scilicet. Miserunt ad Dominum nuntiantes, quod ægrotaret frater earum, ut si dignaretur, veniret, & eum ab ægritudine liberaret. Ille distulit sanare, ut posset resuscitare.

℟. Amavit eum Dominus. lxix.

Lectio viii.

QUid ergo nuntiaverunt sorores ejus? Domine, ecce quem amas infirmatur. Non dixerunt, Veni: Amanti enim tantummodo nuntiandum fuit. Non ausæ sunt dicere, Veni, & sana: Non ausæ sunt dicere: Ibi jube, & hic fiet. Cur enim non & istæ, si fides illius Centurionis inde laudatur? Ait enim: Non sum dignus, ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, & sanabitur puer meus. Nihil horum istæ, sed tantummodo: Domine, ecce quem amas, infirmatur. Sufficit, ut noveris: non enim amas, & deseris.

℟. Sint lumbi vestri. lxx.

Lectio ix.

DIcit aliquis: Quomodo per Lazarum peccator significabatur, & a Domino sic amabatur? Audiat eum dicentem: Non veni vocare justos, sed peccatores. Si enim peccatores Deus non amaret, de Cælo ad terram non descenderet. Audiens autem Jesus, dixit eis: Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro gloria Dei, ut glorificetur Filius Dei. Talis glorificatio ipsius, non ipsum auxit, sed nobis profuit. Hoc est ergo, quod ait, Non est ad mortem: quia & ipsa mors non erat ad mortem, sed potius ad miraculum, quo facto crederent homines in Christum, & vitarent veram mortem. Sane videte quemadmodum tamquam ex obliquo Dominus Deum se dixit, propter quosdam, qui negant, Filium Deum esse.

Te Deum laudamus. 16.

Si vero celebratur in Quatuor temporibus, tunc nona Lectio erit Homil. Feriæ occurr.

Ad Benedictus, Antiphona. Lazarus. *ut supra in 1. Vesper.*

Vesp. de seq. commem. præced. Antiphona. Amavit eum. *ut in Communi, & Fer. Antiphona maj.* O sapientia.

DIE XVIII. DECEMBRIS.

In festo Expectationis Partus B. V. Mariæ. Duplex majus.

Ad Vesper. Antiphona. Missus est Gabriel Angelus. *cum reliq. de Laudib.*

Psal. Dixit Dominus. *cum reliq. ut in Officio parvo beatæ Mariæ Virginis.* cxxxix.

Capitulum. *Isaiæ 11.*

EGredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus

ascendet. Et requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus.

CReator alme siderum
Æterna lux credentium,
Jesu Redemptor omnium,
Intende votis supplicum.
Qui dæmonis ne fraudibus
Periret orbis, impetu
Amoris actus languidi
Mundi medela factus es.
Commune qui mundi nefas
Et expiares, ad Crucem
E Virginis sacrario
Intacta prodis victima.
Cujus potestas gloriæ,
Nomenque cum primum sonat,
Et Cælites & inferi
Tremente curvantur genu.
Te deprecamur ultimæ,
Magnum diei Judicem,
Armis supernæ gratiæ
Defende nos ab hostibus.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni.

℣. Ave Maria, gratia plena.
℟. Dominus tecum.

Ad Magnificat, Antiphona. Spiritus sanctus in te descendet Maria: ne timeas, habebis in utero Filium Dei, alleluja.

Oratio.

DEus, qui de beatæ Mariæ Virginis utero verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem Dominum.

Et fit commemor. Adventus, Antiphona. O.

Ad Matutinum, Invitatorium. Ave Maria, gratia plena: * Dominus tecum.

Psalm. Venite exultemus. 1.

Hymnus.

VErbum supernum prodiens,
E patris æterni sinu,
Qui natus orbi subvenis,
Labente cursu temporis.
Illumina nunc pectora,
Tuoque amore concrema:
Ut cor caduca deserens,
Cæli voluptas impleat.
Ut, cum tribunal Judicis
Damnabit igni noxios,
Et vox amica debitum
Vocabit ad cælum pios.
Non esca flammarum nigros
Volvamur inter turbines:
Vultu Dei sed compotes
Cæli fruamur gaudiis.
Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Sæclum per omne gloria.
Amen.

In primo Nocturno, Antiphona. Ecce Dominus noster cum virtute veniet, & illuminabit oculos servorum suorum, alleluja.

Psal. Domine Dominus noster. 5.

Antiphona. Rorate cæli desuper, & nubes pluant justum aperiatur terra, & germinet Salvatorem.

Psalm. Cæli enarrant. 14.

Antiphona. Ecce nomen Domini de longinquo: & claritas ejus replet orbem terrarum.

Psalm. Domini est terra. 29.

℣. Ex Sion Species decoris ejus.
℟. Deus noster manifeste veniet.

De Isaia Propheta.

Lectio i. *Cap. 7. b*

ET adjecit Dominus loqui ad Achaz, dicens, Pete tibi signum a Domino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentabo Dominum. Et dixit: Audite ergo domus David: Numquid parum vobis est, molestos esse hominibus, quia molesti estis & Deo meo? Propter

[redacted]

pter hoc dabit Dominus ipse vobis signum. Ecce Virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen ejus Emmanuel. Butyrum & mel comedet, ut sciat reprobare malum, & eligere bonum.

℞. Non auferetur sceptrum de Juda, & dux de femore ejus, donec veniat qui mittendus est: * Et ipse erit expectatio Gentium.

℣. Pulchriores sunt oculi ejus vino: & dentes ejus lacte candidiores. Et ipse.

Lectio ii. *Cap. 11.*

EGredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eum Spiritus Domini: spiritus sapientiæ & intellectus, spiritus consilii & fortitudinis, spiritus scientiæ & pietatis, & replebit eum spiritus timoris Domini. Non secundum visionem oculorum judicabit, neque secundum auditum aurium arguet: sed judicabit in justitia pauperes, & arguet in æquitate pro mansuetis terræ: & percutiet terram virga oris sui, & spiritu labiorum suorum interficiet impium. Et erit justitia cingulum lumborum ejus: & fides cinctorium renum ejus.

℞. Orietur stella ex Jacob, & consurget homo de Israel, & confringet omnes duces alienigenarum: * Et erit omnis terra possessio ejus.

℣. De Jacob erit qui dominabitur, & perdet reliquias civitatis. Et erit.

Lectio iii. *Cap. 35.*

LÆtabitur deserta & invia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium. Germinans germinabit, & exultabit lætabunda & laudans: gloria Libani data est ei: decor Carmeli & Saron: ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem Dei nostri. Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate. Dicite pusillanimis: Confortamini, & nolite timere. Ecce Deus vester ultionem adducet retributionis; Deus ipse veniet, & salvabit vos. Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures surdorum patebunt. Tunc saliet sicut cervus claudus; & aperta erit lingua mutorum, quia scissæ sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitudine: Et quæ erat arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarum.

℞. Descendet Dominus sicut pluvia in vellus: orietur in diebus ejus justitia, * Et abundantia pacis.

℣. Et adorabunt eum omnes reges; omnes Gentes servient ei. Et abundantia.

Gloria Patri. Et.

In ii. Nocturno, Antiphona. De Sion exibit lex, & verbum Domini de Jerusalem.

Psalm. Eructavit cor meum. 63.

Antiphona. Ecce Deus noster, expectavimus eum, & salvabit nos, alleluja.

Psalm. Deus noster refugium. 64.

Antiphona. Dominus veniet, occurrite illi, dicentes; Magnum principium, & regni ejus non erit finis: Deus, Fortis, Dominator, princeps pacis, alleluja.

Psalm. Magnus Dominus. 64.

℣. Egredietur virga de radice Jesse. ℞. Et flos de radice ejus ascendet.

Sermo S. Ildefonsi Archiepiscopi Toletani.

Ex libro de virginitate B. Mariæ.

Lectio iv.

DOmina mea atque dominatrix mea, dominans mihi, mater Domini mei, ancilla Filii tui, genitrix factoris mundi; te rogo, te oro, te quæso, ut habeam

tum: efficieris gravida, & eris mater semper intacta. Ut.
Gloria Patri. Ut benedicta.

Lectio ix.

IDeoque & quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Ad distinctionem nostræ sanctitatis, Jesus sanctus singulariter nasciturus asseritur. Nos quippe, etsi sancti efficimur, non tamen nascimur, quia ipsa naturæ corruptionis conditione constringimur, ut merito cum Propheta gementes, singuli dicamus: Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, & in delictis peperit me mater mea. Ille autem solus veraciter sanctus est, qui ut ipsam conditionem naturæ corruptibilis vinceret, ex commixtione carnalis copulæ conceptus non est. Sanctum, inquit, vocabitur Filius Dei. Quid hic dicis Nestoriane, qui beatam Mariam Dei negans esse Genitricem, apertè niteris impugnare veritatem? Ecce Deum dixit superventurum, Dei Filium nasciturum. Quomodo ergo aut Dei Filius Deus non est; aut quæ Deum edidit, quomodo Theotocos, id est, Dei Genitrix non esse potest?

Te Deum laudamus. 16.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

MIssus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph.

Psalm. Dominus regnavit. *cum reliquis de Dominica.* 17.

Antiphona. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus, alleluja.

Antiphona. Ne timeas Maria, invenisti gratiam apud Dominum: ecce concipies, & paries filium, alleluja.

Antiphona. Dabit ei Dominus sedem David patris ejus, & regnabit in æternum.

Antiphona. Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.

Capitulum. *Isaiæ* 11.

EGredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus.

EN clara vox redarguit
Obscura quæque, personans:
Procul fugentur somnia:
Ab alto Jesus promicat.
Mens jam resurgat torpida,
Non amplius jacens humi:
Sidus refulget jam novum,
Ut tollat omne noxium.
En Agnus ad nos mittitur
Laxare gratis debitum;
Omnes simul cum lacrymis
Precemur indulgentiam.
Ut, cum secundo fulserit,
Metuque mundum cinxerit,
Non pro reatu puniat,
Sed nos pius tunc protegat.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula.
Amen.

℣. Spiritus sanctus superveniet in te. ℟. Et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Ad Benedictus, Antiphona. Super solium David & super regnum ejus sedebit in æternum.

Oratio.

DEus, qui de beatæ Mariæ Virginis utero Verbum tuum, Angelo nunciante, carnem suscipere voluisti; præsta supplicibus tuis; ut, qui vere eam genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem Dominum.

Deinde fit commem. Feriæ.

Ad

Ad Tertiam, Antiphona.
Ave Maria.
Capitulum. Egredietur virga. *ut supra.*
℟. *brev.* Tu exurgens Domine, * Misereberis Sion. Tu exurgens.
℣. Quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus. Misereberis.
Gloria Patri. Tu exurgens.
℣. Rorate cæli desuper, & nubes pluant justum.
℟. Aperiatur terra, & germinet Salvatorem.

Ad Sextam, Antiphona.
Ne timeas Maria.
Capitulum. *Isaiæ 7.*
ECce Virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen ejus Emmanuel. Butyrum & mel comedet, ut sciat reprobare malum, & eligere bonum.
℟. *brev.* Rorate cæli desuper, * Et nubes pluant justum. Rorate.
℣. Aperiatur terra, & germinet Salvatorem. Et nubes.
Gloria Patri. Rorate.
℣. Emitte Agnum Domine Dominatorem terræ.
℟. De petra deserti ad montem filiæ Sion.

Ad Nonam, Antiphona.
Ecce Ancilla Domini.
Capitulum. *Isaiæ 45.*
ROrate cæli desuper, & nubes pluant justum: aperiatur terra, & germinet Salvatorem, & justitia oriatur simul: Ego Dominus creavi eum.
℟. *br.* Emitte Agnum Domine, * Dominatorem terræ. Emitte.
℣. De petra deserti ad montem filiæ Sion. Dominatorem.
Gloria Patri. Emitte.
℣. Spiritus sanctus superveniet in te.
℟. Et virtus Altissimi obumbrabit tibi.
In secundis Vesper. omnia ut in primis, præter quintam Antiphonam, cujus loco dicitur Antiph.
De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Psalm. Memento Domine. 128.

Ad Magnificat, Antiphona.
O Virgo virginum, quomodo fiet istud? Quia nec primam similem visa es, nec habere sequentem. Filiæ Jerusalem, quid me admiramini? Divinum est mysterium hoc, quod cernitis.
Oratio ut supra.
Pro commem. Adv. Antiph. O.

DIE XXVI. DECEMBRIS.

In festo S. Stephani Protomartyris, & Commemoratione omnium SS. Martyrum.
Omnia ut in Breviario, sub hac die cum commem. ut infra.

Ad i. Vesperas, Antiphona.
Istorum est enim regnum cælorum, qui contempserunt vitam mundi, & pervenerunt ad præmia regni, & laverunt stolas suas in sanguine Agni.
℣. Lætamini in Domino, & exultate justi. ℟. Et gloriamini omnes recti corde.

Ad Laudes, Antiphona.
Vestri capilli capitis omnes numerati sunt; nolite timere, multis passeribus meliores estis vos.
℣. Exultabunt Sancti in gloria.
℟. Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad ii. Vesperas, Antiphona.
Gaudent in cælis animæ Sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: & quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exultant sine fine.
℣. Exultabunt Sancti in gloria.
℟. Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio.
DEus, qui nos concedis sanctorum martyrum tuorum commemorationem colere: da nobis in æterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dñm.
Postea fit comm. Oct. Nativitat.

FESTA JANUARII.

DIE VIII. JANUARII.

In festo S. Laurentii Justiniani, primi Patriarchæ Venetiarum, & Urbis Compatroni Principalis.

Dupl. i. Class. cum Octav.

AD VESPERAS,

Antiphona.

DE torrente pœnitentiæ in via bibit, propterea exaltavit caput in gloria.

Psalmi de Dominica & loco ult.

Psalm. Laudate Dominum. 126.

Antiphona. Initium sapientiæ timor Domini, laudatio ipsius manet in sæculum sæculi.

Antiphona. Dispersit, dedit pauperibus misericors, & miserator, & justus.

Antiphona. Suscitavit Dominus inopem Laurentium, ut collocaret eum cum principibus populi sui.

Antiphona. Nomen Domini laudavit semper, ideo confirmatæ sunt super eum misericordiæ ejus.

Capitulum. *Sap.* 8. 2.

SApientiam amavi, & exquisivi eam a juventute mea, & quæsivi sponsam eam mihi assumere, & amator factus sum formæ illius.

Hymnus.

DIva mortalis generis creatrix,
Patris æterna generata mente,
Viva Divinum referens imago
Lumine lumen.

Quæ graves mundi miserata casus,
Ut feras Adæ genitis salutem,
Carne mortali tegeris pudica
Matris in alvo.

Dum sinu Patris frueris beata,
Gestiens cœtus hominum frequentas,
Teque ut inquirant, prius hos benigno
Prævenis æstu.

Hinc tuæ formæ decus expetentis,
Vota Laurentii facilis secundas:
Nuptias offers, juvenique casta
Oscula figis.

Ille terrenis opibus relictis,
Et thorum sponsæ renuens caducæ,
Advolat jungi tibi se, Crucemque
Stringit amicam.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriusque virtus
Spiritus semper, Deus unus omni
Temporis ævo. Amen.

℣. Ora pro nobis beate Laurenti.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Suscepit Dominus servum suum Laurentium, & exaltavit eum, qui exaltat humiles, recordatus misericordiæ suæ.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnipotens Deus, ut beati Laurentii Confessoris tui atque Pontificis, cujus gaudemus meritis, instruamur exemplis, atque doctrinis. Per Dominum.

In utrisque Vesp. & Laud. fit commem. de Epiph. etiamsi hoc Festum occurrat, vel concurrat cum Dominica infra Octav. Quod etiam servetur, si Officium Dominicæ fiat in Sabbato juxta Rubricas Breviarii.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Laudemus Deum nostrum, * In confessione beati Laurentii.

Psalm. Venite, exultemus. 1.

Hymnus.

PRæsulis dignos meritis triumphos
Spiritum nobis tribuas canendi,
Gessit ut quidquid simul æmulando,

Chri-

Christe, sequamur.
Membra crudeli lacerat flagello,
Dumque durescunt hyemis rigore,
Despicit flammas, meliore flagrans.
Intus ab igne.
Quem cadens sol occiduas in undas
Vidit orantem; videt & resurgens
Rebus insomnem, superis, Deoque
Mente vacantem.
Dumque commiscet lacrymas precesque
Inter Altaris sacra dona Christus
Nocte, qua natus perhibetur, adstat
Lumine cinctus.
Ergo quem vivens potes intueri
Corporis velo nihil impeditus;
Impetra, ut nobis liceat videre
Carne solutis.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriusque virtus
Spiritus semper, Deus unus omni
Temporis ævo. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona. In lege Domini voluntas ejus, ideo omnia, quæ fecit, prosperata sunt.

Psalmi Nocturnorum de Communi Conf. Pontif. lii.

Antiphona. Prædicavit præceptum Domini, constitutus super montem sanctum ejus.

Antiphona. Clamavit voce sua ad Dominum, & facta est super populum suum benedictio ejus.

℣. Amavit eum Dominus & ornavit eum.

℟. Stolam gloriæ induit eum.

De libro Sapientiæ.

Lectio i. *Cap. 6.*

MElior est sapientia, quam vires, & vir prudens, quam fortis. Clara est, & quæ nunquam marcescit sapientia, & facile videtur ab his, qui diligunt eam, & invenitur ab his, qui quærunt illam. Præoccupat qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat. Qui de luce vigilaverit ad illam, non laborabit: assidentem enim foribus suis inveniet. Cogitare ergo de illa sensus est consummatus, & qui vigilaverit propter illam, cito erit securus. Quoniam dignos seipsa circuit quærens, & in viis suis ostendit se illis hilariter, & in omni providentia occurrit illis.

℟. Beatus Laurentius exacta adolescentia inter summæ pietatis officia, ad castum verbi & animæ connubium a Divina Sapientia invitatus: * Hanc concupivit, hanc invenit, hanc toto affectu amplexus est.

℣. Sapientia videtur ab his, qui diligunt illam. Hanc.

Lectio ii. *Cap. 8.*

SApientiam amavi, & exquisivi eam a juventute mea, & quæsivi sponsam eam mihi assumere, & amator factus sum formæ illius. Generositatem illius glorificat contubernium habens Dei; sed & omnium Dominus dilexit illam; doctrix enim est disciplinæ Dei, & electrix operum illius. Et si divitiæ appetuntur in vita, quid sapientia locupletius, quæ operatur omnia? Si autem sensus operatur, quis horum, quæ sunt, magis quam illa est artifex? Et si justitiam quis diligit, labores hujus magnas habent virtutes, sobrietatem enim, & prudentiam docet, & justitiam & virtutem, quibus utilius nihil est in vita hominibus.

℟. A Divina Sapientia præventum se professus Laurentius ipsam ama-

amavit, * Et exquisivit eam a juventute sua.

℣. Quæsivit sponsam eam sibi assumere, & amator factus est formæ illius. Et exquisivit eam a juventute sua.

Lectio iii. *Cap.* 8.

PRoposui ergo hanc adducere mihi ad convivendum: sciens quoniam mecum communicabit de bonis, & erit allocutio cogitationis, & tædii mei. Habebo propter hanc claritatem ad turbas, & honorem apud seniores juvenis, & acutus inveniar in judicio, & in conspectu potentium admirabilis ero; & facies Principum mirabuntur me, tacentem me sustinebunt, & loquentem me respicient, & sermocinante me plura, manus ori suo imponent. Præterea habebo per hanc immortalitatem, & memoriam æternam his, qui post me futuri sunt, relinquam.

℟. Blandimenta sæculi, & paratas sibi nuptias amore sapientiæ despexit, & ad Domini Crucem advolans exclamavit: * Tu es Domine spes mea, ibi posuisti certissimum refugium tuum.

℣. Oculis in Christi patientis Crucem conversis, claustrales austeritates sibi elegit, dicens. Tu es Domine.

Gloria Patri. Tu es.

In ii. Nocturno, Antiphona. Exaudivit eum Deus in tribulatione clamantem ad se, & mirificavit eum.

Antiphona. Introivit in domum Domini in multitudine misericordiæ ejus.

Antiphona. Memor Dominus servi sui, sub pulcherrimi infantis specie visitavit eum.

℣. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. ℟. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

In ii. Nocturno, Lectio

LAurentius Venetiis ex qua & illustri famil stiniana natus, unus ex Fundatoribus Congregatio nonicorum sancti Georgii ga, & sancti Joannis Evan in Lusitania cum undevig ætatis annum ageret, pro na Sponsa, quam sibi pare pinqui paraverant, a Divi pientia se præventum pro ad Domini Crucem adv spretis nuptiis, relicta & fratribus, calcatisque c honoribus, & florentis æt lebris, cælesti militiæ ap ctum Georgium in Alga tiarum, quæ tunc temp stituebatur, nomen dedi Monasterio sic vixit, & ita fame, ac siti macerav cum capitali hoste per bellum agere videretur. cum Superiorum jussu, somno, ac veste moderat cogeretur, eas commodita corporis afflictationibus tam vitam vehementius c sabat. Ad Matutinum accedebat, ab Ecclesia scedens, donec ad Prim tres convenissent.

℟. Ad Monasterium advol tus Laurentius corpus su me, & siti macerabat: * in seipsum veluti in hos fensissimum bellum instau

℣. Nullam sibi oblectatio dulgens, castigabat corpus Acrius in seipsum.

Lectio v.

HUmilitatem cæteraru tutum reginam appe si rector Monasterii erat, quæque ministeria deligeb pe de humilitate Domini aut beatissimæ Virginis ser habebat. Maternam, aut

n domum numquam ingressus
. Matris tamen morti interes-
pietatis esse duxit, eique sine
rymis, aliis plorantibus, ul-
ium persolvit officium. Ma-
e curæ illi fuit mœstos conso-
i, & laborantibus subvenire.
ophetiæ spiritu donatus a Do-
no, multa futura prædixit.
us admirabili vitæ sanctitate ac
eclaris virtutibus emotus Eu-
ius quartus Pontifex Maximus
animum reduxit, eum Vene-
Episcopum dare: sed ipse bis
giendi consilium iniit, bis re-
cit; Pontifici tamen eum ad-
onenti, gravissimis Sanctorum
emplis, ne divinæ voluntati
versaretur, ac denuo jubenti,
n parere non potuit. Anno ita-
e ætatis suæ quinquagesimo
imo Episcopale onus suscepit,
quo vixit annos viginti tres.
. Humilitatis cultor celeberri-
a per urbis loca non tam vi-
um, quam ludibria emendi-
ns: * Illatas contumelias, &
lumnias immotus invicta pa-
entia perferebat.
. Assiduæ orationis studio, qua
piebatur in Deum. Illatas.

Lectio vi.

Veste usus est colore cæru-
leo, tapetes, & aulæa,
iaque ædium ornamenta omni-
o neglexit; mensa non sordida,
qua de Religiosorum more
iqui pii libri legebantur: cibo
ilgari, & in vasis fictilibus,
ctoque vili ac simplici uteba-
ır. In oratione erat assiduus,
ı qua & lacrymarum dono pol-
bat: ad eam in gravioribus Epi-
opatus negotiis, tamquam ad
dissimam anchoram, recurrebat.
Quotidie celebrabat, nisi valetu-
ine impediretur. In nocte Na-
vitatis, Dominum sub specie
ıfantuli in mentis excessu con-
spexit. Canonicorum ordinem col-
lapsum instituit, Clerum adau-
xit, mores reformavit saluberri-
mis editis constitutionibus; libe-
ralitatem in pauperes, & hospi-
talitatem ita coluit, ut ejus do-
mus omnibus pauperibus semper
pateret. Vocatus ab Eugenio quar-
to, maximo honore, præsentibus
Cardinalibus, hisce verbis exce-
ptus est: Salve decus, & gloria
Præsulum. Postmodum a Nico-
lao quinto Venetorum Patriarcha
creatus, in maximis Reipublicæ
Venetæ periculis pro suarum pre-
cum præsidio exoratus. Multa
sunt admirabilia quæ fecit, &
docuit, quæ dixit, & scripsit,
tum prospera, tum adversa va-
letudine.

℟. Assumptus Pontifex pauperta-
tem, quam semper coluerat, in
omnibus perpetuo retinuit; * Ut
familiam grandem Christi pau-
perum alere posset.

℣. Consueta vivendi ratione ni-
hil admodum imminutata, modi-
cam domi alebat familiam. Ut
Gloria Patri. Ut familiam.

In tertio Nocturno, Antiphona.
Ingressus sine macula habitavit
in tabernaculo Domini, in æter-
num non movebitur.

Antiphona. Dominus prævenit
eum in benedictionibus dulcedi-
nis, lætificavit eum in gaudio
cum vulto suo.

Antiphona. Innocens manibus,
& mundus corde accepit bene-
dictionem a Domino, & miseri-
cordiam a Deo salutari suo.

℣. Tu es Sacerdos in æternum.
℟. Secundum ordinem Melchi-
sedech.

Lectio sancti Evangelii secun-
dum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 11. c*

IN illo tempore: Dixit Jesus
discipulis suis: Nemo lucer-
nam

nam accendit, & in abscondito ponit, neque sub modio, sed supra candelabrum, ut qui ingrediuntur lumen videant. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

Lib. 7. Comment. in Lucam in c. 11. post init.

QUia in superioribus Ecclesiam synagogæ prætulit, hortatur nos, ut fidem potius nostram ad Ecclesiam transferamus. Lucerna enim fides est, juxta quod scriptum est; Lucerna pedibus meis verbum tuum Domine. Verbum enim Dei fides nostra est: Verbum Dei lux est. Lucerna est fides. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Lucerna autem lucere non potest, nisi aliunde lumen acceperit.

℟. Insignitus lacrymarum dono placationis hostiam quotidie Domino offerebat, quod cum aliquando perageret. * Christum Jesum sub pulcherrimi infantis specie videre promeruit.

℣. Dum nocte Dominicæ Nativitatis Sacramenta offerret beatus Laurentius. Christum.

Lectio viii.

HÆc est lucerna, quæ accenditur, virtus scilicet nostræ mentis & sensus, ut drachma illa possit, quæ perierat, reperiri. Nemo ergo fidem sub lege constituat; lex enim intra mensuram est, ultra mensuram gratia: lex obumbrat, gratia clarificat. Et ideò nemo fidem suam intra mensuram legis includat; sed ad Ecclesiam conferat, in qua septiformis Spiritus relucet gratia, quam Princeps ille Sacerdotum fulgore supernæ Divinitatis illuminat, ne eam legis umbra restinguat.

℟. Beatus Laurentius finem vitæ suæ adventare prænoscens, sublatis in Cælum oculis obdormivit in Domino: * Cujus pretiosam mortem testati sunt Angelici concentus.

℣. Laurentius Episcopus migravit a sæculo, vivit in Christo gloria & decus Præsulum. Cujus pretiosam.

Gloria Patri. Cujus pretiosam.

Lectio ix.

DEnique lucerna illa quam matutinis, vespertinisque temporibus, ritu vetere, Judæorum Princeps Sacerdotum solebat accendere, velut sub modio sita legis, evanuit; & civitas illa Jerusalem, quæ in terris est, quæ occidit Prophetas, quasi in convalle fletus posita delitescit: Illa autem Jerusalem, quæ in cælo est, in qua militat fides nostra, in illo altissimo omnium locata monte, hoc est, Christo, non potest tenebris, & ruinis hujus mundi abscondi: sed fulgens candore Solis æterni, luce nos gratiæ spiritualis illuminat.

Te Deum laudamus. 16.

Si venerit in Dominica infra Oct. Epiphaniæ, dicitur nona Lectio Homiliæ Dominicæ, cum ipsius commemor. Octav.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

DEcore, & fortitudine præcinxit eum Dominus, ut super elationes maris firmaret gregem suum.

Psalm. Dominus regnavit. *cum reliquis de Dominica.* 17.

Antiphona. Populus ejus, & oves pascuæ ejus, introite atria Domini, in Hymnis confitemini illi.

Antiphona. Vigilavit de luce ad Dominum, quia sitivit in eum anima ejus.

An-

Antiphona. Sacerdotes Dei benedicite Dominum, sancti, & humiles corde laudate Deum, alleluja.

Antiphona. Beneplacitum est Domino in populo suo, laus ejus in Ecclesia Sanctorum.

Capitulum. *Sap.* 8. 2.

SApientiam amavi, & exquisivi eam a juventute mea, & quæsivi sponsam eam mihi assumere, & amator factus sum formæ illius.

Hymnus.

O Decus cæli simul, & tuorum,
Quæ tibi cultu populus frequenti
Voce festiva renovare gaudet,
Suscipe vota.

Dum tuis certat dare gratus aris
Dona concivis sua, dum quotannis
Sacra Natali renovante sese
Luce resurgunt.

In tuum vivax salit unda nomen,
Plebsque te gaudet ceciniſſe pura
Voce, tu pronus faveas, tuisque
Prospice terris.

Tu gregis votum capias precesque,
Cujus & quondam lacrymis stetiſſe
Nunc tuis supplex meritis foveri
Adria gaudet.

Pro focis sacris fideique regno
Bella sectantes patriæ phalanges
Sentiant sancti pietate Patris
Arma juvari.

Filius templo referens honores
Hostium Christi spoliis onustus,
Barbaras lætus, Pater alme, prædas
Offerat aræ.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriusque virtus
Spiritus semper Deus unus omni
Temporis ævo. Amen.

℣. Ora pro nobis beate Laurenti.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Benedictus, Antiphona. Locutus est nobis Dominus salutem per os sancti, ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati serviamus illi.

Oratio.

PRæsta, quæsumus omnipotens Deus: ut beati Laurentii Confessoris tui, atque Pontificis, cujus gaudemus meritis, instruamur exemplis, atque doctrinis. Per Dominum.

Ad Tertiam, Antiphona. Populus ejus.

Capitulum. Sapientiam amavi. *ut supra.*

℟. *br.* Amavit eum Dominus, * Et ornavit eum. Amavit.
℣. Stolam gloriæ induit eum. Et. Gloria Patri. Amavit.
℣. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. ℟. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona. Vigilavit de luce.

Capitulum. *Sap.* 6. 13.

CLara est, & quæ nunquam marcescit Sapientia, & facile videtur ab his qui diligunt eam, & invenitur ab his qui quærunt illam. Præoccupat, qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat.

℟. *brev.* Elegit eum Dominus, * Sacerdotem sibi. Elegit.
℣. Ad sacrificandum ei hostiam laudis. Sacerdotem.
Gloria Patri. Elegit.
℣. Tu es Sacerdos in æternum.
℟. Secundum ordinem Melchisedech.

Ad

Ad Nonam, Antiphona. Beneplacitum.

Capitulum. *Sap. 7. 7.*

OPtavi & datus est mihi sensus, & invocavi, & venit in me spiritus sapientiæ & præposui illam regnis, & sedibus, & divitias nihil esse duxi in comparatione illius.

℟. *brev.* Tu es Sacerdos, * In æternum. Tu es.

℣. Secundum ordinem Melchisedech. In æternum.

Gloria Patri. Tu es.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi regnum Dei.

In ii. Vesp. omnia ut in primis: sed loco ultim. Psalm. Memento Domine. 128.

Ad Magnificat, Antiphona. Finem vitæ suæ prænoscens beatus Laurentius, cum in duro stramine se reponi jussisset, commisso sibi gregi benedixit, & sublatis in cælum oculis inter Angelorum cantus obdormivit in Domino.

Deinde fit commem. Oct. Epiph. Diebus sequentibus fit de Octav. Epiphaniæ cum commem. sancti Laurentii.

DIE XIV. JANUARII.

In festo S. Petri Urseoli Confess. Ducis Venetiarum, & ejusdem Urbis Compatroni minus Principalis. Duplex majus Venetiis. Duplex tantum pro Dominio Veneto.

In Hymno, Iste Confessor. *mutatur tertius Versus.*

Oratio.

DEus, qui beatum Petrum Ducem cælesti Regno terrenum postponere docuisti: da nobis, quæsumus, ejus intercessione & exemplo terrena despicere, atque æterna sectari. Per Dominum nostrum.

Et fit commem. S. Felicis Presb. & Mart. ut in Breviario.

Venetiis vero omittitur; de qua alia die sub ritu Semiduplici.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Venetiis vero dicuntur Lection. Justus si morte. *de Communi Conf. non Pontificis.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus cognomento Urseolus ex primaria Ursonum gen[illegible] in Rivoalto apud Venetos ort[illegible] Christianis virtutibus claruit quarum fama anno Christi D[illegible] mini septuagesimo sexto su[illegible] nongentesimum Petro Candi[illegible] quarto una omnium voce, i[illegible] tus tamen, suffectus est. Ad s[illegible] mum fastigium evectus, pu[illegible] cam administrationem a piis [illegible] ribus auspicari voluit: ete[illegible] sancti Marci Evangelistæ Æde[illegible] quæ una cum Prætorio sub [illegible] cessore conflagraverat, de su[illegible] stauravit. Domi vero parta[illegible] risque gloria, Rempublicam [illegible] gulari sapientia gerens, omni[illegible] religionem communemque u[illegible] tatem referebat. Quin etiam Felicia conjuge suscepta pr[illegible] paribus cum ea votis perpet[illegible] Deo castitatem dicavit. F[illegible] Ducis propositum divinitus a[illegible] Venetias appulsus, beati M[illegible] Evangelistæ exuvias veneratu[illegible] Guarinus Abbas Cænobii [illegible] Michaelis, Ordinis sancti B[illegible] dicti Cuxani in Comitatu R[illegible] nonensi: Ducem namque pi[illegible] assidue vacantem coram mira[illegible] ac de gloria æterna cum eo loquutus, auctor ei fuit, [illegible] perfectior esse vellet, Mun[illegible] relinquens, Deo in Monas[illegible] servire festinaret.

℟. Honestum fecit illum D[illegible] nus, lxx.

Lectio v.

S Patio ad res suas componendas accepto, Guarinum, quem nimæ suæ lucratorem vocabat, ıfra certum tempus ad se reverırum dimittit: qui negotiis suis bsolutis Venetias ad Ducem iteum se contulit. Post alterum aque annum in Ducatu complerm; præter Guarinum, sancto .omualdo & Marino: qui vitam litariam in illis partibus ageant, nec non Joanne Mauroceo Genero suo atque Joanne Graonico simul comitantibus, pa:ia & domo relictis, discessit: psoque agasonem simulante, ne b exploratoribus agnosceretur, Verona mediaque Longobardia mnes elapsi in Galliam deducti unt. Monasterio Cuxanensi se roximum sentiens, nudis pedius reliquum iter confecit: ibi mnium admiratione susceptus, ıonasticæ disciplinæ professionem um Gradonico & Mauroceno inter Novitios amplexus, vilia uæque munia obire cœpit; bienıioque evoluto factus est sacroum æditus & custos. Arctioris xinde solitudinis desiderio ductus ellulam, quæ vix sedendo & acendo sufficeret, non longe à Ionasterio sibi ædificare obtiuit, ubi in jejuniis, oratione, t labore manuum sanctius se xercere consuevit.

℟. Amavit eum Dominus. lxxv.

Lectio vi.

A Petro filio visitatus, Ducatum ei, quem ipso superite consecutus est, ac fausta vacinatus, monitum addidit, ne mquam a justitia deflecteret, nctisque Christi Ecclesiis sua ıra servaret. Tandem cum anos undeviginti eximia pietate, ontinuoque præeminentiæ studio ı Monachatu transegisset, ætatis sexagesimo nono, Deo revelante, proximæ suæ dormitionis præscius, die decima Januarii anno reparatæ salutis nongentesimo nonagesimo septimo, in cinere & cilicio jacens, pace sodalibus tributa, inter illorum amplexus migravit ad Dominum, cælestem ejus gloriam variis prodigiis postea contestantibus. Corpus in Ecclesia Monasterii servatum in Ara ad ejus honorem dicata pia Populorum frequentia colitur. Sanctitate hinc rite probata, Clemens duodecimus Pontifex Maximus Festum decimo nono Kalendas Februarii celebrari concessit; pauloque post Crus dexterum Venetiis, solemni supplicatione totius Reipublicæ in sui Principis venerationem effusæ, in ædem sancti Marci translatum est.

℟. Iste homo perfecit. lxxv.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Ecce nos reliquimus. *de Communi Abbatum.* lxxxiv.

Nona Lectio de S. Felice Presb. & Martyre, de quo fit etiam commem. in Laudib. ut in Brev.

In secundis Vesp. a Capitul. de S. Paulo primo Eremita, cum commemor. S. Petri Urseoli, & S. Mauri Abbatis, ut in Brev.

DIE XV. JANUARII.

Octava sancti Laurentii.

Duplex.

In secundis Vesperis S. Petri Urseoli commem. diei Oct. S. Laurentii Antiphona, ex primis Vesperis, postea S. Mauri Abbatis. Antiphona. Similabo eum.

℣. Amavit eum Dominus.

Oratio. Intercessio nos.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CUm esset morti proximus, quartum supra septuagesimum

mum annum agens, dicebat: Quam libenter abirem, si Domino placeret! Febri acerrima correptus, lectum parantibus objecit exemplum Domini Salvatoris, qui non in molli strato, sed in duro ligno recubuit; & sublatis in cælum oculis: Venio, dixit, ad te bone Jesu. Lacrymantes etiam increpavit, dicens: Tempus esse lætitiæ, non mœroris, sed inter fiduciam & humilitatem medius, confidens metuebat, & metuens confidebat. Corpus suum sine aliqua pompa ad Monasterium suæ Congregationis deferri præcepit, & serio inculcavit. In ipsius ædibus nulla supellex fuit reperta: non aurum, non argentum, & quod mirabilius est, nec libri, cum tamen quotidie legeret, aut scriberet: ut cum sancto martyre Laurentio dicere posset se omnes facultates suas in cælestes transmisisse thesauros.

℟. Ad Monasterium. 20.

Lectio v.

Suscepta vero sacri Olei unctione, dicebat adstantibus: Videtis, o filii, horam meam advenisse, benedictus Deus, qui eam tandem advenire voluit; cum nulla sit alia via, quæ ducat in cælum. Seipsum piissimis precibus Domino commendabat. Adstantes fratres ad divinorum præceptorum observantiam, ad Ecclesiæ cultum, & mutuam charitatem hortabatur. Sublato paulisper brachio, sicut alter Isaac, filiis suis, quos in Domino pepererat, præsentibus & absentibus benedixit. Principi quoque, ac Senatui, & universo populo cælestem benedictionem adprecatus est. Confluentibus denique ex omni Civitatis ordine monita salutis dedit: Sacerdotibus divinum honorem, procuratoribus justitiam, negotiorum gestoribus charitatem, & singulis quibusque officiorum suorum munera commendabat, ut mirum plane fuerit artubus lassis, ac pene exanimibus, intento semper spiritu, per totum biduum, quo supervixit, tantum laborem perferre potuisse.

℟. Humilitatis cultor celeberrima per urbis. 21.

Lectio vi.

Sed jam dissolvebantur vincula carnis & spiritus, dum cælo spiritus, terræ membra reddenda erant, claudensque oculos, facie hilariori fuit tamquam de labore ad requiem transiturus, dieque octava Januarii, anno salutis millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto, obdormivit in Domino. Delato ad Ecclesiam funere, tanta circumstetit hominum multitudo, ut e Choro ad valvas Ecclesiæ sola sese comprimentium turba, raptum sit. Accurrunt Confratrum Scholæ, non quasi ad mortuum sepeliendum, non lugubri pompa, sed deauratis cereis, & omni honoris ac lætitiæ significatione: quin & Angeli a quibusdam Carthusianis Monachis, qui Officio intererant, canere auditi sunt. Maxima autem orta lite inter Patriarchales Canonicos, & Patres sancti Georgii super sepulturæ illius loco, corpus insepultum interim per sexaginta septem dies, suavem odorem efflans, rubescente facie, integrum & incorruptum permansit, donec die decima septima Martii tamquam sancti cujusdam Viri tumulatum est, & annuente ipsa Venetiarum Civitate in Ecclesia Patriarchali reconditum, permultis miraculis illustratur, quibus permotus Alexander octa-

vus Pontifex Maximus, eum sanctorum numero adscripsit.

℟. Assumptus Pontifex. 21.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 11.*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nemo lucernam accendit, & in abscondito ponit, neque sub modio: sed super candelabrum, ut qui ingrediuntur, lumen videant. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

In Matth. Homil. 21. circa med.

LUcerna corporis tui est oculus tuus. Quod oculus corpori, hoc intellectus est animæ. Ut enim nequaquam optes auro ornari, veste serica conspici, si sit oculis tibi carendum, sed horum proculdubio sanitatem desiderabiliorem rebus omnibus judicares: quæ si tibi certe depereat nihil te jam tota vita delectat: quanto magis pro oculis debes mentis efficere? Sicut enim postquam corporalium oculorum lumen extinctum est, omnia jam membra in miseria versantur, ac tenebris, ita etiam mente cæcata, innumeris prorsus malis hominum vita cumulatur.

℟. Insignitus lacrymarum. 22.

Lectio viii.

QUemadmodum igitur in corpore hoc maxime providemus, ut oculos habeamus incolumes; sic etiam in anima intellectus conservemus salutem. Si vero cæcamus istum, quo aliis quoque debemus lumen inferre; unde jam ipsi poterimus aspicere? Sicut enim qui caput ipsum fontis obstruxit, totum simul exsiccavit & fluvium: sic etiam qui oculum mentis tenebris obduxit, omnes quoque vitæ istius actus una confusione cæcavit. Propter quod ait: Si lumen, quod in te est, tenebræ sunt, ipsæ tenebræ quantæ erunt?

℟. Beatus Laurentius. 22.

Pro S. Mauro Abbate.

Lectio ix.

MAurus nobilis Romanus, puer a patre Eutychio Deo sub sancti Benedicti disciplina oblatus, brevi tantum divina gratia profecit, ut ipsi magistro admirationi esset: qui illum sæpe veluti regularis observantiæ, & virtutum omnium specimen ceteris discipulis ad imitandum ponebat. Cujus adhuc adolescentis, illud admirabilis obedientiæ exemplum a sancto Gregorio Papa commemoratur. Nam cum Placidus monachus in lacum prolapsus aquarum impetu raperetur, sancti Patris jussu accurrens Maurus, & super aquas incedens, socium capillis apprehensum, ad terram attraxit. Missus in Galliam ab eodem sancto Benedicto, celebri monasterio extructo, cui annos quadraginta præfuit, monasticam disciplinam mirifice propagavit. Denique sanctitate & miraculis clarus, septuagenario major migravit in cælum, anno salutis quingentesimo sexagesimo quinto.

Te Deum laudamus. 16.

In Laudibus pro commem. sancti Mauri Abbatis, Antiphona. Euge serve bone.

℣. Justum deduxit.

Oratio. Intercessio nos.

In ii. Vesp. fit commem. S. Marcelli Papæ, & Mart.

DIE XXIII. JANUARII.

In festo Desponsationis B. Virginis Mariæ, cum S. Joseph.

Duplex majus.

Ad Vesp. Antiphona. Desponsatio gloriosæ. *cum reliq. de Laudib.*

Psalm. Dixit Dominus. *cum rel. de beata Virgine ut in ejus Offic. parvo.* cxxxix.

Capitulum. Ab initio.

Hymn. Ave maris ſtella. cxxxiv.

℣. Deſponſatio eſt hodie ſanctæ Mariæ Virginis. ℟. Cujus vita inclyta cunctas illuſtrat Eccleſias.

Ad Magnificat, Antiphona.

Glorioſæ Virginis Mariæ Deſponſationem digniſſimam recolamus, quæ & Genitricis dignitatem obtinuit, & virginalem pudicitiam non amiſit. *Oratio.*

FAmulis tuis, quæſumus Domine, cæleſtis gratiæ munus impertire: ut quibus beatæ Virginis partus extitit ſalutis exordium, Deſponſationis ejus votiva ſolemnitas pacis tribuat incrementum. Per Dominum.

Deinde fit commem. S. Joſeph, ubi conceſſa eſt, ante alias quaſcumque commem. etiam Feſti Duplicis, aut Dominicæ, Antiphona. Exurgens Joſeph a ſomno fecit ſicut præcepit ei Angelus Domini, & accepit conjugem ſuam. ℣. Conſtituit eum Dominum domus ſuæ. ℟. Et Principem omnis poſſeſſionis ſuæ.

Oratio.

SAnctiſſimæ Genitricis tuæ Sponſi, quæſumus Domine, meritis adjuvemur: ut quod poſſibilitas noſtra non obtinet, ejus nobis interceſſione donetur.

Poſtea SS. Vincentii & Anaſtaſii Mart. necnon S. Emerentianæ, ut in Breviario.

Ad Matutinum, Invitatorium. Deſponſationem Virginis Mariæ celebremus, * Chriſtum ejus Filium adoremus Dominum.

Psalm. Venite, exultemus. 1.

Hymn. Quem terra. cxxxv.

Antiphonæ, Psalmi & Verſiculi Nocturnorum, ut in Officio parvo beatæ Mariæ. cxliii.

In primo Nocturno.

Incipiunt Cantica Canticorum.

Lectio i. *Cap. 1.*

OSculetur me oſculo oris ſui: quia meliora ſunt ubera tua vino, fragrantia unguentis optimis. Oleum effuſum nomen tuum: ideo adoleſcentulæ dilexerunt te. Trahe me poſt te: curremus in odorem unguentorum tuorum. Introduxit me Rex in cellaria ſua: exultabimus, & lætabimur in te: memores uberum tuorum ſuper vinum: recti diligunt te. Nigra ſum, ſed formoſa, filiæ Jeruſalem, ſicut tabernacula Cedar, ſicut pelles Salomonis.

℟. Hodie deſponſata eſt beata Virgo Maria ex progenie David: * Per quam ſalus mundi credentibus apparuit: cujus vita glorioſa lucem dedit ſæculo.

℣. Deſponſationem beatæ Mariæ Virginis cum gaudio celebremus. Per quam.

Lectio ii.

NOlite me conſiderare quod fuſca ſim, quia decoloravit me ſol: filii matris meæ pugnaverunt contra me, poſuerunt me cuſtodem in vineis, vineam meam non cuſtodivi. Indica mihi quem diligit anima mea, ubi paſcas, ubi cubes in meridie, ne vagari incipiam poſt greges ſodalium tuorum. Si ignoras te, o pulcherrima inter mulieres, egredere, & abi poſt veſtigia gregum, & paſce hœdos tuos juxta tabernacula paſtorum. Equitatui meo in curribus Pharaonis aſſimilavi te amica mea. Pulchræ ſunt genæ tuæ ſicut turturis, collum tuum ſicut monilia.

℟. Beatiſſimæ Virginis Mariæ Deſponſationem devotiſſime celebremus; * Ut ipſa pro nobis intercedat ad Dominum Jeſum Chriſtum.

℣. Cum

. Cum jucunditate Desponsa-oncm beatæ Mariæ Virginis de-otissime celebremus. Ut ipsa.

Lectio iii.

MUrenulas aureas faciemus tibi, vermiculatas argento.)um esset Rex in accubitu suo, ardus mea dedit odorem suum. 'asciculus myrrhæ dilectus meus nihi, inter ubera mea commora-itur. Botrus Cypri dilectus meus nihi, in vineis Engaddi; ecce u pulchra es amica mea. Ecce u pulchra es, oculi tui colum-arum. Ecce tu pulcher es dilecte ni, & decorus. Lectulus noster loridus: ligna domorum nostra-rum cedrina, laquearia nostra cypressina.

℟. Gloriosæ Virginis Mariæ Des-ponsationem dignissimam recola-nus: * Cujus Dominus humili-atem respexit, quæ Angelo nun-tiante concepit Salvatorem mundi.

℣. Beatissimæ Virginis Mariæ Desponsationem devotissimè reco-lamus. Cujus Dominus.

Gloria Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homil. 2. super Missus est.

Lectio iv.

OPortebat a principe mundi aliquamdiu celari divini consilii Sacramentum: non quod Deus, si palam opus suum face-re vellet, impediri posse ab illo metueret; sed quia ipse, qui non solum potenter, sed etiam sapienter, quæcumque voluit, fecit; sicut in omnibus operibus suis quasdam rerum vel tempo-rum congruentias propter ordinis pulchritudinem servare consue-vit; ita in hoc quoque tam ma-gnifico opere suo, nostræ videli-cet reparationis, non tantum po-tentiam suam, sed & prudentiam ostendere voluit.

℟. Desponsatio gloriosæ Virginis Mariæ ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David: * Cujus vita inclyta cun-ctas illustrat Ecclesias.

℣. Hodie desponsata est beata Virgo Maria ex progenie David. Cujus vita.

Lectio v.

COnveniens ergo erat, ut sua-viter quoque omnia, cæle-stia scilicet & terrena, dispone-ret, quatenus & illinc dejiciens inquietum, reliquos in pace fir-maret: & hic debellaturus invi-dum, nobis prius suæ humilita-tis & mansuetudinis valde neces-sarium exemplum relinqueret: sicque mirabili fieret moderamine sapientiæ, ut suis suavis, & ho-stibus fortis appareret.

℟. Cum jucunditate Desponsatio-nem beatæ Mariæ celebremus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

℣. Corde & animo Christo ca-namus gloriam, in hac sacra so-lemnitate præcelsæ Genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

QUid enim prodesset diabo-lum a Deo vinci, nobis manentibus superbis? Necessario igitur desponsata est Maria Jo-seph, quando per hoc & a cani-bus sanctum absconditur & a Sponso virginitas comprobatur, & Virginis tam verecundiæ par-citur, quam famæ providetur. Quid sapientius, quid dignius divina providentia? Uno tali con-silio secretis cælestibus & admit-titur testis, & excluditur hostis, & integra servatur fama Virgi-nis Matris.

℟. Desponsatio tua, Dei Geni-trix Virgo, gaudium annuntia-vit universo mundo: * Ex te enim ortus est sol justitiæ, Chri-

n 3 stus

ftus Deus noster: * Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam. ℣. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ex te.
Gloria Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 1. c

CUm esset desponsata Mater Jesu Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in c. 1. Matth.

QUare non de simplici Virgine, sed de desponsata concipitur? Primum, ut per generationem Joseph origo Mariæ monstraretur: secundo, ne lapidaretur a Judæis ut adultera: tertio, ut in Ægyptum fugiens haberet solatium. Martyr Ignatius etiam quartam addidit causam, cur a desponsata conceptus sit: Ut partus, inquiens, ejus celaretur diabolo, dum eum putat non de virgine, sed de uxore generatum.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.
℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit.

Lectio viii.

ANtequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Non ab alio inventa est, nisi a Joseph, qui pene licentia maritali futuræ uxoris omnia noverat. Quod autem dicitur: Antequam convenirent; non sequitur ut postea convenerint; sed Scriptura quod factum non sit ostendit.

℟. Felix namque es sacra virgo Maria, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est Sol justitiæ, * Christus Deus noster.
℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto feminco sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam sanctam Desponsationem. Quia.
Gloria Patri. Christus.

Pro S. Emerentiana Virg. & Mart.

Lectio ix.

EMerentiana virgo Romana, collactanea beatæ Agnetis, adhuc catechumena, fide & charitate flagrans, furentes in Christianos idolorum cultores cum vehementius accusaret, a concitata multitudine lapidibus obruta est. Quæ in cruciatibus orans ad sepulchrum sanctæ Agnetis, proprio sanguine, quem pro Christo constanter effudit, baptizata, animam reddidit.
Te Deum laudamus. 16.

Quando autem transfertur, Lectio nona erit.

JOseph autem vir ejus cum esset justus, & nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam. Si quis fornicariæ conjungitur, unum corpus efficitur: & in lege præceptum est, non solum reos, sed & conscios criminum obnoxios esse peccati; quomodo Joseph, cum crimen celaret uxoris, justus scribitur? Sed hoc testimonium Mariæ est, quod Joseph sciens illius castitatem, & admirans quod evenerat, celat silentio, cujus ministerium nesciebat. Te Deum laudamus. 16.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

DEsponsatio gloriosæ Virginis Mariæ ex semine Abrahæ ortæ

ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psalm. Dominus regnavit. *cum reliq. de Dominica.* 17.

Antiphona. Desponsatio est hodie sanctæ Mariæ Virginis, cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Antiphona. Regali ex progenie Maria exorta refulget: cujus precibus nos adjuvari mente & spiritu devotissime poscimus.

Antiphona. Corde & animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcelsæ Genitricis Dei Mariæ.

Antiphona. Cum jucunditate Desponsationem beatæ Mariæ celebremus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Capitulum. Ab initio.

Hymn. O gloriosa Virginum.

℣. Desponsatio est hodie sanctæ Mariæ Virginis. ℟. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Benedictus, Antiphona. Desponsationem hodiernam perpetuæ Virginis Genitricis Dei Mariæ solemniter celebremus, qua celsitudo throni processit, alleluja. *Oratio.*

FAmulis tuis, quæsumus Domine, cælestis gratiæ munus impertire: ut quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium, desponsationis ejus votiva solemnitas, pacis tribuat incrementum. Per Dominum.

Deinde fit commem. S. Joseph, Antiphona. Ipse Jesus erat incipiens, quasi annorum triginta, ut putabatur filius Joseph.

℣. Os justi meditabitur sapientiam. ℟. Et lingua ejus loquetur judicium.

Oratio. Sanctissimæ. *ut supra.*

Postea S. Emerentianæ Virginis & Martyris, ut in Breviario.

Ad Horas, Antiph. sumuntur ex Laudibus ut supra.

Capitul. & ℟. brev. & prout in Offic. S. Mariæ in Sabbato.

In secundis Vesper. Antiphonæ, Psalmi, Capitul. Hymnus, & ℣. ut primis Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona. Desponsatio tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster, qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

Oratio. Famulis tuis. *ut supra.*

Deinde fit commem. S. Joseph. Antiphona. Ecce fidelis servus & prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

℣. Gloria & divitiæ in domo ejus. ℟. Et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio. Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsi. *ut supra.*

Postea fit commem. S. Timothei, ut in Breviario.

DIE XXIII. JANUARII.

In festo S. Ildefonsi Archiepiscopi Toletani Confessoris.

Alicubi celebratur sub ritu Semidupl. & dicitur Oratio. Exaudi, quæsumus. *de Communi Conf. Pontificis.*

In Regnis vero Hispanis celebratur sub ritu Duplici, cum Oct. & dicitur Oratio ut sequitur.

DEus, qui per gloriosissimam Filii tui Matrem beatum Ildefonsum Confessorem tuum atque Pontificem misso de thesauris cælestibus munere decorasti: concede propitius; ut per ejus preces & merita, munera capiamus æterna. Per eumdem Dominum nostrum.

Lectiones primi Nocturni. Fidelis sermo. liii.

In secundo Nocturno.

Ex Sur. Tom. 1. & aliunde.

Lectio iv.

ILdefonsus, qui & Alfonsus dicitur, natione Hispanus, Toleti nobilissimis Stephano & Lucia parentibus ortus, omnique cura nutritus, liberalibus disciplinis instructus est. Primum habuit præceptorem Eugenium Toletanum Antistitem, a quo miram ob indolem Hispalim ad Isidorum, mira tunc eruditione pollentem, est missus. Duodecim apud Isidorum commoratus annos, tandem fruge bona, doctrinaque sana imbutus, Toletum remeavit ad Eugenium. Postquam vero factus est ob vitæ candorem, peritiamque non vulgarem ab Eugenio Ecclesiæ Toletanæ Archidiaconus, mundi cupiens laqueos declinare, in Agaliensi monasterio, quod sanctis martyribus Cosmæ & Damiano tunc erat dicatum, insigne pietatis cuculum induit. Cui neque parentes, jam prece, jam vi, omnia tentantes, obsistere valuerunt, quin constanter in proposito permaneret.

℟. Inveni David. lvii.

Lectio v.

MOnachi non multo post Ildefonsum in demortui Abbatis locum subrogarunt, suspiciebant siquidem in eo (præter virtutes reliquas) æquitatem, morum facilitatem, prudentiam, raram sanctitudinem. Tantus itaque fulgor, tanta veræ pietatis lux (quod ipse timebat) latere non potuit. Eugenio namque vita functo, Cleri, senatus, totiusque populi decreto Toletanus Archiepiscopus est creatus. In quo quidem Præsulatu, quantum verbo Ildefonsus profecerit, quæ miracula ediderit, quam multis fuerit nominibus de Virgine matre bene meritus, non facile quis explicare quiverit. Cœnobium Virginum in Deilfensi villula ædificavit, ac magnis muneribus auxit. Hæreticos quosdam, qui in Hispania hæresim Elvidianam, tollentem perpetuam Mariæ Dei Genitricis virginitatem disseminabant, doctissime confutavit, ab Hispaniaque depulit: quam disputationem explicavit libro, quem scripsit de beatæ Mariæ virginitate, rem miraculo confirmante. Cum enim Ildefonsus ad preces Matutinas Expectationis beatæ Mariæ in Ecclesiam nocte descenderet, comites ejus in Ecclesiæ limine, fulgore quodam repentino deterriti, retrocesserunt. Ille vero intrepidus ad aram progressus, Virginem ipsam vidit, & adoravit: ab eademque vestem, qua in sacrificiis uteretur, accepit.

℟. Posui adjutorium. lvii.

Lectio vi.

CUm etiam dies sanctæ Leocadiæ festus ageretur, & Clerus frequensque populus convenisset, Ildefonsus ad sepulchrum virginis Leocadiæ accedens, flexis suppliciter genibus precabatur. Et ecce reserato repente sarcophago, Leocadia sanctissima prodiit, videntibusque cunctis & audientibus; Ildefonsi merita de Virgine Maria commendavit, dicens: O Ildefonse, per te vivit Domina mea, quæ cæli culmina tenet. Et Præsule collaudato redibat. Ildefonsus, ne res sine testibus tanta posteris referretur, arrepto Recesvinthi regis, qui forte tunc aderat, gladiolo, velaminis partem, quo caput Leocadiæ tegebatur, resecuit; eamque cum regio simul cultro celebri pompa in sacrarium intulit, ubi usque hodie servatur. Scripsit

mul-

multa luculentiori sermone, quorum, variis molestiarum occupationibus impeditus, aliqua cæpta aliqua semiplena reliquit. Obiit tandem divus Ildefonsus feliciter ac sancte, cum sedisset in Episcopatu annos novem, menses duos; sepultusque est in Basilica Leocadiæ circa annum Domini sexcentesimum septuagesimum septimum, Recesvintho in Hispania regnante. Cujus corpus in generali a Saracenis Hispaniarum occupatione in civitatem Zamorensem translatum est: & in Ecclesia beati Petri honorifice quiescens, magna illius populi religione colitur.

℟. Iste est qui ante. lvii.

In tertio Nocturno, Homil. in Evang. Vos estis sal terræ. *ut. in Communi Doctor.* lxviii.

DIE XXVIII. JANUARII.

In festo S. Juliani Episc. & Conf. Duplex cum Octav.

Pro Regnis Hispanis, alicubi vero semidupl. ad libitum.

Oratio.

EXcita, quæsumus Domine, in populo tuo Spiritum charitatis, quo beatum Julianum Confessorem tuum atque Pontificem replere dignatus es: & concede, ut cujus festivitatem celebramus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum. in unitate ejusdem.

Pro S. Agnete, secundo, in his Vesp. nulla fit commem.

In primo Noct. Lection. Fidelis sermo. liii.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

JUlianus, Ecclesiæ Conchensis Episcopus, Burgis piis & honestis parentibus natus est. Ejus ortum præclara illius sanctitatis & Episcopalis dignitatis signa divinitus data nobilitarunt. Nam adeo formosus & pulcher in lucem editus est, ut omnes intuentes os ejus, cælesti quodam fulgore perfusum admirarentur. Multo magis vero, cum puer grandior palam super fontem Baptismalem tamdiu visus est mitra & baculo Episcopalibus insignibus ornatus, dum adstantes admonuit, ut infanti Juliani nomen imponerent. Postea pie sancteque educatus, liberalibusque disciplinis apprime eruditus, Theologiæ operam dedit: in qua plurimum profecit. Itaque probatæ vitæ exemplo, & divini verbi prædicatione toti Hispaniæ mirandum in modum profuit. Archidiaconi dignitate in Ecclesia Toletana ornatus, ab Alfonso deinceps nono Castellæ Rege Episcopale munus suscipere coactus, quod summa cum laude obivit.

℟. Inveni David. lvii.

Lectio v.

VEre pater pauperum fuit, quippe qui egentium, viduarum & pupillorum inopiam pecunia & aliis pietatis officiis sublevavit. Redditus Ecclesiæ suæ tum sublevandis miseris, tum instaurandis ornandisque templis insumpsit, ipse tenui victu contentus, quem labore manuum suarum comparabat. In oratione assiduus erat: cujus vi, paterna charitate ardens, multa & magna pro salute populi a Deo impetravit. Quorum illa in primis illustria: Cum aliquando tota Provincia rei frumentariæ laboraret inopia, nec quidquam amplius in Episcopatus horreis superesset, populi calamitatem miseratus, preces cum lacrymis ad Deum fudit. Tunc plurimum tritici ad ædes sancti Episcopi a permultis jumentis comportatum est, quæ deposito onere evanuerunt. Cumque item dira in po-

pulo lues grassaretur; sancti Episcopi oratione sedata est. Multos quoque variis insanabilium morborum generibus affectos, in sanitatem restituit.

℟. Posui adjutorium. lvii.

Lectio vi.

SUper gregem suum tamquam bonus & sedulus pastor diligentissime vigilavit: lupos arcens ab ovibus, & oves pascens verbo vitæ, cibum cuique tribuens pro captu congruentem. Corpus suum jejuniis assidue castigans, seipsum bonorum operum exemplar omnibus præbuit. Denique, cum annos fere octoginta maxima cum sanctitate vixisset, plenus dierum atque virtutum, in senectute bona migravit ad Dominum quinto Kalendas Februarii, anno millesimo ducentesimo octavo, & honorifice in Ecclesia sua sepultus, post mortem quoque miraculorum gloria clarus, magna populi veneratione colitur. Anno postmodum millesimo quingentesimo decimo octavo, Leone decimo Pontifice Maximo, corpus ejus è sacello, ubi multos jacuerat annos, effossum, ad locum prope aram maximam magnifice exornatum, tertio Idus Aprilis solemni pompa ac maxima celebritate translatum est. Commemorationis ejus quoque festivitas Nonis Septembris, ex Julii tertii summi Pontificis concessione recolitur.

℟. Iste est, qui ante. lvii.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 9.*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi ærugo & tinea demolitur, & ubi fures effodiunt, & furantur. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chrysologi.

Serm. 8. de jejunio & eleemos. circa med.

THesaurus cæli est manus pauperis; quod suscipit, ne in terra pereat, reponit in cælum. Manus pauperis est gazophylacium Christi, quia quidquid pauper accipit, Christus acceptat. Da ergo homo pauperi terram, ut accipias cælum: da nummum, ut accipias regnum: da pauperi ut des tibi: quidquid pauperi dederis, habebis: quod pauperi non dederis, habebit alter. Clamat Deus: Misericordiam volo. Qui quod vult Deus, Deo negat, a Deo sibi, quod desiderat, vult negari. Homo, petit Deus, sed tibi, non sibi: humanam misericordiam petit, ut largiatur divinam. Est in cælis misericordia, ad quam per terrenas misericordias pervenitur. ℟. Amavit eum. lix.

Lectio viii.

DIcturus causam in judicio Dei, patronam tibi misericordiam, per quam liberari possis, assume. Qui de patrocinio misericordiæ certus est, de venia fit securus; de absolutione non dubitet. Misericordia non solum causam prævenit, anticipat cognitorem; sed etiam sententiam revocat, absolvit addictos. Quod Ninivitæ probant, quos jam sententiæ subjectos, pœnæ traditos, ad victimam stantes, morti deditos, misericordia sic rapuit, sic tenuit, sic prævenit, ut maluerit Deus deduci sententiam ne misericordiæ quid negat. Fratres, per misericordias pauperum misericordiam paramus, ut possimus esse de pœna liberi, de salute securi. Beati, inquit, misericordes, quia ipsi misericordiam consequentur. Gratis misericordiam spe-

sperat ibi, qui hic non fecerit misericordiam.

℟. Sint lumbi vestri. lx.

Lectio ix. de S. Agnete secundo, ut in Breviario.

In Diœcesi Conchensi, & ubi fuerit Patronus, vel Titularis.

Serm. 22. *Lectio ix.*

HOmo tali monitu Christus te ditare voluit, non nudare: manere tibi tua voluit, non perire, perpetuari, non vacuari sacculos imperavit: jussit te transferre, non perdere. Plus consilio patris agit, quam jure dominantis. Inter insidias latronum, & tinearum morsus, quare tua recondas, objurgat: pervigiles noctes, dies anxios, solicita tempora, ne tibi ipse facias, commoneris. Auri custos, servator argenti, securitatem non habet, nescit quietem: & cui deest securitas, quies perit: pœna dives est ille, non censu. Thesaurum non deficientem in cælo hoc est dicere, ubi ego sum, ibi ponite; date mihi, ego servo. Homo, da patri, crede Deo, quia & hæredi pater, & Deus homini creditum non negabit; tenere tua non potest, qui sua dedit. An humanis indiget, qui divina largitur? An est nostrorum cupidus, qui nos suorum fecit hæredes? Te Deum laudamus. 16.

In Laudib. tantum fit commem. S. Agnetis, & in ii. Vesp. sancti Francisci Episc. & Conf.

DIE XXX. JANUARII.

In festo S. Geminiani Episcopi & Conf. Semiduplex.

Oratio.

DA, quæsumus, omnipotens Deus, ut beati Geminiani Confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas & devotionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum.

Ad Matutinum in Hymno, Iste Confessor, *dicatur* Meruit supremos Laudis honores.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

GEminianus ex Vico Mutinensi cui nomen Gavellus, honestis parentibus ortus, jam inde a pueritia cælestem vitam agere cœpit. Adolescens distributo in usus indigentium patrimonio, voluntariam paupertatem perpetuo coluit: in Clericorum numero redactus, & Diaconus ab Antonio tunc Mutinæ Episcopo factus, ei quoad vixit, ut Levita Laurentius Pontifici Sixto, sedulo adhæsit. Quo doctore tantum in omni virtute profecit, ut illo demortuo, populi totius precibus onus Episcopale, quod fugiens in solitudinem recusaverat, suscipere tandem coactus sit. Eo suscepto Urbem statim Idolorum fanis, quæ adhuc supererant, expurgavit.

℟. Inveni David. lvii.

Lectio v.

ERat autem illi eadem, quæ prius fuerat, in corde humilitas, in vestitu modestia, in omni actione sanctitas; in hostes vero humani generis potestas singularis. Cum in Templo sancti Petri pernoctaret in oratione, ab se visum Dæmonem signo Crucis extemplo fugavit. Ab Joviniano Imperatore per nuncios exoratus, ut ab unica filia obsidentem immundum spiritum præsens ejicere ne gravaretur, navem sereno Cælo, tranquilloque mari conscendens, ut ad illum in Orientem adveheretur, coortam repente ingentem tempestatem oratione mirabiliter sedavit. A Principe vero benigne exceptus, mox ejus filiam a Dæ-

monis vexatione liberavit, aliosque complures ibidem variis morbis affectos pristinæ sanitati restituit.

℟. Posui adjutorium super potentem. lvii.

Lectio vi.

DOmum reversus omnes divinæ legis præceptis, & sanctioris vitæ officiis instruebat, ægros solo contactu sanabat. Novam Joviniani hæresim virginitati adversantem a suis acriter arcebat, quam in Mediolanensi Synodo, cui præerat sanctus Ambrosius, una cum reliquis orthodoxis Episcopis condemnavit. Denique jam senex de obitu suo præmonitus in oratione, incidit in morbum, in quo profusus in preces, rite sumpto sacrosancto Eucharistiæ Sacramento, plurimis pro Christi gloria perfunctus laboribus, ac multis clarus miraculis placide obdormivit in Domino pridie Kalendas Februarii anno salutis trecentesimo nonagesimo septimo: in cujus funere illud accidit memorabile, quod sanctus Severus Episcopus Ravennas eodem tempore Ravennæ inter sacrificium Missæ raptus in extasim, tantisper a sacro faciendo quievit, dum Mutinæ beati Geminiani exequias utrobique aspectabilis honestaret: cujus postea sacrum Corpus ex priore Basilica in eam, quæ nunc extat, anno millesimo centesimo sexto a Dodone Episcopo magno vicinorum Præsulum, ac populorum concursu, ipsa etiam Mathilda præsente, insigni pompa translatum fuit pridie Kalendas Maji, quem diem Mutinenses festum etiam atque solemnem esse voluerunt.

℟. Iste est, qui ante Deum magnus. lvii.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 9.*

IN illo tempore: Videns Jesus turbas, misertus est eis, quia erant vexatæ, & jacentes sicut oves non habentes pastorem. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 33. in Matth.

VIde quam fugiat Christus inanem hominum gloriam, quantumque ostentationem contemnat. Nam, ne omnes ad ipsum confluant, discipulos emisit, nec ista solum de causa id fecit; sed etiam ut, quasi in palæstra quadam in Judæa exercitati, totius orbis terrarum curam subire possent, ideirco ingentes, si parvas vires eorum consideres, laboris, atque operis causas proponit, & quasi teneras è nido aviculas protrahit ad volandum, ut facilius postea majora capessant certamina: & in præsenti quidem corporum solummodo, postea vero animarum curationis, quæ natura prima est, potestatem sibi elargitus est.

℟. Amavit eum Dominus. lix.

Lectio viii.

TU autem considera, qualiter & facilem, & necessariam simul rem ostendit. Quod enim dicit? Messis quidem multa, operarii autem pauci. Non mitto, inquit, vos ad arandi, seminandique laborem, sed ad segetis jam præparatam messem. Id ipsum Joannes quoque aliis verbis scripsit. Alii namque, inquit, laboraverunt, & vos in labores eorum introistis. His dictis simul, ne sibi ipsis attribuerent, atque arrogarent quæ faciebant; & cum magnos labores jam

æcessisse ostenderet, prom-
eos reddebat.
: lumbi vestri. lx.

Lectio ix.

etiam perspice, quemad-
um a misericordia qua-
t retributione exorsus est:
enim expandit misericor-
[uoniam vexatas, & deje-
[uasi oves, quæ pastorem
ent, turbas videbat. Quod
dictum, Principum, at-
ntificum accusationem ha-
ii cum essent Pastores, lu
officio fungebantur: quo-
on modo non studebant re-
multitudinem ad virtutem;
etiam progressus ipsius ad
impediebant. Nam vul-
dem admirabatur, & cla-
Nunquam sic apparuit in
Illi vero contra: In Prin-
Dæmoniorum Dæmonium

am laudamus. 16.

a de festo sequenti, cum
. S. Geminiani Episcopi
Cessoris.

XXXI. JANUARII.

sto Translationis Sancti
Marci Evangelistæ.
Duplex majus.
de Communi Evangelista-
æter Orationem seq.

Oratio.

s qui beatum Marcum E-
angelistam tuum Evange-
ædicationis gratia sublima-
bue quæsumus: ejus nos
& eruditione proficere, &
: defendi. Per Dominum
Jesum Christum Filium

[..]tuminum, Lectiones No-
tm sumuntur ex Communi
listarum.
undis Vesperis fit commem.
ri Episc. & Confess.
Exaudi, quæsumus.

FESTA FEBRUARII.

DIE I. JANUARII.

In festo Sancti Severi Episc. & Confess. Semiduplex. *Oratio.*

EXaudi, quæsumus Domine, preces nostras, quas in beati Severi Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus; & qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis, ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

SEverus Ravennas humili genere ortus Textrinæ Lanariæ operam navans, cum sua conjuge, & filiola (quam ex ea susceperat) in sudore vultus sui coram Deo, & hominibus juste, ac pie vivebat. Cum autem Ravennatum Antistes diem suum obiisset, & Clerus cum populo in Ecclesiam convenissent ad Successoris electionem, Severus, divino quodam instinctu, eo se contulit, laceris quidem vestibus, & vili cultu, præclaris tamen virtutibus ornatus.

℟. Inveni David. lvii.

Lectio v.

IN angulum Templi se recepit, ut melius lateret. Sed mirum dictu! candidissima columba, Spiritus Sancti symbolum, illico advolans, illius capiti insedit, ut Episcopum ceteris omnibus designaret: ipse vero columbam manibus repulit, ut se tanto suffragio subduceret. Columba iterum advolat, iterumque repellitur, tandem cum tertio advolasset, Clerus, moræ impatiens, cælesti convictus signo: certamen diremit, & reluctantem Severum ad sacras Infulas rapuit.

℟. Posui adjutorium. lvii.

Le-

Lectio vi.

HOc ministerium omni virtutum, & miraculorum genere decoravit: illius vocem mortui audierunt, mortuæque conjugis cadaver ei paruit, & tantulum deflectens, filiolæ vita functæ optatum locum præbuit. Geminiano Episcopo extrema officia Mutinæ præstare visus est, dum eodem tempore Ravennæ Rem Sacram faceret. Vivens denique tumulum ingressus est, ne mortem timere videretur: ibique obdormivit in Domino Kalendis Februarii anno Christi trecentesimo nonagesimo nono.

℟. Iste est qui ante. lvii.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Hilarii Episcopi in Evangelium Vigilate. *de Communi Confess. Pontificis.* lxiv.

DIE III. FEBRUARII.

In festo Sancti Blasii Episcopi & Martyris. Duplex.

Oratio.

DEus, qui beatum Blasium Martyrem tuum, atque Pontificem in suis perferendis suppliciis & in aliorum depellendis infirmitatibus admirabilem effecisti: concede propitius; ut illius & in fide constantiam imitemur, & in periculis patrocinia sentiamus. Per Dominum.

In i. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BLasius Cappadox, nobili genere ortus, Sebaste in Cappadocia ex Medico Episcopus creatus est, ut corporum curationi animarum cura succederet. Huic muneri cum sedulam ac piam operam navaret, dira tempestas adversus Christianos a Licinio Tyranno excitata fuit. Blasius divino instinctu, Christi consilio, & exemplo in montem Argæum se recepit, ac sese in speluncam abdidit, in qua rerum divinarum contemplationi vacans, ab ipsis feris, nativæ feritatis oblitis, quotidianum victum accepit, & multis obsequiis cultus est.

℟. Honestum fecit. xxvi.

Lectio v.

IBi tamdiu latuit; dum ab Agricolai Præsidis militibus casu deprehensus, inde abstractus, & ad Præsidem ductus, illius jussu in vincula conjectus est. Sed vinctus ipse, multos quos ejus sanctimoniæ fama acciverat, a diversorum morborum vinculis liberavit. In his puer fuit, qui desperata a medicis salute, transversa spina faucibus inhærente, animam agebat. Illustris sane tum corporum, tum animorum medicus, non humana, sed divina arte, non paratis a natura remediis, sed Christi gratia comparatis, ægros pristinæ saluti restituit: omni fere miraculorum genere conspicuus: nam Christi super aquas ambulantis, & Eliæ Sareptanæ viduæ annonam multiplicantis miracula renovavit.

℟. Desiderium animæ xxvi.

Lectio vi.

ATrocissimis tormentis, crudelissimi Præsidis jussu, cruciatus fuit. Duris verberibus cæsus, tortus in equuleo, pectinibus ferreis dilaniatus, candenti lorica indutus aliisque exquisitissimis suppliciis affectus est. Sed ejus fides probari quidem potuit, non tamen vinci. Dilacerato corpore, infractus animus restitit. Tandem victo Tyranno, capite plexus, illustre fidei testimonium Ecclesiæ reliquit tertio nonas Februarii Anno Christi trecentesimo decimo sexto.

℟. Stola jucunditatis. xxviii.

nox veniens, positis humi
ıs publice est veneratus, at-
x illo cœpit locus esse om-
venerationi. Id vero sibi
n extitisse, variis Deus o-
: signis: inter quæ illud præ-
ın, quod sanguis Martyrum
fuit Christianorum. Qui-
ite probatis, Urbanus octa-
'ontifex Maximus eos beato-
Martyrum fastis adscripsit.
ınquam aurum. xlii.
'rtio Noct. Homil. in Evan-
ı, Cum audieritis prælia. *de*
Communi. xlvi.
elebretur in Quadrag. nona
Homil. de Fer.
: VI. FEBRUARII.
'esto S. Dorotheæ Virg. &
Semiduplex.

Oratio.

Ωnipotens sempiterne Deus,
in cujus nomine gloriosa
& Martyr Dorothea mul-
ı genera tormentorum supe-
: te suppliciter exoramus:
ıs interventu cuncta pericula
nus, ipsamque in nostris
itatibus celerem adjutricem
mus. Per Dominum.
ıerit in Quadragef. fit com-
'at. Fer.
rimo Nocturno Lectiones de
ura occurrente.
'lebretur in Quadragef. Lect.
ro Ecclesiastici. Confitebor
)omine Rex. *ut in Commu-*
irgin. c.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

)rothea Cæsareæ Cappado-
ciæ pro Christo captiva,
'os in triumphum Cupidi-
k Sapricium tyrannum du-
Hæc enim expugnanda binis
bus Crystæ & Callistæ tra-
quæ datam Deo fidem me-
›pliciorum prodiderant, tam
:r decertavit; ut ambas ab
impiis castris ad antiquam fidei
stationem redire impulerit: ita ut
ambæ, sanguine pro Christo fu-
so, prius proditionis crimen elue-
rint. Dorothea vero victorias vi-
ctoriis nectebat, cruentas qui-
dem, gloriæ tamen plenas; utpo-
te quæ probe noverat, non tam
placere Virginem Christo Sponso
quæ aliena, quam quæ sua pur-
pura ruberet.

℟. Propter veritatem. xciv.

Lectio v.

Itaque cum faces lateri admove-
rentur, has illa nuptiales tæ-
das credere; cum ad gladium ci-
taretur, inter lictores, non secus
ac paranymphos ad thalamum ire,
& ad supplicii tandem locum, ve-
lut ad cæli hortos ridere visa est.
Hæc inter Theophilus quispiam
risit tam innocentem virginis ri-
sum, & sibi e Sponsi viridariis
rosam vernam, vel quodpiam au-
tumni munus pomum, virginem
poposcit; promisit Dorothea u-
trumque, & gladio percussa fidem
extemplo liberavit.

℟. Dilexisti justitiam. xciv.

Lectio vi.

Adest namque lectissimus e cæ-
lo Ephebus, ac promissum
Theophilo, eodem in calatho,
ver, & autumnum offert. Mira-
tur ille purpureas in hyeme ro-
sas, miratur poma recentia, mi-
ratur & certantem cum munere
suo muneris bajulum; & jam non
contentus horti vidisse munera,
ad ipsos per omnia tormenta pe-
netrare hortos contendit Christia-
nus; quæ ille, ut spinas, gene-
rose calcavit, nihil pœnarum me-
tuens, dummodo quas rosas quæ-
reret, inveniret.

℟. Afferentur Regi. xcv.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Simile erit regnum cælo-
rum. *ut in Communi Virg.* xcvi.

nominis confeſſionem, quorum excitamur exemplis, eorum precibus adjuvemur. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Si vero celebretur in Quadrag. Lectiones, de Epiſtola ſancti Pauli. Fratres Debitores ſumus. *de Communi plurimor. Martyr.* xxxix.

In ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

TAicoſama Japoniæ Imperatore in Chriſtianos ſæviente, tres è Societate Jeſu Japones, Paulus Mikii, Joannes de Goto, & Jacobus Kiſai, fidem, quam ibi S. Franciſcus Xaverius magnis ſudoribus plantaverat, ipſi ſuo etiam ſanguine irrigarunt. Paulus claro genere ortus; ac tum profanis, tum ſacris litteris excultus, annum agebat tertium ac trigeſimum, jamque Sacerdotio initiandus, qua voce, qua ſcriptis libris plurimos e popularibus ſuis, partim ab errore ad veritatem, partim a vitiis ad virtutem traduxerat. Joannes annos tantum undeviginti natus litterarum ſtudiis operam dabat; ac divinæ legis elementa populo explicans, obeundis olim Evangelicis miniſteriis proludebat. Jacobus quarto ſupra ſexageſimum anno jam expleto, quamquam & ipſe Catechiſta, rem tamen etiam domeſticam curabat humilitate ac patientia ſingulari, quas ad Virtutes quotidiana Chriſti patientis meditatione mirum in modum excitabatur.

℟. Sancti tui. xlii.

Lectio v.

ERgo comprehenſi, atque extrema ſiniſtræ auris parte in Meacenſi foro publice mulctati, revinctis poſt tergum manibus vili in plauſtro per vicos primum hujus, tum aliarum Japoniæ Urbium, ſexcentorum milliarium itinere terreſtri, quo ignominia & terror latius ſpargeretur, ſumma hieme circunducuntur præeunte lictore, ac ſententiam crucis in eo ſcriptam præferente, quod vetitam a Tyranno Chriſti legem prædicaſſent. Sed, cum illi, ærumnas inter & ludibria læti ſemper atque alacres, quod verbis aſtruebant, exemplo quoque confirmarent; Paulus vero etiam in Meacenſi carcere duos e Cuſtodibus, ſexque alios in Ozacenſi, atque alicubi Gubernatorem ipſum Chriſto adjunxiſſet: triumphus ille Fidei, non probrum fuit: irritis palam Taicoſamæ Bonziis, quod homines iſtos per Japoniam circumveheret, ad Chriſti ſectam diſſeminandam ſcilicet, non extirpandam.

℟. Verbera carnificum. xlii.

Lectio vi.

TAndem Nangaſachium perducti, paratis in colle crucibus, quas ipſi antea venerabundi ſalutaverant, affiguntur. Aderat Joannis pius ac fortis Genitor, nec ſatis patuit, uter ſupplicium lætius ille ne tulerit, an iſte ſpectarit. Nec minor in Jacobo, decrepita licet ætate, animi vigor eminebat. At Paulus, e triumphali illo crucis pulpito, nativam hominis eloquentiam, ſtimulante Dei charitate, ad circumfuſam multitudinem pro Chriſtiana Religione peroravit: illud palam ſibi gratulatus, quod in cruce, ut Chriſtus Dominus, eademque, atque ille, ætate moreretur: donec ſinguli ab imis lateribus ad humeros binis lanceis transfixi victrices animas cælo inſerendas emiſere nonis Februarii, anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſeptimo. Pendentes corporum exuvias Epiſcopus Japoniæ, ad col-

lem

em mox veniens, positis humi ;enibus publice est veneratus, at- 'ue ex illo cœpit locus esse om- .ibus venerationi. Id vero sibi ratum extitisse, variis Deus o- :endit signis: inter quæ illud præ- ipuum, quod sanguis Martyrum :men fuit Christianorum. Qui- us rite probatis, Urbanus octa- us Pontifex Maximus eos beato- um Martyrum fastis adscripsit.

℟. Tamquam aurum. xlii.

In tertio Noct. Homil. in Evan- ;elium, Cum audieritis prælia. *de odem Communi*. xlvi.

Si celebretur in Quadrag. nona .ectio Homil. de Fer.

DIE VI. FEBRUARII.

In Festo S. Dorotheæ Virg. & Mart. Semiduplex.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, in cujus nomine gloriosa /irgo & Martyr Dorothea mul- orum genera tormentorum supe- avit: te suppliciter exoramus: ıt ejus interventu cuncta pericula 'incamus, ipsamque in nostris ıecessitatibus celerem adjutricem entiamus. Per Dominum.

Si fuerit in Quadrages. fit com- memorat. Fer.

In primo Nocturno Lectiones de :criptura occurrente.

Si celebretur in Quadrages. Lect. le libro Ecclesiastici. Confitebor ibi Domine Rex. *ut in Commu- ni Virgin.* c.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

DOrothea Cæsareæ Cappado- ciæ pro Christo captiva, :aptivos in triumphum Cupidi- ıem & Sapricium tyrannum du- it. Hæc enim expugnanda binis ororibus Crystæ & Callistæ tra- ita, quæ datam Deo fidem me- u suppliciorum prodiderant, tam ortiter decertavit; ut ambas ab impiis castris ad antiquam fidei stationem redire impulerit: ita ut ambæ, sanguine pro Christo fu- so, prius proditionis crimen elue- rint. Dorothea vero victorias vi- ctoriis nectebat, cruentas qui- dem, gloriæ tamen plenas; utpo- te quæ probe noverat, non tam placere Virginem Christo Sponso quæ aliena, quam quæ sua pur- pura ruberet.

℟. Propter veritatem. xciv.

Lectio v.

ITaque cum faces lateri admove- rentur, has illa nuptiales tæ- das credere; cum ad gladium ci- taretur, inter lictores, non secus ac paranymphos ad thalamum ire, & ad supplicii tandem locum, ve- lut ad cæli hortos ridere visa est. Hæc inter Theophilus quispiam risit tam innocentem virginis ri- sum, & sibi e Sponsi viridariis rosam vernam, vel quodpiam au- tumni munus pomum, virginem poposcit; promisit Dorothea u- trumque, & gladio percussa fidem extemplo liberavit.

℟. Dilexisti justitiam. xciv.

Lectio vi.

ADest namque lectissimus e cæ- lo Ephebus, ac promissum Theophilo, eodem in calatho, ver, & autumnum offert. Mira- tur ille purpureas in hyeme ro- sas, miratur poma recentia, mi- ratur & certantem cum munere suo muneris bajulum; & jam non contentus horti vidisse munera, ad ipsos per omnia tormenta pe- netrare hortos contendit Christia- nus; quæ ille, ut spinas, gene- rose calcavit, nihil pœnarum me- tuens, dummodo quas rosas quæ- reret, inveniret.

℟. Afferentur Regi. xcv.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Simile erit regnum cælo- rum. *ut in Communi Virg.* xcvi.

Si

em venit, qui mundum invete-
atum invenit.

℟. Senex puerum portabat: puer autem senem regebat: * Quem Virgo concepit, Virgo peperit, Virgo post partum, quem genuit, adoravit.

℣. Accipiens Simeon puerum in manibus, gratias agens benedixit Dominum. Quem Virgo concepit, Virgo peperit.

Lectio vi.

IN isto quidem sæculo diu esse nolebat, & Christum in hoc sæculo videre cupiebat, cantans cum Propheta, & dicens: Ostende nobis Domine misericordiam tuam, & salutare tuum da nobis. Denique ut noveritis, ita esse istius lætitiam conclusit, dicens: Nunc dimittis servum tuum in pace; quia viderunt oculi mei salutare tuum. Prophetæ cecinerunt, conditorem Cæli, & terræ in terra cum hominibus futurum. Angelus nunciavit, Creatorem carnis & Spiritus in carne venturum: salutavit Joannes ex utero in uterum Salvatorem: Simeon senex Deum agnovit infantem.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 2.

IN illo tempore: Homo erat in Jerusalem, cui nomen Simeon, & homo iste justus, & timoratus, expectans consolationem Israel. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 2. Commentar. in Lucæ cap. 2. post initium.

ET ecce homo erat in Jerusalem, cui nomen Simeon, & homo iste justus, & timoratus expectans consolationem Israel: Non solum ab Angelis, & Prophetis, & a Pastoribus, sed etiam a senioribus, & justis generatio Domini accepit testimonium. Omnis ætas, & uterque sexus, eventorumque miracula fidem astruunt. Virgo generat, sterilis parit, mutus loquitur, Elisabeth prophetat, Magus adorat, utero clausus exultat, vidua confitetur, Justus expectat.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

ET bene justus, qui non suam, sed populi gratiam requirebat, cupiens ipse corporeæ vinculis fragilitatis exsolvi, sed expectans videre promissum: sciebat enim quia beati oculi, qui eum viderent. Et ipse accepit eum in ulnas suas, & benedixit Deum, & dixit: Nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tuum in pace. Vides justum velut corporeæ carcere molis inclusum, velle dissolvi, ut incipiat esse cum Christo. Dissolvi enim, & cum Christo esse, multo melius est.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vi-

℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos.
Gloria Patri. Et vos.

Pro S. Apollonia Virg. & Mart.
Lectio ix.

APollonia, Virgo Alexandrina, sub Decio Imperatore cum ingravescente jam ætate ad idola sisteretur, ut eis venerationem adhiberet; illis contemptis, Jesum Christum verum Deum colendum esse prædicabat. Quamobrem omnes ei contusi sunt, & evulsi dentes; ac, nisi Christum detestata, Deos coleret, accenso rogo combusturos vivam minati sunt impii carnifices. Quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subituram, respondit. Itaque comprehensa ut combureretur, cum paulisper, quasi deliberans quid agendum esset, stetisset, ex illorum manibus elapsa, alacris in ignem sibi paratum, majori Spiritus sancti flamma intus accensa, se injecit. Unde brevi consumpto corpore, purissimus spiritus in cælum ad sempiternam martyrii coronam evolavit.
Te Deum laudamus. 16.

Si celebretur in Quadrag. nona Lectio, Homil. de Feria.
Quando autem transfertur.
Lectio ix.

SEd qui vult dimitti, veniat in Templum, veniat in Jerusalem, expectet Christum Domini, accipiat in manibus verbum Dei, complectatur operibus, velut quibusdam suæ fidei brachiis: tunc dimittetur, ut non videat mortem, qui viderit vitam. Vides uberem in omnes gratiam Domini generatione diffusam, & prophetiam incredulis negatam esse, non justis. Ecce, & Simeon prophetat in ruinam, & resurrectionem plurimorum venisse Dominum Jesum Christum, ut injustorum, iniquorumque merita discernat, & pro nostrorum qualitate factorum, Judex justus, & verus, aut supplicia decernat, aut præmia.
Te Deum laudamus. 26.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.

SImeon, Justus, & timoratus expectabat redemptionem Israel, & Spiritus Sanctus erat in eo.
Psalm. Dominus regnavit. *cum reliquis de Laudibus Dominicæ ut in Psalterio.*
Antiphona. Responsum accepit Simeon a Spiritu sancto, non visurum se mortem, nisi videret Dominum.
Antiphona. Accipiens Simeon puerum in manibus, gratias agens benedixit Dominum.
Antiphona. Et benedixit illis Simeon dicens: ecce positus est hic in ruinam, & resurrectionem multorum in Israel.
Antiphona. Dixit Simeon ad Mariam: tuam ipsius animam pertransibit gladius, ut revelentur ex multis cordibus cogitationes.
Capitulum. Beatus vir.
Hymn. Jesu corona celsior. *ut in Communi Conf. non Pontif.*
℣. Responsum accepit Simeon a Spiritu sancto. ℟. Non visurum se mortem, nisi videret Dominum.

Ad Bened. dictus, Antiphona.

Cum inducerent puerum Jesum Parentes ejus, accepit eum Simeon in ulnas suas, & benedixit Deum, dicens: Nunc dimittis servum tuum in pace.
Oratio. Omnipotens sempiterne Deus. *ut supra.*
Deinde fit commem. Feriæ, si celebretur in Quadrages.
Postea fit commem. S. Apolloniæ, An-

Antiphona. Simile est regnum cælorum. ℣. Diffusa est gratia.

Oratio ut supra.

Ad Horas, Antiphonæ sumuntur ex Laudibus ut suprà: Capitul. ℟ia brevia, de Communi Confess. non Pontificis.

In ii. Vesper. Antiphonæ, & Psalmi dicuntur ut supra in primis, a Capitul. fit de S. Scholastica Virg. Oratio propria ut in Breviario.

Deinde fit commem. S. Simeonis, Antiphona ℣. & Oratio ut in primis Vesper.

DIE XI. FEBRUARII.

In festo BB. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. Duplex.

AD VESPERAS.

Capitulum. *Ad Hebr. 13. 7.*

FRatres, Mementote Præpositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum Dei: quorum intuentes exitum conversationis, imitamini fidem.

Hymnus.

FEstivis resonent cantica plausibus,
Et quam Virgo Parens provida destinat
Illustrem sobolem, lumine ut impleat
Orbem, laudibus efferant.
Hi sunt, qui patriæ sedis honoribus
Calcatis, superant ardua montium,
Ut myrrhæ lacrymas, atque anima ferant
Mæstam thuris imaginem.
Hos satis decorat vestibus inclyta
Virgo, ut quam subiit, perniciem fleant,
Cum Nati ingemuit tristia funera
Crucis proxima stipiti.
Servorum titulo signat ab æthere
Cælestis Genitrix, & nova germina
In partem sociat luctus, & imperat,
Cætum hinc surgere perpetem.
Regis qui superum volvere jugiter
Curet supplicium, sævaque prædicet
Quæ in Templo Simeon [illegible] prophetica
Matris vulnera noverat.
Acclini Dominum Te prece poscimus,
Sanctorum resera compita gressibus
Signata, & paribus nos quoque præbeas
Ad Te pergere viribus.
Amen.

℣. Orate pro nobis Septem beati Patres. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona. Isti sunt Viri misericordiæ, quorum pietates non defuerunt. Semen eorum & gloria eorum non derelinquetur.

Oratio.

DEus, qui ad recolendam memoriam dolorum Sanctissimæ tuæ genitricis per Septem beatos Patres nova Servorum ejus familia Ecclesiam tuam fecundasti: concede propitius, ita nos eorum consociari fletibus, ut perfruamur & gaudiis. Qui vivis, & regnas.

Deinde fit commem. S. Scholasticæ Virginis, ut in Breviario, & Feriæ si celebr. in Quadrag.

Ad Matutinum, Invitatorium. Mirabilem Dominum in Servis Deiparæ, * Venite, adoremus. *Psalmus.* Venite, exultemus.

Hymnus.

PRæclara septem lumina
Tusci micantis Ætheris,

Vos

virgo Mater excitat,
uce mundus splendeat
ora lacte perlita
os Mariæ nominant:
Virgo vos Senatios
e colles imperat.
sa Mater inclyta
bri pallio induit;
lcfleatis vulnera,
perculit sævissima.
osa cæli è culmine
o revelat martyri:
tque cœtum perpetem
: posteris constitui.
imulentur jugiter,
nque semper diligant,
int, propagent, prædicent
dolores flebiles.
, Duces fortissimi,
vos sequamur strenue:
ir dolorque fervidus
Virginem nos occupent.
superna Trinitas
mde sancto robore,
mque fac non imparem
ris Beatis ducere. Amen.
imo Nocturno, Antiphona.
rtice Montium plantavit
Martyrum vineam justo-
qui dolores ejus medita-
die ac nocte.
Beatus vir, qui non abiit.
liq. ut in Communi Con-
non Pontif. lxx.
ona. Domina dixit ad
ilii mei estis vos; exulta-
iia ego vos genui.
ona. Voce sua ad Domi-
amaverunt, & exaudivit
monte sancto suo.
tamini in Domino & exul-
sti. ℟. Et gloriamini om-
ti corde.
le libro Ecclesiastici.
i. *Cap.* 44.
demus viros gloriosos, &
irentes nostros in genera-
ua. Multam gloriam fecit
us magnificentia sua a sæ-
culo. Dominantes in potestatibus suis, homines magni virtute, & prudentia sua præditi, nuntiantes in Prophetis dignitatem Prophetarum, & imperantes in præsenti populo, & virtute prudentiæ populis sanctissima verba. In peritia sua requirentes modos musicos, & narrantes carmina scripturarum.

℟. Lætabitur deserta, & invia, & exultabit solitudo: * Et florebit quasi lilium.

℣. Germinans germinabit, & exultabit lætabunda & laudans. Et.

Lectio ii.

HOmines divites in virtute, pulchritudinis studium habentes, pacificantes in domibus suis. Omnes isti in generationibus gentis suæ gloriam adepti sunt, & in diebus suis habentur in laudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum: & sunt, quorum non est memoria: perierunt, quasi qui non fuerint: & nati sunt, quasi non nati, & filii ipsorum cum ipsis.

℟. Saliet sicut cervus claudus, & aperta erit lingua mutorum: * Quia scissæ sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitudine.

℣. In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, orietur viror calami, & junci. Quia.

Lectio iii.

SEd illi viri misericordiæ sunt, quorum pietates non defuerunt: cum semine eorum permanent bona, hæreditas sancta nepotes eorum, & in testamentis stetit semen eorum, & filii eorum propter illos usque in æternum manent: semen eorum, & gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, & nomen eorum vivit in generationem, & generationem: sapien-

pientiam ipsorum narrent populi, & laudem eorum nuntiet Ecclesia.

℞. Hæc est vera fraternitas, quæ regnum mundi, & omnem ornatum sæculi contempsit: * Propter amorem Domini Jesu Christi.

℣. Ecce quam bonum & quam jucundum habitare fratres in unum. Propter amorem.

Gloria Patri. Propter.

In secundo Nocturno, Antiph.

Non diligentes vanitatem, nec requirentes mendacium, omnia sæculi bona abdicaverunt, & a Domino mirificati sunt.

Antiph. In multitudine misericordiæ Dominæ suæ sperantes, introierunt in domum ejus, & adoraverunt ad templum sanctum ejus.

Antiph. Ex ore infantium & lactentium, Servos tuos illos dicentium perfecisti Domina laudem eorum. Quam admirabile est nomen tuum!

℣. Exultent justi in conspectu Dei.

℞. Et delectentur in lætitia.

Lectio iv.

DEcimotertio Christiani nominis sæculo, inter alios Florentinos Patritios, septem erant avorum sanguine opibusque illustres; ac virtutibus spectatis suis longe illustriores, nuncupati, ut Religioni nomen dedere, Bonfilius Monaldius, Bonajuncta Manetti, Manettus Antellensis, Amideus de Amideis, Uguccio Uguccionius, Sosteneus de Sosteneis, demum Alexius de Falconeriis. Cum hi trigesimotertio supra millesimum ac bis centesimum annum, auspicatissimo Assumptæ Virginis festo, in sodalitio quodam, cui titulus Laudentium erat, Augustissimæ Dei Genitrici, prout par erat, laudes exsolverent; ab eadem, dulcissime iis apparente, inopine moneri se sentiunt ad sublimioris vitæ genus posthabito mundo amplectendum: absolutisque idcirco, quibus dabant operam, laudibus, confestim perciti in unum, collatisque mutuo consiliis, supernis Dei vocantis, vocantisque Deiparæ oraculis parere mox decreverunt. Quod, & sedulo factum est ab iisdem: nam consulto statim mature Urbis Episcopo, post fortunæ abdicatis bonis, erogatisque ample in egenos, ciliciis carni obstrictis, vilibus detritisque vestibus cinerei coloris induti, in ruralem parvam ædiculam secesserunt natalitio die amantissimæ ipsorum Parentis, ut vitæ sanctioris primordia eodem inirent, qua die mortalibus orta sacratissimam vitam ipsa inchoaverat.

℞. Omnes isti congregati sunt, venerunt, Domina, tibi: * Et omnibus his velut ornamento vestieris.

℣. Et circumdabis tibi eos, quasi sponsa. Et omnibus.

Lectio v.

SIc Septem Beati viri, charitatis fœdere devincti, eadem in domo semet unierant; cum ecce per Urbem visos, statim, Domino sic disponente, moventeque infantiles voces Deiparæ ex infantium ore ac lactentium, inter quos tum puer erat sanctus Philippus Benitius vix quintum mensem ingressus, se Mariæ clamari Servos, insperato est auditum. Quanta tunc & exinde amoris flamma in Dominam suam, cujus (ignaris ipsis) declarati Servi erant, excitatis studiis exarserint, non facile est explicatu. Illud solum scitur, quod sic ei se dediderunt, ut veluti Matrem suam venerari, maximoque honore habere, morem ei gerere in om-

mnibus, & obtemperare propter am cunctis summopere studuerint. Hinc etiam adeo jucundi gratique ei fuere, ut cum vitaturi populi plausum in Senarium Montem ab ipsa iis praeostensum habitaturi tetenderint, ibique Crucifixum Jesum, moestissimamque Matrem dolentes assidue recolerent, apparuit illa eis, habituque lugubri assignato in memoriam Dolorum suorum, ut compaterentur astis, eos consecravit.

℟. Vocabo Servos meos, & induam illos tunica mea, & cingulo meo confortabo eos: * Et potestatem meam dabo in manibus eorum.

℣. Et erunt quasi Patres habitantibus Jerusalem. Et potestatem meam.

Lectio vi.

ITa cinericiis vestibus, indulgente etiam Episcopo, in nigras mutatis, post nonnullos annos, fortunatis quidem auspiciis, clarissimum illud Praedicatorum Ordinis Decus sanctus Petrus Martyr Florentiam accessit; &, audita inspectaque simul non fucata Sanctimonia ipsorum, ita Dei amici caeperunt se mutuo diligere; ut familiarissime versarentur invicem secum, seseque alterne foverent. Inter caetera porro illud accidit, quod sperante inclyto Martyre honorem Deo non modicum, magnum Terris commodum proditum iri, si propitia Virgine longe lateque propagarentur, una cum ipsis impense eam exorante, ut argumento aliquo voluntatem suam patefaceret; invocata Virgo amans in visione ei revelavit, se Viros illos Septem, & qui venturi erant post eos, inter mundi homines omnes ad singulare servitium suum selegisse, & commiserandis poenis jam latis suis amatissimis constituendum Ordinem esse ad sui honorem & gloriam. Hoc prodigioso Virgineo decreto animati humillimi Patres, non quia suae mentis fuisset successores posteros gignere, sed ut jussa reserata facerent supremae eorum Reginae, quae nomine suo duraturam sibi familiam fundari voluerat, instituere deinceps Sacrum Servorum Ordinem decreverunt; non tam ut primi ejus Fundatores, quam ut Caelestis suae fundatricis Ministri Obsequentes: quos proinde Dominus, ut Servos bonos, & fideles suos ac Matris, in vita multis virtutibus, in morte multis prodigiis, post transitum multis miraculis adornavit: novissime vero Benedictus decimustertius, ejus Instituti Professor, cujus sanctus Petrus erat, ejus quoque in eos haeres amoris, Pontifex renunciatus, eorum miram Institutionem ut inclaresceret Orbi, lectionibus his recenseri peramanter consuluit ac mandavit.

℟. Vidi conjunctos viros habentes lugubres vestes, & Angelus Domini locutus est ad me dicens: * Isti sunt Viri sancti facti amici Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem volantem per medium caelum, voce magna clamantem, & dicentem. Isti.

Gloria Patri. Isti.

In tertio Nocturno Antiphona.

Ingredientes sine macula, & operantes justitiam, habitaverunt in tabernaculo tuo, & requieverunt in monte sancto tuo.

Antiphona. Gloriam & magnum decorem imposuisti super eos Regina Martyrum: cum in memoriam dolorum tuorum lugubrem vestem eos induisti.

Antiphona. Haec fuit generatio quae-

Antiphona. Simile est regnum cælorum. ℣. Diffusa est gratia.

Oratio ut supra.

Ad Horas, Antiphonæ sumuntur ex Laudibus ut suprà: Capitul. ℟ia brevia, de Communi Confess. non Pontificis.

In ii. Vesper. Antiphonæ, & Psalmi dicuntur ut supra in primis, a Capitul. fit de S. Scholastica Virg. Oratio propria ut in Breviario.

Deinde fit commem. S. Simeonis, Antiphona ℣. & Oratio ut in primis Vesper.

DIE XI. FEBRUARII.

In festo BB. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. Duplex.

AD VESPERAS.

Capitulum. *Ad Hebr.* 13. 7.

FRatres, Mementote Præpositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum Dei: quorum intuentes exitum conversationis, imitamini fidem.

Hymnus.

FEstivis resonent cantica plausibus,
Et quam Virgo Parens provida destinat
Illustrem sobolem, lumine ut impleat
Orbem, laudibus efferant.
Hi sunt, qui patriæ sedis honoribus
Calcatis, superant ardua montium,
Ut myrrhæ lacrymas, atque anima ferant
Mæstam thuris imaginem.
Hos satis decorat vestibus inclyta
Virgo, ut quam subiit, perniciem fleant,
Cum Nati ingemuit tristia funera
Crucis proxima stipiti.
Servorum titulo signat ab æthere
Cælestis Genitrix, & nova germina
In partem sociat luctus, & imperat,
Cætum hinc surgere perpetem.
Regis qui superum volvere jugiter
Curet supplicium, sævaque prædicet
Quæ in Templo Simeon mente prophetica
Matris vulnera noverat.
Acclini Dominum Te prece poscimus,
Sanctorum resera compita gressibus
Signata, & paribus nos quoque præbeas
Ad Te pergere viribus.
Amen.

℣. Orate pro nobis Septem beati Patres. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona. Isti sunt Viri misericordiæ, quorum pietates non defuerunt. Semen eorum & gloria eorum non derelinquetur.

Oratio.

DEus, qui ad recolendam memoriam dolorum Sanctissimæ tuæ genitricis per Septem beatos Patres nova Servorum ejus familia Ecclesiam tuam fecundasti: concede propitius, ita nos eorum consociari fletibus, ut perfruamur & gaudiis. Qui vivis, & regnas.

Deinde fit commem. S. Scholasticæ Virginis, ut in Breviario, & Feriæ si celebr. in Quadrag.

Ad Matutinum, Invitatorium. Mirabilem Dominum in Servis Deiparæ, * Venite, adoremus. *Psalmus.* Venite, exultemus. *Ii*

Hymnus.

PRæclara septem lumina
Tusci micantis Ætheris,

Vos

Vos virgo Mater excitat,
Ut luce mundus splendeat
Vos labra lacte perlita
Servos Mariæ nominant:
Tum Virgo vos Senarios
Adire colles imperat.
Vos ipsa Mater inclyta
Funebri pallio induit;
Ut defleatis vulnera,
Quæ pertulit sævissima.
Hoc ipsa cæli è culmine
Petro revelat martyri:
Jubetque cœtum perpetem
Hinc posteris constitui.
Qui famulentur jugiter,
Ipsamque semper diligant,
Colant, propagent, prædicent
Ejus dolores flebiles.
Quæso, Duces fortissimi,
Ah vos sequamur strenue:
Ardor dolorque fervidus
In Virginem nos occupent.
Et tu superna Trinitas
Perfunde sancto robore,
Vitamque fac non imparem
Nostris Beatis ducere. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona. In vertice Montium plantavit Regina Martyrum vineam justorum, qui dolores ejus meditabantur die ac nocte.

Psalm. Beatus vir, qui non abiit. *cum reliq. ut in Communi Confessoris non Pontif.* lxx.

Antiphona. Domina dixit ad eos, Filii mei estis vos; exultate, quia ego vos genui.

Antiphona. Voce sua ad Dominum clamaverunt, & exaudivit eos de monte sancto suo.

℣. Lætamini in Domino & exultate justi. ℟. Et gloriamini omnes recti corde.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. *Cap.* 44.

LAudemus viros gloriosos, & parentes nostros in generatione sua. Multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua a sæculo. Dominantes in potestatibus suis, homines magni virtute, & prudentia sua præditi, nuntiantes in Prophetis dignitatem Prophetarum, & imperantes in præsenti populo, & virtute prudentiæ populis sanctissima verba. In peritia sua requirentes modos musicos, & narrantes carmina scripturarum.

℟. Lætabitur deserta, & invia, & exultabit solitudo: * Et florebit quasi lilium.

℣. Germinans germinabit, & exultabit lætabunda & laudans. Et.

Lectio ii.

HOmines divites in virtute, pulchritudinis studium habentes, pacificantes in domibus suis. Omnes isti in generationibus gentis suæ gloriam adepti sunt, & in diebus suis habentur in laudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum: & sunt, quorum non est memoria: perierunt, quasi qui non fuerint: & nati sunt, quasi non nati, & filii ipsorum cum ipsis.

℟. Saliet sicut cervus claudus, & aperta erit lingua mutorum: * Quia scissæ sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitudine.

℣. In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, orietur viror calami, & junci. Quia.

Lectio iii.

SEd illi viri misericordiæ sunt, quorum pietates non defuerunt: cum semine eorum permanent bona, hæreditas sancta nepotes eorum, & in testamentis stetit semen eorum, & filii eorum propter illos usque in æternum manent: semen eorum, & gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, & nomen eorum vivit in generationem, & generationem: sa-

pien-

quærentium Dominam, quærentium Stellam ex Jacob: Te laudamus Rex gloriæ.

℣. Justi autem in perpetuum vivent.

℟. Et apud Dominum est merces eorum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex: Quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Lib. 4. *cap.* 54. *in Luc.* 12.

PUsillum gregem electorum, vel ob comparationem majoris numeri reproborum, vel potius ob humilitatis devotionem nominat: quia videlicet Ecclesiam suam quantalibet numerositate jam dilatatam, tamen usque ad finem mundi humilitate vult crescere, & ad promissum Regnum humilitate pervenire. Ideoque ejus labores blande consolatus, quam Regnum Dei tantum quærere præcipit, eidem regnum a Patre dandum complacita benignitate promittit.

℟. Dabitur lugentibus Sion corona pro cinere, oleum gaudii pro luctu, pallium laudis pro spiritu mœroris: * Et vocabuntur fortes justitiæ, plantatio Domini ad glorificandum.

℣. Sacerdotes Domini vocabuntur Ministri Dei nostri. Et vocabuntur.

Lectio viii.

VEndite quæ possidetis, & date eleemosynam. Nolite, inquit, timere ne propter Regnum Dei militantibus, hujus vitæ necessaria desint; quin etiam possessa, propter eleemosynam vendite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Domino suis omnibus spretis, nihilominus post hæc labore manuum, unde & victum transigere, & eleemosynam dare queat, operatur. Unde gloriatur Apostolus, dicens: Argentum, aut aurum, aut vestem nullius concupivi: ipsi scitis, quoniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ. Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes oportet suscipere infirmos.

℟. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: * Et flores mei fructus honoris & honestatis.

℣. Ego Mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei. Et flores.

Gloria Patri. Et flores.

Lectio ix.

FAcite vobis sacculos, qui non veterascunt: eleemosynas videlicet operando, quarum merces in æternum maneat. Ubi non hoc præceptum esse putandum est, ut nil pecuniæ reservetur a Sanctis, vel suis scilicet, vel pauperum usibus suggerendæ; Cum & ipse Dominus, cui ministrabant Angeli, tamen ad informandam Ecclesiam suam loculos habuisse legatur, & a fidelibus oblata conservans, & suorum necessitatibus, aliisque indigentibus, tribuens, sed ne Deo propter ista serviatur, & ob inopiæ timorem justitia deseratur.

Te Deum laudamus. 16.

Si celebratur in Quadrages. nona Lectio, Homil. de Feria.

A D L A U D E S,

& per Horas, Antiphona.

SApientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem.

Psalmus. Dominus regnavit. *cum reliquis de Laudibus Dominicæ.* 17

Antiphona. Isti sunt Viri Septem boni testimonii, pleni Spiritu sancto, & sapientia.

Antiphona. Apparuit eis Domina

rum, & dilexit eos in
t in agnitione magnalium

. Beati Viri tui, Re-
ium: beati Servi tui,
coram te semper.
. Laudem dicite Deo
nes Servi ejus, & qui
m pusilli & magni.
m. Ad Hebr. 13. 7.
, Mementote Præposito-
vestrorum, qui vobis lo-
verbum Dei: quorum
exitum conversationis,
fidem.

Hymnus.

s sub Almæ Numine
tena Proles nascitur:
cante ad asperum
tendit verticem.
a fructus proferet,
sacra Proles germinat,
pente turgidis
vitis edocet.
laros nobili
ncta Cælo consecrat:
ue Olympi limina
deles Virgini.
cata respice
potita Numinis
inc recedens tartari
le cinctos deseris.
Almæ vulnera
rogamus supplices,
tenebras amove,
ue fluctus comprime
erna Trinitas
e sancto robore
ue fac non imparem
Beatis discere. Amen.
abunt Sancti in glo-

buntur in cubilibus

nedictus. Antiphona.
ricordiam Dominus cum
ostris: erexit nobis cor-
in domo suæ Genitri-
mus illi.

Oratio.

Deus, qui ad recolendam memoriam Dolorum Sanctissimæ tuæ Genitricis per septem beatos Patres nova Servorum ejus Familia Ecclesiam tuam fecundasti: concede propitius, ita nos eorum consociari fletibus, ut perfruamur & gaudiis. Qui vivis, & regnas.

Si celebretur in Quadrag. fiat commemoratio Feriæ.

Ad Tertiam, Antiphona.

Isti sunt Viri Septem.

Cap. Fratres, Mementote. *ut supr.*

℟. *br.* Lætamini in Domino, * Et exultate justi. Lætamini.

℣. Et gloriamini omnes recti corde. Et exultate.

Gloria Patri.

℣. Exultent justi in conspectu Dei.

℟. Et delectentur in lætitia.

Ad Sextam. Antiphona.

Apparuit eis Domina.

Capitulum. Eccli. 44.

Omnes isti in generationibus gentis suæ gloriam adepti sunt, & in diebus suis habentur in laudibus.

℟. *br.* Exultent justi, * In conspectu Dei. Exultent.

℣. Et delectentur in lætitia. In.

Gloria Patri. Exultent.

℣. Justi autem in perpetuum vivent.

℟. Et apud Dominum est merces eorum.

Ad Nonam Antiphona.

Laudem dicite Deo.

Capitulum. Eccli. 44.

Filii eorum propter illos usque in æternum manent. Semen eorum & gloria eorum non derelinquetur.

℟. *br.* Justi autem, * In perpetuum vivent. Justi.

℣. Et apud Dominum est merces eorum. In perpetuum.

Gloria Patri. Justi.

 ℣. Exul-

ope divinæ opis erecta, ut profiteretur nullas se illorum, qui beatissimi putantur, delicias suis cruciatibus anteferre.

℟. Propter veritatem & mansuetudinem. xciv.

Lectio v.

UBi aperta vi hostis teterrimus nihil profecit, dolo & fallaciis grassari cœpit. Quasdam ejus Monasterii Virgines in fraudem induxit, vanissimisque suspicionibus repletas incitavit in Eustochium. [illegible] dicitur, & quasi auctrix fuisset cujusdam insanabilis morbi, in quem Abbatissa inciderat, conjicitur in carcerem, eique vix panis & aqua præbetur, quod satis sit ad vitam tolerandam. Tres ipsos menses exegit in illo squalore atque inedia. Hanc etiam vexationem & contumeliam omnium gravissimam pertulit admirabili alacritate: omnem famæ ac salutis suæ curam rejecit in Deum, maledicentibus benedixit, pro persequentibus ac calumniantibus oravit: ita denique se gessit, ut virtutum ex ipsius factis dictisque omnibus [illegible]

[illegible] ferens, vol[illegible]
tia triumpha[illegible]
si, quem un[illegible]
plexum veni[illegible]
dissime obdo[illegible]
Idibus Febru[illegible]
quadringente[illegible]
no, ætatis [illegible]
Mortuam m[illegible]
lustravit. [illegible]
functæ mans[illegible]
tudinem indi[illegible]
cœpit nulli; [illegible]
deleri posset[illegible]
pulchro, qu[illegible]
no, illius c[illegible]
aquam limpi[illegible]
quæ & hodi[illegible]
re dicitur a[illegible]
depellendos [illegible]
Monialium [illegible]
norifice asser[illegible]
ratione coli[illegible]

In tertio No[illegible]
Papæ in Eva[illegible]
cælorum dec[illegible]
Virginum, [illegible]

Si celebre[illegible]
Lectio. Hom[illegible]

lianum vero ad gravio-
na reservari . Id cum
ro suo renunciasset, so-
as propinquæ mortis ad-
intra semestre tempus
Basilissa prædixerat ,
, quas ipsa subsecuta
is Agni nuptias evocata

·ium animæ. xxvi.

Lectio vi.

s ad nova fortitudinis
nenta Julianus, intenta-
n a Marciano Antiochiæ
ninas, & blanditias su-
lox fustibus contusus ,
iversis Urbis locis cru-
elsum puerum Marcia-
Christo lucrifecit. Im-
i Pater , cum illum a
vellere non posset, am-
rcerem conjecit , ubi
ites miraculis ad Chri-
ersi , una cum Puero
elinæ pietas hujce rem-
xierunt . Quamobrem
arciano, milites jugu-
ulianus in privata Cu-
i Celso, Marcionilla e-
, & reliquis recluditur :
rcionilla miraculis ve-
commota in Christum
atque ab Antonio Pres-
ui ob præclaram Chri-
essionem comprehensus
ptisinum suscipit. De-
lis Christi Athleta cum
bestias damnatus , nec
tum variis tentatus sup-
d extremum capite ple-
cum Antonio Presbyte-
nastasio, quem Julianus
suscitatum gratiæ Chri-
cipem fecerat, simul et-
us puer cum Matre Mar-
& septem Fratres, alii-
imi, illustre Martyrium

consummaverunt. Passus est quinto Idus Januarii Orientem regente Maximino, multis etiam post excessum clarus miraculis.

℟. Stola jucunditatis. xxvii.

In tertio Noct. Homilia S. Hilarii Episc. Nihil est opertum. *ut in Communi unius Mart.* xxxii.

Antiphona ad Benedictus, ut in i. Vesperis.

In ii. Vesperis ad Magnificat, Antiphona. Sancte Martyr Juliane deprecare Dominum, ut nobis omnibus misereri dignetur.

Oratio ut supra.

DIE XIII. FEBRUARII.

In festo Beatæ Eustochii Virginis.

Duplex majus.

Oratio.

OMnipotens æterne Deus, qui beatam Eustochium Virginem tuam adversus potestates tenebrarum admirabili virtute & invicta patientia roborasti : ejus meritis ... concede, ut ab Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Epistola S. Pauli. De Virginibus. *ut in Communi Virginum.* xc.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EUstochium Virgo nata est Patavii, atque ibidem in Monasterio sancti Prosdocimi Institutum sancti Benedicti professa. Vitam egit innocentissimam, eamdemque infestam tot ærumnis, ut manifesto appareat, Deum in illa exemplum patientiæ statuere, ad posterorum documentum & solatium relinquere voluisse. Facta enim dæmoni potestate in eam sæviendi, horribile dictu est quot modis ad extremum pene spiritum sanctissimam Puellam excruciarit. Sæpe illam verberibus contundebat. Nonnumquam omni cibo potuque

tuque prohibitam, tridui, ac etiam quatridui inedia conficiebat. Quibus illa rebus ab instituto virtutis cursu abduci non potuit. Dum corpus extrinsecus torquebatur, mens intra ab oratione numquam desistebat. Ærumnas ab adversario illatas cumulabat accessione multarum magnarumque asperitatum, quas ultro suscipiebat; tamque alacriter omnia patiebatur Dei amore incensa, & spe divinæ opis erecta, ut profiteretur nullas se illorum, qui beatissimi putantur, delicias suis cruciatibus anteferre.

℞. Propter veritatem & mansuetudinem. xciv.

Lectio v.

UBi aperta vi hostis teterrimus nihil profecit, dolo & fallaciis grassari cœpit. Quasdam ejus Monasterii Virgines in fraudem induxit, vanissimisque suspicionibus repletas incitavit in Eustochium: [illegible] dicitur, & quasi auctrix fuisset cujusdam insanabilis morbi, in quem Abbatissa inciderat, conjicitur in carcerem, eique vix panis & aqua præbetur, quod satis sit ad vitam tolerandam. Tres ipsos menses exegit in illo squalore atque inedia. Hanc etiam vexationem & contumeliam omnium gravi[illegible] pertulit admirabili a[illegible]nem famæ ac salutis lacri[illegible]jecit in Deum, ma[illegible] suæ [illegible]nedixit, pro persecledi[illegible]alumniantibus oraque[illegible]e se gessit, ut vir[illegible] vit: [illegible]us factis dictisque tutu[illegible]odentium fulgor om[illegible]cionum caligo omnis[illegible]que fieret vol scuten[illegible]um conve tatum [illegible]icio dign ut qu[illegible]

tabatur, uno jam [illegible]bus Sancta nomin[illegible]

℞. Dilexisti justi[illegible]

Lecti[illegible]

CUm bonum [illegible] set, ut era[illegible] bo confecta, inte[illegible] cari ad coronam[illegible] mentis Ecclesia[illegible] Sorores vocat, [illegible] nisse diem, qu[illegible] migrandum sit. [illegible] tans, ipsaque [illegible] seferens, volu[illegible] tia triumphan[illegible] si, quem uni[illegible] plexum venir[illegible] dissime obdo[illegible] Idibus Febru[illegible] quadringente[illegible] no, ætatis [illegible] Mortuam m[illegible] lustravit. [illegible] functæ man[illegible] tudinem ind[illegible] napit nusn, [illegible] deleri posse[illegible] pulchro, q[illegible] no, illius [illegible] aquam lim[illegible] quæ & ho[illegible] re dicitur [illegible] depellendos[illegible] Monialium [illegible] norifice affe[illegible] ratione co[illegible]

In te[illegible] Papa [illegible] cæ[illegible]

Martyr imploret: quæ tibi grata semper extitit, & merito castitatis, & tuæ professione virtutis. Per Dominum.

Deinde fit commem. Feriæ, si celebretur in Quadrag.

Postea sancti Valentini Presbyt. & Martyr. ut in Breviario.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

Si vero celebretur in Quadrages. Lectiones. Confitebor tibi Domine Rex. *de Communi Virginum ii. loco.* c.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

FUsca virgo, Ravennæ Siroo Patre Idolorum cultore nobili genere orta, ab Hermolao Presbytero, viro sanctissimo, annos quindecim nata, una cum Maura Nutrice Christianæ fidei præceptis erudita est, atque Baptismatis lavacro abluta; quo cognito Pater cum Filiam a Christi fide variis modis avertere, labore semper irrito, tentavisset, illaque immane facinus summa libertate detestaretur, in carcerem conjectam ibi per triduum sine cibo detinuit, immissis etiam nobilibus Matronis, aliisque familiaribus adolescentulis, si quomodo ad inanem Deorum cultum revocarent; quibus nihil commota, cum in susceptæ Religionis proposito permaneret, Sirous in tantam iram exarsit, ut, ni Mater intercessisset, è carcere eductam, ense omnino confossurus videretur.

℟. Propter veritatem. xciv.

Lectio v.

SUb id tempus Quintianus Præses, is qui in Sicilia Agatham trucidavit, Fuscam, & Mauram ad se vinctas adduci imperat. At cum Apparitores orantem, & Angelum juxta eam summo splendore fulgentem conspexissent, adeo territi sunt, ut nihil ausi ad Quintianum inanes redierint: quem tamen paulo post Fusca, & Maura ultro adeunt, seque Christianas voce libera profitentur. Quare commotus Præses, utramque verberibus primum cædi, deinde teterrimum in carcerem contrudi jubet, ubi cum dies aliquot acerbe vixissent, Fusca extra Urbem ducta, gladio lateri infixo, cum antea cælitus emissa vox illam esset ad necem fortiter subeundam hortata, confoditur.

℟. Dilexisti justitiam. xciv.

Lectio vi.

QUo ipso mortis genere Maura Nutrix martyrium feliciter consummavit: cadaveri enim, quod assidue amplexabatur, illacrymans, rogato Carnifice, ut se eadem ratione confoderet, illam insequuta est. Quarum corpora a Christianis Nautis noctu rapta, & ad Sabratham Provinciæ Tripolitanæ Urbem importata, inde postea ea diruta Civitate Torcellum, Venetiarum Insulam translata sunt, ibique in Cathedrali Templo honorifice condita, pia incolarum veneratione coluntur.

℟. Afferentur Regi. xcv.

In tertio Nocturno, Homil. sancti Gregorii in Evangel. Simile est regnum cælorum thesauro. *ut in Communi non Virginum, cum Responsoriis Virg.* cvi.

Si hoc festum celebretur in Quadrages. Lectio nona erit de Homilia Feriæ.

DIE XV. FEBRUARII.

In festo S. Ephysii Mart. Duplex.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui per Crucem, & Passionem tuam mundum vicisti, eodemque signo mirabili beatum Ephysium Martyrem tuum fidei præconem

delectum ad convertendas infidelium gentes cælitus vocare dignatus es: præsta quæsumus, ut quem fidei propagatorem habuimus in terris, intercessorem gloriosum habere mereamur in cælis. Qui vivis &c.

In primo Nocturno.

De Epistola beati Pauli Apostoli.

Ad Corinth. 1. cap. 1. Lectio i.

FRatres, verbum Crucis pereuntibus quidem stultitia est: iis autem, qui salvi fiunt, idest nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim: Perdam sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobabo. Ubi sapiens? Ubi scriba? Ubi conquisitor hujus sæculi? Nonne stultam fecit Deus sapientiam hujus mundi? Nam quia in Dei sapientia non cognovit mundus per sapientiam Deum; placuit Deo per stultitiam prædicationis salvos facere credentes. Quoniam & Judæi signa petunt, & Græci sapientiam quærunt. Nos autem prædicamus Christum crucifixum, Judæis quidem scandalum, gentibus autem stultitiam; ipsis autem vocatis Judæis, atque Græcis, Christum Dei virtutem, & Dei sapientiam. Quia quod stultum est Dei, sapientius est hominibus, & quod infirmum est Dei, fortius est hominibus. Videte enim vocationem vestram fratres, quia non multi sapientes secundum carnem, non multi potentes, non multi nobiles, sed quæ stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapientes; & infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia; & ignobilia mundi, & contemptibilia elegit Deus, & ea, quæ non sunt, ut ea, quæ sunt, destrueret, ut non glorietur omnis caro in conspectu ejus. Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapientia a Deo, & justitia, & sanctificatio, & redemptio. Ut quemadmodum scriptum est: qui gloriatur, in Domino glorietur.

℟. Iste sanctus. xxiii.

Lectio ii. *Cap. 2.*

ET ego cum venissem ad vos, fratres, veni non in sublimitate sermonis, aut sapientiæ, annuntians vobis testimonium Christi: non enim judicavi me scire aliquid inter vos, nisi Jesum Christum & hunc crucifixum. Et ego in infirmitate & timore & tremore multo fui apud vos. Et sermo meus & prædicatio mea non in persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis, sed in ostensione spiritus & virtutis, ut fides vestra non sit in sapientia hominum, sed in virtute Dei. Sapientiam autem loquimur inter perfectos: sapientiam vero non hujus sæculi, neque Principum hujus sæculi, qui destruuntur, sed loquimur Dei sapientiam quæ abscondita est, quam prædestinavit Deus ante sæcula in gloriam nostram, quam nemo Principum hujus sæculi cognovit: si enim cognovissent, nunquam Dominum gloriæ crucifixissent. Sed sicut scriptum est, quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus iis, qui diligunt illum, nobis autem revelavit Deus per spiritum suum: spiritus enim omnia scrutatur, etiam profunda Dei. Quis enim hominum scit quæ sunt hominis, nisi spiritus hominis, qui ipso est? Ita & quæ Dei sunt, nemo cognovit, nisi spiritus Dei. Nos autem non spiritum hujus mundi accepimus, sed spiritum, qui ex Deo est, ut sciamus quæ a Deo donata

sunt

unt nobis, quæ & loquimur non n doctis humanæ sapientiæ verbis, sed in doctrina spiritus, piritualibus spiritualia comparantes.

℟. Justus germinabit. xxiii.

Lectio iii. *Cap. 3.*

ET ego, fratres, non potui vobis loqui, quasi spiritualibus, sed quasi carnalibus. Tamquam parvulis in Christo, sic obis potum dedi, non escam, ondum enim poteratis: sed nec unc quidem potestis; adhuc enim arnales estis. Cum enim sint inter vos zelus & contentio, nonne carnales estis, & secundum ominem ambulatis? Cum enim uis dicat: ego quidem sum Pauli: alius autem, ego Apollo: onne homines estis? Quid igitur est Apollo? Quid vero Paulus? Ministri ejus, cui credidistis, & unicuique sicut Dominus edit. Ego plantavi, Apollo rigavit, sed Deus incrementum dedit. Itaque neque qui plantat, st aliquid, neque qui rigat, sed ui incrementum dat Deus. Qui utem plantat, & qui rigat, num sunt. Unusquisque autem roprium mercedem accipit secundum suum laborem. Dei enim umus adjutores: Dei agricultura estis, Dei ædificatio estis. Secundum gratiam Dei, quæ data st mihi, ut sapiens architectus undamentum posui: alius autem uperædificat. Unusquisque autem videat, quomodo superædificet. Fundamentum enim aliud emo potest ponere, præter id, uod positum est, quod est Christus Jesus. Nemo itaque glorietur in hominibus. Omnia enim estra sunt: vos autem Christi: Christus autem Dei.

℣. Iste cognovit justitiam, & vidit mirabilia. xxiii.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

EPhysius Æliæ ortus, ac Diocletiano apprime carus ab eodem in Italiam adversus Christianos proficiscendi potestatem accepit. Verum in itinere Crucis in aere emicantis apparitione, & mira voce proprio eum nomine vocante, commotus, ad fidem conversus fuisse creditur. Sacro baptismate regeneratus, religionis zelo, & fidei dilatandæ desiderio fervere cœpit, nihilque magis in votis habuit, quam sacrilegum Deorum cultum ubique gentium profligare. Hinc cum efferatos quosdam populos Sardiniæ Insulam Italiæ adjacentem pravis moribus & religione infestare comperisset, Deo inspirante, expeditionem statim paravit, atque ad eam partem classem applicuit, ut gentes adhuc superstitione infectas ad Christianam fidem perduceret. Hostibus itaque in Arborensi Provincia non tam armis, quam oratione fusis, cum innumeros ex dispersis Christo lucratus esset, Calarim, quæ totius Insulæ caput & Metropolis erat, festinus perrexit, ut quos forte idolorum profano cultu, & nefariis ritibus occupatos videret, ab errore & impietate revocaret.

℟. Honestum fecit. xxvi.

Lectio v.

HUic tam pio ac eximio operi cum vehementer incumberet, de rebus ab eodem gestis monitus per litteras Diocletianus ira protinus excanduit: utque Ephysium a proposito deterreat, Julium quemdam Præsidem in Sardiniam mittit, qui fortissimum Christi athletam profusa liberalitate ad pristinum Deorum cultum alliciat; secus, si invicto prorsus animo obsistentem flecte-

re nequeat, omni suppliciorum acerbitate a sententia dimoveat. His omnibus nullatenus exterritus Ephysius, quod neque precibus & pollicitationibus, neque judicis severitate & minacibus verbis adduci posset, ut Christianam Religionem desereret, in tenebricosum carcerem omni prorsus humano auxilio destitutus includitur, ærumnis & diuturna inedia conficiendus. Sed cum constantior in dies evaderet, neque Christum libere confiteri desineret, fustibus crudelissime cæsus pene exanimis in carcerem iterum detruditur, ut loci horrore & vulnerum acerbitate vexatus animam efflaret. Dei autem virtute repente convalescens ad Apollinis templum adduci postulavit: quod nuntium lætus excipiens iniquus Præses, quod fractæ constantiæ indicium crederet, precibus annuit libenter: Non longe autem a loco, fusa ad Deum supplicatione, idola subversa sunt, & illico templum corruit. Quo miraculo adeo exterritus est Julius, ut delegata Flaviano potestate statim e littore solveret, iracundia simul, & timore correptus.

℟. Desiderium animæ. xxvi.

Lectio vi.

FLavianus itaque ea spe illusus, quod posset aliquando sanctissimum confessorem ad Deorum cultum revocare, precibus primum, propositisque præmiis eumdem aggreditur: cum autem frustra & inutiliter verba funderet, nec quidquam sperandum amplius duceret, eundem gladio percuti jubet. Novo interim prodigio Dei virtus enituit: nam cum carnifex ictum libraret, gladium manu forte excidisse fertur, quem denuo erigere frustra, sæpius tentaverit. Ira itaque magis excandescens Flavianus, qui miraculi novitate mitescere debuerat, jubet corpus Martyris oleo, resina, pice inungi, acetoque respersum admotis flammis aduri, & lente torqueri: quod immane supplicium cum hymnis Deo canens fortiter superasset, in ardentem fornacem injicitur. Sed quod inde, cunctis stupentibus, illæsus exiisset, veritus iniquus judex, ne tot tantisque prodigiis populus imperium detrectaret, & Christi fidem amplecteretur, extra urbem Noras perductum capite plecti imperat. Ad locum itaque supplicii deductus, lætus & hilari vultu collum carnifici submisit; ac seipsum & Calaritanam Civitatem Deo commendans, animam placidissime exhalavit decimo octavo Kalendas Februarii. Extat Calari ad partem urbis occiduam alte defossa subterranea crypta quam Martyris carcerem perantiqua traditione incolæ appellant, ad quam, ut & ad ejus nomine Deo sacrum proximum templum magna frequentia populi confluentes, Martyris memoriam summa religione venerantur, ejusdem opem in hostium incursionibus, aliisque publicis calamitatibus præsentissimam semper experti. Quocirca Pius Papa sextus ejusdem festum cum Officio & Missa in universa Sardiniæ Regis Ditione ab omnibus, qui ad horas canonicas tenentur, celebrari benigne indulsit.

℟. Stolam Jucunditatis. xxvii.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 15.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: nolite arbitrari, quia venerim pacem mittere

re in terram: non veni pacem ittere, sed gladium. Et reliqua. omilia sancti Hilarii Episcopi. *Comment. in Matth. cap.* 10.

QUæ ista divisio est? Inter prima enim legis præcepta :cipimus; honora patrem tuum, : matrem tuam, & ipse Domi- ıs ait: pacem meam do vobis: acem relinquo vobis. Quid sibi ılt missus potius gladius in ter- m, & separatus a patre filius, filia a matre, & nurus adver- s socrum, & hominis domesti- : ejus inimici? Igitur exinde ıblica auctoritas impietati pro- retur: ubique odia, ubique bel- , & gladius Domini inter pa- em & filium, & inter filiam ıatremque desæviens. Gladius lorum omnium telum acutissi- ıum est, in quo sit jus potesta- s, & judicii severitas, & ani- ıadversio peccatorum. Et hujus uidem teli nomine novi Evan- :lii prædicationem appellatam equens in prophetis auctoritas est. :. Corona aurea. xix.

Lectio viii.

DEi igitur verbum nuncupa- tum meminerimus in gla- io, qui gladius missus in ter- ım est; id est prædicatio ejus ominum corporibus infusa. Fit- ue gravis in domo una dissen- o, & domestica novo homini runt inimica, quia ille per ver- um Dei divisus ab illis manere t interior, & exterior, id est & orpus & anima in spiritus no- itate gaudebit. ℟. Hic est. xxix. *Lectio nona, SS. Faustini & ovitæ Martyrum.*

Si venerit in Quadragesima nona .ectio Homil. Fer. curr.

Si vero contigerit hoc Festum ransferri, erit . Lectio ix.

PErgit deinde eodem præce- ptorum, & intelligentiæ de- cursu. Nam posteaquam relin- quenda omnia, quæ in sæculo carissima sunt, imperaverat, ad- jecit, qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus; quia qui Christi sunt, crucifixerunt corpus cum vitiis, & concupiscentia. Et in- dignus est Christo, qui non cru- cem suam, in qua compatimur, commorimur, consepelimur, con- resurgimus, accipiens, Dominum sit secutus, in hoc Sacramento fidei spiritus novitate victurus. Te Deum laudamus. 16.

DIE XX. FEBRUARII.

In festo S. Felicis Nolani Pres- byteri & Mart. Semidupl.

Oratio.

COncede, quæsumus, omni- potens Deus, ut ad melio- rem vitam Sanctorum tuorum exempla nos provocent; quate- nus quorum solemnia agimus, etiam actus imitemur. Per Do- minum nostrum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scri- ptura occurrente.

Si celebretur in Quadrag. in i. Noctur. Fratres, Debitores sumus. *de Communi plurimorum Marty- rum*. xxxix.

In ii. Nocturno, Lectio iv.

FElix Nolanus Presbyter, cum in Idola vehementius inve- heretur, ab infidelibus vexatus, in carcerem conjicitur. Unde ab Angelo nocte eductus, quærere jussus est Maximianum Nolæ Epi- scopum: qui cum senio confe- ctus desperaret se ferre posse sup- plicia persequentium, se abdide- rat in sylvam. Quo cum Felix Deo Duce pervenisset, sanctum Episcopum humi jacentem pene mortuum videt: quem recreatum, ac sublatum in humeros, apud fidelem viduam reficiendum cu- ravit. ℟. Honestum fecit. xxvi.

Lectio v.

SEd cum iterum Idolorum cultores impietatis urgerent, factoque in ipsum impetu, fugiens in angusto duarum parietum intervallo se occultavit. Qui adhuc cum repente aranearum telis protectus visus esset, nemini recondita latebrae suspicionem reliquit. Inde igitur evadens Felix in aedibus piae mulieris tres menses latuit. Cum vero Dei Ecclesia tranquillitatem cepisset, Nolam rediens, multosque sui vitae exemplis, & doctrinae praeceptis, miraculisque ad Christi fidem convertit, constanter etiam recusato ejus urbis Episcopatu, obdormivit in Domino, sepultusque est prope Nolam in loco, quem in Pincis appellabant.

℟. Desiderium animae. xxvi.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Lectio vi.

TRiumphalis beati Martyris Felicis dies hodie nobis anniversaria celebritate recurrit: cujus glorificationi sicut congaudet Ecclesia, sic ejus proponit sequenda vestigia. Si enim compatimur, & conglorificabimur. In cujus glorioso agone duo nobis praecipue consideranda sunt: indurata videlicet tortoris saevitia, & Martyris invicta patientia. Saevitia tortoris, ut eam detestemur; patientia Martyris, ut eam imitemur. Audi Psalmistam adversus malitiam increpantem: Noli aemulari in malignantibus: quoniam tamquam foenum velociter arescent. Quod autem adversus malignantes patientia exhibenda sit, audi Apostolum suadentem: Patientia vobis necessaria est, ut reportetis promissionem.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus. xxvii.

In iii. Nocturno, Homilia in Evang. Nolite arbitrari. *ut in Communi unius Mart.* xxix.

℟. Domine praevenisti. *ut in eodem Communi.* xxix.

Si celebratur in Quadrag. nona Lectio Homil. de Fer.

DIE XXIII. FEBRUARII.

In festo S. Margaritae de Cortona Semiduplex.

Pro non Italiae & Insulis adjacentibus, Venetiis vero Dupl.

Oratio.

DEus, qui famulam tuam Margaritam de perditionis via ad salutis tramitem misericorditer deduxisti: eadem nobis miseratione concede; ut quam prius errantem secuti non fuimus, ejus poenitentiam imitari semper gloriemur. Per Dominum.

In Quadrag. fit commem. Fer.

Lectiones i. Noct. ante Quadrag. de Scriptura occurr.

In Quadrag. vero, Lectiones Mulierem fortem. *de Communi non Virginum.* civ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MArgarita, a loco domicilii Cortonensis appellata, Laviani in Tuscia ortum habuit. Primis adolescentiae suae annis mundi voluptatibus capta, Montis Politiani civitate ... & lubricam vitam duxit: ... cum amasium ab hostibus ... transfossum indicio canis ... vea sub strue lignorum ... num fortuito reperisset, ... facta est manus Domini ... eam; quae imagine culparum ... rum maerore tacta, exiit ... & flevit amare. Itaque Lavianum reversa, crine detonso, negle... capite, pullaque veste ... erroribus suis mundique illecebris nuntium misit: itaque ... Deo factis, fune ad collum alligato, humi procumbens, ... nibus;

nibus, quos antea moribus suis palam offenderat, veniam exoravit. Mox Cortonam profecta, in cinere & cilicio ab se læsam Dei Majestatem placare studuit: donec post triennale virtutum experimentum a Fratribus Minoribus, spiritualis vitæ ducibus, Tertii Ordinis habitum impetravit. Uberes exinde lacrymæ ei familiares fuerunt, atque ima suspiria tanti animi contritione ducta, ut diu elinguis consisteret, Lectulus nuda humus, cervical lapis aut lignum porrexit, atque ita noctes insomnes in cælestium meditatione trahere consuevit; nullum amplius pravum desiderium perpessa, dum bonus spiritus promptior infirmam carnem ad subeundos labores erigebat.

℟. Propter veritatem. cv.

Lectio v.

ADæmone insidiis funestisque conatibus lacessita, Mulier fortis hostem ex verbis detectum semel atque iterum invicta repulit. Ad eludendum vanæ gloriæ lenocinium, quo a malo spiritu petebatur, præteritos mores suos per vicos & plateas alta voce accusare non destitit, omni supplicio se ream inclamans: nec nisi a Confessario deterrita in speciosam faciem olim impuri amoris causam sævire abstinuit: ægre ferens suam formam longa carnis maceratione non aboleri. Quibus, aliisque magnæ pœnitentiæ argumentis suorum criminum labe expiata, atque ita de se triumphatrix, ut sensus plane omnes a mundi illecebris custodiret, digna facta est, quæ sæpe Domini consuetudine frueretur. Ejusdem quoque Christi & Virginis Matris dolorum, quod ipsa ardenter expetierat, particeps facta, cunctis sensibus destituta, & vere mortua interdum visa est. Ad eam proinde veluti ad perfectionis magistram ex dissitis etiam regionibus plurimi conveniebant: ipsa vero, cælesti, quo erat perfusa, lumine, cordium secreta, conscientias hominum, imo & peccata in remotis licet partibus Deum offendentium cum dolore & lacrymis detegens, summaque in Deum & proximum charitate fervens, ingentem animarum fructum operata est. Ægris ad se venientibus salutem, obsessis à dæmone liberationem impetravit. Puerum defunctum lugente matre ad vitam reduxit. Imminentes bellorum tumultus assiduis orationibus sedavit. Denique summæ pietatis operibus vivos & mortuos sibi demeruit.

℟. Dilexisti justitiam. cvi.

Lectio vi.

TOt sanctis operibus occupata, de rigore, quo assidue corpus suum exercebat, nihil remisit, neque a studio cælestia meditandi se avelli passa est: in utroque vitæ genere plane admiranda, utramque sororem, Magdalenam & Martham, referens. Tandem pro se Dominum orans, ut ex hac valle lacrymarum sursum in cælestem patriam revocaretur, exaudita est oratio ejus, die atque hora dormitionis ei patefactis. Meritis itaque & laboribus plena, ac cælestibus donis cumulata, cœpit corporis viribus destitui, per dies decem & septem nullo cibo, sed divinis tantum colloquiis refecta est: tum sanctissimis Ecclesiæ Sacramentis ritè susceptis, vultu hilari atque oculis in cælum conversis, octavo Kalendas Martias anno ætatis quinquagesimo tertio, humanæ vero salutis millesimo ducentesimo nonagesimo se-

primo,

[redacted]

ptimo, felix migravit ad sponsum. Corpus in hanc usque diem vegetum, incorruptum, illæsum, & suaviter olens, summa religione colitur in Ecclesia Fratrum Minorum, quæ jam ab eadem Margarita appellatur. Miraculis continuo floruit: quibus permoti Romani Pontifices ad augendum ejus cultum plurima liberaliter indulserunt: Benedictus vero decimustertius in festo Pentecostes die sextadecima Maji anni millesimi septingentesimi vigesimi octavi solemnem ejus Canonizationem religiosissime celebravit.

℞. Fallax gratia. cvi.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Simile est regnum cælorum thesauro. *de Communi non Virg.* cvi.

In anno non Bissextili, ante Quadrag. Lectio nona legitur de Homilia Vigiliæ S. Mathiæ Apostol. in Evang. Hoc est præceptum. *ut in Vigilia Apostolor.* i.

In Quadrages. vero Lectio ix. de Homilia Feriæ occurr.

In Laudibus, ad Benedictus, Antiphona. Ut cognovit, resipuit Seraphici Ordinis Magdalena: dimissa sunt ei peccata multa, quia dilexit multum.

℣. Diffusa est gratia.

Ante Quadrag. fit commem. Vigiliæ, cum Antiphona, & ℣. de Feria occurrente.

Oratio. Da quæsumus. *ut in Breviario.*

Si vero fuerit in Quadrag. fit commem. Feriæ; de Vigilia autem S. Mathiæ nihil fit, nisi in Missa.

In Anno Communi, Vesp. integræ erunt de Sancto Mathia Apostolo, ut in Breviario, sine commemorat. præced. Venetiis vero fiat commem. præced.

In anno vero Bissextili, tunc in ii. Vesp. S. Margaritæ, omnia sumuntur ex Communi non Virg. præter hic posita.

Ad Magnificat, Antiphona. Ego dilecto meo, & ad me conversio ejus: inveni quem diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam.

In Quadragesima fit commemoratio Feriæ.

FESTA MARTII.

PRIMA EX SEXTIS FERIIS.

Sacrarum quinque Plagarum D. N. J. Christi. Dupl. maj.

AD VESPERAS.

Antiphona. Vere languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit.

Psalm. Credidi. 124.

Antiphona. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Psalm. Ad Dominum. 125.

Antiphona. Alligavit Dominus plagam populi sui & percussuram ejus sanavit.

Psalm. Eripe. 135.

Antiphona. Omnis, qui transibit, stupebit, super omnes plagas ejus.

Psalm. Domine clamavi. 136.

Antiphona. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte, si est dolor sicut dolor meus.

Psalm. Voce mea. 136.

Capitulum. *Isaiæ 53.*

CHristus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus.

℞. Deo gratias.

Hymnus.

PAnge lingua gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor Orbis

Im-

us vicerit.
s protoplasti
Factor condolens,
pomi noxialis
n morsu ruit:
num tunc notavit,
ligni ut solveret.
nostræ salutis
popoſcerat:
mis proditoris
rtem falleret,
lam ferret inde,
nde læserat.
nit ergo sacri
o temporis,
st ab arce Patris
Orbis Conditor:
Ventre Virginali
nictus prodiit.
ns inter arcta
s præsepia:
pannis involuta
Mater alligat:
manus, pedesque
cingit fascia.
t sit Beatæ
i gloria,
Patri, Filioque,
us Paraclito:
Trinitque nomen
Universitas. Amen.
nt in quem transfixe-

ebunt super eum ut in
nogeniti.
gnificat, Antiphona.
Cruce penderet Unige-
Filius, & ab omnibus
tur, Mater ejus Virgo
psum verum Deum, &
condolens venerabatur.
Oratio.
. qui Unigeniti Filii
passione, & per quin-
era ejus sanguinis effu-
anam naturam peccato
reparasti: tribue nobis;
; ut qui ab eo susce-
a veneramur in terris,

ejusdem pretiosissimi Sanguinis fructum consequi mereamur in cælis. Per eumdem Dominum.

Postea commem. Feriæ si celebretur in Quadragesima.

Ad Matutinum, Invitatorium. Christum in Crucem confixum, quinque plagis vulneratum, * Venite, adoremus.

Psalm. Venite, exultemus. 1.

Hymn. Pange lingua gloriosi lauream certaminis. *ut in primis Vesperis.*

In primo Nocturno, Antiphonæ. Quis est iste, qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra?

Psalm. In Domino confido. 7.

Antiphona. Quare rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Psalm. Domine, quis habitabit. 9.

Antiphona. Torcular calcavi solus, & de Gentibus non fuit vir mecum.

Psalm. Domini est terra: 29.

℣. Foderunt manus meas, & pedes meos.

℞. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaia Propheta.

Lectio i. *Cap. 53.*

QUis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui revelatum est? & ascendet sicut virgultum coram eo; & sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, & vidimus eum, & non erat aspectus, & desideravimus eum. Despectum, & novissimem Virorum, virum dolorum, & scientem infirmitatem, & quasi absconditus vultus ejus, & despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit: Et nos putavimus eum quasi leprosum, & percussum à Deo, & humi-

humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livore ejus sanati sumus.

℣. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo: * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus in remissionem peccatorum.

℣. Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terras. In quo.

Lectio ii.

OMnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, & non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, & quasi Agnus coram tondente se obmutescet, & non aperiet os suum. De angustia, & de judicio sublatus est; generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, & divitem pro morte sua: eò quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate.

℟. Nos qui aliquando eramus longè, facti sumus prope per sanguinem Jesu Christi: * Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum.

℣. A Domino factum est istud; & est mirabile in oculis nostris. Ipse.

Lectio iii. *Cap. 63.*

QUis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suæ. Ego qui loquor justitiam, & propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum

est indumentum tuum,
mentum tuum sicut c
in torculari? Torcular
lus, & de Gentibus n
mecum: calcavi eos
meo, & conculcavi c
mea, & aspersus est s
rum super vestimenta
omnia indumenta mea
dies enim ultionis in c
annus Redemptionis m
circumspexi, & non e
tor; quæsivi, & non
adjuvaret.

℟. In primogenito c
complacuit omnem pl
divinitatis inhabitare,
reconciliari omnia i
* Pacificans per sangui
cis ejus, sive quæ in
quæ in terris sunt.

℣. Ipse est caput co
clesiæ, in omnibus pri
nens. Pacificans.

Gloria Patri. Pacificans

In secundo Nocturno,
Foderunt manus meas,
meos, dinumeraverunt
sa mea.

Psal. Deus Deus meus
Antiphona. A planta p
ad verticem non est in
Psalm. Jubilate Deo
ra, psalmum dicite. 7
Antiphona. Vulnus,
& plaga tumens non
ligata, nec curata me
nec fota oleo.
Psalm. Notus in Judæa

℣. Vere languores no
tulit.

℟. Et dolores nostros
tavit.

De Sermone S. B
Abbatis.

Lib. de Passione Domin
Non est Bernardi, sed
alterius Auctoris pii,
cti, nec inelegantis i

stitia S. Bernardi Abbat. Ven. Vol. 3. Tom. 5. pag. 539.

Lectio iv.

aptus est Jesus post plurimas illusiones tam Judæoquam Gentium, post sans plures effusiones, clavis tibus manibus simul, & peperforatur: & configitur li-Crucis Salvator noster mius Jesus. Intuere, & respiosam Passionis sanguineæ, odo rubet in indicium ar-Timæ charitatis! Contenpassio, & charitas: ista, ut is ardeat: illa, ut plus rubeat. :r mortem destruxit Jesus qui mortis habebat impe-: * Ut liberaret eos, qui timortis obnoxii erant ser-

.

'nde debuit per omnia fras assimilari, ut misericors . Ut.

Lectio v.

de quomodo hoc flore rosæ floruerit optima vitis nostra undus Jesus. Vide totum us, sicubi rosæ sanguineæ n non invenias. Inspice maunam & alteram, si florem non invenias in utraque. :e pedem unum & alterum, juid non rosel? Inspice laaperturam, quia nec illa rosa, quamvis ipsa subruit, propter mixturam aquæ; sicut narrat Evangelista, unus militum lancea latus perforasset, exivit sanguis qua.

er hominem mors, & per nem resurrectio mortuorum: sicut in Adam omnes pecunt, ita in Christo omnes abuntur.

ovissimè autem inimica deur mors. Et sicut.

Ex eodem Divo Benardo.

Sermone de Passione Domini. Sancto Anselmo tribuitur a Trithemio, Bellarmino, & aliis: inter Opera supposititia ejusdem Edit. Venet. Vol. 3. Tom. 5. pag. 726.

Lectio vi.

REspice Domine sancte Pater de Sanctuario tuo, & de excelso cælorum habitaculo; & intuere hanc sacrosanctam Hostiam, quam tibi offert magnus Pontifex noster, sanctus puer tuus Dominus Jesus, pro peccatis fratrum suorum, & esto placabilis super multitudine malitiæ nostræ! Cognosce Pater tunicam filii tui Joseph. Heu! fera pessima devoravit eum, & conculcavit in furore suo vestimentum ejus: Ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit.

℟. Videmus Jesum propter passionem mortis gloria & honore coronatum: * Ut pro omnibus gustaret mortem.

℣. Decebat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummari. Ut pro omnibus.

Gloria Patri. Ut pro.

In tertio Nocturno, Antiphona. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?

Psalm. Cantate Domino. *i.* 101.

Antiphona. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Psalm. Dominus regnavit, exultet. 101.

Antiphona. In amaritudine sermo meus est, & manus plagæ meæ aggravata est super gemitum meum.

Psalm. Cantate Domino. *ii.* 105.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Attritus est propter scelera nostra.

Le-

ſet impietas, nec quicquam jam ad ſummam crudelitatem reliquum eſſet, ad extremum Caro Chriſti ſanctiſſima proprium quiddam, ac naturale rurſus patitur. Multis enim, ac variis doloribus exſiccata, ſiti torquetur. Graves siquidem dolores magnam ad ſitim commovendam vim habent, naturali quodam & inexplicabili calore humidum conſumentes, & igneis ardoribus præcordia urentes.

℟. Manifeſtata eſt gratia Dei per illuminationem Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti. * Qui deſtruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem.

℣. Liberavit, & vocavit nos vocatione ſua ſancta per gratiam, quæ data eſt nobis in Chriſto. Qui.

Lectio viii.

CONſummatum eſſe ait impietatis Judaicæ modum, & impotentem ſæviendi animum. Quid enim Judæi intentatum reliquerunt, aut quid non extremæ crudelitatis adhibuerunt? Quod ſupplicii, aut contumeliæ genus prætermiſerunt? Quamobrem jure,

Eulogiæ v
prodiit.
℟. Dignu
brum, &
quoniam
nos Deo
℣. Feciſti
regnum,
guine.
Gloria Pa
Lectio n
Feriæ, ſi
Si autem
drageſima;
autem Jeſ
A D
& per
VEre la
lit
portavit.
Pſalm. Dc
liq. de D
Antiphona
tus eſt pr
attritus eſ
Antiphona
plagam p
ram ejus
Antiphona

est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus. ℟. Deo gratias.

Hymnus.

LUstra sex qui jam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor,
Passioni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.
Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt:
Unda manat, & cruor:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavantur flumine!
Crux fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinet.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas;
Tende miti stipite.
Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam,
Atque portum præparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.
Sempiterna sit Beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclito;
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

℣. Videbunt in quem transfixerunt. ℟. Et dolebunt super eum, ut in morte Primogeniti.

Ad Benedictus, Antiphona.

Unus militum lancea latus ejus aperuit, & continuo exivit sanguis, & aqua.

Oratio.

DEus, qui Unigeniti Filii tui passione, & per quinque vulnera ejus sanguinis effusione humanam naturam peccato perditam reparasti: tribue nobis, quæsumus, ut qui ab eo suscepta vulnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi Sanguinis fructum consequi mereamur in cælis. Per eumdem Dominum.

Ad Primam. Antiphona.

Vere languores.

ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ.

Ad Tertiam, Antiph. Ipse autem. *Capitul.* Christus vulneratus est. *ut suprà.*

℟. *br.* Foderunt manus meas: * Et pedes meos. Foderunt. ℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes. Gloria Patri. Foderunt.

℣. O vos omnes qui transitis per viam. ℟. Attendite, & videte dolorem meum.

Ad Sextam, Antiphona.

Alligavit Dominus.

Capitulum. *Isaiæ* 10.

F[illegible] non averti ab increpantibus, & [illegible]spuentibus in me: Dominus Deus auxiliator meus, & ideo non sum confusus.

℟. *br.* Vere languores nostros * Ipse tulit. Verè.

℣. Et dolores nostros ipse portavit. Ipse. Gloria. Verè.

℣. Disciplina pacis nostræ super eum. ℟. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Nonam, Antiphona.

O vos omnes.

Capitulum. *Isaiæ* 53.

TRadidit Christus in morte animam suam, & cum sceleratis reputatus est, & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogavit.

℟. *br.* Ipse vulneratus est, * Propter iniquitates nostras. Ipse.

℣. Attritus est propter scelera nostra. Propter. Gloria. Ipse.

℣. Ob-

meam fel dederunt, & in latus lanceam: mortuus, & sepultus resurrexi: vobiscum sum, & vivo in æternum.

Oratio. Deus qui Unigeniti Filii tui passione. *ut supra*.

Pascha commem. Fer. si celebretur in Quadrages.

DIE I. MARTII.

In festo B. Johannæ Mariæ Bonomo Virginis. Duplex.

Oratio.

DOmine Jesu Christe virtutum omnium exemplar, & præmium, qui beatam Johannam Mariam, Virginem tuam admirabili patientia pro Nominis tui amore decorasti: da populo tuo ejus solemnia celebranti, ita sequi vestigia, ut assequatur & præmia. Qui vivis, & regnas.

In Quadrag. fit commem. Feriæ.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadragesima vero Lectiones. De Virginibus. *ut in Communi Virginum.* &c.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

JOhanna Maria Bonomo Virgo,

pus suum c
in servitute
ciliciis, fer
que flagelli
ut sæpe cop
℟. Propter

PRopter
res in
solum vini,
bi interdicto
ta ducebat,
extinguere
fuit arrepta
bus dire agit
tiæ, atque p
litatis exem
maxime enit
bis; quibus
fuit, præcip
leranda, qu
laboravit. C
luit, ut ne
quemquam
Tanto quoqu
æstuabat, u
enter rapta,
mirabiles ext
quibus eximi
lustrabatur.

tate atque humilitate erga omnes se gessit, ut quamvis Mater esset, & Sororum Magistra, omnium se tamen Ancillam exhiberet atque Ministram. ℟. Dilexisti. xciv.

Lectio vi.

MEritis tandem atque virtutibus cumulata, & omni asperitatum genere cruciata, in gravissimum morbum incidit, in quo acerbissimos dolores forti animo pertulit. Ingravescente deinde morbo Sorores suas salutaribus monitis instruxit, sanctissimisque Ecclesiæ Sacramentis coram eis devotissime susceptis, animam Deo reddidit Kalendis Martiis anno millesimo sexcentesimo septuagesimo, ætatis suæ sexagesimo quarto. Pluribus in vita, & post mortem miraculis claruit, quibus rite probatis, Pius Sextus Pontifex Maximus beatorum catalogo adscripsit.

℟. Afferentur. xcv.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Decem Virginibus. *de Communi Virginum.* xcvi.

Sed si celebretur in Quadragesima Lectio nona erit de Homilia Feriæ cum ejus commem. in Laudib. ac secundis Vesper.

DIE II. MARTII.

In festo B. Joannis Marinonii Conf.

Ad Vesper. & Matut. in Hymno mutatur tertius Versus.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui beatum Joannem Confessorem tuum per assiduam Passionis tuæ contemplationem imitatorem tui eximium effecisti: ipsius quæsumus intercessione concede; ut ejusdem vestigiis inhærentes, Passionis tuæ fructus percipere valeamus: Qui vivis & regnas cum Deo Patre, &c.

Postea fit commem. Feriæ si celebretur in Quadrages.

In primo Nocturno de Fer. curr. si vero celebretur in Quadrag.

Lectiones primi Nocturni. Justus si morte. lxxii.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

JOannes Marinonius ex illustri Familia Venetiis natus, Canonicus fuit in celebri sancti Marci Basilica, ubi non pauca præbuit virtutum exempla. Sed divini amoris æstu ad majora vocatus, perfectius vitæ institutum sibi proposuit. Motus enim fama nascentis tunc Ordinis Clericorum Regulatium Theatinorum, provolutus pedibus sancti Cajetani ejusdem Ordinis Institutoris ab ipso impetravit, ut suos inter Alumnos cooptaretur. Incredibile autem dictu est, quanta animi alacritate novum hoc vitæ genus amplexus fuerit. In observandis Instituti legibus diligentissimus, orationi continuò intentus, in cilicio, jejuniis, vigiliis corpus exercens suum, exemplum sese omnibus præbuit veræ Evangelicæ perfectionis. Contemplationi præsertim Dominicæ Passionis addictus, tantam inde hausit humilitatem, ut vilissimum se peccatorem coram Deo, & hominibus profitens, cùm oblatum sibi intelligeret à Pontifice Paulo quarto Archiepiscopatum Neopolitanum, precibus, & lacrymis imploraverit, ne tanta sibi dignitas conferretur. Hinc solùm cogitans, quæ Dei sunt, vitam duxit tam castam, & omni virtutum genere exercitatam, ut a sancto Cajetano, Angelus in carne, & a sancto Andrea Avellino, viva Imago veræ sanctitatis diceretur.

℟. Honestum fecit. lxxv.

Lectio v.

CHaritate erga Proximum, Pater pauperum, & Angelus con-

consilii ac pacis dici poterat. In reficiendis enim egenis, & visendis infirmis, iisque assiduo in publicis Nosocomiis tum Neapoli, cum Venetiis adjuvandis, paternæ ostendit viscera misericordiæ. Spiritum vero consilii ostendit maxime in regendis tum Religiosis suis, quibus plures per annos præesse coactus est, tum pluribus Sanctimonialibus, aliisque spiritualibus filiis, inter quos præsertim fuit Cardinalis de Arretio, cujus heroicas virtutes jam Sedes Apostolica approbavit, ac sanctus Andreas Avellinus, quem universa veneratur Ecclesia. Ad pacem hortari Principes per litteras conabatur, cum bellum imminens videretur. Pacem initam præcognoscens, prophetico quodam spiritu concionando annuntiavit, ut Populum consolaretur. Pacem quoque afferre turbatis spiritibus, & anxiis conscientiis peculiare fuit ejus donum, quod maximè effulsit, cum morientibus præsto esset.

℟. Amavit eum Dominus. lxxv.

Lectio vi.

PRo honore Dei Vir licet suavis, & mitis, zelo exarsit maximo in Hæreticorum erroribus, & in sæculi vitiis expugnandis. Pluries in hebdomada ad Populum, pluries in die ad Religiosos suos de divinis rebus sic loquebatur, ut in simplicitate sermonis, igneo veluti eloquio præditus videretur, & quasi de parva scintilla magnum in Populo excitans divini amoris incendium, omnes implebat horrore, ac dolore culparum, ut pœnitentiam peragerent. Lethali demum morbo correptus, meritis plenus Neapoli in ædibus sancti Pauli obdormivit in Domino ætatis suæ anno septuagesimo secundo, fama Sanctitatis & Miraculorum maxime clarus.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus. lxxv.

In tertio Noctur. Homilia in Evang. Sint lumbi vestri præcincti. *de Communi i. loco.* lxxvii.

Si celebretur in Quadrag. Homilia de Feria occurr.

Antiphonæ feriales recitandæ in Vigiliis Sanctorum.

Feria II. Benedictus Dominus Deus Israel.

Feria III. Erexit nobis Dominus cornu salutis, in domo David pueri sui.

Feria IV. De manu omnium, qui oderunt nos, libera nos, Domine.

Feria V. In Sanctitate serviamus Domino, & liberabit nos ab inimicis nostris.

Feria VI. Per viscera misericordiæ Dei nostri visitavit nos Oriens ex alto.

Sabbato. Illuminare, Domine, his, qui in tenebris sedent: & dirige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

℣. Repleti sumus mane misericordia tua. ℟. Exultavimus, & delectati sumus.

Pro Vigiliis Apostolorum, nisi adsit propria. Oratio.

DA quæsumus, omnipotens Deus, ut beati N. Apostoli tui, quam prævenimus, veneranda solemnitas, & devotionem nobis augeat, & salutem. Per Dominum.

Si Apostolus sit etiam Evangelista, adjungatur in Oratione, & Evangelista.

COM-

OMMEMORATIONES
SANCTORUM.
IN DIŒCESI VENETIARUM

suffragia per annum dicendæ post commemorationem de Apostolis & de Patrono, vel Titulari propriæ Ecclesiæ.

Cruce in feriali tantum Officio.

d Vesperas, & Laudes.

phona. Per signum Crucis nimicis nostris libera nos noster. ℣. Omnis terra ado-:, & psallat tibi.
salmum dicat nomini tuo, ime. *Oratio.*
rpetua nos, quæsumus Domine, pace custodi, quos lignum sanctæ Crucis redi- dignatus es.

sancta Maria ad Vesperas, & Laudes.

phona. Sancta Maria succurmiseris, juva pusillanimes, re flebiles, ora pro populo, veni pro Clero, intercede devoto femineo sexu: sen- : omnes tuum juvamen, quique celebrant tuam sanctam memorationem.
Ora pro nobis sancta Dei Gex. ℟. Ut digni efficiamur missionibus Christi.

Oratio.

Oncede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, etua mentis, & corporis sani- gaudere: & gloriosa beatæ æ semper Virginis interces- : a præsenti liberari tristitia, terna perfrui lætitia.

Octava Epiphaniæ usque ad Purificationem.

Post Partum Virgo inviolata ansisti. ℟. Dei Genitrix in- de pro nobis.

Oratio.

Deus, qui salutis æternæ beatæ Mariæ virginitate fecunda humano generi præmia præstitisti: tribue quæsumus, ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

De S. Joseph, ex Decreto Friderici Mariæ Giovanelli Patriarchæ Venetiarum 22. Decembris 1797.

In utrisque Vesp. & Laudibus.

Antiphona. Fecit me Deus quasi Patrem Regis, & Dominum universæ domus ejus: Exaltavit me, ut salvos faceret multos populos. ℣. Constituit eum Dominum domus suæ. ℟. Et Principem omnis possessionis suæ.

Oratio.

Deus, qui ineffabili providentia beatum Joseph sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsum eligere dignatus es: præsta quæsumus, ut quem Protectorem veneramur in terris, Intercessorem habere mereamur in Cælis.

De Apostolis ad Vesperas.

Antiphona. Petrus Apostolus, & Paulus Doctor Gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam, Domine. ℣. Constitues eos Principes super omnem terram. ℟. Memores erunt nominis tui, Domine.

Ad Laudes.

Antiphona. Gloriosi Principes ter-

terræ, quomodo in vita sua dilexerunt se, ita & in morte non sunt separati. ℣. In omnem terram exivit sonus eorum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Oratio.

DEus, cujus dextera beatum Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeretur, erexit; & Coapostolum ejus Paulum tertio naufragantem de profundo pelagi liberavit; exaudi nos propitius, & concede, ut amborum meritis æternitatis gloriam consequamur.

De sancto Marco ad Vesperas, & Laudes.

Ex Concilio Ægidii Patriarchæ Gradensis Cap. ix. & Constit. Andreæ Bondimerio Patriarchæ Venetiarum. Cap. xxxvii.

Antiphona. Beate sancte Marce Evangelista Domini subveni supplicanti populo. ℣. Ora pro nobis beate Marce. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

DEus, qui nobis per ministerium beati Marci Evangelistæ tui veritatem Evangelii patefieri voluisti: concede propitius; ut quod ab illius ore didicimus, gratia tua adjuti operari valeamus.

De S. Laurentio Justiniano Protopatriarcha Venetiarum.

Prius ad libitum Cleri Veneti, postea de præcepto ex Decreto Joannis Baduarii Patriarchæ Venetiarum anno 1691.

Ad Vesperas, & Laudes.

Antiphona. Suscepit Dominus servum suum Laurentium, & exaltavit eum, qui exaltat humiles, recordatus misericordiæ suæ.

℣. Ora pro nobis beate Laurenti. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi. *Oratio.*

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut beati Laurentii Confessoris tui, atque Pontificis, cujus gaudemus meritis, instruamur exemplis, atque doctrinis.

De SS. Hermagora, & Fortunato.

Ex Concilio Ægydii Patriarchæ Gradensis Cap. ix. & ex Constitut. Andreæ Bondimerio Patriarchæ Venet. Cap. xxxvii.

Ad Vesperas.

Antiphona. Sancti Hermagora, & Fortunate Martyres Christi, supplices vos deprecamur, intercedite pro nobis, ut vobiscum mereamur esse in cælis.

℣. Lætamini in Domino, & exultate justi. ℟. Et gloriamini omnes recti corde.

Ad Laudes.

Antiphona. Media nocte beatus Hermagoras baptizavit Gregorium cum tota domo sua.

℣. Exultabunt Sancti in gloria.

℟. Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio.

INtervenientibus, Domine, sanctis Martyribus tuis Hermagora, & Fortunato, Ecclesiæ tuæ, quæsumus, preces placatus admitte, ut, destructis adversitatibus, & erroribus universis, secura tibi serviat libertate.

De Pace, ad Vesp. & Laudes.

Antiphona. Da pacem, Domine, in diebus nostris, quia non est alius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtute tua.

℟. Et abundantia in turribus tuis.

Oratio.

DEus, a quo sancta desideria, recta consilia, & justa sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandatis tuis dedita, & hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla. Per Dominum.

OFFICIUM
DE SANCTISSIMO
CORPORE CHRISTI.

Ex indulto Clementis Papæ undecimi, dato Romæ 27. Augusti 1715. recitandum in omnibus Regnis, Dominiis, & Statibus hæreditariis Augustissimæ Domus Austriacæ sub ritu Semiduplici, omnibus Feriis quintis, non impeditis Festo novem Lectionum, etiam translato, exceptis Adventu, Quadrages. Vigil. ac etiam Feria illa, in qua secundum Rubricas Officium Dominicæ aliquando erit apponendum, &c. juxta tenorem Decreti 20. Martii 1706.

Si in Feria iv. vel vi. occurrerit aliquod Fest. ix. Lect. Vesp. ordinanda erunt juxta Rubric. de Concurrentia Officii.

Ad Completorium Fer. iv. dicitur in fine Hymni, Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine, *etiamsi in Vesp. facta sit tantum commemor. de SS. Sacramento, nisi Hymni illius Festi, quod Feria iv. celebratum est, aliter concludendi sint, ut in transfiguratione Domini. Eodem modo terminantur Hymni per Horas Feria v. usque ad Completorium inclusive, dummodo in Vesper. fiat de SS. Sacramento commem. & Hymn. Vesp. sit ejusdem metri, nec habeat Festum seq. conclusionem propriam.*

AD VESPERAS.

DEus in adjutorium, &c. Gloria Patri. Alleluja, *vel* Laus tibi Domine, Rex æternæ gloriæ, *pro temporis varietate.*

Antiphona. Sacerdos in æternum, Christus Dominus secundum ordinem Melchisedech, panem & vinum obtulit.

Psalmus. Dixit Dominus. 120.

Antiphona. Miserator Dominus escam dedit timentibus se in memoriam suorum mirabilium.

Psalmus. Confitebor tibi Domine in toto corde meo, * in consilio. 121.

Antiphona. Calicem salutaris accipiam, & sacrificabo hostiam laudis.

Psalmus. Credidi, propter quod locutus. 124.

Antiphona. Sicut novellæ olivarum, Ecclesiæ filii sint in circuitu mensæ Domini.

Psalm. Beati omnes, qui timent Dominum. 129.

Antiphona. Qui pacem ponit fines Ecclesiæ, frumenti adipe satiat nos Dominus.

Psalm. Lauda Jerusalem. 140.

Capitulum. *1. Cor. 15. a*

FRatres, Ego enim accepi a Domino quod & tradidi vobis, quoniam Dominus Jesus, in qua nocte tradebatur, accepit panem, & gratias agens fregit, & dixit: Accipite, & manducate: hoc est Corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem.

Hymnus.

PAnge lingua gloriosi
Corporis mysterium,
Sanguinisque pretiosi,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generosi
Rex effudit Gentium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intacta Virgine,
Et in mundo conversatus,
Sparso verbi semine,
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

In supremæ nocte cœnæ
Recumbens cum fratribus,
Observata lege plene
Cibis in legalibus,
Cibum turbæ duodenæ
Se dat suis manibus.

Verbum caro, panem verum

Verbo Carnem efficit :
Fitque ſanguis Christi merum ,
Et ſi ſenſus deficit ,
Ad firmandum cor ſincerum
Sola fides ſufficit .

Si expoſitum fuerit SS. Sacramentum genuflectitur in Choro dum dicitur ſeq.

Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui :
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui :
Præſtet fides ſupplementum
Senſuum defectui .
Genitori , Genitoque
Laus & jubilatio ,
Salus , honor , virtus quoque
Sit & benedictio :
Procedenti ab utroque
Compar ſit laudatio .
Amen .

℣. Panem de cælo præſtitiſti eis .
℟. Omne delectamentum in ſe habentem .

Ad Magnificat , Antiphona .

O quam ſuavis eſt Domine ſpiritus tuus , qui ut dulcedinem tuam in filios demonſtrares , pane ſuaviſſimo de cælo præſtito , eſurientes reples bonis , faſtidioſos divites dimittens inanes .

Oratio .

DEus , qui nobis ſub Sacramento mirabili , paſſionis tuæ memoriam reliquiſti : tribue quæſumus , ita nos Corporis & Sanguinis tui ſacra myſteria venerari , ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter ſentiamus . Qui vivis & regnas cum Deo Patre &c.

Si occurrat aliquod Feſtum Simplex fit de eo commem.

Deinde fiunt commemor. communes , ſeu Suffragia , ut in Pſalterio , ſi facienda ſint .

Ad Completor. & per Horas , in fine Hymnor. dicitur , Jeſu tibi ſit gloria , Qui natus es de Virgine. *Et dicantur Preces Dominicales , ut in Pſalter. ſi dicendæ ſint .*

Ad Matutinum , Invitatorium .

Chriſtum Regem adoremus , dominantem Gentium , * Qui te manducantibus dat ſpiritus pinguedinem .
Pſalm Venite , exultemus. 2.

Hymnus .

SAcris ſolemniis juncta ſint gaudia ,
Et ex præcordiis ſonent præconia ;
Recedant vetera , n
Corda , voces ,
Noctis recolitur cœ
Qua Chriſtus cred
azyma
Dediſſe fratribus ,
Priſcis indulta
Poſt agnum typicum
lis ,
Corpus Dominicu
pulis ,
Sic totum omnibu
ſingulis ,
Ejus fatemur m
Dedit fragilibus Co
Dedit & triſtibus
lum ,
Dicens : Accipite
ſculum ,
Omnes ex eo bi
Sic ſacrificium iſtud
Cujus officium co
Solis Presbyteris ,
gruit ,
Ut ſumant , &
Panis Angelicus fit
Dat panis cœlicu
num :
O res mirabilis !
num
Pauper , ſervus
Te Trina Deitas , u
Sic nos tu viſita ,
Per tuas ſemitas
dimus .
Ad lucem , qu
Amen .

In primo Nocturn

Fructum ſalutiferu
dit Dominus mort
Pſalm. Beatus vir ,
Antiphona . A fruc
ni multiplicati fid
ſti requieſcunt .
Pſal. Cum invocar
Antiphona . Com
quo Deus ipſe fu
lorum ſanguine ,
Dominus .
Pſalm. Conſerva m
℣. Panem cæli dec
℟. Panem Angel
homo .
Lectiones primi N
guntur de Scriptur
Reſponſoriis poſitis
℟. i. Immolabit
filiorum Iſrael ad
* Et edent carnes
℣. Paſcha noſtr

: itaque epulemur in azymis
tis & veritatis. Et edent.
io. Unigenitus Dei Filius.
Comedetis carnes, & satura-
panibus: * Iste est panis,
ledit vobis Dominus ad ve-
n.
ı Moyses dedit vobis panem
, sed Pater meus dat vobis
de cælo verum. Iste est.
'is. Spiritus sancti gratia.
Respexit Elias ad caput suum
ricium panem: qui surgens
t & bibit: * Et ambulavit
itudine cibi illius usque ad
n Dei.
quis manducaverit ex hoc pa-
vet in æternum. Et.
Patri. Et.
cundo Nocturno, *Antiphona*.
sit Dominus sacrificii no-
& holocaustum nostrum pin-
t.
Exaudiat te Dominus in die
tionis. 14.
ona. Paratur nobis mensa
i adversus omnes, qui tribu-
os.
ominus regit. 31.
ona. In voce exultationis re-
epulantes in mensa Domini.
Quemadmodum desiderat. 61.
avit illos ex adipe frumenti.
de petra, melle saturavit eos.
nes secundi Nocturni ponuntur
post Officium, ordine Mensium,
is Responsoriis.
tertio Nocturno, *Antiphona*.
o ad altare Dei, sumam Chri-
, qui renovat juventutem
.
Judica me Deus. 68.
ona. Cibavit nos Dominus
e frumenti: & de petra, mel-
ravit nos.
s. Exultate Deo adjutori. 93.
ona. Ex altari tuo Domine
m sumimus: in quem cor &
ostra exultant.
Quam dilecta. 95.
cas panem de terra.
vinum lætificet cor hominis.
es iii. Nocturni cum suis Res-
is ponuntur inferius post Lectio
cundi Nocturni, ordine Men-

D LAUDES,
per Horas, *Antiphona*.
ntia ædificavit sibi domum,
cuit vinum, & posuit mensam,

Psalmus. Dominus regnavit, *cum reliquis*. 17.
Antiphona. Angelorum esca nutrivisti populum tuum, & panem de cælo præstitisti eis.
Antiphona. Pinguis est panis Christi, & præbebit delicias regibus.
Antiphona. Sacerdotes sancti incensum & panem offerunt Deo.
Antiphona. Vincenti dabo manna absconditum, & nomen novum.
Capit. Fratres, Ego enim. *ut supra*.

Hymnus.

VErbum supernum prodiens,
Nec Patris linquens dexteram,
Ad opus suum exiens,
Venit ad vitæ vesperam.
In mortem a discipulo
Suis tradendus æmulis,
Prius in vitæ ferculo
Se tradidit discipulis.
Quibus sub bina specie
Carnem dedit & sanguinem:
Ut duplicis substantiæ
Totum cibaret hominem,
Se nascens dedit socium,
Convescens in edulium,
Se moriens in pretium,
Se regnans dat in præmium.
Si expositum fuerit SS. Sacramentum, genuflectitur in Choro dum dicitur versus.
O salutaris Hostia,
Quæ cælis pandis ostium;
Bella premunt hostilia,
Da robur, fer auxilium.
Uni Trinoque Domino
Sit sempiterna gloria:
Qui vitam sine termino
Nobis donet in patria. Amen.

℣. Posuit fines tuos pacem.
℟. Et adipe frumenti satiat te.

Ad Benedictus, *Antiphona*.

Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum, allel.
Oratio. Deus, qui nobis, *ut supra in Vesperis*.
Et si occurrat aliquod Festum Simplex fit de eo commem.
Deinde fiunt Commemor. Communes, seu suffragia, ut in Psalterio.
Ad Primam, ℟. *breve*. Christe Fili. ℣. Qui natus es de Maria Virgine.
Et dicuntur Preces Dominicales, ut in Psalterio. 9.

Ad Tertiam, *Antiphona*.

Angelorum esca.

tis, donec veniat.

℟. *brev.* Cibavit illos ex adipe frumenti. Cibavit.

℣. Et de petra, melle saturavit eos. Cibavit illos.

Gloria Patri. Cibavit.

℣. Educas Panem de terra.

℟. Et vinum lætificet cor hominis.

Ad Nonam, Antiphona. Vincenti.

Capitulum. *1. Cor. 11. f*

QUicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indigne, reus erit corporis & sanguinis Domini.

℟. *brev.* Educas panem de terra. Educas panem.

℣. Et vinum lætificet cor hominis. Educas panem.

Gloria Patri. Educas.

℣. Posuit fines tuos pacem.

℟. Et adipe frumenti satiat te.

In ii. Vesp. omnia dicuntur sicut in primis Vesper.

℣. Panem de cælo præstiti eis.

℟. Omne delectamentum in se habentem.

Ad Magnificat, Antiphona.

O sacrum convivium, in quo Christus sumitur: recolitur memoria passionis ejus: mens impletur gratia: & futuræ gloriæ nobis pignus datur.

Oratio. Deus, qui nobis, *ut supra in Vesper.*

Si occurrat aliquod Festum Simplex fit de eo commem.

lavacrum
servitute,
daremur.
jugis in
Corpus su
nem suum
panis & vi
dereliquit

℟. Cœnan
panem, &
ditque dis
cipite, &
pus meum

℣. Dixeru
Quis det c
remur? Ac

O Preti
viviu
suavitate r
convivio p
quo non c
rum, ut
Christus su
Deus. Qui
lius? In
num in Ch
substantial
que Christ
sub modic
tinetur. N
bus, sed n
mo, divis
bet divisio
severat.
jecto in ec

a memor ero, & tabescet
na mea. Hoc.
Lectio vi.
. etiam Sacramentum est
alubrius, quo purgantur
irtutes augentur, & mens
piritualium charismatum
impinguatur. Offertur in
o vivis & mortuis; ut
rosit, quod est pro salute
stitutum. Suavitatem deni-
Sacramenti nullus expri-
it, per quam spiritualis
i suo fonte gustatur: &
memoria illius, quam in
ne Christus monstravit,
mæ charitatis. Unde
hujus charitatis immen-
um cordibus infigeretur,
coena, quando Pascha
ulis celebrato, transiturus
c mundo ad Patrem, hoc
im instituit, tanquam
iæ memoriale perenne, fi-
terum impletivum, mi-
ab ipso factorum maxi-
le sua contristatis absentia
ngulare reliquit.
n panis vitæ: patres ve-
caverunt manna in deser-
tui sunt: * Hic est panis
scendens; ut si quis ex ip-
et, non moriatur.
n panis vivus, qui de cæ-
i: si quis manducaverit ex
ivet in æternum. Hic.
ri. Hic.
i tertio Nocturno.
cti Evangelii secundum
Joannem.
vii. Cap. 6. f
mpore: Dixit Jesus tur-
eorum: Caro mea vere est
sanguis meus vere est po
liqua.
i sancti Augustini Episcopi.
26. in Joan. sub finem.
o & potu id appetant ho-
, ut neque esuriant, ne-
it, neque sitiant, hoc ve-
i præstat, nisi ille cibus
qui eos, a quibus sumi-
rtales & incorruptibiles fa-
societas ipsa Sanctorum,
it, & unitas plena atque
Propterea quippe, sicut
nos hoc intellexerunt ho-
, Dominus noster Jesus
rpus & sanguinem suum
is commendavit, quæ ad

unum aliquid rediguntur ex multis. Namque aliud in unum ex multis granis conficitur: aliud in unum ex multis acinis confluit. Denique exponit quomodo id fiat, quod loquitur: & quid sit manducare corpus ejus, & sanguinem bibere.

℟. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, * In me manet, & ego in eo.
℣. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio viii.

QUi manducat carnem meam, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo. Hoc est ergo manducare illam escam, & illum bibere potum, in Christo manere, & illum manentem in se habere. At per hoc, qui non manet in Christo, & in quo non manet Christus, proculdubio nec manducat spiritaliter carnem ejus, nec bibit ejus sanguinem, licet carnaliter & visibiliter premat dentibus Sacramentum corporis & sanguinis Christi, sed magis tantæ rei Sacramentum ad judicium sibi manducat & bibit, quia immundus præsumpsit ad Christi accedere Sacramenta, quæ aliquis non digne sumit, nisi qui mundus est, de quibus dicitur: Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.

℟. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem, * Et qui manducat me, vivet propter me.
℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: Et qui manducat. Gloria Patri. Et qui manducat.

Lectio nona de S. Simplici, si occurrat: alias.

Lectio ix.

SIcut, inquit, misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem; & qui manducat me, & ipse vivet propter me. Ac si diceret: Ut Ego vivam propter Patrem, idest, ad illum tamquam ad majorem referam vitam meam, exinanitio mea fecit, in qua me misit. Ut autem quisquam vivat propter me, participatio facit, qua manducat me. Ego itaque humiliatus vivo propter Patrem: ille erectus vivit propter me. Si autem ita dictum est, Vivo propter Patrem, quia ipse de illo, non ille de ipso est, sine detrimento æqualitatis dictum est. Nec tamen dicendo: Et

quæ ejus rei utilitas. Unum corpus efficimur: membra, inquit, ex carne ejus & ex ossibus ejus: sequamur autem initiati, quæ dicuntur. Ut itaque non tantum per charitatem hoc fiamus, verum etiam ipsa re, in illam misceamus carnem: hoc namque per escam efficitur, quum largitus est nobis, volens ostendere desiderium, quod erga nos habet. Propterea semetipsum nobis immiscuit, & corpus suum in nos contemperavit, ut unum quid simus tanquam corpus capiti coaptatum: ardenter enim amantium hoc est.

℟. Cœnantibus illis. 76.

Lectio v.

TAmquam leones igitur ignem spirantes ab illa mensa recedamus facti diabolo terribiles, & caput nostrum mente revolventes, & charitatem, quam erga nos ostendit. Nam parentes quidem aliis sæpe filios tradunt alendos: ego autem, inquit, non ita, sed carnibus meis alo, & meipsum vobis appono, vos omnes generosos esse volens, & spem bonam de futuris vobis præbens: quippe, qui vobis hic, meipsum tradidi, multo magis id in futuro faciam. Volui frater vester fieri, carni propter vos, & sanguini communicavi: vobis vicissim ipsam carnem & sanguinem, per quæ cognatus vester factus sum, trado.

IN illo
Judæo
bus, &
Et reliqu
Homil
Tra
VErba
serm
tur, audi
auribus &
dierna di
enim de
cebat se
pter æter
modum a
sui, quo
manducar
carnem
meum, i
lo. Signu
bit, hoc
si habitat
ut non d
℟. Qui

HOc e
nuit
in ejus
membris
non relin
qui adera
scandaliz
bant, ha
quod ipsi
cit, & v

Lectio ix.

SI discipuli durum habuerunt istum sermonem, quid inimici? Et tamen sic oportebat ut diceretur, quod non ab omnibus intelligeretur. Secretum Dei intentos debet facere, non, adversos: isti autem cito defecerunt, talia loquente Domino Jesu Christo. Non crediderunt aliquid magnum dicentem, & verbis illis aliquam gratiam cooperientem: sed prout voluerunt, ita intellexerunt, & more hominum: quia poterat Jesus, aut hoc disponebat Jesus, carnem, qua indutum erat Verbum, veluti concisam, distribuere credentibus in se. Durus est, inquiunt, hic sermo: quis potest eum audire?

Te Deum laudamus. 16.

MENSE MARTIO.

ante Quadragesimam.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homil. 60. ad populum Antiochenum. *Lectio iv.*

QUoniam Verbum dicit; Hoc est corpus meum: & assentiamur, & credamus, & intellectualibus ipsum oculis intueamur. Nihil enim sensibile nobis Christus tradidit; sed sensibilibus quidem rebus, at omnia intelligibilia. Itidem & in Baptismate: per rem nempe sensibilem, aquam, donum confertur: intelligibile vero, quod perficitur, generatio & renovatio. Si enim incorporeus esses, nuda & incorporea tibi dedisset ipse dona: sed quoniam anima corpori conserta est, in sensibilibus intelligibilia tibi præbet. Quot nunc dicunt: Vellem ipsius formam aspicere, figuram, vestimenta, calceamenta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum manducas. Et tu quidem vestimenta cupis videre: ipse vero tibi concedit non tantum videre, verum & manducare, & tangere, & intra te sumere.

℟. Cœnantibus illis. 76.

Lectio v.

IGitur accedat nemo cum nausea, nemo resolutus, omnes accensi, omnes ferventes & excitati. Nam si Judæi stantes, & calceamenta in pedibus habentes, & baculos manibus gestantes, agnum cum festinatione comedebant; te multo magis oportet esse solertem. Nam illi quidem in Palæstinam erant profecturi, & propterea viatorum figuram habebant, tu vero debes in cælum migrare. Quapropter in omnibus oportet te vigilare; nec enim parva pœna proponitur indigne sumentibus. Cogita quantum adversus proditorem indignaris, & contra eos, qui illum crucifixerunt: itaque considera, ne tu quoque sis reus corporis & sanguinis Christi. Illi Sanctissimum Corpus occiderunt, tu vero polluta suscipis anima, post tot beneficia. Neque enim illi satis fuit, hominem fieri, & colaphis cædi, & crucifigi: verum & semetipsum nobis commiscet: & non fide tantum, verum & ipsa re nos suum efficit corpus.

℟. Accepit Jesus. 76.

Lectio vi.

QUo non oportet igitur esse puriorem, tali fruentem Sacrificio? quo solari radio non splendidiorem manum, carnem hanc dividentem? os quod igne spiritali repletur, linguam quæ tremendo nimis sanguine rubescit? Cogita quali sis insignitus honore, quali mensa fruaris. Quod Angeli videntes horrescunt neque libere audent intueri propter emicantem inde splendorem; hoc nos pascimur, huic nos unimur, & facti sumus unum Christi corpus & una caro. Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves proprio pascit cruore? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolores, filios aliis tradunt nutricibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos proprio sanguine pascit, & per omnia nos sibi coagmentat.

℟. Ego sum panis. 77.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap. 6. f*

IN illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: caro mea, vere est cibus; & sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tractatus 27. in Joannem, circa medium.

DIximus, fratres, hoc Dominum commendasse in manducatione carnis suæ, & potatione sanguinis sui, ut in illo maneamus, & ipse in nobis. Manemus autem in illo, cum sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, uni-

unitas non compaginat: ut compaginet unitas, quæ facit, nisi charitas? Et charitas Dei unde? Apostolum interroga. Charitas, inquit, Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Qui manducat. 77.

Lectio viii.

ERgo spiritus est, qui vivificat: spiritus enim facit viva membra: nec viva membra spiritus facit, nisi quæ in corpore, quod vegetat ipse spiritus, invenerit. Nam spiritus, qui est in te, o homo, quo constas, ut homo sis, numquid vivificat membrum, quod separatum invenerit a carne tua? Spiritum tuum dico, animam tuam. Anima tua non vivificat, nisi membra, quæ sunt in carne tua: unum si tollas, jam non vivificatur ex anima tua, quia unitati corporis tui non copulatur.

℟. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter. 77.

Lectio nona de sancto Simplici, si occurrat: alias.

Lectio ix.

HÆc dicuntur, ut amemus unitatem, & timeamus separationem. Nihil enim sic debet formidare Christianus, quam separari a corpore Christi. Si enim separatur a corpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetatur Spiritu ejus. Quisquis autem, inquit Apostolus, Spiritum Christi non habet, hic non est ejus. Spiritus ergo est, qui vivificat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locutus sum vobis, spiritus & vita sunt. Quid est, spiritus & vita sunt? Spiritaliter intelligenda sunt. Intellexisti spiritaliter? Spiritus & vita sunt. Intellexisti carnaliter? Etiam sic illa spiritus & vita sunt, sed tibi non sunt. Te Deum laudamus. 16.

OFFICIUM

Sancti Januarii Episcopi & Martyris. Quod a Clero Sæculari & Regulari Civitatis & Diœcesis Neapolitanæ recitatur Semel in mense, Semiduplex.

Omnia ut supra in Sollemnitate Patrocinii ejusdem Sancti.

OF-

OFFICIUM
IMMACULATÆ
CONCEPTIONIS
B. VIRGINIS MARIÆ:

Recitandum sub ritu Duplici in omnibus Dominiis Cæsareæ Majestatis, extra Italiam quolibet Sabbato non impedito Officio novem Lectionum, exceptis Adventus, Quatuor Temporum, Vigiliar. & Quadrag. Temporibus, juxta Decre... Sac. Rituum Congreg. die 15. Decembr. 17..

AD VESPERAS.

Antiphona d... ut infra Psalm. Capitul. & Hymn. ut in Offic. parvo B. M. Virg.

℣. Conceptio recolitur sanctæ Mariæ Virginis.

℟. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Magnificat, Antiphona. Gloriosæ Virginis Mariæ Conceptionem dignissimam recolamus, quæ & genitricis dignitatem obtinuit, & virginalem pudicitiam non amisit.

Oratio.

Famulis tuis, quæsumus Domine, cælestis gratiæ munus impertire, ut quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium, pia Conceptionis ejus commemoratio pacis tribuat incrementum. Per Dominum nostrum

Ad Completor. & per Horas dict. in fine Hymnorum dicitur, Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum, Invitatorium. Conceptionem Virginis Mariæ recolamus, * Christum ejus filium adoremus Dominum.

Hymn. Antiphona, Psalmi, & ℣. Nocturnorum, ut in Officio parvo B. M. Virg.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *i.* Concepta est beata Virgo Maria ex progenie David: * Per quam salus mundi credentibus apparuit, cujus vita gloriosa lucem dedit sæculo.
℣. Conceptionem beatæ Mariæ Virginis cum gaudio recolamus. Per

℟. *ii.* Beatissimæ Virginis Mariæ Conceptionem devotissime recolamus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.
℣. Cum jucunditate Conceptionem beatæ Mariæ Virginis devotissime recolamus. Ut ipsa.

℟. *iii.* Gloriosæ Virginis Mariæ Conceptionem dignissimam recolamus, * Cujus Dominus humilitatem respexit, quæ Angelo nuntiante concepit Salvatorem mundi.
℣. Beatissimæ Virginis Mariæ conceptionem devotissime recolamus. Gloria Patri. Cujus.

Lect. vero ii. & iii. Nocturni cum suis Responsoriis, ut infra post Offic. statutis Mensibus assignantur.

AD LAUDES,

& per Horas; Antiphona.

Conceptio gloriosæ Virginis Mariæ, ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psalmus. Dominus regnavit. *cum reliq.* 17.

Antiphona. Conceptio recolitur sanctæ Mariæ Virginis, cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Antiphona. Regali ex progenie Maria exorta refulget, cujus precibus nos adjuvari, mente & spiritu devotissime poscimus.

Antiphona. Corde & animo Christo canamus gloriam, in hac pia commemoratione præcelsæ genitricis Dei Mariæ.

Antiphona. Cum jucunditate Conceptionem beatæ Mariæ recolamus, ut ipsa

[illegible] ut supra [illegible]
[illegible] Antiphonam [illegible]
[illegible] Canticum [illegible]
[illegible] quia [illegible]
est in [illegible], [illegible] te enim ortus
est : qui solvens [illegible] Deus noster dedit benedictionem, & confundens mortem donavit nobis vitam sempiternam.

Oratio ut supra.

Et fit commem. Dominicæ occur.

PRO MENSIBUS JANUARIO & FEBRUARIO.

In secundis Nocturno sequuntur Lectiones ex die Festi [illegible] viii. Decembris. ecc.

[illegible] Ut
[illegible] Canti
[illegible]
[illegible]
[illegible],
Qui solve[illegible]
benedictione[illegible]
[illegible]
[illegible]am.

℣. Benedi[illegible]
Benedictus [illegible]
te enim ort[illegible]
Gloria Patri[illegible]

In [illegible]
cum suis [illegible]
die viii. D[illegible]
ris. ecc.

F I N I

KALENDARIUM SANCTORUM

Quod in hac Appendice continetur.

DECEMBER.

JANUARIUS.

FEBRUARIUS.

M A R T I U S.

Partis Hiemalis Finis.

[redacted]

OFFICIA PROPRIA ȘANCTORUM

CELEBRANDA

IN METROPOLITANA

Civitate, & Dioecesi Florentina.

PARS HYEMALIS.

DIE IV DECEMBRIS.

In Festo S. Bernardi Flor. Card. Episc. Parm. et Conf. Duplex

ORATIO

DEUS Mundi Creator, & Rector, qui hodierna die ?eatum Bernardum Pontificem ad cœlestis regni gloriam tra-?ulisti: da nobis, quæsumus, famulis tuis, ut qui ejus ce-?bramus festivitatem, salutem consequamur, & pacem. Per ?ominum nostrum &c.

In 1. Noct. Lect. de Script. occurr. In 2. Noct. Lect. iv.

Bernardus Florentiæ claris natalibus ortus, cum Patris ?efuncti opulentissimam hæreditatem ingressus esset, ado-?escens mundi delicias fastidire cœperat, solidiores animi ?oluptates exquirens. Unde dum se sopori dat, per visum ?ffertur illi vestis monastica, quam cum à principio Bernar-?us accipere renuisset, mox pro Christi amore se receptu-?um pollicitus est: cujus sponsionis memoria sollicitior effe-?tus, Beatissimam Virginem rogare cœpit, ut quod sibi ?ac in re faciendum esset inspiraret. Celebris eo tempore ?rat fama sanctitatis Monachorum Villisumbrosæ, quos

M A R T I U S.

Partis Hiemalis Finis.

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM

CELEBRANDA

IN METROPOLITANA

Civitate, & Dioecesi Florentina.

PARS HYEMALIS.

DIE IV DECEMBRIS.

In Festo S. Bernardi Flor. Card. Episc. Parm. et Conf. Duplex

ORATIO

DEUS Mundi Creator, & Rector, qui hodierna die Beatum Bernardum Pontificem ad cœlestis regni gloriam trastulisti: da nobis, quæsumus, famulis tuis, ut qui ejus celebramus festivitatem, salutem consequamur, & pacem. Per Dominum nostrum &c.

In 1. Noct. Lect. de Script. occurr. In 2. Noct. Lect. iv.

Bernardus Florentiæ claris natalibus ortus, cum Patris defuncti opulentissimam hæreditatem ingressus esset, adolescens mundi delicias fastidire cœperat, solidiores animi voluptates exquirens. Unde dum se sopori dat, per visum offertur illi vestis monastica, quam cum à principio Bernardus accipere renuisset, mox pro Christi amore se recepturum pollicitus est: cujus sponsionis memoria sollicitior effectus, Beatissimam Virginem rogare cœpit, ut quod sibi hac in re faciendum esset inspiraret. Celebris eo tempore erat fama sanctitatis Monachorum Villisumbrosæ, quos

mpedimento in Ecclesiam Cathe-
sacrum pignus invexit, ubi qui
Deum, Sancti Antistitis corpus
lerunt. Cum autem ex novi tem-
positione, minus nobili loco jaceret,
quadringentesimo nono, præsente
fice Maximo cum Cardinalibus &
temporis ad Concilium Generale
anslatum est, & in sacello ipsius ho-
ntius depositum.

I.. S. Hilarii Ep. in Ev. Vigilitate *de*
. loco.

I. FEBRUARII.

DIANAE *Virg. Recluse, dup. Omnia de ea, quæ sequuntur. Oratio*, Exaudi nos

I. de Script. occur.

Lectio iv.

stro Florentino ex illustri Attavantorum
ima ætate orationis, & abstinentiæ studiis
oddam vitæ genus duodennis aggressa est,
miraculis honorata. Hæc cum diligenter
am illius consanguineus, vir opulentus.
am accepit custodem, & adjutricem co-
cum in annonæ charitate pauperum mi-
omini sui in eosdem erogaret. ita in il-
sit, ut ad clamorem vicini accurrerent.
in a Deo opem implorasset, arcam legu-
omino ostendit, qui eo miraculo motus
summa veneratione prosecutus est. Ad
tea cum quibusdam piis mulieribus, atque
veneranda Sanctorum Apostolorum limina
ggressa, cum domum revertisset, anno
no nonagesimo secundo, Regulæ Bene-
tri Vallisumbrosanæ Congregationis obser-
n qua Inclusorum rigorem amplexa, ip-
m Domino consecravit, multisque jejuniis
nem suam castigavit; nam vino perpetuo
tum pro lecto habuit, ferreo cingulo, &

Deò Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu paraclitò
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.
In ii. Noct.

Lectio iv.

Successerat Sancto Zenobio in Episcopatu Florentino Andreas ejusdem Patriæ civis sanctitate itidem clarus, qui cum videret sepulchrum Sancti Antistitis Zenobii, in Ambrosiana Beati Laurentii Ecclesia situm, novis quotidie miraculis à Deo illustrari, ut populi concursus in Cathedrali Ecclesia augeretur, Sanctique viri Corpus honorificentius coleretur, statuit illud eò transferre, & communicato consilio cum Clero, & Majoribus Civitatis, convocatisque finitimarum Urbium Episcopis, ad septimum Kalendas Februarii hanc celebritatem indixit.

℟. Inveni. &c.

Lectio v.

Ad statuam igitur diem præcedente universo Clero, comitantibus Magistratu Civitatis, & Populo, cum hymnis & canticis, capsam cum corpore sancti Viri super quodam lectulo ornatissime compositam, suppositis humeris Episcopi deferebant: qui cum ad plateam Baptisterii pervenissent, accidit, ut præ nimia populi frequentia, & devotione opprimerentur. sacrumque pignus ad ulmum aridam, vetustamque perferretur, quæ contactu illo veluti gestiens, repente in frondes, ac flores erupit. Arbore deinde populi devotione discerpta, marmorea columna, imposita Cruce eodem loco in miraculi testimonium erecta est.

℟. Posui, &c.

Lectio vi.

Interim cum ad fores Ecclesiæ pervenissent, conarenturque Episcopi, qui vehebant sacrum onus Ecclesiæ inferre, divina quadam vi repulsi, ne ultra progredi possent clamarentque Cives ad Ambrosianam Sancti Laurentii reportandum; Andreas Epicopus spei plenus flexis genibus, ne contristaretur populus, enixe Deum rogavit, ut piis votis adesset spondens se pro tanto beneficio duodecim Clericos in ea Ecclesia constituturum, qui in Sancti Zenobii honorem divinis obsequiis perpetuo vacarent: voto nuncupato surgens, manum, humerosque oneri supponens, socios Ep

opos hortatus, sublato impedimento in Ecclesiam Cathe-
alem Sancti Salvatoris sacrum pignus invexit, ubi qui
erant, benedicentibus Deum, Sancti Antistitis corpus
orificentissime condiderunt. Cum autem ex novi tem-
constructione, & disppositione, minus nobili loco jaceret,
o Domini millesimo quadringentesimo nono, præsente
enio Quarto Pontefice Maximo cum Cardinalibus &
ibus Florentiæ tunc temporis ad Concilium Generale
gregatis, iterum translatum est, & in sacello ipsius ho-
i dicato honorificentius depositum.

. Iste est, &c.

iii Noct. Homil. S. Hilarii Ep. in Ev. Vigilitate *de* . *Conf. Pont.* 2. *loco*.

DIE I. FEBRUARII.

Festo S. Verdianae *Virg. Reclusæ, dup. Omnia de* . *Virg. præter ea, quæ sequuntur. Oratio*, Exaudi nos *us, de Com.*

i. Noct. Lect. de Script. occur.

ii. Noct.

Lectio iv.

erdiana in Castro Florentino ex illustri Attavantorum ilia nata, a prima ætate orationis, & abstinentiæ studiis dita, durius quoddam vitæ genus duodennis aggressa est, tisque a Deo miraculis honorata. Hæc cum diligenter siderasset quidam illius consanguineus, vir opulentus. in domum suam accepit custodem, & adjutricem co- ugis suæ; Sed cum in annonæ charitate pauperum mi- erta, legumina domini sui in eosdem erogaret. ita in il- m iracundia exarsit, ut ad clamorem vicini accurrerent. erdiana verò cum a Deo opem implorasset, arcam legu- nibus plenam domino ostendit, qui eo miraculo motus ndem deinceps summa veneratione prosecutus est. Ad mpostellam postea cum quibusdam piis mulieribus, atque de Romam ad veneranda Sanctorum Apostolorum limina regrinationem aggressa, cum domum revertisset, anno illesimo centesimo nonagesimo secundo, Regulæ Bene- ctinæ sub strictiori Vallisumbosanæ Congregationis obser- da se addixit in qua Inclusorum rigorem amplexa, ip- m juventutis florem Domino consecravit, multisque jejuniis afflictionibus carnem suam castigavit; nam vino perpetuo stinuit. pavimentum pro lecto habuit, ferreo cingulo, &

cilicio corpus cinxit, in crastinum nihil reservans, in pauperes omnia, quæ fringalissimæ mensæ detrahere poterat, erogavit. Passionem Dominicam quotidie cum lacrymis recolebat, & a colloquiis hominum ita abhorruit, ut ne quidem vocata responderet.

℟. Propter, &c.

Lectio v.

Cum variis ærumnis exerceri ad magni Antonii imitationem expeteret, bini serpentes, qui summo horrori teneriori Virgini erant, per fenestram Cellulæ ingressi, ab ea deinceps maxime dum mensæ accumberet, non recesserunt; quin & caudis graviter flagellabant, nisi & illis cibum porrigeret, aut eodem ex vase pasci sineret. Hos dum Episcopus Florentinus, qui ad eam invisendam venerat, expellere vellet, ipsa ne tali patientiæ exercitio privaretur, exoravit. Quin abscissas caudas illis restituit Crucis Dominicæ signo super serpentes formato, qui tamen illi magis infesti post acceptum beneficium extiterunt, donec uno ab incolis interempto alter deinceps non comparuit, ex quo Verdiana diem supremum sibi instare intellexit.

℟. Dilexisti, &c.

Lectio vi.

Claruit eximia miraculorum virtute, nam aquam prodigiose in vinum vertit: fractum pueri genu, & brachium curavit, cæcam puellam, palma imposita, videntem reddidit, aliaque plura miraculose patravit. Demum trigesimo reclusionis anno dum Psalmos Pœnitentiales recitaret, purissimum spiritum Deo reddidit Kalendis Februarii anno millesimo ducentesimo vigesimo secundo, cujus mortem campanæ sponte sonantes publicarunt: concursu proinde Cleri, Populique facto ad Cellulam, & muro diruto, sacrum ejus corpus repertum est in genua erectum sublatis in Cœlum manibus, & miram efflans cœlestis odoris fragrantiam, quod pro confluentium solatio dies sexdecim inhumatum, insignibus interea miraculis illustratum fuit: quibus diligenti inquisitione perspectis, Clemens Septimus Pontifex Maximus Officium Ecclesiastico coli mandavit.

℟. Afferentur, &c.

In iii. Noct. Homil. in Ev. Simile erit &c. *de eod. Com.*

DIE II. FEBRUARII.

Festum PURIFICATIONIS. B. MARIÆ V. *in Metropol. dup.* 1. *cl. extra vero dup.* 2. *cl. et ubique celebrat. cum oct. Omn. dicunt. ut in Brev.*

DIE III. FEBRUARII.

Secunda die infra oct. Purif B. M. V.

In Diœcesi Festum S. Blasii Ep. et M. semidupl.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii. Noct. Lect. iv. Blasius Sebaste &c. *ut in Brev. Lect. v. et vi. de exposition. S. Ambros. Ep.* Principes persecuti, *ut in Commun.* 1. *Mart.* 2. *loco*.

In iii. Noct. S. Gregorii Pp. in Ev. Si quis vult post me venire &c. *de eod. Commun.* 2. *loc. et fit. comm octav.*

Ubi non fit de S. Blasio, Offic. de 1. *die infra oct. Purific.*

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii. Noct. Exultat Maria, *ut in* 2. *die infra oct. Concept.*

In iii. Noctur.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. iii*

In illo tempore: postquam impleti sunt dies purgationis Mariæ secundum legem Moysi, tulerunt Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Et reliqua.

Homilia S. Ioannis Chrysostomi.

Or. 7. init. 17 Patr. circ. med.

Tametsi Virgo nulla purgatione egeret, attamen, ne lex calcari videretur, adduxerunt puerum Iesum in Ierusalem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Ubi corporeæ expiationis mentio habetur, ibi lex Moysi tribuitur. ubi vero oblationis sanctæ, ibi sicut in lege Domini scriptum est, dicitur. Hoc autem discrimen ea de causa non constituitur, quasi lex Moysis non sit lex Domini (quidquid enim Propheta Spiritu Santo afflatus, de re quapiam disserens loquitur, Dominus suggerit) nihilominus, quod expiatio corporeum typum præseferret. Moysis sanctio appellatur.

℟. Suscipiens, &c.

Lectio viii.

Contra vero, quod omne primogenitum Domino sisteretur Evangelista, quod primo ex utero enatum erat, honorans

secundum legem Domini sisti perhibet. Sicut scriptum est in lege Domini: Omne masculinum adaperiens vulvam, Sanctum Domino vocabitur. Hoc decretum & hæc lex, totaque decreti & legis ratio & causa ob eum posita est, qui uterum aperturus erat. Nulla enim sive brutorum animantium, sive hominum primogenita comperta sunt unquam, quæ aperirent vulvam; quare tantum primogenita erant. Quem autem Virgo peperit, is solus uterum aperuit.

℟. Senex, &c.

Nona lect. S. Blasii, ut in Brev.

DIE IV. & V.

Tertia, et quarta die infra oct. Purific. B. M. V. semid. Omn. ut. in Brev. cum. comm. octav.

DIE VI. FEBRUARII.

Quinta die infr. oct. Purific. B. M. V. semid. Omnia ut in die Fest. præter ea quæ sequunt.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii. Noct. Lect. Beata Mater, *ut in quinta die infr. oct. Concept.*

In iii. Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 2.*

In illo tempore: postquam impleti sunt dies purgationis Mariæ secundum Legem Moysi, tulerunt Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Tom. 7. Hyem. post. init.

Praecepit Dominus in Lege, ut qui posset, agnum pro filio, vel filia, simul & turturem sive columbam offerret: qui vero non sufficeret ad offerendum agnum, duos jam turtures, vel duos columbæ pullos offerret. Ergo Dominus noster per omnia memor salutis, non solum homo fieri, cum Deus esset, sed etiam cum dives esset, pauper fieri dignatus est pro nobis, ut nos sua paupertete simul & humanitate, divinitatis suæ donaret esse participes.

℟. Suscipiens, &c.

Lectio iii.

Sed libet paulisper intueri, cur hæ maximæ volucres in hostium Domino jubentur offerri; nam & Abraham Patriarcha: tanto ante legem, has in holocaustum Domino le-

girum obtulisse & in plerisque legis cæremoniis, qui mundandus esset, per has jubebatur mundari, Columba ergo simplicitatem, turtur indicat castitatem; quia & columba simplicitatis, & castitatis amator est turtur; ita ut si conjugem casu perdiderit, non aliam ultra quærere curet. Merito ergo turtur & columba Domino offeruntur in hostiam, quia nimirum simplex, & pudica fidelium conversatio gratum est illi sacrificium justitiæ.

℟. Senex, &c.

Nona Lectio S. Dorotheæ. ut in Brev.

DIE VII. FEBRUARII.

Sexta die infr. oct. Purific. B. M. V. Omn. ut in Brev. cum. com. oct.

DIE VIII FEBRUARII.

Septimo die infr. oct. Purific. B. M. V. in Festo S. PETRI IGNEI *Flor. Card. Ep. Alban. et Conf. dup. Omnia de com. Conf. Pont. præter ea, quæ sequunt. Oratio.* Da quæsumus Omnipotens Deus ut Beati Petri Ignei, &c.

In I. *Noct. Lect. de Script. occurr.*

In ii. Noct. Lect. iv.

Petrus ex nobilissima Aldobrandescorum gente Florentiæ natus est, cum Desiderius Soanensium Comes ejus pater pro Imperatore Henrico Sancto illi Urbi praesideret. Puer septennis Sancto Ioanni Gualberto Vallussumbrosæ Abbati a Patre ejus Consobrino commendatus, ac Monachi habitu indutus, tanto se dignum magistro insigni sanctitate probavit. Ea siquidem humilitate, & obedientia enituit, ut licet in deliciis educatus, pecora pascere, & asellorum curam agere jussus, non erubesceret, sed omnibus mundi honoribus extremam illam abjectionem praeferret. Inde ad altiora provectus, cum Sancto Patri insigne Monasterium Passinianense resignatum fuisset, ad reformandum Petrus eidem Præfectus, Monachos ac Presbyteros ibidem degentes ad perfectam Monastici Ordinis disciplinam reduxit. Orta autem cum esset dissensio in populo Florentino propter Simoniacos, quos maxime aversabatur Sanctissimus Abbas Ioannes, Petrus cum Beato Rodulpho Romam missus, ibique male vexatus cum sociis imperfecto opere Florentiam rediit.

℟. Inveni David, &c.

Lectio v.

Postulantibus vero Mediolanensibus, cum eodem Rodulpho, aliisque Monachis in Insubriam permeare coactus,

una cum Arialdo Diacono Mediolanensi (qui Petro istante cucullum induit Vallubrosanum, & qui ab Hæreticis trucidatus, Martyr effectus est.) & cum Hesembaldo Duce, maxime contra Nicolaitas, & Simoniacos profecit, ut pene tota Gallia Cisalpina ab Haeres, liberaretur. Revocatus in patriam, & fervente adhuc odio inter Clerum, & Monachos, cum venerabilis Abbas Ioannes incassum sua verba procedere comperiret; quoniam, iniquit, verba non prosunt veniamus ad signa. Mox rogus duodecim pedum extruitur, intra quem parva semita, qua unius tantum hominis persona transire posset, relinquitvr, quæ ex aecensis lignis, ne aliquis ibi locus a flamma vacaret, consternitur. Tum Petro discipulo suo (qui ex hoc facto Igneus appellatus est) praecepit, ut per accensi rogi flammas indubitanter intraret, qui jussui Patris obtemperans, postquam Deo sacrificium obtulit, Casula se expolians ad ignem venit, & magna voce Deum oravit, ac sanctæ Crucis se signaculo muniens, per medias flammas constanter ingressus est.

℟. Posui, &c.

Lectio vi

Cum igitur undique esset flammis circundatus & cum omnes jam consumptum putarent, subito ex alia parte, Christi gratia comitante, egrediens prosilivit; cumque jam pene ex igne deberet egredi, vidit se mappulam in manibus non gestare, & in ignem sibi eam cecidisse considerans, per medias iterum flammas revertitur,& secum mappulam extrahens reportavit, ut non modo vestimenta, sed nec capillus quidem læsus videretur ab igne. Quo viso miraculo; qui aderant immensas Deo egerunt gratias, atque in unum, abjecta haeresi, conjuncti sunt. Exinde Petrus Abbas Ficiclensis electus est, & assumpto ad Pontificatum Beato Gregorio septimo Cardinalis Episcopus Albanensis creatus, plurimum in tollendis gravissimi schismatis seminibus laboravit, eodemque pro negotio legatione in Germania perfunctus, feliciori postea successu in Galliam legatus, multa praeclara pro reparauda Ecclesiastica disciplina gessit. Seuio tandem confectus, & meritis plenus, anno salutis millesimo nonagesimo quarto, sanctissima vita functus est, & in suo Vallisumbrosæ Monasterio apud sacram Turrim sepultus, ubi, & cæteri Sancti, ac Beati illius Ordinis quiescunt.

℟. Iste est, &c.

Ln viii. Noct Homil. in Ev. Homo peregrè, *ut in ord. com. I. loco*.

DIE IX. FEBRUARII.

Octava Purificat. B.M. V. dup.
In I. *Noct. de Script. occurr.*
In ii Noct. Lectio Fuit vir, *ut in Oct. concept*
In iii Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii *Cap. iii*

In illo tempore: postquam impleti sunt dies purgationis Mariæ secundum legem Moysi, tulerunt Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Et reliqua,

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Orat. 7 *ut sup*

Lumen ad revelationem gentium. Cur lumen quia gentes in tenebris versabantur, & quia rursum obscurata tetrisque peccatorum tenebris obducta, per illud illustranda & expianda erant. Et gloriam plebis tuæ Israel. Hic gloria, illic revelatio. Hic doctrinae initium, illic disciplinae persecutio. Ast obiecerit hic forte quispiam: dic quaeso, ubi nam sunt Israelitæ? Ecce, habes Petrum, habes Paulum, habes Joannem, habes tria millia, habes Ecclesiam Jerosolymitanam, habes eos praeterea Judaeos, qui inter gentes dispersi fidem susceperunt.

℟. Suscipiens Iesum, &c.

Lectio viii.

Itaque asservabatur in populo illo Fidei semen, neque simul universus pessum ivit; Absit Neque simul omnes Judaei in interitum ruerunt, sed plurimi. Neque id mirum: nam & nunc quoque in felici hac rerum constitutione, beataque vocatione, multi quidem sunt vocati, pauci vero electi. Non totus itaque populus ille simul interiit, non totus depravatus est, non totus in infidelitate permansit, non totus persecutus est Apostolos, Crediderunt enim per Apostolos simul tria millia extra mulieres & parvulos, & facta est Jerosolymis Ecclesia admodum numerosa.

℟. Senex, &c

Lect. ix de S. Apollonia, *ut in Brev.*

DIE XI. FEBRUARII.

In Festo BB. Septem Fundatorum *Ord. Serv. B. M. V. dup. omn. de comm. Conf. non Pont. praeter ea quae hic ponuntur propria.*

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui in jugem memoriam Dolorum Sanctissimae tuae Genitricis per septem Beatos Patres nova Servorum ejus familia Ecclesiam tuam fœcundasti; concede nobis famulis tuis in hac lacrymarum valle degentibus, ita ejusdem moestissimae Matris socios cum ipsis esse passionum in terris, ut perpetuae consolationis consortes fieri mereamur in Cœlis. Qui vivis, &c.

In i. Noct. Lect ex Lib. Ecclesiast. c. 44. Laudemus viros gloriosos, *ut in comm. Conf. Pont.* 2 *loco*, *ut in Brev.* R.R. *vero ut in comm. Conf. non Pont.*

In ii. Noct. *Lectio iv.*

Decimo tertio Christiani nominis saeculo inter alios Florentinos Patricios septem erant, avorum sanguine, opibusque illustres, ac virtutibus spectatis suis longe illustriores, nuncupati ut Religioni nomen dedere, Bonfilius Monaldius, Bonajuncta Manetti, Manettus Antellensis, Amideus de Amideis, Uguccio Uguccionius, Sosteneus de Sosteneis, demum Alexius e Falconeriis. Cum hi trigesimo tertio supra millesimum, ac bis centesimum annum auspicatissimo Assumptae Virginis Festo, in Sodalitio quodam, cui titulus Laudensium erat, Augustissimae Dei Genitrici, prout par erat, laudes exsolverent, ab eadem dulcissime iis apparente inopinè moneri se sentiunt ad sublimioris vitae genus, posthabito mundo amplectendum: absolutisque idcirco quibus dabant operam, laudibus, confestim perciti in unum, collatisque mutuo consiliis, supernis Dei, vocantisque Deiparae oraculis parere mox decreverunt. Quod & sedulo factum est ab iisdem; nam consulto statim maturè Urbis Episcopo, post fortunae abdicatis bonis erogatisque amplè in egenos, ciliciis carni obstrictis, vilioribus detritisque vestibus cinerei coloris induti, in ruralem parvam aediculam secesserunt natalitio die amantissimae ipsorum Parentis, ut vitae sanctioris primordia apprime inirent, qua die mortalibus orta sacratissimam vitam ipsa inchoaverat.

℟. Honestum, &c.

Lectio v.

Sic Septem Beati Viri, charitatis fœdere devincti, eadem in domo semet unierant, cum ecce per Urbem visos statim, Domino sic disponente, moventeque infantiles vo-

es Deipara ex infantium ore ac lactentium, inter quos
um puer erat S. Philippus Benitius vix quintum mensem
ngressus, se Mariae clamari servos insperato est auditum.
Quanta tunc & exinde amoris flamma in Dominam suam,
ujus ignaris ipsis declarati servi erant, excitatis studiis
xarserint, non facile est explicatu. Illud solum scitur,
quod sic ei se dediderunt, ut veluti Matrem suam vene-
ari, maximoque honore habere, morem ei gerere in omni-
us, & obtemperare propter eam cunctis summopere stu-
uerint. Hinc etiam adeo jucundi ei gratique fuere, ut
um vitaturi populi plausum in Senarium Montem ab ipsa
is praeostensum habitaturi tetenderint, ibique Crucifixum
esum, mœstissimamque Matrem dolentes assidue recole-
ent, apparuit illa eis habituque lugubri assignato in me-
oriam dolorum suorum, ut compaterentur istis, eos con-
ecravit.

℞. Amavit, &c.

Lectio vi.

Ita cinericiis vestibus indulgente etiam Episcopo, in ni-
ras mutatis, post nonnullos annos fortunatis quidem auspi-
is clarissimum illud Praedicatorum Ordinis decus Sanctus
etrus Martyr Forentiam accessit, & audita. inspectaque
mul non fucata sanctimonia ipsorum, ita Dei amici se
eperunt mutuo diligere, ut familiarissime versarentur in-
icem secum, seseque alterne foverent. Inter caetera porro
lud accidit, quod sperante inclyto Martyre honorem Deo
on modicum, magnum terris commodum proditum iri, si
opitia Virgine longe, lateque propagarentur, una cum
sis impense eam exorante, ut argumento aliquo volunta-
em suam patefaceret, invocata Virgo amans in visione ei
velavit, se viros illos septem, & qui venturi erant post eos,
ter Mundi homines omnes ad singulare servitium suum
legisse, & commiserandis pœnis jam latis suis amarissi-
is construendum Ordinem esse ad sui honorem & glo-
am: Hoc prodigioso Virgineo decreto animati humillimi
atres non quia suae mentis fuisset successores posteros gi-
iere, sed ut jussa resorata facerent supremae eorum Re-
nae, quae nomine suo duraturam sibi familiam fundari
oluerat, instituere deinceps sacrum Servorum Ordinem
creverunt, non tam ut primi ejus Fundatores, quam ut
elestis suae Fundatricis Ministri obsequentes, quos proinde
ominus, ut Servos bonos, & fideles suos, ac Matris, in
a multis virtutibus, in morte multis prodigiis post tran-

situm, multis miraculis adornavit. Novissime vero Benedictus Decimus tertius ejus Instituti Professor, cujus Sanctus Petrus erat, ejus quoque in eos haeres amoris, Pontifex renuntiatus, eorum miram Institutionem, ut in clarescente Orbi, lectionibus his recenseri peramanter consuluit, & mandavit.

℟. Iste homo, &c.

In iii. Noct. de Homil. Venerab. Bedæ Præsb. in Ev. Nolite timere pusillus grex, *ut in Comm. Conf. non Pont. 2. loco.*

DIE XIII. FEBRUARII.

In Fest. o S. CATHARINAE DE RICCIIS *Virg. Ord. Præd. dup. Omn. de Comm. unius Virginis, præter hic posita.*

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui Beatam Catharinam Virginem, tui amore succensam, Passionis contemplatione clarescere voluisti, ejus intercessione concede, ut Passionis mysteria devote recolentes, ejus fructum percipere mereamur. Qui vivis, &c.

In I. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii. Noct.

Lectio iv.

Catharina nobili Familia de Ricciis Florentiae nata, vel ab ineunte aetate piam indolem praemature ostendit. In suburbano Monasterio S. Petri de Monticellis, ubi meliori disciplina imbueretur, collocata, quotidie ad Christi Crucifixi Imaginem orans, non sine lacrymis, horis etiam animi relaxationi addictis, ejus Passionem meditabatur. Ad Monasterium postea Sancti Vincentii Ordinis Sancti Dominici in Civitate Prati translata, paternos lares ad tempus repetere, nisi certa spe reditus habita, constanter recusavit. Tandem anno decimo tertio, saeculi deliciis contemptis, ibidem religiosum Institutum professa est.

℟. Propter veritatem, &c.

Lectio v.

Charitate in Deum fervens orationi fere assidue vacabat, quidquid temporis necessariis occupationibus, & modicae quieti supererat in ea insumens; utque corpus in servitutem redigeret, ferrea catena, & flagellis illud macerabat. Cibi parcissima, octo supra quadraginta annos carnibus abstinuit, leguminibus plerumque & herbis vescens, inter-

dum vero solò pane & aqua contenta, Proximòrum æternam salutem exoptans, ardentissimas ad Deum pro peccatorum conversione preces fundebat. Tanto etiam commiserationis sensu erga purgantem animam commota est, ut acerbissimos dolores sibi divinitus inflictos in pœnarum illi debitarum expiationem pertulisse visa sit. Eximia prudentia, & regularis observantiæ zelo Moniales diu rexit, eas non minus exemplo quam adhortati nibus ad omnem Sanctimoniam informans, quo in officio humilitatem adeo coluit ut abjectissima quæque opera sponte obiret, ac infirmis prœcipua charitate, & summo studio inserviret.

R. Diaexisti, &c.

Lectio vi.

Supernorum Charismatum copia singularis in ea enituit, annulo desponsationis, sacrisque Stigmatibus, quæ non semel spectanda se exhibuerunt, acceptis. Plurium annorum spatio, quinta, & sexta feria in altissimam contemplationem rapta, singulos Redemptoris cruciatus in Passione toleratos ex ordine in corpore mirabiliter sentire consuevit Prati degens, Sanctum Philippum Nerium Romæ commorantem videre promeruit, eiusque colloquio frui. Extasum, Raptum, caelestium Visionum, ac Prophetici luminis dono illustris, futura praedixit ac simul occulta revelavit. Gravibus denique morbis decumbens, Ecclesiae Sacramentis munita, anno a Christo nato millesimo quingentesimo nonagesimo, aetatis sexagesimo nono, quarto nonas Februarii in cœlum migravit. Eam deinde Benedictus decimus quartus Pontifex Maximus solemni Ritu Sanctarum Virginum fastis adscripsit anno salutis millesimo septigentesimo quadragesimo sexto.

R. Afferentur, &c.

In iii. Noct. Homil. in Ev. Decem Virg.

DIE XVII. FEBRUARII.

In Fest. B. Alexii de Falconeriis. *Conf. dup. Omn. de Comm. Conf. non Pont. præter ea, quæ sequuntur.*

Ad Vesp. et ad Mat. Hymnus.

Decora lux Etruriae.
Hospes pérennis gloriae
Alexi, quo te supplices
Laeti precemur cantico?
Soldalium qui cœtui
Junctus sacrato fœdere;

Novo refulgens ordine
Addis Mariae Servulos.
Et jam coronae proximus
Tendens in altum lumina,
Adesse, quem speraveras,
Christum puellum conspicis.
Te nunc superni Numinis
Amor, Fides, Spes omnium
Simulque Virtutum chorus
Sistit polorum sedibus.
Æterne rerum Conditor,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utrique Spiritus,
Soli tibi sit gloria. Amen.

Oratio.

Deus, qui Beatum Alexium Confessorem tuum inter caeteras egregias dotes, singularis pudicitiae, atque eximiae humilitatis laude decorare dignatus es; concede nobis famulis tuis, ut ejus imitatione a carnalibus illecebris abstinentes, mundana omnia despicere, ac cœlestia solum appetere studeamus, Per Dominum &c.

In 1. *Noct. Lect. ex libro Ecclesiast. cap.* 31.

Beatus vir, &c. *ut in Comm. Conf. non Pont.* 2. *lect.*

In 2. *Noct. Lect. iv.*

ALexius, ex nobili Falconeria gente, anno Christianae aerae ducentesimo circiter supra millesimum Florentiae natus; post puerilem aetatem, piis honestisque moribus a paterna domo actam, liberalibus primum studiis, mox Patriae curis addictus; ac summis Magistratibus functus insignem apud omnes prudentiae, ac pietatis laudem obtinuit. Cum vero afflictis Reipublicae rebus ob intestina civium dissidia, quibus componendis sedulam operam navabat, non nisi superna ope subveniri posse intelligeret, in quodam sodalitio, quod Laudensium vocabant, Dei Genitrici laudibus impensius, vacans, totum se Domino mancipare constituit. Quippe die quadam, Assumptae Deiparae sacra, cœlesti visione recreatus, atque ad sanctioris vitae propositum capessendum divinitus se vocari eadem praemonente Deipara, cognoscens, communicato consilio cum sex aliis praeclarissimis ejusdem sodalitii civibus, abdicatis patriis honoribus, ac facultatibus in pauperes erogatis, divinae vocationi confestim obtemperavit, assu

deinde, ac prope Evangelica vivendi forma suscepta, in ruralem quamdam aediculam una cum sodalibus secessit, veluti novae militiae tyrocinium facturus.

R. Honestum, &c.

Lectio v.

IN hoc secessu conceptum animi fervorem omnium mundanarum rerum contemptu, ac summa sui ipsius dejectione confovere studens, adeo civium oculos in se convertit, ut plurimi de suis reformandis moribus cogitarent. Cum autem novi hi Christi milites eximium erga Cælorum Reginam, quam tamquam Matrem omni absequio prosequebantur, devotionis studium, veluti tesseram praeseferrent, eaque propter communi omnium voce Mariae Servi appellarentur illud, admirabile contigit, quod incedentem per urbem aliquando Alexium intuens Beatus Philippus Benitius puerulus, adhuc nondum quintum mensem egressus, soluta repente lingua, atque ad matrem conversus; Ecce, inquit Mariae servus; da illi eleemosynam, Mater. Hoc divino testimonio confirmati, in Montem, quem Senarium dicunt, annuente Civitatis Episcopo, profecti sunt, ibique iterum eis apparente & docente Beatissima Virgine, deposità cinereà, quam catena sumpserant, veste, pallaque induti, in jugem dolorum memoriam compatientis Virginis patienti Filio, tantis sub auspiciis Ordinis Servorum eiusdem Deiparae fundamenta jecere. Horum autem fama permotus Beatus Petrus Martyr, Florentiae tunc degens, cum duos ex illis, Bonfilium atque Alexium super forma suscepti instituti alloquutus esset, sequenti nocte Deipara per visionem se illi ostendente, sub nigro pallio septem viros tegere, ac fovere Alexium inter hos, quem pridie viderat, agnovit,

R. Amavit, &c.

Lectio vi

VIrginitatem quam perpetuo coluit, jejuniis, vigiliis, laboribus, alisque corporis afflictationibus illibatam custodire contendit. Christianae vero humilitati tantum studuit, ut cum tam apud cives quam apud socios magnae auctoritatis esset, eoque hortante, difficillima quaequae absolverentur vilioribus semper ministeriis, etiam aetate gravis incumbens, Sacerdotio initiari, licet doctrina praestaret. ac praefecturas suscipere modestissime recensavit, Cultus erga Dei Matrem propagandi ardore incensus, Clarissimo Fal-

conerio fratri auctor fuit magnificam aedem in hon
Annunciatae ab Angelo Virginis à fundamentis exci
Florentiae, in loco quem Confagium dicunt, ubi Sac
eidem dicatum Almae Virginis diú antè coluerat, u
imaginem illius ab Angelo salutatae pingi curaverat
hac autem pictura Deiparae vultum, quem nullo artis
sidio Pictor exprimere poterat, orante cum aliis
Alexio cœlitus perfectum fuisse tradunt. His in op
ultra senium provectus, juniorèsque in duris vitae
ritatibus aemulari satagens, appropinquante tander
transitus hora, nudis tabulis recubans, adstantes sibi
gelos, Columbarum specie, ac puerum Jesum venus
mam coronam, pulcherrimis intextam floribus, capit
imponentem vidit, quos laetus admodum circumstar
Fratribus ostendes, meritis, ac laboribus plenus, dec
supra centesimum annum agens obdormivit in Do
multis postea Deo signis, ac perpeti populorum vener
clarus. Quibus permotus Benedictus Decimus terti
eius anniversaria celebritate Officium proprium re
praecepit.

℟. Iste homo &c.

In iii. Noct Homilia Ven. Bede Presbyt. In Ev timere, *de Comm. Conf. non Pont. 2 loco.*

DIE XXII. FEBRUARIII.

In Festo S. Margaritae de Cortona. *Duplex* (*de Comm nec Virg. nec Mart.*

Ad Magnific. in prim. Vesp. Ant.

Simile est Regnum Cœlorum homini negotiatori qu ti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omn & comparavit eam.

Oratio.

DEus, qui famŭlam tuam Margaritam de perdition ad salutis tramitem misericorditer deduxisti, eadem miseratione concede, ut quam prius errantem sectar erubuimus, mox pœnitentem impigre sequi glorie Per Dominum &c.

Ad Matutinium Antiphonae Psalm et Noct de Comm Virg nec Mart.

In i. Noct.

De Cantidis Canticorum.

Lectio I. *Cap 3.*

IN lectulo meo per noctes quaesivi quem diligit anima mea, quaesivi illum, & non inveni. Surgam, & circuibo civitatem: per vicos, & plateas quaeram quem diligit anima mea: quaesivi illum, & non inveni. Invenerunt me vigiles, qui custodiunt civitatem: Num quem diligit anima mea, vidistis? Paululum cum petransissem eos, inveni quem diligit anima mea: tenui eum! nec dimittam, donec introducam illum in domum matris meae, & in cubiculum genitricis meae.

℟. Veni electa mea, &c.

Lectio ii.

QUis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meae, ut inveniam te foris, & deosculer te, & jam me nemo despiciat? Apprehendam te, & ducam in domum matris meae: ibi me docebis, & dabo tibi poculum ex vino condito, & mustum malorum granatorum meorum. Laeva ejus sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. Adjto vos, filiae Jerusalem, ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam donec ipsa velit.

℟. Diffusa est gratia, &c.

Lectio iii.

QUae est ista, quae ascendit de deserto, deliciis affluens, innixa super dilectum suum? Sub arbore malo suscitavi te: ibi corrupta est mater tua, ibi violata est geneitrix tua. Pone me, ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus aemulatio; lampades eius, lampades ignis atque flammarum. Aquae multae non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam.

℟. Specie tua, &c.

In ii Noct. *Lect. iv.*

MArgarita à loco dormitionis Cortonensis appellata. Laviani in Tuscia ortum habuit. Primis adolescentiae suae annis mundi voluptatibus capta, in Montis Politiani civitate vanam & lubricam vitam duxit, sed cum amasium ab hostibus fœde transfossum incidicio canis in fovea sub strue lignorum tumulatem fortuito reperisset, illicò facta est manus Domini super eam, quae magno culparum suarum mœrore tacta, exiit foras, & flevit amare. Itaque Lavia-

num reversa, eriue detonso neglecto capite, pullaque veste coutecta, erroribus suis, mundique illecebris nuntium misit; inque aedibus Deo sacris fune ad collum alligato, humi procumbens, ab omnibus, quos anteà moribus suis palam offenderat, veniam exoravit. Mox Cortonam profecta in cinere & cilicio ab se laesam Dei Majestatem placare studuit: donec post triennale virtutum exsperimentum a Fratribus Minoribus spiritualis vitae ducibus Tertii Ordinis habitum impetravit. Uberes exinde lacrymae ei familiares fuerunt, atque ima suspiria tanta animi contritione ducta, ut diu elinguis consisteret, Lectulus nuda humus, cervical lapis aut lignum porrexit, atque ita noctes insomnes in cœlestium meditatione trahere consuevit, nullum amplius pravum desiderium perpessa, dum bonus spiritus promptior infirmam carnem ad subeundos labores erigebat.

℟. Propter veritatem, &c.

Lectio v.

A Daemone insidiis funestisque conatibus lacessita, Mulier fortis hostem ex verbis detectum semel atque iterum invicta repulit. Ad eludendum vanae gloriae lenocinium, quo a malo spiritu petebatur, praeteritos mores suos per vicos & plateas alta voce accusare non destitit, omni supplicio se rèam inclamans: nec nisi a Confessario deterrita, in speciosam faciem, olim impuri amoris causam, saevire abstinuit, egrè ferens, suam formam longa carnis maceratione non aboleri. Quibus, aliisque magnae pœnitentiae argumentis suorum criminum labe expiata, atque ita de se triumphatrix, ut sensus plane omnes à mundi illecebris custodiret, digna facta est, quae saepè Domini consuetudine frueretur. Ejusdem quoque Christi, & Virginis Matris dolorum, quod ipsa ardenter expetierat, particeps facta, cunctis sensibus destituta, & verè mortua interdum visa est. Ad eam proinde, veluti ad perfectionis magistram, ex dissitis etiam regionibus plurimi conveniebant: ipsa però cœlesti, quo erat perfusa, lumine, cordium secreta, conscientias hominum, imò & peccata in remotis licet partibus Deum offendentium, cum dolore & lacrymis detegens, summaque in Deum & Proximum charitate fervens ingentem animarum fructum operata est. Ægris ad se venientibus salutem, obsessis a daemone liberationem impetravit. Puerum defunctum lugente matre ad vitam reduxit. Imminentes bellorum tu-

multus assiduis orationibus sedavit. Denique summae pietatis operibus vivos & mortuos sibi demeruit.

℟. Dilexisti &c.

Lectio vi.

TOt Sanctis operibus occupata de rigore, quo assidue corpus suum exercebat, nihil remisit. Neque a studio cœlestia meditandi se avelli passa est, in utroque vitae genere plane admiranda, utramque sororem Magdalenam, & Martam referens. Tándem pro se Domiuum osans, ut ex hac valle lacrymarum sursum in cœlestem Patriam revocaretur, exaudita est oratio eius, die atque hora dorminitionis ei patefactis. Meritis itaque & laboribus plena, ac cœlestibus donis cumulata cœpit corporis viribus destitui perque dies decem & septem nullo cibo, sed divinis tantum col loquiis refecta est; tum Sanctissimis Ecclesiae Sacramentis rite susceptis, vultu hilari, atque oculis in cœlum conversis, octavo Kalendas Martias, anno aetatis quinquagesimo, suae conversionis vigesimo tertio, humanae verò salutis millesimo ducentesimo nonagesimo septimo, felix migravit ad Sponsum. Corpus in hunc usque diem vegetum, incorruptum, illaesum, & suaviter olens, summa religione colitur in Ecclesia Fratrum Minorum, quae jam ab eadem Margarita appellatur, miraculis continuò floruit; quibus permoti Romani Pontifices ad augendum ejus cultum plurima liberaliter indulserunt. Benedictus vero decimus tertius in Festo Pentecostes, die sextadecima Maii, anni millesimi septingentesimi vigesimi octavi solemnem ejus Canauizatipnem religiosissime celebravit.

℟. Fallax gratia, etc.

In iii. Noct. Homil. S Gregorii Papae in Ev. Simile est Regnum Cœldrum thesauro abscondido in agro, *de comm. non Virg.*

Ant. ad Bened. Ut cognovit, resipuit Seraphici Ordinis Magdalena: dimissa sunt ei peccata multa, quia dilexit multum.

Ad Magnif, in 2. *Vesp.* Ego dilecto meo, & ad me conversio ejus: inveni quem diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam.

Missa Cognovi, *de Comm. non Virg. præter Orationem, ut supra: et Epist. quæ sumitur ex Mis. S. Mariæ Magd.*

Die XIV. Martii.

In Festo B. M. V. nuncupatae Succursu *Dedup. maj.*

Oratio.

Omnipotens & misericors Deus, qui ad succurrendum humano generi Beatam Virginem Mariam Unigeniti Filii tui Matrem esse voluisti: da nobis, quaesumus, ut ea intercedente diabolica vitare contagia, & sincera tibi mente servire valeamus. Per eumdem Dominum &c:

In I. Nocturno Lectiones.

Ego Sapientia &c. *ut ad Niv.*

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Sermo S. Thomae Episcopi

Conc. ù. *de Assumpt. Virg.*

Maria est Turris fundata supra firmam petram in montibus sanctis immobili fundamento: siquidem Deus in medio ejus non commovebitur. De hac Virgine in Canticis legitur: Sicut Turris David, quae aedificata est cum propugnaculis, mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Vere Turris David, illius, inquam, David, qui superbum Goliath quinque lapidibus de torrente, idest quinque Vulneribus, & Crucis baculo gloriantem in Calvariae Monte prostravit. Facta est haec Turris Ecclesiae propugnaculum, & peccatorum unicum refugium, ut ad ipsam confugiant omnes rei, omnes mœsti, omnes afflicti, & ea protegente liberentur ab hoste. O homo in quacumque tribulatione ad Mariam fuge, sive peccatis afflictus, sive persecutionibus attritus, sive tentationibus, turbutus, hanc Turrim petito, ad Mariam confugito. Mille enim clypei pendent ex ea, & contra omnem aestum tribolantis, & ad omnem faciem presequentis daemonis tutissimum in ea clypeum invenies: quo te protegat.

R. Sicut cedrus exaltata som in Libano, & sicut cypressus in monte Sion: quasi myrra electa * dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio V.

Ibi est enim omnis armatura fortium, ibi fides Apostolorum, ibi fortitudo Martyrum, ibi puritas Virginum, Doctorum sapientia, Anachoritarum paupertas, devotio Con-

ssorum: ibi denique omnium Sanctorum virtus agglome-
ta teperitur. Nihil enim unquam alicui Sanctorum spe-
ali privilegio concessum est, quod non a principio vitae,
cumulatius praefulgeat in Maria. Ecce Castellum for-
ssimum ecce Turrim inexpngnabilem, quae numquam
iabolo praestitit tributum, ac fidem. Hanc intravit Je-
ıs, quando Verbum caro factum est, & habitavit in no-
s, ideo inimicos expugnaturus, & Regnum suum recu-
:raturus, in quo ab initio Daemun fuerat intrusus.

℟. Quae est ista, quae processit sicut sol, & formosa
mquam Jerusalem? Viderunt eam Filiae Sion, & beatam
.xerunt, & Reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum,
lilia convallium. Viderunt.

Lectio VI.

lecta est, ut esset Advocata nostra. Nam licet Advo-
ıtum habemus apud Patrem, Filium, ur ait Joannes;
ıus etiam fuit habere Matrem Advocatam apud Filium.
am peccatis nostris non solum Deus offenditur, cujus
:aecepta violamus; sed & Filius Dei, cnjus sanguinem
:ccando conculcamus, rursus crucifigentes Filium Dei:
ideo sicut apud Patrem interpellat Filius; sic apud Fi-
um interpellat Mater. Unde Filius ostendit Patri la-
ıs, & vulnera, & Mater osrendit Filio pectus, & ubera;
ıde facta est idonea Advocata: idonea, quia purissima:
louea, quia acceptissima; idonea, quia piissima: haec
ıim omnia ad Advocatam requiruntur. Eja ergo Advo-
ıta nostra illos tuos misericordes oculos ad nos converte;
l te in nostris necessitatibus accurrimus, tuum offi-
ıum imple, tuum opus exerce. ℟. Ornatam monilibus
iliam Jerusalem Dominus concupivit: Et videntes eam
iliae Sion, beatissimam praedicaverunt, dicentes: Un-
ıentum effusum Nomen tuum:

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato,
rcumdata varietate. Et videntes &c. Gloria Patri &c.
nguentum &c.

IN III. NOCTURNO.

Lectio VII.

Lecrio S. Evangelii secundum Joannem c. 19.

ı illo tempore. Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus,
Soror Matris ejus Maria Clenphae, & Maria Magda-
ne. Et religua

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 119. in Jo.

Haec nimirum est illa hora, de qua Jesus, aquam conversurus in vinum, dixerat Matri. Quid mihi, & tibi est Mulier? Nondum venit hora mea. Hanc itaque horam praedixerat, quae tunc nondum venerat, in qua deberet agnoscere moriturus, de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo divina facturus, non divinitatis, sed infirmitatis Matrem velut incognitam repellebat. Nunc autem humana jam patiens, ex qua fuerat factus homo, affectu commendabat humano. Moralis igitur insinuatur locus. Facit quod faciendum admonet, & exemplo suo, suos Ministros instruxit Praeceptor bonus, ut a filiis impendatur cura parentibus: tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra morientis, etiam cathedra fuerit Magistri docentis.

℞. Felix namque es sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima: Quia ex te ortus est sol justitiae Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem.

Quia ex te.

Lectio VIII.

Ex hac sana doctrina didicerat Paulus Apostolus quod docebat, quanbo dicebat: si quis autem suis, & maxime domesticis non providet, fidem negavit, & est infideli deterior. Quid autem tam cuique domesticum, quam parentes filiis, aut parentibus filii? Hujus itaque saluberrimi praecepti ipse Magister Sanctorum de seipso constituebat exemplum, quando non ut famulae Deus, quam creaverat, & regebat, sed ut Matri homo, de qua creatus fuerat, & quam relinquebat, alterum pro se quodammodo filium providebat.

℞. Beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, & sanctum Nomen ejus.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit.

Lectio IX.

de Hom. et comm. Fer.

